

Dokument ten służy wyłącznie do celów dokumentacyjnych i instytucje nie ponoszą żadnej odpowiedzialności za jego zawartość

► **B****ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) nr 1234/2007**

z dnia 22 października 2007 r.

ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”)

(Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1)

zmienione przez:

		Dziennik Urzędowy		
		nr	strona	data
► <u>M1</u>	Rozporządzenie Rady (WE) nr 247/2008 z dnia 17 marca 2008 r.	L 76	1	19.3.2008
► <u>M2</u>	Rozporządzenie Rady (WE) nr 248/2008 z dnia 17 marca 2008 r.	L 76	6	19.3.2008
► <u>M3</u>	Rozporządzenie Rady (WE) nr 361/2008 z dnia 14 kwietnia 2008 r.	L 121	1	7.5.2008
► <u>M4</u>	Rozporządzenie Rady (WE) nr 470/2008 z dnia 26 maja 2008 r.	L 140	1	30.5.2008
► <u>M5</u>	Rozporządzenie Komisji (WE) nr 510/2008 z dnia 6 czerwca 2008 r.	L 149	61	7.6.2008
► <u>M6</u>	Rozporządzenie Rady (WE) nr 13/2009 z dnia 18 grudnia 2008 r.	L 5	1	9.1.2009
► <u>M7</u>	Rozporządzenie Rady (WE) nr 72/2009 z dnia 19 stycznia 2009 r.	L 30	1	31.1.2009
► <u>M8</u>	Rozporządzenie Komisji (WE) nr 183/2009 z dnia 6 marca 2009 r.	L 63	9	7.3.2009
► <u>M9</u>	Rozporządzenie Komisji (WE) nr 435/2009 z dnia 26 maja 2009 r.	L 128	12	27.5.2009
► <u>M10</u>	Rozporządzenie Rady (WE) nr 491/2009 z dnia 25 maja 2009 r.	L 154	1	17.6.2009
► <u>M11</u>	Rozporządzenie Rady (WE) nr 1047/2009 z dnia 19 października 2009 r.	L 290	1	6.11.2009
► <u>M12</u>	Rozporządzenie Rady (WE) nr 1140/2009 z dnia 20 listopada 2009 r.	L 312	4	27.11.2009
► <u>M13</u>	Rozporządzenie Komisji (UE) nr 513/2010 z dnia 15 czerwca 2010 r.	L 150	40	16.6.2010
► <u>M14</u>	Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1234/2010 z dnia 15 grudnia 2010 r.	L 346	11	30.12.2010
► <u>M15</u>	Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 121/2012 z dnia 15 lutego 2012 r.	L 44	1	16.2.2012
► <u>M16</u>	Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 261/2012 z dnia 14 marca 2012 r.	L 94	38	30.3.2012
► <u>M17</u>	Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1028/2012 z dnia 25 października 2012 r.	L 316	41	14.11.2012
► <u>M18</u>	Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 52/2013 z dnia 22 stycznia 2013 r.	L 20	44	23.1.2013

► **M19** Rozporządzenie Rady (UE) nr 517/2013 z dnia 13 maja 2013 r. L 158 1 10.6.2013

zmienione przez:

► **A1** Traktat o przystąpieniu Chorwacji (2012) L 112 10 24.4.2012

sprostowane przez:

► **C1** Sprostowanie, Dz.U. L 155 z 13.6.2008, s. 28 (1234/2007)

► **C2** Sprostowanie, Dz.U. L 37 z 6.2.2009, s. 14 (1234/2007)

► **C3** Sprostowanie, Dz.U. L 63 z 12.3.2010, s. 30 (1234/2007)

► **C4** Sprostowanie, Dz.U. L 97 z 6.4.2013, s. 4 (1234/2007)

► **C5** Sprostowanie, Dz.U. L 26 z 30.1.2009, s. 6 (361/2008)

► **C6** Sprostowanie, Dz.U. L 276 z 21.10.2011, s. 63 (361/2008)

► **C7** Sprostowanie, Dz.U. L 230 z 2.9.2009, s. 6 (72/2009)

► **C8** Sprostowanie, Dz.U. L 220 z 21.8.2010, s. 76 (72/2009)

► **C9** Sprostowanie, Dz.U. L 313 z 26.11.2011, s. 47 (491/2009)

► **C10** Sprostowanie, Dz.U. L 56 z 28.2.2013, s. 16 (261/2012)

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) nr 1234/2007

z dnia 22 października 2007 r.

ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 36 i 37,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽¹⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Funkcjonowaniu i rozwojowi wspólnego rynku produktów rolnych powinno towarzyszyć ustanowienie wspólnej polityki rolnej (zwanej dalej „WPR”) obejmującej w szczególności wspólną organizację rynków rolnych (zwana dalej „WOR”), która może, zgodnie z art. 34 Traktatu, przybierać różne formy w zależności od produktów.
- (2) Od czasu wprowadzenia WPR Rada przyjęła 21 WOR pojedynczego produktu lub grupy produktów, które są regulowane odrębnymi podstawowymi rozporządzeniami Rady:
 - rozporządzenie Rady (EWG) nr 234/68 z dnia 27 lutego 1968 r. w sprawie ustanowienia wspólnej organizacji rynku żywych drzew i innych roślin, bulw, korzeni i podobnych, ciętych kwiatów i ozdobnych liści ⁽²⁾,
 - rozporządzenie Rady (EWG) nr 827/68 z dnia 28 czerwca 1968 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku niektórych produktów wymienionych w załączniku II do Traktatu ⁽³⁾,
 - rozporządzenie Rady (EWG) nr 2759/75 z dnia 29 października 1975 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku wieprzowiny ⁽⁴⁾,
 - rozporządzenie Rady (EWG) nr 2771/75 z dnia 29 października 1975 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku jaj ⁽⁵⁾,
 - rozporządzenie Rady (EWG) nr 2777/75 z dnia 29 października 1975 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku mięsa drobiowego ⁽⁶⁾,

⁽¹⁾ Opinia z dnia 24 maja 2007 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽²⁾ Dz.U. L 55 z 2.3.1968, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 806/2003 (Dz.U. L 122 z 16.5.2003, str. 1).

⁽³⁾ Dz.U. L 151 z 30.6.1968, str. 16. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 865/2004 (Dz.U. L 161 z 30.4.2004, str. 97).

⁽⁴⁾ Dz.U. L 282 z 1.11.1975, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1913/2005 (Dz.U. L 307 z 25.11.2005, str. 2).

⁽⁵⁾ Dz.U. L 282 z 1.11.1975, str. 49. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 679/2006 (Dz.U. L 119 z 4.5.2006, str. 1).

⁽⁶⁾ Dz.U. L 282 z 1.11.1975, str. 77. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 679/2006.

▼B

- rozporządzenie Rady (EWG) nr 2075/92 z dnia 30 czerwca 1992 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku surowca tytoniowego ⁽¹⁾,
- rozporządzenie Rady (EWG) nr 404/93 z dnia 13 lutego 1993 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku bananów ⁽²⁾,
- rozporządzenie Rady (WE) nr 2200/96 z dnia 28 października 1996 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku owoców i warzyw ⁽³⁾,
- rozporządzenie Rady (WE) nr 2201/96 z dnia 28 października 1996 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków przetworów owocowych i warzywnych ⁽⁴⁾,
- rozporządzenie Rady (WE) nr 1254/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku wołowiny i cielęciny ⁽⁵⁾,
- rozporządzenie Rady (WE) nr 1255/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku mleka i przetworów mlecznych ⁽⁶⁾,
- rozporządzenie Rady (WE) nr 1493/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku wina ⁽⁷⁾,
- rozporządzenie Rady (WE) nr 1673/2000 z dnia 27 lipca 2000 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków lnu i konopi uprawianych na włókno ⁽⁸⁾,
- rozporządzenie Rady (WE) nr 2529/2001 z dnia 19 grudnia 2001 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku mięsa baraniego i koziego ⁽⁹⁾,
- rozporządzenie Rady (WE) nr 1784/2003 z dnia 29 września 2003 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku zbóż ⁽¹⁰⁾,
- rozporządzenie Rady (WE) nr 1785/2003 z dnia 29 września 2003 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku ryżu ⁽¹¹⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. L 215 z 30.7.1992, str. 70. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1679/2005 (Dz.U. L 271 z 15.10.2005, str. 1).

⁽²⁾ Dz.U. L 47 z 25.2.1993, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2013/2006 (Dz.U. L 384 z 29.12.2006, str. 13).

⁽³⁾ Dz.U. L 297 z 21.11.1996, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1182/2007 (Dz.U. L 273 z 17.10.2007, str. 1).

⁽⁴⁾ Dz.U. L 297 z 21.11.1996, str. 29. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1182/2007.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 160 z 26.6.1999, str. 21. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1913/2005.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 160 z 26.6.1999, str. 48. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1152/2007 (Dz.U. L 258 z 4.10.2007, str. 3).

⁽⁷⁾ Dz.U. L 179 z 14.7.1999, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1791/2006 (Dz.U. L 363 z 20.12.2006, str. 1).

⁽⁸⁾ Dz.U. L 193 z 29.7.2000, str. 16. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 953/2006 (Dz.U. L 175 z 29.6.2006, str. 1).

⁽⁹⁾ Dz.U. L 341 z 22.12.2001, str. 3. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1913/2005.

⁽¹⁰⁾ Dz.U. L 270 z 21.10.2003, str. 78. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 735/2007 (Dz.U. L 169 z 29.6.2007, str. 6).

⁽¹¹⁾ Dz.U. L 270 z 21.10.2003, str. 96. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 797/2006 (Dz.U. L 144 z 31.5.2006, str. 1).

▼B

- rozporządzenie Rady (WE) nr 1786/2003 z dnia 29 września 2003 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku suszu paszowego ⁽¹⁾,
 - rozporządzenie Rady (WE) nr 865/2004 z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku oliwy z oliwek i oliwek stołowych ⁽²⁾,
 - rozporządzenie Rady (WE) nr 1947/2005 z dnia 23 listopada 2005 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków w sektorze nasion ⁽³⁾,
 - rozporządzenie Rady (WE) nr 1952/2005 z dnia 23 listopada 2005 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków ⁽⁴⁾,
 - rozporządzenie Rady (WE) nr 318/2006 z dnia 20 lutego 2006 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków w sektorze cukru ⁽⁵⁾.
- (3) Ponadto Rada przyjęła trzy rozporządzenia zawierające szczegółowe przepisy dotyczące niektórych produktów, w odniesieniu do których nie ustanowiono jednak WOR:
- rozporządzenie Rady (WE) nr 670/2003 z dnia 8 kwietnia 2003 r. ustanawiające szczególne środki dotyczące rynku alkoholu etylowego pochodzenia rolniczego ⁽⁶⁾,
 - rozporządzenie Rady (WE) nr 797/2004 z dnia 26 kwietnia 2004 r. w sprawie środków mających na celu poprawę warunków produkcji i wprowadzania do obrotu produktów pszczelarskich ⁽⁷⁾,
 - rozporządzenie Rady (WE) nr 1544/2006 z dnia 5 października 2006 r. w sprawie specjalnych środków w celu wsparcia hodowli jedwabników ⁽⁸⁾.
- (4) Wyżej wymienionym rozporządzeniom (zwanym dalej „rozporządzeniami podstawowymi”) towarzyszą często zbiory kolejnych rozporządzeń Rady. Większość rozporządzeń podstawowych ma tę samą strukturę i wiele wspólnych przepisów. Odnosi się to w szczególności do przepisów dotyczących handlu z państwami trzecimi oraz ogólnych przepisów, lecz także w pewnym stopniu do przepisów związanych z rynkiem wewnętrznym. Rozporządzenia podstawowe zawierają często różne rozwiązania identycznych lub podobnych problemów.
- (5) Od pewnego czasu Wspólnota stawia sobie za cel uproszczenie ram prawnych WPR. Przyjmując rozporządzenie Rady (WE) nr 1782/2003 z dnia 29 września 2003 r. ustanawiające

⁽¹⁾ Dz.U. L 270 z 21.10.2003, str. 114. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 456/2006 (Dz.U. L 82 z 21.3.2006, str. 1).

⁽²⁾ Dz.U. L 161 z 30.4.2004, str. 97.

⁽³⁾ Dz.U. L 312 z 29.11.2005, str. 3. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1247/2007 (Dz.U. L 282 z 26.10.2007, str. 1).

⁽⁴⁾ Dz.U. L 314 z 30.11.2005, str. 1.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 58 z 28.2.2006, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1260/2007 (Dz.U. L 283 z 27.10.2007, str. 1).

⁽⁶⁾ Dz.U. L 97 z 15.4.2003, str. 6.

⁽⁷⁾ Dz.U. L 125 z 28.4.2004, str. 1.

⁽⁸⁾ Dz.U. L 286 z 17.10.2006, str. 1.

▼B

wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiające określone systemy wsparcia dla rolników ⁽¹⁾, utworzono horyzontalne ramy prawne obejmujące wszystkie płatności bezpośrednio i łączące szereg systemów wsparcia w system jednolitej płatności. Podejście to należy również zastosować do rozporządzeń podstawowych. A zatem przepisy zawarte w tych rozporządzeniach należy połączyć w jedne ramy prawne, natomiast podejście opierające się na podziale na poszczególne sektory należy w miarę możliwości zastąpić podejściem horyzontalnym.

- (6) W świetle powyższego należy uchylić rozporządzenia podstawowe i zastąpić je jednym rozporządzeniem.
- (7) Uproszczenie nie powinno prowadzić do kwestionowania decyzji co do polityki dotyczących WPR, które były podejmowane w przeszłości. Niniejsze rozporządzenie powinno zatem stanowić przede wszystkim uproszczenie techniczne. W związku z tym nie powinno ono uchylać istniejących instrumentów ani ich zmieniać, chyba że uległy one dezaktualizacji, stały się zbędne lub, z uwagi na swój charakter, nie należą do zakresu decyzyjnego Rady; nie powinno ono również wprowadzać nowych instrumentów lub środków.
- (8) W związku z powyższym niniejsze rozporządzenie nie powinno dotyczyć tych elementów wspólnej organizacji rynków rolnych, które są przedmiotem reformy polityki. Dotyczy to niektórych części sektora owoców i warzyw oraz sektora wina. Przepisy zawarte w rozporządzeniach (WE) nr 2200/96, (WE) nr 2201/96 i (WE) nr 1493/1999 należy zatem włączyć do niniejszego rozporządzenia jedynie w zakresie, w jakim nie są one przedmiotem reform politycznych. Podstawowe przepisy regulujące wspólną organizację rynków rolnych powinny jednak zostać włączone dopiero po wdrożeniu stosownych reform.
- (9) Wspólna organizacja rynku zbóż, ryżu, cukru, suszu paszowego, nasion, oliwy z oliwek, oliwek stołowych, lnu i konopi, bananów, mleka i przetworów mlecznych oraz jedwabników przewiduje lata gospodarcze dostosowane przede wszystkim do naturalnego cyklu produkcyjnego każdego z tych produktów. Zatem w niniejszym rozporządzeniu należy uwzględnić lata gospodarcze ustalone w odniesieniu do wspomnianych sektorów.
- (10) Aby zapewnić stabilizację rynków oraz odpowiedni poziom życia ludności wiejskiej, opracowano zróżnicowany system wsparcia cenowego dla poszczególnych sektorów, wprowadzając jednocześnie systemy wsparcia bezpośredniego przy uwzględnieniu, z jednej strony, różnych potrzeb każdego z tych sektorów oraz, z drugiej strony, ich współzależności. Środki te przyjmują formę interwencji publicznej lub dopłat do prywatnego przechowywania produktów sektora zbóż, ryżu, cukru, oliwy z oliwek i oliwek stołowych, wołowiny i cielęciny, mleka i przetworów mlecznych, wieprzowiny oraz mięsa baraniego i koziego. Mając na względzie cele niniejszego rozporządzenia, istnieje zatem konieczność utrzymania środków wsparcia cenowego przewidzianych w instrumentach opracowanych w przeszłości, bez dokonywania istotnych zmian w porównaniu z dotychczasową sytuacją prawną.

⁽¹⁾ Dz.U. L 270 z 21.10.2003, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 552/2007 (Dz.U. L 131 23.5.2007, str. 10).

▼B

- (11) W celu zapewnienia jasności i przejrzystości przepisy regulujące te środki powinny zostać objęte wspólną strukturą przy jednoczesnym zachowaniu strategii w każdym sektorze. W tym celu należy dokonać rozróżnienia pomiędzy cenami referencyjnymi a cenami interwencyjnymi.
- (12) We wspólnej organizacji rynku zbóż, wołowiny i cielęciny oraz mleka i przetworów mlecznych zawarte są przepisy, na podstawie których Rada, działając zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 37 ust. 2 Traktatu, może zmieniać wysokość cen. Z uwagi na wrażliwość systemów cen należy wyjaśnić, iż możliwość zmiany wysokości cen istnieje w stosunku do wszystkich sektorów objętych niniejszym rozporządzeniem.
- (13) Ponadto rozporządzenie (WE) nr 318/2006 przewiduje możliwość dokonywania przeglądu definicji standardowej jakości cukru, określonej w tym rozporządzeniu; przegląd ten ma służyć zwłaszcza uwzględnieniu wymogów handlowych i postępów w analizie technicznej. To rozporządzenie upoważnia zatem Komisję do wprowadzania zmian do odpowiedniego załącznika. Zachowanie tej możliwości jest szczególnie istotne, ponieważ pozwala Komisji na podjęcie w razie konieczności szybkiego działania.
- (14) W celu uzyskania wiarygodnych informacji na temat wysokości cen rynkowych cukru we Wspólnocie należy do niniejszego rozporządzenia wprowadzić system sprawozdawczości cenowej, przewidziany w ramach WOR cukru, na podstawie którego należy określać wysokość cen rynkowych cukru białego.
- (15) W celu zapobieżenia przekształceniu się systemu interwencji obejmującego zboże, ryż, masło i odtłuszczone mleko w proszku w rynek zbytu należy utrzymać możliwość otwierania interwencji publicznej jedynie podczas pewnych okresów w ciągu roku. W odniesieniu do produktów sektora wołowiny i cielęciny oraz masła możliwość interwencji publicznej powinna być uzależniona od wysokości cen rynkowych w danym okresie. W odniesieniu do sektora zbóż, w szczególności (kukurydzy), ryżu i cukru należy utrzymać ograniczenie dotyczące ilości, która nie może zostać przekroczona podczas zakupu w ramach interwencji publicznej. W odniesieniu do sektora masła oraz odtłuszczonego mleka w proszku należy utrzymać upoważnienie Komisji do wstrzymania normalnego zakupu po osiągnięciu określonej ilości lub do zastąpienia go zakupem w ramach procedury przetargowej.
- (16) Wysokość ceny, która powinna obowiązywać przy zakupie w ramach interwencji publicznej została w przeszłości obniżona we wspólnej organizacji rynku zbóż, ryżu oraz wołowiny i cielęciny oraz ustalona wraz z wprowadzeniem w tych sektorach systemów wsparcia bezpośredniego. Zatem dopłaty udzielane w ramach tych systemów oraz ceny interwencyjne są ściśle ze sobą powiązane. Wysokość ceny dla produktów sektora mleka i przetworów mlecznych została ustalona w celu propagowania konsumpcji produktów tego sektora oraz poprawy ich konkurencyjności. W sektorze ryżu i cukru ceny zostały ustalone w celu przyczynienia się do stabilizacji rynku w przypadkach, gdy w danym roku gospodarczym cena rynkowa spada poniżej ceny referencyjnej ustalonej na kolejny rok gospodarczy. Te decyzje dotyczące kierunków polityki podjęte przez Radę mają w dalszym ciągu zastosowanie.

▼ **B**

- (17) Podobnie jak w przypadku poprzednich wspólnych organizacji rynków rolnych, w niniejszym rozporządzeniu należy przewidzieć możliwość zbytu produktów zakupionych w ramach interwencji publicznej. Działania takie należy podjąć w taki sposób, aby zapobiec zakłóceniom rynku oraz zapewnić równy dostęp do towarów i równe traktowanie nabywców.
- (18) Dzięki zapasom interwencyjnym różnych produktów rolnych Wspólnota może w znaczny sposób przyczynić się do poprawy warunków życia najbardziej potrzebujących obywateli. W interesie Wspólnoty leży wykorzystanie tej możliwości, przy zastosowaniu odpowiednich środków, do momentu, w którym zapasy osiągną normalny poziom. W świetle powyższego należy zauważyć, że dystrybucja żywności przez organizacje charytatywne jest obecnie uregulowana rozporządzeniem Rady (EWG) nr 3730/87 z dnia 10 grudnia 1987 r. ustanawiającym ogólne zasady dostaw żywności z zapasów interwencyjnych do wyznaczonych organizacji celem rozdysponowania jej pomiędzy osoby najbardziej poszkodowane we Wspólnocie ⁽¹⁾. Ten ważny środek społeczny, mogący stanowić znaczną wartość dla jego beneficjentów, należy utrzymać i włączyć do niniejszego rozporządzenia.
- (19) ► **C1** W celu zapewnienia równowagi na rynku mleka oraz stabilizacji cen rynkowych we wspólnej organizacji rynku mleka i przetworów mlecznych przewidziano przyznawanie dopłat do prywatnego przechowywania śmietanki, niektórych produktów z masła i niektórych produktów serowych. ◀ Ponadto Komisja została upoważniona do podejmowania decyzji w sprawie przyznawania dopłat do prywatnego przechowywania niektórych innych produktów serowych, cukru białego, niektórych rodzajów oliwy z oliwek, niektórych produktów z wołowiny i cielęciny, odtłuszczonego mleka w proszku, wieprzowiny oraz mięsa baraniego i koziego. Mając na względzie cel niniejszego rozporządzenia, środki te należy utrzymać i włączyć do niniejszego rozporządzenia.
- (20) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1183/2006 z dnia 24 lipca 2006 r. dotyczące wspólnotowej skali klasyfikacji tusz dojrzałego bydła ⁽²⁾, rozporządzenie Rady (EWG) nr 1186/90 z dnia 7 maja 1990 r. rozszerzające zakres wspólnotowej skali klasyfikacji tusz wołowych ⁽³⁾, rozporządzenie Rady (EWG) nr 3220/84 z dnia 13 listopada 1984 r. ustanawiające wspólnotową skalę klasyfikacji tusz wieprzowych ⁽⁴⁾ oraz rozporządzenie Rady (EWG) nr 2137/92 z dnia 23 lipca 1992 r. dotyczące wspólnotowej skali stosowanej przy klasyfikacji tusz owczych i określaniu wspólnotowych norm jakości świeżych lub schłodzonych tusz owczych ⁽⁵⁾ ustanawiają wspólnotowe skale klasyfikacji tusz w sektorach wołowiny i cielęciny, wieprzowiny oraz mięsa baraniego i koziego. Skale te są niezbędne w celu rejestrowania cen oraz stosowania systemu interwencji w tych sektorach. Ponadto służą one realizacji celu, jakim jest poprawa przejrzystości rynku. Należy utrzymać wymienione skale klasyfikacji tusz. Właściwym

⁽¹⁾ Dz.U. L 352 z 15.12.1987, str. 1. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2535/95 (Dz.U. L 260 z 31.10.1995, str. 3).

⁽²⁾ Dz.U. L 214 z 4.8.2006, str. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 119 z 11.5.1990, str. 32. Rozporządzenie zmienione aktem przystąpienia z 1994 r.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 301 z 20.11.1984, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 3513/93 (Dz.U. L 320 z 22.12.1993, str. 5).

⁽⁵⁾ Dz.U. L 214 z 30.7.1992, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1791/2006.

▼B

rozwiązaniem jest zatem włączenie zasadniczych elementów tych skal do niniejszego rozporządzenia przy jednoczesnym upoważnieniu Komisji do uregulowania w drodze przepisów wykonawczych kwestii o charakterze technicznym.

- (21) Ograniczenia swobodnego obrotu wynikające z zastosowania środków mających na celu zwalczanie rozprzestrzeniania się chorób zwierząt mogą powodować trudności na rynku niektórych produktów w jednym lub kilku państwach członkowskich. Z doświadczeń wynika, że poważne zakłócenia rynku, takie jak znaczny spadek konsumpcji lub cen można przypisać utracie zaufania konsumentów spowodowanej zagrożeniami zdrowia publicznego lub zdrowia zwierząt.
- (22) Nadzwyczajne środki wspierania rynku mające zapobiec takim sytuacjom, określone we wspólnej organizacji rynku wołowiny i cielęciny, mleka i przetworów mlecznych, wieprzowiny, mięsa baraniego i mięsa koziego, ►C1 jaj oraz mięsa drobiowego, powinny ◀ zatem zostać włączone do niniejszego rozporządzenia na takich samych warunkach, jakie stosowane były dotychczas. Tego rodzaju nadzwyczajne środki wspierania rynku powinny być przyjmowane przez Komisję oraz powinny być bezpośrednio związane ze środkami zdrowotnymi i weterynaryjnymi przyjmowanymi w celu zwalczania rozprzestrzeniania się chorób lub wynikać z przyjęcia tych środków. Środki te należy przyjmować na wniosek państw członkowskich w celu zapobieżenia poważnym zakłóceniom danych rynków.
- (23) Możliwość przyjęcia przez Komisję, w stosownych przypadkach, specjalnych środków interwencyjnych, określonych we wspólnej organizacji rynku zbóż oraz ryżu, w celu sprawnego i skutecznego reagowania na zagrożenia wynikające z zakłóceń rynku w sektorze zbóż oraz w celu zapobieżenia stosowania na szeroką skalę interwencji publicznej w niektórych regionach Wspólnoty w sektorze ryżu lub zrekompensowania niedoborów ryżu nietuskanego występujących w wyniku klęsk żywiołowych powinna zostać utrzymana w niniejszym rozporządzeniu.
- (24) W celu zapewnienia odpowiedniego poziomu życia wspólnotowych plantatorów buraków cukrowych i trzciny cukrowej należy ustalić cenę minimalną buraków kwotowych o jakości standardowej, którą należy określić.
- (25) Do zapewnienia odpowiedniej równowagi praw i obowiązków między przedsiębiorstwami cukrowniczymi a plantatorami buraków cukrowych konieczne są szczególne instrumenty. Do niniejszego rozporządzenia należy zatem przenieść standardowe przepisy dotychczas stosowane we wspólnej organizacji rynku cukru, które regulują stosunki umowne między nabywcami i sprzedawcami buraków cukrowych. Szczegółowe warunki były dotychczas regulowane przepisami wspólnej organizacji rynku cukru zamieszczonymi w załączniku II do rozporządzenia (WE) nr 318/2006. Z uwagi na wysoce techniczny charakter tych przepisów, stosowniejszym jest, by kwestiami tymi zajęła się Komisja.
- (26) Różnorodność warunków naturalnych oraz sytuacji ekonomicznej i technicznej utrudnia ujednoczenie warunków zakupu buraków cukrowych na całym obszarze Wspólnoty. Istnieją już porozumienia branżowe między stowarzyszeniami plantatorów buraków cukrowych a przedsiębiorstwami cukrowniczymi. Przepisy

▼ B

ramowe powinny zatem jedynie określać gwarancje minimalne wymagane przez plantatorów buraków cukrowych i przemysł cukrowniczy w celu zapewnienia sprawnego funkcjonowania rynku cukru, z możliwością przyjęcia odstępstwa od niektórych postanowień w ramach porozumienia branżowego.

- (27) Należy stosować opłatę produkcyjną przeznaczoną na finansowanie wydatków związanych ze wspólną organizacją rynku w sektorze cukru.
- (28) W celu utrzymania równowagi strukturalnej na rynkach cukru na poziomie cenowym bliskim cenie referencyjnej Komisja powinna mieć możliwość podjęcia decyzji o wycofaniu cukru z rynku na okres potrzebny do powrotu tego rynku do równowagi.
- (29) We wspólnej organizacji rynku żywych roślin, wołowiny i cielęciny, wieprzowiny, mięsa baraniego i koziego, ► C1 jaj oraz mięsa drobiowego przewidziano ◀ możliwość przyjęcia szczególnych środków ułatwiających dostosowanie podaży do wymogów rynku. Środki takie mogą przyczynić się do stabilizacji rynków oraz do zapewnienia odpowiedniego poziomu życia ludności wiejskiej. Mając na względzie cele niniejszego rozporządzenia, możliwość tę należy utrzymać. Zgodnie z tymi przepisami Rada może przyjąć ogólne zasady dotyczące takich środków, zgodnie z procedurą określoną w art. 37 Traktatu. Cele, jakie mają być osiągnięte przy pomocy takich środków, są jasno określone i ograniczają rodzaj środków, które mogą zostać przyjęte. Przyjęcie przez Radę dodatkowych przepisów ogólnych dotyczących wymienionych sektorów nie jest zatem konieczne i nie należy go przewidywać.
- (30) W sektorze cukru oraz sektorze mleka i przetworów mlecznych od wielu lat istotnym instrumentem polityki rynkowej jest ilościowe ograniczanie produkcji określone w rozporządzeniu (WE) nr 318/2006 oraz rozporządzeniu Rady (WE) nr 1788/2003 z dnia 29 września 2003 r. ustanawiającym opłatę wyrównawczą w sektorze mleka i przetworów mlecznych⁽¹⁾. Przyczyny przyjęcia przez Wspólnotę w przeszłości systemów kwot produkcyjnych w obydwu sektorach są w dalszym ciągu aktualne.
- (31) Podczas gdy system kwot cukru został bezpośrednio włączony do rozporządzenia (WE) nr 318/2006, odpowiadający mu system dotyczący sektora mleczarskiego jest jak dotąd regulowany odrębnym aktem prawnym, jakim jest rozporządzenie (WE) nr 1788/2003. Mając na uwadze zasadnicze znaczenie tych systemów oraz cele niniejszego rozporządzenia, należy włączyć odpowiednie przepisy do niniejszego rozporządzenia bez dokonywania istotnych zmian w systemach i sposobie ich funkcjonowania, w porównaniu z poprzednią sytuacją prawną.
- (32) System kwot cukru w niniejszym rozporządzeniu powinien zatem odzwierciedlać ustalenia określone w rozporządzeniu (WE) nr 318/2006 oraz, w szczególności, utrzymywać status prawny kwot w zakresie, w jakim, zgodnie z orzecznictwem Trybunału

⁽¹⁾ Dz.U. L 270 z 21.10.2003, str. 123. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1186/2007 (Dz.U. L 265 z 11.10.2007, str. 22).

▼B

Sprawiedliwości, system kwot stanowi mechanizm regulacji rynku w sektorze cukru ukierunkowany na zapewnienie realizacji celów leżących w interesie publicznym.

- (33) Niniejsze rozporządzenie powinno zatem również umożliwić Komisji skorygowanie kwot do zrównoważonego poziomu po zamknięciu w 2010 r. funduszu restrukturyzacji utworzonego rozporządzeniem Rady (WE) nr 320/2006 z dnia 20 lutego 2006 r. ustanawiającym tymczasowy system restrukturyzacji przemysłu cukrowniczego we Wspólnocie ⁽¹⁾.
- (34) Mając na uwadze potrzebę zachowania pewnej krajowej elastyczności w strukturalnym dostosowaniu przemysłu przetwórczego oraz uprawy buraków i trzciny cukrowej w okresie, w którym stosowane będą kwoty, państwa członkowskie powinny mieć możliwość zmiany, w ramach pewnych limitów, kwot przydzielanych przedsiębiorstwom, bez ograniczania działalności funduszu restrukturyzacji jako instrumentu.
- (35) W celu zapobieżenia zakłóceniom rynku cukru wywołanym przez nadwyżki cukru Komisja powinna mieć możliwość przeniesienia – na podstawie określonych kryteriów – nadwyżek cukru, izoglukozy lub syropu inulinowego na kolejny rok gospodarczy jako produkcji kwotowej. Ponadto, jeżeli w przypadku pewnych ilości nie zostaną spełnione obowiązujące warunki, należy nałożyć opłatę z tytułu nadwyżki w celu uniknięcia nagromadzenia się tych dodatkowych ilości, zagrażającego sytuacji na rynku.
- (36) Nadrzędnym celem wprowadzenia systemu kwot mlecznych nadal pozostaje zmniejszenie zachwiań równowagi między podażą a popytem na rynku mleka i przetworów mlecznych oraz wynikających z niego nadwyżek strukturalnych, a tym samym zapewnianie większej równowagi rynkowej. Należy zatem utrzymać zasadę nakładania opłaty z tytułu nadwyżki na mleko odbierane lub sprzedawane do bezpośredniego spożycia przekraczającej określoną gwarantowaną wielkość progową. Zgodnie z celem niniejszego rozporządzenia konieczne jest zwłaszcza terminologiczne ujednoczenie pojęć stosowanych w odniesieniu do systemu kwot cukru i systemu kwot mlecznych, jednocześnie zachowując obowiązujące uwarunkowania prawne tych systemów. Słuszne wydaje się zatem ujednoczenie terminologii stosowanej w sektorze mleka i terminologii stosowanej w sektorze cukru. Pojęcia „krajowa ilość referencyjna” i „indywidualna ilość referencyjna”, w rozporządzeniu (WE) nr 1788/2003, należy zatem zastąpić terminami „kwota krajowa” i „kwota indywidualna”, nie zmieniając przy tym istoty prawnej definiowanego pojęcia.
- (37) Zasadniczo system kwot mlecznych należy opracować zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1788/2003. W szczególności należy utrzymać rozróżnienie pomiędzy dostawami a sprzedażą bezpośrednią, a system powinien być stosowany na podstawie reprezentatywnych zawartości tłuszczu i krajowej referencyjnej zawartości tłuszczu. Należy upoważnić rolników, pod pewnymi warunkami, do tymczasowego przekazywania ich kwoty indywidualnej. Mimo że należy utrzymać zasadę, zgodnie z którą w przypadku sprzedaży lub dzierżawy gospodarstwa lub przekazania go w drodze dziedziczenia, odpowiadająca mu kwota jest przekazywana nabywcy, dzierżawcy lub spadkobiercy wraz

⁽¹⁾ Dz.U. L 58 z 28.2.2006, str. 42. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1261/2007 (Dz.U. L 283 z 27.10.2007, str. 8).

▼B

z odnośnymi gruntami, należy przewidzieć pewne wyjątki od zasady stanowiącej, iż kwoty są przypisane do gospodarstw, w celu kontynuowania restrukturyzacji produkcji mleka oraz poprawy stanu środowiska naturalnego. Państwa członkowskie powinny być upoważnione do umieszczania części przeniesionych ilości w rezerwie krajowej zgodnie z różnymi rodzajami przekazywania kwot i przy zastosowaniu obiektywnych kryteriów.

- (38) Opłata z tytułu nadwyżek powinna zostać ustalona na poziomie odstraszającym i powinna być wnoszona przez państwa członkowskie niezwłocznie po przekroczeniu kwoty krajowej. Państwo członkowskie powinno podzielić ciężar płatności między producentów, którzy przyczynili się do tego przekroczenia. Producenci powinni odpowiadać przed danym państwem członkowskim za zapłacenie swojej części opłaty wyrównawczej, ze względu na sam fakt przekroczenia dostępnej im ilości. Państwa członkowskie powinny wnieść do Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG) opłatę wyrównawczą odpowiadającą wysokości przekroczenia ich krajowej kwoty obniżoną o zryczałtowaną sumę w wysokości 1 % w celu uwzględnienia przypadków upadłości lub definitywnej niezdolności niektórych producentów do zapłacenia należnej części opłaty wyrównawczej.
- (39) Rozporządzenia Rady (WE) nr 1290/2005 z dnia 21 czerwca 2005 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej⁽¹⁾ określa dochody uzyskane w wyniku zastosowania dodatkowej opłaty wyrównawczej w sektorze mleczarskim jako „dochody przeznaczone na określony cel”, które muszą zostać przekazane do budżetu Wspólnoty oraz, w przypadku ich ponownego wykorzystania, muszą zostać wykorzystane wyłącznie do finansowania odpowiednio wydatków EFRG lub Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW). Artykuł 22 rozporządzenia (WE) nr 1788/2003, zgodnie z którym opłata wyrównawcza jest uznawana za narzędzie interwencyjne do stabilizowania rynków rolnych i jest stosowana do finansowania wydatków w sektorze mleka, uległ zatem dezaktualizacji i nie powinien zostać włączony do niniejszego rozporządzenia.
- (40) We wspólnej organizacji rynków poszczególnych sektorów przewidziano różne rodzaje systemów pomocy.

▼C1

- (41) We wspólnej organizacji rynku suszu paszowego oraz lnu i konopi wprowadzono pomoc do przetwarzania w tych sektorach jako środek regulujący rynek wewnętrzny w odniesieniu do tych sektorów. Przepisy te powinny zostać utrzymane.

▼B

- (42) Z uwagi na szczególną sytuację na rynku zbóż i skrobi ziemniaczanej, we wspólnej organizacji rynku zbóż zawarto przepisy pozwalające na zastosowanie, w razie konieczności, refundacji produkcyjnej. Refundacja produkcyjna powinna umożliwiać udostępnienie danemu sektorowi przemysłu produktów podstawowych wykorzystywanych przez ten sektor po cenie niższej od ceny wynikającej ze stosowania wspólnych cen. We wspólnej organizacji rynku cukru przewidziano możliwość przyznawania refundacji produkcyjnej w przypadkach, gdy podczas wytwarzania niektórych produktów przemysłowych, chemicznych lub farmaceutycznych, wyniknie potrzeba przyjęcia środków mających na celu udostępnienie określonych produktów cukrowniczych.

⁽¹⁾ Dz.U. L 209 z 11.8.2005, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 378/2007 (Dz.U. L 95 z 5.4.2007, str. 1).

▼B

- (43) W celu zapewnienia równowagi na rynku mleka oraz stabilizacji cen rynkowych mleka i przetworów mlecznych potrzebne są środki mające na celu zwiększenie możliwości zbytu przetworów mlecznych. We wspólnej organizacji rynku mleka i przetworów mlecznych przewidziano zatem przyznanie pomocy na rzecz obrotu niektórymi przetworami mlecznymi z uwagi na ich określone wykorzystanie i przeznaczenie. Ponadto w tej wspólnej organizacji rynku przewidziano, że Wspólnota powinna pokrywać część wydatków związanych z przyznaniem pomocy na dostawy mleka dla uczniów, w celu zachęcenia młodzieży do spożywania mleka.
- (44) Finansowanie wspólnotowe, stanowiące udział procentowy pomocy bezpośredniej, którą państwa członkowskie mają prawo wstrzymać zgodnie z art. 110i ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003, musi zachęcać uznane organizacje podmiotów gospodarczych do sporządzania programów prac do celów poprawy jakości produkcji oliwek stołowych i oliwy z oliwek. W tym kontekście we wspólnej organizacji rynku oliwek stołowych i oliwy z oliwek przewidziano, że wspólnotowe wsparcie przydzielane jest zgodnie z priorytetami dla podejmowanych działań ustalonymi w tych programach prac.
- (45) Na mocy rozporządzenia (EWG) nr 2075/92 ustanowiono wspólnotowy fundusz tytoniowy finansowany przez określone potrącenia z systemów pomocy w tym sektorze w celu przyjmowania w tym sektorze różnorodnych środków. W 2007 roku wspólnotowemu funduszowi tytoniowemu po raz ostatni zostaną udostępnione potrącenia z systemu pomocy określonego w tytule IV rozdział 10c rozporządzenia (WE) nr 1782/2003. Podczas gdy okres finansowania funduszu zakończy się przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia, przepisy art. 13 rozporządzenia (EWG) nr 2075/92 należy jednak utrzymać, tak by służyły jako podstawa prawna programów wieloletnich, które mogą być finansowane przez wspólnotowy fundusz tytoniowy.
- (46) Sektor pszczelarski, będący jednym z sektorów rolnictwa, charakteryzuje się różnorodnością warunków produkcji i wielkości plonów oraz rozproszeniem i zróżnicowaniem podmiotów gospodarczych, zarówno na etapie produkcji, jak i wprowadzania do obrotu. Ponadto, w związku z rozprzestrzenianiem się warrozy w kilku państwach członkowskich w ostatnich latach oraz w związku z problemami, które choroba ta stwarza dla produkcji miodu, niezbędne jest podjęcie działań na poziomie Wspólnoty, ponieważ choroby tej nie można całkowicie wykorzenić, a do jej zwalczania należy stosować zatwierdzone produkty. Zważywszy na powyższe okoliczności oraz z uwagi na usprawnienie produkcji i wprowadzania do obrotu produktów pszczelich we Wspólnocie, w celu poprawy ogólnych warunków produkcji i wprowadzania do obrotu produktów pszczelich co trzy lata należy sporządzać programy krajowe obejmujące kwestie dotyczące wsparcia technicznego, kontroli warrozy, racjonalizacji sezonowego przenoszenia uli, zarządzania zasiedlaniem uli we Wspólnocie oraz współpracy w zakresie programów badawczych dotyczących pszczelarstwa i produktów pszczelich. Te programy krajowe powinny być częściowo finansowane przez Wspólnotę.

▼B

- (47) Rozporządzenie (WE) nr 1544/2006 zastąpiło wszystkie krajowe formy pomocy udzielanej na hodowlę jedwabników przez wspólnotowy system pomocy udzielanej na hodowlę jedwabników, który polega na ustaleniu jej sumy w przeliczeniu na pojemnik jaj jedwabników.
- (48) Zważywszy, że względy polityczne, które doprowadziły do wprowadzenia wyżej wymienionych systemów, obowiązują w dalszym ciągu, wszystkie te systemy pomocy należy włączyć w ramy niniejszego rozporządzenia.
- (49) Stosowanie norm handlowych dla produktów rolnych może przyczynić się do poprawy warunków ekonomicznych w zakresie produkcji tych produktów, wprowadzania ich do obrotu oraz do poprawy ich jakości. Stosowanie tego rodzaju norm leży zatem w interesie producentów, przedsiębiorstw handlowych i konsumentów. Zatem w ramach wspólnej organizacji rynków bananów, oliwek stołowych i oliwy z oliwek, żywych roślin, ►C1 jaj oraz mięsa drobiowego wprowadzono ◄ normy handlowe odnoszące się w szczególności do jakości, podziału na klasy, wagi, rozmiaru, opakowania, sposobu pakowania, przechowywania, transportu, prezentacji, kraju pochodzenia i oznakowania. Podejście to należy zachować w niniejszym rozporządzeniu.
- (50) W ramach wspólnej organizacji rynków oliwek stołowych i oliwy z oliwek oraz bananów Komisja była dotychczas upoważniona do przyjmowania przepisów w sprawie norm handlowych. Ze względu na wysoce techniczny charakter tych norm i ciągłą potrzebę poprawy ich skuteczności oraz dostosowywania ich do zmieniających się praktyk handlowych wydaje się właściwe objęcie tym podejściem również sektora żywych roślin, jednocześnie określając kryteria, które Komisja powinna uwzględniać przy ustanawianiu stosownych przepisów. Ponadto w celu zapobieżenia nadużyciom w zakresie jakości i autentyczności produktów oferowanych konsumentom oraz istotnym zakłóceniom odnośnych rynków może zaistnieć potrzeba przyjęcia szczególnych środków, zwłaszcza aktualnych metod analitycznych oraz innych środków służących określeniu przedmiotowych norm.
- (51) Kilka instrumentów prawnych wprowadzono do celów regulacji wprowadzania do obrotu i określania nazw mleka, przetworów mlecznych i tłuszczów. Ich celem jest z jednej strony poprawa pozycji mleka i przetworów mlecznych na rynku oraz z drugiej strony zapewnienie uczciwej konkurencji mlecznych i niemlecznych tłuszczów do smarowania, z korzyścią dla producentów i konsumentów. Przepisy zawarte w rozporządzeniu Rady (EWG) nr 1898/87 z dnia 2 lipca 1987 r. w sprawie ochrony oznaczeń stosowanych w obrocie mlekiem i przetworami mlecznymi ⁽¹⁾ mają na celu ochronę konsumenta oraz stworzenie niezakłócających konkurencji warunków dla przetworów mlecznych i produktów konkurujących z nimi w zakresie nazw produktów, etykietowania i reklamy. W rozporządzeniu Rady (WE) nr 2597/97 z dnia 18 grudnia 1997 r. ustanawiającym dodatkowe zasady w sprawie wspólnej organizacji rynku mleka i przetworów mlecznych w odniesieniu do mleka spożywczego ⁽²⁾ ustanowiono przepisy mające na celu zapewnienie wysokiej jakości mleka spożywczego oraz jego przetworów odpowiadających potrzebom i życzeniom konsumentów, tak by przyczynić się do stabilizacji danego rynku i zapewnić konsumentom wysoką jakość mleka

⁽¹⁾ Dz.U. L 182 z 3.7.1987, str. 36. Rozporządzenie ostatnio zmienione aktem przystąpienia z 1994 r.

⁽²⁾ Dz.U. L 351 z 23.12.1997, str. 13. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1153/2007 (Dz.U. L 258 z 4.10.2007, str. 6).

▼ **B**

spożywczego. W rozporządzeniu Rady (WE) nr 2991/94 z dnia 5 grudnia 1994 r. określającym normy dla tłuszczów do smarowania ⁽¹⁾ ustanowiono normy handlowe dla przetworów mlecznych i niemlecznych, których to dotyczy, z jasną i wyraźną klasyfikacją uzupełnioną przepisami dotyczącymi oznaczenia produktów. Zgodnie z celami niniejszego rozporządzenia zasady te należy utrzymać bez zmian.

- (52) W odniesieniu do ► **C1** sektorów jaj i mięsa drobiowego istniejące ◀ przepisy regulują normy handlowe, a w niektórych przypadkach również warunki produkcji. Takie przepisy zawarte są w rozporządzeniu Rady (WE) nr 1028/2006 z dnia 19 czerwca 2006 r. w sprawie norm handlowych w odniesieniu do jaj ⁽²⁾, w rozporządzeniu Rady (EWG) nr 1906/90 z dnia 26 czerwca 1990 r. w sprawie niektórych norm ► **C1** handlowych w odniesieniu do mięsa drobiowego ◀ ⁽³⁾ oraz w rozporządzeniu Rady (EWG) nr 2782/75 z dnia 29 października 1975 r. w sprawie produkcji i obrotu jajami wylęgowymi i pisklętami drobiu hodowlanego ⁽⁴⁾. Podstawowe przepisy zawarte w wymienionych rozporządzeniach powinny zostać włączone do niniejszego rozporządzenia.
- (53) Rozporządzenie (WE) nr 1028/2006 przewiduje, że normy handlowe dotyczące jaj powinny przede wszystkim stosować się do wszystkich jaj kur z gatunku *Gallus gallus*, wprowadzanych do obrotu we Wspólnocie oraz co do zasady również do jaj przeznaczonych na wywóz do państw trzecich. Ustanawiając dwie klasy jakości jaj rozporządzenie to wprowadza również rozróżnienie między jajami nadającymi się do bezpośredniego spożycia przez ludzi a jajami nienadającymi się do bezpośredniego spożycia przez ludzi; rozporządzenie zawiera także przepisy, które gwarantują stosowne informowanie konsumenta o klasie jakości i klasie wagowej oraz o stosowanym sposobie chowu. Ponadto rozporządzenie wprowadza unormowania szczególne dotyczące jaj przywożonych z państw trzecich: zgodnie z tymi unormowaniami przepisy szczególne obowiązujące w niektórych państwach trzecich mogą uzasadniać odstępstwa od norm handlowych, jeżeli zapewniona jest równorzędność europejskich przepisów prawnych.
- (54) W odniesieniu do mięsa drobiowego rozporządzenie (EWG) nr 1906/90 przewiduje, że normy handlowe powinny co do zasady stosować się do niektórych rodzajów mięsa drobiowego nadającego się do spożycia przez ludzi i wprowadzanych do obrotu we Wspólnocie, natomiast nie powinny stosować się do mięsa drobiowego przeznaczonego na wywóz do państw trzecich. Rozporządzenie to wprowadza podział mięsa drobiowego na dwie kategorie w zależności od budowy i wyglądu tego mięsa oraz ustala warunki oferowania mięsa na sprzedaż.
- (55) Zgodnie z przywołanymi rozporządzeniami państwa członkowskie powinny mieć możliwość uchylecia stosowania wspomnianych norm handlowych w odniesieniu do jaj i mięsa drobiowego, które są sprzedawane przez producenta konsumentowi końcowemu w ramach niektórych form sprzedaży bezpośredniej, jeżeli sprzedaż dotyczy niewielkiej ilości tych produktów.

⁽¹⁾ Dz.U. L 316 z 9.12.1994, str. 2.

⁽²⁾ Dz.U. L 186 z 7.7.2006, str. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 173 z 6.7.1990, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1029/2006 (Dz.U. L 186 z 7.7. 2006, str. 6).

⁽⁴⁾ Dz.U. L 282 z 1.11.1975, str. 100. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1791/2006.

▼B

- (56) Rozporządzenie (WE) nr 2782/75 ustanawia przepisy szczególne dotyczące obrotu jajami wylęgowymi i pisklętami drobiu hodowlanego oraz ich transportu, jak również inkubacji jaj wylęgowych. Rozporządzenie to wprowadza między innymi obowiązek indywidualnego oznaczania jaj wylęgowych przeznaczonych do produkcji piskląt oraz określa sposób ich pakowania oraz rodzaj opakowań stosowanych podczas ich transportu. Z obowiązku stosowania norm ustalonych w rozporządzeniu wyłączone jednak zostały niewielkie zakłady hodowli rodowodowej i inne niewielkie zakłady hodowlane.
- (57) Zgodnie z celami niniejszego rozporządzenia powyższe przepisy powinny zostać utrzymane bez ingerowania w ich treść. Niemniej jednak do tych przepisów przywołanych rozporządzeń, które mają charakter techniczny, powinny mieć zastosowanie przepisy wykonawcze przyjmowane przez Komisję.
- (58) Tak jak dotychczas działo się to w przypadku wspólnej organizacji rynku chmielu, w całej Wspólnocie należy prowadzić politykę jakości, stosując w tym celu przepisy wykonawcze dotyczące certyfikacji oraz przepisy zakazujące zasadniczo wprowadzania do obrotu produktów, którym nie wydano certyfikatu, lub, w przypadku produktów przywożonych, produktów niespełniających odpowiednich wymagań jakościowych.
- (59) Opisy, definicje i nazewnictwo oliwy z oliwek są zasadniczym elementem struktury rynku poprzez ustanowienie norm jakości oraz dostarczenie konsumentom właściwych informacji na temat produktu.
- (60) Jeden z wyżej wspomnianych systemów pomocy przyczyniający się do równowagi na rynku mleka i przetworów mlecznych oraz do stabilizacji cen rynkowych w tym sektorze stanowi system pomocy na rzecz przetwarzania odtłuszczonego mleka na kazeinę i kazeiniany, przewidziany dotychczas w art. 12 rozporządzenia (WE) nr 1255/1999. W rozporządzeniu Rady (EWG) nr 2204/90 z dnia 24 lipca 1990 r. ustanawiającym dodatkowe ogólne zasady wspólnej organizacji rynku mleka i przetworów mlecznych w odniesieniu do sera⁽¹⁾ wprowadzono przepisy dotyczące wykorzystania kazeiny i kazeinianów w wytwarzaniu sera w celu przeciwdziałania potencjalnym negatywnym skutkom wynikającym ze stosowania omawianego systemu pomocy, biorąc pod uwagę wrażliwość sera na działania zastępcze dotyczące kazeiny lub kazeinianów, dążąc tym samym do stabilizacji rynku. Przepisy te należy włączyć do niniejszego rozporządzenia.
- (61) Przetwarzanie niektórych surowców rolnych na alkohol etylowy jest ściśle związane z gospodarką tymi surowcami. Może to w znacznym stopniu przyczynić się do podniesienia ich wartości i może mieć szczególne znaczenie ekonomiczne i społeczne dla gospodarki niektórych regionów Wspólnoty bądź też może być znaczącym źródłem dochodów dla producentów odpowiednich surowców. Pozwala to również na zbyt produktów niedostatecznej jakości i krótkookresowych nadwyżek, które mogą powodować przejściowe problemy w niektórych sektorach.

⁽¹⁾ Dz.U. L 201 z 31.7.1990, str. 7. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2583/2001 (Dz.U. L 345 z 29.12.2001, str. 6).

▼B

- (62) W sektorze chmielu, oliwek stołowych i oliwy z oliwek, tytoniu oraz jedwabników stosowanie niektórych instrumentów polityki polega na koncentracji wysiłków w odniesieniu do różnych organizacji, w szczególności w celu stabilizacji rynków tych produktów oraz poprawy i gwarantowania ich jakości poprzez wspólnie podejmowane działania. Przepisy regulujące system tych organizacji opierają się jak do tej pory na organizacjach uznanych przez państwa członkowskie lub, na określonych warunkach, przez Komisję, zgodnie z zasadami przez nią przyjmowanymi. System ten należy utrzymać oraz dokonać harmonizacji dotychczas obowiązujących przepisów.
- (63) W celu wsparcia niektórych działań organizacji międzybranżowych, które są przedmiotem szczególnego zainteresowania w świetle obecnych zasad dotyczących wspólnej organizacji rynku tytoniu, należy przewidzieć możliwość, po spełnieniu określonych warunków, objęcia rozszerzenia zasadami przyjętymi przez organizację międzybranżową w odniesieniu do swoich członków, wszystkich producentów i ich grup, niebędących członkami tych organizacji w jednym lub większej liczbie regionów. To samo podejście należy stosować również w odniesieniu do innych działań uznanych organizacji międzybranżowych, które ze względów ekonomicznych lub technicznych leżą w ogólnym interesie sektora tytoniu i w związku z tym mogą przynosić korzyść wszystkim podmiotom prowadzącym działalność w odnośnych branżach. Należy zapewnić ścisłą współpracę pomiędzy państwami członkowskimi i Komisją. Komisja powinna posiadać stałe uprawnienia kontrolne, w szczególności w odniesieniu do porozumień i uzgodnionych praktyk przyjmowanych przez te organizacje.
- (64) W odniesieniu do sektorów, w których obowiązujące przepisy nie przewidują uznawania organizacji producentów lub organizacji międzybranżowych, państwa członkowskie mogą chcieć wprowadzić możliwość uznawania takich organizacji na podstawie prawa krajowego, o ile uznanie takie będzie zgodne z prawem wspólnotowym. Należy zatem dokładniej wyjaśnić tę możliwość. Ponadto należy przyjąć przepisy, w których zostanie stwierdzone, że uznanie organizacji producentów lub organizacji międzybranżowych zgodnie z obecnie obowiązującymi rozporządzeniami pozostaje wiążące po przyjęciu niniejszego rozporządzenia.
- (65) Stworzenie jednolitego rynku wspólnotowego wymaga wprowadzenia systemu wymiany handlowej na zewnętrznych granicach Wspólnoty. System wymiany handlowej powinien obejmować należności przywozowe oraz refundacje wywozowe i powinien w zasadzie ustabilizować rynek wspólnotowy. System wymiany handlowej powinien opierać się na zobowiązaniach podejmowanych na mocy wielostronnych negocjacji handlowych w ramach rundy urugwajskiej.
- (66) Monitorowanie wielkości obrotu produktami rolnymi z państwami trzecimi w ramach wspólnej organizacji rynku zbóż, ryżu, cukru, nasion, oliwek stołowych i oliwy z oliwek, lnu i konopi, wołowiny i cielęciny, mleka i przetworów mlecznych, wieprzowiny, mięsa baraniego i koziego, jaj, mięsa drobiowego, żywych roślin oraz alkoholu etylowego rolniczego podlegało dotychczas, zarówno w przypadku przywozu, jak i wywozu, obowiązkowym systemom pozwoleń lub systemom, w przypadku których Komisja posiadała uprawnienia do wprowadzenia wymogów w zakresie pozwoleń.

▼ B

- (67) Monitorowanie obrotu handlowego jest przede wszystkim kwestią zarządzania, w odniesieniu do której należy stosować podejście elastyczne. Wobec tego oraz w świetle doświadczeń zebranych w ramach wspólnych organizacji rynków, w których zarządzanie pozwoleniami zostało już przekazane Komisji, wydaje się właściwe objęcie tym podejściem wszystkich sektorów, w których stosuje się system pozwoleń na przywóz i wywóz. Decyzja w sprawie wprowadzenia wymogów w zakresie pozwoleń powinna być podejmowana przez Komisję przy uwzględnieniu potrzeby pozwoleń na przywóz w celu zarządzania danymi rynkami oraz, w szczególności, potrzeby monitorowania przywozu odnośnych produktów.
- (68) W większości cła stosowane do produktów rolnych na mocy porozumień Światowej Organizacji Handlu (WTO) są określone we wspólnej taryfie celnej. Jednakże w odniesieniu do niektórych produktów w sektorze zbóż i sektorze ryżu wprowadzenie dodatkowych mechanizmów stwarza konieczność zapewnienia możliwości przyjęcia odstępstw.
- (69) W celu zapobieżenia lub przeciwdziałania wystąpieniu na rynku Wspólnoty niekorzystnych skutków, które mogłyby wynikać z przywozu niektórych produktów rolnych, przywóz takich produktów powinien w określonych warunkach podlegać dodatkowej należności przywozowej.
- (70) Na określonych warunkach należy przyznać Komisji uprawnienia upoważniające ją do otwarcia i zarządzania kontyngentami taryfowymi na przywóz wynikającymi z międzynarodowych umów zawartych zgodnie z Traktatem lub wynikających z innych aktów Rady.
- (71) ► **C1** Celem rozporządzenia Rady (EWG) nr 2729/75 z dnia 29 października 1975 r. w sprawie opłat przywozowych na mieszanki zbóż, ryżu i ryżu łamanego ⁽¹⁾ jest zapewnienie właściwego funkcjonowania systemu opłat celnych w przypadku przywozu mieszanek zbóż, ryżu i ryżu łamanego. ◀ Przepisy te należy włączyć do niniejszego rozporządzenia.
- (72) Wspólnota zawarła kilka umów z państwami trzecimi w sprawie preferencyjnego dostępu do rynku, na mocy których kraje te mogą wywozić do Wspólnoty cukier trzcinowy na korzystnych warunkach. Należy zatem dokonać oceny zapotrzebowania rafinerii na cukier przeznaczony do rafinacji oraz, na określonych warunkach, zachować pozwolenia na przywóz dla wyspecjalizowanych podmiotów zużywających znaczne ilości przywożonego surowego cukru trzcinowego, uznawanych za rafinerie przemysłowe Wspólnoty.
- (73) W celu zapobieżenia zakłóceniu przez nielegalne uprawy wspólnej organizacji rynku konopi uprawianych na włókno, należy przewidzieć możliwość kontroli przywozu konopi i nasion konopi w celu zapewnienia, że takie produkty oferują określone gwarancje pod względem zawartości tetrahydrokanabinolu. Ponadto przywóz nasion konopi przeznaczonych do celów innych niż siew należy objąć systemem kontroli przewidującym nadawanie upoważnień zainteresowanym importerom.
- (74) W odniesieniu do produktów sektora chmielu w całej Wspólnocie prowadzona jest polityka jakości. W przypadku produktów przywożonych należy ustanowić przepisy gwarantujące, że przywożone są wyłącznie produkty spełniające odpowiednie minimalne wymagania jakościowe.

⁽¹⁾ Dz.U. L 281 z 1.11.1975, str. 18. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 3290/94 (Dz.U. L 349 z 31.12.1994, str. 105).

▼B

- (75) Dzięki systemowi ceł nie jest konieczne stosowanie pozostałych środków ochronnych na zewnętrznych granicach Wspólnoty. W wyjątkowych okolicznościach jednak funkcjonowanie rynku wewnętrznego i mechanizmu celnego może okazać się niewystarczające. W takich przypadkach, aby nie pozostawić rynku wspólnotowego bez ochrony przed możliwymi zakłóceniami, Wspólnota powinna mieć możliwość bezzwłocznego przedsięwzięcia wszelkich niezbędnych środków. Takie środki powinny być zgodne z międzynarodowymi zobowiązaniami Wspólnoty.
- (76) W celu zapewnienia właściwego funkcjonowania wspólnych organizacji rynków, a zwłaszcza zapobieżenia zakłóceniom rynków, w ramach wspólnych organizacji rynków wielu produktów tradycyjnie przewidziana została możliwość wprowadzenia zakazu stosowania procedur czynnego i biernego uszlachetniania. Możliwość ta powinna zostać utrzymana. Ponadto z doświadczeń wynika, że w przypadku wystąpienia zakłóceń rynków lub zagrożenia wystąpieniem takich zakłóceń, spowodowanych stosowaniem wspomnianych procedur, konieczne jest jak najszybsze podjęcie działań. W związku z tym należy przyznać stosowne uprawnienia Komisji. W opisanych sytuacjach Komisja powinna mieć zatem możliwość zawieszania stosowania procedur czynnego i biernego uszlachetniania.
- (77) Przepisy dotyczące przyznawania refundacji wywozowych z tytułu wywozu do państw trzecich w oparciu o różnicę między cenami we Wspólnocie i na rynku światowym, podlegające ograniczeniom wynikającym ze zobowiązań Wspólnoty w ramach WTO, powinny służyć zabezpieczeniu możliwości udziału Wspólnoty w międzynarodowym handlu niektórymi produktami objętymi zakresem niniejszego rozporządzenia. Wywozy objęte refundacją powinny podlegać ograniczeniom pod względem wartości i ilości.
- (78) Zgodność z ograniczeniami pod względem wartości należy zapewnić w momencie ustalania refundacji wywozowych poprzez monitorowanie płatności zgodnie z zasadami związanymi z EFRG. Monitorowanie może być ułatwione przez obowiązek wcześniejszego ustalenia refundacji wywozowych, z dopuszczeniem możliwości, w przypadku zróżnicowania refundacji, zmiany określonego miejsca przeznaczenia w ramach obszaru geograficznego, do którego odnosi się jedna stawka refundacji wywozowej. W przypadku zmiany miejsca przeznaczenia powinna zostać wypłacona refundacja wywozowa mająca zastosowanie do faktycznego miejsca przeznaczenia, przy czym górną granicę stanowi kwota mająca zastosowanie do miejsca przeznaczenia określonego z wyprzedzeniem.
- (79) Zgodność z ograniczeniami ilościowymi należy zapewnić poprzez wprowadzenie rzetelnego i skutecznego systemu monitorowania. W tym celu przyznawanie refundacji wywozowych powinno podlegać obowiązkowi posiadania pozwolenia na wywóz. Refundacje wywozowe powinny być przyznawane w ramach dostępnych limitów w zależności od konkretnej sytuacji każdego produktu. Wyjątki od tej zasady można dopuścić tylko w przypadku produktów przetworzonych niewymienionych w załączniku I do Traktatu, w odniesieniu do których nie stosuje się ograniczeń ilościowych. Należy przewidzieć możliwość wprowadzenia odstępstw od ścisłego stosowania reguł zarządzania, w przypadku gdy nie jest prawdopodobne przekroczenie pułapów ilościowych ustanowionych dla wywozu objętego refundacjami.
- (80) W przypadku wywozu żywego bydła należy przewidzieć możliwość przyznania refundacji wywozowych oraz ich wypłacenia

▼B

wyłącznie pod warunkiem przestrzegania przepisów prawa wspólnotowego dotyczących dobrostanu zwierząt, a w szczególności ochrony zwierząt podczas transportu.

- (81) Produktów rolnych mogą w określonych przypadkach w państwach trzecich dotyczyć korzystne szczególne regulacje przywozowe, jeżeli produkty te spełniają określone specyfikacje lub warunki cenowe. W celu zapewnienia prawidłowego stosowania takiego systemu konieczna jest współpraca administracyjna organów państwa trzeciego przywozu z organami Wspólnoty. W tym celu odnośnym produktom powinny towarzyszyć certyfikaty wydawane we Wspólnocie.
- (82) Wywóz cebulek kwiatowych do państw trzecich ma istotne znaczenie gospodarcze dla Wspólnoty. Utrzymanie i rozwój tego wywozu mogą zostać zapewnione przez stabilizację cen w tym sektorze handlu. W odniesieniu do omawianych produktów należy zatem przewidzieć minimalne ceny wywozowe.
- (83) Zgodnie z art. 36 Traktatu postanowienia rozdziału dotyczącego reguł konkurencji mają zastosowanie do produkcji rolnej i handlu produktami rolnymi jedynie w zakresie ustalonym przez Radę w ramach postanowień art. 37 ust. 2 i 3 i zgodnie z procedurą w nich przewidzianą. W poszczególnych wspólnych organizacjach rynków przepisy dotyczące pomocy państwowej uznano w większości za mające zastosowanie. W szczególności stosowanie postanowień Traktatu dotyczących przedsiębiorstw zostało dokładniej określone w rozporządzeniu Rady (WE) nr 1184/2006 z dnia 24 lipca 2006 r. dotyczącym stosowania niektórych reguł konkurencji w odniesieniu do produkcji rolnej i handlu produktami rolnymi⁽¹⁾. Zgodnie z celem, jakim jest opracowanie jednego kompleksowego zbioru przepisów dotyczących polityki rynkowej, omawiane przepisy należy włączyć do niniejszego rozporządzenia.
- (84) Reguły konkurencji odnoszące się do porozumień, decyzji i uzgodnionych praktyk, o których mowa w art. 81 Traktatu, oraz przepisy odnoszące się do nadużywania pozycji dominującej powinny mieć zastosowanie do produkcji rolnej i handlu produktami rolnymi w zakresie, w jakim ich stosowanie nie utrudnia funkcjonowania krajowych organizacji rynków rolnych ani nie zagraża realizacji celów WPR.
- (85) Szczególną uwagę poświęca się organizacjom rolniczym, które zajmują się w szczególności wspólną produkcją lub wprowadzaniem do obrotu produktów rolnych, lub korzystaniem ze wspólnych urządzeń, o ile takie wspólne działanie nie wyklucza konkurencji ani nie zagraża realizacji celów art. 33 Traktatu.
- (86) W celu uniknięcia niewłaściwego rozwoju WPR, jak również w celu zagwarantowania pewności prawnej oraz niedyskryminacyjnego traktowania odnośnych przedsiębiorstw, Komisja powinna posiadać wyłączne uprawnienia, z zastrzeżeniem kontroli ze strony Trybunału Sprawiedliwości, do decydowania, czy porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki, o których mowa w art. 81 Traktatu, są zgodne z celami WPR.
- (87) Przyznawanie pomocy krajowej byłoby zagrożeniem dla właściwego funkcjonowania jednolitego rynku opartego na wspólnych cenach. W związku z tym w odniesieniu do produktów objętych niniejszym rozporządzeniem powinny mieć zastosowanie postanowienia Traktatu dotyczące pomocy państwowej. W niektórych

⁽¹⁾ Dz.U. L 214 z 4.8.2006, str. 7.

▼B

okolicznościach należy zezwolić na wyjątki. W przypadkach, w których stosuje się takie wyjątki, Komisja powinna jednak posiadać możliwość sporządzenia wykazu istniejących, nowych lub proponowanych mechanizmów pomocy krajowej, przekazania stosownych spostrzeżeń państwom członkowskim oraz zaproponowania im przedsięwzięcia odpowiednich środków.

- (88) Finlandia i Szwecja, ze względu na specyficzne uwarunkowania gospodarcze dotyczące produkcji mięsa z reniferów i przetworów z tego mięsa oraz wprowadzania ich do obrotu, mogą od czasu przystąpienia udzielać pomocy w tym zakresie. Z zastrzeżeniem uzyskania zezwolenia Komisji Finlandia może ponadto, ze względu na panujące w tym państwie specyficzne warunki klimatyczne, przyznawać pomoc odpowiednio w odniesieniu do pewnych ilości nasion oraz pewnych ilości nasion zbóż produkowanych wyłącznie w Finlandii. Wyjątki te należy utrzymać.
- (89) W państwach członkowskich, w których nastąpi istotne zmniejszenie kwot cukru, plantatorzy buraków cukrowych napotkają szczególnie poważne problemy związane z dostosowaniem się do tej sytuacji. W takich przypadkach przejściowa pomoc wspólnotowa dla plantatorów buraków cukrowych określona w tytule IV rozdział 10f rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 nie będzie wystarczająca, by w pełni rozwiązać napotkane przez nich problemy. Dlatego państwa członkowskie, które zmniejszyły swoje kwoty o ponad 50 % kwoty cukru określonej w dniu 20 lutego 2006 r. w załączniku III do rozporządzenia (WE) nr 318/2006, powinny zostać uprawnione do przyznania pomocy państwowej plantatorom buraków cukrowych w okresie stosowania przejściowej pomocy wspólnotowej. W celu zapobieżenia przyznawaniu przez państwa członkowskie pomocy państwowej przekraczającej potrzeby plantatorów buraków cukrowych określenie łącznej sumy odnośnej pomocy państwowej powinno podlegać zatwierdzeniu przez Komisję, z wyjątkiem przypadku Włoch, gdzie maksymalny poziom potrzeb najwydajniejszych plantatorów buraków cukrowych związanych z dostosowaniem do warunków rynkowych po reformie oszacowano na 11 EUR na tonę wyprodukowanych buraków cukrowych. Ponadto ze względu na przewidywane wystąpienie szczególnych problemów we Włoszech, należy utrzymać ustalenia pozwalające plantatorom buraków cukrowych na bezpośrednie lub pośrednie korzystanie z przyznawanej pomocy państwowej.
- (90) W Finlandii uprawa buraków cukrowych jest prowadzona w szczególnych warunkach geograficznych i klimatycznych, których niekorzystny wpływ na sektor będzie nakładać się na ogólne skutki reformy sektora cukru. Z tego względu należy przewidzieć możliwość stałego upoważnienia tego państwa członkowskiego do udzielania plantatorom buraków cukrowych na jego terytorium pomocy państwowej w odpowiedniej wysokości.
- (91) Biorąc pod uwagę szczególną sytuację Niemiec, gdzie obecnie wsparcie krajowe przyznaje się dużej liczbie mniejszych producentów alkoholu na warunkach szczególnych dla niemieckiego monopolu alkoholowego, konieczne jest zezwolenie na kontynuację takiego wsparcia przez ograniczony okres. Należy również przewidzieć wymóg złożenia, pod koniec tego okresu, sprawozdania z funkcjonowania tego odstępstwa wraz z wszelkimi stosownymi wnioskami.
- (92) Jeśli państwo członkowskie pragnie wspierać na swoim terytorium środki promujące spożycie mleka i przetworów mlecznych

▼B

we Wspólnocie, należy przewidzieć możliwość finansowania takich środków przez nałożenie na krajowych producentów mleka opłaty na rzecz działań promocyjnych.

- (93) W celu uwzględnienia potencjalnych zmian w produkcji suszu paszowego Komisja powinna, do dnia 30 września 2008 r., przedstawić Radzie sprawozdanie dotyczące tego sektora, sporządzone na podstawie oceny wspólnej organizacji rynku suszu paszowego. W razie konieczności sprawozdaniu powinny towarzyszyć odpowiednie wnioski. Ponadto Komisja powinna regularnie przedstawiać Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdania dotyczące systemu pomocy stosowanego w odniesieniu do sektora pszczelarskiego.
- (94) Istnieje potrzeba posiadania rzetelnych informacji na temat sytuacji na wspólnotowym rynku chmielu oraz na temat perspektyw jego rozwoju. Należy zatem przewidzieć rejestrację wszystkich umów dostaw chmielu wyprodukowanego we Wspólnocie.
- (95) Na określonych warunkach i w odniesieniu do niektórych produktów należy przewidzieć przedsięwzięcie środków w przypadku wystąpienia lub potencjalnego wystąpienia zakłóceń związanych ze znacznymi zmianami cen na rynku wewnętrznym lub notowań cen bądź cen na rynku światowym.
- (96) Konieczne jest ustanowienie ram szczególnych środków w odniesieniu do alkoholu etylowego pochodzenia rolniczego umożliwiających gromadzenie danych gospodarczych i analizę informacji statystycznych do celów monitorowania rynku. W związku z tym, że rynek alkoholu etylowego pochodzenia rolniczego jest związany z ogólnym rynkiem alkoholu etylowego, należy również gromadzić informacje dotyczące rynku alkoholu etylowego pochodzenia pozarolniczego.
- (97) Wydatki ponoszone przez państwa członkowskie z tytułu zobowiązań wynikających ze stosowania niniejszego rozporządzenia powinny być finansowane przez Wspólnotę zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1290/2005.
- (98) Należy upoważnić Komisję do przyjmowania środków niezbędnych do rozwiązania konkretnych problemów praktycznych w nagłych przypadkach.
- (99) Ponieważ wspólne rynki produktów rolnych stale się rozwijają, państwa członkowskie i Komisja powinny przekazywać sobie nawzajem istotne informacje na temat rozwoju sytuacji na tych rynkach.
- (100) W celu zapobieżenia nadużyciom związanym z wszelkimi korzyściami określonymi w niniejszym rozporządzeniu korzyści tych nie należy przyznawać lub, w stosownych przypadkach, należy je cofnąć, jeśli okaże się, że warunki uprawniające do otrzymania jakichkolwiek korzyści zostały stworzone w sposób sztuczny, w sprzeczności z celami niniejszego rozporządzenia.
- (101) W celu zapewnienia przestrzegania obowiązków ustanowionych w niniejszym rozporządzeniu istnieje potrzeba wprowadzenia kontroli oraz, w przypadku stwierdzenia nieprzestrzegania tych obowiązków, stosowania środków i sankcji administracyjnych. Należy zatem przyznać Komisji uprawnienia do ustanowienia stosownych przepisów, obejmujących przepisy dotyczące zwrotu nienależnych płatności oraz obowiązków sprawozdawczych państw członkowskich, które to zwroty i obowiązki wynikają ze stosowania niniejszego rozporządzenia.

▼ B

- (102) Środki niezbędne do wykonania niniejszego rozporządzenia zasadniczo należy przyjąć zgodnie z decyzją Rady 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. ustanawiająca warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji⁽¹⁾. Jednak w odniesieniu do niektórych środków wynikających z niniejszego rozporządzenia dotyczących kompetencji Komisji, wymagających bezzwłocznego podjęcia działań lub mających wyłącznie administracyjny charakter, Komisja powinna zostać upoważniona do podjęcia samodzielnych czynności.
- (103) Ze względu na włączenie do niniejszego rozporządzenia niektórych elementów wspólnej organizacji rynków świeżych owoców i warzyw, przetworów owocowych i warzywnych oraz wina, do organizacji tej należy wprowadzić pewne zmiany.
- (104) Niniejsze rozporządzenie obejmuje przepisy dotyczące zakresu stosowania reguł konkurencji przewidzianych w Traktacie. Przepisy te były dotychczas zawarte w rozporządzeniu Rady (WE) nr 1184/2006. Rozporządzenie to należy zmienić w celu sprecyzowania, że przepisy w nim zawarte mają zastosowanie do produktów wymienionych w załączniku I do Traktatu, które nie są objęte niniejszym rozporządzeniem.
- (105) Niniejsze rozporządzenie obejmuje przepisy zawarte w rozporządzeniach podstawowych wymienionych w motywach 2 i 3, z wyjątkiem przepisów zawartych w rozporządzeniach (WE) nr 2200/96, (WE) nr 2201/96 i (WE) nr 1493/1999. Niniejsze rozporządzenie obejmuje ponadto przepisy zawarte w następujących rozporządzeniach:
- rozporządzenie Rady (EWG) nr 2729/75 z dnia 29 października 1975 r. w sprawie opłat przywozowych na mieszanki zbóż, ryżu i ryżu łamanego,
 - rozporządzenie Rady (EWG) nr 2763/75 z dnia 29 października 1975 r. ustanawiające ogólne zasady przyznawania dopłat do prywatnego składowania wieprzowiny⁽²⁾,
 - rozporządzenie Rady (EWG) nr 2782/75 z dnia 29 października 1975 r. w sprawie produkcji i obrotu jajami wylęgowymi i piskletami drobiu hodowlanego,
 - rozporządzenie Rady (EWG) nr 707/76 z dnia 25 marca 1976 r. w sprawie uznawania grup producentów skupiających hodowców jedwabników⁽³⁾,
 - rozporządzenie Rady (EWG) nr 1055/77 z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie składowania i przepływu produktów skupowanych przez agencję interwencyjną⁽⁴⁾,
 - rozporządzenie Rady (EWG) nr 2931/79 z dnia 20 grudnia 1979 r. w sprawie udzielania pomocy w wywozie produktów rolnych mogących korzystać ze szczególnych regulacji przywozowych w państwach trzecich⁽⁵⁾,
 - rozporządzenie Rady (EWG) nr 3220/84 z dnia 13 listopada 1984 r. ustanawiające wspólnotową skalę klasyfikacji tusz wieprzowych,

⁽¹⁾ Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23. Decyzja zmieniona decyzją 2006/512/WE (Dz.U. L 200 z 22.7.2006, str. 11).

⁽²⁾ Dz.U. L 282 z 1.11.1975, str. 19.

⁽³⁾ Dz.U. L 84 z 31.3.1976, str. 1.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 128 z 24.5.1977, str. 1.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 334 z 28.12.1979, str. 8.

▼B

- rozporządzenie Rady (EWG) nr 1898/87 z dnia 2 lipca 1987 r. w sprawie ochrony oznaczeń stosowanych w obrocie mlekiem i przetworami mlecznymi,
- rozporządzenie Rady (EWG) nr 3730/87 z dnia 10 grudnia 1987 r. ustanawiające ogólne zasady dostaw żywności z zapasów interwencyjnych do wyznaczonych organizacji celem rozdysponowania jej pomiędzy osoby najbardziej poszkodowane we Wspólnocie,
- rozporządzenie Rady (EWG) nr 386/90 z dnia 12 lutego 1990 r. w sprawie monitorowania wywozu produktów rolnych otrzymujących refundacje lub inne kwoty ⁽¹⁾,
- rozporządzenie Rady (EWG) nr 1186/90 z dnia 7 maja 1990 r. rozszerzające zakres wspólnotowej skali klasyfikacji tusz wołowych,
- rozporządzenie Rady (EWG) nr 1906/90 z dnia 26 czerwca 1990 r. w sprawie niektórych norm handlowych w odniesieniu do drobiu,
- rozporządzenie Rady (EWG) nr 2204/90 z dnia 24 lipca 1990 r. ustanawiające dodatkowe ogólne zasady wspólnej organizacji rynku mleka i przetworów mlecznych w odniesieniu do sera,
- rozporządzenie Rady (EWG) nr 2077/92 z dnia 30 czerwca 1992 r. dotyczące organizacji międzybranżowych i porozumień w sektorze tytoniu ⁽²⁾,
- rozporządzenie Rady (EWG) nr 2137/92 z dnia 23 lipca 1992 r. dotyczące wspólnotowej skali stosowanej przy klasyfikacji tusz owczych i określaniu wspólnotowych norm jakości świeżych lub schłodzonych tusz owczych,
- rozporządzenie Rady (WE) nr 2991/94 z dnia 5 grudnia 1994 r. określające normy dla tłuszczów do smarowania,
- rozporządzenie Rady (WE) nr 2597/97 z dnia 18 grudnia 1997 r. ustanawiające dodatkowe zasady w sprawie wspólnej organizacji rynku mleka i przetworów mlecznych w odniesieniu do mleka spożywczego,
- rozporządzenie Rady (WE) nr 2250/1999 z dnia 22 października 1999 r. dotyczące kontyngentów taryfowych na masło pochodzące z Nowej Zelandii ⁽³⁾,
- rozporządzenie Rady (WE) nr 1788/2003 z dnia 29 września 2003 r. ustanawiające opłatę wyrównawczą w sektorze mleka i przetworów mlecznych,
- rozporządzenie Rady (WE) nr 1028/2006 z dnia 19 czerwca 2006 r. w sprawie norm handlowych w odniesieniu do jaj,
- rozporządzenie Rady (WE) nr 1183/2006 z dnia 24 lipca 2006 r. dotyczące wspólnotowej skali klasyfikacji tusz dojrzalego bydła.

⁽¹⁾ Dz.U. L 42 z 16.2.1990, str. 6. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 163/94 (Dz.U. L 24 z 29.1.1994, str. 2).

⁽²⁾ Dz.U. L 215 z 30.7.1992, str. 80.

⁽³⁾ Dz.U. L 275 z 26.10.1999, str. 4.

▼B

- (106) Rozporządzenia te należy zatem uchylić. Dla zachowania pewności prawnej oraz zważywszy na liczbę aktów prawnych uchylanych niniejszym rozporządzeniem i na liczbę aktów prawnych przyjętych lub zmienionych na ich mocy, należy wyjaśnić, że wspomniane uchylenie nie wpływa na ważność aktów prawnych przyjętych na podstawie uchylonego aktu prawnego lub na ważność zmian, jakie wprowadza on do innych aktów prawnych.
- (107) Niniejsze rozporządzenie należy zasadniczo stosować od dnia 1 stycznia 2008 r. Jednak w celu zapewnienia, aby nowe przepisy niniejszego rozporządzenia nie spowodowały zakłóceń w trwającym roku gospodarczym 2007/2008 w stosunku do tych sektorów, dla których przewidziano lata gospodarcze, należy przewidzieć późniejszą datę stosowania. Niniejsze rozporządzenie należy zatem stosować w odniesieniu do tych sektorów jedynie od początku roku gospodarczego 2008/2009. W związku z tym odnośne rozporządzenia regulujące te sektory należy w dalszym ciągu stosować do końca odpowiedniego roku gospodarczego 2007/2008.
- (108) Ponadto w stosunku do niektórych innych sektorów, dla których nie przewidziano lat gospodarczych, należy również przewidzieć późniejszą datę stosowania w celu zapewnienia sprawnego przejścia od istniejących wspólnych organizacji rynków do stosowania niniejszego rozporządzenia. W związku z tym rozporządzenia regulujące istniejące wspólne organizacje rynków dla tych sektorów powinny być stosowane do późniejszej daty stosowania przewidzianej w niniejszym rozporządzeniu.
- (109) Jeśli chodzi o rozporządzenie (WE) nr 386/90, uprawnienia do regulowania kwestii w nim zawartych przekazane zostają na mocy niniejszego rozporządzenia Komisji. Ponadto do niniejszego rozporządzenia zostają przeniesione tylko niektóre części rozporządzeń (EWG) nr 3220/84, (EWG) nr 1186/90, (EWG) nr 2137/92 i (WE) nr 1183/2006, które rozporządzenie to uchyla. Pozostałe szczegółowe zagadnienia obecnie regulowane tymi rozporządzeniami zostaną zatem uregulowane przepisami wykonawczymi, które przyjmie Komisja. Należy przewidzieć dodatkowy czas na ustanowienie stosownych przepisów przez Komisję. Wymienione rozporządzenia należy zatem stosować do dnia 31 grudnia 2008 r.
- (110) Następujące akty prawne Rady stały się zbędne i należy je uchylić:
- rozporządzenie Rady (EWG) nr 315/68 z dnia 12 marca 1968 r. ustalające normy jakości bulw kwiatowych, cebulek i bulw ⁽¹⁾,
 - rozporządzenie Rady (EWG) nr 316/68 z dnia 12 marca 1968 r. ustalające normy jakości świeżych kwiatów ciętych i świeżych liści ozdobnych ⁽²⁾,
 - rozporządzenie Rady (EWG) nr 2517/69 z dnia 9 grudnia 1969 r. ustanawiające określone instrumenty dla reorganizacji produkcji owoców we Wspólnocie ⁽³⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. L 71 z 21.3.1968, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 4112/88 (Dz.U. L 361 z 29.12.1988, str. 7).

⁽²⁾ Dz.U. L 71 z 21.3.1968, str. 8. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 309/79 (Dz.U. L 42 z 17.2.1979, str. 21).

⁽³⁾ Dz.U. L 318 z 18.12.1969, str. 15. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 1153/78 (Dz.U. L 144 z 31.5.1978, str. 4).

▼B

- rozporządzenie Rady (EWG) nr 2728/75 z dnia 29 października 1975 r. w sprawie dopłat do produkcji i handlu skrobią ziemniaczaną oraz ziemniakami przeznaczonymi na skrobię ⁽¹⁾,
 - rozporządzenie Rady (EWG) nr 1358/80 z dnia 5 czerwca 1980 r. ustalające cenę orientacyjną i cenę interwencyjną dorosłego bydła na rok gospodarczy 1980/81 i wprowadzające wspólnotową skalę klasyfikacji tusz wołowych ⁽²⁾,
 - rozporządzenie Rady (EWG) nr 4088/87 z dnia 21 grudnia 1987 r. ustalające warunki stosowania preferencyjnych stawek celnych w imporcie niektórych kwiatów pochodzących z Cypru, Izraela i Jordanii ⁽³⁾,
 - decyzja Rady 74/583/EWG z dnia 20 listopada 1974 r. w sprawie monitorowania przepływów cukru ⁽⁴⁾.
- (111) Przejście od obecnie ustaleń określonych w przepisach i rozporządzeniach uchylanych niniejszym rozporządzeniem może spowodować wystąpienie trudności, którymi nie zajmuje się niniejsze rozporządzenie. W celu pokonania tych trudności należy umożliwić Komisji przyjęcie środków przejściowych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

⁽¹⁾ Dz.U. L 281 z 1.11.1975, str. 17.

⁽²⁾ Dz.U. L 140 z 5.6.1980, str. 4.

⁽³⁾ Dz.U. L 382 z 31.12.1987, str. 22. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1300/97 (Dz.U. L 177 z 5.7.1997, str. 1).

⁽⁴⁾ Dz.U. L 317 z 27.11.1974, str. 21.

SPIS TREŚCI

CZĘŚĆ I	PRZEPISY WSTĘPNE
CZĘŚĆ II	RYNEK WEWNĘTRZNY
TYTUŁ I	INTERWENCJA RYNKOWA
<i>ROZDZIAŁ I</i>	<i>Interwencja publiczna i prywatne przechowywanie</i>
Sekcja I	Przepisy ogólne
Sekcja II	Interwencja publiczna
Podsekcja I	Przepisy ogólne
Podsekcja II	Otwieranie skupu
Podsekcja III	Ceny interwencyjne
Podsekcja IV	Zbyt zapasów interwencyjnych
Sekcja III	Prywatne przechowywanie
Podsekcja I	Dopłaty obowiązkowe
Podsekcja II	Dopłaty fakultatywne
Sekcja IV	Przepisy wspólne
<i>ROZDZIAŁ II</i>	<i>Specjalne środki interwencyjne</i>
Sekcja I	Nadzwyczajne środki wspierania rynku
Sekcja II	Środki w sektorach zbóż i ryżu
Sekcja III	Środki w sektorze cukru
Sekcja IV	Dostosowanie podaży
<i>ROZDZIAŁ III</i>	<i>Systemy ograniczania produkcji</i>
Sekcja I	Przepisy ogólne
Sekcja II	Cukier
Podsekcja I	Przydział kwot i administrowanie nimi ...
Podsekcja II	Przekroczenie kwoty
Sekcja III	Mleko
Podsekcja I	Przepisy ogólne
Podsekcja II	Przydział kwot i administrowanie nimi ...
Podsekcja III	Przekroczenie kwoty
Sekcja IIIa	Kwoty na produkcję skrobi ziemniaczanej
Sekcja IV	Przepisy proceduralne dotyczące kwot cukru, kwot mlecznych i kwot skrobi ziemniaczanej ...
Sekcja IVa	Potencjał produkcyjny w sektorze wina
Podsekcja I	Nielegalne nasadzenia
Podsekcja II	Przejściowy system praw do sadzenia
Podsekcja III	Program karczowania winorośli
<i>ROZDZIAŁ IV</i>	<i>System pomocy</i>

▼B

Sekcja I	Pomoc z tytułu przetwórstwa
Podsekcja I	Susz paszowy
Podsekcja II	Len i konopie uprawiane na włókno
Podsekcja III	Skrobia ziemniaczana
Sekcja II	Refundacja produkcyjna
Sekcja III	Dopłaty w sektorze mleka i przetworów mlecznych
Sekcja IIIa	Pomoc w sektorze chmielu
Sekcja IV	Dopłaty w sektorze oliwek stołowych i oliwy z oliwek
Sekcja IVa	Dopłaty w sektorze owoców i warzyw
Podsekcja I	Grupy producentów
Podsekcja II	Fundusze i programy operacyjne
Podsekcja IIa	Program „Owoce w szkole”
Podsekcja III	Przepisy proceduralne
Sekcja IVb	Programy wsparcia w sektorze wina
Podsekcja I	Przepisy wprowadzające
Podsekcja II	Przedstawienie i treść programów wsparcia
Podsekcja III	Szczególne środki wsparcia
Podsekcja IV	Przepisy proceduralne
Sekcja V	Wspólnotowy fundusz tytoniowy
Sekcja VI	Przepisy szczególne dla sektora pszczelarskiego
Sekcja VII	Pomoc w sektorze jedwabników
TYTUŁ II	PRZEPISY REGULUJĄCE WPROWADZANIE DO OBROTU I PRODUKCJĘ
<i>ROZDZIAŁ I</i>	<i>Przepisy regulujące wprowadzanie do obrotu i produkcję</i>
Sekcja I	Zasady wprowadzania do obrotu
Sekcja Ia	Nazwy pochodzenia, oznaczenia geograficzne oraz określenia tradycyjne w sektorze wina ...
Podsekcja I	Nazwy pochodzenia i oznaczenia geograficzne
Podsekcja II	Określenia tradycyjne
Sekcja Ib	Etykietowanie i prezentacja produktów w sektorze wina
Sekcja II	Warunki produkcji
Sekcja IIa	Przepisy dotyczące produkcji w sektorze wina
Podsekcja I	Odmiany winorośli
Podsekcja II	Praktyki enologiczne i ograniczenia
Sekcja III	Przepisy proceduralne
<i>ROZDZIAŁ II</i>	<i>Organizacje producentów, organizacje międzybranżowe, organizacje podmiotów gospodarczych</i>

▼B

Sekcja I	Zasady ogólne
Sekcja IA	Przepisy dotyczące organizacji producentów i organizacji międzybranżowych oraz grup producentów w sektorze owoców i warzyw
Podsekcja I	Przepisy dotyczące zrzeszania się organizacji producentów i ich uznawania
Podsekcja II	Zrzeszanie się organizacji producentów i grup producentów
Podsekcja III	Rozszerzenie przepisów na producentów w określonym obszarze gospodarczym
Podsekcja IV	Organizacje międzybranżowe w sektorze świeżych owoców i warzyw
Sekcja Ib	Przepisy dotyczące organizacji producentów i organizacji międzybranżowych w sektorze wina
Sekcja II	Przepisy dotyczące organizacji międzybranżowych w sektorze tytoniu
Sekcja IIA	Przepisy dotyczące organizacji producentów i organizacji międzybranżowych w sektorze mleka i przetworów mlecznych
Sekcja III	Przepisy proceduralne
CZEŚĆ III	HANDEL Z PAŃSTWAMI TRZECIMI
<i>ROZDZIAŁ I</i>	<i>Przepisy ogólne</i>
<i>ROZDZIAŁ II</i>	<i>Przywóz</i>
Sekcja I	Pozwolenia na przywóz
Sekcja II	Należności celne przywozowe i opłaty przywozowe
Sekcja III	Zarządzanie kontyngentami przywozowymi
Sekcja IV	Przepisy szczególne dla pewnych produktów ...
Podsekcja I	Przepisy szczególne dotyczące przywozu w sektorach zbóż i ryżu
Podsekcja II	Preferencyjne ustalenia dotyczące przywozu cukru
Podsekcja III	Przepisy szczególne dotyczące przywozu konopi
Podsekcja IV	Przepisy szczególne dotyczące przywozu chmielu
Podsekcja V	Przepisy szczególne dotyczące przywozu wina
Sekcja V	Środki ochronne oraz uszlachetnianie czynne
<i>ROZDZIAŁ III</i>	<i>Wywóz</i>
Sekcja I	Pozwolenia na wywóz
Sekcja II	Refundacje wywozowe
Sekcja III	Zarządzanie kontyngentami wywozowymi w sektorze mleka i przetworów mlecznych
Sekcja IV	Szczególne regulacje przywozowe w państwach trzecich
Sekcja V	Szczególne regulacje przywozowe w państwach trzecich
Sekcja VI	Uszlachetnianie bierne
CZEŚĆ IV	REGUŁY KONKURENCJI

▼ **B**

	<i>ROZDZIAŁ I</i>	<i>Przepisy mające zastosowanie do przedsiębiorstw</i>
	<i>ROZDZIAŁ II</i>	<i>Przepisy dotyczące pomocy państwa</i>
CZEŚĆ V	SZCZEGÓŁOWE PRZEPISY DOTYCZĄCE POSZCZEGÓLNYCH SEKTORÓW	
CZEŚĆ VI	PRZEPISY OGÓLNE	
CZEŚĆ VII	PRZEPISY WYKONAWCZE, PRZEJŚCIOWE I KOŃCOWE	
	<i>ROZDZIAŁ I</i>	<i>Przepisy wykonawcze</i>
	<i>ROZDZIAŁ II</i>	<i>Przepisy przejściowe i końcowe</i>
<i>ZAŁĄCZNIK I</i>	WYKAZ PRODUKTÓW, O KTÓRYCH MOWA W ART. 1 UST. 1 ..	
Część I:	Zboża	
Część II :	Ryż	
Część III:	Cukier	
Część IV:	Susz paszowy	
Część V:	Nasiona	
Część VI:	Chmiel	
Część VII:	Oliwa z oliwek i oliwki stołowe	
Część VIII:	Len i konopie uprawiane na włókno	
Część IX:	Owoce i warzywa	
Część X:	Przetwory owocowe i warzywne	
Część XI:	Banany	
Część XII:	Wino	
Część XIII:	Drzewa i inne rośliny żywe, bulwy, korzenie i tym podobne, kwiaty cięte i liście ozdobne	
Część XIV:	Surowiec tytoniowy	
Część XV:	Wołowina i cielęcina	
Część XVI:	Mleko i przetwory mleczne	
Część XVII:	Wieprzowina	
Część XVIII:	Mięso baranie i kozie	
Część XIX:	Jaja	
Część XX:	Mięso drobiowe	
Część XXI:	Inne wyroby	
<i>ZAŁĄCZNIK II</i>	WYKAZ PRODUKTÓW, O KTÓRYCH MOWA W ART. 1 UST. 3 ..	
Część I:	Alkohol etylowy pochodzenia rolniczego	
Część II:	Produkty pszczele	
Część III:	Jedwabniki	
<i>ZAŁĄCZNIK III</i>	DEFINICJE, O KTÓRYCH MOWA W ART. 2 UST. 1	
Część I:	Definicje dotyczące sektora ryżu	
Część II:	Definicje dotyczące sektora cukru	
Część III:	Definicje dotyczące sektora chmielu	
Część IIIa:	Definicje dotyczące sektora wina	
Część IV:	Definicje dotyczące sektora wołowiny i cielęciny	
Część V:	Definicje dotyczące sektora mleka i przetworów mlecznych	

▼ B

Część VI:	Definicje dotyczące sektora jaj
Część VII:	Definicje dotyczące sektora mięsa drobiowego
Część VIII:	Definicje dotyczące sektora pszczelarskiego
ZAŁĄCZNIK IV	STANDARDOWA JAKOŚĆ RYŻU I CUKRU
A.	Standardowa jakość ryżu nieluskanego
B.	Standardowa jakość cukru
ZAŁĄCZNIK V	WSPÓLNOTOWA SKALA KLASYFIKACJI TUSZ, O KTÓREJ MOWA W ART. 2
A.	Wspólnotowa skala klasyfikacji tusz bydła dorosłego
B.	Wspólnotowa skala klasyfikacji tusz wieprzowych
C.	Wspólnotowa skala klasyfikacji tusz baranich
ZAŁĄCZNIK VI	KWOTY KRAJOWE I REGIONALNE począwszy od roku gospodarczego 2010/2011
ZAŁĄCZNIK VII	UZUPEŁNIAJĄCE KWOTY IZOGLUKOZY, O KTÓRYCH MOWA W ART. 58 UST. 2
ZAŁĄCZNIK VIIa	OBLICZANIE WARTOŚCI PROCENTOWEJ USTALANEJ ZGODNIE Z ART. 59 UST. 2 AKAPIT DRUGI
ZAŁĄCZNIK VIIb	OBLICZANIE WARTOŚCI PROCENTOWEJ STOSOWANEJ W ODNIESIENIU DO PRZEDSIĘBIORSTW ZGODNIE Z ART. 59 UST. 2 AKAPIT DRUGI
ZAŁĄCZNIK VIIc	OBLICZANIE WSPÓŁCZYNNIKA USTALANEGO ZGODNIE Z ART. 52 A UST. 1
ZAŁĄCZNIK VIII	SZCZEGÓŁOWE ZASADY TRANSFERU KWOT CUKRU LUB IZOGLUKOZY ZGODNIE Z ART. 60
ZAŁĄCZNIK IX	KWOTY KRAJOWE I KWOTY REZERWY RESTRUKTURYZACYJNEJ, O KTÓRYCH MOWA W ART. 66
ZAŁĄCZNIK X	REFERENCYJNA ZAWARTOŚĆ TŁUSZCZU, O KTÓREJ MOWA W ART. 70
ZAŁĄCZNIK Xa	KWOTY NA PRODUKCJĘ SKROBI ZIEMNIACZANEJ NA ROK GOSPODARCZY, O KTÓRYCH MOWA W ART. 84a
ZAŁĄCZNIK Xb	BUDŻET NA PROGRAMY WSPARCIA (O KTÓRYM MOWA W ART. 103N UST. 1)
ZAŁĄCZNIK Xc	ŚRODKI BUDŻETOWE NA ROZWÓJ OBSZARÓW WIEJSKICH (O KTÓRYCH MOWA W ART. 190A UST. 3)
ZAŁĄCZNIK Xd	BUDŻET PROGRAMU KARCZOWANIA WINOROŚLI
ZAŁĄCZNIK Xe	OBSZARY, KTÓRE PAŃSTWO CZŁONKOWSKIE MOŻE ZADEKLAROWAĆ JAKO NIEKWALIFIKUJĄCE SIĘ DO PROGRAMU KARCZOWANIA WINOROŚLI (O KTÓRYCH MOWA W ART. 85U UST. 1, 2 I 5)
ZAŁĄCZNIK XI
A.I.	Podział maksymalnej ilości gwarantowanej długiego włókna lnianego między państwa członkowskie, o której mowa w art. 94 ust. 1
A.II.	Podział maksymalnej ilości gwarantowanej na rok gospodarczy 2008/2009 krótkiego włókna lnianego i włókna konopnego między państwa członkowskie, o której mowa w art. 94 ust. 1a
A.III.	Strefy kwalifikujące się do objęcia pomocą, o której mowa w art. 94a
B.	Podział maksymalnej gwarantowanej ilości między państwa członkowskie, o którym mowa w art. 89

▼ B

<i>ZAŁĄCZNIK XIa</i>	WPROWADZANIE DO OBROTU WOŁOWINY POCHODZĄCEJ OD BYDŁA W WIEKU DO DWUNASTU MIESIĘCY ZGODNIE Z ART. 113B
I.	Definicja
II.	Klasyfikacja w rzeźni wołowiny pochodzącej od bydła w wieku do dwunastu miesięcy
III.	Opisy produktów rynkowych
IV.	Obowiązkowe informacje na etykiecie
V.	Nieobowiązkowe informacje na etykiecie
VI.	Rejestracja
VII.	Kontrole urzędowe
VIII.	Mięso przywożone z państw trzecich
IX.	Kary
<i>ZAŁĄCZNIK XIb</i>	KATEGORIE PRODUKTÓW WINIARSKICH
1.	Wino
2.	Młode wino w trakcie fermentacji
3.	Wino likierowe
4.	Wino musujące
5.	Gatunkowe wino musujące
6.	Gatunkowe aromatyzowane wino musujące
7.	Wino musujące gazowane
8.	Wino półmusujące
9.	Wino półmusujące gazowane
10.	Moszcz winogronowy
11.	Częściowo sfermentowany moszcz winogronowy
12.	Częściowo sfermentowany moszcz gronowy uzyskiwany z suszonych winogron
13.	Zagęszczony moszcz winogronowy
14.	Rektyfikowany zagęszczony moszcz gronowy
15.	Wino z suszonych winogron
16.	Wino z przejrzalnych winogron
17.	Ocet winny
<i>Dodatek do Załącznika XIb</i>	Strefy uprawy winorośli
<i>ZAŁĄCZNIK XII</i>	DEFINICJE I NAZWY, KTÓRE DOTYCZĄ MLEKA I PRZETWORÓW MLECZNYCH I O KTÓRYCH MOWA W ART. 114 UST. 1
<i>ZAŁĄCZNIK XIII</i>	WPROWADZANIE DO OBROTU MLEKA PRZEZNACZONEGO DO SPOŻYCIA PRZEZ LUDZI, O KTÓRYM MOWA W ART. 114 UST. 2
<i>ZAŁĄCZNIK XIV</i>	NORMY HANDLOWE DLA PRODUKTÓW SEKTORÓW JAJ I MIĘSA DROBIOWEGO, O KTÓRYCH MOWA W ART. 116
A.	Normy handlowe dla jaj kur z gatunku <i>Gallus gallus</i>
B.	Normy handlowe dla mięsa drobiowego
C.	Normy dotyczące produkcji i wprowadzania do obrotu jaj wylęgowych i piskląt drobiu hodowlanego

▼B

ZAŁĄCZNIK XV	NORMY, KTÓRE MAJĄ ZASTOSOWANIE DO TŁUSZCZÓW DO SMAROWANIA I O KTÓRYCH MOWA W ART. 115
	<i>Dodatek do załącznika XV</i>
ZAŁĄCZNIK XVa	WZBOGACANIE, ZAKWASZANIE I ODKWASZANIE W PEWNYCH OBSZARACH UPRAWY WINOROŚLI
A.	Ograniczenia wzbogacania
B.	Procesy wzbogacania
C.	Zakwaszanie i odkwaszanie
D.	Procesy
ZAŁĄCZNIK XVb	OGRANICZENIA
A.	Zagadnienia ogólne
B.	Świeże winogrona, moszcz gronowy i sok winogronowy
C.	Kupażowanie win
D.	Produkty uboczne
ZAŁĄCZNIK XVI	OPISY I DEFINICJE OLIWY Z OLIVEK I OLIWY Z WYTŁOCZYN Z OLIVEK, O KTÓRYCH MOWA W ART. 118
ZAŁĄCZNIK XVIa	PEŁNY WYKAZ PRZEPISÓW, KTÓRE MOGĄ ZOSTAĆ ROZSZERZONE NA PRODUCENTÓW NIEBĘDĄCYCH CZŁONKAMI ZGODNIE Z ART. 125F I 125L
ZAŁĄCZNIK XVII	NALEŻNOŚCI CELNE PRZYWOZOWE NA RYŻ, O KTÓRYCH MOWA W ART. 137 I 139
ZAŁĄCZNIK XVIII	ODMIANY RYŻU BASMATI, O KTÓRYCH MOWA W ART. 138 ...
ZAŁĄCZNIK XIX	PAŃSTWA, O KTÓRYCH MOWA W ART. 153 UST. 3 I ART. 154 UST. 1 LIT. B) ORAZ W ZAŁĄCZNIK U III CZĘŚĆ II PKT 12
ZAŁĄCZNIK XX	WYKAZ TOWARÓW Z SEKTORA ZBÓŻ, RYŻU, CUKRU, MLEKA I JAJ DO CELÓW ART. 26 LIT. A) PKT (II) I PRYZNAWANIA REFUNDACJI WYWOZOWYCH, O KTÓRYCH MOWA W CZĘŚCI III ROZDZIAŁ III SEKCJA II
Część I :	Zboża
Część II:	Ryż
Część III :	Cukier
Część IV :	Mleko
Część V:	Jaja
ZAŁĄCZNIK XXI	WYKAZ NIEKTÓRYCH TOWARÓW ZAWIERAJĄCYCH CUKIER DO CELÓW PRYZNAWANIA REFUNDACJI WYWOZOWYCH, O KTÓRYCH MOWA W CZĘŚCI III ROZDZIAŁ III SEKCJA II ...
ZAŁĄCZNIK XXII	TABELA KORELACJI, O KTÓREJ MOWA W ART. 202

▼B**CZĘŚĆ I**
PRZEPISY WSTĘPNE*Artykuł 1*
Zakres stosowania

1. Niniejsze rozporządzenie ustanawia wspólną organizację rynku produktów następujących sektorów, określonych dokładniej w załączniku I:

- a) zbóż, załącznik I część I;
- b) ryżu, załącznik I część II;
- c) cukru, załącznik I część III;
- d) suszu paszowego, załącznik I część IV;
- e) nasion, załącznik I część V;
- f) chmielu, załącznik I część VI;
- g) oliwek stołowych i oliwy z oliwek, załącznik I część VII;
- h) lnu i konopi, załącznik I część VIII;
- i) owoców i warzyw, załącznik I część IX;
- j) przetworów owocowych i warzywnych, załącznik I część X;
- k) bananów, załącznik I część XI;
- l) wina, załącznik I część XII;
- m) żywych roślin i produktów kwaciarstwa, załącznik I część XIII;
- n) surowca tytoniowego, załącznik I część XIV;
- o) wołowiny i cielęciny, załącznik I część XV;
- p) mleka i przetworów mlecznych, załącznik I część XVI;
- q) wieprzowiny, załącznik I część XVII;
- r) mięsa baraniego i koziego, załącznik I część XVIII;
- s) jaj, załącznik I część XIX;
- t) mięsa drobiowego, załącznik I część XX;
- u) innych produktów, załącznik I część XXI.

▼M10
_____**▼B**

3. Niniejsze rozporządzenie ustanawia szczególne środki w odniesieniu do następujących sektorów, w stosownych przypadkach określonych dokładniej w załączniku II:

▼ B

- a) alkoholu etylowego pochodzenia rolniczego, załącznik II część I (zwanego dalej „sektorem alkoholu etylowego pochodzenia rolniczego”);
- b) produktów pszczelich, załącznik II część II (zwanego dalej „sektorem produktów pszczelich”);
- c) jedwabników, załącznik II część III.

▼ M3

4. Część IV rozdział II ma zastosowanie do ziemniaków świeżych lub schłodzonych objętych kodem CN 0701.

▼ B*Artykuł 2***Definicje**

1. Do celów stosowania niniejszego rozporządzenia stosuje się definicje dotyczące niektórych sektorów określone w załączniku III.
2. Do celów niniejszego rozporządzenia:
 - a) „rolnik” oznacza rolnika w rozumieniu rozporządzenia (WE) nr 1782/2003;
 - b) „agencja płatnicza” oznacza organ lub organy wyznaczone przez państwo członkowskie zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1290/2005;
 - c) „cena interwencyjna” oznacza cenę zakupu produktów w ramach interwencji publicznej.

*Artykuł 3***Lata gospodarcze**

Ustanawia się następujące lata gospodarcze:

- a) od 1 stycznia do 31 grudnia danego roku w przypadku sektora bananów;
- b) od 1 kwietnia do 31 marca następnego roku w przypadku:
 - (i) sektora suszu paszowego;
 - (ii) sektora jedwabników;
- c) od 1 lipca do 30 czerwca następnego roku w przypadku:
 - (i) sektora zbóż;
 - (ii) sektora nasion;
 - (iii) sektora oliwek stołowych i oliwy z oliwek;
 - (iv) sektora lnu i konopi;
 - (v) sektora mleka i przetworów mlecznych;

▼ M10

- ca) od dnia 1 sierpnia do dnia 31 lipca następnego roku w przypadku sektora wina;

▼ B

- d) od 1 września do 31 sierpnia następnego roku w przypadku sektora ryżu;
- e) od 1 października do 30 września następnego roku w przypadku sektora cukru.

▼ M3

Jeśli to konieczne, lata gospodarcze w przypadku produktów sektora owoców i warzyw oraz przetworzonych owoców i warzyw ustala Komisja.

▼ B*Artykuł 4***Uprawnienia Komisji**

W przypadku przyznania Komisji uprawnień, działa ona zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 195 ust. 2, o ile przepisy niniejszego rozporządzenia nie stanowią inaczej.

*Artykuł 5***Przepisy wykonawcze**

Komisja może przyjąć szczegółowe przepisy dotyczące stosowania art. 2.

Komisja może dokonać zmiany definicji dotyczących ryżu, określonych w załączniku III części I oraz definicji „cukru pochodzącego z AKP/Indii” określonej w części II pkt 12 tego załącznika.

Komisja może przyjąć szczegółowe przepisy dotyczące stosowania art. 2, w szczególności dotyczące ustalania przelicznika dla ryżu na różnych etapach przetworzenia, kosztów przetwarzania oraz wartości produktów ubocznych.

CZĘŚĆ II

RYNEK WEWNĘTRZNY

TYTUŁ I

INTERWENCJA RYNKOWA*ROZDZIAŁ I****Interwencja publiczna i prywatne przechowywanie***

Sekcja I

Przepisy ogólne*Artykuł 6***Zakres stosowania**

1. Niniejszy rozdział ustanawia przepisy dotyczące, w stosownych przypadkach, dokonywania zakupu w ramach interwencji publicznej oraz przyznawania dopłat do prywatnego przechowywania w odniesieniu do następujących sektorów:

- a) zbóż;
- b) ryżu;

▼ B

- c) cukru;
 - d) oliwek stołowych i oliwy z oliwek;
 - e) wołowiny i cielęciny;
 - f) mleka i przetworów mlecznych;
 - g) wieprzowiny;
 - h) mięsa baraniego i koziego.
2. Do celów niniejszego rozdziału:
- a) „zboża” oznaczają zboża zebrane we Wspólnocie;
 - b) „mleko” oznacza mleko krowie wyprodukowane we Wspólnocie;

▼ M3

▼ B

- d) „śmietanka” oznacza śmietankę uzyskaną bezpośrednio i wyłącznie z mleka.

*Artykuł 7***Pochodzenie ze Wspólnoty**

Nie naruszając przepisów art. 5 ust. 2 do zakupu w ramach interwencji publicznej lub do przyznania dopłat do prywatnego przechowywania kwalifikują się wyłącznie produkty pochodzące ze Wspólnoty.

*Artykuł 8***Ceny referencyjne**

1. ► **C1** Dla produktów, o których mowa w art. 6 ust. 1, ◀ podlegających środkom interwencyjnym ustala się następujące ceny referencyjne:

▼ M7

- a) w odniesieniu do sektora zbóż: 101,31 EUR za tonę;

▼ B

- b) w odniesieniu do ryżu niełuskanego, 150 EUR za tonę w przypadku ryżu standardowej jakości określonej w załączniku IV pkt A;
- c) w odniesieniu do cukru:
 - (i) w odniesieniu do cukru białego:
 - 541,5 EUR za tonę w roku gospodarczym 2008/2009,
 - 404,4 EUR za tonę od roku gospodarczego 2009/2010;
 - (ii) w odniesieniu do cukru surowego:
 - 448,8 EUR za tonę w roku gospodarczym 2008/2009,
 - 335,2 EUR za tonę od roku gospodarczego 2009/2010.

▼ B

► **C1** Ceny referencyjne, o których mowa w pkt (i) oraz (ii), stosuje się do cukru luzem, na bazie dostawy EXW cukru standardowej jakości określonej w załączniku IV pkt B; ◀

d) w odniesieniu do sektora wołowiny i cieleęciny, 2 224 EUR za tonę tusz bydła płci męskiej klasy R3 według wspólnotowej skali klasyfikacji tusz bydła dorosłego określonej w art. 42 ust. 1 lit. a);

e) w odniesieniu do sektora mleka i przetworów mlecznych:

(i) w odniesieniu do masła 246,39 EUR za 100 kg;

▼ M3

(ii) w odniesieniu do odtuszczonego mleka w proszku 169,80 EUR za 100 kg;

▼ B

f) w odniesieniu do sektora wieprzowiny 1 509,39 EUR za tonę tusz wieprzowych standardowej jakości określonych pod względem wagi i zawartości chudego mięsa zgodnie ze wspólnotową skalą klasyfikacji tusz wieprzowych określoną w art. 42 ust. 1 lit. b):

(i) tusze ważące od 60 kg do mniej niż 120 kg: klasa E zgodnie z załącznikiem V pkt B.II;

(ii) tusze ważące od 120 kg do 180 kg: klasa R zgodnie z załącznikiem V pkt B.II.

2. Ceny referencyjne zbóż i ryżu, określone odpowiednio w ust. 1 lit. a) i b), odnoszą się do etapu sprzedaży hurtowej towarów dostarczonych do magazynu, przed ich wyładowaniem. Zasada ta stosuje się do wszystkich wspólnotowych centrów interwencyjnych wyznaczonych zgodnie z art. 41.

3. W świetle zmian w produkcji i zmian sytuacji rynkowej Rada może zmienić ceny referencyjne ustalone w ust. 1 niniejszego artykułu działając zgodnie z procedurą określoną w art. 37 ust. 2 Traktatu.

*Artykuł 9***Sprawozdawczość cenowa na rynku cukru**

Komisja ustanawia system informacji o cenach na rynku cukru, obejmujący system publikacji danych dotyczących wysokości cen na tym rynku.

System ten opiera się na informacjach dostarczonych przez przedsiębiorstwa produkujące biały cukier lub przez inne podmioty gospodarcze zajmujące się handlem cukrem. Informacje te są traktowane jako poufne.

▼B

Komisja dba o to, by opublikowane informacje nie pozwalały na określenie cen stosowanych przez poszczególne przedsiębiorstwa lub podmioty gospodarcze.

Sekcja II
Interwencja publiczna

Podsekcja I
Przepisy ogólne

Artykuł 10

Produkty kwalifikujące się do interwencji publicznej

1. Interwencję publiczną stosuje się w odniesieniu do następujących produktów podlegających warunkom ustanowionym w niniejszej sekcji oraz dodatkowym wymogom i warunkom, które określa Komisja zgodnie z art. 43:

- a) pszenicy zwyczajnej, pszenicy durum, jęczmienia, kukurydzy i sorgo;
- b) ryżu niełuskanego;
- c) cukru białego lub cukru surowego, pod warunkiem że został on wyprodukowany w ramach kwot i wytworzony z buraków lub trzciny zebranych we Wspólnocie;
- d) świeżej lub schłodzonej wołowiny i cielęciny objętych kodami CN 0201 10 00 oraz od 0201 20 20 do 0201 20 50;
- e) masła wyprodukowanego bezpośrednio i wyłącznie z pasteryzowanej śmietanki w zatwierdzonym przedsiębiorstwie we Wspólnocie, o minimalnej zawartości tłuszczu mlecznego 82 % wagowo i maksymalnej zawartości wody 16 % wagowo;

▼M3

- f) odtłuszczonego mleka w proszku najwyższej jakości wytworzonego z mleka metodą rozpyłową w zatwierdzonym przedsiębiorstwie we Wspólnocie, o minimalnej zawartości białka wynoszącej 34,0 % w odtłuszczonej masie suchej.

▼M7

Podsekcja II
Otwieranie skupu

Artykuł 11

Okresy interwencji publicznej

Interwencja publiczna jest dostępna:

- a) w odniesieniu do zbóż — od 1 listopada do 31 maja;
- b) w odniesieniu do ryżu niełuskanego — od 1 kwietnia do 31 lipca;
- c) w odniesieniu do cukru — w latach gospodarczych 2008/2009 i 2009/2010;
- d) w odniesieniu do wołowiny i cielęciny — w każdym dowolnym roku gospodarczym;

▼M7

- e) w odniesieniu do masła i odtłuszczonego mleka w proszku — od 1 marca do 31 sierpnia.

*Artykuł 12***Otwarcie interwencji publicznej**

1. W okresach, o których mowa w art. 11, interwencja publiczna:
 - a) zostaje otwarta dla pszenicy zwyczajnej;
 - b) zostaje otwarta dla pszenicy durum, jęczmienia, kukurydzy, sorgo, ryżu niełuskanego, cukru, masła i odtłuszczonego mleka w proszku do wysokości limitów interwencji, o których mowa w art. 13 ust. 1;
 - c) zostaje otwarta dla wołowiny i cielęciny przez Komisję, bez udziału komitetu, o którym mowa w art. 195 ust. 1, jeżeli średnia cena rynkowa wołowiny i cielęciny w reprezentatywnym okresie w danym państwie członkowskim albo w danym regionie państwa członkowskiego notowana na podstawie wspólnotowej skali klasyfikacji tusz określonej w art. 42 ust. 1, jest niższa niż 1 560 EUR za tonę.
2. Interwencja publiczna dla wołowiny i cielęciny, o której mowa w ust. 1 lit. c), jest zamykana przez Komisję, bez pomocy komitetu, o którym mowa w art. 195 ust. 1, jeżeli w reprezentatywnym okresie warunki określone w lit. c) przestały być spełniane.

*Artykuł 13***Limity interwencji**

1. Skup w ramach interwencji publicznej jest dokonywany w ramach następujących limitów:
 - a) w odniesieniu do pszenicy durum, jęczmienia, kukurydzy, sorgo i ryżu niełuskanego — 0 ton dla okresów, o których mowa odpowiednio w art. 11 lit. a) i art. 11 lit. b);
 - b) w odniesieniu do cukru — 600 000 ton, wyrażone w cukrze białym, dla każdego roku gospodarczego;
 - c) w odniesieniu do masła — 30 000 ton dla każdego okresu, o którym mowa w art. 11 lit. e);
 - d) w odniesieniu do odtłuszczonego mleka w proszku — 109 000 ton dla każdego okresu, o którym mowa w art. 11 lit. e).
2. Cukier przechowywany zgodnie z przepisami ust. 1 lit. b) niniejszego artykułu w danym roku gospodarczym nie podlega żadnym innym środkom w zakresie przechowywania przewidzianym w art. 32, 52 i 63.

▼M7

3. W drodze odstępstwa od ust. 1, dla produktów, o których mowa w lit. a), c) i d) ust.1, Komisja może podjąć decyzję o kontynuowaniu interwencji publicznej wykraczającej poza kwoty wskazane w tym ustępie, jeżeli wymaga tego sytuacja na rynku oraz, w szczególności, zmiany cen rynkowych.

Podsekcja III

Ceny interwencyjne*Artykuł 18***Ceny interwencyjne**

1. Cena interwencyjna:

- a) pszenicy zwyczajnej — jest równa cenie referencyjnej za maksymalną oferowaną ilość równą 3 mln ton, za okres interwencji określony w art. 11 lit. a);
- b) masła — jest równa 90 % ceny referencyjnej za ilości oferowane w ramach limitu określonego w art. 13 ust. 1 lit. c);
- c) odtłuszczonego mleka w proszku — jest równa cenie referencyjnej za ilości oferowane w ramach limitu określonego w art. 13 ust. 1 lit. d).

2. Ceny interwencyjne oraz objęte interwencją ilości następujących produktów określa Komisja w procedurach przetargowych:

- a) w odniesieniu do pszenicy zwyczajnej — za ilości przekraczające maksymalną oferowaną ilość równą 3 mln ton, za okres interwencji określony w art. 11 lit. a);
- b) w odniesieniu do pszenicy durum, jęczmienia, kukurydzy, sorgo i ryżu niełuskanego — zgodnie z art. 13 ust. 3;
- c) w odniesieniu do wołowiny i cielęciny;
- d) w odniesieniu do masła — za ilości oferowane powyżej limitu określonego w art. 13 ust. 1 lit. c) — zgodnie z art. 13 ust. 3; oraz
- e) w odniesieniu do odtłuszczonego mleka w proszku — za ilości oferowane powyżej limitu określonego w art. 13 ust. 1 lit. d) — zgodnie z art. 13 ust. 3.

W szczególnych przypadkach procedury przetargowe mogą zostać ograniczone do danego państwa członkowskiego lub regionu danego państwa członkowskiego albo ceny interwencyjne i ilości objęte interwencją mogą zostać ustalone dla danego państwa członkowskiego lub danego regionu państwa członkowskiego na podstawie notowanych średnich cen rynkowych.

▼ M7

3. Maksymalna cena skupu określona w procedurach przetargowych zgodnie z ust. 2 jest nie wyższa:

- a) w odniesieniu do zbóż i ryżu niełuskanego — niż odpowiednie ceny referencyjne;
- b) w odniesieniu do wołowiny i cielęciny — niż średnia cena rynkowa notowana w danym państwie członkowskim lub regionie danego państwa członkowskiego podwyższona o kwotę określaną przez Komisję na podstawie obiektywnych kryteriów;
- c) w odniesieniu do masła — niż 90 % ceny referencyjnej;
- d) w odniesieniu do odtłuszczonego mleka w proszku — niż cena referencyjna.

4. Ceny interwencyjne, o których mowa w ust. 1, 2 i 3 które dotyczą:

- a) zbóż — nie mają wpływu na podwyżki ani obniżki cen podyktowane względami jakości; oraz
- b) ryżu niełuskanego — ulegają odpowiednio podwyżce lub obniżce, jeżeli jakość produktów oferowanych agencji płatniczej odbiega od jakości standardowej określonej w załączniku IV pkt A. Ponadto podwyżki i obniżki ceny interwencyjnej może ustalać Komisja, po to aby zorientować produkcję na określone odmiany.

5. Cena interwencyjna cukru wynosi 80 % ceny referencyjnej ustalonej na rok gospodarczy następujący po roku gospodarczym, w którym złożono ofertę. Jeżeli jednak jakość cukru oferowanego agencji płatniczej różni się od jakości standardowej, o której mowa w załączniku IV pkt B, dla której ustalono cenę referencyjną, cena interwencyjna zostaje stosownie podwyższona albo obniżona.

▼ B

Podsekcja IV

Zbyt zapasów interwencyjnych*Artykuł 25***Zasady ogólne**

Zbyt produktów zakupionych w ramach interwencji publicznej odbywa się w sposób zapobiegający zakłóceniom rynku oraz zapewniający równy dostęp do towarów i równe traktowanie nabywców, a także zgodnie ze zobowiązaniami wynikającymi z umów zawartych zgodnie z art. 300 Traktatu.

*Artykuł 26***Zbyt cukru**

W odniesieniu do cukru zakupionego w ramach interwencji publicznej agencje płatnicze mogą sprzedawać cukier jedynie po cenie wyższej od ceny referencyjnej ustalonej dla roku gospodarczego, w którym sprzedaż ma miejsce.

Jednakże Komisja może zdecydować, że agencje płatnicze:

▼ B

a) mogą sprzedawać cukier za cenę równą cenie referencyjnej, o której mowa w akapicie pierwszym, lub niższą od tej ceny, jeżeli cukier jest przeznaczony do:

(i) wykorzystania jako pasza dla zwierząt; lub

▼ M3

(ii) wywozu, bez dalszego przetwarzania lub po przetworzeniu na produkty wymienione w załączniku I do Traktatu bądź na towary wymienione w załączniku XX część III do niniejszego rozporządzenia; lub;

(iii) wykorzystania do celów przemysłowych, o których mowa w art. 62.

▼ B

b) mają udostępnić utrzymywany zapas nieprzetworzonego cukru, przeznaczonego do spożycia przez ludzi na rynku wewnętrznym Wspólnoty, organizacjom charytatywnym uznanym przez dane państwo członkowskie lub, w przypadkach, gdy państwo członkowskie nie dokonuje uznania takich organizacji, przez Komisję, za cenę niższą od aktualnej ceny referencyjnej lub bezpłatnie do celów dystrybucji w ramach jednostkowych akcji pomocy w sytuacjach nadzwyczajnych.

▼ M15*Artykuł 27***Dystrybucja wśród osób najbardziej potrzebujących we Wspólnocie**

1. Produkty stanowiące zapasy interwencyjne udostępniane są niektórym wyznaczonym organizacjom w celu umożliwienia ich dystrybucji, zgodnie z planem rocznym, między osoby najbardziej potrzebujące we Wspólnocie.

Dystrybucja ta jest:

a) bezpłatna; lub

b) odpłatna, ale cena w żadnym przypadku nie jest wyższa od ceny uzasadnionej kosztami poniesionymi przez wyznaczoną organizację w ramach prowadzenia akcji.

2. Dany produkt może zostać pozyskany na rynku wspólnotowym, w przypadku gdy:

a) jest on tymczasowo niedostępny we wspólnotowych zapasach interwencyjnych w okresie wykonywania rocznego planu, o którym mowa w ust. 1, w zakresie niezbędnym do umożliwienia realizacji tego planu w jednym lub więcej państwach członkowskich oraz pod warunkiem, że ponoszone koszty mieszczą się w granicach środków przeznaczonych na ten cel z budżetu wspólnotowego; lub

b) realizacja planu pociągałaby za sobą transfer między państwami członkowskimi niewielkich ilości produktów z zapasów interwencyjnych danego państwa członkowskiego, innego niż państwo lub państwa, w których istnieje zapotrzebowanie na ten produkt.

3. Odnośne państwa członkowskie wyznaczają organizacje, o których mowa w ust. 1, i corocznie w stosownym czasie powiadamiają Komisję o zamiarze stosowania tego mechanizmu.

4. Produkty, o których mowa w ust. 1 i 2, są bezpłatnie przekazywane wyznaczonym organizacjom. Wartość księgową takich produktów odpowiada cenie interwencyjnej, w razie konieczności skorygowanej przy pomocy współczynników, tak aby uwzględnić różnice jakościowe.

▼ **M15**

5. Nie naruszając przepisów art. 190, produkty udostępnione na mocy przepisów ust. 1 i 2 niniejszego artykułu są finansowane ze środków przyznanych w ramach odpowiedniego tytułu budżetowego EFRG z budżetu Wspólnot Europejskich. Można również postanowić, aby finansowanie to przyczyniało się do pokrycia kosztów transportu produktów z centrów interwencyjnych oraz kosztów administracyjnych ponoszonych przez wyznaczone organizacje w związku z realizacją mechanizmu przewidzianego w niniejszym artykule, z wyłączeniem wszelkich kosztów, które mogą być ponoszone przez beneficjentów w ramach stosowania przepisów ust. 1 i 2.

▼ **B**

Sekcja III

Prywatne przechowywanie

Podsekcja I

Dopłaty obowiązkowe*Artykuł 28***Kwalifikujące się produkty**

Dopłaty do prywatnego przechowywania przyznaje się w odniesieniu do następujących produktów podlegających warunkom ustanowionym w niniejszej sekcji oraz dodatkowym wymogom i warunkom,

► **C1** które określa Komisja zgodnie z art. 43: ◀

▼ **M3**

a) w przypadku:

- (i) masła niesolonego wyprodukowanego ze śmietanki lub mleka w zatwierdzonym przedsiębiorstwie Wspólnoty, zawierającego w masie: minimalnie 82 % tłuszczu mlecznego, maksymalnie 2 % suchej masy beztłuszczowej mleka i maksymalnie 16 % wody;
- (ii) masła solonego wyprodukowanego ze śmietanki lub mleka w zatwierdzonym przedsiębiorstwie Wspólnoty, zawierającego w masie: minimalnie 80 % tłuszczu mlecznego, maksymalnie 2 % suchej masy beztłuszczowej mleka, maksymalnie 16 % wody i maksymalnie 2 % soli.

▼ **M7**

▼ **M3***Artykuł 29***Warunki i wysokość dopłat do masła**

Wysokość dopłat do masła ustala Komisja na podstawie kosztów przechowywania i prawdopodobnych tendencji cenowych na rynku masła świeżego i masła z zapasów.

Jeśli w chwili wycofania ze składu następuje niekorzystna zmiana na rynku, której nie można było przewidzieć w chwili wprowadzania do składu, dopłata może zostać zwiększona.

▼ **M7**

▼B

Podsekcja II

Dopłaty fakultatywne*Artykuł 31***Kwalifikujące się produkty**

1. Dopłaty do prywatnego przechowywania mogą być przyznawane w odniesieniu do następujących produktów podlegających warunkom ustanowionym w niniejszej sekcji oraz dodatkowym wymogom i warunkom, które przyjmuje Komisja zgodnie z art. 43:

- a) cukru białego;
- b) oliwy z oliwek;
- c) świeżego lub schłodzonego mięsa z bydła dorosłego w postaci tusz, półtuszy, ćwierci kompensowanych, ćwierci przednich lub ćwierci tylnych, sklasyfikowanych na podstawie wspólnotowej skali klasyfikacji tusz bydła dorosłego określonej w art. 42 ust. 1;

▼M3

▼M7

▼B

- f) wieprzowiny;
- g) mięsa baraniego i koziego.

Komisja może dokonać zmiany w wykazie produktów, o których mowa w akapicie pierwszym lit. c), jeśli wymaga tego sytuacja na rynku.

▼M3

2. Komisja ustala wysokość dopłat do prywatnego przechowywania, o których mowa w ust. 1, z wyprzedzeniem lub w ramach procedur przetargowych.

▼M7

▼B*Artykuł 32***Warunki przyznawania dopłat w przypadku cukru białego**

1. Jeżeli średnia notowana wspólnotowa cena cukru białego jest niższa w reprezentatywnym okresie od ceny referencyjnej i prawdopodobnie utrzyma się na tym poziomie, to Komisja może, biorąc pod uwagę sytuację na rynku, podjąć decyzję o przyznaniu dopłat do prywatnego przechowywania cukru białego przedsiębiorstwom, którym przydzielono kwoty cukru.

2. Cukier przechowywany zgodnie z przepisami ust. 1 w danym roku gospodarczym nie może podlegać innym środkom w zakresie przechowywania zgodnie z art. 13, 52 lub 63.

▼ B*Artykuł 33***Warunki przyznawania dopłat w przypadku oliwy z oliwek**

Komisja może podjąć decyzję o upoważnieniu instytucji, które dają odpowiednie gwarancje i zostały zatwierdzone przez państwa członkowskie, do zawierania umów przechowywania sprzedawanej przez nie oliwy z oliwek, w przypadku poważnych zakłóceń rynku w niektórych regionach Wspólnoty, między innymi w przypadku, gdy średnia cena notowana na rynku w reprezentatywnym okresie jest niższa od:

- a) 1 779 EUR za tonę oliwy z oliwek najwyższej jakości z pierwszego tłoczenia; lub
- b) 1 710 EUR za tonę oliwy z oliwek z pierwszego tłoczenia; lub
- c) 1 524 EUR za tonę oliwy z oliwek typu lampante o kwasowości wynoszącej 2°, która to suma podlega obniżeniu o 36,70 EUR za tonę za każdy dodatkowy stopień kwasowości.

*Artykuł 34***Warunki przyznawania dopłat w przypadku produktów sektora wołowiny i cielęciny**

Jeżeli średnia wspólnotowa cena rynkowa notowana na podstawie wspólnotowej skali klasyfikacji tusz bydła dorosłego określonej w art. 42 ust. 1, nie przekracza 103 % ceny referencyjnej i prawdopodobnie utrzyma się na tym poziomie, Komisja może podjąć decyzję o przyznaniu dopłat do prywatnego przechowywania.

▼ M3

▼ M7

▼ B*Artykuł 37***Warunki przyznawania dopłat w przypadku wieprzowiny**

W przypadku gdy średnia cena rynkowa tusz wieprzowych we Wspólnocie, ustalona na podstawie cen notowanych w poszczególnych państwach członkowskich na reprezentatywnych rynkach Wspólnoty i ważona przy pomocy współczynników odzwierciedlających stosunkową wielkość stada trzody chlewnej w każdym państwie członkowskim, jest niższa od 103 % ceny referencyjnej i prawdopodobnie utrzyma się na tym poziomie, Komisja może podjąć decyzję o przyznaniu dopłat do prywatnego przechowywania.

*Artykuł 38***Warunki przyznawania dopłat w przypadku mięsa baraniego i koziego**

Komisja może podjąć decyzję o przyznaniu dopłat do prywatnego przechowywania w przypadku istnienia szczególnie trudnej sytuacji na rynku mięsa baraniego i koziego w jednym lub więcej z następujących obszarów notowań:

- a) Wielka Brytania;
- b) Irlandia Północna;
- c) ► **C1** każde inne państwo członkowskie poza Zjednoczonym Królestwem, rozpatrywane osobno. ◀

Sekcja IV Przepisy wspólne

Artykuł 39

Przepisy dotyczące przechowywania

1. Agencje płatnicze nie mogą przechowywać produktów przez nie zakupionych poza terytorium państwa członkowskiego, którego jurysdykcji podlegają, chyba że otrzymały uprzednio zezwolenie wydane przez Komisję.

Do celów niniejszego artykułu terytorium Belgii i terytorium Luksemburga są uznawane za jedno państwo członkowskie.

2. Zezwolenie jest udzielane, w przypadku gdy przechowywanie jest nieodzowne, przy uwzględnieniu następujących kwestii:

a) możliwości i wymogów związanych z przechowywaniem na terytorium państwa członkowskiego, którego jurysdykcji dana agencja płatnicza podlega, oraz na terytorium pozostałych państw członkowskich;

b) wszelkich dodatkowych kosztów związanych z przechowywaniem na terytorium państwa członkowskiego, którego jurysdykcji podlega dana agencja płatnicza, a także z transportem.

3. Zezwolenie na przechowywanie na terytorium państwa trzeciego jest udzielane wyłącznie w przypadku gdy na podstawie kryteriów określonych w ust. 2, przechowywanie na terytorium innego państwa członkowskiego stwarza poważne trudności.

4. Informacje, o których mowa w ust. 2 lit. a), sporządzane są po konsultacji ze wszystkimi państwami członkowskimi.

5. Wszelkie należności celne i inne kwoty przyznawane lub pobierane w ramach wspólnej polityki rolnej nie mają zastosowania w odniesieniu do produktów:

a) transportowanych po uzyskaniu zezwolenia udzielonego na mocy ust. 1, 2 i 3; lub

b) przekazywanych z jednej agencji płatniczej do innej.

6. Każda agencja płatnicza działająca zgodnie z ust. 1, 2 i 3 jest odpowiedzialna za produkty przechowywane poza terytorium państwa członkowskiego, którego jurysdykcji podlega.

7. Jeśli produkty przechowywane przez agencję płatniczą poza terytorium państwa członkowskiego, którego jurysdykcji agencja ta podlega, nie zostaną przywiezione z powrotem na terytorium tego państwa, są one sprzedawane po cenach i zgodnie z warunkami ustalonymi lub które zostaną ustalone w odniesieniu do miejsca przechowywania tych produktów.

Artykuł 40

Przepisy dotyczące procedur przetargowych

Procedury przetargowe zapewniają równe szanse uczestnictwa w przetargu wszystkim zainteresowanym osobom.

Przy wyborze ofert pierwszeństwo mają te, które są najbardziej korzystne dla Wspólnoty. Udzielenie zamówienia nie jest jednak konieczne.

▼B*Artykuł 41***Centra interwencyjne**

1. Komisja wyznacza centra interwencyjne dla sektora zbóż i sektora ryżu oraz określa warunki mające zastosowanie w tym zakresie.

W odniesieniu do produktów sektora zbóż Komisja może wyznaczyć centra interwencyjne dla poszczególnych rodzajów zbóż.

2. Przy sporządzaniu wykazu centrów interwencyjnych Komisja uwzględnia w szczególności następujące czynniki:

- a) usytuowanie centrów na obszarach z nadwyżką odnośnych produktów;
- b) dostępność odpowiednich pomieszczeń i wyposażenia technicznego;
- c) korzystne usytuowanie ze względu na transport.

*Artykuł 42***Klasyfikacja tusz**

1. Wspólnotowe skale klasyfikacji tusz stosowane są zgodnie z przepisami załącznika V w odniesieniu do następujących sektorów:

- a) wołowiny i cielęciny w odniesieniu do tusz bydła dorosłego;
- b) wieprzowiny w odniesieniu do tusz świń niebędących świniami hodowlanymi;

W odniesieniu do sektora mięsa baraniego i koziego państwa członkowskie mogą stosować wspólnotową klasyfikację tusz w przypadku tusz baranich zgodnie z przepisami załącznika V pkt C.

2. Kontrole na miejscu dotyczące klasyfikacji tusz bydła dorosłego i tusz baranich przeprowadzane są w imieniu Wspólnoty przez wspólnotową komisję kontrolną złożoną z ekspertów wyznaczonych przez Komisję i z ekspertów wyznaczonych przez państwa członkowskie. Komisja kontrolna składa sprawozdania z przeprowadzonych kontroli Komisji i państwu członkowskiemu.

Koszty przeprowadzanych kontroli ponosi Wspólnota.

*Artykuł 43***Przepisy wykonawcze**

Nie naruszając poszczególnych uprawnień przyznanych Komisji na mocy przepisów niniejszego rozdziału, Komisja przyjmuje szczegółowe przepisy wykonawcze dotyczące jego stosowania, które mogą dotyczyć w szczególności:

▼M7

- a) wymogów i warunków, które mają spełniać produkty przeznaczone do skupu w ramach interwencji publicznej, o której mowa w art. 10, lub w odniesieniu do których przyznano pomoc na rzecz prywatnego przechowywania, o której mowa w art. 28 i 31, w szczególności dotyczące jakości, grup jakości, klas jakości, kategorii, ilości, opakowania, w tym oznakowania, maksymalnego

▼M7

wieku, konserwowania, stanu produktów, do których odnosi się cena interwencyjna oraz długości okresu prywatnego przechowywania;

- aa) przestrzegania ilości maksymalnych i limitów ilościowych określonych w art. 13 ust. 1 oraz art. 18 ust. 1 lit. a); w tym względzie przepisy wykonawcze mogą zezwalać Komisji na zamknięcie skupu po ustalonych cenach, przyjęcie współczynników przydziału, a w przypadku pszenicy zwyczajnej przejście do procedury przetargowej, o której mowa w art. 18 ust. 2, bez pomocy komitetu, o którym mowa w art. 195 ust. 1;

▼B

- b) wprowadzenia zmian do załącznika IV części B;
- c) w stosownych przypadkach, stopnia stosownego podwyższania i obniżania cen;
- d) procedur i warunków przejmowania zakupów interwencyjnych przez agencje płatnicze i przyznawania dopłat do prywatnego przechowywania, w szczególności w odniesieniu do:
 - (i) zawierania umów i ich treści;
 - (ii) długości okresu prywatnego przechowywania oraz warunków, na podstawie których okres ten, wyznaczony w umowie, może zostać skrócony lub wydłużony;
 - (iii) warunków, na podstawie których można podjąć decyzję o ponownym wprowadzeniu do obrotu lub o zbyciu produktów objętych umowami prywatnego przechowywania;
 - (iv) państwa członkowskiego, w którym można złożyć wniosek o prywatne przechowywanie;
- e) przyjęcia wykazu reprezentatywnych rynków, o których mowa w art. 17 i 37;
- f) przepisów dotyczących warunków zbytu produktów zakupionych w ramach interwencji publicznej, w szczególności w odniesieniu do cen sprzedaży, warunków zwolnienia z przechowywania oraz, w stosownych przypadkach, dalszego wykorzystania lub przeznaczenia produktów zwolnionych w ten sposób, kontroli, które należy przeprowadzić oraz, w razie konieczności, systemu wymaganych zabezpieczeń;
- g) ustanowienia planu rocznego, o którym mowa w art. 27 ust. 1;
- h) warunku pozyskiwania produktów na rynku wspólnotowym, o których mowa w art. 27 ust. 2;
- i) przepisów dotyczących zezwoleń, o których mowa w art. 39, w tym, wyłącznie w przypadku wyraźnej potrzeby, odstępstw od przepisów dotyczących handlu;
- j) przepisów związanych z procedurami, których należy przestrzegać w przypadku stosowania procedur przetargowych;
- k) przepisów dotyczących wyznaczania centrów interwencyjnych, o których mowa w art. 41;
- l) warunków, jakie powinny spełniać składy, w których mogą być przechowywane produkty;

▼B

- m) wspólnotowych skali klasyfikacji tusz określonych w art. 42 ust. 1 zwłaszcza w odniesieniu do:
- (i) definicji;
 - (ii) prezentacji tusz do celów sprawozdawczości cenowej w przypadku klasyfikacji tusz bydła dorosłego;
 - (iii) środków, które powinny zostać przedsięwzięte przez ubojnie zgodnie z załącznikiem V pkt A ppkt III:
 - odstępstw, o których mowa w art. 5 dyrektywy 88/409/EWG i dotyczących ubojni, które chcą ograniczyć swoją produkcję do rynku lokalnego,
 - odstępstw, które mogą zostać przyznane państwom członkowskim na ich wniosek dla ubojni, w których dokonuje się uboju niewielu sztuk bydła;
 - (iv) upoważnienia państw członkowskich do niestosowania skali klasyfikacji tusz wieprzowych oraz na stosowanie dodatkowych kryteriów oceny oprócz kryterium wagi i szacowanej zawartości chudego mięsa;
 - (v) przepisów dotyczących dostarczania przez państwa członkowskie informacji o cenach niektórych produktów.

*ROZDZIAŁ II**Specjalne środki interwencyjne*

Sekcja I

Nadzwyczajne środki wspierania rynku*Artykuł 44***Choroby zwierząt**

1. Komisja może przyjąć nadzwyczajne środki wspierania rynku dotkniętego trudnościami w celu uwzględnienia ograniczeń w handlu wewnątrzspółnotowym i w handlu z państwami trzecimi, które to ograniczenia mogą wynikać ze stosowania środków zwalczania rozprzestrzeniania się chorób zwierząt.

Środki określone w akapicie pierwszym mają zastosowanie do następujących sektorów:

- a) wołowiny i cielęciny;
- b) mleka i przetworów mlecznych;
- c) wieprzowiny;
- d) mięsa baraniego i koziego;
- e) jaj;
- f) ►**C1** mięsa drobiowego. ◀

2. Środki określone w ust. 1 akapit pierwszy stosowane są na wniosek zainteresowanego państwa lub państw członkowskich.

▼B

Środki te mogą być stosowane wyłącznie, jeżeli zainteresowane państwo lub państwa członkowskie szybko zastosowały środki zdrowotne i weterynaryjne w celu wyeliminowania choroby, oraz wyłącznie w zakresie i przedziale czasowym niezbędnym do wsparcia odnośnego rynku.

*Artykuł 45***Utrata zaufania konsumentów**

W odniesieniu do sektora mięsa drobiowego i sektora jaj Komisja może przyjąć nadzwyczajne środki wspierania rynku, aby uwzględnić poważne zakłócenia na rynku bezpośrednio związane z utratą zaufania konsumentów, wynikającą z zagrożeń dla zdrowia publicznego bądź dla zdrowia zwierząt.

Środki te są przyjmowane na wniosek zainteresowanego państwa członkowskiego (państw członkowskich).

*Artykuł 46***Finansowanie**

1. W przypadku nadzwyczajnych środków, o których mowa w art. 44 i 45, Wspólnota zapewnia częściowe finansowanie odpowiadające 50 % wydatków poniesionych przez państwa członkowskie.

Jednakże w odniesieniu do sektorów wołowiny i cielęciny, mleka i przetworów mlecznych, wieprzowiny oraz mięsa baraniego i koziego Wspólnota zapewnia częściowe finansowanie odpowiadające 60 % takich wydatków, jeżeli wydatki te poniesiono w związku ze zwalczaniem pryszczycy.

2. Państwa członkowskie gwarantują, że jeżeli producenci mają swój udział w wydatkach ponoszonych przez państwa członkowskie, nie powoduje to zakłócenia konkurencji między producentami w różnych państwach członkowskich.

▼M7

▼B

Sekcja II

Środki w sektorach zbóż i ryżu*Artykuł 47***Specjalne środki rynkowe w sektorze zbóż**

1. Jeżeli wymaga tego sytuacja rynkowa, Komisja może przedsięwziąć specjalne środki interwencyjne w odniesieniu do sektora zbóż. Takie środki interwencyjne mogą zostać w szczególności przedsięwzięte, jeżeli w jednym lub więcej regionach Wspólnoty nastąpił lub może nastąpić spadek cen w odniesieniu do ceny interwencyjnej.

2. Komisja określa charakter i zastosowanie specjalnych środków interwencyjnych oraz warunki i procedury sprzedaży lub inne formy zbytu produktów objętych tymi środkami.

▼B*Artykuł 48***Specjalne środki rynkowe w sektorze ryżu**

1. Komisja może podjąć specjalne działania w celu:
 - a) zapobieżenia stosowaniu na dużą skalę interwencji publicznej określonej w rozdziale I sekcja II niniejszej części w odniesieniu do sektora ryżu w niektórych regionach Wspólnoty;
 - b) zrekompensowania niedoborów ryżu nieluskanego występujących na skutek klęsk żywiołowych.
2. Komisja przyjmuje przepisy szczegółowe dotyczące wprowadzenia niniejszego artykułu w życie.

Sekcja III**Środki w sektorze cukru***Artykuł 49***Cena minimalna buraków**

1. Cena minimalna buraków kwotowych wynosi:
 - a) 27,83 EUR za tonę w roku gospodarczym 2008/2009;
 - b) 26,29 EUR za tonę od roku gospodarczego 2009/2010.
2. Cena minimalna, o której mowa w ust. 1, dotyczy buraków cukrowych standardowej jakości określonej w załączniku IV pkt B.
3. Przedsiębiorstwa cukrownicze skupujące buraki kwotowe nadające się do przetworzenia na cukier i przeznaczone do przetworzenia na cukier kwotowy są zobowiązane do zapłaty co najmniej ceny minimalnej skorygowanej przez podwyższenie lub obniżenie ceny w celu uwzględnienia odchyłeń od jakości standardowej.

Podwyższenie i obniżenie ceny, o których mowa w akapicie pierwszym, stosuje się zgodnie z przepisami wykonawczymi ustanawianymi przez Komisję.

4. W odniesieniu do ilości buraków cukrowych odpowiadającej ilościom cukru przemysłowego lub nadwyżek cukru, które podlegają opłacie z tytułu nadwyżek określonej w art. 61, zainteresowane przedsiębiorstwo cukrownicze koryguje cenę zakupu, tak by była ona co najmniej równa cenie minimalnej buraków kwotowych.

*Artykuł 50***Porozumienia międzybranżowe**

1. Porozumienia branżowe oraz umowy dostawy są zgodne z przepisami ust. 3 oraz z warunkami zakupu określonymi przez Komisję, w szczególności w odniesieniu do warunków regulujących zakup, dostawę i odbiór buraków oraz zapłatę za nie.
2. Warunki zakupu buraków cukrowych i trzciny cukrowej są regulowane przez porozumienia branżowe zawierane pomiędzy wspólnotowymi plantatorami tych surowców a wspólnotowymi przedsiębiorstwami cukrowniczymi.

▼B

3. W umowach dostawy wprowadza się rozróżnienie w zależności od tego, czy cukier, który ma zostać wyprodukowany z buraków cukrowych, będzie:

- a) cukrem kwotowym; czy
- b) cukrem pozakwotowym.

4. Każde przedsiębiorstwo cukrownicze przekazuje państwu członkowskiemu, w którym produkuje cukier, informacje dotyczące:

- a) ilości buraków, o których mowa w ust. 3 lit. a), na którą przedsiębiorstwo zawarło przewidziane umowy dostawy, oraz zawartości cukru, jakiej dotyczą te umowy;
- b) odpowiadającemu im szacunkowemu uzyskowi.

Państwa członkowskie mogą zwrócić się o udzielenie dodatkowych informacji.

▼M3

5. Od przedsiębiorstw cukrowniczych, które nie podpisały umów przewidzianych na dostawy buraków cukrowych po cenach minimalnych w ilości odpowiadającej ich kwocie, skorygowanej w razie konieczności w wyniku zastosowania współczynnika prewencyjnego wycofania ustalonego zgodnie z art. 52 ust. 2 akapit pierwszy, wymaga się zapłaty co najmniej ceny minimalnej za buraki kwotowe dla całości buraków cukrowych przetwarzanych przez nie na cukier.

6. Porozumienia branżowe mogą przewidywać odstępstwo od ust. 3, 4 i 5 pod warunkiem zatwierdzenia ich przez dane państwo członkowskie.

▼B

7. W przypadku braku porozumień branżowych dane państwo członkowskie podejmuje niezbędne kroki zgodnie z niniejszym rozporządzeniem w celu ochrony interesów zainteresowanych stron.

*Artykuł 51***Oplata produkcyjna**

1. Kwoty cukru, izoglukozy i syropu inulinowego posiadane zgodnie z art. 56 ust. 2 przez przedsiębiorstwa produkujące cukier, izoglukozę lub syrop inulinowy podlegają opłacie produkcyjnej.

2. Ustala się opłatę produkcyjną w wysokości 12,00 EUR za tonę cukru kwotowego i kwotowego syropu inulinowego. Opłata produkcyjna za izoglukozę wynosi 50 % opłaty za cukier.

3. Państwa członkowskie pobierają od przedsiębiorstw mających siedzibę na ich terytorium opłatę produkcyjną wnoszoną zgodnie z ust. 1, której wysokość jest uzależniona od wysokości kwoty przyznanej w danym roku gospodarczym.

Przedsiębiorstwa uiszczają opłatę produkcyjną najpóźniej do końca lutego danego roku gospodarczego.

4. Wspólnotowe przedsiębiorstwa produkujące cukier i syrop inulinowy mogą zażądać od plantatorów buraków cukrowych lub trzciny cukrowej lub od dostawców cykorii poniesienia do 50 % kosztów opłaty produkcyjnej.

▼ **M3***Artykuł 52***Wycofanie cukru z rynku**

1. W celu zachowania równowagi strukturalnej rynku na poziomie cenowym zbliżonym do ceny referencyjnej, uwzględniając zobowiązania Wspólnoty wynikające z umów zawartych zgodnie z art. 300 Traktatu, Komisja może podjąć decyzję o wycofaniu z rynku na dany rok gospodarczy tych ilości cukru lub izoglukozy wyprodukowanych w ramach kwot, które przekraczają wielkość progową obliczoną zgodnie z ust. 2 niniejszego artykułu.

2. Wielkość progową wycofania, o której mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, oblicza się dla każdego przedsiębiorstwa z przyznaną kwotą, mnożąc tę kwotę przez współczynnik ustalany przez Komisję, najpóźniej do dnia 16 marca poprzedniego roku gospodarczego, na podstawie przewidywanych tendencji rynkowych. Na rok gospodarczy 2008/2009 współczynnik ten stosuje się do kwoty pozostałej po zrzeczeniu się zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 320/2006 przyznanym najpóźniej w dniu 15 marca 2008 r.

Na podstawie uaktualnionych tendencji rynkowych Komisja może do dnia 31 października odnośnego roku gospodarczego podjąć decyzję o skorygowaniu współczynnika lub — gdy nie podjęto takiej decyzji zgodnie z akapitem pierwszym niniejszego ustępu — o jego ustaleniu.

3. Każde przedsiębiorstwo z przyznaną kwotą przechowuje na własny koszt do czasu rozpoczęcia kolejnego roku gospodarczego wyprodukowaną w ramach kwoty ilość cukru, która przekracza wielkość progową obliczoną zgodnie z ust. 2. Ilości cukru lub izoglukozy wycofane w danym roku gospodarczym uznaje się za pierwsze ilości wyprodukowane w ramach kwoty dla kolejnego roku gospodarczego.

W drodze odstępstwa od akapitu pierwszego niniejszego ustępu, po uwzględnieniu przewidywanych tendencji na rynku cukru Komisja może podjąć decyzję o uwzględnieniu w bieżącym lub kolejnym roku gospodarczym całości lub części wycofanego cukru lub izoglukozy jako:

- a) nadwyżki cukru lub nadwyżki izoglukozy, możliwych do zaklasyfikowania jako cukier przemysłowy lub izoglucoza przemysłowa;
- b) produkcji w ramach kwoty tymczasowej, z której część może zostać zarezerwowana na wywóz, z poszanowaniem zobowiązań Wspólnoty wynikających z umów zawartych zgodnie z art. 300 Traktatu.

4. Jeżeli zaopatrzenie rynku wspólnotowego w cukier jest niewystarczające, Komisja może podjąć decyzję o sprzedaży pewnej ilości wycofanego cukru na rynku wspólnotowym przed zakończeniem okresu wycofania.

5. Jeżeli wycofany cukier uznawany jest za pierwszy cukier wyprodukowany w kolejnym roku gospodarczym, plantatorom buraków płaci się cenę minimalną dla tego roku gospodarczego.

Jeżeli wycofany cukier zostaje zaklasyfikowany jako cukier przemysłowy lub zostaje wywieziony zgodnie z ust. 3 lit. a) i b) niniejszego artykułu, nie stosuje się wymogów art. 49 dotyczących ceny minimalnej.

Jeżeli wycofany cukier zostaje sprzedany na rynku wspólnotowym przed zakończeniem okresu wycofania zgodnie z ust. 4, plantatorom buraków płaci się cenę minimalną dla bieżącego roku gospodarczego.

▼ M3*Artykuł 52a***Wycofanie cukru z rynku w latach gospodarczych 2008/2009 i 2009/2010**

1. W drodze odstępstwa od art. 52 ust. 2 niniejszego rozporządzenia, w odniesieniu do państw członkowskich, w których doszło do zmniejszenia krajowej kwoty cukru w wyniku zrzeczenia się kwot zgodnie z art. 3 i art. 4a ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 320/2006, Komisja ustala współczynnik na lata gospodarcze 2008/2009 i 2009/2010 przez zastosowanie załącznika VIIc do niniejszego rozporządzenia.

2. Przedsiębiorstwo, które zgodnie z art. 3 ust. 1 lit. a) lub b) rozporządzenia (WE) nr 320/2006 zrzeka się ze skutkiem od następnego roku gospodarczego całości przydzielonej mu kwoty, na własny wniosek nie podlega stosowaniu współczynników, o których mowa w art. 52 ust. 2 niniejszego rozporządzenia. Wniosek składa się przed końcem roku gospodarczego, którego dotyczy wycofanie.

▼ B*Artykuł 53***Przepisy wykonawcze**

Komisja może przyjąć szczegółowe przepisy wprowadzania niniejszej sekcji w życie, a w szczególności:

- a) kryteria, jakie mają być stosowane przez przedsiębiorstwa cukrownicze przy podziale między sprzedawców buraków ilości buraków objętych przedsięwziętymi umowami dostawy, o których mowa w art. 50 ust. 4;
- b) odsetek wycofanego cukru kwotowego, o którym mowa w art. 52 ust. 1;
- c) warunki płatności ceny minimalnej w przypadku sprzedaży wycofanego cukru na rynku wspólnotowym na mocy art. 52 ust. 4.

S e k c j a I V**D o s t o s o w a n i e p o d a ż y***Artykuł 54***Środki ułatwiające dostosowanie podaży do wymogów rynku**

W celu zachęcenia organizacji branżowych i organizacji międzybranżowych do podjęcia działań na rzecz łatwiejszego dostosowania podaży do wymogów rynku, z wyjątkiem działań związanych z wycofaniem z rynku, Komisja może przyjąć następujące środki w odniesieniu do sektorów żywych roślin, wołowiny i cielęciny, wieprzowiny, mięsa baraniego i koziego, ►C1 jaj oraz mięsa drobiowego: ◀

- a) środki mające na celu poprawę jakości;
- b) środki mające na celu wsparcie lepszej organizacji produkcji, przetwarzania i wprowadzania do obrotu;
- c) środki ułatwiające odnotowywanie tendencji w zakresie cen rynkowych;

▼B

- d) środki umożliwiające opracowywanie prognoz krótko- i długoterminowych na podstawie wykorzystywanych środków produkcji.

*ROZDZIAŁ III**Systemy ograniczania produkcji*

Sekcja I

Przepisy ogólne**▼M10***Artykuł 55***Systemy kwot i potencjał produkcyjny****▼M7**

1. System kwot ma zastosowanie do następujących produktów:
 - a) mleka i innych przetworów mlecznych w rozumieniu art. 65 lit. a) i b);
 - b) cukru, izoglukozy i syropu inulinowego;
 - c) skrobi ziemniaczanej, która może korzystać z pomocy wspólnotowej.
2. W odniesieniu do systemów kwot, o których mowa w ust. 1 lit. a) i b) niniejszego artykułu, jeżeli producent przekroczy odpowiednią kwotę oraz, w przypadku cukru, nie wykorzysta ilości nadwyżek w sposób określony w art. 61, wnosi on opłatę z tytułu nadwyżek w odniesieniu do tych ilości, zgodnie z warunkami określonymi w sekcji II i III.

▼M10

- 2a. W przypadku sektora wina zasady dotyczące potencjału produkcyjnego w odniesieniu do nielegalnych nasadzeń, przejściowych praw do nasadzeń, jak również programu karczowania mają zastosowanie zgodnie z przepisami określonymi w sekcji IVa.

▼B

Sekcja II

Cukier

Podsekcja I

Przydział kwot i administrowanie nimi*Artykuł 56***Przydział kwot**

1. Kwoty produkcyjne cukru, izoglukozy i syropu inulinowego na poziomie krajowym lub regionalnym określono w załączniku VI.
2. Państwa członkowskie przydzielają kwotę każdemu przedsiębiorstwu produkującemu cukier, izoglukozę lub syrop inulinowy mającemu siedzibę na ich terytorium oraz zatwierdzonemu zgodnie z art. 57.

▼B

W przypadku każdego przedsiębiorstwa przydzielona kwota jest równa kwocie przewidzianej na mocy rozporządzenia (WE) nr 318/2006, którą przydzielono danemu przedsiębiorstwu na rok gospodarczy 2007/2008.

3. W przypadku przydziału kwoty przedsiębiorstwu cukrowniczemu posiadającemu więcej niż jeden zakład produkcyjny, państwa członkowskie przyjmują środki, które uważają za konieczne dla właściwego uwzględnienia interesów plantatorów buraków cukrowych i trzciny cukrowej.

*Artykuł 57***Zatwierdzone przedsiębiorstwa**

1. Państwa członkowskie na wniosek przedsiębiorstwa produkującego cukier, izoglukozę lub syrop inulinowy lub przedsiębiorstwa przetwarzającego te produkty na jeden z produktów zawartych w wykazie, o którym mowa w art. 62 ust. 2, dokonują zatwierdzenia takiego przedsiębiorstwa, pod warunkiem że:

- a) przedsiębiorstwo wykaże zdolność prowadzenia produkcji na skalę przemysłową;
- b) przedsiębiorstwo wyraża zgodę na przedstawienie wszelkich wymaganych informacji i poddanie się kontrolom związanym z niniejszym rozporządzeniem;
- c) nie zawieszono lub nie wycofano zatwierdzenia danego przedsiębiorstwa.

2. Zatwierdzone przedsiębiorstwa przedstawiają państwu członkowskiemu, na którego terytorium ma miejsce zbiór buraków bądź trzciny cukrowej lub rafinacja, następujące informacje:

- a) ilość buraków lub trzciny cukrowej, na którą zawarto umowę dostawy, oraz odpowiadający im szacunkowy plon buraków lub trzciny cukrowej oraz uzysk cukru z hektara;
- b) dane dotyczące tymczasowych i rzeczywistych dostaw buraków cukrowych, trzciny cukrowej i cukru surowego oraz produkcji cukru, a także bilansu zapasów cukru;
- c) ilość sprzedanego cukru białego oraz jego ceny i warunki sprzedaży.

*Artykuł 58***Dodatkowa i uzupełniająca kwota izoglukozy**

1. W roku gospodarczym 2008/2009 do kwoty przyznanej w poprzednim roku gospodarczym dodaje się dodatkową kwotę izoglukozy wynoszącą 100 000 ton. Dodanie dodatkowej kwoty nie dotyczy Bułgarii i Rumunii.

W roku gospodarczym 2008/2009 do kwoty przyznanej w poprzednim roku gospodarczym dodaje się dodatkową kwotę izoglukozy wynoszącą 11 045 ton w przypadku Bułgarii i 1 966 ton w przypadku Rumunii.

Państwa członkowskie przydzielają przedsiębiorstwom dodatkowe kwoty proporcjonalnie do kwot izoglukozy przydzielonych zgodnie z art. 56 ust. 2.

2. Włochy, Litwa i Szwecja mogą przydzielić uzupełniającą kwotę izoglukozy w latach gospodarczych 2008/2009 i 2009/2010 na wniosek przedsiębiorstwa mającego siedzibę na ich terytorium. Maksymalne kwoty uzupełniające określone są w podziale na poszczególne państwa członkowskie w załączniku VII.

▼B

3. Na kwoty, które przydzielono przedsiębiorstwom zgodnie z ust. 2, nakłada się jednorazową opłatę w wysokości 730 EUR. Opłatę pobiera się od tony przydzielonej kwoty uzupełniającej.

▼M3*Artykuł 59***Zarządzanie kwotami**

1. Komisja koryguje kwoty określone w załączniku VI do dnia 30 kwietnia 2008 r. dla roku gospodarczego 2008/2009 oraz do dnia 28 lutego 2009 r. i 2010 r. odpowiednio dla lat gospodarczych 2009/2010 i 2010/2011. Korekty te wynikają z zastosowania ust. 2 niniejszego artykułu i art. 58 niniejszego rozporządzenia oraz art. 3 i art. 4a ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 320/2006.

2. Uwzględniając skutki systemu restrukturyzacji przewidzianego w rozporządzeniu (WE) nr 320/2006, Komisja ustala, najpóźniej do końca lutego 2010 r., wspólny współczynnik procentowy konieczny do zmniejszenia istniejących kwot cukru i izoglukozy dla każdego państwa członkowskiego lub regionu w celu uniknięcia zachwiania równowagi rynku, począwszy od roku gospodarczego 2010/2011. Państwa członkowskie odpowiednio korygują kwotę w odniesieniu do każdego przedsiębiorstwa.

W drodze odstępstwa od akapitu pierwszego niniejszego ustępu, w odniesieniu do państw członkowskich, których krajowa kwota cukru uległa zmniejszeniu w wyniku zrzeczenia się kwot zgodnie z art. 3 i art. 4a ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 320/2006, Komisja ustala współczynnik procentowy zgodnie z załącznikiem VIIa do niniejszego rozporządzenia. Odnosne państwa członkowskie odpowiednio korygują współczynnik stosowany wobec każdego znajdującego się na ich terytorium przedsiębiorstwa, któremu przyznano kwotę zgodnie z załącznikiem VIIb do niniejszego rozporządzenia.

Akapitu pierwszego i drugiego niniejszego ustępu nie stosuje się do regionów najbardziej oddalonych, o których mowa w art. 299 ust. 2 Traktatu.

*Artykuł 60***Przenoszenie kwot krajowych i zmniejszenie kwot**

1. Państwo członkowskie może zmniejszyć kwotę cukru lub izoglukozy przyznaną przedsiębiorstwu mającemu siedzibę na jego terytorium o nie więcej niż 10 % na rok gospodarczy 2008/2009 i kolejne lata, przy jednoczesnym zagwarantowaniu przedsiębiorstwom swobody decydowania o uczestnictwie w mechanizmach ustanowionych rozporządzeniem (WE) nr 320/2006. W takich przypadkach państwa członkowskie stosują obiektywne i niedyskryminujące kryteria.

▼B

2. Państwa członkowskie mogą dokonywać transferu kwot między przedsiębiorstwami zgodnie z przepisami określonymi w załączniku VIII oraz po uwzględnieniu interesów każdej z zainteresowanych stron, a w szczególności plantatorów buraków cukrowych i trzciny cukrowej.

3. Dane państwo członkowskie przydziela część kwoty uwolnioną na mocy ust. 1 i 2 jednemu lub więcej przedsiębiorstwom mającym siedzibę na jego terytorium, bez względu na to, czy wcześniej została im przydzielona kwota.

▼M3

4. W drodze odstępstwa od ust. 3 niniejszego artykułu, gdy zastosowanie ma art. 4a rozporządzenia (WE) nr 320/2006, państwa członkowskie dokonują korekty kwoty cukru przyznanej danemu

▼M3

przedsiębiorstwu przez zastosowanie zmniejszenia określonego w ust. 4 tego artykułu w granicach wartości współczynnika procentowego ustalonego w ust. 1 niniejszego artykułu.

▼B

Podsekcja II

Przekroczenie Kwoty*Artykuł 61***Zakres stosowania**

Cukier, izoglukoza lub syrop inulinowy wyprodukowane w roku gospodarczym w ilościach przekraczających kwotę, o której mowa w art. 53, mogą być:

- a) wykorzystane do przetworzenia pewnych produktów, o których mowa w art. 62;
- b) przeniesione do kwoty produkcyjnej kolejnego roku gospodarczego, zgodnie z art. 63;
- c) wykorzystane w ramach szczególnego systemu dostaw dla regionów najbardziej oddalonych zgodnie z tytułem II rozporządzenia Rady (WE) nr 247/2006 ⁽¹⁾; lub
- d) wywiezione w ramach limitu ilościowego ustalonego przez Komisję przy poszanowaniu zobowiązań wynikających z umów zawartych zgodnie z art. 300 Traktatu.

Pozostałe ilości podlegają opłacie z tytułu nadwyżek, o której mowa w art. 64.

*Artykuł 62***Cukier przemysłowy**

1. Cukier przemysłowy, izoglukoza przemysłowa lub przemysłowy syrop inulinowy są zastrzeżone do produkcji jednego z produktów, o których mowa w ust. 2, w przypadku gdy:

- a) są objęte umową dostawy zawartą przed końcem roku gospodarczego między producentem i użytkownikiem, zatwierdzonymi zgodnie z art. 57; oraz
- b) zostały dostarczone użytkownikowi najpóźniej do dnia 30 listopada kolejnego roku gospodarczego.

2. Komisja sporządza wykaz produktów, w których produkcji wykorzystuje się cukier przemysłowy, izoglukozę przemysłową lub przemysłowy syrop inulinowy.

Wykaz ten obejmuje w szczególności:

- a) bioetanol, alkohol, rum, żywe kultury drożdży i określone ilości syropów do rozprowadzania i syropów przetwarzanych na „Rinse appelstroop”;
- b) niektóre produkty przemysłowe niezawierające cukru, do przetworzenia których używa się cukru, izoglukozy lub syropu inulinowego;
- c) niektóre produkty chemiczne lub farmaceutyczne zawierające cukier, izoglukozę lub syrop inulinowy.

⁽¹⁾ Dz.U. L 42 z 14.2.2006, str. 1.

▼ **B***Artykuł 63***Przeniesienie nadwyżki cukru**

1. Każde przedsiębiorstwo może podjąć decyzję o przeniesieniu całości lub części nadwyżki produkcji wykraczającej poza przyznaną mu kwotę cukru, kwotę izoglukozy lub kwotę syropu inulinowego, tak aby nadwyżka ta była traktowana jako część produkcji z następnego roku gospodarczego. Nie naruszając ust. 3, decyzja taka jest nieodwołalna.
2. W przypadku podjęcia decyzji, o której mowa w ust. 1, przedsiębiorstwo:
 - a) powiadamia dane państwo członkowskie przed terminem, który ustala to państwo członkowskie:
 - pomiędzy dniem 1 lutego a dniem 30 czerwca bieżącego roku gospodarczego – o przenoszonych ilościach cukru trzcinowego,
 - pomiędzy dniem 1 lutego a dniem 15 kwietnia bieżącego roku gospodarczego – o innych przenoszonych ilościach cukru lub syropu inulinowego;
 - b) zobowiązuje się do przechowywania tych ilości na własny koszt do końca bieżącego roku gospodarczego.
3. Jeżeli ostateczna produkcja przedsiębiorstwa w danym roku gospodarczym była niższa niż produkcja szacowana w momencie podejmowania decyzji zgodnie z ust. 1, przeniesioną ilość można skorygować z mocą wsteczną najpóźniej do dnia 31 października kolejnego roku gospodarczego.
4. Przeniesione ilości uznaje się za pierwsze ilości wyprodukowane w ramach kwoty w kolejnym roku gospodarczym.
5. Cukier przechowywany zgodnie z przepisami niniejszego artykułu w danym roku gospodarczym nie może podlegać innym środkom w zakresie przechowywania zgodnie z art. 12, 29 lub 49.

*Artykuł 64***Oplata z tytułu nadwyżek**

1. Oplatę z tytułu nadwyżek nalicza się w stosunku do ilości:
 - a) nadwyżek cukru, nadwyżek izoglukozy i nadwyżek syropu inulinowego wyprodukowanych w dowolnym roku gospodarczym, z wyjątkiem ilości przeniesionych do produkcji kwotowej w kolejnym roku gospodarczym ► **C4** i przechowywanych zgodnie z art. 63 lub ilości, o których mowa w art. 61 lit. c) i d); ◀
 - b) cukru przemysłowego, izoglukozy przemysłowej oraz przemysłowego syropu inulinowego, w odniesieniu do których w terminie ustalonym przez Komisję nie dostarczono dowodu, że zostały przetworzone na jeden z produktów, o których mowa w art. 62 ust. 2;

▼ **M3**

- c) cukru i izoglukozy wycofanych z rynku zgodnie z art. 52 i 52a, w odniesieniu do których nie wypełniono zobowiązań określonych w art. 52 ust. 3.

▼ **B**

2. Komisja ustala wysokość opłaty z tytułu nadwyżek na dostatecznie wysokim poziomie, tak aby uniknąć gromadzenia ilości, o których mowa w ust. 1.
3. Państwa członkowskie pobierają opłatę z tytułu nadwyżek, o której mowa w ust. 1 od przedsiębiorstw na ich terytorium w wysokości zależnej od ilości produkcji, o której mowa w ust. 1, stwierdzonej w tych przedsiębiorstwach w danym roku gospodarczym.

▼B

Sekcja III

Mleko

Podsekcja I

Przepisy ogólne*Artykuł 65***Definicje**

Do celów niniejszej sekcji:

- a) „mleko” oznacza produkt pochodzący z doju co najmniej jednej krowy;
- b) „przetwory mleczne” oznaczają wszelkie przetwory mleczne inne niż mleko, w szczególności mleko odtłuszczone, śmietankę, masło, jogurt i ser; w odpowiednich przypadkach produkty te przelicza się na „ekwiwalenty mleka” poprzez zastosowanie współczynników określonych przez Komisję;
- c) „producent” oznacza rolnika, którego gospodarstwo jest położone na terytorium geograficznym państwa członkowskiego i który produkuje i wprowadza do obrotu mleko lub który przygotowuje się do prowadzenia takiej działalności w najbliższej przyszłości;

▼C1

- d) „gospodarstwo” oznacza gospodarstwo zgodnie z definicją w art. 2 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003;

▼B

- e) „podmiot skupujący” oznacza przedsiębiorstwa lub grupy, które kupują mleko od producentów:
 - w celu odbioru, konfekcjonowania, przechowywania, chłodzenia lub przetwarzania, w tym także w ramach umowy,
 - w celu sprzedania go co najmniej jednemu przedsiębiorstwu poddającemu mleko lub przetwory mleczne obróbce lub przetwarzaniu.

Jednakże jakkolwiek grupę nabywców z tego samego obszaru geograficznego, która prowadzi działania administracyjne i rachunkowe niezbędne do uiszczenia opłaty z tytułu nadwyżek w imieniu swoich członków, uznaje się za podmiot skupujący. Do celów pierwszego zdania niniejszego akapitu Grecja jest uznawana za jeden obszar geograficzny i może ona uznać oficjalny organ za grupę nabywców;

- f) „dostawa” oznacza wszelkie dostawy mleka, z wyłączeniem przetworów mlecznych, od producenta do podmiotu skupującego, niezależnie od tego, czy transportu dokonuje producent, podmiot skupujący, przedsiębiorstwo poddające takie produkty przetwarzaniu lub obróbce, czy też inny podmiot;
- g) „sprzedaż bezpośrednia” oznacza wszelką sprzedaż lub wszelkie przekazanie mleka przez producenta bezpośrednio konsumentom, a także wszelką sprzedaż lub wszelkie przekazanie przez producenta przetworów mlecznych. Komisja może dostosować definicję „sprzedaży bezpośredniej” – przy uwzględnieniu definicji „dostawy” podanej w lit. f) – zwłaszcza po to, by zagwarantować, że z ustaleń dotyczących kwot nie zostaną wyłączone żadne wprowadzone do obrotu ilości przetworzonego mleka lub innych przetworów mlecznych;
- h) „wprowadzenie do obrotu” oznacza dostawy mleka lub sprzedaż bezpośrednią mleka lub przetworów mlecznych;
- i) „kwota indywidualna” oznacza kwotę producenta obowiązującą w dniu 1 kwietnia dowolnego dwunastomiesięcznego okresu;

▼ C1

- j) „kwota krajowa” oznacza kwotę, o której mowa w art. 66 i która jest ustalana dla każdego państwa członkowskiego;

▼ B

- k) „dostępna kwota” oznacza kwotę dostępną dla producentów w dniu 31 marca dwunastomiesięcznego okresu, dla którego oblicza się opłatę z tytułu nadwyżek, i uwzględniającą wszystkie transfery, sprzedaż, konwersje i tymczasowe ponowne przydziały określone w niniejszym rozporządzeniu, które nastąpiły w trakcie tego dwunastomiesięcznego okresu.

Podsekcja II

Przydział kwot i administrowanie nimi*Artykuł 66***Kwoty krajowe**

1. Kwoty krajowe przewidziane na produkcję mleka i przetworów mlecznych wprowadzanych do obrotu w trakcie siedmiu kolejnych dwunastomiesięcznych okresów, począwszy od dnia 1 kwietnia 2008 r. (zwanym dalej „dwunastomiesięcznymi okresami”), ►**C1** zostały określone w załączniku IX pkt 1. ◀

2. ►**C1** Kwoty, o których mowa w ust. 1, są rozdzielane między producentów zgodnie z art. 67 ◀ – z rozróżnieniem na dostawy i sprzedaż bezpośrednią. Fakt, że przekroczone zostały kwoty krajowe, stwierdza się na szczeblu krajowym w każdym państwie członkowskim zgodnie z niniejszą sekcją i z rozróżnieniem na dostawy i sprzedaż bezpośrednią.

►**C1** 3. Kwoty krajowe określone w załączniku IX pkt 1 ◀ są ustalane bez uszczerbku dla ewentualnych weryfikacji w świetle ogólnej sytuacji rynkowej i szczególnych warunków panujących w danych państwach członkowskich.

►**C1** 4. W przypadku Bułgarii i Rumunii ustanawia się specjalną rezerwę restrukturyzacyjną zgodnie z załącznikiem IX pkt 2. ◀ Rezerwa ta zostanie uwolniona 1 kwietnia 2009 r. w takim zakresie, w jakim od 2002 r. zmniejszy się wykorzystanie mleka i przetworów mlecznych na potrzeby gospodarstwa w każdym z tych państw.

Komisja podejmie decyzję dotyczącą uwolnienia rezerwy i jej podziału na kwotę dostaw i sprzedaży bezpośredniej na podstawie sprawozdania przedstawionego Komisji przez Bułgarię i Rumunię przed dniem 31 grudnia 2008 r. W sprawozdaniu tym szczegółowo omówione zostaną wyniki i tendencje trwającego obecnie procesu restrukturyzacji w sektorze mleczarskim obu państw, a w szczególności przejście od produkcji na potrzeby gospodarstwa do produkcji rynkowej.

▼ A1

4a. W przypadku Chorwacji ustanawia się specjalną rezerwę restrukturyzacyjną zgodnie z załącznikiem IX pkt 2. Rezerwa ta zostanie uwolniona od dnia 1 kwietnia pierwszego roku stosowania kwot po przystąpieniu, w takim zakresie, w jakim w latach 2008–2012 w Chorwacji zmniejszy się wykorzystanie mleka i przetworów mlecznych na potrzeby gospodarstwa.

▼ A1

Komisja decyduje o uwolnieniu rezerwy i jej podziału na kwotę dostaw i sprzedaży bezpośredniej zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 195 ust. 2, na podstawie oceny sprawozdania przedłożonego przez Chorwację do dnia 31 grudnia 2013 r. W sprawozdaniu tym szczególnie omówione zostaną wyniki i tendencje trwającego obecnie procesu restrukturyzacji w sektorze mleczarskim Chorwacji, a w szczególności przejście od produkcji na potrzeby gospodarstwa do produkcji rynkowej.

▼ B

5. W przypadku Bułgarii, Republiki Czeskiej, Estonii, Cypru, Łotwy, Litwy, Węgier, Malty, Polski, Rumunii, Słowenii i Słowacji kwoty krajowe obejmują całe mleko lub ekwiwalent mleka dostarczone podmiotowi skupującemu lub sprzedawane bezpośrednio, niezależnie od tego, czy zostały wyprodukowane lub wprowadzone do obrotu w ramach środka przejściowego mającego zastosowanie w tych państwach.

*Artykuł 67***Kwoty indywidualne**

1. Indywidualna kwota lub indywidualne kwoty producentów w dniu 1 kwietnia 2008 r. są równe ich indywidualnej ilości referencyjnej lub indywidualnym ilościom referencyjnym z dnia 31 marca 2008 r. bez uszczerbku dla transferów, sprzedaży i konwersji kwoty nabierających mocy w dniu 1 kwietnia 2008 r.

2. Producenci mogą otrzymać jedną lub dwie kwoty indywidualne: jedną przeznaczoną na dostawy, a drugą – na sprzedaż bezpośrednią. Konwersji z jednej kwoty do drugiej może dokonać wyłącznie właściwy organ państwa członkowskiego, na odpowiednio uzasadniony wniosek producenta.

3. Jeżeli producent posiada dwie kwoty, jego wkład we wszelkie należne opłaty z tytułu nadwyżek oblicza się osobno dla każdej kwoty.

►C1 4. Komisja może zwiększyć część fińskiej kwoty krajowej przyznanej na dostawy, o których mowa w art. 66 ◀, po to by zapewnić fińskim producentom „SLOM” wyrównanie ilości maksymalnie do 200 000 ton. Rezerwa ta zostaje przydzielona zgodnie z prawodawstwem wspólnotowym i może zostać wykorzystana wyłącznie w imieniu producentów, których prawo do ponownego podjęcia produkcji zostało naruszone w wyniku przystąpienia tego kraju do UE.

5. Kwoty indywidualne są w odpowiednich przypadkach modyfikowane dla każdego dwunastomiesięcznego okresu, tak aby dla każdego państwa członkowskiego suma kwot indywidualnych przewidzianych na dostawy i suma kwot indywidualnych przewidzianych na sprzedaż bezpośrednią nie przekraczały odpowiadających im części kwoty krajowej dostosowanej zgodnie z art. 69, przy uwzględnieniu wszelkich redukcji związanych z uzupełnianiem rezerwy krajowej określonej w art. 71.

*Artykuł 68***Przydział kwot z rezerwy krajowej**

Państwa członkowskie przyjmują przepisy umożliwiające przydzielanie producentom całości lub części kwot z rezerwy krajowej określonej w art. 71 na podstawie obiektywnych kryteriów, które należy zgłosić Komisji.

*Artykuł 69***Administrowanie kwotami**

1. Dla każdego państwa członkowskiego i dla każdego okresu Komisja dostosowuje przed upływem tego okresu podział kwot krajowych na „dostawy” i „sprzedaż bezpośrednią” w świetle konwersji, o które zwracają się producenci, pomiędzy kwotami indywidualnymi przewidzianymi na dostawy a kwotami indywidualnymi przewidzianymi na sprzedaż.

2. Co roku państwa członkowskie przekazują Komisji, według dat i stosownie do przepisów ustalonych przez Komisję zgodnie z art. 192 ust. 2, informacje niezbędne, by:

- a) dokonać dostosowania, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu;
- b) obliczyć opłatę z tytułu nadwyżek, którą powinny wnieść.

*Artykuł 70***Zawartość tłuszczu**

1. Każdemu producentowi przypisuje się referencyjną zawartość tłuszczu, która ma zastosowanie do indywidualnej kwoty dostaw przydzielonej temu producentowi.

2. W przypadku kwot przydzielonych producentom dnia 31 marca 2008 r. zgodnie z art. 67 ust. 1 referencyjna zawartość tłuszczu, o której mowa w ust. 1, jest taka sama jak referencyjna zawartość tłuszczu mająca zastosowanie do tej kwoty w tym terminie.

3. Referencyjna zawartość tłuszczu zostaje zmieniona w trakcie konwersji, o której mowa w art. 67 ust. 2, oraz w przypadku nabycia, transferu lub tymczasowego transferu kwot – zgodnie z przepisami ustanawianymi przez Komisję.

4. W przypadku nowych producentów, których cała kwota indywidualna przewidziana na dostawy pochodzi z rezerwy krajowej, zawartość tłuszczu zostaje określona zgodnie z przepisami ustanawianymi przez Komisję.

5. W odpowiednich przypadkach indywidualna referencyjna zawartość tłuszczu, o której mowa w ust. 1, jest dostosowywana zaraz po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia, a następnie w razie potrzeby na początku każdego dwunastomiesięcznego okresu, tak aby średnia ważona indywidualnych reprezentatywnych zawartości tłuszczu dla każdego państwa członkowskiego nie przekraczała referencyjnej zawartości tłuszczu ustanowionej w załączniku X o więcej niż 0,1 grama na kilogram.

W przypadku Rumunii referencyjna zawartość tłuszczu ustanowiona w załączniku X zostanie zweryfikowana na podstawie danych liczbowych za cały rok 2004 oraz, jeżeli to konieczne, dostosowana przez Komisję.

*Artykuł 71***Rezerwa krajowa**

1. Każde państwo członkowskie ustanawia rezerwę krajową jako część kwot krajowych ustalonych w załączniku IX, mając na uwadze w szczególności dokonywanie przydziałów określonych w art. 68. Rezerwa krajowa jest w odpowiednich przypadkach uzupełniana przez odbieranie pewnych ilości określonych w art. 72, zatrzymywanie części ilości objętych transferem określonych w art. 76 lub przez liniową redukcję wszystkich kwot indywidualnych. Początkowe przeznaczenie odnośnych kwot, tzn. dostawy lub sprzedaż bezpośrednia, zostaje zachowane.

▼B

2. Wszelkie dodatkowe kwoty przyznane państwu członkowskiemu są automatycznie wliczane do rezerwy krajowej i dzielone na dostawy i sprzedaż bezpośrednią zgodnie z przewidywanymi potrzebami.

3. Kwoty wliczone do rezerwy krajowej nie posiadają referencyjnej zawartości tłuszczu.

*Artykuł 72***Przypadki unieruchomienia produkcji**

1. Jeżeli osoba fizyczna lub prawna posiadająca kwoty indywidualne przestaje spełniać w dwunastomiesięcznym okresie warunki, o których mowa w art. 65 lit. c), odpowiednie ilości zostają przekazane do rezerwy krajowej nie później niż dnia 1 kwietnia kolejnego roku kalendarzowego, z wyjątkiem sytuacji, kiedy osoba ta ►C1 przed tą datą ponownie staje się producentem w rozumieniu art. 65 lit. c). ◀

Jeżeli przed upływem drugiego dwunastomiesięcznego okresu, po tym jak kwota została odebrana, dana osoba ponownie staje się producentem, całość lub część kwoty indywidualnej, którą odebrano tej osobie lub podmiotowi, zostaje im zwrócona nie później niż dnia 1 kwietnia po dacie zgłoszenia wniosku.

2. Jeśli producenci nie wprowadzą do obrotu ilości równej przynajmniej ►M7 85 % ◀ ich kwoty indywidualnej podczas co najmniej jednego dwunastomiesięcznego okresu, państwa członkowskie mogą zdecydować, czy i na jakich warunkach całość lub część niewykorzystanej kwoty zostanie przekazana do rezerwy krajowej.

Państwa członkowskie mogą określać, na jakich warunkach kwota zostaje ponownie przydzielona danemu producentowi, jeżeli wznowił on wprowadzanie do obrotu.

3. Ustępy 1 i 2 nie mają zastosowania w przypadkach działania siły wyższej ani w należycie uzasadnionych i uznanych przez właściwy organ przypadkach tymczasowo wpływających na zdolność produkcyjną danych producentów.

*Artykuł 73***Transfery tymczasowe**

1. Do końca każdego dwunastomiesięcznego okresu państwa członkowskie zezwalają w odniesieniu do tego okresu na wszelkie tymczasowe transfery części kwot indywidualnych, których nie zamierzają wykorzystać uprawnieni do nich producenci.

Państwa członkowskie mogą regulować transfery kwot zgodnie z kategoriami producentów lub danych struktur produkcji mlecznej, mogą ograniczać je do poziomu podmiotu skupującego lub do regionów, zezwalać na transfery całkowite w przypadkach, o których mowa w art. 72 ust. 3, oraz ustalać, do jakiego stopnia przekazujący może powtarzać transfer kwot.

2. Każde państwo członkowskie może zdecydować o niewykonaniu przepisów ust. 1 z uwagi na co najmniej jedno z następujących kryteriów:

a) konieczność ułatwienia zmian i dostosowań strukturalnych;

▼B

b) nadrzędne potrzeby administracyjne.

*Artykuł 74***Transfer kwot wraz z gruntem**

1. Kwoty indywidualne są wraz z gospodarstwem przekazywane producentom, którzy przejmują je w drodze sprzedaży, dzierżawy, rzeczywistego lub przewidywanego dziedziczenia lub w jakikolwiek inny sposób mający dla producentów porównywalne skutki prawne, zgodnie ze szczegółowymi przepisami ustanawianymi przez państwa członkowskie, przy uwzględnieniu obszarów wykorzystywanych do produkcji mlecznej oraz innych obiektywnych kryteriów i w odpowiednich przypadkach wszelkich porozumień między stronami. Ta część kwoty, która nie została objęta transferem wraz z gospodarstwem, dodawana jest do rezerwy krajowej.

2. Jeżeli kwoty zostały przekazane lub są przekazywane zgodnie z ust. 1 w drodze dzierżaw rolnych lub innych środków mających porównywalne skutki prawne, państwa członkowskie mogą zdecydować – na podstawie obiektywnych kryteriów i z zamiarem dopilnowania, by kwoty były przypisane wyłącznie producentom – że kwota nie zostanie przekazana wraz z gospodarstwem.

3. W przypadku transferu gruntu na rzecz organów publicznych lub na rzecz użytkownika publicznego bądź w przypadku gdy transfer jest przeprowadzany do celów nierolniczych, państwa członkowskie dopilnowują, by przedsięwzięte zostały niezbędne środki w celu ochrony prawnych interesów stron, a w szczególności by producenci odstępujący takie grunty mieli możliwość kontynuowania produkcji mlecznej, jeśli sobie tego życzą.

4. Jeżeli strony nie osiągnęły porozumienia, w przypadku dzierżaw mających wygasnąć bez możliwości ich odnowienia na podobnych warunkach lub w sytuacjach mających porównywalne skutki prawne, odnośne kwoty indywidualne są przekazywane w całości lub w części przejmującym je producentom, zgodnie z przepisami przyjętymi przez państwa członkowskie, z uwzględnieniem prawnych interesów stron.

*Artykuł 75***Środki dotyczące transferów specjalnych**

1. W celu pomyślnego zrestrukturyzowania produkcji mleka lub poprawy stanu środowiska naturalnego państwa członkowskie mogą, zgodnie z ustanowionymi uprzednio szczegółowymi przepisami i z uwzględnieniem prawnych interesów zainteresowanych stron:

- a) przyznać rekompensatę w co najmniej jednej rocznej racie producentom, którzy zobowiązują się całkiem lub częściowo zaniechać produkcji mleka, i wliczyć tak uwolnione kwoty indywidualne do rezerwy krajowej;
- b) na podstawie obiektywnych kryteriów określić warunki, na których właściwy organ lub podmiot wyznaczony przez ten organ może na początku dwunastomiesięcznego okresu ponownie przydzielić producentom – w zamian za opłatę – kwoty indywidualne ostatecznie uwolnione pod koniec poprzedniego dwunastomiesięcznego okresu przez innych producentów w zamian za rekompensatę w co najmniej jednej rocznej racie, równą wyżej wymienionej opłacie;

▼B

- c) centralizować i nadzorować transfery kwot bez gruntu;
 - d) w przypadku transferu gruntów w celu poprawy stanu środowiska naturalnego zagwarantować, że odnośna kwota indywidualna zostanie przydzielona producentowi odstupującemu grunty, ale chcącemu kontynuować produkcję mleka;
 - e) określić na podstawie obiektywnych kryteriów regiony lub obszary odbioru mleka, w obrębie których dozwolony jest stały transfer kwot bez transferu odpowiadających im gruntów, w celu poprawy struktury produkcji mleka;
 - f) zezwolić, na wniosek producenta skierowany do właściwego organu lub podmiotu wyznaczonego przez ten organ, na ostateczny transfer kwot bez transferu odpowiadających im gruntów lub odwrotnie, w celu poprawy struktury produkcji mleka na szczeblu gospodarstwa bądź umożliwienia ekstensyfikacji produkcji.
2. Przepisy ust. 1 mogą być wprowadzane w życie na poziomie krajowym, na właściwym poziomie terytorialnym lub na określonych obszarach odbioru mleka.

*Artykuł 76***Zatrzymywanie kwot**

1. W przypadku transferów, o których mowa w art. 74 i 75, państwa członkowskie mogą, kierując się obiektywnymi kryteriami, zatrzymać część kwot indywidualnych jako rezerwę krajową.
2. Jeśli kwoty zostały przekazane lub są przekazywane zgodnie z art. 74 i 75 wraz z odpowiadającymi im gruntami lub bez nich w drodze dzierżaw rolnych lub innych środków mających porównywalne skutki prawne, państwa członkowskie mogą zdecydować, kierując się obiektywnymi kryteriami i chcąc dopilnować, by kwoty były przypisane wyłącznie producentom, czy i na jakich warunkach całość lub część kwoty objętej transferem zostaje przekazana do rezerwy krajowej.

*Artykuł 77***Pomoc na nabycie kwot**

Żaden organ publiczny nie może przyznać pomocy finansowej bezpośrednio związanej z nabywaniem kwot w przypadku sprzedaży, transferu lub przydziału kwot dokonywanych na mocy niniejszej sekcji.

Podsekcja III

Przekroczenie kwoty*Artykuł 78***Oplata z tytułu nadwyżek**

1. Jeżeli mleko i przetwory mleczne zostaną wprowadzone do obrotu w ilości przewyższającej kwotę krajową ustaloną zgodnie z podsekcją II, wnosi się opłatę z tytułu nadwyżek.

▼ B

Opłata wynosi 27,83 EUR za 100 kilogramów mleka.

▼ M7

Jednakże w okresach dwunastomiesięcznych rozpoczynających się w dniu 1 kwietnia 2009 r. i 1 kwietnia 2010 r. opłatę z tytułu nadwyżek dostarczonego mleka, które przekraczają 106 % kwoty krajowej obowiązującej na dostawy w okresie dwunastomiesięcznym rozpoczynającym się w dniu 1 kwietnia 2008 r., ustala się w wysokości 150 % opłaty, o której mowa w akapicie drugim.

▼ M12

1a. W drodze odstępstwa od ust. 1 akapit pierwszy, w dwunastomiesięcznych okresach rozpoczynających się dnia 1 kwietnia 2009 r. i dnia 1 kwietnia 2010 r., w odniesieniu do dostaw opłata z tytułu nadwyżek jest należna od mleka wprowadzanego do obrotu w ilości przewyższającej kwotę krajową ustaloną zgodnie z podsekcją II, pomniejszoną o kwoty indywidualne na dostawy, które to kwoty zostały wliczone do rezerwy krajowej zgodnie z art. 75 ust. 1 lit. a), począwszy od dnia 30 listopada 2009 r., i w której to rezerwie pozostawały do dnia 31 marca w odnośnym dwunastomiesięcznym okresie.

▼ B

2. Za opłatę z tytułu nadwyżek wynikającą z przekroczenia kwoty krajowej, co stwierdzono na szczeblu krajowym, oddzielnie dla dostaw i dla sprzedaży bezpośredniej, państwa członkowskie odpowiadają przed Wspólnotą, i w okresie między dniem 16 października a dniem 30 listopada po upływie danego dwunastomiesięcznego okresu wpłacają ją, w 99 % należnej sumy, do Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG).

▼ M12

2a. Różnica pomiędzy opłatą z tytułu nadwyżek, wynikającą z zastosowania ust. 1a, a opłatą wynikającą z zastosowania ust. 1 akapit pierwszy jest wykorzystywana przez państwa członkowskie do finansowania środków restrukturyzacyjnych na rynku mleczarskim.

▼ B

3. Jeżeli opłaty z tytułu nadwyżek określonej w ust. 1 nie wniesiono w odpowiednim terminie, Komisja po konsultacji z Komitetem ds. Funduszy Rolniczych odlicza sumę równą nieuiszczonej opłacie z tytułu nadwyżek od płatności miesięcznych w rozumieniu art. 14 i 15 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1290/2005. Przed podjęciem decyzji Komisja kieruje ostrzeżenie do danego państwa członkowskiego, które w ciągu tygodnia informuje o swoim stanowisku. Przepisy art. 14 rozporządzenia Rady (WE) nr 2040/2000 ⁽¹⁾ nie mają zastosowania.

4. Komisja dokonuje ustaleń dotyczących wprowadzania w życie niniejszego artykułu.

*Artykuł 79***Wkład producentów w należną opłatę z tytułu nadwyżek**

Opłata z tytułu nadwyżek zostaje w całości rozdzielona, zgodnie z przepisami art. 80 i 83, pomiędzy producentów, którzy przyczynili się do przekroczenia kwot krajowych, o których mowa w art. 66 ust. 2.

⁽¹⁾ Dz.U. L 244 z 29.9.2000, str. 27.

▼ B

Bez uszczerbku dla przepisów art. 80 ust. 3 i art. 83 ust. 1 producenci odpowiadają przed państwem członkowskim za wpłacenie swojej części należnej opłaty z tytułu nadwyżek; część tę wylicza się zgodnie z art. 69, 70 i 80 ze względu na sam fakt przekroczenia dostępnych kwot.

▼ M12

W odniesieniu do dwunastomiesięcznych okresów rozpoczynających się dnia 1 kwietnia 2009 r. i dnia 1 kwietnia 2010 r. oraz odnośnie do dostaw, opłata z tytułu nadwyżki jest w całości rozdzielana, zgodnie z art. 80 i 83, pomiędzy producentów, którzy przyczynili się do przekroczenia kwoty krajowej, zgodnie z tym, co wynika z zastosowania art. 78 ust. 1a.

▼ B*Artykuł 80***Opłata z tytułu nadwyżek w dostawach**

1. Na użytek ostatecznego zestawienia opłaty z tytułu nadwyżek, ilości dostarczone przez każdego producenta zostają zwiększone lub obniżone – przy zastosowaniu współczynników i na warunkach ustalonych przez Komisję – tak aby odzwierciedlały wszelkie różnice między rzeczywistą zawartością tłuszczu a referencyjną zawartością tłuszczu.

▼ M7

Na szczeblu krajowym opłatę z tytułu nadwyżek oblicza się na podstawie sumy dostaw dostosowanych zgodnie z akapitem pierwszym.

▼ B

3. Wkład każdego producenta w opłatę z tytułu nadwyżek zostaje ustalony w drodze decyzji danego państwa członkowskiego – po tym jak wszelkie niewykorzystane części kwoty krajowej przydzielonej na dostawy zostaną lub nie zostaną ponownie przydzielone – proporcjonalnie do kwot indywidualnych każdego producenta lub zgodnie z obiektywnymi kryteriami uzgodnionymi przez państwa członkowskie:

- a) na szczeblu krajowym na podstawie sumy, o którą została przekroczona kwota producenta; lub
- b) najpierw na poziomie podmiotu skupującego, a później w odpowiednich przypadkach na szczeblu krajowym.

▼ M7

Jeżeli zastosowanie ma art. 78 ust. 1 akapit trzeci, państwa członkowskie — ustalając wkład każdego producenta w opłatę należną z uwagi na zastosowanie wyższej stawki, o której mowa w tym akapicie — dopilnowują, aby wkład w tę opłatę był wnoszony proporcjonalnie przez producentów odpowiedzialnych według obiektywnych kryteriów, które zostaną ustalone przez państwo członkowskie.

▼ B*Artykuł 81***Rola podmiotów skupujących**

1. Podmioty skupujące są odpowiedzialne za to, by pobierać od producentów należne wkłady na rzecz opłaty z tytułu nadwyżek; wypłacają one właściwemu organowi państwa członkowskiego – przed określoną datą i zgodnie z procedurą ustanowioną przez Komisję – sumę

▼B

tych wkładów odliczoną od ceny mleka wypłaconej producentom odpowiedzialnym za przekroczenie kwoty, a jeżeli nie jest to możliwe, pobraną jakimkolwiek innym właściwym sposobem.

2. W przypadku gdy podmiot skupujący w całości lub w części zastępuje co najmniej jeden inny podmiot skupujący, kwoty indywidualne, którymi dysponują producenci, są uwzględniane dla reszty trwającego dwunastomiesięcznego okresu – po odliczeniu ilości już dostarczonych oraz po uwzględnieniu ich zawartości tłuszczu. Ma to również zastosowanie, w przypadku gdy producent zmienia jeden podmiot skupujący na inny.

3. Jeżeli podczas okresu odniesienia ilości dostarczone przez producenta przekroczą kwotę dostępną temu producentowi, odpowiednie państwo członkowskie może zdecydować, że podmiot skupujący odliczy część ceny mleka za którąkolwiek dostawę pochodzącą od odnośnego producenta i przekraczającą wspomnianą kwotę i że będzie to zaliczka na poczet wkładu producenta – zgodnie ze szczegółowymi przepisami ustanowionymi przez to państwo członkowskie. Państwo członkowskie może dokonać konkretnych ustaleń w celu umożliwienia podmiotom skupującym odliczenia tej zaliczki, w przypadku gdy producenci kierują dostawy do kilku podmiotów skupujących.

*Artykuł 82***Zatwierdzenie**

Status podmiotu skupującego podlega uprzedniemu zatwierdzeniu przez państwo członkowskie zgodnie z kryteriami ustanowionymi przez Komisję.

Komisja określa warunki, które muszą spełnić producenci prowadzący sprzedaż bezpośrednią, oraz informacje, które muszą oni przedstawić.

*Artykuł 83***Oplata z tytułu nadwyżek w sprzedaży bezpośredniej**

1. W przypadku sprzedaży bezpośredniej wkład każdego producenta w opłatę z tytułu nadwyżek zostaje ustalony w drodze decyzji danego państwa członkowskiego – na właściwym szczeblu terytorialnym lub na szczeblu krajowym – po tym jak wszelkie niewykorzystane części kwoty krajowej przydzielonej na sprzedaż bezpośrednią zostaną lub nie zostaną ponownie przydzielone.

2. Jako podstawę do obliczenia wkładu producenta w należną opłatę z tytułu nadwyżek państwa członkowskie ustanawiają całkowitą ilość mleka sprzedanego, przekazanego lub wykorzystanego do produkcji przetworów mlecznych sprzedawanych lub przekazywanych, przy zastosowaniu kryteriów ustalonych przez Komisję.

3. Na użytek ostatecznego zestawienia opłat z tytułu nadwyżek nie uwzględnia się żadnych korekt związanych z zawartością tłuszczu.

4. Komisja decyduje, jak i kiedy należy wnieść opłatę z tytułu nadwyżek do właściwego organu państwa członkowskiego.

▼B*Artykuł 84***Nadpłaty lub kwoty niewpłacone**

1. Jeżeli w przypadku dostaw lub sprzedaży bezpośredniej opłata z tytułu nadwyżek okaże się wymagana, a wkład pobrany od producentów – większy niż ta opłata, państwo członkowskie może:

a) częściowo lub całkowicie wykorzystać nadwyżkę do finansowania środków, o których mowa w art. 75 ust. 1 lit. a); lub

b) częściowo lub całkowicie rozdzielić ją między producentów:

— którym przysługuje kategoria pierwszeństwa ustanowiona przez państwo członkowskie na podstawie obiektywnych kryteriów w okresie ustalonym przez Komisję, lub

— na których ma wpływ wyjątkowa sytuacja wynikająca z przepisu krajowego niezwiązanego z istniejącym systemem kwotowania mleka i przetworów mlecznych ustanowionym w niniejszym rozdziale.

2. Jeżeli stwierdza się, że opłata z tytułu nadwyżek nie jest wymagana, wszelkie zaliczki pobrane przez podmioty skupujące lub przez państwo członkowskie zostają zwrócone nie później niż z końcem kolejnego dwunastomiesięcznego okresu.

3. W przypadku gdy podmiot skupujący nie wywiązuje się z obowiązku pobierania od producentów wkładu w opłatę z tytułu nadwyżek zgodnie z art. 81, państwo członkowskie może pobrać niewpłacone kwoty bezpośrednio od producenta, bez uszczerbku dla wszelkich kar, które może ono nałożyć na podmiot skupujący niewywiązujący się ze wspomnianego obowiązku.

4. Jeżeli producent lub podmiot skupujący nie dotrzyma terminu zapłaty, musi uiścić na rzecz państwa członkowskiego odsetki za zwłokę ustalone przez Komisję.

▼M7*Sekcja IIIa***Kwoty na produkcję skrobi ziemniaczanej***Artykuł 84a***Kwoty na produkcję skrobi ziemniaczanej**

1. Państwa członkowskie produkujące skrobię ziemniaczaną otrzymują kwoty na rok gospodarczy, w którym obowiązuje system kwot według art. 204 ust. 5 i zgodnie z załącznikiem Xa.

2. Każde państwo członkowskie będące producentem, o którym mowa w załączniku Xa, rozdziela swoją kwotę między producentów skrobi ziemniaczanej do wykorzystania w danych latach gospodarczych na podstawie podkwot przyznanych każdemu producentowi w roku 2007/2008.

3. Przedsiębiorstwo produkujące skrobię ziemniaczaną nie zawiera umów kontraktacji z producentami ziemniaków na uprawę ziemniaków w ilości pozwalającej na wyprodukowanie skrobi ziemniaczanej w ilości przewyższającej przyznaną mu kwotę, o której mowa w ust. 2.

4. Skrobię ziemniaczaną wyprodukowaną w ilości przekraczającej kwotę, o której mowa w ust. 2, wywozi się ze Wspólnoty przed 1 stycznia roku następującego po danym roku gospodarczym. Z tego tytułu nie wypłaca się żadnych refundacji wywozowych.

▼ M7

5. Bez uszczerbku dla ust. 4 przedsiębiorstwo produkujące skrobię ziemniaczaną może, w każdym roku gospodarczym, w dodatku do swojej kwoty na dany rok, wykorzystać nie więcej niż 5 % swojej kwoty odnoszącej się do następnego roku gospodarczego. W takim przypadku, kwotę na następny rok gospodarczy zmniejsza się odpowiednio.

6. Przepisy niniejszej sekcji nie mają zastosowania do produkcji skrobi ziemniaczanej przez przedsiębiorstwa, które nie podlegają przepisom ust. 2 niniejszego artykułu i które zakupują ziemniaki, w odniesieniu do których producenci nie korzystają z płatności określonych w art. 77 rozporządzenia (WE) nr 73/2009 z dnia 19 stycznia 2009 r. ustanawiającego wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego dla rolników w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiającego określone systemy wsparcia dla rolników ⁽¹⁾.

▼ M10

Sekcja IV

**Przepisy proceduralne dotyczące kwot cukru,
kwot mlecznych i kwot skrobi ziemniaczanej****▼ B***Artykuł 85***Przepisy wykonawcze**

► **M10** Komisja przyjmuje szczegółowe przepisy dotyczące stosowania sekcji I–IIIa, które mogą odnosić się w szczególności do: ◀

- a) dodatkowych informacji, które mają być przekazywane przez zatwierdzone przedsiębiorstwa, o których mowa w art. 57, a także kryteriów nakładania kar, zawieszenia lub wycofywania zatwierdzenia przedsiębiorstw;
- b) ustalania wysokości kwot, o których mowa w art. 58, i opłat z tytułu nadwyżek, o których mowa w art. 64, oraz przekazywania informacji dotyczących tych kwot i opłat;
- c) odstępstw od terminów ustanowionych w art. 63;

▼ M7

d) w odniesieniu do sekcji IIIa, połączenia, zmiany właściciela oraz rozpoczęcia albo zakończenia działalności handlowej producentów skrobi ziemniaczanej.

▼ M10

Sekcja IVa

Potencjał produkcyjny w sektorze wina

Podsekcja I

Nielegalne nasadzenia*Artykuł 85a***Nielegalne nasadzenia dokonane po dniu 31 sierpnia 1998 r.**

1. Producenci karczują na własny koszt obszary obsadzone winoroślą bez odpowiednich praw do sadzenia, w stosownych przypadkach, po dniu 31 sierpnia 1998 r.

⁽¹⁾ Patrz strona 16 w tym Dz.U.

▼ **M10**

2. Do czasu przeprowadzenia wykarczowania zgodnie z ust. 1 winogrona i produkty z winogron pochodzących z obszarów, o których mowa we wspomnianym ustępie, mogą być wprowadzane do obrotu jedynie w celu destylacji, której całkowity koszt ponosi producent. Produkty powstałe w wyniku destylacji nie mogą być wykorzystywane do przygotowywania alkoholu o rzeczywistej zawartości alkoholu 80 % obj. lub niższej.
3. Państwa członkowskie nakładają na producentów, którzy nie przestrzegają wymogu karczowania, sankcje zróżnicowane w zależności od wagi, zakresu i czasu trwania naruszenia, bez uszczerbku, w stosownych przypadkach, dla sankcji nałożonych wcześniej przez państwa członkowskie.
4. Zniesienie przejściowego zakazu nowych nasadzeń z dniem 31 grudnia 2015 r., jak przewidziano w art. 85g ust. 1, nie wpływa na zobowiązania określone w niniejszym artykule.

*Artykuł 85b***Obowiązkowe uregulowanie sytuacji prawnej nielegalnych nasadzeń dokonanych przed dniem 1 września 1998 r.**

1. W zamian za opłatę i nie później niż do dnia 31 grudnia 2009 r., w stosownych przypadkach, producenci uregulują sytuację prawną obszarów obsadzonych winoroślą bez odpowiednich praw do sadzenia przed dniem 1 września 1998 r.

Bez uszczerbku dla jakichkolwiek procedur w ramach rozliczania rachunków, akapit pierwszy nie ma zastosowania do obszarów o sytuacji prawnej uregulowanej na podstawie art. 2 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999.

2. Opłata, o której mowa w ust. 1, ustalana jest przez państwa członkowskie. Wynosi ona przynajmniej dwukrotność średniej wartości odpowiedniego prawa do sadzenia w danym regionie.

3. Do czasu uregulowania sytuacji zgodnie z ust. 1 winogrona lub produkty z winogron pochodzących z obszarów, o których mowa we wspomnianym ustępie, mogą być wprowadzane do obrotu jedynie w celu destylacji, której całkowity koszt ponosi producent. Produkty te nie mogą być wykorzystywane do przygotowywania alkoholu o rzeczywistej zawartości alkoholu 80 % obj. lub niższej.

4. Obszary nielegalnych nasadzeń, o których mowa w ust. 1, których sytuacja nie została uregulowana zgodnie z tym ustępem do dnia 31 grudnia 2009 r., zostają wykarczowane przez producentów, których to dotyczy, na ich własny koszt.

Państwa członkowskie nakładają na producentów, którzy nie przestrzegają wymogu wykarczowania, sankcje zróżnicowane w zależności od wagi, zakresu i czasu trwania naruszenia.

Do czasu przeprowadzenia wykarczowania, o którym mowa w akapicie pierwszym, stosuje się odpowiednio przepisy ust. 3.

5. Zniesienie w dniu 31 grudnia 2015 r. przejściowego zakazu nowych nasadzeń, jak przewidziano w art. 85g ust. 1, nie wpływa na zobowiązania przewidziane w ust. 3 i 4.

*Artykuł 85c***Kontrola braku wprowadzenia do obrotu lub destylacji**

1. W związku z art. 85a ust. 2 i art. 85b ust. 3 i 4 państwa członkowskie wymagają dowodu braku wprowadzenia do obrotu danego produktu lub, w przypadku gdy dane produkty poddawane są destylacji, przedłożenia umów o destylacji.

▼ M10

2. Państwa członkowskie weryfikują brak wprowadzenia do obrotu i fakt przeprowadzenia destylacji, o których mowa w ust. 1. W przypadku nieprzestrzegania tego wymogu nakładają sankcje.

3. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o obszarach będących przedmiotem destylacji i odpowiadających im ilościach alkoholu.

*Artykuł 85d***Środki towarzyszące**

Obszary, o których mowa w art. 85b ust. 1 akapit pierwszy, do chwili uregulowania ich sytuacji, oraz obszary, o których mowa w art. 85a ust. 1, nie korzystają z żadnych krajowych ani wspólnotowych środków wsparcia.

*Artykuł 85e***Środki wykonawcze**

Komisja przyjmuje szczegółowe przepisy dotyczące wykonania niniejszej podsekcji.

Przepisy te mogą obejmować:

- a) szczegóły dotyczące wymogów przekazywania informacji przez państwa członkowskie, w tym możliwe redukcje przydzielanych środków budżetowych, o których mowa w załączniku Xb, w przypadku niezgodności z przepisami;
- b) szczegóły dotyczące sankcji nakładanych przez państwa członkowskie w przypadku niezgodności ze zobowiązaniami ustanowionymi w art. 85a, 85b i 85c.

Podsekcja II

Przejściowy system praw do sadzenia*Artykuł 85f***Czas trwania**

Przepisy niniejszej podsekcji stosuje się do dnia 31 grudnia 2015 r.

*Artykuł 85g***Przejściowy zakaz sadzenia winorośli**

1. Bez uszczerbku dla przepisów art. 120a ust. 1–6, a w szczególności jego ust. 4, sadzenie odmian winorośli klasyfikowanych zgodnie z art. 120a ust. 2 jest zakazane.

2. Szczepienie odmian winorośli klasyfikowanych zgodnie z art. 120a ust. 2 na innych odmianach winorośli niż te, o których mowa we wspomnianym artykule, jest również zakazane.

3. Niezależnie od ust. 1 i 2, sadzenie i szczepienie, o których mowa w tych ustępach, jest dozwolone, jeśli jest objęte:

- a) prawem do nowego sadzenia, jak przewidziano w art. 85h;
- b) prawem do ponownego sadzenia, jak przewidziano w art. 85i;
- c) prawem do sadzenia przyznanym z rezerwy, jak przewidziano w art. 85j i 85k.

▼ M10

4. Prawa do sadzenia, o których mowa w ust. 3, przyznawane są w hektarach.
5. Państwa członkowskie mogą podjąć decyzję o utrzymaniu zakazu, o którym mowa w ust. 1, na swoim terytorium lub części terytorium, najpóźniej do dnia 31 grudnia 2018 r. W takich przypadkach przepisy regulujące przejściowy system praw do sadzenia, określone w niniejszej podsekcji łącznie z niniejszym artykułem, mają odpowiednio zastosowanie w danym państwie członkowskim.

*Artykuł 85h***Prawa do nowego sadzenia**

1. Państwa członkowskie mogą przyznać producentom prawa do nowego sadzenia w odniesieniu do obszarów:
 - a) przeznaczonych do nowego obsadzania, które będzie prowadzone w ramach działań związanych z konsolidacją gruntów lub działań związanych z obowiązkowym zakupem, prowadzonym w interesie publicznym, przyjętym w ramach prawa krajowego;
 - b) przeznaczonych do celów doświadczalnych;
 - c) przeznaczonych na szkółki szczepów; lub
 - d) z których wino lub jego produkty przeznaczone są wyłącznie do spożycia przez rodzinę producenta.
2. Przyznane prawa do nowego sadzenia są:
 - a) wykonywane przez producenta, któremu zostały przyznane;
 - b) wykorzystane przed zakończeniem drugiego roku winiarskiego po roku, w którym zostały przyznane;
 - c) wykorzystane w celach, w których zostały przyznane.

*Artykuł 85i***Prawa do ponownego sadzenia**

1. Państwa członkowskie przyznają prawa do ponownego sadzenia producentom, którzy wykarczowali obszar, na którym jest zasadzona winorośl.

W stosunku do wykarczowanych obszarów, na które została przyznana premia zgodnie z podsekcją III, nie przysługują jednak prawa do ponownego sadzenia.
2. Państwa członkowskie mogą przyznać prawa do ponownego sadzenia producentom, którzy podejmą się wykarczowania obszaru, na którym jest zasadzona winorośl. W takich przypadkach wykarczowanie danego obszaru należy przeprowadzić najpóźniej pod koniec trzeciego roku po zasadzeniu nowych winorośli, w odniesieniu do których przyznano prawa do ponownego sadzenia.
3. Przyznane prawa do ponownego sadzenia odpowiadają wykarczowanemu obszarowi pod względem czystego zbioru.
4. Prawa do ponownego sadzenia będą wykorzystywane w gospodarstwie, któremu zostały przyznane. Państwa członkowskie mogą dalej ustalić, że takie prawa do ponownego sadzenia mogą być wykonywane tylko na obszarze, na którym winorośl została już wykarczowana.

▼ M10

5. W drodze odstępstwa od ust. 4, państwa członkowskie mogą podjąć decyzję o przeniesieniu w całości lub w części praw do ponownego sadzenia na inne gospodarstwo w tym samym państwie członkowskim w następujących przypadkach:

- a) część danego gospodarstwa jest przeniesiona do tego innego gospodarstwa;
- b) obszary tego innego gospodarstwa są przeznaczone na:
 - (i) produkcję win o chronionej nazwie pochodzenia lub chronionym oznaczeniu geograficznym; lub
 - (ii) szkółki szczepów.

Państwa członkowskie zapewniają, aby stosowanie odstępstw przewidzianych w akapicie pierwszym nie prowadziło do ogólnego wzrostu potencjału produkcyjnego na ich terytorium, w szczególności w sytuacji przekazywania praw z obszarów nienawadnianych na obszary nawadniane.

6. Ustępy 1–5 stosuje się odpowiednio do praw podobnych do praw do ponownego sadzenia nabytych na mocy wcześniejszych przepisów wspólnotowych lub krajowych.

7. Prawa do ponownego sadzenia przyznane na mocy art. 4 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999 są stosowane w okresach przewidzianych dla nich w tym rozporządzeniu.

*Artykuł 85j***Krajowe i regionalne rezerwy praw do sadzenia**

1. W celu poprawy zarządzania potencjałem produkcyjnym państwa członkowskie tworzą krajowe lub regionalne rezerwy praw do sadzenia.

2. Państwa członkowskie, które ustanowiły krajowe lub regionalne rezerwy praw do sadzenia na mocy rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, mogą utrzymać te rezerwy, dopóki stosują przejściowy system praw do sadzenia zgodnie z niniejszą podsekcją.

3. Następujące prawa do sadzenia zostają przydzielone do krajowych lub regionalnych rezerw, jeżeli nie zostaną one wykorzystane w przepisowym czasie:

- a) prawa do nowego sadzenia;
- b) prawa do ponownego sadzenia;
- c) prawa do sadzenia przyznane z rezerwy.

4. Producenci mogą przenieść prawa do ponownego sadzenia do krajowych lub regionalnych rezerw. Warunki takiego przeniesienia, w razie potrzeby w zamian za zapłatę z krajowych funduszy, określane są przez państwa członkowskie przy uwzględnieniu prawnie uzasadnionego interesu stron.

5. W drodze odstępstwa od ust. 1, państwa członkowskie mogą podjąć decyzję o niewdrażaniu systemu rezerw, pod warunkiem że mogą udowodnić, że na ich terytorium istnieje już skuteczny alternatywny system zarządzania prawami do sadzenia. Alternatywny system może, w razie potrzeby, stanowić odstępstwo od odpowiednich przepisów niniejszej podsekcji.

Akapit pierwszy ma również zastosowanie do państw członkowskich, które zakończą funkcjonowanie krajowych lub regionalnych rezerw na mocy rozporządzenia (WE) nr 1493/1999.

▼ **M10***Artykuł 85k***Przyznawanie praw do sadzenia z rezerwy**

1. Państwa członkowskie mogą przyznać prawa z rezerwy:
 - a) bez opłat – producentom, którzy nie przekroczyli czterdziestego roku życia, posiadają stosowne umiejętności i kompetencje zawodowe, zakładają gospodarstwo po raz pierwszy i formalnie są osobami kierującymi gospodarstwem;
 - b) za opłatą do krajowego lub, w odpowiednich przypadkach, regionalnego funduszu – producentom, którzy zamierzają wykorzystać prawa do założenia winnicy, z których produkcja ma zapewniony zbyt.

Państwa członkowskie określają kryteria ustalania kwoty opłat, o których mowa w pierwszym akapicie lit. b), które mogą się różnić w zależności od planowanego końcowego produktu danej winnicy, oraz pozostałego okresu przejściowego, w czasie którego ma zastosowanie zakaz nowych sadzeń, jak przewidziano w art. 85 g ust. 1 i 2.

2. W przypadku praw do sadzenia przyznawanych z rezerwy państwa członkowskie zapewniają, aby:
 - a) lokalizacja i odmiany oraz techniki upraw gwarantowały, że powstała w ich wyniku produkcja jest dostosowana do popytu rynkowego;
 - b) odnośne zbiory były średnimi zbiorami typowymi dla regionu, w szczególności w przypadku, gdy prawa do sadzenia pochodzące z regionów nienawadnianych są wykorzystywane w regionach nawadnianych.

3. Prawa do sadzenia przyznane z rezerwy, które nie są wykorzystane przed upływem drugiego roku winiarskiego następującego po roku, w którym zostały one przyznane, przepadają i wracają do rezerwy.

4. Prawa do sadzenia w rezerwie wygasają, jeśli nie są wykorzystane przed końcem piątego roku winiarskiego następującego po roku ich powrotu do rezerwy.

5. Jeśli w państwie członkowskim istnieją rezerwy regionalne, dane państwo może określić przepisy zezwalające na przenoszenie praw do sadzenia między regionalnymi rezerwami. Jeśli w państwie członkowskim istnieją zarówno rezerwy regionalne, jak i krajowe, dane państwo może również zezwolić na przeniesienia między tymi rezerwami.

Przeniesienia mogą stać się przedmiotem współczynnika redukcji.

*Artykuł 85l***De minimis**

Przepisów niniejszej podsekcji nie stosuje się w odniesieniu do państw członkowskich, w których wspólnotowy system praw do sadzenia nie miał zastosowania przed dniem 31 grudnia 2007 r.

*Artykuł 85m***Bardziej restrykcyjne przepisy krajowe**

Państwa członkowskie mogą przyjąć bardziej restrykcyjne przepisy krajowe w odniesieniu do przyznawania praw do nowego sadzenia lub praw do ponownego sadzenia. Mogą też wymagać, aby odpowiednie wnioski i właściwe informacje, które należy w nich umieścić, były uzupełniane dodatkowymi informacjami koniecznymi do monitorowania i rozwoju potencjału produkcyjnego.

▼ **M10***Artykuł 85n***Środki wykonawcze**

Komisja przyjmuje szczegółowe przepisy dotyczące wykonania niniejszej podsekcji.

Przepisy te w szczególności mogą obejmować:

- a) przepisy mające na celu uniknięcie nadmiernych opłat administracyjnych przy stosowaniu przepisów niniejszej podsekcji;
- b) koegzystencję winorośli, zgodnie z art. 85i ust. 2;
- c) zastosowanie współczynnika redukcji, o którym mowa w art. 85k ust. 5.

Podsekcja III

Program karczowania winorośli*Artykuł 85o***Czas trwania**

Przepisy niniejszej podsekcji stosuje się do końca roku winiarskiego 2010/2011.

*Artykuł 85p***Zakres stosowania i definicja**

Niniejsza podsekcja ustanawia warunki otrzymywania przez plantatorów winorośli premii za karczowanie winorośli (zwanej dalej „premią za karczowanie”).

*Artykuł 85q***Warunki kwalifikowalności**

Premia za karczowanie może być przyznana jedynie, jeśli dany obszar spełnia następujące warunki:

- a) nie otrzymywał wsparcia wspólnotowego lub wsparcia krajowego na restrukturyzację i środki służące przekształceniu w ciągu 10 lat winiarskich poprzedzających wniosek o premię związaną z karczowaniem;
- b) nie otrzymywał wsparcia wspólnotowego w ramach żadnej innej wspólnej organizacji rynku w ciągu 5 lat winiarskich poprzedzających wniosek o premię związaną z karczowaniem;
- c) jest dobrze utrzymany;
- d) jest nie mniejszy niż 0,1 hektara. Jednakże – jeśli tak zdecyduje państwo członkowskie – dla pewnych regionów administracyjnych tego państwa członkowskiego, w których średni obszar uprawy winorośli należący do gospodarstwa produkującego wino jest większy niż jeden hektar, minimalna powierzchnia może zostać ustalona na 0,3 hektara;
- e) nie został obsadzony z naruszeniem jakichkolwiek mających zastosowanie przepisów wspólnotowych lub krajowych; oraz
- f) został obsadzony odmianą winorośli klasyfikowaną zgodnie z art. 120a ust. 2.

Niezależnie od ust. 1 lit. e), obszary o sytuacji uregulowanej zgodnie z art. 2 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999 i art. 85b ust. 1 niniejszego rozporządzenia kwalifikują się do premii za karczowanie.

▼ M10*Artykuł 85r***Wysokość premii za karczowanie**

1. Skalę dla premii za karczowanie, które będą przyznawane, ustala Komisja.
2. Konkretna kwota premii za karczowanie jest określana przez państwa członkowskie w ramach skali, o której mowa w ust. 1, i na podstawie dotychczasowych zbiorów danego gospodarstwa.

*Artykuł 85s***Procedura i budżet**

1. Zainteresowani producenci składają wnioski o premię za karczowanie do właściwych organów państw członkowskich najpóźniej do dnia 15 września każdego roku. Państwa członkowskie mogą wyznaczyć wcześniejszą datę niż 15 września, pod warunkiem że jest ona późniejsza niż 30 czerwca oraz że uwzględniają one w należyтым stopniu, w stosownych przypadkach, stosowanie wyłączeń przewidzianych w art. 85u.
2. Państwa członkowskie przeprowadzają kontrole administracyjne otrzymanych wniosków, rozpatrują kwalifikujące się wnioski i powiadamiają Komisję do dnia 15 października każdego roku o całkowitym obszarze i kwotach, których dotyczą te wnioski, w podziale na regiony i wielkość zbiorów.
3. Maksymalny roczny budżet dla programu karczowania winorośli przedstawiony jest w załączniku Xd.
4. Do dnia 15 listopada każdego roku Komisja ustanawia jednolitą stawkę procentową akceptacji zgłoszonych kwot, jeśli całkowita kwota zgłoszona Komisji przez państwa członkowskie przekracza dostępne środki budżetowe, uwzględniając, w stosownych przypadkach, stosowanie art. 85u ust. 2 i 3.
5. Do dnia 1 lutego każdego roku państwa członkowskie przyjmują wnioski:
 - a) dotyczące obszarów, w odniesieniu do których złożono wnioski dotyczące całego obszaru, jeśli Komisja nie ustanowiła stawki procentowej, o której mowa w ust. 4; lub
 - b) dotyczące obszarów ustanowionych w wyniku zastosowania stawki procentowej, o której mowa w ust. 4, w oparciu o obiektywne i niedyskryminacyjne kryteria i zgodnie z następującymi priorytetami:
 - (i) państwa członkowskie przyznają priorytet wnioskodawcom, których wniosek o wypłacenie premii za karczowanie obejmuje całą ich winnicę;
 - (ii) państwa członkowskie przyznają drugi priorytet wnioskodawcom w wieku nie więcej niż 55 lat, lub starszym, w przypadku gdy państwa członkowskie tak postanowią.

*Artykuł 85t***Zasada współzależności**

Jeśli w odniesieniu do rolników stwierdzono, że w swoich gospodarstwach, w jakimkolwiek okresie w ciągu trzech lat od wypłacenia premii za karczowanie, nie przestrzegali wymogów podstawowych w zakresie zarządzania oraz zasad dobrej kultury rolnej zgodnej

▼ M10

z ochroną środowiska, o której mowa w art. 3–7 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003, w przypadku gdy takie nieprzestrzeganie jest wynikiem działania lub zaniechania bezpośrednio przypisywanego rolnikowi, kwota wypłaty zostaje zmniejszona lub anulowana częściowo lub całkowicie w zależności od wagi, zakresu, czasu trwania oraz częstotliwości przypadków nieprzestrzegania; w stosownych przypadkach od rolnika wymaga się zwrotu wypłaconej kwoty zgodnie z warunkami ustanowionymi we wspomnianych przepisach.

*Artykuł 85u***Wylączenia**

1. Państwo członkowskie może podjąć decyzję o odrzuceniu wszelkich kolejnych wniosków, o których mowa w art. 85s ust. 1, gdy tylko skumulowany obszar poddany karczowaniu na jego terytorium osiąga 8 % jego powierzchni upraw winorośli, jak określono w załączniku Xe.

Państwo członkowskie może podjąć decyzję o odrzuceniu wszelkich kolejnych wniosków, o których mowa w art. 85s ust. 1, gdy tylko skumulowany obszar poddany karczowaniu w tym regionie osiąga 10 % powierzchni regionu przeznaczonej pod uprawę winorośli.

2. Komisja może podjąć decyzję o przerwaniu stosowania programu karczowania w państwie członkowskim, jeśli – biorąc pod uwagę wnioski czekające na rozpatrzenie – dalsze karczowanie doprowadziłoby do tego, że skumulowany obszar poddany karczowaniu stanowiłby ponad 15 % całkowitego obszaru przeznaczonego w danym państwie członkowskim pod uprawę winorośli, jak określono w załączniku Xe.

3. Komisja może podjąć decyzję o przerwaniu stosowania programu karczowania w państwie członkowskim w danym roku, jeśli – biorąc pod uwagę wnioski czekające na rozpatrzenie – dalsze karczowanie doprowadziłoby do tego, że skumulowany obszar poddany karczowaniu stanowiłby w tym roku realizacji programu ponad 6 % całkowitego obszaru przeznaczonego w danym państwie członkowskim pod uprawę winorośli, jak określono w załączniku Xe.

4. Państwa członkowskie mogą zdecydować, że winnice położone w obszarach górskich i na zboczach o dużym nachyleniu nie kwalifikują się do programu karczowania zgodnie z warunkami, które określi Komisja.

5. Państwa członkowskie mogą oświadczyć, że pewne obszary nie kwalifikują się do programu karczowania, jeśli zastosowanie tego programu byłoby niezgodne z wymogami w zakresie ochrony środowiska. Obszary w ten sposób zadeklarowane jako niekwalifikujące się do programu nie przekraczają 3 % całkowitego obszaru uprawy winorośli, jak określono w załączniku Xe.

6. Grecja może zdecydować, że obszary obsadzone winnicami na wyspach na Morzu Egejskim i greckich wyspach na Morzu Jońskim, z wyjątkiem Krety i Eubii, nie kwalifikują się do programu karczowania.

7. System karczowania przedstawiony w niniejszej podsekcji nie ma zastosowania na Azorach, na Maderze i na Wyspach Kanaryjskich.

8. Państwa członkowskie przyznają producentom z obszarów niekwalifikujących się lub uznanych za niekwalifikujące się na mocy ust. 4–7 priorytet przy otrzymywaniu innych form pomocy określonych w niniejszym rozporządzeniu w odniesieniu do sektora wina, w szczególności, w stosownych przypadkach, na restrukturyzację i środki służące przekształceniu w ramach programów wsparcia i programów rozwoju obszarów wiejskich.

▼ M10*Artykuł 85v***De minimis**

Przepisów niniejszej podsekcji nie stosuje się w odniesieniu do państw członkowskich, w których produkcja wina w roku winiarskim nie przekracza 50 000 hektolitrów. Produkcja ta jest obliczana na podstawie średniej produkcji w ciągu pięciu poprzedzających lat winiarskich.

*Artykuł 85w***Uzupełniająca pomoc krajowa**

Poza przyznaną premią za karczowanie państwa członkowskie mogą przyznać uzupełniającą pomoc krajową nieprzekraczającą 75 % mającej zastosowanie premii za karczowanie.

*Artykuł 85x***Środki wykonawcze**

Komisja przyjmuje szczegółowe przepisy dotyczące wykonania niniejszej podsekcji.

Przepisy te w szczególności mogą obejmować:

- a) szczegółowe warunki kwalifikowalności, o których mowa w art. 85q, zwłaszcza w odniesieniu do dowodów, że w latach 2006 i 2007 dane obszary były właściwie utrzymywane;
- b) skale premii i kwot, o których mowa w art. 85r;
- c) kryteria dotyczące wyłączeń, o których mowa w art. 85u;
- d) wymagania w zakresie sprawozdawczości w odniesieniu do państw członkowskich, dotyczące wdrażania programu karczowania, obejmujące sankcje w przypadku opóźnień w przygotowywaniu sprawozdań oraz informacje przekazywane przez państwa członkowskie producentom w odniesieniu do dostępności programu;
- e) wymagania dotyczące sprawozdawczości w odniesieniu do uzupełniającej pomocy krajowej;
- f) terminy płatności.

▼ B*ROZDZIAŁ IV***Systemy pomocy****Sekcja I****Pomoc z tytułu przetwórstwa****▼ M7**

▼ M1

Podsekcja II

Len i konopie uprawiane na włókno

▼ B

Artykuł 91

Kwalifikowalność

1. ► M7 Pomoc z tytułu przetwórstwa słomy długiego lnu uprawianego na włókno i słomy krótkiego lnu i konopi uprawianych na włókno przyznaje się na lata gospodarcze od 2009/2010 do 2011/2012 upoważnionym głównym przetwórcom na podstawie ilości włókna faktycznie uzyskanego ze słomy, w odniesieniu do której z rolnikiem została zawarta umowa sprzedaży. ◀

Jednakże w przypadkach, gdy rolnicy zachowują własność słomy, której przetwarzanie zostało zlecone upoważnionemu głównemu przetwórcy i gdy udowodnią, że wprowadzili uzyskane włókno do obrotu, pomoc przyznawana jest tym rolnikom.

W przypadkach, w których upoważniony główny przetwórca i rolnik są jedną i tą samą osobą, umowę kupna/sprzedaży zastępuje się zobowiązaniem zainteresowanej strony do przetworzenia we własnym zakresie.

▼ M1

2. Do celów niniejszej podsekcji „upoważniony główny przetwórca” oznacza osobę fizyczną lub prawną lub grupę osób fizycznych lub prawnych, bez względu na status prawny tej osoby lub grupy osób w świetle prawa krajowego, która została upoważniona przez właściwy organ państwa członkowskiego, na którego terytorium znajdują się jej zakłady produkcji włókna lnianego lub włókna konopnego.

▼ B

Artykuł 92

▼ C1

Stawka pomocy

▼ M1

1. Pomoc z tytułu przetwórstwa określona w art. 91 wynosi:

a) w przypadku długiego włókna lnianego:

— 160 EUR za tonę w roku gospodarczym 2008/2009,

▼ M7

— 200 EUR za tonę w roku gospodarczym 2009/2010 oraz,

— 160 EUR za tonę w latach gospodarczych 2010/2011 i 2011/2012;

b) 90 EUR za tonę w latach gospodarczych 2009/2010, 2010/2011 i 2011/2012 za krótkie włókno lniane i konopne zawierające nie więcej niż 7,5 % zanieczyszczeń i łusek.

▼ M1

Jednak państwo członkowskie może również, w odniesieniu do tradycyjnych rynków zbytu, podjąć decyzję o przyznaniu pomocy:

a) w odniesieniu do krótkiego włókna lnianego zawierającego między 7,5 % a 15 % zanieczyszczeń i łusek;

b) w odniesieniu do włókna konopnego zawierającego między 7,5 % a 25 % zanieczyszczeń i łusek.

▼ M1

W przypadkach przewidzianych w akapicie drugim państwa członkowskie przyznają pomoc na podstawie ilości, która nie przekracza ilości wyprodukowanej, przy zawartości zanieczyszczeń i łusek wynoszącej 7,5 %.

▼ B

2. Ilości włókna kwalifikujące się do przyznania pomocy są ograniczane w zależności od wielkości obszarów, których dotyczyła jedna z umów lub jedno ze zobowiązań, o których mowa w art. 91.

Ograniczenia, o których mowa w akapicie pierwszym, są ustalane przez państwa członkowskie w taki sposób, aby były zgodne z krajowymi ilościami gwarantowanymi, o których mowa w art. 94.

*Artykuł 93***Zaliczka**

Na wniosek upoważnionych głównych przetwórców wypłaca się zaliczkę na poczet pomocy, o której mowa w art. 91, na podstawie ilości uzyskanego włókna.

*Artykuł 94***Ilość gwarantowana****▼ M7**

1. Ustanawia się maksymalną gwarantowaną ilość długiego włókna lnianego wynoszącą 80 878 ton na każdy rok gospodarczy od 2009/2010 do 2011/2012, która może zostać objęta pomocą. Ilość ta jest rozdzielana między niektóre państwa członkowskie jako krajowe ilości gwarantowane zgodnie z pkt A.I. załącznika XI.

1a. Ustanawia się maksymalną gwarantowaną ilość krótkiego włókna lnianego i włókna konopnego wynoszącą 147 265 ton na każdy rok gospodarczy od 2009/2010 do 2011/2012, która może zostać objęta pomocą. Ilość ta jest rozdzielana między niektóre państwa członkowskie jako krajowe ilości gwarantowane zgodnie z pkt A.II załącznika XI.

▼ B

2. W przypadkach, w których włókno otrzymane w jednym państwie członkowskim pochodzi ze słomy wyprodukowanej w innym państwie członkowskim, ilości tego włókna są potrącane z gwarantowanej krajowej ilości państwa członkowskiego, w którym słoma została zebrana. Pomoc jest wypłacana przez to państwo członkowskie, z którego gwarantowanej krajowej ilości dokonano potrącenia.

▼ M1

3. Każde państwo członkowskie może dokonać transferu części swojej krajowej ilości gwarantowanej, o której mowa w ust. 1, do krajowej ilości gwarantowanej, o której mowa w ust. 1a i odwrotnie.

Transfery, o których mowa w pierwszym akapicie, są dokonywane w oparciu o przelicznik jednej tony długiego włókna lnianego na 2,2 tony krótkiego włókna lnianego i włókna konopnego.

Pomoc z tytułu przetwórstwa jest przyznawana wyłącznie w odniesieniu do ilości, o których mowa odpowiednio w ust. 1 i 1a, skorygowanych zgodnie z pierwszymi dwoma akapitami niniejszego ustępu.

▼ M1*Artykuł 94a***Pomoc dodatkowa**

W roku gospodarczym 2008/2009 upoważnionemu głównemu przetwórcy przyznaje się pomoc dodatkową w odniesieniu do obszarów upraw lnu w strefach I i II, zgodnie z pkt A.III. załącznika XI, i których produkcja słomy była objęta:

- a) umową kupna/sprzedaży lub zobowiązaniem, zgodnie z art. 91 ust. 1; oraz
- b) pomocą z tytułu przetwarzania na długie włókno.

Kwota pomocy dodatkowej wynosi 120 EUR/ha w strefie I i 50 EUR/ha w strefie II.

▼ B*Artykuł 95***Przepisy wykonawcze**

Komisja przyjmuje szczegółowe przepisy dotyczące wprowadzenia niniejszej podsekcji w życie, które mogą w szczególności obejmować przepisy dotyczące:

- a) warunków przyznawania upoważnień głównym przetwórcom, o których mowa w art. 91;
- b) warunków, które muszą być spełnione przez upoważnionych głównych przetwórców odnośnie do umów kupna/sprzedaży i do zobowiązań, o których mowa w art. 91 ust. 1;
- c) wymogów, które muszą spełnić rolnicy w przypadku, o którym mowa w art. 91 ust. 1 akapit drugi;
- d) kryteriów, które musi spełniać długie włókno lniane;

▼ C1

- e) warunków przyznawania pomocy i wypłacania zaliczki, a zwłaszcza dowodu przetworzenia słomy;

▼ B

- f) warunków, które muszą być spełnione dla określenia ograniczeń, o których mowa w art. 92 ust. 2.

▼ M7

Podsekcja III

Skrobia ziemniaczana*Artykuł 95a***Premia z tytułu skrobi ziemniaczanej**

1. Premia w wysokości 22,25 EUR na tonę wyprodukowanej skrobi jest wypłacana w latach gospodarczych 2009/2010, 2010/2011 i 2011/2012 producentom skrobi ziemniaczanej za taką ilość skrobi ziemniaczanej, jaka odpowiada granicy przyznanej im kwoty, o której mowa w art. 84a ust. 2, pod warunkiem, że producenci ci zapłacili producentom ziemniaków cenę minimalną za wszystkie ziemniaki niezbędne do wyprodukowania skrobi w ilości mieszczącej się w granicy takiej kwoty.

2. Minimalna cena ziemniaków przeznaczonych do wytworzenia skrobi ziemniaczanej zostaje ustalona w wysokości 178,31 EUR za tonę w przedmiotowych latach gospodarczych.

Cena ta odnosi się do ilości ziemniaków dostarczonych do zakładu przetwórczego potrzebnych do wytworzenia jednej tony skrobi.

Cena minimalna jest dostosowywana stosownie do zawartości skrobi w ziemniakach.

▼ M7

3. Komisja przyjmuje przepisy szczegółowe dotyczące wprowadzenia niniejszej podsekcji w życie.

▼ B

Sekcja II

Refundacja produkcyjna▼ M7▼ B*Artykuł 97***Refundacja produkcyjna w sektorze cukru**

1. Dla produktów sektora cukru wymienionych w załączniku I część III lit. b)–e) może zostać przyznana refundacja produkcyjna, jeżeli nadwyżka cukru, cukier importowany, nadwyżka izogłukozy lub nadwyżka syropu inulinowego, potrzebne do wytworzenia produktów, o których mowa w art. 62 ust. 2 lit. b) i c), nie są dostępne w cenie odpowiadającej cenom światowym.

2. Refundację produkcyjną, o której mowa w ust. 1, ustala się biorąc pod uwagę w szczególności koszty wynikające z wykorzystywania cukru importowanego, które przemysł musiałby ponieść w przypadku zaopatrywania się na rynku światowym, oraz cenę nadwyżki cukru dostępnej na rynku wspólnotowym lub cenę referencyjną, w przypadku gdy nie ma nadwyżki cukru.

*Artykuł 98***Warunki przyznawania**

Komisja przyjmuje warunki przyznawania refundacji produkcyjnych, o których mowa w niniejszej sekcji, jak również stawki takich refundacji oraz w odniesieniu do refundacji produkcyjnej dla cukru określonej w art. 97 – kwalifikujące się ilości.

Sekcja III

Dopłaty w sektorze mleka i przetworów mlecznych▼ M7*Artykuł 99***Pomoc dotycząca mleka odtłuszczonego i odtłuszczonego mleka w proszku przeznaczonego na paszę**

1. Kiedy powstają nadwyżki przetworów mlecznych lub występuje prawdopodobieństwo ich pojawienia się, które powodują albo mogą spowodować poważne zakłócenie równowagi na rynku, Komisja może podjąć decyzję o przyznaniu pomocy dotyczącej produkowanego we Wspólnocie mleka odtłuszczonego i odtłuszczonego mleka w proszku przeznaczonego na paszę, zgodnie z warunkami i normami dla produktów, które określi Komisja. Pomoc może zostać ustalona z góry albo w drodze procedur przetargowych.

▼ M7

Do celów niniejszego artykułu maślanekę i maślanekę w proszku uważa się za mleko odtłuszczone i odtłuszczone mleko w proszku.

2. Komisja ustala wysokość pomocy z uwzględnieniem ceny referencyjnej wskazanej w art. 8 ust. 1 lit. e) ppkt (ii) dla odtłuszczonego mleka w proszku oraz z uwzględnieniem rozwoju sytuacji na rynku w odniesieniu do mleka odtłuszczonego i odtłuszczonego mleka w proszku.

*Artykuł 100***Pomoc dotycząca mleka odtłuszczonego przetwarzanego na kazeinę i kazeiniany**

1. Kiedy powstają nadwyżki przetworów mlecznych albo występuje prawdopodobieństwo ich pojawienia się, które powodują albo mogą spowodować poważne zakłócenie równowagi na rynku, Komisja może podjąć decyzję o przyznaniu pomocy dotyczącej produkowanego we Wspólnocie mleka odtłuszczonego przetwarzanego na kazeinę i kazeiniany, zgodnie z warunkami i normami dla takiego mleka oraz kazeiny i kazeinianów z niego produkowanych, które określi Komisja. Pomoc może zostać ustalona z góry albo w drodze procedur przetargowych.

2. Komisja ustala wysokość pomocy z uwzględnieniem rozwoju sytuacji na rynku dla odtłuszczonego mleka w proszku oraz ceny referencyjnej w odniesieniu do odtłuszczonego mleka w proszku ustalonej w art. 8 ust. 1 lit. e) ppkt (ii).

Wysokość pomocy może być różna, zależnie od tego, czy odtłuszczone mleko jest przetwarzane na kazeinę lub kazeiniany i zależnie od jakości tych produktów.

▼ B*Artykuł 102***Dopłaty do przetworów mlecznych dostarczanych uczniom**

1. Na warunkach określanych przez Komisję przyznawane są dopłaty wspólnotowe do niektórych określanych przez Komisję produktów przetworów mlecznych oznaczonych kodami CN 0401, 0403, 0404 90 i 0406 lub kodem CN 2202 90, dostarczanych uczniom uczęszczającym do placówek oświatowych.

▼ M7

2. Państwa członkowskie mogą, w ramach uzupełniania pomocy wspólnotowej, przyznać pomoc krajową do produktów, o których mowa w ust. 1, dostarczanych uczniom uczęszczającym do placówek oświatowych. Państwa członkowskie mogą finansować swoją pomoc krajową z opłaty nakładanej na sektor mleczarski lub z innego wkładu ze strony sektora mleczarskiego.

▼ M3

3. Dopłaty wspólnotowe wynoszą 18,15 EUR/100 kg w odniesieniu do wszystkich rodzajów mleka.

Kwoty dopłat do innych kwalifikujących się przetworów mlecznych są ustalane z uwzględnieniem składników mleka w tych przetworach.

▼ B

4. Dopłaty, o których mowa w ust. 1, przyznawane są na maksymalnie 0,25 l ekwiwalentu mleka na ucznia na dzień.

▼ M7

Sekcja IIIa

Pomoc w sektorze chmielu*Artykuł 102a***Pomoc dla organizacji producentów**

1. Wspólnota finansuje płatności dla organizacji producentów w sektorze chmielu uznanych zgodnie z art. 122, przeznaczone na cele, o których mowa w tym artykule.
2. Roczne finansowanie przez Wspólnotę płatności dla organizacji producentów wynosi 2 277 000 EUR dla Niemiec.
3. Komisja przyjmuje przepisy szczegółowe dotyczące wprowadzenia w życie niniejszej sekcji.

▼ B

Sekcja IV

Dopłaty w sektorze oliwek stołowych i oliwy z oliwek*Artykuł 103***Dopłaty dla organizacji podmiotów gospodarczych**▼ M7

1. Wspólnota finansuje trzyletnie programy prac, które będą przygotowane przez organizacje podmiotów gospodarczych, o których mowa w art. 125, w przynajmniej jednym z następujących obszarów.

- 1a. Roczne finansowanie przez Wspólnotę programów prac wynosi:
- a) 11 098 000 EUR dla Grecji,
 - b) 576 000 EUR dla Francji, oraz
 - c) 35 991 000 EUR dla Włoch.

▼ B

2. Maksymalne finansowanie przez Wspólnotę programów prac, o których mowa w ust. 1, jest równe części kwot zatrzymanych przez państwa członkowskie. Finansowanie obejmuje kwalifikujące się koszty w maksymalnej wysokości:

- a) 100 % z tytułu działalności w dziedzinach, o których mowa w ust. 1 lit. a) i b);
- b) 100 % z tytułu inwestycji w aktywa trwałe oraz 75 % z tytułu innej działalności w dziedzinie, o której mowa w ust. 1 lit. c);
- c) 75 % z tytułu programów prac przeprowadzonych w co najmniej trzech państwach trzecich lub państwach członkowskich niebędących producentami przez zatwierdzone organizacje podmiotów gospodarczych z co najmniej dwóch państw członkowskich będących producentami w dziedzinach, o których mowa w ust. 1 lit. d) i e), oraz 50 % z tytułu innej działalności w tych dziedzinach.

Państwo członkowskie zapewnia finansowanie uzupełniające do wysokości 50 % kosztów niepokrytych w drodze finansowania wspólnotowego.

Komisja określa szczegółowe przepisy dotyczące stosowania niniejszego artykułu, w szczególności procedury zatwierdzania programów przyjmowanych przez państwa członkowskie i rodzaje działalności kwalifikujące się do finansowania w ramach tych programów.

▼B

3. Nie naruszając przepisów szczegółowych, które Komisja może przyjąć zgodnie z art. 194, państwa członkowskie sprawdzają, czy spełnione są warunki przyznania finansowania wspólnotowego. W tym celu przeprowadzają audyt programów prac oraz realizują plan kontroli obejmujący próbę określoną na podstawie analizy ryzyka oraz co najmniej 30 % organizacji producentów i wszelkich innych organizacji podmiotów gospodarczych rocznie, otrzymujących finansowanie wspólnotowe na mocy niniejszego artykułu.

▼M3

Sekcja IVa

Dopłaty w sektorze owoców i warzyw

Podsekcja I

Grupy producentów*Artykuł 103a***Pomoc dla grup producentów**

1. W trakcie okresu przejściowego dopuszczonego zgodnie z art. 125e państwa członkowskie mogą przyznać grupom producentów sektora owoców i warzyw utworzonych w celu ubiegania się o uznanie ich za organizacje producentów:

- a) pomoc mającą na celu wsparcie tworzenia się tych organizacji i ułatwienie im działalności administracyjnej;
- b) pomoc bezpośrednią lub za pośrednictwem instytucji kredytujących na pokrycie części inwestycji wymaganych do uzyskania decyzji o uznaniu i określonych w planie dochodzenia do uznania, o którym mowa w art. 125e ust. 1 akapit trzeci.

2. Pomoc, o której mowa w ust. 1 lit. a), podlega zwrotowi przez Wspólnotę zgodnie z przepisami, które powinna przyjąć Komisja, dotyczącymi finansowania takich środków i obejmującymi progi, pułapy oraz zakres finansowania przez Wspólnotę.

3. Pomoc, o której mowa w ust. 1 lit. a), ustalana jest dla każdej grupy producentów na podstawie wartości produkcji tej grupy wprowadzonej do obrotu i wynosi w pierwszym, drugim, trzecim, czwartym i piątym roku:

- a) odpowiednio 10 %, 10 %, 8 %, 6 % i 4 % wartości produkcji wprowadzonej do obrotu w państwach członkowskich, które przystąpiły do Unii Europejskiej w dniu 1 maja 2004 r. lub później;
- b) odpowiednio 5 %, 5 %, 4 %, 3 % i 2 % wartości produkcji wprowadzonej do obrotu w najbardziej oddalonych regionach Wspólnoty, o których mowa w art. 299 ust. 2 Traktatu, lub na mniejszych wyspach Morza Egejskiego, o których mowa w art. 1 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1405/2006 z dnia 18 września 2006 r. ustanawiające szczególne środki dotyczące rolnictwa dla mniejszych wysp Morza Egejskiego ⁽¹⁾.

Te wartości procentowe mogą być zmniejszone w zależności od wartości produkcji wprowadzonej do obrotu przekraczającej ustalony próg. Do dopłat wypłacanych grupie producentów w danym roku można zastosować określony pułap.

⁽¹⁾ Dz.U. L 265 z 26.9.2006, s. 1.

▼ M3

Podsekcja II

Fundusze i programy operacyjne*Artykuł 103b***Fundusze operacyjne**

1. Organizacje producentów działające w sektorze owoców i warzyw mogą utworzyć fundusz operacyjny. Fundusz ten jest finansowany z:

- a) wkładów finansowych pochodzących od członków lub danej organizacji producentów;
- b) pomocy finansowej Wspólnoty, która może zostać przyznana organizacjom producentów.

2. Fundusze operacyjne służą wyłącznie do finansowania programów operacyjnych zatwierdzonych przez państwa członkowskie zgodnie z art. 103g.

*Artykuł 103c***Programy operacyjne**

1. Programy operacyjne w sektorze owoców i warzyw mają co najmniej dwa spośród celów, o których mowa w art. 122 lit. c), lub celów wymienionych poniżej:

- a) planowanie produkcji;
- b) poprawa jakości produktów;
- c) podwyższenie handlowej wartości produktów;
- d) promocja produktów świeżych lub przetworzonych;
- e) środki ochrony środowiska i metody produkcji bezpieczne dla środowiska, w tym rolnictwo ekologiczne;
- f) zapobieganie sytuacjom kryzysowym i zarządzanie kryzysowe.

2. Zarządzanie kryzysowe i zapobieganie sytuacjom kryzysowym związane jest z unikaniem kryzysów i postępowaniem w sytuacji kryzysowej na rynkach owoców i warzyw i w tym kontekście obejmuje:

- a) wycofywanie z rynku;
- b) zbieranie zielonych owoców i warzyw lub niezбиieranie ich;
- c) promowanie i informowanie;
- d) działania szkoleniowe;
- e) ubezpieczanie zbiorów;

▼ C6

- f) wsparcie na rzecz kosztów administracyjnych poniesionych na ustanowienie funduszy wzajemnych.

▼ M3

Środki zapobiegania sytuacjom kryzysowym i zarządzania kryzysowego, w tym spłata kapitału i odsetek, o których mowa w akapicie trzecim, nie przekraczają jednej trzeciej wydatków w ramach programu operacyjnego.

▼ **M3**

W celu finansowania środków zapobiegania kryzysom i zarządzania nimi organizacje producentów mogą zaciągać kredyty na warunkach komercyjnych. W tym przypadku spłata kapitału i odsetek od tych kredytów może stanowić część programu operacyjnego i dlatego też może kwalifikować się do wspólnotowej pomocy finansowej na mocy art. 103d. Jakikolwiek szczególne działanie w ramach zapobiegania kryzysom i zarządzania nimi jest finansowane z tych kredytów lub bezpośrednio, ale nie jednocześnie z obu tych źródeł.

3. Państwa członkowskie gwarantują, że:

- a) programy operacyjne zawierają co najmniej dwa działania na rzecz ochrony środowiska; lub
- b) co najmniej 10 % wydatków poniesionych w ramach programów operacyjnych przeznaczonych jest na działania na rzecz ochrony środowiska.

Działania na rzecz ochrony środowiska są zgodne z wymogami dotyczącymi płatności rolno-środowiskowych określonych w art. 39 ust. 3 akapit pierwszy rozporządzenia Rady (WE) nr 1698/2005 z dnia 20 września 2005 r. w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich przez Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) ⁽¹⁾.

Jeżeli co najmniej 80 % producentów będących członkami organizacji producentów podlega na mocy tego przepisu przynajmniej jednemu takiemu samemu zobowiązaniu rolno-środowiskowemu, to każde z tych zobowiązań liczone jest jako działanie w zakresie środowiska, o którym mowa w akapicie pierwszym lit. a).

Wsparcie działań w zakresie środowiska, o którym mowa w akapicie pierwszym, obejmuje dodatkowe koszty i utracone dochody wynikające z danego działania.

4. Ustęp 3 stosuje się w odniesieniu do Bułgarii i Rumunii dopiero od dnia 1 stycznia 2011 r.

5. Inwestycje zwiększające negatywny wpływ na środowisko są dozwolone wyłącznie w przypadku zapewnienia skutecznych zabezpieczeń mających na celu ochronę środowiska przed tym wpływem.

Artykuł 103d

Wspólnotowa pomoc finansowa

1. Wspólnotowa pomoc finansowa jest równa rzeczywiście wpłaconej kwocie finansowych wkładów, o których mowa w art. 103b ust. 1 lit. a), ale jest ograniczona do 50 % rzeczywiście poniesionych wydatków.

2. Wspólnotowa pomoc finansowa jest ograniczona do 4,1 % wartości produkcji wprowadzonej do obrotu przez każdą organizację producentów.

Ta wielkość procentowa może jednak zostać zwiększona do 4,6 % wartości produkcji wprowadzonej do obrotu, o ile wielkość przekraczająca 4,1 % wartości produkcji wprowadzonej do obrotu jest wykorzystywana wyłącznie w zakresie środków zapobiegania kryzysom i zarządzania nimi.

3. Na wniosek organizacji producentów wielkość procentowa określona w ust. 1 wynosi 60 %, w przypadku gdy program operacyjny lub jego część spełniają co najmniej jeden z następujących warunków:

⁽¹⁾ Dz.U. L 277 z 21.10.2005, s. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 146/2008 (Dz.U. L 46 z 21.2.2008, s. 1).

▼ **M3**

- a) zostały przedstawione przez kilka wspólnotowych organizacji producentów działających w różnych państwach członkowskich w ramach programów międzynarodowych;
- b) zostały przedstawione przez co najmniej jedną z organizacji producentów zaangażowanych w programy realizowane na zasadzie międzybranżowej;
- c) obejmują wyłącznie szczególne wsparcie produkcji produktów ekologicznych objętych, do dnia 31 grudnia 2008 r., rozporządzeniem (EWG) nr 2092/91 z dnia 24 czerwca 1991 r. w sprawie produkcji ekologicznej produktów rolnych oraz znakowania produktów rolnych i środków spożywczych ⁽¹⁾ oraz, od dnia 1 stycznia 2009 r., objętych rozporządzeniem Rady (EWG) nr 834/2007 z dnia 28 czerwca 2007 r. w sprawie produkcji ekologicznej i znakowania produktów ekologicznych ⁽²⁾;
- d) zostały przedstawione przez organizację producentów w jednym z państw członkowskich, które przystąpiły do Unii Europejskiej w dniu 1 maja 2004 r. lub później, i dotyczą środków realizowanych nie dłużej niż do końca 2013 r.;
- e) jest to pierwszy program lub jego część przedstawione przez uznaną organizację producentów, która połączyła się z inną uznaną organizacją producentów;
- f) jest to pierwszy program lub jego część przedstawione przez uznane stowarzyszenie organizacji producentów;
- g) zostały przedstawione przez organizacje producentów w państwach członkowskich, w których organizacje producentów wprowadzają do obrotu mniej niż 20 % wyprodukowanych owoców i warzyw;
- h) zostały przedstawione przez organizację producentów w jednym z najbardziej oddalonych regionów Wspólnoty;
- i) obejmują wyłącznie szczególne wsparcie działań promujących spożycie owoców i warzyw wśród dzieci w placówkach edukacyjnych.

4. Wielkość procentowa określona w ust. 1 wynosi 100 % w przypadku wycofania owoców i warzyw z rynku, których ilość nie przekracza 5 % wielkości produkcji wprowadzonej do obrotu przez każdą organizację producentów oraz których przekazanie odbywa się w drodze:

- a) bezpłatnej dystrybucji wśród organizacji charytatywnych i fundacji, zatwierdzonych w tym celu przez państwa członkowskie, do wykorzystania w ich działalności służącej pomocy osobom, których prawo do otrzymywania pomocy społecznej jest uznane w prawie krajowym, w szczególności w związku z tym, że osoby te nie posiadają środków utrzymania;
- b) bezpłatnej dystrybucji w zakładach karnych, szkołach i instytucjach szkolnictwa publicznego, na obozach wypoczynkowych dla dzieci oraz w szpitalach i domach spokojnej starości wyznaczonych przez państwa członkowskie, które podejmują wszelkie niezbędne kroki dla zagwarantowania, że dystrybuowane w ten sposób ilości produktów stanowią uzupełnienie ilości normalnie kupowanych przez placówki tego rodzaju.

⁽¹⁾ Dz.U. L 198 z 22.7.1991, s. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 123/2008 (Dz.U. L 38 z 13.2.2008, s. 3).

⁽²⁾ Dz.U. L 189 z 20.7.2007, s. 1.

▼ **M3***Artykuł 103e***Krajowa pomoc finansowa**

1. W tych regionach państw członkowskich, w których stopień zorganizowania producentów w sektorze owoców i warzyw jest szczególnie niski, Komisja może upoważnić państwa członkowskie, na podstawie właściwie umotywowanego wniosku, do wypłacenia organizacjom producentów krajowej pomocy finansowej równej maksymalnie 80 % wkładów finansowych, o których mowa w art. 103b ust. 1 lit. a). Pomoc ta stanowi uzupełnienie funduszu operacyjnego. W regionach państw członkowskich, w których organizacje producentów wprowadzają do obrotu mniej niż 15 % wartości produkcji owoców i warzyw i w których produkcja owoców i warzyw stanowi co najmniej 15 % ich całkowitej produkcji rolnej, pomoc, o której mowa w akapicie pierwszym, może być pokrywana przez Wspólnotę na wniosek zainteresowanego państwa członkowskiego.

▼ **M7**▼ **M3***Artykuł 103f***Ramy krajowe i krajowa strategia programów operacyjnych**

1. Państwa członkowskie ustanawiają ramy krajowe w celu określenia ogólnych warunków w odniesieniu do działań, o których mowa w art. 103c ust. 3. Ramy te przewidują w szczególności, że takie działania spełniają odpowiednie wymogi rozporządzenia (WE) nr 1698/2005, w tym określone w jego art. 5 wymogi dotyczące komplementarności, spójności i zgodności.

Proponowane przez siebie ramy państwa członkowskie przedstawiają Komisji, która w terminie trzech miesięcy może wystąpić o wprowadzenie zmian, jeżeli uzna, że propozycja nie umożliwi osiągnięcia celów określonych w art. 174 Traktatu oraz w szóstym wspólnotowym programie działań w zakresie środowiska naturalnego⁽¹⁾. Inwestycje w gospodarstwach indywidualnych wspierane w ramach programów operacyjnych również uwzględniają te cele.

2. Państwa członkowskie ustanawiają krajową strategię na rzecz stałych programów operacyjnych na rynku owoców i warzyw. Strategia ta uwzględnia następujące elementy:

- a) analizę sytuacji pod kątem mocnych i słabych stron oraz potencjału rozwoju;
- b) uzasadnienie wybranych priorytetów;
- c) cele programów operacyjnych i instrumentów oraz wskaźniki wydajności;
- d) ocenę programów operacyjnych;
- e) zobowiązania sprawozdawcze organizacji producentów.

Strategia krajowa uwzględnia również ramy krajowe, o których mowa w ust. 1.

3. Ustępów 1 i 2 nie stosuje się do państw członkowskich, w których nie działają uznane organizacje producentów.

⁽¹⁾ Decyzja nr 1600/2002/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 lipca 2002 r. ustanawiająca szósty wspólnotowy program działań w zakresie środowiska naturalnego (Dz.U. L 242 z 10.9.2002, s. 1).

▼ **M3***Artykuł 103g***Zatwierdzanie programów operacyjnych**

1. Projekty programów operacyjnych są przedkładane właściwym organom krajowym, które je zatwierdzają lub odrzucają lub występują o wprowadzenie do nich zmian zgodnie z przepisami niniejszej podsekcji.
2. Organizacje producentów przekazują państwu członkowskiemu informację o szacowanej wielkości funduszu operacyjnego na każdy rok oraz przedstawiają stosowne uzasadnienie oparte na szacunkowych danych dotyczących programu operacyjnego, wydatków w roku bieżącym i ewentualnie wydatków w poprzednich latach oraz, w razie potrzeby, szacowanej wielkości produkcji na rok następny.
3. Państwo członkowskie powiadamia organizację producentów lub stowarzyszenie organizacji producentów o szacowanej kwocie wspólnotowej pomocy finansowej zgodnie z limitami określonymi w art. 103d.
4. Wypłaty wspólnotowej pomocy finansowej dokonywane są na podstawie wydatków poniesionych z tytułu programów objętych programem operacyjnym. W odniesieniu do tych samych programów mogą być wypłacane zaliczki z zastrzeżeniem przedstawienia gwarancji lub zabezpieczenia.
5. Organizacja producentów powiadamia państwo członkowskie o ostatecznej kwocie wydatków w roku poprzednim, załączając niezbędne dokumenty towarzyszące, tak aby mogła otrzymać pozostałą część wspólnotowej pomocy finansowej.
6. Czas trwania programów operacyjnych i finansowania ich, z jednej strony, przez producentów i organizacje producentów, a z drugiej — przez fundusze wspólnotowe wynosi minimalnie trzy lata, a maksymalnie pięć lat.

▼ **M6**

Podsekcja IIa

Program „Owoce w szkole”*Artykuł 103ga***Pomoc przeznaczona na dostarczanie dzieciom owoców i warzyw, przetworzonych owoców, warzyw i produktów bananowych**

1. Od roku szkolnego 2009–2010 na warunkach określonych przez Komisję przyznaje się pomoc wspólnotową na:
 - a) dostarczanie dzieciom w instytucjach oświatowych, w tym w żłobkach, innych instytucjach wychowania przedszkolnego, szkołach podstawowych i średnich, produktów pochodzących z sektorów owoców i warzyw, przetworzonych owoców i warzyw oraz bananów; oraz
 - b) pokrycie niektórych związanych z tym kosztów logistyki i dystrybucji, sprzętu, komunikacji, monitorowania i oceny.
2. Państwa członkowskie, które chcą wziąć udział w programie na poziomie krajowym lub regionalnym, przygotowują najpierw strategie krajowe lub regionalne dotyczące jego wdrażania, obejmujące w szczególności budżet ich programu wraz z wkładem Wspólnoty i wkładami krajowymi, czas trwania, grupę docelową, kwalifikujące się produkty oraz udział odnośnych zainteresowanych stron. Zapewniają one również środki towarzyszące konieczne, aby program był skuteczny.

▼ **M6**

3. Opracowując swoje strategie, państwa członkowskie sporządzają wykaz produktów, które pochodzą z sektorów owoców i warzyw, przetworzonych owoców i warzyw oraz sektora bananów, które będą kwalifikowały się do objęcia ich odpowiednim programem. Wykaz ten nie obejmuje jednak produktów wyłączonych zgodnie ze środkiem przyjętym przez Komisję na mocy art. 103h lit. f). Państwa członkowskie dokonują wyboru swoich produktów na podstawie obiektywnych kryteriów, które mogą obejmować sezonowość, dostępność produktów lub kwestie dotyczące środowiska. Dokonując wyboru, państwa członkowskie mogą przyznawać pierwszeństwo produktom pochodzącym ze Wspólnoty.

4. Pomoc wspólnotowa, o której mowa w ust. 1, nie:

a) przekracza kwoty 90 mln EUR na rok szkolny; ani nie

b) przekracza 50 % kosztów dostaw i związanych z nimi kosztów, o których mowa w ust. 1, lub 75 % takich kosztów w regionach kwalifikujących się na podstawie celu konwergencji zgodnie z art. 5 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1083/2006 z dnia 11 lipca 2006 r. ustanawiające przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego oraz Funduszu Spójności⁽¹⁾ oraz w regionach najbardziej oddalonych, o których mowa w art. 299 ust. 2 Traktatu WE; ani nie

c) pokrywa kosztów innych niż koszty dostaw i związane z nimi koszty, o których mowa w ust. 1.

5. Pomoc wspólnotowa, o której mowa w ust. 1, powinna być przyznawana każdemu państwu członkowskiemu na podstawie obiektywnych kryteriów opierających się na odsetku dzieci w wieku od sześciu do dziesięciu lat w tych państwach. Każde z państw członkowskich uczestniczących w programie otrzymuje co najmniej 175 000 EUR w ramach pomocy wspólnotowej. Państwa członkowskie uczestniczące w programie co roku składają wniosek o pomoc wspólnotową na podstawie swojej strategii. Po otrzymaniu wniosków od państw członkowskich Komisja decyduje o ostatecznym rozdziale dostępnych w budżecie środków na zobowiązania.

6. Pomocy wspólnotowej, o której mowa w ust. 1, nie wykorzystuje się do zastępowania finansowania jakichkolwiek bieżących krajowych programów dostarczania owoców do szkół lub innych obejmujących owoce programów dystrybucji w szkołach. Jeżeli jednak państwo członkowskie już utworzyło program, który kwalifikowałby się do otrzymania pomocy wspólnotowej na mocy niniejszego artykułu, oraz zamierza rozszerzyć jego zakres lub zwiększyć jego skuteczność, w tym w odniesieniu do docelowej grupy programu, jego czasu trwania lub kwalifikujących się produktów, można udzielić pomocy wspólnotowej, pod warunkiem że są przestrzegane limity przewidziane w ust. 4 lit. b) w zakresie stosunku pomocy wspólnotowej do całkowitego wkładu krajowego. W takim przypadku odnośne państwo członkowskie wskazuje w swojej strategii, w jaki sposób zamierza rozszerzyć zakres swojego programu lub zwiększyć jego skuteczność.

7. Jako uzupełnienie pomocy wspólnotowej państwa członkowskie mogą przyznawać pomoc krajową na dostawy produktów i związane z nimi koszty, o których mowa w ust. 1. Koszty te mogą być pokrywane także przez wkład z sektora prywatnego. Państwa członkowskie mogą również przyznawać pomoc krajową na finansowanie środków towarzyszących, o których mowa w ust. 2.

8. Wspólnotowy program „Owoce w szkole” nie narusza żadnych innych zgodnych z prawodawstwem wspólnotowym krajowych programów dostarczania owoców do szkół.

⁽¹⁾ Dz.U. L 210 z 31.7.2006, s. 25.

▼ M6

9. Na mocy art. 5 rozporządzenia (WE) nr 1290/2005 Wspólnota może również finansować środki dotyczące informowania, monitorowania i oceny związane z programem „Owoce w szkole”, w tym środki dotyczące podnoszenia świadomości społecznej na temat tego programu i związane z nim środki dotyczące tworzenia sieci kontaktów.

Podsekcja III

Przepisy proceduralne**▼ M3***Artykuł 103h***Przepisy wykonawcze**

Komisja ustanawia szczegółowe przepisy dotyczące stosowania niniejszej sekcji, a w szczególności:

- a) przepisy dotyczące finansowania środków, o których mowa w art. 103a, w tym progi i pułapy pomocy oraz wysokość współfinansowania pomocy przez Wspólnotę;
- b) wielkość i zasady zwrotu pomocy, o której mowa w art. 103e ust. 1;
- c) przepisy dotyczące inwestycji w gospodarstwa indywidualne;
- d) terminy składania informacji i powiadomień, o których mowa w art. 103g;
- e) przepisy dotyczące częściowych wypłat wspólnotowej pomocy finansowej, o których mowa w art. 103 g;

▼ M6

- f) przepisy dotyczące programu „Owoce w szkole”, o którym mowa w art. 103ga, w tym wykaz produktów lub składników, które należy wyłączyć z programu „Owoce w szkole”, ostateczny rozdział pomocy między państwa członkowskie, zarządzanie finansowe i budżetowe oraz powiązane koszty, strategie państw członkowskich, środki towarzyszące oraz środki dotyczące informowania, monitorowania i oceny oraz środki dotyczące tworzenia sieci kontaktów.

▼ M10

Sekcja IVb

Programy wsparcia w sektorze wina

Podsekcja I

Przepisy wprowadzające*Artykuł 103i***Zakres stosowania**

Niniejsza sekcja ustanawia zasady regulujące przyznawanie funduszy Wspólnoty państwom członkowskim oraz ich wykorzystanie przez państwa członkowskie w ramach krajowych programów wsparcia (zwanym dalej „programami wsparcia”) w celu finansowania szczególnych środków wsparcia przeznaczonych dla sektora wina.

▼ M10*Artykuł 103j***Zgodność i spójność**

1. Programy wsparcia muszą być zgodne z prawem wspólnotowym i spójne z działaniami, polityką oraz priorytetami Wspólnoty.

2. Państwa członkowskie ponoszą odpowiedzialność za programy wsparcia i zapewniają, aby były one wewnętrznie spójne oraz sporządzane i realizowane w sposób obiektywny, przy uwzględnieniu sytuacji ekonomicznej odnośnych producentów oraz konieczności unikania nieuzasadnionego nierównego traktowania producentów.

Państwa członkowskie są odpowiedzialne za zapewnianie i przeprowadzanie niezbędnych kontroli oraz nakładanie sankcji w związku z nieprzestrzeganiem zasad programów wsparcia.

3. Nie przyznaje się wsparcia:

- a) na projekty badawcze i działania wspierające projekty badawcze;
- b) na działania, które są ujęte w krajowych programach państw członkowskich dotyczących rozwoju obszarów wiejskich na mocy rozporządzenia (WE) nr 1698/2005.

Podsekcja II

Przedstawienie i treść programów wsparcia*Artykuł 103k***Przedstawienie programów wsparcia**

1. Każde państwo członkowskie będące producentem, o którym mowa w załączniku Xb, przedstawia Komisji projekt pięcioletniego programu wsparcia uwzględniającego środki zgodne z zapisami niniejszej sekcji.

Programy wsparcia, które zaczęły obowiązywać zgodnie z art. 5 ust. 1 akapit pierwszy rozporządzenia (WE) nr 479/2008, mają nadal zastosowanie na mocy niniejszego rozporządzenia.

Środki wsparcia w programach wsparcia ustanawia się na takim poziomie geograficznym, jaki zainteresowane państwo członkowskie uzna za najwłaściwszy. Zanim program wsparcia zostanie przedstawiony Komisji, podlega on konsultacjom z właściwymi organami i organizacjami odpowiedniego szczebla podziału terytorialnego.

Każde państwo członkowskie przedstawia jeden projekt programu wsparcia, który może uwzględniać różnicowanie regionalne.

▼ A1

Niniejszy ustęp nie ma zastosowania do Chorwacji w roku budżetowym 2013. Chorwacja przedstawi Komisji projekt pięcioletniego programu wsparcia na okres programowania obejmujący lata 2014–2018.

▼ M10

2. Programy wsparcia zaczynają obowiązywać po upływie trzech miesięcy od ich przedstawienia Komisji.

▼ M10

Jeśli jednak przedstawiony program wsparcia nie spełnia warunków ustanowionych w niniejszej sekcji, Komisja informuje o tym dane państwo członkowskie. W takim przypadku państwo członkowskie przedstawia Komisji zmieniony program wsparcia. Zmieniony program wsparcia zaczyna obowiązywać po upływie dwóch miesięcy od chwili jego zgłoszenia, chyba że nadal występuje brak zgodności, w którym to przypadku stosuje się niniejszy akapit.

3. Ustęp 2 stosuje się odpowiednio do zmian wprowadzanych do programów wsparcia przedstawionych przez państwa członkowskie.

4. Artykuł 103l nie ma zastosowania w przypadku, gdy jedyny środek, z którego korzysta państwo członkowskie w ramach programu wsparcia, polega na przeniesieniu do systemu płatności jednolitej, o którym mowa w art. 103o. W takim przypadku art. 188a ust. 5 ma zastosowanie jedynie w odniesieniu do roku, w którym następuje przeniesienie, a art. 188a ust. 6 nie stosuje się.

*Artykuł 103l***Treść programów wsparcia**

Programy wsparcia składają się z następujących elementów:

- a) szczegółowego opisu zaproponowanych środków wraz z odpowiadającymi im celami przedstawionymi w ujęciu ilościowym;
- b) wyników przeprowadzonych konsultacji;
- c) oceny pokazującej oczekiwane skutki techniczne, gospodarcze, środowiskowe i społeczne;
- d) harmonogramu wprowadzania tych środków w życie;
- e) ogólnego zestawienia finansowego środków, które mają zostać uruchomione, oraz przewidywanego orientacyjnego podziału tych zasobów finansowych między poszczególne środki zgodnie z pułkami przewidzianymi w załączniku Xb;
- f) kryteriów i wskaźników ilościowych służących monitorowaniu i ocenie oraz działań podjętych w celu odpowiedniej i skutecznej realizacji programów wsparcia; oraz
- g) informacji wskazujących właściwe organy i jednostki odpowiedzialne za realizację programu.

*Artykuł 103m***Kwalifikujące się środki**

1. Programy wsparcia obejmują co najmniej jeden z następujących środków:

- a) wsparcie w ramach systemu płatności jednolitej zgodnie z art. 103o;
- b) promocję zgodnie z art. 103p;
- c) restrukturyzację i przekształcanie winnic zgodnie z art. 103q;
- d) zielone zbiory zgodnie z art. 103r;
- e) fundusze wspólnego inwestowania zgodnie z art. 103s;
- f) ubezpieczanie zbiorów zgodnie z art. 103t;
- g) inwestycje zgodnie z art. 103u;
- h) destylację produktów ubocznych zgodnie z art. 103v;
- i) destylację alkoholu spożywczego zgodnie z art. 103w;

▼ M10

- j) destylację w sytuacjach kryzysowych zgodnie z art. 103x;
 - k) stosowanie zagęszczonego moszczu winogronowego zgodnie z art. 103y.
2. Programy wsparcia nie zawierają środków innych niż wymienione w art. 103o–103y.

*Artykuł 103n***Zasady ogólne dotyczące programów wsparcia**

1. Przydział dostępnych środków finansowych Wspólnoty oraz pułapy budżetowe przewidziane są w załączniku Xb.

▼ M17

1a. Do dnia 1 sierpnia 2013 r. państwa członkowskie mogą podjąć decyzję o obniżeniu – począwszy od 2015 r. – kwoty udostępnianej na programy wsparcia, o której mowa w załączniku Xb, w celu zwiększenia krajowych pułapów płatności bezpośrednich, o których mowa w art. 40 rozporządzenia (WE) nr 73/2009.

Kwota uzyskana w wyniku obniżki, o której mowa w akapicie pierwszym, pozostaje w sposób ostateczny w ramach krajowych pułapów płatności bezpośrednich, o których mowa w art. 40 rozporządzenia (WE) nr 73/2009, i nie jest już udostępniana na środki wymienione w art. 103p–103y.

▼ M10

- 2. Wsparcie wspólnotowe dotyczy wyłącznie wydatków kwalifikowalnych poniesionych po przedstawieniu odnośnego programu wsparcia, o czym mowa w art. 103k ust. 1.
- 3. Państwa członkowskie nie uczestniczą w kosztach środków finansowanych przez Wspólnotę w ramach programów wsparcia.
- 4. W drodze odstępstwa od ust. 3, państwa członkowskie mogą przyznawać pomoc krajową zgodnie z odpowiednimi zasadami Wspólnoty dotyczącymi pomocy państwa w odniesieniu do środków, o których mowa w art. 103p, 103t oraz 103u.

Maksymalna stawka pomocy ustanowiona zgodnie ze stosownymi zasadami Wspólnoty dotyczącymi pomocy państwa odnosi się do całkowitego finansowania publicznego obejmującego zarówno środki wspólnotowe, jak i krajowe.

*Podsekcja III***Szczególne środki wsparcia****▼ M17***Artykuł 103o***System płatności jednolitych i wsparcie dla plantatorów winorośli**

1. Do dnia 1 grudnia 2012 r. państwa członkowskie mogą podjąć decyzję o przyznaniu wsparcia plantatorom winorośli na 2014 r., przydzielając im uprawnienia do płatności w rozumieniu tytułu III rozdział 1 rozporządzenia (WE) nr 73/2009.

Jeżeli kwota wsparcia, o którym mowa w akapicie pierwszym, jest większa niż kwota wsparcia ustalona na rok 2013, dane państwo członkowskie wykorzysta wspomnianą różnicę do przydzielenia plantatorom winorośli uprawnień do płatności w rozumieniu tytułu III rozdział 1 rozporządzenia (WE) nr 73/2009 zgodnie z pkt C załącznika IX do przedmiotowego rozporządzenia.

▼ M17

2. Państwa członkowskie zamierzające przyznać wsparcie, o którym mowa w ust. 1, uwzględniają je w swoich programach wsparcia zgodnie z art. 103k ust. 3.
3. Wsparcie na 2014 r., o którym mowa w ust. 1:
 - a) pozostaje w ramach systemu płatności jednolitych i nie jest już dostępne na podstawie art. 103k ust. 3 w odniesieniu do środków wymienionych w art. 103p–103y;
 - b) zmniejsza proporcjonalnie kwotę funduszy dostępnych na środki wymienione w art. 103p–103y w ramach programów wsparcia.

▼ M10*Artykuł 103p***Promocja na rynkach krajów trzecich**

1. Wsparcie udzielane w ramach niniejszego artykułu obejmuje działania informacyjne lub promocyjne dotyczące win wspólnotowych, prowadzone w krajach trzecich, a co za tym idzie, zwiększające ich konkurencyjność w tych państwach.
2. Działania, o których mowa w ust. 1, odnoszą się do win posiadających chronioną nazwę pochodzenia lub oznaczenie geograficzne lub win o podanej nazwie odmiany winorośli.
3. Działania, o których mowa w ust. 1, mogą mieć wyłącznie postać:
 - a) działań PR, promocyjnych lub reklamowych, w szczególności podkreślających zalety produktów wspólnotowych, zwłaszcza pod względem jakości, bezpieczeństwa żywności i przyjazności wobec środowiska;
 - b) uczestnictwa w wydarzeniach, targach lub wystawach o randze międzynarodowej;
 - c) kampanii informacyjnych, w szczególności dotyczących wspólnotowych systemów obejmujących nazwy pochodzenia, oznaczenia geograficzne i produkcję ekologiczną;
 - d) badań nowych rynków, koniecznych do rozszerzenia rynków zbytu;
 - e) badań w celu oceny wyników działań informacyjnych i promocyjnych.
4. Udział Wspólnoty w kosztach działań promocyjnych nie przekracza 50 % kwoty wydatków kwalifikowalnych.

*Artykuł 103q***Restrukturyzacja i przekształcanie winnic**

1. Celem działań dotyczących restrukturyzacji i przekształcania winnic jest wzrost konkurencyjności producentów wina.
2. Restrukturyzacja i przekształcanie winnic uzyskują wsparcie zgodnie z niniejszym artykułem, jedynie jeżeli państwo członkowskie przedstawiło wykaz swojego potencjału produkcyjnego zgodnie z art. 185a ust. 3.
3. Wsparcie restrukturyzacji i przekształcania winnic może obejmować wyłącznie jedno lub kilka następujących działań:
 - a) konwersję odmian, w tym konwersję przez przeszczepiania;
 - b) przeniesienie winnic;
 - c) poprawę jakości zarządzania winnicą.

Wsparcie nie obejmuje zwykłej odnowy winnic, których naturalny okres eksploatacji ma się ku końcowi.
4. Wsparcie restrukturyzacji i przekształcania winnic może być udzielane wyłącznie w następującej formie:

▼ M10

- a) rekompensaty dla producentów za utratę dochodów spowodowaną wdrożeniem środka;
- b) udziału w kosztach restrukturyzacji i przekształcenia.

5. Rekompensaty dla producentów za utratę dochodów, o których mowa w ust. 4 lit. a), mogą pokryć do 100 % odnośnej utraty i przybrać jedną z następujących form:

- a) niezależnie od przepisów części II tytuł I rozdział III sekcja IVa podsekcja II określających przejściowy system praw do sadzenia, zgody na współistnienie starych i nowych winorośli przez ustalony okres czasu, który nie jest dłuższy niż trzy lata, do końca okresu przejściowego dotyczącego praw do sadzenia;

- b) rekompensaty finansowej.

6. Udział Wspólnoty w rzeczywistych kosztach restrukturyzacji i przekształcenia nie może przekroczyć 50 % tych kosztów. W regionach klasyfikowanych jako regiony konwergencji zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 1083/2006 z dnia 11 lipca 2006 r. ustanawiającym przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego oraz Funduszu Spójności⁽¹⁾ udział Wspólnoty w kosztach restrukturyzacji i przekształcenia nie może przekroczyć 75 %.

*Artykuł 103r***Zielone zbiory**

1. Dla celów niniejszego artykułu termin „zielone zbiory” oznacza całkowite zniszczenie lub usunięcie jeszcze niedojrzałych kiści winogron, redukując w ten sposób do zera plon z danego obszaru.

2. Wsparcie na rzecz zielonych zbiorów przyczynia się do przywrócenia równowagi między podażą a popytem na rynku wina we Wspólnocie, tak aby zapobiegać kryzysom rynkowym.

3. Wsparcie na rzecz zielonych zbiorów może być przyznane jako rekompensata w formie zryczałtowanej dopłaty do hektara, której wysokość ustala dane państwo członkowskie.

Dopłata ta nie może przekroczyć 50 % kwoty bezpośrednich kosztów zniszczenia lub usunięcia kiści winogron i utraconego dochodu związanego z tym zniszczeniem lub usunięciem.

4. Dane państwa członkowskie ustalają oparty na obiektywnych kryteriach system, tak aby zapewnić wykluczenie sytuacji, w której działanie polegające na zielonych zbiorach powoduje, że poszczególni producenci wina otrzymują rekompensatę przekraczającą pułapy, o których mowa w ust. 3 akapit drugi.

*Artykuł 103s***Fundusze wspólnego inwestowania**

1. Wsparcie na rzecz ustanowienia funduszy wspólnego inwestowania stanowi pomoc dla producentów starających się ubezpieczyć się od wahań rynku.

2. Wsparcie na rzecz ustanowienia funduszy wspólnego inwestowania może być przyznane w formie czasowej i malejącej pomocy przeznaczonej na pokrycie kosztów administracyjnych ponoszonych w związku z tymi funduszami.

⁽¹⁾ Dz.U. L 210 z 31.7.2006, s. 25.

▼ **M10***Artykuł 103t***Ubezpieczenie zbiorów**

1. Wsparcie na rzecz ubezpieczenia zbiorów przyczynia się do zabezpieczenia dochodów producentów, którzy ponieśli szkody w następstwie klęsk żywiołowych, niekorzystnych zdarzeń pogodowych, chorób lub epidemii szkodników.
2. Wsparcie na rzecz ubezpieczenia zbiorów może być przyznane w formie udziału finansowego Wspólnoty w kosztach, który nie może przekroczyć:
 - a) 80 % kosztów składek ubezpieczeniowych opłaconych przez producentów tytułem ubezpieczenia od strat powstałych w wyniku niekorzystnych zdarzeń pogodowych, które można zaliczyć do klęsk żywiołowych;
 - b) 50 % kosztów składek ubezpieczeniowych opłaconych przez producentów tytułem ubezpieczenia od:
 - (i) strat, o których mowa w lit. a), oraz innych strat spowodowanych niekorzystnymi zdarzeniami pogodowymi;
 - (ii) strat spowodowanych przez zwierzęta, choroby roślin lub epidemie szkodników.
3. Wsparcie na rzecz ubezpieczenia zbiorów może być przyznane wyłącznie w sytuacji, gdy odnośne ubezpieczenie nie kompensuje producentom więcej niż 100 % utraconych dochodów, uwzględniając jednocześnie wszelkie rekompensaty uzyskane przez producentów w ramach innych programów wsparcia związanych z ubezpieczonym ryzykiem.
4. Wsparcie na rzecz ubezpieczenia zbiorów nie może zakłócać konkurencji na rynku ubezpieczeń.

*Artykuł 103u***Inwestycje**

1. Można udzielać wsparcia dla inwestycji materialnych i niematerialnych w zakresie urządzeń przetwórczych, infrastruktury do produkcji wina i wprowadzania do obrotu wina, które pozytywnie wpływają na całociowe wyniki finansowe przedsiębiorstwa oraz dotyczą co najmniej jednego z następujących czynników:
 - a) produkcji lub wprowadzania do obrotu produktów, o których mowa w załączniku XIb;
 - b) rozwoju nowych produktów, procesów i technologii związanych z produktami, o których mowa w załączniku XIb.
2. Wsparcie udzielane na mocy ust. 1 w maksymalnej stawce ogranicza się do mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw w rozumieniu zalecenia Komisji 2003/361/WE z dnia 6 maja 2003 r. w sprawie definicji mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw⁽¹⁾. Dla terytoriów Azorów, Madery i Wysp Kanaryjskich, mniejszych wysp Morza Egejskiego w rozumieniu rozporządzenia (WE) nr 1405/2006 i francuskich departamentów zamorskich nie mają zastosowania żadne ograniczenia maksymalnej stawki. Dla przedsiębiorstw, które nie są objęte art. 2 ust. 1 tytułu I załącznika do zalecenia 2003/361/WE, zatrudniających mniej niż 750 pracowników lub mających obrót nieprzekraczający 200 milionów EUR, maksymalna intensywność pomocy zmniejszana jest o połowę.

⁽¹⁾ Dz.U. L 124 z 20.5.2003, s. 36.

▼ M10

Wsparcia nie udziela się zagrożonym przedsiębiorstwom w rozumieniu wytycznych wspólnotowych dotyczących pomocy państwa w celu ratowania i restrukturyzacji zagrożonych przedsiębiorstw.

3. Z kwalifikujących się wydatków wyłącza się elementy, o których mowa w art. 71 ust. 3 lit. a), b) i c) rozporządzenia (WE) nr 1698/2005.

4. Do wkładu Wspólnoty mają zastosowanie następujące maksymalne stawki pomocy związane z kwalifikującymi się do wsparcia kosztami inwestycji:

a) 50 % w regionach zaklasyfikowanych jako regiony konwergencji zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1083/2006;

b) 40 % w regionach innych niż regiony konwergencji;

c) 75 % w regionach najbardziej oddalonych zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 247/2006;

d) 65 % na mniejszych wyspach Morza Egejskiego w rozumieniu rozporządzenia (WE) nr 1405/2006.

5. Artykuł 72 rozporządzenia (WE) nr 1698/2005 ma odpowiednio zastosowanie do wsparcia, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu.

*Artykuł 103v***Destylacja produktów ubocznych**

1. Można przyznać wsparcie dla dobrowolnej lub obowiązkowej destylacji produktów ubocznych powstających podczas produkcji wina, która to destylacja została przeprowadzona zgodnie z warunkami określonymi w załączniku XVb punkt D.

Kwotę pomocy ustala się w zależności od procentowej zawartości alkoholu i liczby hektolitrów. Nie wypłaca się żadnej pomocy dla zawartości alkoholu w produktach ubocznych przeznaczonych do destylacji, która przekracza 10 % w stosunku do zawartości alkoholu w wyprodukowanym winie.

2. Maksymalne poziomy pomocy mające zastosowanie ustala Komisja na podstawie kosztów zbiorów i przetwórstwa.

3. Alkohol będący wynikiem destylacji, o której mowa w ust. 1 i na którą przyznano wsparcie, jest stosowany wyłącznie do celów przemysłowych lub energetycznych, tak aby uniknąć zakłócania konkurencji.

*Artykuł 103w***Destylacja do alkoholu spożywczego**

1. Do dnia 31 lipca 2012 r. można przyznawać producentom wsparcie dla wina poddawanego destylacji do alkoholu spożywczego w formie pomocy na hektar.

2. Zanim zostanie udzielone wsparcie, należy przedstawić stosowne umowy dotyczące destylacji wina oraz stosowne dowody dostarczenia go do destylacji.

▼ M10*Artykuł 103x***Destylacja w sytuacji kryzysowej**

1. Do dnia 31 lipca 2012 r. można przyznawać wsparcie dla dobrowolnej lub obowiązkowej destylacji nadmiaru wina, o czym decydują państwa członkowskie w uzasadnionych sytuacjach kryzysowych, tak aby zmniejszyć lub zlikwidować jego nadmiar, zapewniając zarazem ciągłość dostaw w okresie od jednego zbioru do następnego.

2. Maksymalne poziomy pomocy mające zastosowanie ustala Komisja.

3. Alkohol będący wynikiem destylacji, o której mowa w ust. 1 i na którą przyznano wsparcie, jest stosowany wyłącznie do celów przemysłowych lub energetycznych, tak aby uniknąć zakłócania konkurencji.

4. Część dostępnego budżetu wykorzystywana na finansowanie środka dotyczącego destylacji w sytuacji kryzysowej nie przekracza następujących udziałów procentowych w całości dostępnych funduszy określonych w załączniku Xb dla każdego państwa członkowskiego na dany rok budżetowy:

— 20 % w roku 2009,

— 15 % w roku 2010,

— 10 % w roku 2011,

— 5 % w roku 2012.

5. Państwa członkowskie mogą zwiększyć dostępne fundusze przeznaczone na finansowanie środka dotyczącego destylacji w sytuacji kryzysowej poza limity roczne przewidziane w ust. 4 poprzez dokonanie wkładu z funduszy krajowych w ramach następujących limitów (wyrażonych w procentach stosowanego pułapu rocznego wskazanego w ust. 4):

— 5 % w roku winiarskim 2010,

— 10 % w roku winiarskim 2011,

— 15 % w roku winiarskim 2012.

W stosownych przypadkach państwa członkowskie powiadamiają Komisję o dodaniu funduszy krajowych, o których mowa w akapicie pierwszym; Komisja zatwierdza transakcję przed udostępnieniem funduszy.

*Artykuł 103y***Stosowanie zagęszczonego moszczu winogronowego**

1. Do dnia 31 lipca 2012 r. można przyznawać wsparcie producentom wina, którzy stosują zagęszczony moszcz winogronowy, w tym rektyfikowany zagęszczony moszcz winogronowy, w celu zwiększenia naturalnego stężenia alkoholu w produktach zgodnie z warunkami określonymi w załączniku XVa.

2. Kwotę pomocy ustala się w zależności od potencjalnego stężenia alkoholu w objętości wyrażonego w procentach i od liczby hektolitrów moszczu zastosowanego do wzbogacenia.

3. Maksymalne poziomy pomocy mające zastosowanie do tego środka w różnych obszarach uprawy winorośli ustala Komisja.

▼ M10*Artykuł 103z***Zasada współzależności**

Jeśli w odniesieniu do rolników stwierdzono, że w swoich gospodarstwach, w jakimkolwiek czasie w okresie trzech lat od wypłacenia pomocy w ramach programów wsparcia restrukturyzacji i przekształcania lub w jakimkolwiek czasie w okresie jednego roku od wypłacenia pomocy w ramach programów wsparcia zielonych zbiorów, nie przestrzegali podstawowych wymogów w zakresie zarządzania i zasad dobrej kultury rolnej zgodnej z ochroną środowiska, o których mowa w art. 3–7 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003, w przypadku gdy brak zgodności jest wynikiem działania lub zaniechania bezpośrednio przypisywanego rolnikowi, kwota wypłaty zostaje obniżona lub anulowana częściowo lub całkowicie w zależności od wagi, zakresu, czasu trwania oraz częstotliwości naruszenia i, w stosownych przypadkach, od rolnika wymagany jest zwrot wypłaconej kwoty zgodnie z warunkami ustanowionymi we wspomnianych przepisach.

Podsekcja IV

Przepisy proceduralne*Artykuł 103za***Środki wykonawcze**

Komisja przyjmuje środki niezbędne do wykonania niniejszej sekcji.

Środki te w szczególności mogą obejmować:

- a) format prezentacji programów wsparcia;
- b) zasady dotyczące zmian programów wsparcia po rozpoczęciu ich stosowania;
- c) szczegółowe zasady wdrażania środków przewidzianych w art. 103p–103y;
- d) warunki publikacji i podawania do wiadomości publicznej informacji na temat pomocy pochodzącej z funduszy wspólnotowych.

▼ B

Sekcja V

Wspólnotowy fundusz tytoniowy*Artykuł 104***Fundusz tytoniowy**

1. Ustanawia się Wspólnotowy Fundusz Tytoniowy (dalej zwany „Funduszem”) w celu finansowania środków w następujących dziedzinach:

- a) podniesienie społecznej świadomości na temat szkodliwych skutków wszystkich form konsumpcji tytoniu, w szczególności przez informowanie i edukację, pomoc w zakresie gromadzenia danych mających na celu określenie zarówno wzorów konsumpcji tytoniu, jak i przeprowadzenie badań epidemiologicznych dotyczących nikotynizmu we Wspólnocie oraz badań nad zapobieganiem temu zjawisku;

▼ B

b) szczególne środki mające pomóc plantatorom tytoniu przejść na inne uprawy lub podjąć innego rodzaju działalność gospodarczą tworzącą nowe miejsca pracy, jak również przeprowadzenie badań dotyczących możliwości, jakimi w tym zakresie dysponują plantatorzy tytoniu.

2. Fundusz jest finansowany:

a) w odniesieniu do zbiorów z 2002 r. przez potrącenie 2 %, a w przypadku zbiorów z lat 2003, 2004 i 2005 3 % premii określonej w tytule I rozporządzenia (EWG) nr 2075/92 stosowanej do zbiorów z 2005 r., włącznie z tymi zbiorami, w zakresie finansowania wszelkich rodzajów środków określonych w ust. 1;

▼ M4

b) w odniesieniu do lat kalendarzowych 2006, 2007, 2008 i 2009, zgodnie z art. 110m rozporządzenia (WE) nr 1782/2003.

▼ B

3. Komisja przyjmuje szczegółowe przepisy dotyczące stosowania niniejszego artykułu.

Sekcja VI

Przepisy szczególne dla sektora pszczelarskiego

Artykuł 105

Zakres stosowania

1. W celu poprawy ogólnych warunków produkcji i wprowadzania do obrotu produktów pszczelich państwa członkowskie mogą opracować trzyletni program krajowy zwany dalej „programem pszczelarskim”.

▼ M7

2. Państwa członkowskie mogą przyznać szczególny rodzaj pomocy krajowej w zakresie ochrony pasiek o niekorzystnych warunkach strukturalnych lub naturalnych, lub w ramach programów rozwoju gospodarczego, z wyjątkiem pomocy na cele związane z produkcją lub handlem. Państwa członkowskie zgłaszają Komisji pomoc wraz z przedstawieniem programu pszczelarskiego zgodnie z art. 109.

▼ B

Artykuł 106

Środki kwalifikujące się do uzyskania pomocy

Środki, które mogą zostać włączone do programów pszczelarskich, są następujące:

- a) pomoc techniczna skierowana do pszczelarzy i grup pszczelarzy;
- b) zwalczanie warrozy;
- c) racjonalizacja sezonowego przenoszenia uli;
- d) środki wspierające laboratoria przeprowadzające analizy dotyczące fizyko-chemicznych właściwości miodu;
- e) środki mające na celu wsparcie zasiedlania uli we Wspólnocie;

▼B

- f) współpraca z wyspecjalizowanymi organami w zakresie wdrażania stosowanych programów naukowo-badawczych w dziedzinie pszczelarstwa i produktów pszczelich.

Z programu pszczelarskiego wyłącza się środki finansowane z EFRROW zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 1698/2005 ⁽¹⁾.

*Artykuł 107***Analiza struktur produkcji i wprowadzania do obrotu w sektorze pszczelarskim**

Aby kwalifikować się do częściowego finansowania określonego w art. 108 ust. 1, państwa członkowskie przeprowadzają analizę struktur produkcji i wprowadzania do obrotu w sektorze pszczelarskim na swoim terytorium.

*Artykuł 108***Finansowanie**

1. Wspólnota zapewnia częściowe finansowanie programów pszczelarskich w wysokości 50 % wydatków poniesionych przez państwa członkowskie.
2. Państwa członkowskie ponoszą wydatki związane ze środkami przyjętymi w ramach programów pszczelarskich do 15 października każdego roku.

*Artykuł 109***Konsultacje**

Program pszczelarski jest sporządzany w ścisłej współpracy z przedstawicielami organizacji i spółdzielni pszczelarskich. Program zostaje przedstawiony Komisji w celu zatwierdzenia.

*Artykuł 110***Przepisy wykonawcze**

Komisja określa szczegółowe zasady stosowania niniejszej sekcji.

Sekcja VII**Pomoc w sektorze jedwabników***Artykuł 111***Pomoc przyznawana hodowcom jedwabników**

1. Przyznaje się pomoc w odniesieniu do jedwabników oznaczonych kodem CN ex 0106 90 00 i w odniesieniu do jaj jedwabników oznaczonych kodem CN ex 0511 99 85 hodowanych we Wspólnocie.
2. Pomoc przyznaje się hodowcom jedwabników w odniesieniu do każdego zapełnionego pojemnika jaj jedwabników, pod warunkiem że pojemniki te zawierają minimalną liczbę jaj, którą należy określić, oraz że udało się wyhodować jedwabniki.

⁽¹⁾ Dz.U. L 277 z 21.10.2005, str. 1.

▼B

3. Pomoc w odniesieniu do zapełnionego pojemnika jaj jedwabników wynosi 133,26 EUR.

*Artykuł 112***Przepisy wykonawcze**

Komisja przyjmuje szczegółowe zasady stosowania niniejszej sekcji, które obejmują w szczególności minimalną liczbę, o której mowa w art. 111 ust. 2.

TYTUŁ II

PRZEPISY REGULUJĄCE WPROWADZANIE DO OBROTU I PRODUKCJĘ**▼M10***ROZDZIAŁ I**Przepisy regulujące wprowadzanie do obrotu i produkcję*

Sekcja I

Zasady wprowadzania do obrotu**▼B***Artykuł 113***Normy handlowe****▼M3**

1. Komisja może wprowadzić przepisy dotyczące norm handlowych dla jednego z produktów lub większej ich liczby w ramach następujących sektorów:

- a) oliwy z oliwek i oliwek stołowych, w odniesieniu do produktów, o których mowa w załączniku I część VII lit. a);
- b) owoców i warzyw;
- c) przetworzonych owoców i warzyw;
- d) bananów;
- e) żywych roślin.

▼B

2. Normy, o których mowa w ust. 1:

- a) ustanawiane są z uwzględnieniem w szczególności:
 - (i) specyfiki odnośnych produktów;
 - (ii) konieczności zapewnienia warunków dla płynnego zbytu tych produktów na rynku;

▼M3

- (iii) interesu konsumentów w zakresie otrzymywania dokładnych i jasnych informacji na temat produktów, w tym w szczególności w odniesieniu do sektorów owoców i warzyw oraz przetworzonych owoców i warzyw, dotyczących w szczególności kraju pochodzenia, klasy oraz, w stosownych przypadkach, odmiany (lub rodzaju) produktu;

▼B

- (iv) jeśli chodzi o oliwę z oliwek, o której mowa w załączniku I część VII lit. a), zmian w metodach stosowanych do określenia jej właściwości fizycznych, chemicznych i organoleptycznych;

▼M3

- (v) jeśli chodzi o sektor owoców i warzyw oraz przetworzonych owoców i warzyw, norm przyjętych przez Europejską Komisję Gospodarczą ONZ (EKGZN).
- b) mogą odnosić się w szczególności do jakości, podziału na klasy, wagi, rozmiaru, pakowania, opakowywania, przechowywania, transportu, prezentacji, wprowadzania do obrotu, pochodzenia i etykietowania.

▼B

3. O ile Komisja nie postanowi inaczej zgodnie z kryteriami, o których mowa w ust. 2 lit. a), produkty, dla których ustanowiono normy handlowe, można wprowadzać do obrotu we Wspólnocie wyłącznie zgodnie z takimi normami.

Nie naruszając jakichkolwiek szczegółowych przepisów, które Komisja może przyjąć zgodnie z art. 194, państwa członkowskie kontrolują, czy produkty te są zgodne z tymi normami, oraz we właściwych przypadkach stosują sankcje.

▼M3*Artykuł 113a***Dodatkowe wymogi związane z wprowadzaniem do obrotu produktów sektora owoców i warzyw**

1. Produkty sektora owoców i warzyw przeznaczone do sprzedaży konsumentowi jako produkty świeże mogą być wprowadzone do obrotu jedynie, jeśli są solidnej i właściwej jakości handlowej oraz jeśli zawierają informację o kraju pochodzenia.

2. Normy handlowe, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu oraz w art. 113 ust. 1 lit. b) i c), mają zastosowanie do wszystkich etapów wprowadzania do obrotu, w tym przywozu i wywozu, chyba że Komisja postanowi inaczej.

3. Właściciel produktów sektora owoców i warzyw oraz przetworzonych owoców i warzyw objętych normami handlowymi może wystawiać te produkty, oferować je na sprzedaż, dostarczać je i wprowadzać do obrotu na terenie Wspólnoty wyłącznie zgodnie z tymi normami i jest odpowiedzialny za zapewnienie takiej zgodności.

4. Zgodnie z art. 113 ust. 3 akapit drugi i bez uszczerbku dla jakichkolwiek szczegółowych przepisów, które Komisja może przyjąć zgodnie z art. 194, w szczególności w odniesieniu do spójnego przeprowadzania w państwach członkowskich kontroli zgodności, państwa członkowskie dokonują, w odniesieniu do sektora owoców i warzyw oraz przetworzonych owoców i warzyw, selektywnej kontroli zgodności danych produktów z odnośnymi normami handlowymi, opartej o analizę ryzyka. Kontrole te skupiają się na etapie przed wysyłką z obszarów produkcji, obejmującym pakowanie lub ładowanie produktów. W przypadku produktów pochodzących z państw trzecich kontrole przeprowadzane są przed dopuszczeniem ich do swobodnego obrotu.

*Artykuł 113b***Wprowadzanie do obrotu wołowiny pochodzącej od bydła w wieku do dwunastu miesięcy**

1. Bez uszczerbku dla przepisów ustanowionych w art. 42 ust. 1 lit. a) i ust. 2 oraz w załączniku V pkt A, warunki ustanowione w załączniku XIa, w szczególności ustanowione w pkt III tego załącznika opisy produktów rynkowych, które należy stosować, mają zastosowanie do wołowiny pochodzącej od bydła w wieku do dwunastu

▼ M3

miesiący, poddanego ubojowi w dniu 1 lipca 2008 r. lub później, niezależnie, czy została ona wyprodukowana we Wspólnocie czy przywieziona z państw trzecich.

Jednak mięso z bydła w wieku do dwunastu miesięcy poddanego ubojowi przed dniem 1 lipca 2008 r. może być nadal wprowadzane do obrotu bez wymogu spełnienia warunków ustanowionych w załączniku XIa.

2. Warunki, o których mowa w ust. 1, nie mają zastosowania do wołowiny objętej chronioną nazwą pochodzenia lub chronionym oznaczeniem geograficznym zarejestrowanymi zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 510/2006 z dnia 20 marca 2006 r. w sprawie ochrony oznaczeń geograficznych i nazw pochodzenia produktów rolnych i środków spożywczych⁽¹⁾ przed dniem 29 czerwca 2007 r.

▼ M10*Artykuł 113c***Zasady wprowadzania do obrotu w celu poprawy i stabilizacji funkcjonowania wspólnego rynku win**

1. W celu poprawy i stabilizacji funkcjonowania wspólnego rynku win, w tym winogron, moszczu i win, na bazie których są wyprodukowane, produkujące państwa członkowskie mogą określić zasady wprowadzania do obrotu, których celem będzie regulowanie podaży, w szczególności poprzez wdrażanie decyzji podejmowanych przez organizacje międzybranżowe, o których mowa w art. 123 ust. 3 i 125o.

Zasady takie są proporcjonalne do wyznaczonych celów i nie powinny:

- a) odnosić się do jakiegokolwiek transakcji po pierwszym wprowadzeniu do obrotu danego produktu;
- b) pozwalać na ustalanie cen, w tym jeśli ceny są ustalane jako wskazówka lub zalecenie;
- c) uniemożliwiać dostępu do znacznej części zbiorów, które inaczej byłyby dostępne;
- d) pozwalać na odmowę wydania krajowych i wspólnotowych zaświadczeń wymaganych do obrotu i sprzedaży win, jeśli takie wprowadzenie do obrotu jest zgodne z tymi zasadami.

2. Zasady, o których mowa w ust. 1, muszą być podane do wiadomości podmiotom gospodarczym poprzez opublikowanie ich *in extenso* w urzędowych publikacjach danego państwa członkowskiego.

3. Obowiązek powiadamiania, o którym mowa w art. 125o ust. 3, dotyczy również decyzji lub działań podejmowanych przez państwa członkowskie zgodnie z niniejszym artykułem.

*Artykuł 113d***Przepisy szczególne w sprawie wprowadzania do obrotu wina**

1. Oznaczenie kategorii produktu winiarskiego, jak przewidziano w załączniku XIb, może być stosowane we Wspólnocie jedynie do wprowadzania do obrotu produktu zgodnego z odpowiednimi warunkami ustanowionymi w tym załączniku.

⁽¹⁾ Dz.U. L 93 z 31.3.2006, s. 12. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1791/2006 (Dz.U. L 363 z 20.12.2006, s. 1).

▼ M10

Jednak niezależnie od art. 118y ust. 1 lit. a) państwa członkowskie mogą zezwolić na używanie słowa „wino”, jeżeli:

- a) występuje ono w połączeniu z nazwą owocu w formie nazwy złożonej w odniesieniu do wprowadzanych na rynek produktów otrzymywanych w procesie fermentacji owocu innego niż winogrona; lub
- b) jest ono częścią nazwy złożonej.

Unika się jakiegokolwiek pomyłki z produktami odpowiadającymi kategoriom win wymienionym w załączniku XIb.

2. Kategorie produktów winiarskich wymienione w załączniku XIb mogą zostać zmienione przez Komisję zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 195 ust. 4.

3. Z wyjątkiem wina butelkowanego, w odniesieniu do którego istnieje dowód, że butelkowanie zostało przeprowadzone przed dniem 1 września 1971 r., wino wyprodukowane z odmian winorośli wymienionych w klasyfikacjach przygotowanych zgodnie z art. 120a ust. 2 akapit pierwszy, lecz nieodpowiadające żadnej z kategorii określonych w załączniku XIb, używane jest jedynie do spożycia przez rodziny poszczególnych producentów wina oraz do produkcji octu winnego lub do destylacji.

▼ B*Artykuł 114***Normy handlowe dla mleka i przetworów mlecznych**

1. Produkty żywnościowe przeznaczone do spożycia przez ludzi można wprowadzać do obrotu jako mleko i przetwory mleczne, tylko jeśli są one zgodne z definicjami i nazwami ustanowionymi w załączniku XII.

2. Nie naruszając wyjątków określonych prawem wspólnotowym i środków ochrony zdrowia publicznego, mleko oznaczone kodem CN 0401 przeznaczone do spożycia przez ludzi można wprowadzać do obrotu wyłącznie we Wspólnocie zgodnie z przepisami załącznika XI, w tym zwłaszcza z definicjami zawartymi w pkt I tego załącznika.

*Artykuł 115***Normy handlowe dla tłuszczów**

Nie naruszając art. 114 ust. 1 ani żadnych przepisów przyjętych w sektorze weterynarii i sektorze środków spożywczych, w celu zagwarantowania, że produkty te spełniają normy higieny i zdrowia oraz ochrony zdrowia ludzi i zwierząt, normy ustanowione w załączniku XV mają zastosowanie do następujących produktów o zawartości tłuszczu wynoszącej co najmniej 10 %, ale mniejszej niż 90 % wagowo, przeznaczonych do spożycia przez ludzi:

- a) tłuszczów mlecznych oznaczonych kodem CN 0405 i ex 2106;
- b) tłuszczów oznaczonych kodem CN ex 1517;
- c) tłuszczów złożonych z produktów roślinnych lub zwierzęcych oznaczonych kodem CN ex 1517 i ex 2106.

Zawartość tłuszczu po wyłączeniu soli wynosi przynajmniej dwie trzecie suchej masy.

Jednak normy te obowiązują wyłącznie w stosunku do produktów, które pozostają w stanie stałym w temperaturze 20 °C i które nadają się do smarowania.

▼B*Artykuł 116***▼C1****Normy handlowe dla produktów sektorów jaj i mięsa drobiowego****▼B**

►**C1** Produkty sektorów jaj i mięsa drobiowego są ◀ wprowadzane do obrotu zgodnie z przepisami zamieszczonymi w załączniku XIV.

*Artykuł 117***Certyfikacja chmielu**

1. Produkty sektora chmielu, pochodzące ze zbiorów lub wytworzone we Wspólnocie, podlegają procedurze certyfikacji.

2. Certyfikaty można wydawać wyłącznie dla produktów spełniających minimalne wymagania jakościowe obowiązujące na danym etapie wprowadzania do obrotu. W przypadku mączki chmielowej, mączki chmielowej z podwyższoną zawartością lupuliny, wyciągu z szyszek chmielu oraz mieszanych produktów chmielowych certyfikat może zostać wydany wyłącznie pod warunkiem, że zawartość alfa-kwasów w tych produktach nie jest mniejsza od zawartości w chmielu, z którego zostały one wytworzone.

3. Certyfikaty zawierają co najmniej następujące informacje:

- a) miejsce produkcji chmielu;
- b) rok zbioru,
- c) odmiany.

4. Produkty sektora chmielu można wprowadzać do obrotu bądź wywozić wyłącznie jeżeli wydano certyfikat, o którym mowa w ust. 1, 2 i 3.

W przypadku przywożonych produktów sektora chmielu świadectwo określone w art. 158 ust. 2 uważa się za równoważne certyfikatowi.

5. Komisja może przyjąć środki stanowiące odstępstwo od ust. 4:

- a) w celu spełnienia wymagań handlowych niektórych państw trzecich; lub
- b) w odniesieniu do produktów przeznaczonych do zastosowań specjalnych.

Środki, o których mowa w akapicie pierwszym:

- a) nie zagrażają normalnemu obrotowi produktami, dla których został wydany certyfikat;
- b) zawierają gwarancje mające na celu uniknięcie wszelkich pomyłek ze wspomnianymi produktami.

*Artykuł 118***Normy handlowe dla oliwy z oliwek i oliwy z wyciągu z oliwek**

1. Stosowanie opisów i definicji oliwy z oliwek oraz oliwy z wyciągu z oliwek określonych w załączniku XV jest obowiązkowe w odniesieniu do wprowadzenia do obrotu danych produktów we Wspólnocie oraz, o ile to zgodne z obowiązkowymi międzynarodowymi przepisami, handlu z państwami trzecimi.

▼B

2. Wyłącznie oliwy, o których mowa w załączniku XV pkt 1 lit. a) i b), pkt 3 i pkt 6 mogą zostać wprowadzone do obrotu w sprzedaży detalicznej.

▼M10

Sekcja Ia

Nazwy pochodzenia, oznaczenia geograficzne oraz określenia tradycyjne w sektorze wina*Artykuł 118a***Zakres stosowania**

1. Przepisy dotyczące nazw pochodzenia, oznaczeń geograficznych i określeń tradycyjnych określone w niniejszej sekcji mają zastosowanie do produktów, o których mowa w załączniku XIb ust. 1, 3–6, 8, 9, 11, 15 i 16.
2. Podstawą przepisów, o których mowa w ust. 1, jest:
 - a) ochrona prawnie uzasadnionych interesów:
 - (i) konsumentów; oraz
 - (ii) producentów;
 - b) zapewnienie sprawnego funkcjonowania wspólnego rynku danych produktów; oraz
 - c) promocja produktów wysokiej jakości przy jednoczesnym zezwoleniu na krajowe środki wspierające politykę jakości.

Podsekcja I

Nazwy pochodzenia i oznaczenia geograficzne*Artykuł 118b***Definicje**

1. Dla celów niniejszej podsekcji zastosowanie mają następujące definicje:
 - a) „nazwa pochodzenia” oznacza nazwę regionu, określonego miejsca lub, w szczególnych przypadkach, kraju, która to nazwa służy do opisu produktu, o którym mowa w art. 118a ust. 1, spełniającego następujące wymogi:
 - (i) jego jakość i cechy charakterystyczne są zasadniczo lub wyłącznie związane ze szczególnym środowiskiem geograficznym z właściwymi dla niego czynnikami przyrodniczymi oraz ludzkimi;
 - (ii) winogrona, z których jest produkowany, pochodzą wyłącznie z tego geograficznego obszaru;
 - (iii) jego produkcja odbywa się w tym geograficznym obszarze; oraz
 - (iv) otrzymywany jest z odmian winorośli należących do *Vitis vinifera*;
 - b) „oznaczenie geograficzne” oznacza nazwę regionu, określonego miejsca lub, w szczególnych przypadkach, kraju, która to nazwa

▼ **M10**

służy do opisu produktu, o którym mowa w art. 118a ust. 1, spełniającego następujące wymogi:

- (i) posiada szczególną jakość, reputację lub inne cechy charakterystyczne, które można przypisać temu pochodzeniu geograficznemu;
- (ii) przynajmniej 85 % winogron, z których jest produkowany, pochodzi wyłącznie z tego obszaru geograficznego;
- (iii) jego produkcja odbywa się w tym obszarze geograficznym; oraz
- (iv) otrzymywany jest z odmian winorośli należących do *Vitis vinifera* lub z krzyżówki tych gatunków z innymi gatunkami rodzaju *Vitis*.

2. Niektóre tradycyjne używane nazwy stanowią nazwę pochodzenia, w przypadku gdy:

- a) oznaczają wino;
- b) odnoszą się do nazwy geograficznej;
- c) spełniają wymogi, o których mowa w ust. 1 lit. a) ppkt (i)–(iv); oraz
- d) przechodzą procedurę obejmowania ochroną nazw pochodzenia i oznaczeń geograficznych, o których mowa w niniejszej podsekcji.

3. Nazwy pochodzenia i oznaczenia geograficzne, w tym odnoszące się do obszarów geograficznych w krajach trzecich, kwalifikują się do ochrony we Wspólnocie zgodnie z przepisami określonymi w niniejszej podsekcji.

Artykuł 118c

Zawartość wniosków o objęcie nazwy ochroną

1. Wnioski o objęcie ochroną nazw jako nazw pochodzenia lub oznaczeń geograficznych obejmują dokumentację techniczną zawierającą:

- a) nazwę, która ma być chroniona;
- b) nazwę i adres wnioskodawcy;
- c) specyfikację produktu, o której mowa w ust. 2; oraz
- d) jednolity dokument streszczający specyfikację produktu, o której mowa w ust. 2.

2. Specyfikacja produktu umożliwia zainteresowanym stronom kontrolę odpowiednich warunków produkcji objętej nazwą pochodzenia lub oznaczeniem geograficznym.

Zawiera ona co najmniej:

- a) nazwę, która ma być chroniona;
- b) opis wina (win):
 - (i) dla win z nazwą pochodzenia – jego najważniejsze analityczne i organoleptyczne cechy charakterystyczne;
 - (ii) dla win z oznaczeniem geograficznym – jego najważniejsze analityczne cechy charakterystyczne oraz ocenę lub oznaczenie jego organoleptycznych cech charakterystycznych;
- c) w stosownych przypadkach, szczególne praktyki enologiczne stosowane przy produkcji wina (win), a także ograniczenia obowiązujące w przypadku produkcji tego (tych) wina (win);

▼ M10

- d) wytyczenie granic danego obszaru geograficznego;
- e) maksymalną wydajność z hektara;
- f) wskazanie odmiany lub odmian winorośli, z których otrzymywane jest (są) wino(-a);
- g) szczegóły określające związek, o którym mowa w art. 118b ust. 1 lit. a) ppkt (i) lub, w stosownych przypadkach, w art. 118b ust. 1 lit. b) ppkt (i);
- h) obowiązujące wymogi ustanowione w przepisach wspólnotowych lub krajowych lub, jeżeli tak przewidziały państwa członkowskie, przez organizację zarządzającą chronioną nazwą pochodzenia lub chronionym oznaczeniem geograficznym przy uwzględnieniu faktu, że wymogi te muszą być obiektywne, niedyskryminacyjne i zgodne z prawem wspólnotowym;
- i) nazwę i adres organów lub jednostek dokonujących kontroli zgodności z wymogami specyfikacji produktu oraz ich szczegółowe zadania.

*Artykuł 118d***Wniosek o objęcie ochroną w odniesieniu do obszaru geograficznego w kraju trzecim**

1. W przypadku gdy wniosek o objęcie ochroną dotyczy obszaru geograficznego w kraju trzecim, oprócz elementów przewidzianych w art. 118c zawiera on dowód, że dana nazwa jest chroniona w jego kraju pochodzenia.
2. Wniosek przesyłany jest Komisji bezpośrednio przez wnioskodawcę lub za pośrednictwem władz zainteresowanego kraju trzeciego.
3. Wniosek o objęcie ochroną składany jest w jednym z języków urzędowych Wspólnoty lub dołącza się do niego uwierzytelnione tłumaczenie na jeden z tych języków.

*Artykuł 118e***Wnioskodawcy**

1. Każda zainteresowana grupa producentów lub, w wyjątkowych przypadkach, jeden producent może złożyć wniosek o objęcie ochroną nazwy pochodzenia lub oznaczenia geograficznego. Inne zainteresowane strony mogą przyłączyć się do wniosku.
2. Producenci mogą składać wnioski o objęcie ochroną jedynie w odniesieniu do win, które produkują.
3. W przypadku nazwy określającej transgraniczny obszar geograficzny lub tradycyjnej nazwy związanej z transgranicznym obszarem geograficznym można złożyć wspólny wniosek.

*Artykuł 118f***Wstępna procedura krajowa**

1. Pochodzące ze Wspólnoty wnioski o ochronę nazwy pochodzenia lub oznaczenia geograficznego win zgodnie z art. 118b są przedmiotem wstępnej procedury krajowej, zgodnie z niniejszym artykułem.
2. Wniosek o objęcie ochroną składa się w państwie członkowskim, z którego terytorium pochodzi nazwa pochodzenia lub oznaczenie geograficzne.

▼ **M10**

3. Państwo członkowskie bada wnioski o objęcie ochroną w celu sprawdzenia, czy spełnia on warunki określone w niniejszej podsekcji.

Państwo członkowskie przeprowadza krajową procedurę, zapewniając odpowiednią publikację wniosku oraz przewidując okres przynajmniej dwóch miesięcy od daty publikacji na zgłoszenie sprzeciwu wobec zaproponowanej ochrony przez każdą osobę fizyczną lub prawną, mającą uzasadniony interes oraz zamieszkałą lub mającą siedzibę na terytorium danego państwa, poprzez przedstawienie odpowiednio uzasadnionego oświadczenia danemu państwu członkowskiemu.

4. Jeśli państwo członkowskie uważa, że nazwa pochodzenia lub oznaczenie geograficzne nie spełniają odpowiednich wymogów lub są one niezgodne z prawem wspólnotowym, odrzuca ono taki wniosek.

5. Jeśli państwo członkowskie uważa, że spełnione są odpowiednie wymagania, to:

- a) publikuje ono jednolity dokument oraz specyfikację produktu przynajmniej w Internecie; i
- b) przekazuje Komisji wniosek o objęcie ochroną, zawierający:
 - (i) nazwę i adres wnioskodawcy;
 - (ii) jednolity dokument, o którym mowa w art. 118c ust. 1 lit. d);
 - (iii) deklarację państwa członkowskiego stwierdzającą, że wniosek złożony przez wnioskodawcę spełnia wymagane warunki; oraz
 - (iv) odesłanie do publikacji, o której mowa lit. a).

Informacje te przekazywane są w jednym z języków urzędowych Wspólnoty lub dołącza się do nich uwierzytelnione tłumaczenie na jeden z tych języków.

6. Państwa członkowskie wprowadzają do dnia 1 sierpnia 2009 r. przepisy ustawowe, wykonawcze lub administracyjne niezbędne do wykonania niniejszego artykułu.

7. W przypadku gdy dane państwo członkowskie nie posiada krajowego prawodawstwa dotyczącego ochrony nazw pochodzenia i oznaczeń geograficznych, może ono, wyłącznie na zasadach przejściowych, przyznać nazwie ochronę zgodnie z warunkami niniejszej podsekcji na poziomie krajowym ze skutkiem od dnia złożenia wniosku w Komisji. Taka tymczasowa ochrona krajowa wygasa w dniu, w którym na mocy tej podsekcji zostanie podjęta decyzja dotycząca rejestracji nazwy lub odmowy jej ochrony.

Artykuł 118g

Rozpatrywanie wniosków przez Komisję

1. Komisja podaje do wiadomości publicznej datę złożenia wniosku o objęcie ochroną nazwy pochodzenia lub oznaczenia geograficznego.

2. Komisja bada, czy wnioski o objęcie ochroną, o których mowa w art. 118f ust. 5, spełniają warunki określone w niniejszej podsekcji.

3. Jeśli Komisja uważa, że warunki określone w niniejszej podsekcji są spełnione, publikuje ona w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* jednolity dokument, o którym mowa w art. 118c ust. 1 lit. d), oraz odesłanie do publikacji specyfikacji produktu, o której mowa w art. 118f ust. 5.

▼ M10

W innym przypadku, zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 195 ust. 4, Komisja podejmuje decyzję o odrzuceniu wniosku.

*Artykuł 118h***Procedura sprzeciwu**

W ciągu dwóch miesięcy od daty publikacji przewidzianej w art. 118 g ust. 3 akapit pierwszy każde państwo członkowskie lub kraj trzeci, lub każda osoba fizyczna lub prawna, mająca uzasadniony interes, zamieszkała lub mająca siedzibę na terytorium państwa członkowskiego innego niż składające wniosek o objęcie ochroną lub na terytorium kraju trzeciego, może zgłosić sprzeciw wobec zaproponowanego objęcia ochroną poprzez przedstawienie Komisji odpowiednio uzasadnionego oświadczenia dotyczącego warunków kwalifikowalności ustanowionych w niniejszej podsekcji.

W przypadku osoby fizycznej lub prawnej zamieszkałej lub mającej siedzibę w kraju trzecim takie oświadczenie należy złożyć, bezpośrednio lub za pośrednictwem władz zainteresowanego kraju trzeciego, w terminie dwóch miesięcy, o których mowa w akapicie pierwszym.

*Artykuł 118i***Decyzja o objęciu ochroną**

Na podstawie posiadanych informacji Komisja podejmuje decyzję, zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 195 ust. 4, o objęciu ochroną nazwy pochodzenia lub oznaczenia geograficznego spełniających warunki określone w niniejszej podsekcji i zgodnych z prawem wspólnotowym, lub o odrzuceniu wniosku, w przypadku gdy warunki te nie są spełnione.

*Artykuł 118j***Homonimy**

1. Nazwa, w odniesieniu do której złożono wniosek, homonimiczna lub częściowo homonimiczna w stosunku do nazwy już zarejestrowanej na mocy niniejszego rozporządzenia w sprawie sektora wina, jest rejestrowana z należytyym uwzględnieniem miejscowego i tradycyjnego użycia oraz wszelkiego ryzyka błędnego zrozumienia.

Nazwa homonimiczna prowadząca do błędnego przekonania konsumenta, że produkty pochodzą z innego terytorium, nie podlega rejestracji nawet w przypadku, gdy ta nazwa i jej brzmienie są dokładnie takie same jak nazwa faktycznego terytorium, regionu lub miejsca pochodzenia danych produktów.

Stosowanie zarejestrowanej nazwy homonimicznej uwarunkowane jest istnieniem w praktyce wystarczającego rozróżnienia między później rejestrowaną nazwą homonimiczną a nazwą już zamieszczoną w rejestrze, z uwzględnieniem konieczności równego traktowania zainteresowanych producentów i uniknięcia sytuacji, w której konsument mógłby zostać wprowadzony w błąd.

2. Ustęp 1 stosuje się odpowiednio, jeżeli nazwa, w odniesieniu do której składany jest wniosek, jest homonimiczna lub częściowo homonimiczna z oznaczeniem geograficznym chronionym na mocy przepisów państw członkowskich.

Państwa członkowskie nie rejestrują nietożsamyh nazw geograficznych w celach ochrony na mocy ich odpowiednich przepisów dotyczących

▼ M10

oznaczeń geograficznych, jeśli nazwa pochodzenia lub oznaczenie geograficzne są chronione we Wspólnocie na mocy prawa wspólnotowego odnoszącego się do nazw pochodzenia i oznaczeń geograficznych.

3. Jeżeli środki wykonawcze Komisji nie stanowią inaczej, w przypadku gdy nazwa odmiany winorośli zawiera chronioną nazwę pochodzenia lub chronione oznaczenie geograficzne, nazwy tej nie stosuje się dla celów oznaczania produktów objętych niniejszym rozporządzeniem.

4. Ochrona nazw pochodzenia i oznaczeń geograficznych w odniesieniu do produktów objętych art. 118b pozostaje bez uszczerbku dla chronionych oznaczeń geograficznych mających zastosowanie do napojów spirytusowych w rozumieniu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 110/2008 z dnia 15 stycznia 2008 r. w sprawie definicji, opisu, prezentacji, etykietowania i ochrony oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych ⁽¹⁾ i vice versa.

*Artykuł 118k***Podstawy odmowy objęcia ochroną**

1. Nazwy, które stały się nazwami rodzajowymi, nie są objęte ochroną jako nazwa pochodzenia lub oznaczenie geograficzne.

Do celów niniejszej podsekcji „nazwa, która stała się nazwą rodzajową”, oznacza nazwę wina, która pomimo tego, że związana jest z miejscem lub regionem, w którym dany produkt był pierwotnie produkowany lub wprowadzany do obrotu, stała się nazwą zwyczajową danego wina we Wspólnocie.

W celu ustalenia, czy nazwa stała się nazwą rodzajową, czy też nie, brane są pod uwagę wszystkie odpowiednie czynniki, a w szczególności:

- a) bieżąca sytuacja we Wspólnocie, zwłaszcza w obszarach konsumpcji;
- b) odpowiednie przepisy krajowe lub wspólnotowe.

2. Nazwa nie jest chroniona jako nazwa pochodzenia lub oznaczenie geograficzne, jeśli w świetle reputacji i renomy znaku towarowego ochrona mogłaby wprowadzić konsumentów w błąd co do prawdziwego pochodzenia wina.

*Artykuł 118l***Związek ze znakami towarowymi**

1. W przypadku gdy nazwa pochodzenia lub oznaczenie geograficzne są objęte ochroną na mocy niniejszego rozporządzenia, wniosek o rejestrację znaku towarowego odnoszący się do jednej z sytuacji, o których mowa w art. 118 m ust. 2, dotyczący produktu należącego do jednej z kategorii wymienionych w załączniku XIb jest odrzucany, jeżeli złożenie wniosku o rejestrację znaku towarowego nastąpiło po dacie przedłożenia Komisji wniosku o ochronę nazwy pochodzenia lub oznaczenia geograficznego oraz nazwa pochodzenia lub oznaczenie geograficzne zostały następnie objęte ochroną.

Znaki towarowe zarejestrowane z naruszeniem akapitu pierwszego są unieważniane.

⁽¹⁾ Dz.U. L 39 z 13.2.2008, s. 16.

▼ **M10**

2. Bez uszczerbku dla przepisów art. 118k ust. 2, znak towarowy, którego stosowanie odpowiada jednej z sytuacji, o których mowa w art. 118 m ust. 2, którego dotyczy wniosek i który zarejestrowano lub ustanowiono poprzez używanie, jeżeli taka możliwość jest dopuszczona przez odpowiednie przepisy, na terytorium Wspólnoty przed datą przedłożenia Komisji wniosku o ochronę nazwy pochodzenia lub oznaczenia geograficznego, może pozostać w użyciu zaś jego okres stosowania może zostać przedłużony niezależnie od ochrony nazwy pochodzenia lub oznaczenia geograficznego, pod warunkiem że brak jest podstaw do jego unieważnienia lub cofnięcia, jak określono w pierwszej dyrektywie Rady 89/104/EWG z dnia 21 grudnia 1988 r. mającej na celu zbliżenie ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do znaków towarowych ⁽¹⁾ lub rozporządzeniu Rady (WE) nr 40/94 z dnia 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego ⁽²⁾.

W takich przypadkach dozwolone jest stosowanie nazwy pochodzenia lub oznaczenia geograficznego równoległe do stosowania odpowiednich znaków towarowych.

*Artykuł 118m***Ochrona**

1. Chronione nazwy pochodzenia i chronione oznaczenia geograficzne mogą być stosowane przez wszelkie podmioty gospodarcze wprowadzające do obrotu wino, które zostało wyprodukowane zgodnie z odpowiednią specyfikacją produktu.

2. Chronione nazwy pochodzenia i chronione oznaczenia geograficzne oraz wina używające tych chronionych nazw zgodnie ze specyfikacją produktu są chronione przed:

- a) wszelkim bezpośrednim lub niebezpośrednim wykorzystaniem chronionej nazwy w celach handlowych:
 - (i) przez porównywalne produkty niezgodne ze specyfikacją produktu objętego chronioną nazwą; lub
 - (ii) jeśli takie zastosowanie wykorzystuje reputację nazwy pochodzenia lub oznaczenia geograficznego;
- b) wszelkim niewłaściwym stosowaniem, imitacją lub przywołaniem, nawet jeśli prawdziwe pochodzenie produktu lub usługi jest podane lub chroniona nazwa jest przetłumaczona, lub towarzyszą jej określenia, takie jak: „styl”, „typ”, „metoda”, „jak produkowane w”, „imitacja”, „smak”, „jak” lub tym podobne;
- c) wszelkim innym nieprawdziwym lub wprowadzającym w błąd oznaczeniem miejsca wytworzenia, pochodzenia, charakteru lub zasadniczych cech produktu, na wewnętrznym lub zewnętrznym opakowaniu, w materiałach reklamowych lub dokumentach związanych z danym wyrobem winiarskim, oraz pakowaniem produktu w pojemnik, który mógłby błędnie sugerować miejsce pochodzenia wyrobu;
- d) wszelkimi innymi praktykami mogącymi wprowadzić konsumentów w błąd co do prawdziwego pochodzenia produktu.

3. Chronione nazwy pochodzenia lub chronione oznaczenia geograficzne nie stają się we Wspólnocie nazwami rodzajowymi w rozumieniu art. 118k ust. 1.

⁽¹⁾ Dz.U. L 40 z 11.2.1989, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 11 z 14.1.1994, s. 1.

▼ M10

4. Państwa członkowskie podejmują kroki niezbędne do zaprzestania niezgodnego z prawem stosowania chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych, o których mowa w ust. 2.

▼ A1

5. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1–4 zezwala się Chorwacji na wprowadzanie do obrotu na rynku w Chorwacji lub wywóz do państw trzecich win o nazwie „Mlado vino portugizac” do wyczerpania zapasów istniejących w dniu przystąpienia. Chorwacja stworzy skomputeryzowany bank danych na temat zapasów istniejących w dniu przystąpienia i zapewni, aby stan tych zapasów był sprawdzony i zgłoszony Komisji.

▼ M10*Artykuł 118n***Rejestr**

Komisja sporządza i prowadzi publicznie dostępny elektroniczny rejestr chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych dla wina.

*Artykuł 118o***Wyznaczenie właściwego organu kontrolnego**

1. Państwa członkowskie wyznaczają właściwy organ lub właściwe organy odpowiedzialne za kontrole w odniesieniu do zobowiązań ustanowionych w niniejszej podsekcji zgodnie z kryteriami określonymi w art. 4 rozporządzenia (WE) nr 882/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie kontroli urzędowych przeprowadzanych w celu sprawdzenia zgodności z prawem paszowym i żywnościowym oraz regułami dotyczącymi zdrowia zwierząt i dobrostanu zwierząt⁽¹⁾.

2. Państwa członkowskie zapewniają, aby każdy podmiot spełniający wymogi niniejszej podsekcji miał prawo do bycia objętym systemem kontroli.

3. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o właściwym organie lub organach, o których mowa w ust. 1. Komisja podaje ich nazwy i adresy do publicznej wiadomości i uaktualnia je okresowo.

*Artykuł 118p***Kontrola zgodności ze specyfikacją produktu**

1. W odniesieniu do chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych odnoszących się do obszaru geograficznego znajdującego się we Wspólnocie roczna weryfikacja zgodności ze specyfikacją produktu w trakcie produkcji oraz w trakcie lub po rozlewie wina zapewniana jest przez:

- a) właściwy organ lub organy, o których mowa w art. 118o ust. 1; lub
- b) jeden lub więcej organów kontrolnych w rozumieniu art. 2 ust. 2 pkt 5 rozporządzenia (WE) nr 882/2004, działających jako jednostki certyfikujące produkty zgodnie z kryteriami określonymi w art. 5 tego rozporządzenia.

⁽¹⁾ Dz.U. L 165 z 30.4.2004, s. 1.

▼ M10

Koszty weryfikacji są ponoszone przez podmioty gospodarcze będące jej przedmiotem.

2. W odniesieniu do chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych odnoszących się do obszaru geograficznego znajdującego się w kraju trzecim roczna weryfikacja zgodności ze specyfikacją produktu w trakcie produkcji oraz w trakcie rozlewu wina lub po nim zapewniana jest przez:

a) jeden lub więcej organów publicznych wyznaczonych przez kraj trzeci; lub

b) jedną lub kilka jednostek certyfikujących.

3. Jednostki certyfikujące, o których mowa w ust. 1 lit. b) i ust. 2 lit. b), spełniają wymogi europejskiej normy EN 45011 lub przewodnika 65 ISO/IEC (wymogi ogólne dla jednostek prowadzących systemy certyfikacji produktów), a od dnia 1 maja 2010 r. są akredytowane zgodnie z tymi normami.

4. W przypadku gdy organ lub organy, o których mowa w ust. 1 lit. a) i ust. 2 lit. a), weryfikują zgodność ze specyfikacją produktu, dostarczają one odpowiednich gwarancji obiektywizmu i bezstronności oraz mają do dyspozycji wykwalifikowany personel i zasoby potrzebne do realizacji swoich zadań.

*Artykuł 118q***Zmiany specyfikacji produktu**

1. Wnioskodawca spełniający warunki art. 118e może wystąpić o zatwierdzenie zmiany specyfikacji produktu chronionej nazwy pochodzenia lub chronionego oznaczenia geograficznego, w szczególności aby uwzględnić rozwój wiedzy naukowo-technicznej lub korektę granic obszaru geograficznego, o którym mowa w art. 118c ust. 2 akapit drugi lit. d). Wnioski opisują i uzasadniają zmiany, o które się występuje.

2. W przypadku gdy proponowana zmiana obejmuje jedną lub więcej zmian do jednolitego dokumentu, o którym mowa w art. 118c ust. 1 lit. d), art. 118f–118i stosuje się odpowiednio do wniosku o zmianę specyfikacji. Jeżeli jednak proponowana zmiana jest niewielka, Komisja podejmuje decyzję, zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 195 ust. 4, czy zatwierdzić wniosek bez stosowania procedury ustanowionej w art. 118 g ust. 2 i art. 118h oraz, w przypadku zgody, przystępuje do publikacji dokumentów, o których mowa w art. 118g ust. 3.

3. W przypadku gdy proponowana zmiana nie pociąga za sobą żadnych zmian jednolitego dokumentu, stosuje się następujące zasady:

a) jeśli obszar geograficzny znajduje się w danym państwie członkowskim, to państwo członkowskie wyraża opinię na temat zmiany oraz, jeśli zgadza się na tę zmianę, publikuje zmienioną specyfikację produktu i informuje Komisję o zatwierdzonych zmianach i ich powodach;

b) jeśli obszar geograficzny znajduje się w kraju trzecim, Komisja decyduje, czy zatwierdzić proponowaną zmianę.

▼ M10*Artykuł 118r***Unieważnienie ochrony**

Zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 195 ust. 4, z własnej inicjatywy lub na odpowiednio uzasadniony wniosek państwa członkowskiego, kraju trzeciego lub osoby fizycznej lub prawnej, której interes jest prawnie uzasadniony, Komisja może podjąć decyzję o unieważnieniu ochrony nazwy pochodzenia lub oznaczenia geograficznego, jeśli zgodność z odpowiednią specyfikacją produktu już nie jest zapewniona.

Artykuły 118f–118i stosuje się odpowiednio.

*Artykuł 118s***Istniejące chronione nazwy win**

1. Nazwy win chronione zgodnie z art. 51 i 54 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999 i art. 28 rozporządzenia Komisji (WE) nr 753/2002 z dnia 29 kwietnia 2002 r. ustanawiającego niektóre zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1493/1999 odnośnie do opisu, oznaczania, prezentacji i ochrony niektórych produktów sektora wina⁽¹⁾ są automatycznie chronione na mocy niniejszego rozporządzenia. Komisja odnotowuje je w rejestrze przewidzianym w art. 118n niniejszego rozporządzenia.

2. W odniesieniu do chronionych nazw win, o których mowa w ust. 1, państwa członkowskie przekazują Komisji:

- a) dokumentację techniczną, jak przewidziano w art. 118c ust. 1;
- b) krajowe decyzje o zatwierdzeniu.

3. Nazwy win, o których mowa w ust. 1, w odniesieniu do których nie przedłożono do dnia 31 grudnia 2011 r. informacji, o których mowa w ust. 2, tracą ochronę na mocy niniejszego rozporządzenia. Komisja podejmuje odpowiednie kroki formalne w celu usunięcia tych nazw z rejestru przewidzianego w art. 118n.

4. Artykuł 118r niniejszego rozporządzenia nie ma zastosowania w odniesieniu do istniejących chronionych nazw win, o których mowa w ust. 1.

Do dnia 31 grudnia 2014 r. Komisja może z własnej inicjatywy i zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 195 ust. 4, podjąć decyzję o unieważnieniu ochrony chronionych nazw win, o których mowa w ust. 1, jeśli nie spełniają one warunków ustanowionych w art. 118b.

▼ A1

5. W przypadku Chorwacji nazwy win opublikowane w Dzienniku Urzędowym seria C 116 z dnia 14 kwietnia 2011 r. są chronione na mocy niniejszego rozporządzenia, z zastrzeżeniem pozytywnego wyniku procedury sprzeciwu. Komisja odnotowuje je w rejestrze przewidzianym w art. 118n.

Ustępy 2–4 niniejszego artykułu stosuje się pod następującymi warunkami: termin, o którym mowa w ust. 3, wynosi jeden rok od dnia przystąpienia Chorwacji; termin, o którym mowa w ust. 4, wynosi cztery lata od dnia przystąpienia Chorwacji.

⁽¹⁾ Dz.U. L 118 z 4.5.2002, s. 1.

▼ **M10***Artykuł 118t***Oplaty**

Państwa członkowskie mogą pobierać opłatę na pokrycie kosztów ponoszonych przez nie w związku z rozpatrywaniem wniosków o objęcie ochroną, deklaracji sprzeciwu, wniosków o zmianę i wniosków o unieważnienie na mocy niniejszej podsekcji.

Podsekcja II

Określenia tradycyjne*Artykuł 118u***Definicje**

1. „Określenie tradycyjne” oznacza określenie produktów, o których mowa w art. 118a ust. 1, tradycyjnie używane w państwach członkowskich, aby oznaczyć:
 - a) że produkt ma chronioną nazwę pochodzenia lub chronione oznaczenie geograficzne na mocy prawa wspólnotowego lub prawa krajowego;
 - b) produkcję, metodę dojrzewania lub jakość, kolor, rodzaj miejsca lub szczególne wydarzenie historyczne związane z produktami o chronionej nazwie pochodzenia lub chronionym oznaczeniu geograficznym.
2. Określenia tradycyjne są uznawane, definiowane i chronione przez Komisję.

*Artykuł 118v***Ochrona**

1. Chronionego określenia tradycyjnego można używać wyłącznie w odniesieniu do produktu, który został wyprodukowany zgodnie z definicją, o której mowa w art. 118u ust. 2.
Określenia tradycyjne są chronione przed użyciem niezgodnym z prawem.
Państwa członkowskie podejmują kroki niezbędne do powstrzymania niezgodnego z prawem stosowania chronionych określeń tradycyjnych.
2. Określenia tradycyjne nie stają się nazwą rodzajową we Wspólnocie.

Sekcja Ib

Etykietowanie i prezentacja produktów w sektorze wina*Artykuł 118w***Definicja**

Do celów niniejszej sekcji:

- a) „etykietowanie” oznacza wszelkie słowa, dane szczegółowe, znaki towarowe, znaki firmowe, elementy graficzne lub symbole umieszczone na wszelkich opakowaniach, dokumentach, zawiadomieniach, etykietach, pierścieniach lub zamknięciach towarzyszących danemu produktowi lub odnoszących się do niego;

▼ **M10**

- b) „prezentacja” oznacza wszelkie informacje przekazywane konsumentom za pomocą opakowania danego produktu, w tym formę i typ butelek.

*Artykuł 118x***Stosowanie zasad horyzontalnych**

O ile niniejsze rozporządzenie nie stanowi inaczej, dyrektywa 89/104/EWG, dyrektywa Rady 89/396/EWG z dnia 14 czerwca 1989 r. w sprawie wskazówek lub oznakowań identyfikacyjnych partii towaru, do której należy dany środek spożywczy ⁽¹⁾, dyrektywa 2000/13/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 marca 2000 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich w zakresie etykietowania, prezentacji i reklamy środków spożywczych ⁽²⁾ i dyrektywa 2007/45/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 września 2007 r. ustanawiająca zasady dotyczące nominalnych ilości produktów w opakowaniach jednostkowych ⁽³⁾ mają zastosowanie do etykietowania i prezentacji produktów wchodzących w ich zakres stosowania.

*Artykuł 118y***Obowiązkowe dane szczegółowe**

1. Etykietowanie i prezentacja produktów, o których mowa w załączniku XIb ust. 1–11, 13, 15 i 16, wprowadzanych do obrotu we Wspólnocie lub przeznaczonych na wywóz, obejmuje następujące obowiązkowe dane szczegółowe:

- a) oznaczenie kategorii produktu winiarskiego zgodnie z załącznikiem XIb;
- b) dla win o chronionej nazwie pochodzenia lub chronionym oznaczeniu geograficznym:
 - (i) termin „chroniona nazwa pochodzenia” lub „chronione oznaczenie geograficzne”; i
 - (ii) chronioną nazwę pochodzenia lub chronione oznaczenie geograficzne;
- c) rzeczywistą zawartość alkoholu według objętości;
- d) wskazanie miejsca wytworzenia;
- e) wskazanie podmiotu dokonującego butelkowania lub, w przypadku wina musującego, wina musującego gazowanego, gatunkowego wina musującego lub gatunkowego aromatyzowanego wina musującego – nazwy producenta lub dostawcy;
- f) wskazanie importera w przypadku win importowanych; oraz
- g) w przypadku wina musującego, wina musującego gazowanego, gatunkowego wina musującego lub gatunkowego aromatyzowanego wina musującego – wskazanie zawartości cukru.

2. W drodze odstępstwa od ust. 1 lit. a), odesłanie do kategorii produktu winiarskiego może zostać pominięte w przypadku win, których etykiety zawierają chronioną nazwę pochodzenia lub chronione oznaczenie geograficzne.

3. W drodze odstępstwa od ust. 1 lit. b), odesłanie do terminów „chroniona nazwa pochodzenia” lub „chronione oznaczenie geograficzne” może zostać pominięte w następujących przypadkach:

- a) gdy określenie tradycyjne, o którym mowa w art. 118u ust. 1 lit. a), jest umieszczone na etykiecie;

⁽¹⁾ Dz.U. L 186 z 30.6.1989, s. 21.

⁽²⁾ Dz.U. L 109 z 6.5.2000, s. 29.

⁽³⁾ Dz.U. L 247 z 21.9.2007, s. 17.

▼ M10

- b) gdy w wyjątkowych okolicznościach, które zostaną określone przez Komisję, chroniona nazwa pochodzenia lub chronione oznaczenie geograficzne są umieszczone na etykiecie.

*Artykuł 118z***Fakultatywne dane szczegółowe**

1. Etykietowanie i prezentacja produktów, o których mowa w art. 118y ust. 1, może w szczególności obejmować następujące fakultatywne dane szczegółowe:

- a) rocznik;
- b) nazwę jednej lub więcej odmian winorośli;
- c) w przypadku win innych niż te, o których mowa w art. 118y ust. 1 lit. g), informacje na temat zawartości cukru;
- d) dla win o chronionej nazwie pochodzenia lub chronionym oznaczeniu geograficznym, określenia tradycyjne, o których mowa w art. 118u ust. 1 lit. b);
- e) wspólnotowy symbol oznaczający chronioną nazwę pochodzenia lub chronione oznaczenie geograficzne;
- f) określenia odnoszące się do niektórych metod produkcji;
- g) dla win opatrzonych chronioną nazwą pochodzenia lub chronionym oznaczeniem geograficznym nazwą innej jednostki geograficznej mniejszej lub większej niż obszar, któremu przyznano nazwę pochodzenia lub oznaczenie geograficzne.

2. Bez uszczerbku dla art. 118j ust. 3, w odniesieniu do stosowania danych szczegółowych, o których mowa w ust. 1 lit. a) i b), dla win bez chronionej nazwy pochodzenia lub chronionego oznaczenia geograficznego:

- a) państwa członkowskie wprowadzają przepisy ustawowe, wykonawcze lub administracyjne zapewniające procedury certyfikacji, zatwierdzania i kontroli, tak by zagwarantować prawdziwość danych informacji;
- b) państwa członkowskie mogą, na podstawie niedyskryminacyjnych i obiektywnych kryteriów i z należyтым uwzględnieniem uczciwej konkurencji, dla win produkowanych z odmian winorośli na ich terytorium, sporządzać wykazy wyłączonych odmian winorośli, w szczególności gdy:
 - (i) występuje ryzyko wprowadzenia konsumentów w błąd co do prawdziwego pochodzenia wina z uwagi na fakt, że dana odmiana winorośli stanowi integralną część istniejącej chronionej nazwy pochodzenia lub chronionego oznaczenia geograficznego;
 - (ii) należyte kontrole byłyby nieopłacalne z uwagi na fakt, że dana odmiana winorośli reprezentuje jedynie bardzo małą część winnic w danym państwie członkowskim;
- c) mieszanki win pochodzących z różnych państw członkowskich nie uprawniają do podawania na etykiecie odmiany lub odmian winorośli, o ile dane państwa członkowskie nie ustalą inaczej i nie zapewnią wykonalności stosownych procedur certyfikacji, zatwierdzania i kontroli.

▼ M10*Artykuł 118za***Języki**

1. Obowiązkowe i fakultatywne dane szczegółowe, o których mowa w art. 118y i 118z, jeśli wyrażone są słownie, podawane są w jednym lub kilku językach urzędowych Wspólnoty.

2. Niezależnie od ust. 1 chroniona nazwa pochodzenia lub chronione oznaczenie geograficzne lub określenie tradycyjne, o którym mowa w art. 118u ust. 1 lit. a), podawane są na etykiecie w języku lub językach obszarów, w odniesieniu do których stosuje się ochronę.

W przypadku gdy w zapisie chronionych nazw pochodzenia lub chronionych oznaczeń geograficznych lub szczególnych nazw krajowych używany jest alfabet inny niż łaciński, nazwa może również pojawić się w jednym lub więcej językach urzędowych Wspólnoty.

*Artykuł 118zb***Egzekwowanie**

Właściwe organy państw członkowskich podejmują działania w celu zapewnienia, aby produkt, o którym mowa w art. 118y ust. 1, nieopatrzony etykietą zgodnie z niniejszym rozdziałem nie był wprowadzany do obrotu lub był wycofywany z obrotu.

▼ B

Sekcja II

Warunki produkcji**▼ M7***Artykuł 119***Stosowanie kazeiny i kazeinianów w wyrobie sera**

Jeżeli pomoc jest wypłacana na podstawie art. 100, Komisja może uzależnić stosowanie kazeiny i kazeinianów w wyrobie sera od uzyskania uprzedniego zezwolenia, które jest udzielane jedynie wtedy, gdy takie stosowanie jest warunkiem koniecznym do wytwarzania tych produktów.

▼ B*Artykuł 120***Metoda produkcji alkoholu etylowego rolniczego**

Komisja może określić metodę produkcji oraz cechy alkoholu etylowego rolniczego uzyskanego z określonego produktu rolnego wymienionego w załączniku I do Traktatu.

▼ **M10**

Sekcja IIa

Przepisy dotyczące produkcji w sektorze wina

Podsekcja I

Odmiany winorośli*Artykuł 120a***Klasyfikacja odmian winorośli**

1. Produkty wymienione w załączniku XIb i produkowane we Wspólnocie wytwarzane są z odmian winorośli klasyfikowanych zgodnie z ust. 2.

2. Z zastrzeżeniem ust. 3, państwa członkowskie dokonują klasyfikacji odmian winorośli, które mogą być sadzone, sadzone ponownie lub szczepione na ich terytoriach w celu produkcji wina.

Tylko odmiany winorośli spełniające następujące warunki mogą być sklasyfikowane przez państwa członkowskie:

- a) dana odmiana należy do gatunku *Vitis vinifera* lub pochodzi z krzyżówki gatunku *Vitis vinifera* z innymi gatunkami rodzaju *Vitis*;
- b) dana odmiana nie jest jedną z następujących odmian: Noah, Othello, Isabelle, Jacquez, Clinton i Herbemont.

W przypadku gdy odmiana winorośli jest skreślona z klasyfikacji, o której mowa w akapicie pierwszym, wykarczowanie tej odmiany następuje w ciągu 15 lat od momentu jej skreślenia.

3. Państwa członkowskie, których roczna produkcja wina – obliczana na podstawie średniej produkcji w ciągu ostatnich 5 lat winiarskich – nie przekracza 50 000 hektolitrów, są wyłączone z obowiązku klasyfikacji, o którym mowa w ust. 2.

Jednakże także w państwach członkowskich, o których mowa w akapicie pierwszym, można do celów produkcji wina sadzić, sadzić ponownie lub szczepić jedynie odmiany winorośli zgodne z przepisami ust. 2 lit. a) i b).

4. W drodze odstępstwa od ust. 2 akapit pierwszy i drugi oraz ust. 3 akapit drugi dozwolone jest sadzenie, ponowne sadzenie lub szczepienie następujących odmian winorośli do celów badań i eksperymentów naukowych:

- a) odmiany winorośli, które nie są sklasyfikowane w przypadku państw członkowskich, o których mowa w ust. 2;
- b) odmiany winorośli, które nie spełniają przepisów ust. 2 lit. a) i b) w przypadku państw członkowskich, o których mowa w ust. 3.

5. Obszary obsadzone odmianami winorośli do celów produkcji wina obsadzone z naruszeniem przepisów ust. 2, 3 i 4 podlegają wykarczowaniu.

Nie ma jednak obowiązku karczowania takich obszarów, jeżeli dana produkcja przeznaczona jest wyłącznie do spożycia przez rodziny producentów wina.

6. Państwa członkowskie podejmują niezbędne działania mające na celu weryfikację przestrzegania przez producentów przepisów ust. 2–5.

▼M10

Podsekcja II

Praktyki enologiczne i ograniczenia*Artykuł 120b***Zakres stosowania**

Niniejsza podsekcja dotyczy dozwolonych praktyk enologicznych i stosowanych ograniczeń mających zastosowanie do produkcji i wprowadzania do obrotu produktów sektora wina oraz procedury podejmowania decyzji odnośnie do tych praktyk i ograniczeń.

*Artykuł 120c***Praktyki enologiczne i ograniczenia**

1. Jedynie praktyki enologiczne dozwolone na mocy prawa wspólnotowego, określone w załączniku XVa lub w odniesieniu do których podjęto decyzję zgodnie z art. 120d i 120e, są stosowane we Wspólnocie do produkcji i konserwacji produktów sektora wina.

Akapit pierwszy nie ma zastosowania do:

- a) soku winogronowego oraz zagęszczonego soku winogronowego;
- b) moszczu winogronowego i zagęszczonego moszczu winogronowego przeznaczonego do przygotowania soku winogronowego.

2. Dozwolone praktyki enologiczne są stosowane tylko do celów zapewnienia właściwej fermentacji winiarskiej, odpowiedniej konserwacji lub właściwego rafinowania produktu.

3. Produkty sektora wina wytwarzane są we Wspólnocie zgodnie z odpowiednimi ograniczeniami określonymi w załączniku XVb.

4. Produkty objęte niniejszym rozporządzeniem, które zostały poddane niedozwolonym wspólnotowym lub, w stosownych przypadkach, niedozwolonym krajowym praktykom enologicznym lub które naruszają ograniczenia określone w załączniku XVb, nie mogą być wprowadzane do obrotu we Wspólnocie.

*Artykuł 120d***Bardziej restrykcyjne zasady ustanowione przez państwa członkowskie**

Państwa członkowskie mogą ograniczyć lub wykluczyć stosowanie niektórych praktyk enologicznych i wprowadzić surowsze ograniczenia w odniesieniu do win dozwolonych na mocy prawa wspólnotowego produkowanych na ich terytorium, aby przyczynić się do zachowania istotnych właściwości win o chronionej nazwie pochodzenia lub o chronionym oznaczeniu geograficznym i win musujących oraz win likierowych.

Państwa członkowskie informują Komisję o tych ograniczeniach i wykluczeniach, a Komisja przekazuje te informacje pozostałym państwom członkowskim.

▼ **M10***Artykuł 120e***Zezwolenie na praktyki enologiczne i ograniczenia**

1. Z wyjątkiem praktyk enologicznych dotyczących wzbogacania, zakwaszania i odkwaszania określonych w załączniku XVa w odniesieniu do konkretnych produktów, o których mowa w tym załączniku, oraz ograniczeń wymienionych w załączniku XVb decyzja w sprawie zezwolenia na praktyki enologiczne i ograniczenia w odniesieniu do produkcji i konserwacji produktów sektora wina podejmowana jest przez Komisję zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 195 ust. 4.

2. Państwa członkowskie mogą pozwolić na eksperymentalne zastosowanie niedozwolonych praktyk enologicznych na warunkach, które określa Komisja zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 195 ust. 4.

*Artykuł 120f***Kryteria udzielania zezwolenia**

Przy udzielaniu zezwolenia na praktyki enologiczne zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 195 ust. 4, Komisja:

- a) opiera się na praktykach enologicznych zalecanych i opublikowanych przez Międzynarodową Organizację ds. Winorośli i Wina (OIV) oraz na wynikach eksperymentalnego stosowania dotychczas niedozwolonych praktyk enologicznych;
- b) uwzględnia ochronę zdrowia ludzi;
- c) uwzględnia potencjalne ryzyko dla konsumentów, którzy mogą zostać wprowadzeni w błąd ze względu na swoje ustalone oczekiwania i wrażenia, biorąc pod uwagę dostępność i skuteczność środków informacyjnych, które wykluczają takie ryzyko;
- d) pozwala na zachowanie naturalnych i podstawowych właściwości wina i niewprowadzanie istotnych zmian w składzie danego produktu;
- e) zapewnia akceptowalny minimalny poziom troski o środowisko;
- f) przestrzega ogólnych zasad dotyczących praktyk enologicznych i ograniczeń określonych, odpowiednio, w załącznikach XVa i XVb.

*Artykuł 120g***Metody analizy**

Metody analizy służącej do określania składu produktów sektora wina oraz zasady, dzięki którym można ustalić, czy produkty te zostały poddane procesom, które nie są zgodne z dozwolonymi praktykami enologicznymi, są metodami i zasadami zalecanymi i opublikowanymi przez OIV.

W przypadku braku metod i zasad zalecanych i opublikowanych przez OIV Komisja przyjmuje odpowiednie metody i zasady zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 195 ust. 4.

W oczekiwaniu na przyjęcie tych zasad należy stosować metody i zasady dozwolone w danym państwie członkowskim.

▼B

Sekcja III

Przepisy proceduralne*Artykuł 121***Przyjmowanie norm, przepisów wykonawczych i odstępstw**

Komisja ustanawia szczegółowe przepisy dotyczące stosowania niniejszego rozdziału, które mogą w szczególności odnosić się do:

▼M3

- a) norm handlowych, o których mowa w art. 113 i 113a, w tym przepisów dotyczących:
 - (i) odstępstw lub wyłączeń ze stosowania norm;
 - (ii) przedstawiania szczegółowych informacji wymaganych przez normy oraz wprowadzania do obrotu i etykietowania;
 - (iii) stosowania norm w odniesieniu do produktów przywiezionych do Wspólnoty lub z niej wywiezionych;
 - (iv) w odniesieniu do art. 113a ust. 1, określenia definicji produktu solidnej i właściwej jakości handlowej;

▼B

- b) w przypadku definicji i nazw, które można stosować przy wprowadzaniu do obrotu mleka i przetworów mlecznych zgodnie z art. 114 ust. 1:
 - (i) sporządzania i, w razie konieczności, uzupełnienia wykazu produktów, o których mowa w załączniku XII pkt III.1 akapit drugi, na podstawie wykazów przesłanych jej przez państwa członkowskie;
 - (ii) rozszerzania, w razie konieczności, wykazu nazw podanego w załączniku XII pkt II.2 akapit drugi lit. a);
- c) w przypadku norm dla tłuszczów do smarowania, o których mowa w art. 115:
 - (i) wykazu produktów, o których mowa w załączniku XV pkt I.2 akapit trzeci lit. a), na podstawie wykazów przesłanych Komisji przez państwa członkowskie;
 - (ii) metod analizy potrzebnej do skontrolowania składu i cech produkcyjnych produktów, o których mowa w art. 115;
 - (iii) szczegółowych zasad pobierania próbek;
 - (iv) szczegółowych zasad uzyskiwania informacji statystycznych na rynkach produktów, o których mowa w art. 115;
- d) w przypadku przepisów dotyczących wprowadzania do obrotu jaj, o których mowa w załączniku XIV część A:
 - (i) definicji;

▼C1

- (ii) częstotliwości odbioru, dostawy, ochrony i przygotowania jaj;

▼B

- (iii) kryteriów jakości, w szczególności wyglądu skorupki, konsystencji białka i żółtka oraz wysokości komory powietrznej;
- (iv) klasyfikacji wagowej, w tym wyjątków;

▼B

- (v) znakowania jaj i oznaczeń na opakowaniach, w tym wyjątków i zasad mających zastosowanie do zakładów pakowania;
 - (vi) wymiany handlowej z państwami trzecimi;
 - (vii) sposobów chowu;
- e) w przypadku przepisów dotyczących wprowadzania do obrotu mięsa drobiowego, o których mowa w załączniku XIV część B:
- (i) definicji;
 - (ii) wykazu tusz drobiowych, ich części i podrobów, w tym *foie gras*, do których ma zastosowanie załącznik XIV część B;
 - (iii) kryteriów klasyfikowania przewidzianych w załączniku XIV część B pkt III.1;
 - (iv) zasad dotyczących dodatkowych oznaczeń zamieszczanych w towarzyszących dokumentach handlowych, oznakowaniu, prezentacji i reklamy mięsa drobiowego przeznaczonego dla konsumenta końcowego oraz nazwy, pod jaką produkt jest sprzedawany w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 1 dyrektywy 2000/13/WE;
 - (v) fakultatywnego oznaczenia zastosowanej metody chłodzenia i sposobów chowu;
 - (vi) odstępstw, które można stosować w przypadku dostaw do zakładów rozbioru lub zakładów przetwórstwa;
 - (vii) zasad mających zastosowanie w odniesieniu do określenia procentowego udziału absorpcji wody podczas przygotowywania tusz świeżych, mrożonych i głęboko mrożonych oraz ich części, jak również oznaczeń, które w tym zakresie należy wprowadzić;

▼C1

- f) w przypadku przepisów dotyczących norm produkcji i wprowadzania do obrotu jaj wylęgowych i piskląt drobiu hodowlanego, o których mowa w załączniku XIV część C:

▼B

- (i) definicji;
 - (ii) rejestracji zakładów produkujących lub wprowadzających do obrotu jaja wylęgowe lub pisklęta drobiu hodowlanego;
 - (iii) sposobów oznaczania jaj wylęgowych, w tym również jaj przywożonych z państw trzecich lub do nich wywożonych, oraz opakowań, jak również zasad mających zastosowanie w odniesieniu do piskląt pochodzących z państw trzecich;
 - (iv) rejestrów prowadzonych przez wylęgarnie;
 - (v) wykorzystania jaj inkubowanych wyjętych z inkubatora do celów innych niż spożycie przez ludzi;
 - (vi) informacji przekazywanych przez wylęgarnie i inne zakłady właściwym organom państw członkowskich;
 - (vii) towarzyszących im dokumentów;
- g) minimalnych wymagań jakościowych dla produktów sektora chmielu, o których mowa w art. 117;
- h) stosowanych metod analizy, w odpowiednich przypadkach;

▼ B

- i) w odniesieniu do stosowania kazeiny i kazeinianów, o którym mowa w art. 119:
 - (i) warunków udzielania przez państwa członkowskie zezwoleń oraz maksymalnych zawartości procentowych, na podstawie obiektywnych kryteriów ustanowionych z uwzględnieniem wymogów technologicznych;
 - (ii) zobowiązań przedsiębiorstw posiadających zezwolenie zgodnie z pkt (i);

▼ M3

- j) w odniesieniu do warunków, których należy przestrzegać przy wprowadzaniu do obrotu wołowiny pochodzącej od bydła w wieku do dwunastu miesięcy zgodnie z art. 113b:
 - (i) praktycznych metod zapisu litery identyfikującej kategorię, zgodnie z załącznikiem XIa pkt II, jeżeli chodzi o umiejscowienie i wielkość stosowanych znaków;
 - (ii) przywozu mięsa z państw trzecich, o którym mowa w załączniku XIa pkt VIII, w odniesieniu do metod kontroli zgodności z niniejszym rozporządzeniem;

▼ M10

- k) zasad dotyczących nazw pochodzenia i oznaczeń geograficznych, o których mowa w sekcji Ia podsekcja I, w szczególności odstępstw od stosowania przepisów i wymogów ustanowionych w tej podsekcji:
 - (i) w odniesieniu do oczekujących na rozpatrzenie wniosków o ochronę nazw pochodzenia lub oznaczeń geograficznych;
 - (ii) w odniesieniu do produkcji niektórych win o chronionej nazwie pochodzenia lub chronionym oznaczeniu geograficznym w obszarze geograficznym w pobliżu obszaru geograficznego, z którego pochodzą winogrona;
 - (iii) w odniesieniu do tradycyjnych praktyk produkcyjnych dotyczących niektórych win o chronionej nazwie pochodzenia;
- l) zasad dotyczących tradycyjnych warunków, o których mowa w sekcji Ia podsekcja II, odnoszących się w szczególności do:
 - (i) procedury obejmowania ochroną;
 - (ii) szczególnego poziomu ochrony;
- m) zasad dotyczących etykietowania i prezentacji, o których mowa w sekcji Ib, w szczególności:
 - (i) szczegółów dotyczących wskazywania miejsca pochodzenia danego produktu;
 - (ii) warunków wykorzystywania fakultatywnych danych szczegółowych wymienionych w art. 118z;
 - (iii) szczególnych wymogów odnoszących się do oznaczeń dotyczących rocznika i odmiany winorośli umieszczonych na etykietach, o których mowa w art. 118z ust. 2;
 - (iv) dalszych odstępstw w uzupełnieniu tych, o których mowa w art. 118y ust. 2, na mocy których można pominąć odesłanie do kategorii produktu winiarskiego;
 - (v) przepisów dotyczących ochrony, jaką należy objąć prezentację danego produktu.

▼ M3

Komisja może zmienić część B tabeli zamieszczonej w załączniku XIa pkt III ppkt 2.

▼ M10

Zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 195 ust. 4, Komisja przyjmuje środki niezbędne do wprowadzenia w życie przepisów dotyczących praktyk enologicznych i ograniczeń określonych w sekcji IIa podsekcja II oraz w załącznikach XVa i XVb, o ile przepisy tych załączników nie stanowią inaczej.

Środki, o których mowa w akapicie trzecim, obejmują w szczególności:

- a) przepisy skutkujące tym, że wspólnotowe praktyki enologiczne zamieszczone w załączniku IV do rozporządzenia (WE) nr 1493/1999 są uznawane za dozwolone praktyki enologiczne;
- b) dozwolone praktyki enologiczne i ograniczenia dotyczące win, w tym wzbogacanie, zakwaszanie i odkwaszanie w odniesieniu do win musujących, gatunkowych win musujących i gatunkowych aromatyzowanych win musujących;
- c) dozwolone praktyki enologiczne i ograniczenia dotyczące win likierowych;
- d) z zastrzeżeniem załącznika XVb pkt C, przepisy regulujące mieszanie i kupażowanie moszczów i win;
- e) w przypadku braku przepisów wspólnotowych w tej dziedzinie – wymogi dotyczące czystości i określania substancji stosowanych w praktykach enologicznych;
- f) przepisy administracyjne odnoszące się do przeprowadzania dozwolonych praktyk enologicznych;
- g) warunki dotyczące przechowywania produktów niezgodnych z przepisami art. 120c, obrotu nimi i ich stosowania oraz możliwe wyłączenie ze stosowania wymogów tego artykułu oraz ustanowienie kryteriów w celu uniknięcia nadmiaru przepisów w indywidualnych przypadkach;
- h) warunki, na których państwa członkowskie mogą zezwolić na przechowywanie produktów niezgodnych z przepisami sekcji IIa podsekcji II innymi niż art. 120c lub z przepisami wykonawczymi do tej podsekcji, obrót tymi produktami i ich stosowanie.

▼ B*ROZDZIAŁ II****Organizacje producentów, organizacje międzybranżowe, organizacje podmiotów gospodarczych*****Sekcja I****Zasady ogólne***Artykuł 122***Organizacje producentów**

Państwa członkowskie uznają organizacje producentów, które:

▼ M3

- a) skupiają producentów jednego z następujących sektorów:

▼ M3

- (i) sektor chmielu;
- (ii) sektor oliwy z oliwek i oliwek stołowych;
- (iii) sektor owoców i warzyw w odniesieniu do rolników uprawiających co najmniej jeden produkt tego sektora lub produktów przeznaczonych wyłącznie do przetworzenia;

▼ M16

- (iia) sektor mleka i przetworów mlecznych;

▼ M3

- (iv) sektor jedwabników;

▼ B

- b) powstały z inicjatywy producentów;

▼ M3

- c) dążą do realizacji szczegółowego celu, który może, w szczególności, lub w odniesieniu do sektora owoców i warzyw obejmować jeden lub więcej z następujących celów:
 - (i) zapewnienie planowania i dostosowywania produkcji do popytu, w szczególności w odniesieniu do jakości i ilości;
 - (ii) koncentracja dostaw i umieszczanie na rynku produktów wytwarzanych przez ich członków;
 - (iii) optymalizacja kosztów produkcji oraz ustabilizowanie cen producenta.

▼ M7

Państwa członkowskie mogą także uznać organizacje producentów powołane przez producentów jakiegokolwiek sektora, o którym mowa w art. 1, innego niż sektory, o których mowa w ust. 1 lit. a), na warunkach określonych w lit. b) i c) tego ustępu.

▼ M10

Państwa członkowskie mogą, w odniesieniu do sektora wina, uznać organizacje producentów na warunkach określonych w akapicie pierwszym lit. b) i c), jeśli organizacje te przestrzegają zasad dotyczących zrzeszania się, które wymagają od ich członków w szczególności:

- a) stosowania przyjętych przez organizację producentów zasad dotyczących sprawozdawczości produkcyjnej, produkcji, wprowadzania do obrotu i ochrony środowiska;
- b) dostarczania informacji wymaganych przez organizację producentów dla celów statystycznych, w szczególności w odniesieniu do obszarów uprawnych i zmian występujących na rynku;
- c) płacenia kar za naruszenie obowiązków nałożonych w ramach przepisów stowarzyszenia.

Następujące cele szczegółowe w rozumieniu ust.1 lit. c) mogą być realizowane, w szczególności przez sektor wina:

- a) promowanie i udzielanie pomocy technicznej w zakresie stosowania przyjaznych dla środowiska metod uprawy i technik produkcji;
- b) promowanie inicjatyw w celu zarządzania produktami ubocznymi powstającymi przy wytwarzaniu wina i zarządzania odpadami, zwłaszcza w celu ochrony jakości wody, gleby i krajobrazów oraz zachowania lub zachęcania do zachowania bioróżnorodności;
- c) prowadzenie badań nad zrównoważonymi metodami produkcji i rozwojem sytuacji rynkowej;
- d) przyczynianie się do realizacji programów wsparcia, o których mowa w części II tytuł I rozdział IV sekcja IVb.

▼ B*Artykuł 123***Organizacje międzybranżowe**

► **M3** 1. ◀ Państwa członkowskie uznają organizacje międzybranżowe, które:

- a) skupiają przedstawicieli działalności gospodarczej związanej z produkcją lub przetwórstwem produktów następujących sektorów lub związanej z handlem nimi:
 - (i) sektor oliwek stołowych i oliwy z oliwek;
 - (ii) sektor tytoniu;
- b) powstały z inicjatywy wszystkich lub niektórych organizacji lub związków, które je tworzą;
- c) dążą do określonego celu, który może w szczególności odnosić się do:
 - (i) koncentracji i koordynacji podaży i wprowadzania do obrotu produktów ich członków;
 - (ii) wspólnego dostosowania produkcji i przetwórstwa do wymagań rynku oraz ulepszenia produktu;
 - (iii) wspierania racjonalizacji i ulepszania produkcji oraz przetwórstwa;
 - (iv) prowadzenia badań nad zrównoważonymi metodami produkcji i rozwojem sytuacji rynkowej.

▼ M3

2. Jeżeli organizacje międzybranżowe, o których mowa w ust. 1, prowadzą działalność na terytoriach kilku państw członkowskich, są one uznawane przez Komisję bez pomocy komitetu, o którym mowa w art. 195 ust. 1.

3. ► **M10** Zgodnie z ust. 1 państwa członkowskie uznają również, w odniesieniu do sektora owoców i warzyw, lub mogą uznać, w przypadku sektora wina, organizacje międzybranżowe, które:

- a) skupiają przedstawicieli działalności gospodarczej związanej z produkcją lub przetwórstwem produktów z sektorów wymienionych w wyrażeniu wprowadzającym lub związanej z handlem nimi;
- b) są tworzone z inicjatywy wszystkich lub niektórych przedstawicieli, o których mowa w lit. a); ◀
- c) ► **M10** realizują jedno, a w przypadku sektora owoców i warzyw dwa, lub więcej z następujących działań w jednym lub większej liczbie regionów Wspólnoty, uwzględniając interesy konsumentów oraz, bez uszczerbku dla innych sektorów, w sektorze wina, uwzględniając zdrowie publiczne i interesy konsumentów: ◀
 - (i) poprawa znajomości oraz przejrzystości produkcji i rynku;

▼ M10

- (ii) pomoc w celu lepszej koordynacji sposobu wprowadzania do obrotu produktów sektora owoców i warzyw oraz sektora wina, w szczególności przez prace badawcze i badania rynku;

▼ M3

- (iii) sporządzanie znormalizowanych formularzy umów zgodnych z przepisami wspólnotowymi;

▼ M10

- (iv) pełniejsze wykorzystanie potencjału produkowanych owoców i warzyw oraz potencjału w sektorze wina;

▼ M3

- (v) dostarczanie informacji i prowadzenie badań niezbędnych dla dostosowania produkcji pod kątem produktów bardziej odpowiadających wymaganiom rynku oraz gustom i oczekiwaniom konsumentów, w szczególności w odniesieniu do jakości produktu i ochrony środowiska;
- (vi) poszukiwanie sposobów ograniczenia stosowania produktów fitosanitarnych i innych środków produkcji oraz zapewnienia jakości produktu oraz ochrony gleby i wody;

▼ M10

- (vii) rozwijanie metod i instrumentów mających na celu poprawę jakości produktu na wszystkich etapach produkcji i wprowadzania do obrotu, a w przypadku sektora wina również fermentacji winiarskiej;
- (viii) wykorzystywanie potencjału rolnictwa ekologicznego oraz ochrona i promocja takiego rolnictwa, jak również nazw pochodzenia, znaków jakości i oznaczeń geograficznych;

▼ M3

- (ix) promowanie produkcji zintegrowanej lub innych metod produkcji przyjaznych dla środowiska;

▼ M10

- (x) w przypadku sektora owoców i warzyw – ustanawianie przepisów w odniesieniu do zasad produkcji i wprowadzania do obrotu, o których mowa w załączniku XVIa pkt 2 i 3, które są bardziej surowe niż przepisy wspólnotowe i krajowe;
- (xi) w odniesieniu do sektora wina:
 - dostarczanie informacji o szczególnych cechach wina o chronionej nazwie pochodzenia lub chronionym oznaczeniu geograficznym,
 - zachęcanie do umiarkowanej i odpowiedzialnej konsumpcji wina oraz informowanie o szkodliwości ryzykownych zachowań konsumpcyjnych,
 - prowadzenie działań na rzecz promocji wina, zwłaszcza w krajach trzecich.

▼ M16

4. Państwa członkowskie mogą również uznać organizacje międzybranżowe, które:

- a) zwróciły się z formalnym wnioskiem o uznanie i skupiają przedstawicieli działalności gospodarczej związanej z produkcją mleka surowego i związanych z co najmniej jednym z następujących etapów w łańcuchu dostaw: przetwórstwo produktów z sektora mleka i przetworów mlecznych lub handel nimi, w tym dystrybucja tych produktów;
- b) powstały z inicjatywy wszystkich lub niektórych przedstawicieli, o których mowa w lit. a);
- c) realizują w jednym lub kilku regionach Unii, uwzględniając interesy członków tych organizacji międzybranżowych i konsumentów, co najmniej jedno z następujących działań:
 - (i) poprawa znajomości oraz przejrzystości produkcji i rynku, w tym poprzez publikację danych statystycznych na temat cen, ilości i okresu obowiązywania zawartych wcześniej

▼ M16

- umów o dostawę mleka surowego oraz poprzez dostarczanie analiz potencjalnego rozwoju sytuacji na rynku w przyszłości na poziomie regionalnym, krajowym i międzynarodowym;
- (ii) pomoc w celu lepszej koordynacji sposobu wprowadzania do obrotu produktów z sektora mleka i przetworów mlecznych, w szczególności poprzez prace badawcze i badania rynku;
 - (iii) promowanie konsumpcji i dostarczanie informacji dotyczących mleka i przetworów mlecznych zarówno na rynkach wewnętrznych, jak i zewnętrznych;
 - (iv) badanie potencjalnych rynków eksportowych;
 - (v) sporządzanie ustandaryzowanych formularzy umów zgodnych z przepisami Unii w odniesieniu do sprzedaży surowego mleka skupującym lub dostarczania produktów przetworzonych dystrybutorom i sprzedawcom detalicznym, z uwzględnieniem potrzeby stworzenia warunków uczciwej konkurencji oraz uniknięcia zakłóceń na rynku;
 - (vi) dostarczanie informacji i prowadzenie badań niezbędnych dla dostosowania produkcji pod kątem produktów bardziej odpowiadających wymaganiom rynku oraz gustom i oczekiwaniom konsumentów, w szczególności w odniesieniu do jakości produktu i ochrony środowiska;
 - (vii) utrzymanie i rozwijanie potencjału produkcyjnego sektora mleczarskiego, między innymi poprzez promowanie innowacji oraz wspieranie programów w zakresie badań stosowanych i rozwoju, aby wykorzystać pełen potencjał mleka i przetworów mlecznych, w szczególności w celu wytwarzania produktów o wartości dodanej, które są bardziej atrakcyjne dla konsumenta;
 - (viii) poszukiwanie sposobów ograniczenia stosowania produktów ochrony zdrowia zwierząt dzięki ulepszeniu gospodarowania innymi środkami produkcji i poprawie bezpieczeństwa żywności oraz zdrowia zwierząt;
 - (ix) rozwijanie metod i instrumentów mających na celu poprawę jakości produktu na wszystkich etapach produkcji i wprowadzania do obrotu;
 - (x) wykorzystywanie potencjału rolnictwa ekologicznego oraz ochrona i promocja takiego rolnictwa, jak również produkcji wyrobów posiadających nazwę pochodzenia, znak jakości i oznaczenie geograficzne; oraz
 - (xi) promowanie produkcji zintegrowanej lub innych metod produkcji przyjaznych dla środowiska.

▼ B*Artykuł 124***Wspólne przepisy dotyczące organizacji producentów i organizacji międzybranżowych****▼ M7**

1. Artykuł 122 i art. 123 ust. 1 stosuje się bez uszczerbku dla uznawania przez państwa członkowskie na podstawie prawa krajowego i zgodnie z przepisami prawa wspólnotowego, odpowiednio, organizacji producentów lub organizacji międzybranżowych w każdym z sektorów, o których mowa w art. 1, z wyjątkiem sektorów, o których mowa w art. 122 ust. 1 lit. a) i w art. 123 ust. 1.

▼ B

2. Organizacje producentów uznane lub zatwierdzone zgodnie z rozporządzeniami (WE) nr 865/2004, (WE) nr 1952/2005 i (WE) nr 1544/2006 są uważane za uznane organizacje producentów zgodnie z art. 122 niniejszego rozporządzenia.

▼B

Organizacje międzybranżowe uznane lub zatwierdzone zgodnie z rozporządzeniami (EWG) nr 2077/92 i (WE) nr 865/2004 są uważane za uznane organizacje międzybranżowe zgodnie z art. 123 niniejszego rozporządzenia.

*Artykuł 125***Organizacje podmiotów gospodarczych**

Do celów niniejszego rozporządzenia w skład organizacji podmiotów gospodarczych wchodzi uznane organizacje producentów, uznane organizacje międzybranżowe lub uznane organizacje innych podmiotów gospodarczych w sektorze oliwek stołowych i oliwy z oliwek lub ich stowarzyszenia.

▼M3

Sekcja IA

Przepisy dotyczące organizacji producentów i organizacji międzybranżowych oraz grup producentów w sektorze owoców i warzyw

Podsekcja I

Przepisy dotyczące zrzeszania się organizacji producentów i ich uznawania*Artykuł 125a***Przepisy dotyczące zrzeszania się organizacji producentów**

1. Przepisy dotyczące zrzeszania się organizacji producentów w sektorze owoców i warzyw wymagają od producentów będących jej członkami w szczególności:

- a) stosowania przepisów przyjętych przez organizację producentów dotyczących sprawozdawczości produkcyjnej, produkcji, wprowadzania do obrotu i ochrony środowiska;
- b) przynależności, z tytułu wytwarzania produktu wymienionego w art. 122 lit. a) ppkt (iii) w danym gospodarstwie, do jednej tylko organizacji producentów;
- c) wprowadzania do obrotu całej wspomnianej produkcji za pośrednictwem organizacji producentów;
- d) dostarczania informacji wymaganych przez organizację producentów do celów statystycznych, w szczególności w odniesieniu do obszarów uprawnych, wielkości zbiorów, rentowności i sprzedaży bezpośredniej;
- e) wpłacania składek finansowych ustalonych w ramach przepisów dotyczących zrzeszania się, przeznaczonych na tworzenie i uzupełnianie funduszu operacyjnego przewidzianego w art. 103b.

2. Bez względu na postanowienia ust. 1 lit. c), w przypadku gdy organizacja producentów udzieliła zezwolenia i gdy jest to zgodne z przepisami i warunkami określonymi przez organizację producentów, producenci będący członkami mają prawo do:

- a) sprzedaży konsumentom na ich własne potrzeby nie więcej niż określonej części ich produkcji lub produktów bezpośrednio w gospodarstwach lub poza nimi, przy czym część kwalifikująca się do takiej sprzedaży została ustalona przez państwa członkowskie na poziomie co najmniej 10 %;

▼ **M3**

- b) wprowadzania do obrotu — we własnym zakresie lub za pośrednictwem innej organizacji producentów wyznaczonej przez ich własną organizację — produktów w ilościach, które mają charakter marginalny w stosunku do wielkości wprowadzanych do obrotu przez ich organizację;
 - c) wprowadzania do obrotu — we własnym zakresie lub za pośrednictwem innej organizacji producentów wyznaczonej przez ich własną organizację — produktów, które ze względu na swoje właściwości zwykle nie są objęte działalnością handlową danej organizacji producentów.
3. Przepisy dotyczące zrzeszania się organizacji producentów określają ponadto:
- a) procedury związane z określaniem, przyjmowaniem i zmienianiem przepisów określonych w ust. 1;
 - b) zobowiązanie członków do wpłacania składek finansowych potrzebnych do finansowania organizacji producentów;
 - c) przepisy umożliwiające członkom producentom demokratyczną kontrolę organizacji i jej decyzji;
 - d) kary za naruszenie zobowiązań określonych w przepisach dotyczących zrzeszania się, w szczególności za zaleganie ze składkami lub naruszenie zasad ustalonych przez organizację producentów;
 - e) zasady przyjmowania nowych członków, w szczególności minimalny okres członkostwa;
 - f) zasady prowadzenia rachunkowości i opracowywania budżetu niezbędne dla funkcjonowania organizacji.
4. Uważa się, że organizacje producentów w sektorze owoców i warzyw działają w imieniu swoich członków oraz reprezentują ich interesy w kwestiach ekonomicznych.

*Artykuł 125b***Uznawanie**

1. Państwa członkowskie uznają za organizacje producentów w sektorze owoców i warzyw wszelkie podmioty prawne lub jasno określone części podmiotów prawnych, które wystąpiły o takie uznanie, pod warunkiem że:
- a) mają za cel stosowanie przyjaznych dla środowiska zasad uprawy, technologii produkcji i zasad gospodarki ściekami, w szczególności w celu ochrony jakości zasobów wody, gleby i krajobrazu oraz zachowania lub stymulacji różnorodności biologicznej, oraz przestrzegają wymogów określonych w art. 122 i 125a i są w stanie odpowiednio to udowodnić;
 - b) posiadają minimalną liczbę członków i wytwarzają minimalną wielkość lub wartość — którą mają określić państwa członkowskie — zbywalnej produkcji oraz są w stanie odpowiednio to udowodnić;
 - c) istnieją wystarczające dowody na to, że są one w stanie właściwie prowadzić swoją działalność, zarówno pod względem ram czasowych, jak i skuteczności i koncentracji dostaw; w tym celu państwa członkowskie mogą określić, które z produktów lub grup produktów wymienionych w art. 122 lit. a) ppkt (iii) powinny wchodzić w zakres działania organizacji producentów;
 - d) skutecznie umożliwiają one swoim członkom uzyskanie wsparcia technicznego w zakresie stosowania przyjaznych dla środowiska metod uprawy;

▼ **M3**

- e) w razie potrzeby skutecznie zapewniają one swoim członkom środki techniczne umożliwiające zbiór, magazynowanie, pakowanie i wprowadzanie do obrotu ich produktów;
- f) zapewniają one właściwe zarządzanie swoją działalnością handlową i księgowością; oraz
- g) nie zajmują one dominującej pozycji na danym rynku, chyba że jest to niezbędne do wykonania celów art. 33 Traktatu.

2. Państwa członkowskie:

- a) w okresie trzech miesięcy od złożenia przez organizację producentów wniosku i wszystkich stosownych dokumentów potwierdzających, podejmują decyzję dotyczącą uznania organizacji producentów;
- b) w regularnych odstępach czasu przeprowadzają kontrole, aby upewnić się, czy organizacje producentów spełniają wymogi określone w niniejszym rozdziale, a w przypadku niespełnienia tych wymogów lub nadużyć dotyczących przepisów zawartych w niniejszym rozporządzeniu nakładają kary na te organizacje i, jeśli to konieczne, wycofują ich uznanie;
- c) raz na rok powiadamiają Komisję o każdej decyzji dotyczącej uznania, odmowy lub wycofania uznania.

Podsekcja II

Zrzeszanie się organizacji producentów i grup producentów*Artykuł 125c***Zrzeszanie się organizacji producentów w sektorze owoców i warzyw**

Zrzeszenie organizacji producentów w sektorze owoców i warzyw powstaje z inicjatywy uznanych organizacji producentów i może realizować którekolwiek z działań przypisanych organizacji producentów, o których mowa w niniejszym rozporządzeniu. W tym celu państwa członkowskie mogą uznać, w odpowiedzi na złożony wniosek, zrzeszenie organizacji producentów, jeżeli:

- a) dane państwo członkowskie uważa, że odnośne zrzeszenie jest zdolne do skutecznej realizacji tych działań; oraz
- b) zrzeszenie nie zajmuje dominującej pozycji na danym rynku, chyba że jest to niezbędne do wykonania celów art. 33 Traktatu.

Artykuł 125a ust. 4 stosuje się *mutatis mutandis*.

*Artykuł 125d***Outsourcing**

Państwa członkowskie mogą zezwolić uznanej organizacji producentów sektora owoców i warzyw lub uznanemu zrzeszeniu organizacji producentów działającemu w tym sektorze, a także jego oddziałom, na outsourcing którejkolwiek z działań, pod warunkiem że dostarczą one odnośnemu państwu członkowskiemu wystarczających dowodów, że jest to właściwy sposób na osiągnięcie celów danej organizacji producentów lub danego zrzeszenia organizacji producentów.

▼ **M3***Artykuł 125e***Grupy producentów w sektorze owoców i warzyw**

1. W państwach członkowskich, które przystąpiły do Unii Europejskiej w dniu 1 maja 2004 r. lub później, lub które są położone w najbardziej oddalonych regionach Wspólnoty, o których mowa w art. 299 ust. 2 Traktatu, lub na mniejszych wyspach Morza Egejskiego, o których mowa w art. 1 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1405/2006, grupy producentów mogą być tworzone jako podmiot prawny lub jasno określone części podmiotów prawnych z inicjatywy rolników uprawiających co najmniej jeden produkt sektora owoców i warzyw lub produkty tego sektora przeznaczone wyłącznie do przetworzenia, w celu uzyskania decyzji o uznaniu ich za organizacje producentów.

Takie grupy producentów mogą skorzystać z okresu przejściowego w celu spełnienia wymogów niezbędnych do uznania ich za organizacje producentów zgodnie z art. 122.

W celu zakwalifikowania grupy przedstawiają one właściwemu państwu członkowskiemu podzielony na etapy plan dochodzenia do uznania, którego zatwierdzenie sygnalizuje początek okresu, o którym mowa w akapicie drugim, i stanowi wstępne uznanie. Okres przejściowy nie może przekraczać pięciu lat.

2. Przed zatwierdzeniem planu uznawania państwa członkowskie powiadamiają Komisję o swoich zamiarach i ich przewidywanych następstwach finansowych.

Podsekcja III

Rozszerzenie przepisów na producentów w określonym obszarze gospodarczym*Artykuł 125f***Rozszerzenie przepisów**

1. W przypadkach gdy organizacja producentów sektora owoców i warzyw, która działa w określonym obszarze gospodarczym, uznawana jest w odniesieniu do konkretnego produktu za reprezentatywną dla produkcji i producentów w tym obszarze, zainteresowane państwo członkowskie może na wniosek organizacji producentów zobowiązać producentów prowadzących działalność gospodarczą w tym obszarze, którzy nie należą do organizacji producentów, do przestrzegania następujących przepisów:

- a) przepisów określonych w art. 125a ust. 1 lit. a);
- b) przepisów wymaganych do wdrożenia środków, o których mowa w art. 103c ust. 2 lit. c).

Akapit pierwszy stosuje się pod warunkiem, że przepisy te:

- a) obowiązywały przez okres co najmniej jednego roku gospodarczego;
- b) są ujęte w pełnym wykazie w załączniku XVIa;
- c) będą obowiązywać najwyżej przez trzy lata gospodarcze.

Warunek, o którym mowa w akapicie drugim lit. a), nie ma jednak zastosowania, jeśli odnośne przepisy pokrywają się z przepisami ujętymi w załączniku XVIa pkt 1, 3 i 5. W takim przypadku rozszerzenie przepisów nie może mieć zastosowania przez okres dłuższy niż jeden rok gospodarczy.

▼ **M3**

2. Do celów niniejszej podsekcji „obszar gospodarczy” oznacza strefę geograficzną utworzoną z przylegających lub sąsiadujących ze sobą regionów produkcyjnych, w których warunki produkcji i wprowadzania do obrotu są jednolite.

Państwa członkowskie przekazują Komisji wykaz obszarów gospodarczych.

W ciągu miesiąca od powiadomienia Komisja zatwierdza wykaz lub, po konsultacji z danym państwem członkowskim, podejmuje decyzję o zmianach, które muszą być przez to państwo wprowadzone. Komisja podaje zatwierdzony wykaz do wiadomości publicznej w sposób, jaki uzna za właściwy.

3. Organizacja producentów jest uważana za reprezentatywną w rozumieniu ust. 1, w przypadku gdy jej członkowie stanowią co najmniej 50 % producentów w obszarze gospodarczym, w którym ona działa, i gdy wytwarza ona co najmniej 60 % wielkości produkcji tego obszaru. Bez uszczerbku dla ust. 5 przy wyliczaniu wymienionych wartości procentowych nie należy brać pod uwagę producentów lub produkcji produktów ekologicznych objętych, do dnia 31 grudnia 2008 r., rozporządzeniem (EWG) nr 2092/91 oraz, od dnia 1 stycznia 2009 r., rozporządzeniem (WE) nr 834/2007.

4. Przepisy obowiązujące wszystkich producentów w określonym obszarze gospodarczym:

- a) nie są krzywdzące dla innych producentów w danym państwie członkowskim lub we Wspólnocie;
- b) nie mają zastosowania w odniesieniu do produktów dostarczanych dla przetwórstwa na podstawie umowy zawartej przed rozpoczęciem roku gospodarczego, chyba że są one wyraźnie nimi objęte, z wyjątkiem przepisów dotyczących sprawozdań w sprawie produkcji, o których mowa w art. 125a ust. 1 lit. a);
- c) nie mogą być sprzeczne z obowiązującymi przepisami wspólnotowymi i krajowymi.

5. Przepisy nie mogą być wiążące dla producentów produktów ekologicznych objętych, do dnia 31 grudnia 2008 r., rozporządzeniem (EWG) nr 2092/91 oraz, od dnia 1 stycznia 2009 r., rozporządzeniem (WE) nr 834/2007, chyba że na taki środek wyraziło zgodę co najmniej 50 % tych producentów w obszarze gospodarczym, w którym działa organizacja producentów, a organizacja ta wytwarza co najmniej 60 % produkcji w danym obszarze.

*Artykuł 125g***Tryb powiadamiania**

Państwa członkowskie niezwłocznie powiadamiają Komisję o przepisach, do których przestrzegania zobowiązały wszystkich producentów w określonym obszarze gospodarczym zgodnie z art. 125f ust. 1. Komisja podaje te przepisy do wiadomości publicznej w sposób, jaki uzna za właściwy.

*Artykuł 125h***Uchylenie rozszerzenia przepisów**

Komisja decyduje, że państwo członkowskie musi uchylić rozszerzenie przepisów, o którym zdecydowało to państwo członkowskie zgodnie z art. 125f ust. 1:

- a) jeżeli uzna, że przedmiotowe rozszerzenie na innych producentów eliminuje konkurencję w znacznej części rynku wewnętrznego lub

▼ **M3**

zagroża wolnemu obrotowi towarów lub że cele art. 33 Traktatu są zagrożone;

- b) jeżeli uzna, że art. 81 ust. 1 Traktatu ma zastosowanie do przepisów rozszerzonych na innych producentów. Decyzja Komisji w odniesieniu do tych przepisów ma zastosowanie dopiero od dnia takiego ustalenia;
- c) jeżeli po dokonaniu kontroli uzna, że przepisy zawarte w niniejszej podsekcji nie były przestrzegane.

*Artykuł 125i***Składki finansowe producentów niebędących członkami**

W przypadku stosowania art. 125f ust. 1 zainteresowane państwo członkowskie może zdecydować w oparciu o przedstawiony dowód, że producenci niebędący członkami są zobowiązani wobec organizacji producentów do płacenia części składek finansowych uiszczanych przez producentów będących członkami, jeśli są one wykorzystywane na pokrycie:

- a) kosztów administracyjnych wynikających ze stosowania przepisów, o których mowa w art. 125f ust. 1;
- b) kosztów prac badawczych, badań rynku i promocji sprzedaży podejmowanych przez organizację lub zrzeszenie i przynoszących korzyści wszystkim producentom w tym obszarze.

*Artykuł 125j***Rozszerzenie przepisów zrzeszania się organizacji producentów**

Do celów niniejszego rozporządzenia wszelkie odniesienia do organizacji producentów rozumiane są jako odniesienia do uznanych zrzeszeń organizacji producentów.

Podsekcja IV

Organizacje międzybranżowe w sektorze świeżych owoców i warzyw*Artykuł 125k***Uznawanie i wycofanie uznania**

1. Jeżeli uzasadniają to struktury państwa członkowskiego, państwa członkowskie mogą uznać za organizacje międzybranżowe w sektorze owoców i warzyw wszystkie podmioty prawne utworzone na ich terytorium, które złożyły odpowiedni wniosek, pod warunkiem że:

- a) prowadzą one swoją działalność w jednym lub kilku regionach w danym państwie członkowskim;
- b) reprezentują znaczną część produkcji lub handlu lub przetwórstwa owoców i warzyw oraz produktów uzyskiwanych w drodze przetworzenia owoców i warzyw w danym regionie lub regionach i, jeżeli działają w więcej niż jednym regionie, mogą wykazać się minimalnym poziomem reprezentatywności w każdym regionie dla każdej z branż, które skupiają;
- c) prowadzą co najmniej dwa rodzaje działalności, o których mowa w art. 123 ust. 3 lit. c);

▼ **M3**

d) same nie zajmują się produkcją lub przetwórstwem lub wprowadzaniem do obrotu owoców i warzyw ani produktów uzyskanych w drodze przetworzenia owoców i warzyw;

e) nie są one zaangażowane w żadne porozumienia, decyzje lub uzgodnione praktyki, o których mowa w art. 176a ust.4.

2. Przed udzieleniem uznania państwo członkowskie powiadamia Komisję o organizacjach międzybranżowych, które złożyły wniosek o uznanie, dostarczając wszystkich istotnych informacji dotyczących ich reprezentatywności i różnorodnych działań, wraz ze wszystkimi innymi informacjami niezbędnymi do dokonania oceny.

Komisja może sprzeciwić się uznaniu w terminie dwóch miesięcy po powiadomieniu.

3. Państwa członkowskie:

a) decydują o tym, czy udzielić uznania w okresie trzech miesięcy od złożenia wniosku wraz ze wszystkimi odpowiednimi dokumentami towarzyszącymi;

b) w regularnych odstępach czasu przeprowadzają kontrole, aby upewnić się, czy organizacja międzybranżowa spełnia przepisy i warunki uznania; w przypadku niespełnienia tych wymogów lub nadużyć dotyczących przepisów zawartych w niniejszym rozporządzeniu nakładają kary na te organizacje i, jeśli to konieczne, wycofują uznanie danej organizacji;

c) wycofują uznanie, w przypadku gdy:

(i) wymogi i warunki uznania ustanowione w niniejszej podsekcji nie są już spełniane;

(ii) organizacja międzybranżowa przystąpi do któregośkolwiek rodzaju porozumienia, decyzji lub uzgodnionych praktyk, o których mowa w art. 176a ust. 4, bez uszczerbku dla wszelkich innych kar, które zostaną nałożone zgodnie z prawem krajowym;

(iii) organizacja międzybranżowa nie spełnia obowiązku powiadomienia, o którym mowa w art. 176a ust. 2;

d) w terminie dwóch miesięcy powiadamiają Komisję o wszelkich decyzjach dotyczących udzielenia, odmowy udzielenia oraz wycofania uznania.

4. Komisja określa warunki, w tym dotyczące częstotliwości, na jakich państwa członkowskie przekazują jej sprawozdanie w sprawie działalności organizacji międzybranżowych.

W wyniku przeprowadzenia kontroli Komisja może zwrócić się do państwa członkowskiego o wycofanie uznania.

5. Uznanie stanowi upoważnienie do realizowania działań wymienionych w art. 123 ust. 3 lit. c), zgodnie z przepisami niniejszego rozporządzenia.

6. Komisja podaje wykaz uznanych organizacji międzybranżowych do wiadomości publicznej w sposób, jaki uzna za właściwy, ze wskazaniem sfery gospodarczej lub obszaru ich działalności oraz działań realizowanych w rozumieniu art. 1251. Przypadki wycofania uznania są również podawane do wiadomości publicznej.

Artykuł 1251

Rozszerzenie przepisów

1. W przypadku gdy organizacja międzybranżowa, działająca w określonym regionie lub regionach państwa członkowskiego, jest uważana za reprezentatywną dla produkcji lub handlu lub przetworzenia

▼ M3

danego produktu, zainteresowane państwo członkowskie na wniosek zainteresowanej organizacji międzybranżowej może sprawić, by niektóre z porozumień, decyzji lub uzgodnionych praktyk wewnątrz tej organizacji przez ograniczony okres obowiązywały inne podmioty, indywidualne lub grupowe, które nie należą do tej organizacji, a działają w danym regionie lub regionach.

2. Organizację międzybranżową uważa się za reprezentatywną w rozumieniu ust. 1 w przypadku, gdy odpowiada ona za co najmniej dwie trzecie produkcji lub handlu lub przetwarzania danego produktu lub produktów w danym regionie bądź regionach państwa członkowskiego. W przypadku gdy wniosek o rozszerzenie jej przepisów na inne podmioty obejmuje więcej niż jeden region, organizacja międzybranżowa musi wykazać minimalny poziom reprezentatywności w odniesieniu do każdej z branż, które skupia w każdym z danych regionów.

3. Przepisy, w związku z którymi można występować o rozszerzenie na inne podmioty gospodarcze:

a) dotyczą jednego z następujących celów:

- (i) sprawozdawczości produkcyjnej i rynkowej;
- (ii) surowszych przepisów produkcji niż ustanowione przepisy wspólnotowe lub krajowe;
- (iii) sporządzenia znormalizowanych umów zgodnych z przepisami wspólnotowymi;
- (iv) przepisów dotyczących wprowadzania do obrotu;
- (v) przepisów dotyczących ochrony środowiska;
- (vi) środków promowania i wykorzystywania potencjału produktów;
- (vii) środków ochrony rolnictwa ekologicznego, jak również nazw pochodzenia, znaków jakości i oznaczeń geograficznych;

b) muszą obowiązywać od co najmniej jednego roku gospodarczego;

c) mogą być wiążące przez okres nie dłuższy niż trzy lata gospodarcze;

d) nie są krzywdzące dla innych podmiotów w państwie członkowskim lub Wspólnocie.

Warunek, o którym mowa w akapicie pierwszym lit. b), nie ma zastosowania, jeśli odnośne przepisy pokrywają się z przepisami ujętymi w załączniku XVIa pkt 1, 3 i 5. W takim przypadku rozszerzenie przepisów nie może mieć zastosowania przez okres dłuższy niż jeden rok gospodarczy.

4. Przepisy, o których mowa w ust. 3 lit. a) ppkt (ii), (iv) i (v), muszą być takie same jak przepisy określone w załączniku XVIa. Przepisy, o których mowa w ust. 3 lit. a) ppkt (ii), nie mają zastosowania do produktów wytworzonych poza danym regionem lub regionami, o których mowa w ust. 1.

*Artykuł 125m***Powiadamianie o rozszerzeniu przepisów i ich uchylanie**

1. Państwa członkowskie powiadamiają niezwłocznie Komisję o przepisach, do których przestrzegania zobowiązały wszystkie podmioty

▼ M3

w jednym lub kilku określonych regionach zgodnie z art. 125l ust. 1. Komisja podaje te przepisy do wiadomości publicznej w sposób, jaki uzna za właściwy.

2. Przed podaniem przepisów do wiadomości publicznej Komisja informuje komitet ustanowiony na mocy art. 195 o każdym powiadomieniu dotyczącym rozszerzenia umów międzybranżowych.

3. Komisja decyduje, że dane państwo członkowskie musi uchylić rozszerzenie przepisów, o którym ono zdecydowało, w przypadkach określonych w art. 125h.

*Artykuł 125n***Składki finansowe producentów niebędących członkami**

W przypadku gdy przepisy dotyczące jednego lub kilku produktów zostają rozszerzone i gdy uznana organizacja międzybranżowa prowadzi działalność jednego lub kilku rodzajów wymienionych w art. 125l ust. 3 lit. a) leżącą w ogólnym interesie gospodarczym osób, których działalność jest związana z jednym lub kilkoma przedmiotowymi produktami, państwo członkowskie, które udzieliło uznania tej organizacji, może zdecydować, że jednostki lub grupy, które nie są członkami tej organizacji międzybranżowej, ale które uzyskują korzyści z takiej działalności, płacą organizacji całość lub część składek finansowych uiszczanych przez jej członków w zakresie, w jakim składki te są przeznaczone na pokrycie kosztów bezpośrednio ponoszonych w związku z prowadzeniem przedmiotowej działalności.

▼ M10*Sekcja Ib***Przepisy dotyczące organizacji producentów i organizacji międzybranżowych w sektorze wina***Artykuł 125o***Uznawanie**

1. Państwa członkowskie mogą uznać organizacje producentów i organizacje międzybranżowe, które złożyły wniosek o uznanie w danym państwie członkowskim, a wniosek ten zawiera dowód na to, że dany podmiot:

a) w przypadku organizacji producentów:

- (i) spełnia wymogi ustanowione w art. 122;
- (ii) posiada minimalną liczbę członków określoną przez dane państwo członkowskie;
- (iii) skupia minimalną ilość nadającej się do sprzedaży rynkowej produkcji na obszarze, na którym działa dana organizacja, która ma być określona przez dane państwo członkowskie;
- (iv) jest w stanie w odpowiedni sposób wykonywać swoje działania, zarówno jeśli chodzi o czas, jak i efektywność oraz koncentrację podaży;
- (v) skutecznie umożliwia swoim członkom uzyskanie wsparcia technicznego w zakresie stosowania korzystnych dla środowiska metod uprawy;

b) w przypadku organizacji międzybranżowych:

- (i) spełnia wymogi ustanowione w art. 123 ust. 3;

▼ M10

- (ii) prowadzi swoje działania w jednym lub kilku regionach na danym terytorium;
- (iii) jest odpowiedzialny za znaczącą część produkcji lub handlu produktami objętymi niniejszym rozporządzeniem;
- (iv) nie jest zaangażowany w produkcję, przetwarzanie lub wprowadzanie do obrotu produktów sektora wina.

2. Organizacje producentów uznane zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1493/1999 są na mocy niniejszego artykułu traktowane jako uznane organizacje producentów.

Organizacje spełniające kryteria określone w art. 123 ust. 3 i w ust. 1 lit. b) niniejszego artykułu, które zostały uznane przez państwa członkowskie, są na mocy tych przepisów traktowane jako uznane organizacje międzybranżowe.

3. Artykuł 125b ust. 2 oraz art. 125k ust. 3 stosuje się odpowiednio do organizacji producentów i organizacji międzybranżowych w sektorze wina. Jednakże:

- a) okresy, o których mowa w art. 125b ust. 2 lit. a) i w art. 125k ust. 3 lit. c), wynoszą odpowiednio cztery miesiące;
- b) wnioski o uznanie, o których mowa w art. 125b ust. 2 lit. a) i w art. 125k ust. 3 lit. c), wnoszone są w państwie członkowskim, w którym organizacja ma swoją główną siedzibę;
- c) powiadomienia roczne, o których mowa odpowiednio w art. 125b ust. 2 lit. c) i w art. 125k ust. 3 lit. d), dokonywane są co roku do dnia 1 marca.

▼ B

Sekcja II

Przepisy dotyczące organizacji międzybranżowych w sektorze tytoniu*Artykuł 126***Płatność składek przez podmioty niebędące członkami**

1. Jeżeli uznana organizacja międzybranżowa w sektorze tytoniu prowadzi co najmniej jedno z działań, o których mowa w ust. 2, leżących w ogólnym interesie gospodarczym osób, których działania dotyczą co najmniej jednego z odnośnych produktów, państwo członkowskie, które uznało organizację, lub Komisja, bez pomocy komitetu, o którym mowa w art. 195 ust. 1, w przypadku gdy to ona uznała organizację, może podjąć decyzję, że osoby fizyczne lub grupy, które nie są członkami organizacji, lecz odnoszą korzyści z tych działań, wpłacają na rzecz organizacji całość lub część składek płaconych przez jej członków w zakresie, w którym składki te mają pokrywać koszty, inne niż wszelkie rodzaje kosztów administracyjnych, poniesione bezpośrednio w związku z prowadzeniem tych działań.

2. Działania, o których mowa w ust. 1, odnoszą się do jednego z następujących celów:

- a) badania w celu dodania wartości do produktów, w szczególności poprzez nowe zastosowania, które nie stanowią zagrożenia dla zdrowia publicznego;
- b) badania nad ulepszeniem jakości liści tytoniu lub tytoniu w belach;

▼ B

c) badania nad metodami uprawy pozwalającymi na zmniejszenie stosowania środków ochrony roślin i zagwarantowanie zachowania stanu gleby oraz środowiska.

3. Dane państwa członkowskie powiadamiają Komisję o decyzjach, które zamierzają podjąć na mocy ust. 1. Decyzje takie nie mogą być stosowane przed upływem trzech miesięcy od dnia powiadomienia Komisji. Komisja może w okresie 3 miesięcy wezwać do odrzucenia całości lub części projektu decyzji, jeżeli przedstawiony ogólny interes gospodarczy nie wydaje się odpowiednio uzasadniony.

4. W przypadku gdy działania organizacji międzybranżowej uznanej przez Komisję zgodnie z niniejszym rozdziałem są zgodne z ogólnym interesem gospodarczym, Komisja przekazuje projekt decyzji zainteresowanym państwom członkowskim, które mają wówczas dwa miesiące na zgłoszenie swoich uwag.

▼ M16

Sekcja IIA

**Przepisy dotyczące organizacji producentów
i organizacji międzybranżowych w sektorze
mleka i przetworów mlecznych**

Artykuł 126a

**Uznawanie organizacji producentów i ich zrzeszeń w sektorze mleka
i przetworów mlecznych**

1. Państwa członkowskie uznają za organizację producentów w sektorze mleka i przetworów mlecznych każdy podmiot prawny lub każdą wyraźnie określoną część podmiotu prawnego, które o to wystąpią, pod warunkiem że:

a) spełniają wymogi określone w art. 122 akapit pierwszy lit. b) i c);

b) posiadają minimalną liczbę członków lub wytwarzają minimalną ilość – określaną przez dane państwo członkowskie – zbywalnej produkcji w sektorze, w którym działają;

c) istnieje wystarczający dowód na to, że są w stanie właściwie wykonywać swoją działalność zarówno pod względem ram czasowych, jak i efektywności oraz koncentracji podaży;

d) ich statut jest zgodny z lit. a), b) i c) niniejszego ustępu.

2. W odpowiedzi na wniosek państwa członkowskie mogą uznać zrzeszenie uznanych organizacji producentów w sektorze mleka i przetworów mlecznych, jeżeli dane państwo członkowskie stwierdzi, że to zrzeszenie jest zdolne do skutecznego wykonywania działań uznanej organizacji producentów oraz spełnia warunki określone w ust. 1.

3. Państwa członkowskie mogą podjąć decyzję, że organizacje producentów, które zostały uznane na mocy prawa krajowego przed dniem 2 kwietnia 2012 r. i które spełniają warunki określone w ust. 1 niniejszego artykułu, są uznawane za organizacje producentów zgodnie z art. 122 ust. 1 lit. a) ppkt (iia).

▼ M16

Organizacje producentów, które zostały uznane na mocy prawa krajowego przed dniem 2 kwietnia 2012 r., lecz które nie spełniają warunków określonych w ust. 1 niniejszego artykułu, mogą nadal kontynuować działalność na mocy prawa krajowego do dnia 3 października 2012 r.

4. Państwa członkowskie:

- a) w okresie czterech miesięcy od złożenia przez organizację producentów wniosku wraz z całą stosowną dokumentacją, podejmują decyzję dotyczącą uznania organizacji producentów; wniosek ten składany jest w państwie członkowskim, w którym organizacja ma siedzibę;
- b) przeprowadzają w odstępach czasu przez nie ustalonych kontrole, aby upewnić się, że uznane organizacje producentów i zrzeszenia organizacji producentów stosują się do postanowień niniejszego rozdziału;
- c) w przypadku niestosowania się do przepisów niniejszego rozdziału lub nieprawidłowości we wdrażaniu środków w nim przewidzianych nakładają na te organizacje i zrzeszenia określone przez siebie stosowne kary i w razie konieczności podejmują decyzję o cofnięciu uznania;
- d) powiadamiają Komisję raz w roku i nie później niż do dnia 31 marca o każdej decyzji o uznaniu, odmowie lub cofnięciu uznania podjętej w poprzednim roku kalendarzowym.

Artykuł 126b

Uznawanie organizacji międzybranżowych w sektorze mleka i przetworów mlecznych

1. Państwa członkowskie mogą uznać organizacje międzybranżowe działające w sektorze mleka i przetworów mlecznych, pod warunkiem że organizacje te:

- a) spełniają wymogi określone w art. 123 ust. 4;
- b) prowadzą działalność w jednym lub kilku regionach na danym terytorium;
- c) mają znaczny udział w działalności gospodarczej, o której mowa w art. 123 ust. 4 lit. a);
- d) same nie biorą udziału w produkcji, przetwórstwie lub handlu produktami z sektora mleka i przetworów mlecznych.

2. Państwa członkowskie mogą podjąć decyzję, że organizacje międzybranżowe, które zostały uznane na mocy prawa krajowego przed dniem 2 kwietnia 2012 r. i które spełniają warunki określone w ust. 1, są uznawane za organizacje międzybranżowe na mocy art. 123 ust. 4.

3. W razie skorzystania z możliwości uznania organizacji międzybranżowej zgodnie z ust. 1 lub 2 państwa członkowskie:

- a) podejmują decyzję o uznaniu za organizację międzybranżową w terminie czterech miesięcy od dnia złożenia wniosku wraz z całą stosowną dokumentacją, którą należy przedstawić na poparcie takiego wniosku; wniosek ten składany jest w państwie członkowskim, w którym organizacja ma siedzibę;

▼ **M16**

- b) przeprowadzają w odstępach czasu przez nie ustalonych kontrole w celu upewnienia się, że uznane organizacje międzybranżowe spełniają warunki dotyczące ich uznawania;
- c) w przypadku niestosowania się do postanowień niniejszego rozporządzenia lub nieprawidłowości we wdrażaniu środków w nim przewidzianych nakładają na te organizacje określone przez siebie stosowne kary i w razie konieczności podejmują decyzję o cofnięciu uznania;
- d) cofają uznanie, jeżeli:
 - (i) wymogi i warunki uznania przewidziane w niniejszym artykule nie są spełniane;
 - (ii) organizacja międzybranżowa zaangażowana jest w jedno z porozumień, decyzji i uzgodnionych praktyk, o których mowa w art. 177a ust. 4, bez uszczerbku dla innych sankcji, które zostaną nałożone zgodnie z prawem krajowym;
 - (iii) organizacja międzybranżowa nie wywiązuje się z obowiązku powiadomienia, o którym mowa w art. 177a ust. 2;
- e) powiadamiają Komisję raz w roku i nie później niż do dnia 31 marca o każdej decyzji o uznaniu, odmowie lub cofnięciu uznania podjętej w poprzednim roku kalendarzowym.

*Artykuł 126c***Negocjacje umowne w sektorze mleka i przetworów mlecznych**

1. Organizacja producentów w sektorze mleka i przetworów mlecznych, uznana zgodnie z art. 122, może, w imieniu należących do niej rolników, negocjować w zakresie całej ich wspólnej produkcji lub jej części, umowy o dostawę mleka surowego do przetwórcy mleka surowego lub do nabywcy mleka surowego w rozumieniu art. 185f ust. 1 akapit drugi.
2. Negocjacje mogą być prowadzone przez organizację producentów:
 - a) bez względu na to, czy ma miejsce przeniesienie prawa własności do mleka surowego przez rolników na organizację producentów;
 - b) bez względu na to, czy negocjowana cena jest taka sama w odniesieniu do wspólnej produkcji niektórych lub wszystkich rolników należących do organizacji;
 - c) pod warunkiem że w odniesieniu do danej organizacji producentów:
 - (i) ilość mleka surowego objęta takimi negocjacjami nie przekracza 3,5 % całkowitej produkcji Unii; oraz
 - (ii) ilość mleka surowego objęta takimi negocjacjami produkowana w danym państwie członkowskim nie przekracza 33 % całkowitej produkcji krajowej tego państwa członkowskiego; oraz
 - (iii) ilość mleka surowego objęta takimi negocjacjami dostarczana w danym państwie członkowskim nie przekracza 33 % całkowitej produkcji krajowej tego państwa członkowskiego;
 - d) pod warunkiem że należący do niej rolnicy nie są członkami jakiegokolwiek innej organizacji producentów, która również negocjuje takie umowy w ich imieniu; państwa członkowskie mogą jednak

▼ **M16**

odstąpić od tego warunku w należycie uzasadnionych przypadkach, gdy rolnicy posiadają dwie różne jednostki produkcyjne znajdujące się na różnych obszarach geograficznych;

e) pod warunkiem że mleko surowe nie podlega obowiązkowi dostaw wynikającemu z członkostwa rolnika w spółdzielni zgodnie z warunkami określonymi w statucie spółdzielni lub przepisach i decyzjach w nim zawartych lub z niego wynikających; oraz

f) pod warunkiem że organizacja producentów powiadomi właściwe organy państwa członkowskiego lub państw członkowskich, w których działa, o ilości mleka surowego objętej takimi negocjacjami.

3. Nie naruszając warunków określonych w ust. 2 lit. c) ppkt (ii) oraz (iii), organizacja producentów może prowadzić negocjacje zgodnie z ust. 1, pod warunkiem że w przypadku tej organizacji producentów ilość mleka surowego objęta negocjacjami, która jest produkowana lub dostarczana w państwie członkowskim o całkowitej rocznej produkcji mleka surowego poniżej 500 000 ton nie przekracza 45 % całkowitej produkcji krajowej tego państwa członkowskiego.

4. Na użytek niniejszego artykułu odniesienia do organizacji producentów obejmują również zrzeczenia takich organizacji producentów.

5. W celu zastosowania ust. 2 lit. c) i ust. 3 Komisja publikuje – w sposób, który uzna za stosowny – wielkość produkcji mleka surowego w Unii i państwach członkowskich przy wykorzystaniu najbardziej aktualnych dostępnych informacji.

6. Na zasadzie odstępstwa od przepisów ust. 2 lit. c) i ust. 3, nawet jeżeli określone tam wartości graniczne nie zostały przekroczone, organ ds. konkurencji, o którym mowa w akapicie drugim niniejszego ustępu, może w indywidualnym przypadku podjąć decyzję o ponownym rozpoczęciu danych negocjacji lub niedopuszczeniu do ich prowadzenia przez daną organizację producentów, jeżeli uzna on, że jest to niezbędne, aby zapobiec wykluczeniu konkurencji lub aby uniknąć na podległym mu obszarze poważnych szkód po stronie przetwórców mleka surowego będących MŚP.

W odniesieniu do negocjacji obejmujących więcej niż jedno państwo członkowskie decyzję, o której mowa w akapicie pierwszym, podejmuje Komisja, nie stosując procedury, o której mowa w art. 195 ust. 2 lub art. 196b ust. 2. W pozostałych przypadkach przedmiotową decyzję podejmuje krajowy organ ds. konkurencji państwa członkowskiego, którego dotyczy negocjacje.

Decyzje, o których mowa w niniejszym ustępie, nie wchodzi w życie wcześniej niż w dniu poinformowania o nich zainteresowanych podmiotów.

7. Na użytek niniejszego artykułu:

a) „krajowy organ ds. konkurencji” oznacza organ, o którym mowa w art. 5 rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 101 i 102 Traktatu ⁽¹⁾;

⁽¹⁾ Dz.U. L 1 z 4.1.2003, s. 1. Uwaga: tytuł rozporządzenia (WE) nr 1/2003 został dostosowany w taki sposób, aby uwzględnić zmianę numeracji artykułów Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, zgodnie z art. 5 Traktatu z Lizbony; pierwotnie w tytule zawarte było odesłanie do art. 81 i art. 82 Traktatu.

▼ M16

b) „MŚP” oznacza mikro-, małe lub średnie przedsiębiorstwo w rozumieniu zalecenia Komisji 2003/361/WE z dnia 6 maja 2003 r. dotyczącego definicji mikroprzedsiębiorstw oraz małych i średnich przedsiębiorstw ⁽¹⁾.

8. Państwa członkowskie, w których odbywają się negocjacje zgodnie z niniejszym artykułem, powiadamiają Komisję o zastosowaniu ust. 2 lit. f) i ust. 6.

*Artykuł 126d***Regulacja podaży sera o chronionej nazwie pochodzenia lub chronionym oznaczeniu geograficznym**

1. Na wniosek organizacji producentów uznanej na mocy art. 122 akapit pierwszy lit. a), organizacji międzybranżowej uznanej na mocy art. 123 ust. 4 lub grupy podmiotów, o której mowa w art. 5 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 510/2006, państwa członkowskie mogą określić, na czas określony, wiążące przepisy regulujące podaż sera korzystającego z chronionej nazwy pochodzenia lub chronionego oznaczenia geograficznego na mocy art. 2 ust. 1 lit. a) i lit. b) rozporządzenia (WE) nr 510/2006.

2. Przepisy, o których mowa w ust. 1, muszą być zgodne z warunkami określonymi w ust. 4 i są one uzależnione od uprzedniego zawarcia porozumienia między stronami na danym obszarze geograficznym, o którym mowa w art. 4 ust. 2 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 510/2006. Takie porozumienie musi być zawarte przez co najmniej dwie trzecie producentów mleka lub ich przedstawicieli produkujących co najmniej dwie trzecie mleka surowego wykorzystywanego do produkcji sera, o którym mowa w ust. 1, oraz, w odpowiednich przypadkach, przez co najmniej dwie trzecie producentów wspomnianego sera, których wielkość produkcji odpowiada co najmniej dwóm trzecim produkcji tego sera na obszarze geograficznym, o którym mowa w art. 4 ust. 2 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 510/2006.

3. Na użytek ust. 1, w odniesieniu do sera objętego chronionym oznaczeniem geograficznym, obszar geograficzny pochodzenia mleka surowego wymieniony w specyfikacji produktu danego sera pokrywa się z obszarem geograficznym, o którym mowa w art. 4 ust. 2 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 510/2006, dotyczącym tegoż sera.

4. Przepisy, o których mowa w ust. 1:

- a) obejmują jedynie regulację podaży danego produktu i mają na celu dostosowanie podaży danego sera do popytu;
- b) dotyczą tylko danego produktu;
- c) mogą być wiążące przez nie dłużej niż trzy lata, a ich obowiązywanie może zostać przedłużone po tego okresu w następstwie złożenia nowego wniosku, o którym mowa w ust. 1;
- d) nie mogą powodować uszczerbku dla handlu produktami innymi niż te, których dotyczą przepisy, o których mowa w ust. 1;
- e) nie odnoszą się do transakcji po pierwszym wprowadzeniu do obrotu danego sera;
- f) nie mogą pozwalać na ustalanie cen, w tym również w przypadku gdy ceny są ustalane w charakterze wytycznych lub zalecenia;

⁽¹⁾ Dz.U. L 124 z 20.5.2003, s. 36.

▼ **M16**

- g) nie mogą uniemożliwiać dostępu do znacznej ilości danego produktu, która normalnie byłaby dostępna;
- h) nie mogą prowadzić do dyskryminacji, tworzyć barier dla nowych uczestników rynku ani wywierać negatywnego wpływu na drobnych producentów;
- i) przyczyniają się do podtrzymania jakości lub rozwoju danego produktu;
- j) nie mogą naruszać art. 126c.

5. Przepisy, o których mowa w ust. 1, są publikowane w organie promulgacyjnym danego państwa członkowskiego.

6. Państwa członkowskie przeprowadzają kontrole w celu zapewnienia spełnienia warunków określonych w ust. 4, a w przypadku stwierdzenia przez właściwe władze, że warunki te nie są spełniane, uchylają przepisy, o których mowa w ust. 1.

7. Państwa członkowskie powiadamiają niezwłocznie Komisję o przyjętych przepisach, o których mowa w ust. 1. Komisja informuje państwa członkowskie o każdym powiadomieniu o takich przepisach.

8. Komisja może, w dowolnym czasie, przyjmować akty wykonawcze nakładające na państwo członkowskie obowiązek uchylecia przepisów określonych przez to państwo członkowskie zgodnie z ust. 1 w przypadku stwierdzenia przez Komisję, że przepisy te nie są zgodne z warunkami określonymi w ust. 4, uniemożliwiają lub zakłócają konkurencję na znacznym obszarze rynku wewnętrznego lub zagrażają wolnemu handlowi lub osiągnięciu celów art. 39 TFUE. Te akty wykonawcze są przyjmowane bez zastosowania procedury, o której mowa w art. 195 ust. 2 lub w art. 196b ust. 2.

Artykuł 126e

Uprawnienia Komisji dotyczące organizacji producentów i organizacji międzybranżowych w sektorze mleka i przetworów mlecznych

1. W celu zapewnienia jasnego zdefiniowania celów i zadań organizacji producentów oraz zrzeczeń organizacji producentów w sektorze mleka i przetworów mlecznych, tak aby przyczynić się do skuteczności działań takich organizacji bez powodowania nadmiernego obciążenia, Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 196a, które określają:

- a) warunki uznawania międzynarodowych organizacji producentów i zrzeczeń międzynarodowych organizacji producentów;
- b) przepisy dotyczące tworzenia i warunków udzielania pomocy administracyjnej przez właściwe organy w przypadku współpracy międzynarodowej;
- c) dodatkowe przepisy dotyczące obliczania ilości mleka surowego objętego negocjacjami, o których mowa w art. 126c ust. 2 lit. c) i ust. 3.

2. Komisja może przyjąć akty wykonawcze ustanawiające szczególne przepisy niezbędne do:

- a) wdrożenia warunków uznawania organizacji producentów i ich zrzeczeń oraz organizacji międzybranżowych określonych w art. 126a i 126b;

▼ M16

- b) powiadomienia, o którym mowa w art. 126c ust. 2 lit. f);
- c) powiadomień przekazywanych Komisji przez państwa członkowskie zgodnie z art. 126a ust. 4 lit. d), art. 126b ust. 3 lit. e), art. 126c ust. 8 i art. 126d ust. 7;
- d) procedur dotyczących pomocy administracyjnej w przypadku współpracy międzynarodowej.

Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 196b ust. 2.

▼ B

Sekcja III

Przepisy proceduralne*Artykuł 127***Przepisy wykonawcze**

Komisja przyjmuje szczegółowe przepisy dotyczące stosowania niniejszego rozdziału, w szczególności warunki i procedury zatwierdzania organizacji producentów, organizacji międzybranżowych i organizacji podmiotów gospodarczych w poszczególnych sektorach, w tym:

- a) szczegółowe cele realizowane przez takie organizacje;
- b) zasady zrzeszania się takich organizacji;
- c) działania takich organizacji;
- d) odstępstwa od wymogów ustanowionych w art. 122, 123 i 125;

▼ M3

- da) w zależności od przypadku, przepisy dotyczące międzynarodowych organizacji producentów i międzynarodowych stowarzyszeń organizacji producentów, w tym pomocy administracyjnej udzielanej przez właściwe organa w przypadku współpracy międzynarodowej;

▼ B

- e) w zależności od przypadku, wszelkie skutki spowodowane uznaniem za organizację międzybranżową.

CZĘŚĆ III

HANDEL Z PAŃSTWAMI TRZECIMI*ROZDZIAŁ I***Przepisy ogólne***Artykuł 128***Zasady ogólne**

Jeśli niniejsze rozporządzenie lub przepisy przyjęte zgodnie z niniejszym rozporządzeniem nie stanowią inaczej, w handlu z państwami trzecimi zakazuje się:

- a) nakładania jakiegokolwiek opłaty o skutku równoważnym do cel;

▼B

- b) stosowania jakichkolwiek ograniczeń ilościowych lub środków o skutku równoważnym.

*Artykuł 129***Nomenklatura scalona**

Ogólne zasady interpretowania nomenklatury scalonej przewidzianej w załączniku I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 ⁽¹⁾ (zwanej dalej „nomenklaturą scaloną”) oraz specjalne zasady dotyczące jej stosowania stosuje się do klasyfikacji taryfowej produktów objętych niniejszym rozporządzeniem. ►**M10** Nomenklatura taryfowa wynikająca ze stosowania niniejszego rozporządzenia, w tym, w zależności od przypadku, definicje w załącznikach III i XIb, zawarta jest we Wspólnej Taryfie Celnej. ◀

*ROZDZIAŁ II**Przywóz*

Sekcja I

Pozwolenia na przywóz*Artykuł 130***Pozwolenia na przywóz**

1. Nie naruszając przypadków, w których pozwolenia na przywóz są wymagane zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, Komisja może nałożyć obowiązek przedłożenia pozwolenia na przywóz do Wspólnoty jednego z produktów lub większej ich liczby w ramach następujących sektorów:

- a) zbóż;
- b) ryżu;
- c) cukru;
- d) nasion;
- e) oliwek stołowych i oliwy z oliwek, w przypadku produktów oznaczonych kodami CN 1509, 1510 00, 0709 90 39, 0711 20 90, 2306 90 19, 1522 00 31 oraz 1522 00 39;
- f) lnu i konopi, w odniesieniu do konopi;

▼M3

- fa) owoców i warzyw;
- fb) przetworzonych owoców i warzyw;

▼B

- g) bananów;

▼M10

- ga) wina;

▼B

- h) żywych roślin;
- i) wołowiny i cielęciny;

⁽¹⁾ Dz.U. L 256 z 7.9.1987, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 733/2007 (Dz.U. L 169 z 29.6.2007, str. 1).

▼ B

- j) mleka i przetworów mlecznych;
- k) wieprzowiny;
- l) mięsa baraniego i koziego;
- m) jaj;
- n) ► **C1** mięsa drobiowego; ◀
- o) alkoholu etylowego rolniczego.

2. Stosując ust. 1, Komisja uwzględnia konieczność stosowania pozwoleń na przywóz w celu zarządzania odnośnymi rynkami, a w szczególności w celu monitorowania przywozu odnośnych produktów.

*Artykuł 131***Wydawanie pozwoleń**

Państwa członkowskie wydają pozwolenia na przywóz każdemu wnioskodawcy, niezależnie od tego, gdzie znajduje się jego siedziba we Wspólnocie, o ile rozporządzenie Rady lub inny akt Rady nie stanowi inaczej, oraz nie naruszając środków przyjętych w celu zastosowania niniejszego rozdziału.

*Artykuł 132***Ważność pozwoleń**

Pozwolenia na przywóz obowiązują na terenie całej Wspólnoty.

*Artykuł 133***Zabezpieczenie**

1. O ile Komisja nie postanowi inaczej, pozwolenia wydawane są pod warunkiem złożenia zabezpieczenia gwarantującego, że produkty zostaną przywiezione w okresie ważności pozwolenia.

2. Z wyjątkiem przypadków wystąpienia siły wyższej zabezpieczenie ulega przepadkowi w całości lub w części, jeżeli przywóz nie został zrealizowany, lub jeżeli został zrealizowany jedynie częściowo, w okresie ważności pozwolenia.

▼ M10*Artykuł 133a***Specjalne zabezpieczenie w sektorze wina**

1. Dla soku i moszczu winogronowego objętych kodami CN nr 2009 61, 2009 69 i 2204 30, dla których stosowanie stawek Wspólnej Taryfy Celnej jest uzależnione od ceny przywózowej produktu, rzeczywista wysokość tej ceny jest weryfikowana poprzez kontrolowanie każdej partii towaru lub poprzez zastosowanie zryczałtowanej wartości w przywozie obliczonej przez Komisję na podstawie notowań cen dla tych samych produktów w krajach pochodzenia tych produktów.

Jeśli zadeklarowana cena partii towaru będzie wyższa od zryczałtowanej wartości w przywozie, jeśli ma ona zastosowanie, podwyższonej o margines przyjęty przez Komisję, który nie może przekroczyć 10 % zryczałtowanej wartości w przywozie, należy wnieść zabezpieczenie równe wysokości należności przywózowej określonej na podstawie zryczałtowanej wartości w przywozie.

Jeśli cena na deklaracji celnej przesyłki nie jest zadeklarowana, zastosowanie Wspólnej Taryfy Celnej jest uzależnione od zryczałtowanej

▼ M10

wartości w przywozie lub od zastosowania odnośnych przepisów celnych w ramach warunków, które ma określić Komisja.

2. W przypadku gdy odstępstwa Rady, o których mowa w załączniku XVb pkt B.5 lub C, są stosowane do produktów przywożonych, importerzy wnoszą zabezpieczenie dla tych produktów określonym organom celnym w momencie dopuszczenia tych produktów do swobodnego obrotu. Zabezpieczenie zostaje zwrócone po przedstawieniu przez importera dowodu spełniającego wymogi organów celnych państwa członkowskiego, w którym produkt został dopuszczony do swobodnego obrotu, że moszcze zostały przetworzone na sok winogronowy lub zostały wykorzystane w innych produktach, poza sektorem wina, lub, jeśli zostały poddane fermentacji winiarskiej, zaopatrzone je w odpowiednie etykiety.

▼ B*Artykuł 134***Przepisy wykonawcze**

Komisja przyjmuje szczegółowe przepisy stosowania niniejszej sekcji, w tym dotyczące okresów ważności pozwoleń i stawki zabezpieczenia.

*Sekcja II***Należności celne przywozowe i opłaty przywozowe***Artykuł 135***Należności celne przywozowe**

O ile niniejsze rozporządzenie nie stanowi inaczej, w odniesieniu do produktów, o których mowa w art. 1, mają zastosowanie stawki należności przywozowych wspólnej taryfy celnej.

*Artykuł 136***Obliczanie należności celnych przywozowych na zboża**

1. Niezależnie od przepisów art. 135, należność celna przywozowa na produkty oznaczone kodami CN 1001 10 00, 1001 90 91, ex 1001 90 99 (pszenica zwyczajna wysokiej jakości), 1002 00 00, 1005 10 90, 1005 90 00 oraz 1007 00 90 inne niż hybrydy do siewu, są równe cenie interwencyjnej obowiązującej na takie produkty w przywozie, powiększonej o 55 %, minus cena importowa cif stosowana wobec danej przesyłki. ► **C1** Należności te nie mogą jednak przekroczyć konwencyjnej stawki celnej określonej na podstawie Nomenklatury Scalonej. ◀

2. Do celów obliczenia należności celnych przywozowych, o których mowa w ust. 1, reprezentatywne ceny przywozowe cif ustanawiane są regularnie dla produktów określonych w tym ustępie.

*Artykuł 137***Obliczanie należności celnych przywozowych na ryż łuskany**

1. Niezależnie od przepisów art. 135, Komisja ustala bez pomocy komitetu, o którym mowa w art. 195 ust. 1 należność celną przywozową na ryż łuskany oznaczony kodem CN 1006 20 w terminie dziesięciu dni od zakończenia odpowiedniego okresu odniesienia zgodnie z załącznikiem XVII pkt 1.

▼B

Komisja ustala bez pomocy komitetu, o którym mowa w art. 195 ust. 1, nową obowiązującą należność, jeżeli obliczenia dokonane na mocy tego załącznika wskazują na konieczność zmiany należności. Do czasu ustalenia nowej należności przywozowych stosuje się stawkę ustaloną wcześniej.

2. W celu obliczenia przywozu, o którym mowa w załączniku XVII pkt 1, uwzględnia się ilości, na które wydano pozwolenia na przywóz w odniesieniu do ryżu łuskanego oznaczonego kodem CN 1006 20 w odpowiednim okresie odniesienia, z wyłączeniem pozwoleń na przywóz ryżu łuskanego Basmati, o którym mowa w art. 138.

3. Roczna ilość referencyjna wynosi 449 678 ton. Częściowa ilość referencyjna dla każdego roku gospodarczego odpowiada połowie rocznej ilości referencyjnej.

*Artykuł 138***Obliczanie należności celnych przywozowych na ryż łuskany Basmati**

Niezależnie od przepisów art. 135 odmiany ryżu łuskanego Basmati oznaczone kodami CN 1006 20 17 oraz 1006 20 98 wymienione w załączniku XVIII kwalifikują się do zerowej stawki należności przywozowej na warunkach określonych przez Komisję.

*Artykuł 139***Obliczanie należności celnych przywozowych na ryż bielony**

1. Niezależnie od przepisów art. 135 Komisja ustala bez pomocy komitetu, o którym mowa w art. 195 ust. 1 należność przywozową za ryż częściowo bielony lub całkowicie bielony oznaczony kodem CN 1006 30 w terminie dziesięciu dni od zakończenia odpowiedniego okresu odniesienia zgodnie z załącznikiem XVII pkt 2.

Komisja ustala bez pomocy komitetu, o którym mowa w art. 195 ust. 1 nową obowiązującą należność, jeżeli obliczenia dokonane na mocy tego załącznika wskazują na konieczność jej zmiany. Do czasu ustalenia nowej stawki należności przywozowych stosuje się stawkę ustaloną wcześniej.

2. W celu obliczenia przywozu, o którym mowa w załączniku XVII pkt 2, uwzględnia się ilości, na które wydano pozwolenia na przywóz w odniesieniu do ryżu częściowo bielonego lub całkowicie bielonego oznaczonego kodem CN 1006 30 w odpowiednim okresie odniesienia.

*Artykuł 140***Obliczanie należności celnych przywozowych na ryż łamany**

Niezależnie od przepisów art. 135, należność celna przywozowa na ryż łamany oznaczony kodem CN 1006 40 00 wynosi 65 EUR za tonę.

▼M3*Artykuł 140a***System cen wejścia w odniesieniu do sektorów owoców i warzyw oraz przetworzonych owoców i warzyw**

1. Jeżeli stosowanie stawki opłat celnych wspólnej taryfy celnej zależy od ceny wejścia partii przywożonego towaru, wiarygodność tej ceny jest sprawdzana poprzez zastosowanie zryczałtowanej wartości celnej w przywozie, obliczonej przez Komisję w odniesieniu do

▼ **M3**

produktu i jego pochodzenia na podstawie ważonej średniej cen produktu na reprezentatywnych rynkach przywozu państw członkowskich lub, w razie potrzeby, na innych rynkach.

Dla weryfikacji ceny wejścia produktów przywożonych pierwotnie do celów przetworzenia Komisja może jednak przyjąć przepisy szczególne.

2. W przypadku gdy zadeklarowana cena wejścia przedmiotowej partii towaru przekracza zryczałtowaną wartość celną w przywozie zwiększoną o ustaloną przez Komisję marżę, która nie może przekroczyć wartości zryczałtowanej o więcej niż 10 %, wymagane jest złożenie zabezpieczenia równoważnego należności przywózowej ustalonej na podstawie wartości zryczałtowanej wartości celnej w przywozie.

3. Jeżeli cena przywózowa danej partii towaru nie została zadeklarowana w chwili odprawy celnej, zastosowana stawka celna wspólnej taryfy celnej zależy od zryczałtowanej wartości celnej w przywozie lub jest obliczana z zastosowaniem odpowiedniego ustawodawstwa celnego zgodnie z warunkami, które ma określić Komisja.

▼ **B***Artykuł 141***Dodatkowe należności celne przywózowe**▼ **M3**

1. ► **M10** Do przywozu jednego z produktów sektora zbóż, ryżu, cukru, owoców i warzyw, przetworzonych owoców i warzyw, wołowiny i cielęciny, mleka i przetworów mlecznych, wieprzowiny, mięsa baraniego i koziego, jaj, drobiu, bananów oraz soku i moszczu winogronowego lub większej ich liczby stosuje się dodatkową należność przywózową o stawce należności określonej w art. 135–140a w celu zapobieżenia lub przeciwdziałania niekorzystnemu wpływowi na rynek wspólnotowy, który może być spowodowany tym przywozem, jeżeli: ◀

▼ **B**

a) przywóz realizowany jest po cenie niższej od poziomu zgłoszonego Światowej Organizacji Handlu przez Wspólnotę („cena progowa”);
lub

b) wielkość przywozu w dowolnym roku przekracza pewien poziom („wielkość progowa”).

Wielkość progowa jest oparta na równych szansach dostępu do rynku, zdefiniowanych, w odpowiednich przypadkach, jako procentowy udział w spożyciu danego kraju w trzech poprzednich latach.

2. Nie nakłada się dodatkowych należności celnych przywózowych, jeżeli przywóz prawdopodobnie nie zakłóci funkcjonowania rynku wspólnotowego lub jeżeli skutki takiego nałożenia byłyby nieproporcjonalne do zakładanego celu.

3. Dla celów ust. 1 lit. a) ceny przywózowe określa się na podstawie cen przywózowych cif danej przesyłki.

Ceny przywózowe cif są porównywane z cenami reprezentatywnymi dla danego produktu na rynku światowym lub na wspólnotowym rynku przywózowym tego produktu.

▼B*Artykuł 142***Zawieszenie należności celnych przywózowych w sektorze cukru**

Komisja może zawiesić należności celne przywózowe w całości lub części w przypadku pewnych ilości następujących produktów w celu zagwarantowania podaży niezbędnej do wyrobu produktów, o których mowa w art. 62 ust. 2:

- a) cukru oznaczonego kodem CN 1701;
- b) izoglukozy oznaczonej kodami CN 1702 30 10, 1702 40 10, 1702 60 10 oraz 1702 90 30.

*Artykuł 143***Przepisy wykonawcze**

Komisja przyjmuje szczegółowe przepisy dotyczące stosowania niniejszej sekcji, w szczególności:

- a) w odniesieniu do art. 136:
 - (i) minimalne wymogi dla pszenicy zwyczajnej wysokiej jakości;
 - (ii) notowania cenowe, jakie należy brać pod uwagę;
 - (iii) możliwość, w odpowiednich przypadkach, zapoznania się przez podmioty gospodarcze przed dostarczeniem przedmiotowych przesyłek z obowiązującą wysokością należności;
- b) w odniesieniu do art. 141, produkty, do których mają zastosowanie dodatkowe należności celne przywózowe oraz inne kryteria konieczne do zapewnienia stosowania ust. 1 tego artykułu.

S e k c j a I I I**Zarządzanie kontyngentami przywózowymi***Artykuł 144***Kontyngenty taryfowe**

1. Kontyngenty taryfowe na przywóz produktów, o których mowa w art. 1, wynikające z umów zawartych zgodnie z art. 300 Traktatu lub z innego aktu prawnego przyjętego przez Radę, są otwierane i administrowane przez Komisję zgodnie ze szczegółowymi przepisami przyjętymi przez Komisję.

2. Zarządzanie kontyngentami taryfowymi odbywa się w sposób pozwalający uniknąć dyskryminowania któregokolwiek z zainteresowanych podmiotów gospodarczych, przy użyciu jednej z poniższych metod, ich połączenia lub innej stosownej metody:

- a) metoda oparta na kolejności chronologicznej składania wniosków (według zasady „kto pierwszy ten lepszy”);
- b) metoda proporcjonalnego podziału wnioskowanych ilości po złożeniu wniosków (za pomocą „metody równoczesnego badania”);

▼C1

- c) metoda oparta na uwzględnianiu tradycyjnego modelu handlu (metoda „importerów tradycyjnych lub nowych”).

▼B

3. Przyjęta metoda zarządzania, w stosownych przypadkach, uwzględnia należycie wymagania w zakresie zaopatrzenia rynku Wspólnoty oraz konieczność utrzymania równowagi rynku.

*Artykuł 145***Otwieranie kontyngentów taryfowych**

Komisja określa roczne kontyngenty taryfowe, w razie konieczności stosownie rozłożone w ciągu roku, oraz stosowaną metodę administracyjną.

*Artykuł 146***Przepisy szczegółowe**

1. W przypadku kontyngentów przywozowych w wysokości 54 703 ton mrożonej wołowiny i cielęciny oznaczonych kodami CN 0202 20 30, 0202 30 oraz 0206 29 91 i przeznaczonych do przetworzenia, Rada, zgodnie z procedurą określoną w art. 37 ust. 2 Traktatu, może postanowić, by całość lub część kontyngentu stanowiły równorzędne ilości mięsa wysokiej jakości, przy zastosowaniu przelicznika wynoszącego 4,375.

2. W przypadku kontyngentu taryfowego na przywóz do Hiszpanii w wysokości 2 000 000 ton kukurydzy i 300 000 ton sorgo oraz kontyngentu taryfowego na przywóz do Portugalii w wysokości 500 000 ton kukurydzy, szczegółowe przepisy, o których mowa w art. 148, obejmują również przepisy niezbędne do realizacji kontyngentów taryfowych na przywóz i, w odpowiednich przypadkach, do przechowywania przywzwożonych ilości w magazynach publicznych przez agencje płatnicze zainteresowanych państw członkowskich oraz ich zbywania na rynkach tych państw członkowskich.

*Artykuł 147***Stawki celne w odniesieniu do bananów**

Niniejszy rozdział ma zastosowanie bez uszczerbku dla rozporządzenia Rady (EWG) nr 1964/2005 ⁽¹⁾.

*Artykuł 148***Przepisy wykonawcze**

Komisja przyjmuje szczegółowe przepisy dotyczące wprowadzania niniejszej sekcji w życie, w szczególności dotyczące:

- a) gwarancji obejmujących rodzaj, kraj wywozu i kraj pochodzenia produktu;
- b) uznawania dokumentu stosowanego przy sprawdzaniu gwarancji, o których mowa w lit. a);
- c) warunków wydawania pozwoleń na przywóz oraz terminu ich ważności.

⁽¹⁾ Dz.U. L 316 z 2.12.2005, str. 1.

Sekcja IV

Przepisy szczególne dla pewnych produktów

Podsekcja I

**Przepisy szczególne dotyczące przywozu w sektorach
zbóż i ryżu***Artykuł 149***Przywóz mieszanek różnych zbóż**

Należność celną przywózową obowiązującą w odniesieniu do mieszanek złożonych ze zbóż objętych załącznikiem I część I lit. a) i b) ustala się, jak następuje:

- a) w przypadku gdy mieszanka składa się z dwóch takich zbóż, zastosowanie ma należność celna przywózowa obowiązująca:
 - (i) w przypadku głównego pod względem wagowym zboża składowego, jeśli to zboże stanowi co najmniej 90 % masy mieszanki;
 - (ii) w przypadku zboża składowego podlegającego wyższej należności celnej przywózowej, jeśli żadne z dwóch zbóż składowych nie stanowi co najmniej 90 % masy mieszanki;
- b) w przypadku gdy mieszanka składa się z więcej niż dwóch takich zbóż oraz jeśli spośród kilku tych zbóż każde stanowi więcej niż 10 % masy mieszanki, do mieszanki ma zastosowanie najwyższa należność celna przywózowa stosowana dla takich zbóż, nawet jeśli wysokość należności celnej przywózowej jest taka sama dla dwóch lub więcej zbóż.

W przypadku gdy tylko jedno zboże stanowi ponad 10 % masy mieszanki, zastosowanie ma należność celna przywózowa stosowana dla tego zboża;

- c) we wszystkich przypadkach nieobjętych lit. a) i b) zastosowanie ma najwyższa należność celna przywózowa stosowana dla zbóż wchodzących w skład odnośnej mieszanki, nawet jeśli wysokość należności celnej przywózowej jest taka sama dla dwóch lub więcej zbóż.

*Artykuł 150***Przywóz mieszanek zbóż i ryżu**

Do mieszanek złożonych, z jednej strony, z co najmniej jednego ze zbóż objętych załącznikiem I część I lit. a) i b) oraz, z drugiej strony, z co najmniej jednego z produktów objętych załącznikiem I część II lit. a) i b) zastosowanie ma należność celna przywózowa stosowana do tego zboża lub produktu wchodzącego w skład mieszanki, który podlega najwyższej stawce należności przywózowej.

*Artykuł 151***Przywóz mieszanek ryżu**

Należność celna przywózowa obowiązująca w odniesieniu do mieszanek złożonych z ryżu podlegającego klasyfikacji w ramach kilku różnych grup lub etapów przetwórczych lub z ryżu podlegającego klasyfikacji

▼ B

w ramach co najmniej jednej z grup lub etapów przetwórczych z jednej strony oraz z ryżu łamanego z drugiej strony to należność obowiązująca:

- a) do głównego pod względem wagowym składnika, jeśli składnik ten stanowi co najmniej 90 % masy mieszanki;
- b) do składnika podlegającego najwyższej należności celnej przywózowej, jeśli żaden ze składników nie stanowi co najmniej 90 % masy mieszanki.

*Artykuł 152***Zakres stosowania klasyfikacji taryfowej**

Jeżeli nie można zastosować metody obliczania należności celnej przywózowej określonej w art. 149–151, należność obowiązującą w odniesieniu do mieszanek, o których mowa w tych artykułach, ustala się na podstawie klasyfikacji taryfowej mieszanek.

Podsekcja II

Preferencyjne ustalenia dotyczące przywozu cukru*Artykuł 153***Tradycyjne zapotrzebowanie na cukier do rafinacji****▼ M3**

1. Tradycyjne zapotrzebowanie na cukier do rafinacji ustala się dla Wspólnoty na 2 424 735 ton na rok gospodarczy, wyrażonych w cukrze białym.

▼ B

W roku gospodarczym 2008/2009 tradycyjne zapotrzebowanie rozdziela się w następujący sposób:

- a) 198 748 ton dla Bułgarii;
- b) 296 627 ton dla Francji;
- c) 100 000 ton dla Włoch;
- d) 291 633 tony dla Portugalii;
- e) 329 636 ton dla Rumunii;
- f) 19 585 ton dla Słowenii;
- g) 59 925 ton dla Finlandii;
- h) 1 128 581 ton dla Zjednoczonego Królestwa.

2. Tradycyjne zapotrzebowanie, o którym mowa w ust. 1 akapit pierwszy, zwiększa się o 65 000 ton. Ilość ta odnosi się do surowego cukru trzcinowego i jest zarezerwowana na rok gospodarczy 2008/2009 dla jedyne go zakładu przetwórstwa buraków cukrowych czynnego w Portugalii w 2005 roku. Zakład ten uznaje się za rafinerię przemysłową.

3. Pozwolenia na przywóz cukru przeznaczonego do rafinacji są wydawane jedynie rafineriom przemysłowym, pod warunkiem że ilości, których dotyczy pozwolenie, nie przekraczają ilości, które można przywieźć w ramach tradycyjnego zapotrzebowania, o którym mowa w ust. 1. Pozwolenia można przenosić tylko między rafineriami przemysłowymi, a ich ważność wygasa z końcem roku gospodarczego, którego dotyczą.

▼B

Niniejszy ustęp stosuje się do roku gospodarczego 2008/2009 oraz do pierwszych trzech miesięcy każdego kolejnego roku gospodarczego.

4. Stosowanie należności celnych przywozowych nakładanych na cukier trzcinowy do rafinacji oznaczony kodem CN 1701 11 10 i pochodzący z państw, o których mowa w załączniku XIX, zawieszają się w odniesieniu do ilości uzupełniającej, koniecznej dla zapewnienia odpowiednich dostaw do rafinerii przemysłowych w roku gospodarczym 2008/2009.

Komisja ustala ilość uzupełniającą na podstawie różnicy między tradycyjnym zapotrzebowaniem, o którym mowa w ust. 1, a przewidywanym zapotrzebowaniem na cukier do rafinacji w odnośnym roku gospodarczym. Komisja może zweryfikować tę różnicę w trakcie roku gospodarczego i obliczyć ją na podstawie historycznych zryczałtowanych danych szacunkowych dotyczących cukru surowego przeznaczonego do spożycia.

*Artykuł 154***Cena gwarantowana**

1. Ceny gwarantowane ustalone dla cukru pochodzącego z AKP/Indii stosuje się do przywozu cukru surowego i białego jakości standardowej z:

- a) najmniej rozwiniętych państw na mocy porozumień, o których mowa w art. 12 i 13 rozporządzenia Rady (WE) nr 980/2005 ⁽¹⁾;
- b) państw wymienionych w załączniku XIX dla ilości uzupełniającej, o której mowa w art. 153 ust. 3.

2. Wnioski dotyczące pozwolenia na przywóz cukru po cenie gwarantowanej są stosowane łącznie z pozwoleniami na wywóz, wydawanymi przez organy kraju wywozu, poświadczającymi, że cukier spełnia zasady określone w odpowiednich porozumieniach.

*Artykuł 155***Zobowiązania wynikające z protokołu w sprawie cukru**

Komisja może przyjąć środki zapewniające przywóz cukru pochodzącego z AKP/Indii do Wspólnoty na warunkach określonych w protokole 3 do załącznika V do Umowy o partnerstwie między AKP a WE oraz w Porozumieniu w sprawie cukru trzcinowego między Wspólnotą Europejską a Republiką Indii. Środki te mogą, w razie konieczności, stanowić odstępstwo od przepisów art. 153 niniejszego rozporządzenia.

*Artykuł 156***Przepisy wykonawcze**

Komisja przyjmuje szczegółowe przepisy dotyczące stosowania niniejszej podsekcji, w szczególności w celu przestrzegania umów międzynarodowych. Przepisy te mogą obejmować zmiany w załączniku XIX.

⁽¹⁾ Dz.U. L 169 z 30.6.2005, str. 1.

Podsekcja III

Przepisy szczególne dotyczące przywozu konopi*Artykuł 157***Przywóz konopi**

1. Następujące produkty można przywozić do Wspólnoty wyłącznie po spełnieniu następujących warunków:

- a) surowe właściwe konopie oznaczone kodem CN 5302 10 00 spełniają warunki określone w art. 52 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003;
- b) nasiona odmian konopi oznaczone kodem CN 1207 99 15 przeznaczone do siewu muszą być zaopatrzone w dowód, że poziom tetrahydrokannabinolu nie przekracza poziomu ustalonego zgodnie z art. 52 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003;
- c) nasiona konopi inne niż do siewu, oznaczone kodem CN 1207 99 91, mogą być przywożone wyłącznie przez importerów upoważnionych przez państwo członkowskie, aby zagwarantować, że nasiona te nie są przeznaczone do siewu.

2. Nie naruszając żadnych przepisów szczegółowych, które Komisja może przyjąć zgodnie z art. 194, przywóz do Wspólnoty produktów określonych w ust. 1 lit. a) i b) niniejszego artykułu podlega kontrolom w celu stwierdzenia, czy warunki określone w ust. 1 niniejszego artykułu zostały spełnione.

3. Niniejszy artykuł stosuje się, nie naruszając bardziej restrykcyjnych przepisów przyjętych przez państwa członkowskie zgodnie z Traktatem i zobowiązaniami wynikającymi z porozumienia Światowej Organizacji Handlu w sprawie rolnictwa.

Podsekcja IV

Przepisy szczególne dotyczące przywozu chmielu*Artykuł 158***Przywóz chmielu**

1. Produkty sektora chmielu można przywozić z państw trzecich tylko wtedy, gdy ich normy jakościowe są przynajmniej równoważne normom przyjętym w odniesieniu do podobnych produktów zebranych we Wspólnocie lub uzyskanych z takich produktów.

2. Produkty uważa się za spełniające normy, o których mowa w ust. 1, jeżeli dołączone jest do nich świadectwo wydane przez organy kraju pochodzenia i jest ono uznane za równoważne certyfikatowi, o którym mowa w art. 117.

► **C1** W przypadku mączki chmielowej, mączki chmielowej z podwyższoną zawartością lupuliny, wyciągu z szyszek chmielowych oraz mieszanym produktom chmielowych świadectwo może być uznane za równoważne certyfikatowi, wyłącznie jeżeli zawartość alfa-kwasów w tych produktach nie jest mniejsza od zawartości w chmielu, z którego zostały one wytworzone. ◀

Równoważność tych świadectw jest weryfikowana zgodnie ze szczegółowymi przepisami przyjętymi przez Komisję.

▼ M10

Podsekcja V

Przepisy szczególne dotyczące przywozu wina*Artykuł 158a***Wymogi szczególne dotyczące przywozu wina**

1. Jeżeli przepisy nie stanowią inaczej, zwłaszcza w umowach zawartych zgodnie z art. 300 Traktatu, do produktów objętych kodami CN 2009 61, 2009 69 i 2204 przywożonych do Wspólnoty zastosowanie mają przepisy dotyczące nazw pochodzenia i oznaczeń geograficznych oraz etykietowania określone w części II tytuł II rozdział I sekcja Ia podsekcja I niniejszego rozporządzenia oraz w art. 113d ust. 1 niniejszego rozporządzenia.
2. Jeżeli przepisy w umowach zawartych zgodnie z art. 300 Traktatu nie stanowią inaczej, produkty, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, są produkowane zgodnie z praktykami enologicznymi zalecanymi i opublikowanymi przez OIV lub dozwolonymi przez Wspólnotę zgodnie z niniejszym rozporządzeniem i jego przepisami wykonawczymi.
3. Przywóz produktów, o których mowa w ust. 1, podlega obowiązkowi przedstawienia:
 - a) zaświadczenia o zgodności z przepisami, o których mowa w ust. 1 i 2, wystawionego przez właściwy organ w kraju pochodzenia produktu, figurujący w wykazie, który ma być publicznie udostępniony przez Komisję;
 - b) sprawozdania z analiz przygotowanego przez organ lub departament wyznaczony przez kraj pochodzenia produktu, w zakresie, w jakim produkt przeznaczony jest do bezpośredniego spożycia przez ludzi.
4. Komisja przyjmuje szczegółowe przepisy dotyczące stosowania niniejszego artykułu.

▼ B

Sekcja V

Środki ochronne oraz uszlachetnianie czynne*Artykuł 159***Środki ochronne**

1. Komisja przyjmuje środki ochronne przeciwko przywozowi do Wspólnoty, z zastrzeżeniem ust. 3 niniejszego artykułu, zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 519/94 ⁽¹⁾ oraz (WE) nr 3285/94 ⁽²⁾.
2. O ile nie postanowiono inaczej na mocy innego aktu Rady, środki ochronne przeciwko przywozowi do Wspólnoty określone w umowach międzynarodowych zawartych zgodnie z art. 300 Traktatu, są przyjmowane przez Komisję zgodnie z ust. 3 niniejszego artykułu.
3. Komisja bez pomocy komitetu, o którym mowa w art. 195 ust. 1, może przyjąć środki, o których mowa w ust. 1 i 2, na wniosek państwa członkowskiego lub z własnej inicjatywy. Jeżeli Komisja otrzymuje

⁽¹⁾ Dz.U. L 67 z 10.3.1994, str. 89.

⁽²⁾ Dz.U. L 349 z 31.12.1994, str. 53.

▼ B

wniosek od państwa członkowskiego, podejmuje stosowną decyzję w jego sprawie w terminie pięciu dni roboczych od daty jego otrzymania.

Środki takie zostają zgłoszone państwom członkowskim i podlegają zastosowaniu w trybie natychmiastowym.

O decyzjach podjętych przez Komisję zgodnie z ust. 1 i 2 każde państwo członkowskie może poinformować Radę w terminie pięciu dni roboczych od dnia, w którym o nich powiadomiono. Rada zbiera się niezwłocznie. Stanowiąc większością kwalifikowaną, może ona zmienić lub uchylić daną decyzję w terminie miesiąca od dnia, w którym została o niej poinformowana.

4. Jeżeli Komisja uzna, że dowolny środek ochronny przyjęty zgodnie z ust. 1 lub 2 należy uchylić lub zmienić, podejmuje następujące działania:

- a) w przypadku gdy środek został ustanowiony przez Radę, Komisja występuje z wnioskiem do Rady o jego uchylenie lub zmianę. Rada stanowi większością kwalifikowaną;
- b) we wszystkich innych przypadkach wspólnotowe środki ochronne uchyla lub zmienia Komisja bez pomocy komitetu, o którym mowa w art. 188 ust. 1.

*Artykuł 160***Zawieszenie procedury uszlachetniania czynnego****▼ M3**

1. ► **M10** W przypadku gdy występują zakłócenia lub możliwe jest ich wystąpienie na rynku wspólnotowym, spowodowane procedurą uszlachetniania czynnego, Komisja może na wniosek państwa członkowskiego lub z własnej inicjatywy zawiesić w całości lub w części stosowanie procedury uszlachetniania czynnego w odniesieniu do produktów sektorów zbóż, ryżu, cukru, oliwek stołowych i oliwy z oliwek, owoców i warzyw, przetworzonych owoców i warzyw, wina, wołowiny i cielęciny, mleka i przetworów mlecznych, wieprzowiny, mięsa baraniego i koziego, jaj, mięsa drobiowego i alkoholu etylowego pochodzenia rolniczego. W przypadku wpłynięcia do Komisji wniosku państwa członkowskiego podejmuje ona decyzję w jego sprawie w terminie pięciu dni roboczych od daty otrzymania wniosku. ◀

▼ B

Środki takie zostają zgłoszone państwom członkowskim i podlegają zastosowaniu w trybie natychmiastowym.

Środki, co do których Komisja podjęła decyzję zgodnie z akapitem pierwszym mogą zostać skierowane do Rady przez każde państwo członkowskie w terminie pięciu dni roboczych od dnia, w którym o nich powiadomiono. Rada zbiera się niezwłocznie. Stanowiąc większością kwalifikowaną, może ona zmienić lub uchylić dane środki w terminie miesiąca od dnia, w którym wpłynął do niej wniosek o ich rozpatrzenie.

2. W zakresie niezbędnym do prawidłowego funkcjonowania WOR rolnych Rada, stanowiąc zgodnie z procedurą określoną w art. 37 ust. 2 Traktatu, może całkowicie lub częściowo zabronić stosowania procedury uszlachetniania czynnego w odniesieniu do produktów, o których mowa w ust. 1.

▼ B*ROZDZIAŁ III**Wydóz*

Sekcja I

Pozwolenia na wydóz*Artykuł 161***Pozwolenia na wydóz**

1. Nie naruszając przypadków, w których pozwolenia na wydóz są wymagane zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, Komisja może nałozyc obowiązek przedłozenia pozwolenia na wydóz ze Wspólnoty jednego z produktów lub większej ich liczby w ramach następujących sektorów:

- a) zbw;
- b) ryżu;
- c) cukru;
- d) oliwek stołowych i oliwy z oliwek, w odniesieniu do oliwy z oliwek, o której mowa w załączniku I część VII lit. a);

▼ M3

- da) owoców i warzyw;
- db) przetworzonych owoców i warzyw;

▼ M10

- dc) wina;

▼ B

- e) wołowy i cielęciny;
- f) mleka i przetworów mlecznych;
- g) wieprzowiny;
- h) mięsa baraniego i koziego;
- i) jaj;

▼ C1

- j) mięsa drobiowego;

▼ B

- k) alkoholu etylowego rolniczego.

Stosując akapit pierwszy, Komisja uwzględnia koniecznoc stosowania pozwolen na wydóz w celu zarządzania odnośnymi rynkami, a w szczegolnoci w celu monitorowania wywozu odnośnych produktów.

2. Artykuły 131–133 stosuje się *mutatis mutandis*.

▼ C1

3. Komisja przyjmuje szczegolowe przepisy dotyczące stosowania ust. 1 i 2, w tym dotyczące okresów ważności pozwolen i stawki zabezpieczenia.

▼ B

Sekcja II

Refundacje wywozowe*Artykuł 162***Zakres refundacji wywozowych**

1. W zakresie niezbędnym do umożliwienia wywozu w oparciu o notowania cenowe lub ceny osiągane przez dane produkty na rynkach światowych i w ramach limitów wynikających z umów zawartych

▼B

zgodnie z postanowieniami art. 300 Traktatu, różnica między tymi notowaniami lub cenami i cenami we Wspólnocie może zostać pokryta refundacjami wywozowymi na:

- a) produkty następujących sektorów wywożone bez dalszego przetworzenia:
 - (i) zbóż;
 - (ii) ryżu;
 - (iii) cukru, w odniesieniu do produktów wymienionych w załączniku I część III lit. b), c), d) i g);
 - (iv) wołowiny i cielęciny;
 - (v) mleka i przetworów mlecznych;
 - (vi) wieprzowiny;
 - (vii) jaj;

▼C1

- (viii) mięsa drobiowego;

▼B

- b) produkty wymienione w lit. a) ppkt (i), (ii), (iii), (v) i (vii) wywożone w postaci towarów wymienionych w załącznikach XX i XXI.

W przypadku mleka i przetworów mlecznych wywożonych w postaci produktów wymienionych w załączniku XX część IV, refundacje wywozowe mogą zostać przyznane na produkty wymienione w załączniku I część XVI lit. a)–e) oraz g).

2. Refundacje wywozowe dotyczące produktów wywożonych w postaci produktów przetworzonych wymienionych w załącznikach XX i XXI nie mogą być wyższe niż refundacje stosowane do tych samych produktów wywożonych bez dalszego przetworzenia.

3. Na tyle, na ile konieczne jest uwzględnienie szczególnych cech procesu produkcji niektórych napojów alkoholowych otrzymywanych ze zbóż, kryteria przyznawania refundacji wywozowych, o których mowa w ust. 1 i 2, oraz procedura weryfikacji mogą być dostosowywane przez Komisję do tej szczególnej sytuacji.

*Artykuł 163***Rozdział refundacji wywozowych**

Rozdziału ilości, które mogą zostać wywiezione przy zastosowaniu refundacji wywozowej, dokonuje się metodą, która:

- a) najlepiej odpowiada danemu typowi produktu i sytuacji na danym rynku oraz pozwala na możliwie najbardziej efektywne wykorzystanie dostępnych zasobów, mając na względzie wydajność i strukturę wywozu wspólnotowego, nie doprowadzając jednak do dyskryminacji między zainteresowanymi podmiotami gospodarczymi, a w szczególności między dużymi i małymi podmiotami gospodarczymi;
- b) jest najmniej niewygodna z administracyjnego punktu widzenia podmiotów gospodarczych, przy uwzględnieniu wymogów administracyjnych;
- c) pozwala uniknąć wszelkiej dyskryminacji między danymi podmiotami gospodarczymi.

Artykuł 164

Ustalanie refundacji wywozowych

1. Refundacje wywozowe są takie same dla całej Wspólnoty. Mogą się one różnić w zależności od miejsca przeznaczenia, zwłaszcza jeżeli jest to konieczne ze względu na sytuację na rynku światowym, szczególne wymogi niektórych rynków lub zobowiązania wynikające z umów zawartych zgodnie z art. 300 Traktatu.

2. Refundacje są ustalane przez Komisję.

Refundacje mogą być ustalane:

- a) w regularnych odstępach czasu;
- b) w drodze zaproszenia do składania ofert przetargowych dla produktów, w odniesieniu do których przewidziano taką procedurę przed rozpoczęciem stosowania niniejszego rozporządzenia zgodnie z art. 204 ust. 2.

Z wyjątkiem sytuacji określonej w warunkach przetargu, wykaz produktów, w odniesieniu do których przyznawana jest refundacja wywozowa, oraz wysokość refundacji wywozowej ustala się przynajmniej raz na trzy miesiące. Wysokość refundacji może jednak utrzymywać się na tym samym poziomie przez okres dłuższy niż trzy miesiące i może, w razie konieczności, zostać skorygowana w okresie interwencyjnym przez Komisję bez pomocy komitetu, o którym mowa w art. 195 ust. 1, albo na wniosek państwa członkowskiego albo z własnej inicjatywy Komisji.

3. Przy ustalaniu refundacji na dany produkt uwzględnia się co najmniej jeden z następujących aspektów:

- a) sytuacja bieżąca i prognozy na przyszłość w odniesieniu do:
 - cen i dostępności tego produktu na rynku wspólnotowym,
 - cen tego produktu na rynku światowym;
- b) cele wspólnej organizacji rynku, które mają zapewnić równowagę i naturalny rozwój cen i handlu na tym rynku;
- c) potrzebę unikania zakłóceń mogących powodować przedłużającą się nierównowagę między podażą i popytem na rynku wspólnotowym;
- d) gospodarcze aspekty proponowanego wywozu;
- e) limity wynikające z umów zawartych zgodnie z art. 300 Traktatu;
- f) konieczność ustanowienia równowagi między stosowaniem podstawowych produktów wspólnotowych w wytwarzaniu towarów przetworzonych przeznaczonych na wywóz do państw trzecich, a wykorzystaniem produktów pochodzących z państw trzecich sprowadzonych w ramach procedury uszlachetniania;
- g) najbardziej korzystne koszty wprowadzania do obrotu i koszty transportu z rynków Wspólnoty do portów Wspólnoty lub innych miejsc wywozu wraz z kosztami wysyłki do państw przeznaczenia;
- h) popyt istniejący na rynku wspólnotowym;
- i) w odniesieniu do sektorów ►C1 wieprzowiny, jaj i mięsa drobiowego różnicę ◀ między cenami we Wspólnocie a cenami na rynku światowym odnośnie do ilości zboża paszowego potrzebnego do wyprodukowania produktów tych sektorów we Wspólnocie.

▼B

► **C1** 4. Komisja może ustalić kwotę korygującą mającą zastosowanie do refundacji wywozowych w odniesieniu do sektorów zbóż i ryżu. ◀ W razie konieczności jednak Komisja, bez pomocy komitetu, o którym mowa w art. 195 ust. 1, może zmienić kwoty korygujące.

Akapit pierwszy można również stosować do produktów wywożonych w postaci towarów wymienionych w załączniku XX.

*Artykuł 165***Refundacja wywozowa dla składowanego słodu**

W okresie pierwszych trzech miesięcy roku gospodarczego refundacja obowiązująca w odniesieniu do wywozu słodu składowanego w końcu poprzedniego roku gospodarczego lub wytworzonego z jęczmienia składowanego w tym okresie jest równa tej, jaką zastosowano by w odniesieniu do przedmiotowych pozwoleń wywozowych w okresie ostatniego miesiąca poprzedniego roku gospodarczego.

*Artykuł 166***Dostosowanie refundacji wywozowych dla zbóż**

O ile Komisja nie postanowi inaczej, refundacja dla produktów wymienionych w załączniku I część I lit. a) i b), ustanowiona zgodnie z art. 167 ust. 2, jest dostosowywana przez Komisję zgodnie z poziomem comiesięcznych podwyżek mających zastosowanie do ceny interwencyjnej oraz, w odpowiednich przypadkach, ze zmianami tej ceny.

Akapit pierwszy może być stosowany, w całości lub częściowo, do produktów wymienionych w załączniku I część I lit. c) i d), jak również do produktów, o których mowa w załączniku I część I, i wywożonych w postaci towarów, o których mowa w załączniku XX część I. W tym przypadku dostosowanie określone w akapicie pierwszym jest korygowane przez zastosowanie do comiesięcznej podwyżki współczynnika wyrażającego stosunek między ilością produktu podstawowego a jego ilością zawartą w produkcie przetworzonym, wywiezionym lub wykorzystanym w produktach wywiezionych.

*Artykuł 167***Przyznawanie refundacji wywozowej**

1. Refundacje na produkty wymienione w art. 162 ust. 1 lit. a) wywożone bez dalszego przetworzenia są przyznawane wyłącznie na wniosek i po przedłożeniu pozwolenia na wywóz.

2. Refundacja stosowana do produktów, o których mowa w ust. 1, jest refundacją obowiązującą w dniu złożenia wniosku o pozwolenie lub, w zależności od przypadku, wynikającą z odnośnej procedury przetargowej oraz, w przypadku refundacji zróżnicowanej, obowiązującą w tym samym dniu:

a) w odniesieniu do miejsca przeznaczenia wskazanego w pozwoleniu; lub

▼C1

b) w stosownych przypadkach, w odniesieniu do faktycznego miejsca przeznaczenia, jeżeli różni się ono od miejsca przeznaczenia wskazanego w pozwoleniu, przy czym obowiązująca w takim przypadku kwota nie przekracza kwoty obowiązującej w odniesieniu do miejsca przeznaczenia wskazanego w pozwoleniu.

▼B

Komisja może przedsięwziąć właściwe środki w celu zapobieżenia nadużywaniu elastyczności określonej w niniejszym ustępie.

▼B

3. W drodze odstępstwa od ust. 1 Komisja może zdecydować, że w przypadku jaj wylęgowych oraz jednodniowych piskląt pozwolenia na wywóz można przyznać ex-post.

4. Może zostać podjęta decyzja, zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 16 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 3448/93 ⁽¹⁾, o zastosowaniu ust. 1 i 2 do towarów, o których mowa w art. 162 ust. 1 lit. b).

5. Komisja może przyznać odstępstwa od ust. 1 i 2 w przypadku produktów, w odniesieniu do których wypłacane są refundacje wywozowe w ramach działań w zakresie pomocy żywnościowej.

6. Refundacja jest wypłacana po przedłożeniu dowodu na to, że:

- a) produkty zostały wywiezione ze Wspólnoty;
- b) w przypadku refundacji zróżnicowanej, produkty dotarły do miejsca przeznaczenia wskazanego w pozwoleniu lub innego miejsca przeznaczenia, dla którego ustalono refundację, nie naruszając ust. 2 lit. b).

Komisja może jednak zezwolić na wyjątki pod warunkiem ustanowienia warunków zapewniających równoważne gwarancje.

7. Komisja może ustanowić dalsze warunki przyznawania refundacji wywozowych w odniesieniu do jednego produktu lub większej liczby produktów. Warunki te mogą stanowić:

- a) że refundacje wypłaca się wyłącznie w odniesieniu do produktów pochodzących ze Wspólnoty;
- b) że wysokość refundacji na produkty przywożone jest ograniczona do należności pobranych przy przywozie, w przypadku gdy należności te są niższe niż obowiązująca refundacja.

*Artykuł 168***Refundacje wywozowe do żywych zwierząt w sektorze wołowiny i cielęciny**

W odniesieniu do produktów sektora wołowiny i cielęciny przyznawanie i wypłata refundacji w odniesieniu do wywozu żywych zwierząt jest uzależniona od przestrzegania przepisów prawodawstwa wspólnotowego dotyczących dobrostanu zwierząt oraz, w szczególności, właściwego zabezpieczenia zwierząt podczas transportu.

*Artykuł 169***Limity wywozowe**

Pozwolenia na wywóz wydawane na okresy odniesienia obowiązujące w odniesieniu do danych produktów stanowią gwarancję przestrzegania zobowiązań ilościowych wynikających z umów zawartych zgodnie z art. 300 Traktatu. Odnośnie do przestrzegania zobowiązań wynikających z porozumienia w sprawie rolnictwa WTO koniec okresu odniesienia nie ma wpływu na ważność pozwoleń na wywóz.

⁽¹⁾ Dz.U. L 318 z 20.12.1993, str. 18.

▼B*Artykuł 170***Przepisy wykonawcze**

Komisja przyjmuje szczegółowe przepisy dotyczące stosowania niniejszej sekcji, w szczególności:

- a) przepisy dotyczące redystrybucji ilości przeznaczonych na wywóz, które nie zostały przydzielone lub wykorzystane;
- b) przepisy regulujące jakość i inne szczegółowe wymogi i warunki dotyczące produktów kwalifikujących się do objęcia refundacją wywozową;
- c) przepisy dotyczące monitorowania, czy faktycznie i poprawnie zrealizowano operacje przekazywania uprawnień do wypłaty refundacji i wszelkich innych kwot związanych z transakcjami wywozowymi; przepisy te obejmują kontrole na miejscu i kontrole dokumentów.

Komisja wprowadza wszelkie niezbędne zmiany w załączniku XX, uwzględniając kryteria, o których mowa w art. 8 ust. 2 akapit pierwszy rozporządzenia (WE) nr 3448/93.

Jednak szczegółowe przepisy dotyczące stosowania art. 160 w odniesieniu do produktów, o których mowa w art. 162 ust. 1 lit. b), przyjmuje się zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 16 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 3448/93.

Sekcja III**Zarządzanie kontyngentami wywozowymi w sektorze mleka i przetworów mlecznych***Artykuł 171***Zarządzanie kontyngentami taryfowymi otwartymi przez państwa trzecie**

1. W odniesieniu do mleka i przetworów mlecznych, jeżeli umowa zawarta zgodnie z art. 300 Traktatu ustanawia całkowite lub częściowe administrowanie kontyngentem taryfowym otwartym przez państwo trzecie, Komisja przyjmuje metodę administrowania, która ma być stosowana i szczególne przepisy związane z tą metodą.

2. Zarządzanie kontyngentami taryfowymi, o których mowa w ust. 1, odbywa się w sposób pozwalający uniknąć dyskryminowania któregośkolwiek z zainteresowanych podmiotów gospodarczych i gwarantujący całkowite wykorzystanie możliwości dostępnych w ramach odnośnej kwoty, przy użyciu jednej z poniższych metod, ich połączenia lub innej stosownej metody:

- a) metoda oparta na kolejności chronologicznej składania wniosków (według zasady „kto pierwszy ten lepszy”);
- b) metoda proporcjonalnego podziału wnioskowanych ilości po złożeniu wniosków (za pomocą „metody równoczesnego badania”);

▼C1

- c) metoda oparta na uwzględnianiu tradycyjnego modelu handlu (metoda „importerów tradycyjnych lub nowych”).

▼B

Sekcja IV

Szczególne regulacje przywozowe w państwach trzecich*Artykuł 172***Certyfikaty dla produktów korzystających ze szczególnych regulacji przywozowych w państwie trzecim**

1. W przypadku wywozu produktów, które na mocy umów zawartych przez Wspólnotę zgodnie z art. 300 Traktatu mogą korzystać ze szczególnych regulacji przywozowych w państwach trzecich pod warunkiem przestrzegania określonych warunków, właściwe organy państw członkowskich mogą, na wniosek i po dokonaniu odpowiedniej kontroli, wystawić dokument potwierdzający, iż warunki zostały spełnione.

2. Komisja przyjmuje szczegółowe przepisy dotyczące stosowania niniejszego artykułu.

Sekcja V

Przepisy szczególne dotyczące żywych roślin*Artykuł 173***Minimalne ceny wywozowe**

1. Dla każdego z produktów sektora żywych roślin oznaczonego kodem CN 0601 10 Komisja może co roku, odpowiednio wcześniej przed sezonem handlowym, ustalić jedną minimalną cenę wywozową przy wywozie do państw trzecich lub więcej takich cen.

Wywóz tych produktów jest dozwolony tylko po cenie równej cenie minimalnej zatwierdzonej dla danego produktu lub wyższej od tej ceny.

2. Komisja przyjmuje szczegółowe przepisy dotyczące stosowania ust. 1, uwzględniając zobowiązania wynikające z umów zawartych zgodnie z art. 300 ust. 2 Traktatu.

Sekcja VI

Uszlachetnianie bierne*Artykuł 174***Zawieszenie procedury uszlachetniania biernego**

1. ► **M10** W przypadku gdy występują zakłócenia lub możliwe jest ich wystąpienie na rynku wspólnotowym spowodowane procedurą uszlachetniania biernego, Komisja może na wniosek państwa członkowskiego lub z własnej inicjatywy zawiesić w całości lub w części stosowanie tej procedury uszlachetniania biernego w odniesieniu do produktów sektorów zbóż, ryżu, owoców i warzyw, przetworzonych owoców i warzyw, wina, wołowiny i cielęciny, wieprzowiny, mięsa baraniego i koziego oraz mięsa drobiowego. W przypadku wpłynięcia do Komisji wniosku państwa członkowskiego podejmuje ona decyzję w jego sprawie w terminie pięciu dni roboczych od daty otrzymania wniosku. ◀

Środki takie zostają zgłoszone państwom członkowskim i podlegają natychmiastowemu zastosowaniu.

▼B

Środki, co do których Komisja podjęła decyzję zgodnie z akapitem pierwszym, mogą zostać skierowane do Rady przez każde państwo członkowskie w terminie pięciu dni roboczych od dnia, w którym o nich powiadomiono. Rada zbiera się niezwłocznie. Stanowiąc większością kwalifikowaną, może ona zmienić lub uchylić dane środki w terminie miesiąca od dnia, w którym wpłynął do niej wniosek o ich rozpatrzenie.

2. W zakresie niezbędnym do prawidłowego funkcjonowania WOR rolnych Rada, stanowiąc zgodnie z procedurą określoną w art. 37 ust. 2 Traktatu, może całkowicie lub częściowo zabronić stosowania procedury uszlachetniania biernego w odniesieniu do produktów, o których mowa w ust. 1.

CZEŚĆ IV

REGUŁY KONKURENCJI

ROZDZIAŁ I

*Przepisy mające zastosowanie do przedsiębiorstw***▼M10***Artykuł 175***Stosowanie art. 81–86 Traktatu**

O ile niniejsze rozporządzenie nie stanowi inaczej, art. 81–86 Traktatu oraz przepisy ustanowione w celu ich wykonania, ►M16 z zastrzeżeniem przepisów art. 176–177a niniejszego rozporządzenia ◄, mają zastosowanie do wszystkich porozumień, decyzji i praktyk, o których mowa w art. 81 ust. 1 i art. 82 Traktatu, jakie odnoszą się do produkcji produktów określonych w niniejszym rozporządzeniu lub handlu nimi.

▼B*Artykuł 176***Wyjątki**

1. Artykułu 81 ust. 1 Traktatu nie stosuje się do tych porozumień, decyzji i praktyk uzgodnionych, o których mowa w art. 175 niniejszego rozporządzenia, które stanowią integralną część krajowej organizacji rynku lub są niezbędne do osiągnięcia celów określonych w art. 33 Traktatu.

W szczególności, art. 81 ust. 1 Traktatu nie stosuje się do porozumień, decyzji i praktyk uzgodnionych rolników, zrzeszeń rolników, czy też związków takich zrzeszeń należących do jednego państwa członkowskiego, które dotyczą produkcji lub sprzedaży produktów rolnych lub korzystania ze wspólnych urządzeń do przechowywania, obróbki lub przetwarzania produktów rolnych, oraz na podstawie których nie istnieje obowiązek stosowania jednolitych cen, o ile Komisja nie stwierdzi, że skutkiem tego jest wykluczenie konkurencji lub że zagrożona jest realizacja celów określonych w art. 33 Traktatu.

2. Po zasięgnięciu opinii państw członkowskich i wysłuchaniu zainteresowanych przedsiębiorstw lub związków przedsiębiorstw i wszelkich innych osób fizycznych lub prawnych, które uważa za właściwe, Komisja ma wyłączne uprawnienia, z zastrzeżeniem kontroli ze strony Trybunału Sprawiedliwości, do określania w drodze decyzji podlegającej opublikowaniu, które porozumienia, decyzje i praktyki uzgodnionych spełniają warunki określone w ust. 1.

▼B

Komisja dokona takiego określenia z własnej inicjatywy lub na wniosek właściwego organu państwa członkowskiego, albo na wniosek zainteresowanego przedsiębiorstwa lub związku przedsiębiorstw.

3. Publikacja decyzji, o której mowa w ust. 2 akapit pierwszy, zawiera nazwy zainteresowanych stron i zasadniczą treść decyzji. Treść publikacji uwzględnia uzasadniony interes przedsiębiorstw w zakresie ochrony tajemnicy handlowej.

▼M3*Artykuł 176a***Porozumienia i uzgodnione praktyki w sektorze owoców i warzyw**

1. Artykuł 81 ust. 1 Traktatu nie ma zastosowania do porozumień, decyzji i uzgodnionych praktyk uznanych organizacji międzybranżowych mających na celu prowadzenie działalności, o której mowa w art. 123 ust. 3 lit. c) niniejszego rozporządzenia.

2. Ustęp 1 stosuje się tylko pod warunkiem, że:

a) porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki zostały zgłoszone Komisji;

b) w okresie dwóch miesięcy od uzyskania wszystkich wymaganych szczegółowych danych Komisja nie uznała porozumień, decyzji i uzgodnionych praktyk za niezgodne z przepisami wspólnotowymi.

3. Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki nie mogą wejść w życie przed upływem okresu, o którym mowa w ust. 2 lit. b).

4. Za niezgodne z przepisami Wspólnoty uznaje się w każdym przypadku następujące porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki:

a) porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki mogące prowadzić do podziału rynków we Wspólnocie w jakiegokolwiek formie;

b) porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki mogące wpływać na prawidłowe funkcjonowanie organizacji rynku;

c) porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki mogące powodować zakłócenia konkurencji, a które nie są niezbędne do osiągnięcia celów wspólnej polityki rolnej realizowanych poprzez działania organizacji międzybranżowej;

d) porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki wymagające ustalania cen, bez uszczerbku dla działań podjętych przez organizacje międzybranżowe w zakresie stosowania szczegółowych przepisów wspólnotowych;

e) porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki mogące prowadzić do dyskryminacji lub wyeliminowania konkurencji w odniesieniu do znacznej części danych produktów.

5. Jeżeli po upływie dwumiesięcznego okresu określonego w ust. 2 lit. b) Komisja stwierdzi, że warunki stosowania ust. 1 nie zostały spełnione, podejmuje ona decyzję o stosowaniu art. 81 ust. 1 Traktatu do odnośnego porozumienia, decyzji lub uzgodnionej praktyki.

▼ M3

Decyzji Komisji nie stosuje się przed datą powiadomienia zainteresowanej organizacji międzybranżowej, chyba że organizacja ta podała nieprawidłowe informacje lub nadużyła zwolnienia przewidzianego w ust. 1.

6. W przypadku umów wieloletnich powiadomienie dotyczące pierwszego roku obowiązuje w odniesieniu do następnych lat umowy. Jednakże w takim przypadku Komisja może w dowolnym momencie przyjąć z własnej inicjatywy lub na wniosek państwa członkowskiego ustalenie o braku zgodności.

▼ B*Artykuł 177***Porozumienia i uzgodnione praktyki w sektorze tytoniu**

1. Artykuł 81 ust. 1 Traktatu nie ma zastosowania się do porozumień i uzgodnionych praktyk uznanych organizacji międzybranżowych w sektorze tytoniu, mających na celu realizację celów, o których mowa w art. 123 lit. c) niniejszego rozporządzenia, pod warunkiem że:

- a) porozumienia i uzgodnione praktyki zostały zgłoszone Komisji;
- b) w ciągu trzech miesięcy od otrzymania wszystkich wymaganych szczegółowych informacji Komisja nie stwierdziła, że porozumienia lub uzgodnione praktyki są niezgodne ze wspólnotowymi regułami konkurencji.

Porozumienia i uzgodnione praktyki nie mogą zostać wprowadzone przed upływem tego trzymiesięcznego okresu.

2. Porozumienia i uzgodnione praktyki uznaje się za sprzeczne ze wspólnotowymi regułami konkurencji w następujących przypadkach:

- a) mogą one prowadzić do podziału rynków w jakiegokolwiek formie wewnątrz Wspólnoty;
- b) mogą one wpływać na prawidłowe funkcjonowanie organizacji rynku;
- c) mogą one powodować zakłócenia konkurencji, które nie są niezbędne do osiągnięcia celów wspólnej polityki rolnej realizowanych za pomocą środka organizacji międzybranżowej;
- d) wiążą się one z ustalaniem cen lub kwot, nie naruszając środków przedsięwziętych przez organizacje międzybranżowe w zakresie stosowania szczegółowych przepisów wspólnotowych;
- e) mogą one prowadzić do dyskryminacji lub wyeliminowania konkurencji w odniesieniu do znacznej części danych produktów.

3. Jeżeli po upływie trzymiesięcznego okresu, o którym mowa w ust. 1 lit. b), Komisja stwierdzi, że warunki stosowania niniejszego rozdziału nie zostały spełnione, bez pomocy komitetu, o którym mowa w art. 195 ust. 1, podejmuje ona decyzję o stosowaniu art. 81 ust. 1 Traktatu do odnośnego porozumienia lub uzgodnionej praktyki.

Decyzji tej nie stosuje się przed datą powiadomienia zainteresowanej organizacji międzybranżowej, chyba że organizacja ta podała nieprawidłowe informacje lub nadużyła zwolnienia określonego w ust. 1.

▼ **M16***Artykuł 177a***Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki w sektorze mleka i przetworów mlecznych**

1. art. 101 ust. 1 TFUE nie ma zastosowania do porozumień, decyzji i uzgodnionych praktyk uznanych organizacji międzybranżowych, mających na celu realizację działań, o których mowa w art. 123 ust. 4 lit. c) niniejszego rozporządzenia.

2. Ust. 1 stosuje się wyłącznie wtedy, gdy:

a) porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki zostały zgłoszone Komisji; oraz

b) w okresie trzech miesięcy od uzyskania wszystkich wymaganych szczegółowych danych Komisja, nie stosując procedury, o której mowa w art. 195 ust. 2 lub art. 196b ust. 2, nie uzna tych porozumień, decyzji lub uzgodnionych praktyk za niezgodne z przepisami Unii.

3. Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki nie mogą wejść w życie przed upływem okresu, o którym mowa w ust. 2 lit. b).

4. Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki uznaje się w każdym przypadku za niezgodne z przepisami Unii, jeżeli:

a) mogą one prowadzić do jakiegokolwiek podziału rynków w Unii;

b) mogą wpływać na prawidłowe funkcjonowanie organizacji rynku;

c) mogą powodować zakłócenia konkurencji i nie są niezbędne do osiągnięcia celów wspólnej polityki rolnej realizowanych poprzez działania organizacji międzybranżowej;

d) wymagają ustalania cen;

e) mogą prowadzić do dyskryminacji lub wyeliminowania konkurencji w odniesieniu do znacznej części danych produktów.

5. Jeżeli po upływie okresu, o którym mowa w ust. 2 lit. b), Komisja uzna, że warunki stosowania ust. 1 nie zostały spełnione, podejmuje ona – nie stosując procedury, o której mowa w art. 195 ust. 2 lub art. 196b ust. 2 – decyzję o stosowaniu art. 101 ust. 1 TFUE do danego porozumienia, decyzji lub uzgodnionej praktyki.

Decyzji Komisji nie stosuje się przed datą powiadomienia zainteresowanej organizacji międzybranżowej, chyba że organizacja ta podała nieprawidłowe informacje lub dopuściła się nadużycia zwolnienia przewidzianego w ust. 1 niniejszego artykułu.

6. W przypadku porozumień wieloletnich powiadomienie dotyczące pierwszego roku obowiązuje w odniesieniu do następnych lat umowy. Jednakże Komisja może w dowolnym momencie stwierdzić, z inicjatywy własnej lub na wniosek państwa członkowskiego, niezgodność takiego porozumienia.

7. Komisja może przyjąć akty wykonawcze określające środki niezbędne do zapewnienia jednolitego stosowania niniejszego artykułu. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 196b ust. 2.

▼ B*Artykuł 178***Wiążący charakter porozumień i uzgodnionych praktyk dla podmiotów niebędących członkami organizacji międzybranżowych w sektorze tytoniu**

1. Organizacje międzybranżowe w sektorze tytoniu mogą zwrócić się, aby niektóre z ich porozumień lub uzgodnionych praktyk były wiążące przez ograniczony okres w stosunku do osób fizycznych lub grup w odnośnym sektorze gospodarki, niebędących członkami branż handlowych, które reprezentują, na obszarach, na których działają te branże.

Aby rozszerzyć zakres zastosowania swoich przepisów, organizacje międzybranżowe reprezentują co najmniej dwie trzecie odnośnej produkcji lub handlu. W przypadku gdy proponowane rozszerzenie przepisów ma zakres międzyregionalny, organizacje międzybranżowe udowadniają, że posiadają minimalny stopień reprezentatywności w odniesieniu do każdej zorganizowanej branży w każdym regionie, w którym prowadzą działalność.

2. Przepisy, o których rozszerzenie zakresu zastosowania występuje się, obowiązują co najmniej od roku i dotyczą jednego z następujących celów:

- a) znajomości produkcji i rynku;
- b) definicji minimalnych cech;
- c) wykorzystywania metod uprawy zgodnych z ochroną środowiska;
- d) definicji minimalnych norm w zakresie pakowania oraz prezentacji;
- e) stosowania kwalifikowanego materiału siewnego i monitorowania jakości produktu.

3. Rozszerzenie zakresu zastosowania przepisów jest uzależnione od zatwierdzenia przez Komisję.

▼ M3*Artykuł 179***Przepisy wykonawcze odnoszące się do porozumień i uzgodnionych praktyk w sektorze owoców i warzyw oraz w sektorze tytoniu**

Komisja może przyjąć szczegółowe przepisy dotyczące stosowania art. 176a, 177 i 178, w tym przepisy odnoszące się do powiadamiania i publikowania.

▼ B*ROZDZIAŁ II****Przepisy dotyczące pomocy państwa*****▼ M10***Artykuł 180***Stosowanie art. 87, 88 i 89 Traktatu**

Artykuły 87, 88 i 89 Traktatu mają zastosowanie do produkcji produktów, o których mowa w art. 1, oraz do handlu nimi.

Artykuły 87, 88 i 89 nie mają jednak zastosowania do płatności dokonanych na mocy art. 44–48, 102, 102a, 103, 103a, 103b, 103e, 103ga, 104, 105, 182 i 182a, części II tytuł I rozdział III sekcja IVa podsekcja

▼ M10

III oraz części II tytuł I rozdział IV sekcja IVb niniejszego rozporządzenia przez państwa członkowskie zgodnie z niniejszym rozporządzeniem. Jednakże w odniesieniu do art. 103n ust. 4 jedynie art. 88 Traktatu nie ma zastosowania.

▼ B*Artykuł 181***Szczegółowe przepisy dotyczące sektora mleka i przetworów mlecznych**

Z zastrzeżeniem art. 87 ust. 2 Traktatu pomoc, której wysokość jest ustalona na podstawie ceny lub ilości przetworów mlecznych, jest zabroniona.

Krajowe środki pozwalające na wyrównanie cen przetworów mlecznych są także zabronione.

*Artykuł 182***Szczegółowe przepisy krajowe**

1. Z zastrzeżeniem uzyskania zezwolenia od Komisji Finlandia i Szwecja mogą przyznawać pomoc dla produkcji i wprowadzania do obrotu mięsa z reniferów i przetworów z tego mięsa (kod CN ex 0208 oraz ex 0210), o ile nie wiąże się to z jakimkolwiek wzrostem tradycyjnych poziomów produkcji.

▼ M3

2. Z zastrzeżeniem uzyskania zezwolenia od Komisji Finlandia może przyznawać pomoc w odniesieniu do określonych ilości nasion, z wyjątkiem nasion tymotki (*Phleum pratense* L.), oraz określonych ilości materiału siewnego zbóż wyprodukowanych wyłącznie w Finlandii do zbiorów w 2010 r. łącznie.

Najpóźniej do dnia 31 grudnia 2008 r. Finlandia przekazuje Komisji szczegółowe sprawozdanie w sprawie efektów przyznanej pomocy.

▼ B

3. Państwa członkowskie, które zmniejszają kwotę cukru o ponad 50 % kwoty cukru określonej na dzień 20 lutego 2006 r. w załączniku III do rozporządzenia (WE) nr 318/2006, mogą przyznać tymczasową pomoc państwa w okresie, za który wypłacana jest przejściowa pomoc dla plantatorów buraków zgodnie z tytułem IV rozdział 10f rozporządzenia (WE) nr 1782/2003. Na podstawie wniosku zainteresowanego państwa członkowskiego Komisja decyduje o dostępnej łącznej wielkości pomocy państwa, jaką można przeznaczyć na ten cel.

W przypadku Włoch, o których mowa w pierwszym akapicie, tymczasowa pomoc państwa nie przekracza łącznej kwoty 11 EUR na rok gospodarczy za tonę buraków cukrowych przyznawanej plantatorom buraków cukrowych oraz na transport buraków cukrowych.

Finlandia może przyznać plantatorom buraków cukrowych maksymalną pomoc w wysokości do 350 EUR na hektar na rok gospodarczy.

▼ C1

Zainteresowane państwa członkowskie informują Komisję w terminie 30 dni od zakończenia każdego roku gospodarczego o wielkości pomocy państwa faktycznie przyznanej w danym roku gospodarczym.

▼ M14

4. Odstępstwo zawarte w art. 180 akapit drugi niniejszego rozporządzenia ma zastosowanie do pomocy przyznawanej przez Niemcy w istniejących krajowych ramach niemieckiego monopolu alkoholowego („monopol”) dla produktów wprowadzanych do obrotu, po dalszej obróbce, przez monopol, jako alkohol etylowy pochodzenia rolniczego wymieniony w załączniku I do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE). Odstępstwo to funkcjonuje jedynie do dnia 31 grudnia 2017 r., pozostaje bez uszczerbku dla stosowania art. 108 ust. 1 i art. 108 ust. 3 zdanie pierwsze TFUE i jest uzależnione od spełnienia następujących warunków:

- a) całkowita produkcja alkoholu etylowego w ramach monopolu objęta pomocą jest stopniowo zmniejszana od maksymalnej wielkości 600 000 hl w 2011 r. do 420 000 hl w 2012 r. oraz do 240 000 hl w 2013 r. i może wynosić maksymalnie 60 000 hl rocznie, począwszy od dnia 1 stycznia 2014 r. do dnia 31 grudnia 2017 r., w którym to dniu monopol przestanie istnieć;
- b) produkcja gorzelnicy rolniczych zamkniętych korzystających z pomocy jest stopniowo zmniejszana od 540 000 hl w 2011 r. do 360 000 hl w 2012 r. oraz do 180 000 hl w 2013 r. Do dnia 31 grudnia 2013 r. wszystkie gorzelnice rolnicze zamknięte wycofują się z monopolu. Wycofując się z monopolu, każda z gorzelnicy rolniczych zamkniętych jest uprawniona do otrzymania pomocy wyrównawczej w wysokości 257,50 EUR na hl nominalnej wielkości destylacji w rozumieniu mających zastosowanie przepisów niemieckich. Ta pomoc wyrównawcza może zostać przyznana nie później niż w dniu 31 grudnia 2013 r. Może ona jednak zostać wypłacona w kilku ratach, z których ostatnia ma zostać wypłacona nie później niż w dniu 31 grudnia 2017 r.;
- c) niewielkie gorzelnice ryczałtowe, użytkownicy gorzelnicy oraz gorzelnice spółdzielcze wykorzystujące owoce jako surowiec mogą korzystać z pomocy przyznanej przez monopol do dnia 31 grudnia 2017 r., pod warunkiem że produkcja objęta pomocą nie przekracza 60 000 hl rocznie;
- d) całkowita kwota pomocy wypłacona od dnia 1 stycznia 2011 r. do dnia 31 grudnia 2013 r. nie może przekraczać 269,9 mln EUR, a całkowita kwota pomocy wypłacona od dnia 1 stycznia 2014 r. do dnia 31 grudnia 2017 r. nie może przekraczać 268 mln EUR; oraz
- e) przed dniem 30 czerwca każdego roku Niemcy przedstawiają Komisji sprawozdanie na temat funkcjonowania monopolu oraz pomocy przyznanej na jego rzecz w poprzednim roku. Komisja przekazuje to sprawozdanie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie. Ponadto coroczne sprawozdania przekazywane w latach 2013–2016 zawierają roczny plan stopniowego wycofywania w następnym roku w odniesieniu do niewielkich gorzelnicy ryczałtowych, użytkowników gorzelnicy oraz gorzelnicy spółdzielczych wykorzystujących owoce jako surowiec.

▼ M3

5. Państwa członkowskie mogą kontynuować wypłacanie pomocy państwa w ramach istniejących programów w odniesieniu do produkcji ziemniaków świeżych lub schłodzonych, objętych kodem CN 0701, oraz handlu nimi do dnia 31 grudnia 2011 r.

▼ **M3**

6. W odniesieniu do sektora owoców i warzyw państwa członkowskie mogą wypłacać pomoc państwa do dnia 31 grudnia 2010 r. pod następującymi warunkami:

- a) pomoc państwa wypłacana jest wyłącznie producentom owoców i warzyw, którzy nie są członkami uznanej organizacji producentów i którzy zawarli umowę z uznaną organizacją producentów, na mocy której zobowiązali się do stosowania środków zapobiegania sytuacjom kryzysowym i zarządzania kryzysowego przyjętych przez daną organizację producentów;
- b) kwota pomocy wypłacana tym producentom nie przekracza 75 % kwoty wsparcia Wspólnoty udzielanego członkom danej organizacji producentów; oraz
- c) najpóźniej do dnia 31 grudnia 2010 r. zainteresowane państwo członkowskie przedstawia Komisji sprawozdanie w sprawie skuteczności i wydajności odnośnej pomocy państwa, zawierające w szczególności analizę skali wsparcia udzielonego na rzecz organizacji tego sektora. Komisja przeanalizuje sprawozdanie i podejmie decyzję w sprawie przedstawienia ewentualnych odpowiednich propozycji.

▼ **M7**

7. Państwa członkowskie mogą do dnia 31 marca 2014 r. przyznawać rolnikom w sektorze mleczarskim pomoc państwa o łącznej wysokości nie przekraczającej rocznie 55 % pułapu, który określono w art. 69 ust. 4 i 5 rozporządzenia (WE) nr 73/2009 oprócz wsparcia wspólnotowego udzielanego zgodnie z art. 68 ust. 1 lit. b) tego rozporządzenia. ► **C7** Jednakże całkowita kwota wsparcia wspólnotowego w ramach działań, o których mowa w art. 69 ust. 4 tego rozporządzenia, oraz pomocy państwa nie może w żadnym wypadku przekroczyć pułapu, o którym mowa w art. 69 ust. 4 i 5. ◀

▼ **M10***Artykuł 182a***Pomoc krajowa dla destylacji w sytuacji kryzysowej**

1. Od dnia 1 sierpnia 2012 r. państwa członkowskie mogą przyznawać producentom wina pomoc krajową dla dobrowolnej lub obowiązkowej destylacji wina w uzasadnionych sytuacjach kryzysowych.
2. Pomoc, o której mowa w ust. 1, powinna być proporcjonalna i umożliwić rozwiązanie kryzysu.
3. Całkowita kwota takiej pomocy dostępna w danym państwie członkowskim w danym roku nie przekracza 15 % całkowitych środków dostępnych dla tego państwa członkowskiego na ten rok, określonych w załączniku Xb.

▼ M10

4. Państwa członkowskie, które zamierzają skorzystać z pomocy, o której mowa w ust. 1, składają do Komisji należycie uzasadnione powiadomienie. Komisja podejmuje decyzję w sprawie zatwierdzenia środka i możliwości przyznania pomocy.
5. Alkohol będący wynikiem destylacji, o której mowa w ust. 1, jest stosowany wyłącznie do celów przemysłowych lub energetycznych, aby uniknąć zakłócania konkurencji.
6. Komisja może przyjąć szczegółowe przepisy dotyczące stosowania niniejszego artykułu.

▼ B

CZĘŚĆ V

SZCZEGÓLNE PRZEPISY DOTYCZĄCE POSZCZEGÓLNYCH SEKTORÓW*Artykuł 183***Oplata na rzecz działań promocyjnych w sektorze mleka i przetworów mlecznych**

Bez uszczerbku dla stosowania art. 87, 88 i 89 Traktatu określonego w art. 180 niniejszego rozporządzenia państwo członkowskie może nałożyć na swoich producentów mleka opłatę na rzecz działań promocyjnych w odniesieniu do wprowadzanych na rynek ilości mleka lub jego ekwiwalentu, aby sfinansować działania promujące spożycie mleka we Wspólnocie, rozwijanie rynków mleka i przetworów mlecznych oraz podnoszenie jakości.

*Artykuł 184***Sprawozdawczość dotycząca niektórych sektorów**

Komisja przedstawia sprawozdanie:

1. ► **C1** Radzie do dnia 30 września 2008 r. – dotyczące sektora suszu paszowego, na podstawie oceny przepisów zawartych w niniejszym rozporządzeniu, omawiające w szczególności rozwój obszarów produkcji roślin motylkowych ◀ oraz innych pasz zielonych, produkcję suszu paszowego oraz osiągniętych oszczędności w wykorzystaniu paliw kopalnych. W razie potrzeby sprawozdaniu towarzyszą odpowiednie wnioski;
2. Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, co trzy lata i po raz pierwszy do dnia 31 grudnia 2010 r., dotyczące wprowadzenia w życie środków dotyczących sektora pszczelarskiego określonych w części II tytuł I rozdział IV sekcja IV;
3. Parlamentowi Europejskiemu i Radzie do dnia 31 grudnia 2009 r. – dotyczące zastosowania odstępstw określonych w art. 182 ust. 4 w odniesieniu do niemieckiego monopolu alkoholowego wraz z oceną pomocy przyznanej w ramach tego monopolu oraz z właściwymi wnioskami;

▼ M3

4. Parlamentowi Europejskiemu i Radzie do dnia 31 grudnia 2013 r. — dotyczące wprowadzenia w życie przepisów określonych w części II tytuł I rozdział IV sekcja IVa oraz w części II tytuł II rozdział II, dotyczących organizacji producentów, funduszy operacyjnych i programów operacyjnych w sektorze owoców i warzyw;

▼ M6

5. Parlamentowi Europejskiemu i Radzie do dnia 31 sierpnia 2012 r. – dotyczące realizacji programu „Owoce w szkole”, o którym mowa w art. 103ga; w razie potrzeby sprawozdaniu towarzyszą odpowiednie wnioski. W sprawozdaniu należy w szczególności

▼ M6

skoncentrować się na zakresie, w jakim program promował ustanowienie dobrze funkcjonujących programów „Owoce w szkole” w państwach członkowskich oraz na wpływie programu na poprawę nawyków żywieniowych dzieci;

▼ M16

6. Parlamentowi Europejskiemu i Radzie do dnia 31 grudnia 2010 r. i do dnia 31 grudnia 2012 r. — na temat rozwoju sytuacji na rynku i wynikających z niej warunków sprawnego wycofywania systemu kwot mlecznych, w stosownych przypadkach wraz z odpowiednimi wnioskami ustawodawczymi;

▼ M10

7. Parlamentowi Europejskiemu i Radzie do dnia 31 grudnia 2011 r. — dotyczące wprowadzenia w życie środków promocji w sektorze wina określonych w art. 103p;

8. do końca 2012 r. — w odniesieniu do sektora wina, uwzględniające w szczególności doświadczenia nabyte podczas wdrażania reformy;

▼ M16

9. Parlamentowi Europejskiemu i Radzie do dnia 30 czerwca 2014 r. i do dnia 31 grudnia 2018 r. na temat rozwoju sytuacji na rynku w sektorze mleka i przetworów mlecznych oraz w szczególności na temat funkcjonowania art. 122 akapit pierwszy lit. a) ppkt (iiia), art. 123 ust. 4 oraz art. 126c, 126d, 177a, 185e i 185f, oceniając w szczególności wpływ na producentów mleka i produkcję mleka w regionach o niekorzystnych warunkach gospodarowania, w powiązaniu z ogólnym celem utrzymania produkcji w tych regionach, oraz uwzględniając ewentualne zachęty dla rolników do zawierania umów obejmujących wspólną produkcję wraz z wszelkimi odpowiednimi wnioskami legislacyjnymi.

▼ B*Artykuł 185***Rejestracja umów w sektorze chmielu**

1. Wszystkie umowy dostawy chmielu wyprodukowanego we Wspólnocie zawarte między producentem lub organizacją producentów z jednej strony a kupującym z drugiej strony są rejestrowane przez organy wyznaczone do tego celu przez każde zainteresowane państwo członkowskie będące producentem.

2. Umowy dotyczące dostawy określonych ilości po umówionych cenach, odnoszące się do okresu obejmującego jeden lub więcej zbiorów i zawarte przed dniem 1 sierpnia w roku pierwszych zbiorów, uważa się za „umowy zawarte z wyprzedzeniem”. Umowy te podlegają osobnej rejestracji.

3. Dane, na których podstawie dokonuje się rejestracji, mogą być wykorzystywane wyłącznie do celów niniejszego rozporządzenia.

4. Komisja ustanawia szczegółowe przepisy dotyczące rejestracji umów dostaw chmielu.

▼ M10*Artykuł 185a***Rejestr i wykaz winnic**

1. Państwa członkowskie prowadzą rejestr winnic, który zawiera aktualne informacje na temat potencjału produkcyjnego.

2. Państwa członkowskie, w których całkowity obszar uprawy winorośli odmian klasyfikowanych zgodnie z art. 120a ust. 2 wynosi mniej niż 500 hektarów, nie podlegają obowiązkowi, o którym mowa w ust. 1.

▼ **M10**

3. Państwa członkowskie, które przewidują środek „restrukturyzacja i przekształcenie winnic” w swoich programach wsparcia zgodnie z art. 103q, do dnia 1 marca każdego roku przedstawiają Komisji – na podstawie wykazu winnic – aktualny wykaz potencjału produkcyjnego.

4. Komisja przyjmuje szczegółowe przepisy dotyczące rejestru i wykazu winnic, a w szczególności ich wykorzystania do monitorowania i kontroli potencjału produkcyjnego oraz do pomiaru obszarów.

Począwszy od dnia 1 stycznia 2016 r., Komisja może w dowolnym momencie zdecydować, że ust. 1–3 nie mają już zastosowania.

*Artykuł 185b***Obowiązkowe deklaracje w sektorze wina**

1. Producenci winogron przeznaczonych do produkcji wina oraz producenci moszczu i wina deklarują co roku właściwym organom krajowym ilości wyprodukowane z ostatniego zbioru.

2. Państwa członkowskie mogą zażądać od handlowców zajmujących się sprzedażą winogron przeznaczonych do wyrobu wina, aby co roku deklarowali ilości sprzedane z ostatniego zbioru.

3. Producenci moszczu i wina oraz handlowcy inni niż kupcy detaliczni deklarują co roku właściwym organom krajowym posiadane przez siebie zapasy moszczu i wina, niezależnie od tego, czy pochodzą one z ostatnich zbiorów, czy też ze zbiorów z lat wcześniejszych. Moszcz i wino przywożone z krajów trzecich są zaznaczane oddzielnie.

4. Komisja może przyjąć szczegółowe zasady stosowania niniejszego artykułu, zawierając w nich w szczególności zasady stosowania sankcji w przypadku nieprzestrzegania wymogów dotyczących przekazywania informacji.

*Artykuł 185c***Dokumenty towarzyszące i rejestr w sektorze wina**

1. Produkty sektora wina są wprowadzane do obrotu we Wspólnocie, jedynie jeśli posiadają oficjalnie zatwierdzony dokument towarzyszący.

2. Osoby fizyczne, osoby prawne lub grupy osób, w których posiadaniu znajdują się produkty objęte sektorem wina w związku z wykonywanym przez nie zawodem, w szczególności producenci, osoby zajmujące się butelkowaniem i przetwarzaniem produktów, o których mowa, a także handlowcy, którzy zostaną określone przez Komisję, prowadzą rejestry przychodu i rozchodu tych produktów.

3. Komisja może przyjąć szczegółowe przepisy dotyczące stosowania niniejszego artykułu.

*Artykuł 185d***Wyznaczenie organów krajowych właściwych dla sektora wina**

1. Bez uszczerbku dla wszelkich innych przepisów niniejszego rozporządzenia dotyczących określania właściwych organów krajowych, państwa członkowskie wyznaczają jeden lub więcej organów, które są odpowiedzialne za zapewnienie zgodności z przepisami wspólnotowymi dotyczącymi sektora wina. W szczególności państwa członkowskie wyznaczają laboratoria upoważnione do prowadzenia oficjalnych analiz w sektorze wina. Wyznaczone laboratoria spełniają kryteria ogólne dotyczące funkcjonowania laboratoriów badawczych, ustanowione w ISO/IEC 17025.

▼ M10

2. Państwa członkowskie przekazują do wiadomości Komisji nazwy i adresy organów i laboratoriów, o których mowa w ust. 1. Komisja, bez pomocy komitetu, o którym mowa w art. 195 ust. 1, podaje tę informację do wiadomości publicznej.

▼ M16*Artykuł 185e***Obowiązkowe deklaracje w sektorze mleka i przetworów mlecznych**

Od dnia 1 kwietnia 2015 r. pierwsi skupujący mleko surowe deklarują właściwemu organowi krajowemu ilości mleka surowego, które im dostarczono każdego miesiąca.

Na użytek niniejszego artykułu i art. 185f „pierwszy skupujący” oznacza przedsiębiorstwo lub grupę, które kupują mleko od producentów w celu:

- a) odbioru, konfekcjonowania, przechowywania, chłodzenia lub przetwarzania, w tym także na podstawie umowy;
- b) sprzedania go co najmniej jednemu przedsiębiorstwu poddającemu mleko lub przetwory mleczne obróbce lub przetwarzaniu.

Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o ilości mleka surowego, o którym mowa w akapicie pierwszym.

Komisja może przyjmować akty wykonawcze określające przepisy dotyczące treści, formatu i terminów przekazywania takich deklaracji oraz środków dotyczących powiadomień wysyłanych przez państwa członkowskie zgodnie z niniejszym artykułem. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 196b ust. 2.

*Artykuł 185f***Stosunki umowne w sektorze mleka i przetworów mlecznych**

1. Jeśli państwo członkowskie postanowi, że na jego terytorium każda dostawa mleka surowego przez rolnika do przetwórcy mleka surowego musi być przedmiotem pisemnej umowy między stronami lub postanowi, że pierwsi skupujący muszą złożyć pisemną ofertę zawarcia umowy o dostawę mleka surowego przez rolników, taka umowa lub taka oferta musi spełniać warunki określone w ust. 2.

Jeżeli państwo członkowskie postanowi, że dostawy mleka surowego przez rolnika do przetwórcy mleka surowego muszą być przedmiotem pisemnej umowy między stronami, musi ono również postanowić o tym, który etap lub etapy dostawy są objęte taką umową, jeżeli dostawa mleka surowego jest dokonywana za pośrednictwem jednego lub większej liczby nabywców. Na użytek niniejszego artykułu „nabywca” oznacza przedsiębiorstwo, które przewozi surowe mleko od rolnika lub innego skupującego do przetwórcy mleka surowego lub innego nabywcy, a w każdym takim przypadku ma miejsce przeniesienie prawa własności do mleka surowego.

2. Umowa lub oferta umowy:

- a) jest sporządzana przed dostawą;
- b) jest sporządzana na piśmie; oraz
- c) zawiera w szczególności następujące elementy:
 - (i) cenę dostawy, która:
 - jest stała i określona w umowie, lub

▼ **M16**

— jest obliczana poprzez połączenie różnych czynników określonych w umowie, które mogą obejmować wskaźniki rynku odzwierciedlające zmianę warunków na rynku, dostarczoną ilość oraz jakość lub skład dostarczonego mleka surowego;

- (ii) ilość mleka surowego, którą można dostarczyć lub która musi zostać dostarczona, wraz z terminem takich dostaw;
- (iii) okres obowiązywania umowy, który może być ograniczony lub nieograniczony z klauzulami o rozwiązaniu umowy;
- (iv) szczegóły dotyczące procedur i terminów płatności;
- (v) ustalenia dotyczące odbioru lub dostawy mleka surowego; oraz
- (vi) przepisy mające zastosowanie w przypadku zaistnienia siły wyższej.

3. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 umowa lub oferta umowy nie jest wymagana, gdy mleko surowe jest dostarczane przez rolnika do spółdzielni, której rolnik jest członkiem, jeżeli statut tej spółdzielni lub zasady i decyzje w nim zawarte lub z niego wynikające zawierają przepisy o podobnych skutkach do przepisów określonych w ust. 2 lit. a), b) i c).

4. Wszystkie elementy umów o dostawę mleka surowego zawieranych przez rolników, nabywców mleka surowego lub przetwórców mleka surowego, w tym elementy określone w ust. 2 lit. c), są swobodnie negocjowane między stronami.

Niezależnie od przepisów akapitu pierwszego:

- (i) jeśli państwo członkowskie postanowi wprowadzić obowiązek zawierania pisemnej umowy o dostawę zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu, może ono określić minimalny okres obowiązywania, który ma zastosowanie wyłącznie do umów pisemnych między rolnikiem i pierwszym skupującym mleko surowe. Taki minimalny okres obowiązywania umowy wynosi co najmniej sześć miesięcy i nie może on zakłócać właściwego funkcjonowania rynku wewnętrznego; lub
- (ii) jeżeli państwo członkowskie postanowi, że pierwszy skupujący mleko surowe musi złożyć pisemną ofertę umowy rolnikowi zgodnie z ust. 1, może postanowić, że oferta musi obejmować minimalny okres obowiązywania umowy określony w tym celu przez prawo krajowe. Taki minimalny okres obowiązywania wynosi co najmniej sześć miesięcy i nie może zakłócać właściwego funkcjonowania rynku wewnętrznego.

Przepisy akapitu drugiego nie naruszają prawa rolnika do sprzeciwienia się stosowaniu takiego minimalnego czasu obowiązywania, pod warunkiem iż rolnik złoży taki sprzeciw na piśmie. W takim przypadku strony mają swobodę negocjacji wszystkich elementów umowy, w tym elementów wymienionych w ust. 2 lit. c).

5. Państwa członkowskie korzystające z możliwości, o których mowa w niniejszym artykule, powiadamiają Komisję o sposobie ich stosowania.

6. Komisja może przyjąć akty wykonawcze określające środki niezbędne do jednolitego stosowania ust. 2 lit. a) i b) oraz ust. 3 niniejszego artykułu oraz środków dotyczących powiadomień wysyłanych przez państwa członkowskie zgodnie z niniejszym artykułem. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 196b ust. 2.

▼ B*Artykuł 186***Zakłócenia dotyczące cen na rynku wewnętrznym**

W następujących sytuacjach Komisja może przedsięwziąć konieczne środki, jeżeli istnieje prawdopodobieństwo, że sytuacje te utrzymają się, prowadząc do zakłócenia rynków lub grożąc ich zakłóceniem:

▼ M12

a) w odniesieniu do produktów sektora cukru, chmielu, wołowiny i cielęciny, mleka i przetworów mlecznych, mięsa baraniego i koziego, jeżeli ceny dowolnego z tych produktów znacząco wzrosną lub spadną na rynku wspólnotowym;

▼ B

b) w odniesieniu do produktów sektora ► C1 wieprzowiny, jaj i mięsa drobiowego oraz w ◀ odniesieniu do oliwy z oliwek, jeżeli ceny dowolnego z tych produktów na rynku wspólnotowym znacząco wzrosną.

*Artykuł 187***Zakłócenia spowodowane notowaniami lub cenami na rynku światowym**

Jeżeli w odniesieniu do produktów sektora zbóż, ryżu, cukru oraz mleka i przetworów mlecznych notowania lub ceny na rynku światowym co najmniej jednego z tych produktów osiągną poziom, który zakłóca lub grozi zakłóceniem podaży na rynku wspólnotowym i sytuacja ta prawdopodobnie utrzyma się lub będzie się pogarszać, Komisja może przedsięwziąć konieczne środki w odniesieniu do danego sektora. Komisja może w szczególności w całości lub części zawiesić należności celne przywozowe w odniesieniu do pewnych ilości.

*Artykuł 188***Warunki dotyczące środków stosowanych w przypadkach zakłóceń i przepisy wykonawcze**

1. Środki określone w art. 186 i 187 mogą zostać przyjęte:
 - a) pod warunkiem że inne środki dostępne na mocy niniejszego rozporządzenia wydają się niewystarczające;
 - b) uwzględniając zobowiązania wynikające z umów zawartych zgodnie z art. 300 ust. 2 Traktatu.
2. Komisja przyjmuje szczegółowe przepisy dotyczące stosowania art. 186 i 187.

▼ M10*Artykuł 188a***Przekazywanie informacji i ocena w sektorze wina**

1. W odniesieniu do nielegalnych nasadzeń dokonanych po dniu 31 sierpnia 1998 r., o których mowa w art. 85a, do dnia 1 marca każdego roku państwa członkowskie przekazują Komisji informacje na

▼ M10

temat obszarów, które zostały obsadzone winoroślą bez odpowiednich praw do sadzenia po dniu 31 sierpnia 1998 r., jak również obszarów wykarczowanych zgodnie z ust. 1 tego artykułu.

2. W odniesieniu do obowiązkowego uregulowania sytuacji prawnej nielegalnych nasadzeń dokonanych przed dniem 1 września 1998 r., o których mowa w art. 85b, państwa członkowskie przekazują Komisji do dnia 1 marca każdego odnośnego roku informacje dotyczące:

- a) obszarów obsadzonych winoroślą bez odpowiednich praw do sadzenia przed dniem 1 września 1998 r.;
- b) obszarów o sytuacji uregulowanej zgodnie z ust. 1 tego artykułu, opłat przewidzianych w tym ustępie oraz średniej wartości regionalnych praw do sadzenia, jak przewidziano w ust. 2. tego artykułu.

Państwa członkowskie przekazują Komisji po raz pierwszy do dnia 1 marca 2010 r. informacje na temat obszarów wykarczowanych zgodnie z art. 85b ust. 4 akapit pierwszy.

Zakończenie przejściowego zakazu nowych nasadzeń z dniem 31 grudnia 2015 r., jak przewidziano w art. 85 g ust. 1, nie wpływa na zobowiązania przewidziane w niniejszym ustępie.

3. W odniesieniu do wniosków składanych w ramach programu karczowania ustanowionym w części II tytuł I rozdział III sekcja IVa podsekcja III, państwa członkowskie do dnia 1 marca każdego roku powiadamiają Komisję o przyjętych wnioskach w podziale na regiony i wielkość zbiorów oraz o całkowitej kwocie premii za karczowanie wypłaconej na region.

W odniesieniu do poprzedniego roku winiarskiego państwa członkowskie powiadamiają Komisję do dnia 1 grudnia każdego roku:

- a) o obszarach wykarczowanych w podziale na regiony i wielkość zbiorów;
- b) o całkowitej kwocie premii za karczowanie wypłaconej na region.

4. W odniesieniu do wyłączeń kwalifikowalności do uczestnictwa w programie karczowania zgodnie z art. 85u, państwa członkowskie, które podjęły decyzję o skorzystaniu z możliwości przewidzianej w ust. 4–6 tego artykułu, informują Komisję do dnia 1 sierpnia każdego roku w odniesieniu do podlegających wdrożeniu działań związanych z karczowaniem o:

- a) obszarach zadeklarowanych jako niekwalifikujące się;
- b) uzasadnieniu niekwalifikowania się zgodnie z art. 85u ust. 4 i 5.

5. Co roku do dnia 1 marca, a po raz pierwszy do dnia 1 marca 2010 r., państwa członkowskie przekazują Komisji sprawozdanie z wdrażania środków przewidzianych w programach wsparcia, o których mowa w części II tytuł I rozdział IV sekcja IVb, w poprzednim roku budżetowym.

Sprawozdania te wymieniają i opisują działania, na które przyznana była pomoc Wspólnoty w ramach programów wsparcia, a w szczególności przedstawiają szczegóły dotyczące wdrażania działań promocyjnych, o których mowa w art. 103p.

▼ M10

6. Państwa członkowskie przekazują Komisji do dnia 1 marca 2011 r. i po raz drugi do dnia 1 marca 2014 r. ocenę kosztów i korzyści programów wsparcia oraz zalecenie, w jaki sposób poprawić ich skuteczność.

7. Komisja przyjmuje szczegółowe przepisy dotyczące stosowania niniejszego artykułu.

▼ B*Artykuł 189***Przekazywanie informacji w sektorze alkoholu etylowego**

1. W odniesieniu do produktów sektora alkoholu etylowego państwa członkowskie przekazują Komisji następujące informacje:

- a) produkcja alkoholu etylowego pochodzenia rolniczego wyrażona w hektolitrach czystego alkoholu, w podziale według produktu wykorzystanego do produkcji alkoholu;
- b) ilość zbytego alkoholu etylowego pochodzenia rolniczego, podana w hektolitrach czystego alkoholu, w podziale według sektora docelowego;
- c) zapasy alkoholu etylowego pochodzenia rolniczego dostępne w państwie członkowskim na koniec poprzedniego roku;
- d) przewidywana produkcja w roku bieżącym.

Komisja przyjmuje przepisy dotyczące przekazywania tych informacji, a w szczególności częstotliwości przekazywania informacji i określa sektory docelowe.

2. Na podstawie informacji, o których mowa w ust. 1, i wszelkich innych dostępnych informacji Komisja bez pomocy komitetu, o którym mowa w art. 188 ust. 1, opracowuje wspólnotowy bilans obrotu alkoholem etylowym pochodzenia rolniczego za rok poprzedni i szacunkowy bilans za rok bieżący.

Bilans wspólnotowy zawiera również informacje na temat alkoholu etylowego pochodzenia pozarolniczego. Komisja ustanawia dokładną zawartość i metody zbierania takich informacji.

Do celów niniejszego ustępu „alkohol etylowy pochodzenia pozarolniczego” oznacza produkty oznaczone kodami CN 2207, 2208 90 91 i 2208 90 99, które nie są otrzymywane z określonego produktu rolnego wymienionego w załączniku I do Traktatu.

3. Komisja zgłasza państwom członkowskim bilanse, o których mowa w ust. 2.

CZEŚĆ VI

PRZEPISY OGÓLNE*Artykuł 190***Przepisy finansowe**

Do wydatków poniesionych przez państwa członkowskie w związku z realizacją zobowiązań wynikających z niniejszego rozporządzenia stosuje się rozporządzenie (WE) nr 1290/2005 oraz przepisy przyjęte w celu jego wykonania.

▼ M10*Artykuł 190a***Przenoszenie kwot dostępnych w sektorze wina na rzecz rozwoju obszarów wiejskich**

1. Kwoty ustalone w ust. 2, w oparciu o wydatki w przeszłości na mocy rozporządzenia (WE) nr 1493/1999 na środki interwencyjne w zakresie regulacji rynków rolnych, o których mowa w art. 3 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 1290/2005, są udostępniane jako dodatkowe fundusze Wspólnoty na środki w regionach winiarskich zgodnie z programowaniem rozwoju obszarów wiejskich finansowanym na mocy rozporządzenia (WE) nr 1698/2005.

2. Następujące kwoty są udostępniane na dane lata kalendarzowe:

— 2009 r.: 40 660 000 EUR,

— 2010 r.: 82 110 000 EUR,

— począwszy od roku 2011: 122 610 000 EUR.

3. Kwoty określone w ust. 2 zostają przydzielone państwom członkowskim zgodnie z załącznikiem Xc.

▼ B*Artykuł 191***Sytuacje nadzwyczajne**

Komisja przyjmuje środki, które są konieczne i uzasadnione w sytuacji nadzwyczajnej w celu rozwiązania szczególnych problemów praktycznych.

Środki te mogą stanowić odstępstwo od przepisów niniejszego rozporządzenia, ale jedynie w takim zakresie i przez taki okres, jakie są niezbędne.

*Artykuł 192***Wymiana informacji między państwami członkowskimi i Komisją**

1. Państwa członkowskie i Komisja przekazują sobie wzajemnie informacje niezbędne do stosowania niniejszego rozporządzenia lub monitorowania rynku i analizy rynkowej oraz do wypełnienia międzynarodowych zobowiązań dotyczących produktów, o których mowa w art. 1.

2. Komisja przyjmuje szczegółowe przepisy w celu określenia, jakie informacje są niezbędne do stosowania ust. 1, jak również w celu określenia ich formy, treści, terminów oraz uzgodnień w zakresie przekazywania lub udostępniania informacji i dokumentów.

*Artykuł 193***Klauzula dotycząca przypadków obchodzenia prawa**

Nie naruszając żadnych szczegółowych przepisów, osobom fizycznym ani prawnym nie przyznaje się żadnych korzyści wynikających z niniejszego rozporządzenia, jeżeli stwierdzono, że osoby te sztucznie stworzyły warunki wymagane do uzyskania takich korzyści, co stoi w sprzeczności z celami niniejszego rozporządzenia.

▼ B*Artykuł 194***Kontrole oraz środki i sankcje administracyjne oraz sprawozdania z nimi związane**

Komisja określa:

- a) przepisy dotyczące kontroli administracyjnych i na miejscu prowadzonych przez państwa członkowskie w odniesieniu do przestrzegania obowiązków wynikających ze stosowania niniejszego rozporządzenia;
- b) system stosowania środków i sankcji administracyjnych w przypadku stwierdzenia nieprzestrzegania jakichkolwiek obowiązków wynikających ze stosowania niniejszego rozporządzenia;
- c) przepisy dotyczące odzyskiwania nienależnych płatności przyznanych w wyniku stosowania niniejszego rozporządzenia;
- d) przepisy dotyczące składania sprawozdań z przeprowadzonych kontroli i ich wyników.

Sankcje administracyjne, o których mowa w lit. b), są zróżnicowane zgodnie z powagą, zakresem, czasem trwania i powtarzalnością stwierdzonych przypadków nieprzestrzegania zobowiązań.

▼ M10

Komisja może również określić zasady pomiaru obszarów w sektorze wina zapewniające jednolite stosowanie przepisów wspólnotowych ustanowionych w niniejszym rozporządzeniu. Zasady te mogą w szczególności odnosić się do kontroli oraz przepisów odnoszących się do szczególnych procedur finansowych mających na celu lepszą kontrolę.

*Artykuł 194a***Zgodność ze zintegrowanym systemem zarządzania i kontroli**

Do celów stosowania niniejszego rozporządzenia w sektorze wina państwa członkowskie zapewniają, aby procedury zarządzania i kontroli, o których mowa w art. 194 ust. 1 i 3, które odnoszą się do obszarów, były zgodne ze Zintegrowanym Systemem Zarządzania i Kontroli (ZSZIK) w odniesieniu do następujących elementów:

- a) skomputeryzowanej bazy danych;
- b) systemu identyfikacji działek rolnych, o którym mowa w art. 20 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003;
- c) kontroli administracyjnych.

Procedury te pozwalają, bez problemów lub konfliktów, na wspólne funkcjonowanie lub wymianę danych z ZSZIK.

▼ B

CZĘŚĆ VII

PRZEPISY WYKONAWCZE, PRZEJŚCIOWE I KOŃCOWE

ROZDZIAŁ I

*Przepisy wykonawcze**Artykuł 195***Komitet****▼ M10**

1. Komisja jest wspierana przez Komitet Zarządzający ds. Wspólnej Organizacji Rynków Rolnych (zwany dalej „Komitetem Zarządzającym”).

▼ B

2. W razie odesłania do niniejszego ustępu zastosowanie mają art. 4 i 7 decyzji 1999/468/WE.

Okres wskazany w art. 4 ust. 3 decyzji 1999/468/WE ustala się na jeden miesiąc.

▼ M10

3. Komisja jest wspierana przez Komitet Regulacyjny.

4. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 i 7 decyzji 1999/468/WE.

Okres przewidziany w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE ustala się na trzy miesiące.

*Artykuł 196***Organizacja Komitetu Zarządzającego**

Przygotowując posiedzenia Komitetu Zarządzającego, o którym mowa w art. 195 ust. 1, należy uwzględnić w szczególności zakres odpowiedzialności tego organu, charakter rozpatrywanych zagadnień i potrzebę wykorzystania stosownej wiedzy fachowej.

▼ M16*Artykuł 196a***Wykonywanie przekazanych uprawnień**

1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjęcia aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule.

2. Uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych, o których mowa w art. 126e ust. 1, powierza się Komisji na okres pięciu lat od dnia 2 kwietnia 2012 r. Komisja sporządza sprawozdanie dotyczące przekazania uprawnień nie później niż dziewięć miesięcy przed końcem okresu pięciu lat. Przekazanie uprawnień zostaje automatycznie przedłużone na takie same okresy, chyba że Parlament Europejski lub Rada sprzeciwią się takiemu przedłużeniu nie później niż trzy miesiące przed końcem każdego okresu.

▼ M16

3. Przekazanie uprawnień, o których mowa w art. 126e ust. 1, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* lub w określonym w tej decyzji późniejszym terminie. Nie wpływa ona na ważność jakichkolwiek już obowiązujących aktów delegowanych.

4. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

5. Akt delegowany przyjęty zgodnie z art. 126e ust. 1 wchodzi w życie tylko, jeśli Parlament Europejski albo Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie lub jeśli, przed upływem tego terminu, zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.

*Artykuł 196b***Procedura komitetowa**

► **C10** 1. Komisję wspomaga komitet zwany Komitetem ds. Wspólnej Organizacji Rynków Rolnych. ◀ Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiającego przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję ⁽¹⁾.

2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

▼ B*ROZDZIAŁ II**Przepisy przejściowe i końcowe**Artykuł 197***Zmiany w rozporządzeniu (WE) nr 1493/1999**

Skreśla się art. 74–76 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999.

*Artykuł 198***Zmiany w rozporządzeniu (WE) nr 2200/96**

Skreśla się art. 46 i 47 rozporządzenia (WE) nr 2200/96.

*Artykuł 199***Zmiany w rozporządzeniu (WE) nr 2201/96**

Skreśla się art. 29 i 30 rozporządzenia (WE) nr 2201/96.

⁽¹⁾ Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13.

▼B*Artykuł 200***Zmiany w rozporządzeniu (WE) nr 1184/2006**

W rozporządzeniu (WE) nr 1184/2006 wprowadza się następujące zmiany:

1) tytuł otrzymuje brzmienie:

„Rozporządzenie Rady (WE) nr 1184/2006 z dnia 24 lipca 2006 r. dotyczące stosowania niektórych reguł konkurencji w odniesieniu do produkcji rolnej i handlu niektórymi produktami rolnymi”;

2) artykuł 1 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 1

Niniejsze rozporządzenie ustanawia zasady dotyczące stosowania artykułów 81–86 oraz niektórych postanowień art. 88 Traktatu, które odnoszą się do produkcji produktów wyszczególnionych w załączniku I do Traktatu lub handlu nimi z wyjątkiem produktów, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. a)–h), lit. k) i lit. m)–u) i w art. 1 ust. 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 (*).

Artykuł 1a

Artykuły 81–86 Traktatu, jak również przepisy ustanowione w celu ich wykonania, z zastrzeżeniem przepisów art. 2 niniejszego rozporządzenia, mają zastosowanie do wszystkich porozumień, decyzji i praktyk uzgodnionych, o których mowa w art. 81 ust. 1 i art. 82 Traktatu, jakie odnoszą się do produkcji produktów, o których mowa w art. 1, lub handlu nimi.

(*) Dz.U. L 299 z 16.11.2007, str. 1.”;

3) artykuł 2 ust. 1 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie

„1. Artykuł 81 ust. 1 Traktatu nie ma zastosowania do tych porozumień, decyzji i praktyk uzgodnionych, o których mowa w art. 1a niniejszego rozporządzenia, które stanowią integralną część krajowej organizacji rynku lub są niezbędne do osiągnięcia celów określonych w art. 33 Traktatu.”;

4) artykuł 3 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 3

Przepisy art. 88 ust. 1 i art. 88 ust. 3 zdanie pierwsze Traktatu mają zastosowanie do pomocy przyznanej na produkcję produktów, o których mowa w art. 1, i handel tymi produktami.”.

*Artykuł 201***Uchylenie**

1. Z zastrzeżeniem ust. 3 uchyla się następujące rozporządzenia:

- a) rozporządzenia (EWG) nr 234/68, (EWG) nr 827/68, (EWG) nr 2517/69, (EWG) nr 2728/75, (EWG) nr 1055/77, (EWG) nr 2931/79, (EWG) nr 1358/80, (EWG) nr 3730/87, (EWG) nr 4088/87, (EWG) nr 404/93, (WE) nr 670/2003 i (WE) nr 797/2004 – z dniem 1 stycznia 2008 r.;

▼B

- b) rozporządzenia (EWG) nr 707/76, (WE) nr 1786/2003, (WE) nr 1788/2003 oraz (WE) nr 1544/2006 – z dniem 1 kwietnia 2008 r.;
- c) rozporządzenia (EWG) nr 315/68, (EWG) nr 316/68, (EWG) nr 2729/75, (EWG) nr 2759/75, (EWG) nr 2763/75, (EWG) nr 2771/75, (EWG) nr 2777/75, (EWG) nr 2782/75, (EWG) nr 1898/87, (EWG) nr 1906/90, (EWG) nr 2204/90, (EWG) nr 2075/92, (EWG) nr 2077/92, (EWG) nr 2991/94, (WE) nr 2597/97, (WE) nr 1254/1999, (WE) nr 1255/1999, (WE) nr 2250/1999, (WE) nr 1673/2000, (WE) nr 2529/2001, (WE) nr 1784/2003, (WE) nr 865/2004 oraz (WE) nr 1947/2005, (WE) nr 1952/2005 i (WE) nr 1028/2006 – z dniem 1 lipca 2008 r.;
- d) rozporządzenie (WE) nr 1785/2003 z dniem 1 września 2008 r.;
- e) rozporządzenie (WE) nr 318/2006 z dniem 1 października 2008 r.;
- f) rozporządzenia (EWG) nr 3220/84, (EWG) nr 386/90, (EWG) nr 1186/90, (EWG) nr 2137/92 i (WE) 1183/2006 – z dniem 1 stycznia 2009 r.
2. Decyzję 74/583/EWG uchyla się z dniem 1 stycznia 2008 r.
3. Uchylenie rozporządzeń, o których mowa w ust. 1, pozostaje bez uszczerbku dla:
- a) obowiązywania aktów wspólnotowych przyjętych na podstawie tych rozporządzeń; oraz
- b) ważności zmian wprowadzonych na mocy tych rozporządzeń do innych aktów prawa wspólnotowego, które nie zostały uchylone niniejszym rozporządzeniem.

*Artykuł 202***Interpretacja odesłań**

Odesłania do przepisów i rozporządzeń, które zmieniono lub uchylono na mocy art. 197–201, traktuje się jako odesłania do niniejszego rozporządzenia i interpretuje zgodnie z tabelami korelacji zamieszczonymi w załączniku XXII.

*Artykuł 203***Przepisy przejściowe**

Komisja może przyjąć środki konieczne do ułatwienia przejścia od przepisów określonych w rozporządzeniach, które zmieniono lub uchylono na mocy art. 197–201, do przepisów ustanowionych w niniejszym rozporządzeniu.

▼M3*Artykuł 203a***Przepisy przejściowe w odniesieniu do sektorów owoców i warzyw oraz przetworzonych owoców i warzyw**

1. Systemy pomocy określone w rozporządzeniach (WE) nr 2201/96 i (WE) nr 2202/96 z dnia 28 października 1996 r. wprowadzającym program pomocy wspólnotowej dla producentów niektórych owoców cytrusowych, zniesionym na mocy rozporządzenia (WE) nr 1182/2007⁽¹⁾, nadal mają zastosowanie do wszystkich produktów w roku gospodarczym tych produktów kończącym się w 2008 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 297 z 21.11.1996, s. 49. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Rady (WE) nr 1993/2001 (Dz.U. L 262 z 2.10.2001, s. 6).

▼ M3

2. Na mocy niniejszego rozporządzenia podtrzymuje się uznanie organizacjom producentów i zrzeszeniom organizacji producentów, które zostały uznane na mocy rozporządzenia (WE) nr 2200/96 jeszcze przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia. W razie potrzeby dostosowują się one do wymogów niniejszego rozporządzenia do dnia 31 grudnia 2010 r.

Na mocy niniejszego rozporządzenia podtrzymuje się uznanie organizacjom producentów i zrzeszeniom organizacji producentów, które zostały uznane na mocy rozporządzenia (WE) nr 1182/2007.

3. Na wniosek organizacji producentów program operacyjny, zatwierdzony na mocy rozporządzenia (WE) nr 2200/96 przed dniem wejścia w życie rozporządzenia (WE) nr 1182/2007, może:

- a) być realizowany aż do końca; lub
- b) zostać zmieniony, tak aby spełniał on wymogi niniejszego rozporządzenia; lub
- c) zostać zastąpiony nowym programem operacyjnym na mocy niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 103d ust. 3 lit. e) i f) mają zastosowanie do programów operacyjnych, które zostały złożone w 2007 r., lecz nie zostały jeszcze zatwierdzone do dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, a które poza tym spełniają kryteria określone w tych przepisach.

4. Grupy producentów, którym udzielono wstępnego uznania na mocy rozporządzenia (WE) nr 2200/96, nadal korzystają z tego wstępnego uznania na mocy niniejszego rozporządzenia. Plany uznawania zatwierdzone na mocy rozporządzenia (WE) nr 2200/96 zachowują ważność na mocy niniejszego rozporządzenia. Plany te należy jednak w razie potrzeby zmienić, tak aby grupa producentów mogła sprostać wymogom uznania obowiązującym organizacje producentów określonym w art. 125b niniejszego rozporządzenia. W przypadku grup producentów w państwach członkowskich, które przystąpiły do Unii Europejskiej w dniu 1 maja 2004 r. lub później, stawki pomocy określone w art. 103a ust. 3 lit. a) mają zastosowanie do planów uznawania, począwszy od dnia stosowania niniejszego rozporządzenia.

5. Umowy, o których mowa w art. 3 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 2202/96, obejmujące więcej niż jeden rok gospodarczy programu pomocy dla przetwórstwa owoców cytrusowych, które odnoszą się do roku gospodarczego rozpoczynającego się w dniu 1 października 2008 r. lub do kolejnych lat gospodarczych, mogą, za zgodą obydwu stron, zostać zmienione lub rozwiązane, tak aby uwzględnić uchylenie wymienionego rozporządzenia na mocy rozporządzenia (WE) nr 1182/2007, a w konsekwencji uwzględnić zniesienie pomocy. Na mocy tego rozporządzenia lub przepisów wykonawczych wobec zainteresowanych stron nie stosuje się kar, które mogłyby wynikać z wprowadzenia takich zmian lub rozwiązania umowy.

6. W przypadku gdy państwo członkowskie stosuje rozwiązanie przejściowe na mocy art. 68b lub 143bc rozporządzenia (WE) nr 1782/2003, przepisy przyjęte zgodnie z art. 6 rozporządzenia (WE) nr 2201/96 lub art. 6 rozporządzenia (WE) nr 2202/96 dotyczące minimalnych parametrów surowców przeznaczonych do przetworzenia oraz minimalnych wymogów jakościowych dla produktów końcowych mają nadal zastosowanie w odniesieniu do surowców zebranych na jego terytorium.

7. Do czasu przyjęcia nowych norm handlowych dla owoców i warzyw oraz przetworzonych owoców i warzyw zgodnie z art. 113 i 113a nadal stosuje się normy handlowe ustanowione zgodnie z rozporządzeniami (WE) nr 2200/96 oraz (WE) nr 2201/96.

▼ **M3**

8. Komisja może przyjąć środki mające na celu ułatwienie przejścia od stosowania uregulowań przewidzianych w rozporządzeniach (WE) nr 2200/96, (WE) nr 2201/96, (WE) nr 2202/96 i (WE) nr 1182/2007 do stosowania uregulowań ustanowionych w niniejszym rozporządzeniu, w tym uregulowań zawartych w ust. 1–7 niniejszego artykułu.

▼ **M10***Artykuł 203b***Przepisy przejściowe w sektorze wina**

Komisja może przyjąć środki wymagane do usprawnienia przejścia od ustaleń rozporządzenia (WE) nr 1493/1999 i (WE) nr 479/2008 do ustaleń niniejszego rozporządzenia.

▼ **B***Artykuł 204***Wejście w życie**

1. Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie siódmego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

2. Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2008 r.

Niniejsze rozporządzenie jednak stosuje się:

- a) od dnia 1 lipca 2008 r. w odniesieniu do sektorów zbóż, nasion, chmielu, oliwek stołowych i oliwy z oliwek, lnu i konopi, surowca tytoniowego, wołowiny i cielęciny, wieprzowiny, mięsa ► **C1** baraniego i koziego, jaj i mięsa drobiowego; ◀
- b) od dnia 1 września 2008 r. w odniesieniu do sektora ryżu;
- c) od dnia 1 października 2008 r. w odniesieniu do sektora cukru, z wyjątkiem art. 59, który stosuje się od dnia 1 stycznia 2008 r.;
- d) od dnia 1 kwietnia 2008 r. w odniesieniu do sektorów suszu paszowego i jedwabników;
- e) od dnia 1 sierpnia 2008 r. w odniesieniu do sektora wina, jak również art. 197;
- f) od dnia 1 lipca 2008 r. w odniesieniu do sektora mleka i przetworów mlecznych, z wyjątkiem przepisów zawartych w części II tytuł I rozdział III;
- g) od dnia 1 kwietnia 2008 r. w odniesieniu do systemu ograniczania produkcji mleka ustanowionego w części II tytuł I rozdział III;
- h) od dnia 1 stycznia 2009 r. w odniesieniu do wspólnotowej skali klasyfikacji tusz, o której mowa w art. 42 ust. 1;

Artykuły 27, 39 i 172 mają zastosowanie się od dnia 1 stycznia 2008 r., a art. 149–152 od dnia 1 lipca 2008 r. w odniesieniu do wszystkich stosownych produktów.

3. W odniesieniu do sektora cukru stosuje się przepisy części II tytuł I do końca roku gospodarczego 2014/2015 dla cukru.

4. Przepisy dotyczące systemu ograniczania produkcji mleka ustanowionego w części II tytuł I rozdział III stosuje się, zgodnie z art. 66, do dnia 31 marca 2015 r.

▼ **M7**

5. W odniesieniu do skrobi ziemniaczanej, część II tytuł I rozdział III Sekcja IIIa stosuje się do końca roku gospodarczego 2011/2012 dla skrobi ziemniaczanej.

▼ **M15**

▼ **M16**

7. W odniesieniu do sektora mleka i przetworów mlecznych art. 122 akapit pierwszy lit. a) ppkt (iiia), art. 123 ust. 4 i art. 126a, 126b, 126e oraz 177a mają zastosowanie od dnia 2 kwietnia 2012 r. do dnia 30 czerwca 2020 r., a art. 126c, 126d, 185e i 185f mają zastosowanie od dnia 3 października 2012 r. do dnia 30 czerwca 2020 r.

▼ **B**

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

ZALĄCZNIK I

WYKAZ PRODUKTÓW, O KTÓRYCH MOWA W ART. 1 UST. 1

Część I: Zboża

W odniesieniu do zbóż niniejsze rozporządzenie obejmuje produkty wyszczególnione w poniższej tabeli:

Kod CN	Opis
a) 0709 90 60	Kukurydza cukrowa, świeża lub schłodzona
0712 90 19	Kukurydza cukrowa suszona, cała, cięta w kawałki, w plasterkach, łamana lub w proszku, ale dalej nieprzetworzona, inna niż hybrydy do siewu
1001 90 91	Nasiona pszenicy zwyczajnej i meslin
1001 90 99	Orkisz, pszenica zwyczajna i meslin, inne niż do siewu
1002 00 00	Żyto
1003 00	Jęczmień
1004 00	Owies zwyczajny
1005 10 90	Kukurydza (nasiona), inna niż hybrydy
1005 90 00	Kukurydza, inna niż nasiona
1007 00 90	Ziarno sorgo, inne niż hybrydy do siewu
1008	Nasiona gryki, prosa i mozgi kanaryjskiej; pozostałe zboża
b) 1001 10	Pszenica durum
c) 1101 00 00	Mąka pszenna lub z meslin
1102 10 00	Mąka żytnia
1103 11	Kasze i mączki z pszenicy
1107	Słód, nawet palony
d) 0714	Maniok, maranta, salep, topinambur, słodkie ziemniaki i podobne korzenie i bulwy o dużej zawartości skrobi lub inuliny, świeże, schłodzone, zamrożone lub suszone, nawet w plastrach lub w postaci granulek; rdzeń sagowca
ex 1102	Mąki ze zbóż, innych niż pszenica lub meslin:
1102 20	– Mąka kukurydziana
1102 90	– Pozostałe:
1102 90 10	– – Mąka jęczmienna
1102 90 30	– – Mąka owsiana
1102 90 90	– – Pozostałe
ex 1103	Kasze, mączki i granulki, zbożowe, z wyjątkiem kasz i mączek z pszenicy (podpozycja 1103 11), kasz i mączek z ryżu (podpozycja 1103 19 50) oraz granulek z ryżu (podpozycja 1103 20 50)

▼ B

Kod CN	Opis
ex 1104	Ziarna zbóż obrobione w inny sposób (na przykład luszczzone, miażdżone, płatkowane, perełkowane, krojone lub śrutowane), z wyjątkiem ryżu objętego pozycją 1006 i ryżu płatkowanego objętego pozycją 1104 19 91; zarodki zbóż całe, miażdżone, płatkowane lub mielone
1106 20	Mąka, mączka i proszek z sago lub z korzeni lub bulw objętych pozycją 0714
ex 1108	Skrobie; inulina:
	– Skrobie:
1108 11 00	– – Skrobia pszenna
1108 12 00	– – Skrobia kukurydziana
1108 13 00	– – Skrobia ziemniaczana
1108 14 00	– – Skrobia z manioku (cassava)
ex 1108 19	– – Pozostałe skrobie
1108 19 90	– – – Pozostałe
1109 00 00	Gluten pszenny, nawet suszony
1702	Pozostałe cukry, włącznie z chemicznie czystymi: laktozą, maltozą, glukozą i fruktozą, w postaci stałej; syropy cukrowe nie zawierające dodatku środków aromatyzujących lub barwiących; miód sztuczny, nawet zmieszany z miodem naturalnym; karmel:
ex 1702 30	– Glukoza i syrop glukozowy, niezawierające fruktozy lub zawierające w stanie suchym mniej niż 20 % masy fruktozy:
	– – Pozostałe:
	– – – Pozostałe:
ex 1702 30 50	– – – Pozostałe:
	– – – – W postaci białego krystalicznego proszku, nawet aglomerowanego, zawierające w stanie suchym mniej niż 99 % masy glukozy
ex 1702 30 90	– – – Pozostałe, zawierające w stanie suchym mniej niż 99 % masy glukozy
ex 1702 40	– Glukoza i syrop glukozowy, zawierające w stanie suchym co najmniej 20 % masy, ale mniej niż 50 % masy fruktozy, z wyłączeniem cukru inwertowanego:
1702 40 90	– – Pozostałe
ex 1702 90	– Pozostałe, włącznie z cukrem inwertowanym i innymi cukrami oraz mieszkankami syropów cukrowych, zawierającymi w stanie suchym 50 % masy fruktozy:
1702 90 50	– – Maltodekstryna i syrop maltodekstrynowy
	– – Karmel:
	– – – Pozostałe:
1702 90 75	– – – – W postaci proszku, nawet aglomerowanego

▼ M9**▼ B**

▼ B

Kod CN	Opis
1702 90 79	— — — — Pozostałe
2106	Przetwory spożywcze, gdzie indziej niewymienione ani niewłączone:
ex 2106 90	— Pozostałe
	— — Aromatyzowane lub barwione syropy cukrowe
	— — — Pozostałe
2106 90 55	— — — — Syrop glukozowy i z maltodekstryny
ex 2302	Otręby, śruta i inne pozostałości odsiewu, przemiału lub innej obróbki zbóż, nawet granulowane
ex 2303	Pozostałości z produkcji skrobi i podobne pozostałości, wysłodki buraczane, wycłoczyny z trzciny cukrowej i pozostałe odpady z produkcji cukru, pozostałości i odpady browarnicze i gorzelniane, nawet w postaci granulek:
2303 10	— Pozostałości z produkcji skrobi i podobne pozostałości
2303 30 00	— Pozostałości i odpady browarnicze i gorzelniane
ex 2306	Makuchy i inne pozostałości stałe, nawet mielone lub w postaci granulek, pozostałe z ekstrakcji tłuszczów lub olejów roślinnych, inne niż te objęte pozycją 2304 lub 2305:
	— Pozostałe
2306 90 05	— — Z zarodków kukurydzy
ex 2308	Materiały roślinne i odpady roślinne, pozostałości roślinne i produkty uboczne, nawet w postaci granulek, w rodzaju stosowanych do karmienia zwierząt, gdzie indziej niewymienione ani niewłączone:
2308 00 40	— Żołądźcie i kasztany; wycłoczyny z jabłek i z owoców innych niż winogrona
2309	Preparaty, w rodzaju stosowanych do karmienia zwierząt:
ex 2309 10	— Karma dla psów lub kotów, pakowana do sprzedaży detalicznej:
2309 10 11	► <u>M9</u> — — — Zawierająca skrobię, glukozę, syrop
2309 10 13	glukozowy, maltodekstrynę lub syrop
2309 10 31	maltodekstrynowy, objęte podpozycjami
2309 10 33	1702 30 50, 1702 30 90, 1702 40 90,
2309 10 51	1702 90 50 i 2106 90 55, lub produkty
2309 10 53	mleczne ◀
ex 2309 90	► <u>M9</u> Pozostałe: ◀
2309 90 20	► <u>M9</u> — — Produkty, o których mowa w uwadze dodatkowej 5 do działu 23 nomenklatury scalonej ◀
	► <u>M9</u> — — Pozostałe, włącznie z przedmieszkami: ◀

▼ B

Kod CN	Opis
2309 90 31 2309 90 33 2309 90 41 2309 90 43 2309 90 51 2309 90 53	► M9 – – Zawierające skrobię, glukozę, syrop glukozowy, maltodekstrynę lub syrop maltodekstrynowy, objęte podpozycjami 1702 30 50, 1702 30 90, 1702 40 90, 1702 90 50 i 2106 90 55, lub produkty mleczne ◀

Część II: Ryż

W odniesieniu do ryżu niniejsze rozporządzenie obejmuje produkty wyszczególnione w poniższej tabeli:

Kod CN	Opis
a) 1006 10 21 do 1006 10 98	Ryż niełuskany, inny niż do siewu
1006 20	Ryż łuskany (brązowy)
1006 30	Ryż częściowo lub całkowicie bielony, nawet polerowany lub glazurowany
b) 1006 40 00	Ryż łamany
c) 1102 90 50	Mąka ryżowa
1103 19 50	Kasze i mączka z ryżu
1103 20 50	Granulki z ryżu
1104 19 91	Ryż płatkowany
ex 1104 19 99	Pozostałe
1108 19 10	Skrobia z ryżu

Część III: Cukier

W odniesieniu do cukru niniejsze rozporządzenie obejmuje produkty wyszczególnione w poniższej tabeli:

Kod CN	Opis
a) 1212 91	Burak cukrowy
1212 99 20	Trzcina cukrowa
(b) 1701	Cukier trzcinowy lub buraczany i chemicznie czysta sacharoza, w postaci stałej
(c) 1702 20	Cukier klonowy i syrop klonowy
► M9 1702 60 95 i 1702 90 95 ◀	Pozostałe cukry w postaci stałej i syropy cukrowe niezawierające dodatku środków aromatyzujących lub barwiących, z wyłączeniem laktozy, glukozy, maltodekstryny i izoglukozy
▼ M9	
▼ B	
1702 90 71	Karmel zawierający w substancji suchej 50 % masy sacharozy lub więcej
2106 90 59	Aromatyzowane lub barwione syropy cukrowe, inne niż syropy izoglukozowe, laktozowe, glukozowe lub z maltodekstryny

▼ B

Kod CN	Opis
d) 1702 30 10 1702 40 10 1702 60 10 1702 90 30	Izoglukoza
e) 1702 60 80 1702 90 80	Syrop inulinowy
f) 1703	Melasy powstałe z ekstrakcji lub rafinacji cukru
g) 2106 90 30	Aromatyzowane lub barwione syropy izoglukozowe
h) 2303 20	Wysłodki buraczane, wytłoczyny z trzciny cukrowej i pozostałe odpady z produkcji cukru

Część IV: Susz paszowy

W odniesieniu do suszu paszowego niniejsze rozporządzenie obejmuje produkty wyszczególnione w poniższej tabeli:

Kod CN	Opis
a) ex 1214 10 00	– – Mączka i granulaty z lucerny, sztucznie suszone
	– – Mączka i granulki, z lucerny, inaczej suszone i mielone
ex 1214 90 90	– – Lucerna, esparceta, koniczyna, łubin, wyka i podobne produkty paszowe sztucznie suszone, z wyjątkiem siana i kapusty pastewnej oraz produktów zawierających siano
	– – Lucerna, esparceta, koniczyna, łubin, wyka, nosterzyk, groszek zwyczajny i komonica, inaczej suszone i mielone
b) ex 2309 90 99	– – Koncentraty białkowe otrzymywane z soku z lucerny i z soku z trawy
	– – ► C1 Produkty poddane dehydratacji otrzymywane wyłącznie z pozostałości stałych i z soku powstających przy wytwarzaniu powyższych koncentratów ◀

Część V: Nasiona

W odniesieniu do nasion niniejsze rozporządzenie obejmuje produkty wyszczególnione w poniższej tabeli:

Kod CN	Opis
0712 90 11	Hybrydy kukurydzy cukrowej: – do siewu
0713 10 10	Groch (<i>Pisum sativum</i>): – do siewu
ex 0713 20 00	Ciecierzycza (ciecioraka): – do siewu
ex 0713 31 00	Fasola z gatunku <i>Vigna mungo</i> (L.) Hepper lub <i>Vigna radiata</i> (L.) Wilczek: – do siewu

▼B

Kod CN	Opis
ex 0713 32 00	Fasolka czerwona mała (Adzuki) (<i>Phaseolus</i> lub <i>Vigna angularis</i>): – do siewu
0713 33 10	Fasola, włącznie z białą groszkową (<i>Phaseolus vulgaris</i>): – do siewu
ex 0713 39 00	Pozostałe fasole – do siewu
ex 0713 40 00	Soczewica: – do siewu
ex 0713 50 00	Bób (<i>Vicia faba</i> var. <i>major</i>) i bobik (<i>Vicia faba</i> var. <i>equina</i> , <i>Vicia faba</i> var. <i>minor</i>): – do siewu
ex 0713 90 00	Pozostałe suszone warzywa strączkowe: – do siewu
1001 90 10	Orkisz: – do siewu
ex 1005 10	Kukurydza, nasiona, hybrydy
1006 10 10	Ryż niełuskany – do siewu
1007 00 10	Hybrydy ziarna sorgo: – do siewu
1201 00 10	Nasiona soi, nawet łamane: – do siewu
1202 10 10	Orzeszki ziemne nieprażone ani niepoddane w inny sposób obróbce cieplnej, w łupinkach: – do siewu
1204 00 10	Nasiona lnu, nawet łamane: – do siewu
1205 10 10 i ex 1205 90 00	Nasiona rzepaku lub rzepiku, nawet łamane, do siewu – Pozostałe
1206 00 10	Nasiona słonecznika, nawet łamane: – do siewu
ex 1207	Pozostałe nasiona i owoce oleiste, nawet łamane: – do siewu
1209	Nasiona, owoce i zarodniki, w rodzaju stosowanych: – do siewu

Część VI: Chmiel

1. W odniesieniu do chmielu niniejsze rozporządzenie obejmuje produkty wyszczególnione w poniższej tabeli:

Kod CN	Opis
1210	Szyszki chmielowe, świeże lub suszone, nawet mielone, sproszkowane lub w formie granulatów; lupulina

▼B

2. Przepisy niniejszego rozporządzenia dotyczące wprowadzania do obrotu i wymiany handlowej z państwami trzecimi stosuje się także do następujących produktów:

Kod CN	Opis
1302 13 00	Soki i ekstrakty roślinne z chmielu

Część VII: Oliwa z oliwek i oliwki stołowe

W odniesieniu do oliwy z oliwek i oliwek stołowych niniejsze rozporządzenie obejmuje produkty wyszczególnione w poniższej tabeli:

Kod CN	Opis
a) 1509	Oliwa i jej frakcje, nawet rafinowane, ale niemodyfikowane chemicznie
1510 00	Pozostałe oleje i ich frakcje, otrzymywane wyłącznie z oliwek, nawet rafinowane, ale niemodyfikowane chemicznie, włącznie z mieszaninami tych olejów lub ich frakcji z olejami lub frakcjami objętymi pozycją 1509
b) 0709 90 31	Oliwki świeże lub schłodzone do celów innych niż produkcja oliwy
0709 90 39	Pozostałe oliwki świeże lub schłodzone
0710 80 10	Oliwki (niegotowane lub gotowane na parze lub w wodzie), zamrożone
0711 20	Oliwki zakonserwowane tymczasowo (na przykład w gazowym ditlenku siarki, w solance, w wodzie siarkowej lub w innych roztworach konserwujących), ale nienadające się w tym stanie do bezpośredniego spożycia
ex 0712 90 90	Oliwki suszone, całe, cięte w kawałki, w plasterkach, łamane lub w proszku, ale dalej nieprzetworzone
2001 90 65	Oliwki, przetworzone lub zakonserwowane octem lub kwasem octowym
ex 2004 90 30	Oliwki, przetworzone lub zakonserwowane inaczej niż octem lub kwasem octowym, zamrożone
2005 70	Oliwki, przetworzone lub zakonserwowane inaczej niż octem lub kwasem octowym, niezamrożone
c) 1522 00 31 1522 00 39	Pozostałości powstałe przy obróbce substancji tłuszczowych lub wosków zwierzęcych lub roślinnych, zawierające olej o właściwościach oliwy
2306 90 11 2306 90 19	Makuchy i inne pozostałości stałe z ekstrakcji oliwy

Część VIII: Len i konopie uprawiane na włókno

W odniesieniu do lnu i konopi uprawianych na włókno niniejsze rozporządzenie obejmuje produkty wyszczególnione w poniższej tabeli:

Kod CN	Opis
5301	►C1 Len, surowy lub przetworzony, ale nieprzędzony; odpady i pakuły lnu (włącznie z odpadami przędzy i szarpanką rozwłóknioną) ◄
5302	►C1 Konopie siewne (<i>Cannabis sativa</i> L.), surowe lub przetworzone, ale nieprzędzone; odpady i pakuły konopi siewnych (włącznie z odpadami przędzy i szarpanką rozwłóknioną) ◄

▼B

Część IX: Owoce i warzywa

W odniesieniu do owoców i warzyw niniejsze rozporządzenie obejmuje produkty wyszczególnione w poniższej tabeli:

Kod CN	Opis
0702 00 00	Pomidory, świeże lub schłodzone
0703	Cebula, szalotka, czosnek, pory oraz pozostałe warzywa cebulowe, świeże lub schłodzone
0704	Kapusty, kalafior, kalarepa, jarmuż i podobne jadalne warzywa kapustne, świeże lub schłodzone
0705	Salata (<i>Lactuca sativa</i>) i cykoria (<i>Cichorium</i> spp.), świeże lub schłodzone
0706	Marchew, rzepa, buraki sałatkowe, salsefia, selery, rzodkiewki i podobne korzenie jadalne, świeże lub schłodzone
0707 00	Ogórki i korniszony, świeże lub schłodzone
0708	Warzywa strączkowe, łuskane lub niełuskane, świeże lub schłodzone
ex 0709	Pozostałe warzywa, świeże lub schłodzone, z wyłączeniem warzyw objętych podpozycjami 0709 60 91, 0709 60 95, 0709 60 99, 0709 90 31, 0709 90 39 i 0709 90 60
ex 0802	Pozostałe orzechy, świeże lub suszone, nawet łuskane lub obrane, z wyłączeniem orzechów areca (lub betel) i cola objętych podpozycją 0802 90 20
0803 00 11	Plantany świeże
ex 0803 00 90	Plantany suszone
0804 20 10	Figi, świeże
0804 30 00	Ananasy
0804 40 00	Awokado
0804 50 00	Guawa, mango i smaczelina
0805	Owoce cytrusowe, świeże lub suszone
0806 10 10	Winogrona stołowe, świeże
0807	Melony (włącznie z arbuzami) i papaje, świeże
0808	Jabłka, gruszki i pigwy, świeże
0809	Morele, wiśnie i czereśnie, brzoskwinie (włącznie z nektarynami), śliwki i owoce tarniny, świeże
0810	Pozostałe owoce, świeże
0813 50 31 0813 50 39	Mieszanki wyłącznie orzechów suszonych objętych pozycjami 0801 i 0802
0910 20	Szafran
ex 0910 99	Tymianek, świeży lub schłodzony
ex 1211 90 85	Bazylija, melisa, mięta, <i>origanum vulgare</i> (lebiodka pospolita/dzikie majeranek), rozmaryn, szałwia, świeże lub schłodzone
1212 99 30	Chleb świętojański

▼B**Część X: Przetwory owocowe i warzywne**

W odniesieniu do przetworów owocowych i warzywnych niniejsze rozporządzenie obejmuje produkty wyszczególnione w poniższej tabeli:

Kod CN	Opis
a) ex 0710	Warzywa (niegotowane lub gotowane na parze lub w wodzie), zamrożone, z wyłączeniem kukurydzy cukrowej objętej podpozycją 0710 40 00, oliwek objętych podpozycją 0710 80 10 i owoców z rodzaju <i>Capsicum</i> lub z rodzaju <i>Pimenta</i> objętych podpozycją 0710 80 59
ex 0711	Warzywa zakonserwowane tymczasowo (na przykład w gazowym ditlenku siarki, w solance, w wodzie siarkowej lub w innych roztworach konserwujących), ale nienadające się w tym stanie do bezpośredniego spożycia, z wyłączeniem oliwek objętych podpozycją 0711 20, owoców z rodzaju <i>Capsicum</i> lub z rodzaju <i>Pimenta</i> objętych podpozycją 0711 90 10 i kukurydzy cukrowej objętej podpozycją 0711 90 30
ex 0712	Warzywa suszone, całe, cięte w kawałki, w plasterkach, łamane lub w proszku, ale dalej nieprzetworzone, z wyłączeniem ziemniaków sztucznie suszonych i nienadających się do spożycia przez ludzi, objętych podpozycjami ex 0712 90 05, kukurydzy cukrowej objętej podpozycjami ex 0712 90 11 i 0712 90 19 oraz oliwek objętych podpozycją ex 0712 90 90
0804 20 90	Figi suszone
0806 20	Winogrona suszone
ex 0811	Owoce i orzechy, niegotowane lub gotowane na parze lub w wodzie, zamrożone, nawet zawierające dodatek cukru lub innego środka słodzącego, z wyłączeniem bananów mrożonych objętych podpozycją ex 0811 90 95
ex 0812	Owoce i orzechy zakonserwowane tymczasowo (na przykład gazowym ditlenkiem siarki, w solance, w wodzie siarkowej lub w innych roztworach konserwujących), ale nienadające się w tym stanie do bezpośredniego spożycia, z wyłączeniem bananów objętych podpozycją ex 0812 90 98
ex 0813	Owoce suszone, inne niż te objęte pozycjami 0801 do 0806; mieszanki orzechów lub owoców suszonych objętych niniejszym działem, z wyłączeniem mieszanek wyłącznie orzechów objętych podpozycjami 0813 50 31 i 0813 50 39
0814 00 00	Skórki owoców cytrusowych lub melonów (włącznie z arbuзами), świeże, zamrożone, suszone lub zakonserwowane tymczasowo w solance, w wodzie siarkowej lub w innych roztworach konserwujących
0904 20 10	Słodka papryka, nierozgniatana ani niemielona

▼ **B**

Kod CN	Opis
b) ex 0811	Owoce i orzechy, niegotowane lub gotowane na parze lub w wodzie, zamrożone, nawet zawierające dodatek cukru lub innego środka słodzącego
ex 1302 20	Substancje pektynowe, pektyniany i pektany
ex 2001	<p>Warzywa, owoce, orzechy i pozostałe jadalne części roślin, przetworzone lub zakonserwowane octem lub kwasem octowym, z wyłączeniem:</p> <ul style="list-style-type: none"> — owoców z rodzaju <i>Capsicum</i>, innych niż słodka papryka lub pieprz angielski objętych podpozycją 2001 90 20 — kukurydzy cukrowej (<i>Zea mays</i> var. <i>saccharata</i>) objętej podpozycją 2001 90 30 — ignamów, słodkich ziemniaków i podobnych jadalnych części roślin, zawierających 5 % masy skrobi lub więcej objętych podpozycją 2001 90 40 — rdzeni palmowych objętych podpozycją 2001 90 60 — oliwek objętych podpozycją 2001 90 65 — liści winorośli, kielków chmielu i podobnych jadalnych części roślin objętych podpozycją ► M9 ex 2001 90 97 ◀
2002	Pomidory przetworzone lub zakonserwowane inaczej niż octem lub kwasem octowym
2003	Grzyby i trufle, przetworzone lub zakonserwowane inaczej niż octem lub kwasem octowym
ex 2004	Pozostałe warzywa, przetworzone lub zakonserwowane inaczej niż octem lub kwasem octowym, zamrożone, inne niż produkty objęte pozycją 2006, z wyłączeniem kukurydzy cukrowej (<i>Zea mays</i> var. <i>saccharata</i>) objętej podpozycją ex 2004 90 10, oliwek objętych podpozycją ex 2004 90 30 i ziemniaków przetworzonych lub zakonserwowanych w postaci mąki, mączki lub płatków objętych podpozycją 2004 10 91
ex 2005	Pozostałe warzywa, przetworzone lub zakonserwowane inaczej niż octem lub kwasem octowym, niezamrożone, inne niż produkty objęte pozycją 2006, z wyłączeniem oliwek objętych podpozycją 2005 70, kukurydzy cukrowej (<i>Zea mays</i> var. <i>saccharata</i>) objętej podpozycją 2005 80 00 i owoców z rodzaju <i>Capsicum</i> , innych niż słodka papryka i pieprz angielski objętych podpozycją 2005 99 10 i ziemniaków przetworzonych lub zakonserwowanych w postaci mąki, mączki lub płatków objętych podpozycją 2005 20 10
ex 2006 00	Warzywa, orzechy, skórki z owoców i pozostałe części roślin, zakonserwowane cukrem (odsączone, lukrowane lub kandyzowane), z wyłączeniem bananów zakonserwowanych cukrem objętych pozycjami ex 2006 00 38 i ex 2006 00 99
ex 2007	<p>Dżemy, galaretki owocowe, marmolady, przeciery i pasty owocowe lub orzechowe, otrzymane przez gotowanie, nawet zawierające dodatek cukru lub innej substancji słodzącej, z wyłączeniem:</p> <ul style="list-style-type: none"> — przetworów homogenizowanych z bananów objętych podpozycją ex 2007 10 — dżemów, galaretek, marmolad, przecierów i past z bananów objętych podpozycjami ex 2007 99 39, ► M9 ex 2007 99 50 ◀ i ► M9 ex 2007 99 97 ◀

▼ **B**

Kod CN	Opis
ex 2008	Owoce, orzechy i pozostałe jadalne części roślin, inaczej przetworzone lub zakonserwowane, nawet zawierające dodatek cukru lub innej substancji słodzącej, lub alkoholu, gdzie indziej niewymienione ani niewłączone, z wyłączeniem: <ul style="list-style-type: none"> — masła orzechowego objętego podpozycją 2008 11 10 — rdzeni palmowych objętych podpozycją 2008 91 00 — kukurydzy objętej podpozycją 2008 99 85 — ignamów, słodkich ziemniaków i podobnych jadalnych części roślin, zawierających 5 % masy skrobi lub więcej objętych podpozycją 2008 99 91 — liści winorośli, kielków chmielu i podobnych jadalnych części roślin objętych podpozycją ex 2008 99 99 — mieszanek bananów inaczej przetworzonych lub zakonserwowanych objętych podpozycjami ex 2008 92 59, ex 2008 92 78, ex 2008 92 93 i ex 2008 92 98 — bananów inaczej przetworzonych lub zakonserwowanych objętych podpozycjami ex 2008 99 49, ex 2008 99 67 i ex 2008 99 99
ex 2009	Soki owocowe (z wyłączeniem soku winogronowego i moszczu gronowego objętych podpozycjami 2009 61 i 2009 69 oraz soku bananowego objętego podpozycją ex 2009 80) i soki warzywne niesfermentowane i niezawierające dodatku alkoholu, nawet z dodatkiem cukru lub innej substancji słodzącej

Część XI: Banany

W odniesieniu do bananów niniejsze rozporządzenie obejmuje produkty wyszczególnione w poniższej tabeli:

Kod CN	Opis
0803 00 19	Banany świeże (z wyłączeniem plantanów)
ex 0803 00 90	Banany suszone, z wyłączeniem plantanów
ex 0812 90 98	Banany zakonserwowane tymczasowo
ex 0813 50 99	Mieszanki zawierające banany suszone
1106 30 10	Mąka, mączka i proszek z bananów
ex 2006 00 99	Banany zakonserwowane cukrem
ex 2007 10 99	Homogenizowane przetwory z bananów
ex 2007 99 39 ► M9 ex 2007 99 50 ◀ ► M9 ex 2007 99 97 ◀	Dżemy, galaretki, marmolady, przeciery i pasty bananowe
ex 2008 92 59 ex 2008 92 59 ex 2008 92 59 ex 2008 92 98	Mieszanki zawierające banany, inaczej przetworzone lub zakonserwowane, niezawierające dodatku alkoholu
ex 2008 99 39 ex 2008 99 39 ex 2008 99 99	Banany inaczej przetworzone lub zakonserwowane
ex 2009 80 35 ex 2009 80 38 ex 2009 80 79 ex 2009 80 86 ex 2009 80 89 ex 2009 80 99	Sok bananowy

Część XII: Wino

W odniesieniu do wina niniejsze rozporządzenie obejmuje produkty wyszczególnione w poniższej tabeli:

Kod CN	Opis
a) 2009 61 2009 69	Sok winogronowy (włączając moszcz gronowy)
2204 30 92 2204 30 94 2204 30 96 2204 30 98	Pozostały moszcz gronowy, inny niż w trakcie fermentacji lub z fermentacją zatrzymaną inaczej niż przez dodanie alkoholu
b) ex 2204	Wino ze świeżych winogron, włącznie z winami wzmocnionymi; moszcz gronowy inny niż ten objęty podpozycjami 2204 30 92, 2204 30 94, 2204 30 96 i 2204 30 98
c) 0806 10 90	Winogrona świeże inne niż winogrona stołowe
2209 00 11 2209 00 19	Ocet winny
d) 2206 00 10	Napoje fermentowane wzbudzone
2307 00 11 2307 00 19	Osad winny z drożdży
2308 00 11 2308 00 19	Wytłoki winogron

Część XIII: Drzewa i inne rośliny żywe, bulwy, korzenie i tym podobne, kwiaty cięte i liście ozdobne

W odniesieniu do drzew i innych roślin żywych, bulw, korzeni i tym podobnych, kwiatów ciętych i liści ozdobnych, niniejsze rozporządzenie obejmuje wszystkie produkty wchodzące w zakres rozdziału 6 nomenklatury scalonej.

Część XIV: Surowiec tytoniowy

W odniesieniu do surowca tytoniowego niniejsze rozporządzenie obejmuje surowiec tytoniowy lub tytoń nieprzetworzony oraz odpady tytoniowe objęte pozycją 2401.

Część XV: Wołowina i cielęcina

W odniesieniu do wołowiny i cielęciny niniejsze rozporządzenie obejmuje produkty wyszczególnione w poniższej tabeli:

Kod CN	Opis
a) 0102 90 05 do 0102 90 79	Zwierzęta żywe z gatunku bydła domowego, z wyjątkiem zwierząt hodowlanych czystej krwi
0201	Mięso z bydła, świeże lub schłodzone
0202	Mięso z bydła, zamrożone
0206 10 95	Przepona gruba i przepona cienka, świeża lub schłodzona
0206 29 91	Przepona gruba i przepona cienka, zamrożona
0210 20	Mięso z bydła, solone, w solance, suszone lub wędzone
0210 99 51	Przepona gruba i przepona cienka, solona, w solance, suszona lub wędzona
0210 99 90	Mąki i mączki, jadalne, z mięsa lub podrobów

▼ **B**

Kod CN	Opis
1602 50 10	Pozostałe mięso, przetworzone lub zakonserwowane lub podroby z bydła, niepoddane obróbce cieplnej; mieszanki poddanego obróbce cieplnej mięsa lub podrobów z niepoddanym obróbce cieplnej mięsem lub podrobami
1602 90 61	Pozostałe mięso, przetworzone lub zakonserwowane, zawierające mięso lub podroby z bydła, niepoddane obróbce cieplnej; mieszanki poddanego obróbce cieplnej mięsa lub podrobów z niepoddanym obróbce cieplnej mięsem lub podrobami
b) 0102 10	Bydło żywe – zwierzęta hodowlane czystej krwi
► M9 0206 10 98 ◀	Jadalne podroby z bydła, z wyłączeniem przepony grubej i przepony cienkiej, świeże lub schłodzone, inne niż te przeznaczone do produkcji wyrobów farmaceutycznych
0206 21 00 0206 22 00 0206 29 99	Jadalne podroby z bydła, z wyłączeniem przepony grubej i przepony cienkiej, zamrożone, inne niż te przeznaczone do produkcji wyrobów farmaceutycznych
0210 99 59	Jadalne podroby z bydła, solone, w solance, suszone lub wędzone, inne niż przepona gruba i przepona cienka
ex 1502 00 90	Tłuszcze z bydła inne niż te objęte pozycją 1503
► M9 1602 50 31 i 1602 50 95 ◀	Pozostałe mięso lub podroby z bydła, przetworzone lub zakonserwowane, inne niż niepoddane obróbce cieplnej mięso lub podroby oraz mieszanki poddanego obróbce cieplnej mięsa lub podrobów z niepoddanym obróbce cieplnej mięsem lub podrobami
1602 90 69	Pozostałe mięso, przetworzone lub zakonserwowane, zawierające mięso lub podroby z bydła inne niż niepoddane obróbce cieplnej oraz mieszanki poddanego obróbce cieplnej mięsa lub podrobów z niepoddanym obróbce cieplnej mięsem lub podrobami.

Część XVI: Mleko i przetwory mleczne

W odniesieniu do mleka i przetworów mlecznych niniejsze rozporządzenie obejmuje produkty wyszczególnione w poniższej tabeli:

Kod CN	Opis
a) 0401	Mleko i śmietanka, niezagęszczone ani niezawierające dodatku cukru lub innego środka słodzącego
b) 0402	Mleko i śmietanka, zagęszczone lub zawierające dodatek cukru lub innego środka słodzącego
c) 0403 10 11 do 0403 10 39 0403 90 11 do 0403 90 69	Maślanka, mleko ukwaszone i śmietanka ukwaszona, jogurt, kefir i inne fermentowane lub zakwaszone mleko i śmietanka, nawet zagęszczone lub zawierające dodatek cukru lub innego środka słodzącego, niearomatyzowane i niezawierające dodatku owoców, orzechów lub kakao
d) 0404	Serwatka, nawet zagęszczona lub zawierająca dodatek cukru lub innego środka słodzącego; produkty składające się ze składników naturalnego mleka, nawet zawierające dodatek cukru lub innego środka słodzącego, gdzie indziej niewymienione ani niewłączone

▼ B

Kod CN	Opis
e) ex 0405	Masło i pozostałe tłuszcze oraz oleje otrzymane z mleka; tłuszcze mleczne do smarowania o zawartości tłuszczu większej niż 75 % masy, ale mniejszej niż 80 % masy
f) 0406	Ser i twaróg
g) 1702 19 00	Laktoza i syrop laktozowy niezawierające dodatku środków aromatyzujących lub barwiących, zawierające mniej niż 99 % masy laktozy wyrażonej jako laktoza bezwodna, w przeliczeniu na suchą masę
h) 2106 90 51	Syrop laktozowy aromatyzowany lub barwiony
i) ex 2309	Preparaty, w rodzaju stosowanych do karmienia zwierząt: – preparaty i pasze zawierające produkty, do których stosuje się niniejsze rozporządzenie bezpośrednio lub na mocy rozporządzenia Rady (WE) nr 1667/2006, z wyjątkiem preparatów i pasz wchodzących w zakres stosowania części I niniejszego załącznika.

Część XVII: Wieprzowina

W odniesieniu do wieprzowiny niniejsze rozporządzenie obejmuje produkty wyszczególnione w poniższej tabeli:

Kod CN	Opis
a) ex 0103	Świnie żywe, gatunki domowe inne niż zwierzęta hodowlane czystej krwi
b) ex 0203	Mięso ze świń domowych, świeże, schłodzone lub zamrożone
ex 0206	Jadalne podroby ze świń domowych, inne niż do produkcji wyrobów farmaceutycznych, świeże, schłodzone lub zamrożone
ex 0209 00	Tłuszcz ze świń, bez chudego mięsa, niewytapiany lub inaczej wyekstrahowany, świeży, schłodzony, zamrożony, solony, w solance, suszony lub wędzony
ex 0210	Mięso i podroby jadalne ze świń domowych, solone, w solance, suszone lub wędzone
1501 00 11 1501 00 19	Tłuszcz ze świń (włącznie ze smalcem)
c) 1601 00	Kielbasy i podobne wyroby z mięsa, podrobów lub krwi; przetwory żywnościowe na bazie tych wyrobów
1602 10 00	Przetwory homogenizowane z mięsa, podrobów lub krwi
1602 20 90	Przetwory lub konserwy z wątroby dowolnych zwierząt innych niż gęś lub kaczka
1602 41 10 1602 42 10 1602 49 11 do 1602 49 50	Pozostałe przetwory i konserwy zawierające mięso lub podroby ze świń domowych
1602 90 10	Przetwory z krwi dowolnych zwierząt
1602 90 51	Pozostałe przetwory lub konserwy zawierające mięso lub podroby ze świń domowych
1902 20 30	Makarony nadziewane, nawet poddane obróbce cieplnej lub inaczej przygotowane, zawierające więcej niż 20 % masy kielbasy i tym podobnych, mięsa i podrobów, dowolnego rodzaju, włącznie z tłuszczami dowolnego rodzaju lub pochodzenia

▼B**Część XVIII: Mięso baranie i kozie**

W odniesieniu do mięsa baraniego i koziego niniejsze rozporządzenie obejmuje produkty wyszczególnione w poniższej tabeli:

Kod CN	Opis
a) 0104 10 30	Jagnięta (do jednego roku życia)
0104 10 80	Owce żywe inne niż zwierzęta hodowlane czystej krwi i jagnięta
0104 20 90	Kozy żywe inne niż zwierzęta hodowlane czystej krwi
0204	Mięso z owiec lub kóz, świeże, schłodzone lub zamrożone
0210 99 21	Mięso z owiec i kóz: z kośćmi, solone, w solance, suszone lub wędzone
0210 99 29	Mięso z owiec i kóz: bez kości, solone, w solance, suszone lub wędzone
b) 0104 10 10	Owce żywe – zwierzęta hodowlane czystej krwi
0104 20 10	Kozy żywe – zwierzęta hodowlane czystej krwi
0206 80 99	Jadalne podroby z owiec i kóz, świeże lub schłodzone, inne niż do produkcji wyrobów farmaceutycznych
0206 90 99	Jadalne podroby z owiec i kóz, zamrożone, inne niż do produkcji wyrobów farmaceutycznych
0210 99 60	Jadalne podroby z owiec i kóz, solone, w solance, suszone lub wędzone
ex 1502 00 90	Tłuszcze z owiec lub kóz, inne niż te objęte pozycją 1503
c) 1602 90 72	Pozostałe przetworzone lub zakonserwowane mięso lub podroby z owiec lub kóz niepoddane obróbce cieplnej;
1602 90 74	mieszanki poddanego obróbce cieplnej mięsa lub podrobów z niepoddanym obróbce cieplnej mięsem lub podrobami
d) 1602 90 76 1602 90 78	Pozostałe przetworzone lub zakonserwowane mięso lub podroby z owiec lub kóz, inne niż niepoddane obróbce cieplnej lub mieszanki poddanego obróbce cieplnej mięsa lub podrobów lub niepoddanego obróbce cieplnej mięsa lub podrobów

Część XIX: Jaja

W odniesieniu do jaj niniejsze rozporządzenie obejmuje produkty wyszczególnione w poniższej tabeli:

Kod CN	Opis
a) 0407 00 11 0407 00 19 0407 00 30	Jaja drobiu w skorupkach, świeże, zakonserwowane albo gotowane
b) 0408 11 80 0408 19 81 0408 19 89 0408 91 80 0408 99 80	Jaja ptasie bez skorupki i żółtka jaj, świeże, suszone, gotowane na parze lub w wodzie, formowane, zamrożone lub inaczej zakonserwowane, nawet zawierające dodatek cukru lub innego środka słodzącego, inne niż nienadające się do spożycia przez ludzi

▼ **B****Część XX: Mięso drobiowe**

W odniesieniu do mięsa drobiowego niniejsze rozporządzenie obejmuje produkty wyszczególnione w poniższej tabeli:

Kod CN	Opis
a) 0105	Drób domowy żywy, to znaczy ptactwo z gatunku <i>Gallus domesticus</i> , kaczki, gęsi, indyki i perliczki
b) ex 0207	Mięso i podroby jadalne, z drobiu objętego pozycją 0105, świeże, schłodzone lub zamrożone, z wyłączeniem wątrób wchodzących w zakres lit. c)
c) 0207 13 91	Wątróbki drobiowe, świeże, schłodzone lub zamrożone
0207 14 91	
0207 26 91	
0207 27 91	
0207 34	
0207 35 91	
0207 36 81	
0207 36 85	
0207 36 89	
0210 99 71	Wątróbki drobiowe solone, w solance, suszone lub wędzone
0210 99 79	
d) 0209 00 90	Tłuszcz drobiowy niewytapiany lub inaczej wyekstrahowany, świeży, schłodzony, zamrożony, solony, w solance, suszony lub wędzony
e) 1501 00 90	Tłuszcz z drobiu
f) ► M9 1602 20 10 ◀	Wątróbki gęsie lub kacze, inaczej przetworzone lub zakonserwowane
1602 31	Mięso lub podroby z drobiu objętego pozycją 0105, inaczej przetworzone lub zakonserwowane
1602 32	
1602 39	

Część XXI: Inne wyroby

Kod CN	Opis
ex 0101	Konie, osły, muły i osłomuły, żywe:
0101 10	– Zwierzęta hodowlane czystej krwi:
0101 10 10	– – Konie (*)
0101 10 90	– – Pozostałe
0101 90	– Pozostałe:
	– – Konie:
0101 90 19	– – – Inne niż do uboju
0101 90 30	– – Osły
0101 90 90	– – Muły i osłomuły
ex 0102	Bydło żywe:
ex 0102 90	– Inne niż zwierzęta hodowlane czystej krwi:
0102 90 90	– – Inne niż gatunki domowe

▼ B

Kod CN	Opis
ex 0103	Świnie żywe:
0103 10 00	– Zwierzęta hodowlane czystej krwi ^(b)
	– Pozostałe:
ex 0103 91	– – O masie mniejszej niż 50 kg:
0103 91 90	– – – Inne niż gatunki domowe
ex 0103 92	– – O masie 50 kg lub większej
0103 92 90	– – Inne niż gatunki domowe
0106 00	Pozostałe zwierzęta żywe
ex 0203	Mięso ze świń, świeże, schłodzone lub zamrożone:
	– Świeże lub schłodzone:
ex 0203 11	– – Tusze i półtusze:
0203 11 90	– – – Inne niż ze świń domowych
ex 0203 12	– – Szyunki, łopatki i ich kawałki, z kośćmi:
0203 12 90	– – – Inne niż ze świń domowych
ex 0203 19	– – Pozostałe:
0203 19 90	– – – Inne niż ze świń domowych
	– – Zamrożone:
ex 0203 21	– – Tusze i półtusze:
0203 21 90	– – – Inne niż ze świń domowych
ex 0203 22	– – Szyunki, łopatki i ich kawałki, z kośćmi:
0203 22 90	– – – Inne niż ze świń domowych
ex 0203 29	– – Pozostałe:
0203 29 90	– – – Inne niż ze świń domowych
ex 0205 00	Mięso z osłów, mułów i osłomułów, świeże, schłodzone lub zamrożone:
ex 0206	Jadalne podroby z bydła, świń, owiec, kóz, koni, osłów, mułów lub osłomułów, świeże, schłodzone lub zamrożone:
ex 0206 10	– Z bydła, świeże lub schłodzone
0206 10 10	– – Do produkcji wyrobów farmaceutycznych ^(c)
	– Z bydła, zamrożone:
ex 0206 22 00	– – Wątroby:
	– – – Do produkcji wyrobów farmaceutycznych ^(c)
ex 0206 29	– – Pozostałe:
0206 29 10	– – – Do produkcji wyrobów farmaceutycznych ^(c)

▼ B

Kod CN	Opis
ex 0206 30 00	– Ze świń, świeże lub schłodzone: – – – Do produkcji wyrobów farmaceutycznych (°) – – Pozostałe: – – – Inne niż ze świń domowych – Ze świń, zamrożone:
ex 0206 41 00	– – Wątroby: – – – Do produkcji wyrobów farmaceutycznych (°) – – – Pozostałe: – – – – Inne niż ze świń domowych
▼ M9	
ex 0206 49 00	– – Pozostałe: – – – Ze świń domowych: – – – – Do produkcji wyrobów farmaceutycznych (°)
▼ B	
► M9 ————— ◀	– – – Pozostałe
ex 0206 80	– Inne, świeże lub schłodzone:
0206 80 10	– – Do produkcji wyrobów farmaceutycznych (°) – – Pozostałe:
0206 80 91	– – – Z koni, osłów, mułów i osłomułów
ex 0206 90	– Pozostałe, zamrożone:
0206 90 10	– – Do produkcji wyrobów farmaceutycznych (°) – – Pozostałe:
0206 90 91	– – – Z koni, osłów, mułów i osłomułów
0208	Pozostałe mięso i podroby jadalne, świeże, schłodzone lub zamrożone
ex 0210	Mięso i podroby jadalne, solone, w solance, suszone lub wędzone; jadalne mąki i mączki, z mięsa lub podrobów: – Mięso ze świń:
ex 0210 11	– – Szyunki, łopatki i ich kawałki, z kośćmi:
0210 11 90	– – – Inne niż ze świń domowych
ex 0210 12	– – Boczek i jego kawałki:
0210 12 90	– – – Inne niż ze świń domowych
ex 0210 19	– – Pozostałe:
0210 19 90	– – – Inne niż ze świń domowych – Pozostałe, włącznie z jadalnymi mąkami i mączkami, z mięsa lub podrobów:
0210 91 00	– – Z naczelnych
0210 92 00	– – Z wielorybów, delfinów i morświnów (ssaki z rzędu waleni); z manatów i krów morskich (ssaki z rzędu syren)

▼ **B**

Kod CN	Opis
0210 93 00	– – Z gadów (włącznie z węzami i żółwiami)
ex 0210 99	– – Pozostałe:
	– – – Mięso
0210 99 31	– – – – Z reniferów
0210 99 39	– – – – Pozostałe
	– – – Podroby:
	– – – – Inne niż ze świń domowych, bydła, owiec i kóz
0210 99 80	– – – – – Inne niż wątróbki drobiowe
ex 0407 00	Jaja ptasie w skorupkach, świeże, zakonserwowane lub gotowane:
0407 00 90	– Inne niż drobiu
ex 0408	Jaja ptasie bez skorupki i żółtka jaj, świeże, suszone, gotowane na parze lub w wodzie, formowane, zamrożone lub inaczej zakonserwowane, nawet zawierające dodatek cukru albo innego środka słodzącego:
	– Żółtka jaj:
ex 0408 11	– – Suszone:
0408 11 20	– – – Nienadające się do spożycia przez ludzi ^(d)
ex 0408 19	– – Pozostałe:
0408 19 20	– – – Nienadające się do spożycia przez ludzi ^(d)
	– Pozostałe:
ex 0408 91	– – Suszone:
0408 91 20	– – – Nienadające się do spożycia przez ludzi ^(d)
ex 0408 99	– – Pozostałe:
0408 99 20	– – – Nienadające się do spożycia przez ludzi ^(d)
0410 00 00	Jadalne produkty pochodzenia zwierzęcego, gdzie indziej niewymienione ani niewłączone
0504 00 00	Jelita, pęcherze i żołądki zwierząt (z wyjątkiem rybich), całe i w kawałkach, świeże, schłodzone, zamrożone, solone, w solance, suszone lub wędzone
ex 0511	Produkty pochodzenia zwierzęcego, gdzie indziej niewymienione ani niewłączone; martwe zwierzęta objęte działem 1 lub 3, nienadające się do spożycia przez ludzi:
0511 10 00	– Nasienie bydlęce
	– Pozostałe:
0511 91	– – Produkty z ryb lub skorupiaków, mięczaków lub pozostałych bezkręgowców wodnych; martwe zwierzęta objęte działem 3
ex 0511 99	– – Pozostałe:
► M3 ◀	– – gąbki naturalne pochodzenia zwierzęcego
	– – Pozostałe

▼B

Kod CN	Opis
ex 0709	Pozostałe warzywa, świeże lub schłodzone:
ex 0709 60	– Owoce z rodzaju <i>Capsicum</i> lub z rodzaju <i>Pimenta</i> :
	– – Pozostałe:
0709 60 91	– – – Z rodzaju <i>Capsicum</i> , do produkcji pieprzu tureckiego lub barwników oleożywiczych <i>Capsicum</i> (°)
0709 60 95	– – – Do przemysłowej produkcji olejków eterycznych lub żywicznych (°)
0709 60 99	– – – Pozostałe
ex 0710	Warzywa (niegotowane lub gotowane na parze lub w wodzie), zamrożone:
ex 0710 80	– Pozostałe warzywa:
	– – Owoce z rodzaju <i>Capsicum</i> lub z rodzaju <i>Pimenta</i> :
0710 80 59	– – – Inne niż słodka papryka
ex 0711	Warzywa zakonserwowane tymczasowo (na przykład w gazowym ditlenku siarki, w solance, w wodzie siarkowej lub w innych roztworach konserwujących), ale nienadające się w tym stanie do bezpośredniego spożycia:
ex 0711 90	– Pozostałe warzywa; mieszanki warzyw:
	– – Warzywa:
0711 90 10	– – – – – Owoce z rodzaju <i>Capsicum</i> lub z rodzaju <i>Pimenta</i> , z wyłączeniem słodkiej papryki
ex 0713	Warzywa strączkowe, suszone, łuskane, nawet bez skórki lub dzielone:
ex 0713 10	– Groch (<i>Pisum sativum</i>):
0713 10 90	– – Inne niż do siewu
ex 0713 20 00	– Ciecierzycy (cieciorka):
	– – Inne niż do siewu
	– Fasola (<i>Vigna spp.</i> , <i>Phaseolus spp.</i>)
ex 0713 31 00	– – – Fasola z gatunku <i>Vigna mungo</i> (L.) Hepper lub <i>Vigna radiata</i> (L.) Wilczek:
	– – – Inne niż do siewu
ex 0713 32 00	– – Fasolka czerwona mała (Adzuki) (<i>Phaseolus</i> lub <i>Vigna angularis</i>):
	– – – Inne niż do siewu
ex 0713 33	– – Fasola, włącznie z białą groszkową (<i>Phaseolus vulgaris</i>):
0713 33 90	– – – Inne niż do siewu
ex 0713 39 00	– – Pozostałe:
	– – – Inne niż do siewu
ex 0713 40 00	– Soczewica:
	– – – Inne niż do siewu

▼B

Kod CN	Opis
ex 0713 50 00	– Bób (<i>Vicia faba</i> var. <i>major</i>) i bobik (<i>Vicia faba</i> var. <i>equina</i> i <i>Vicia faba</i> var. <i>minor</i>):
	– – Inne niż do siewu
ex 0713 90 00	– Pozostałe:
	– – Inne niż do siewu
0801	Orzechy kokosowe, orzechy brazylijskie i orzechy nerkowca, świeże lub suszone, nawet łuskane lub obrane
ex 0802	Pozostałe orzechy, świeże lub suszone, nawet łuskane lub obrane:
ex 0802 90	– Pozostałe:
ex 0802 90 20	– – Areca (lub betel) i cola
ex 0804	Daktyle, figi, ananasy, awokado, guawa, mango i smaczelina, świeże lub suszone:
0804 10 00	– Daktyle
0902	Herbata, nawet aromatyzowana
ex 0904	Pieprz z rodzaju <i>Piper</i> ; owoce z rodzaju <i>Capsicum</i> lub z rodzaju <i>Pimenta</i> , suszone lub rozgniatane lub mielone, z wyłączeniem słodkiej papryki objętej pozycją 0904 20 10
0905 00 00	Wanilia
0906	Cynamon i kwiaty cynamonowca
0907 00 00	Goździki (całe owoce, kwiaty i szypułki)
0908	Gałka muszkatołowa, kwiat muszkatołowy i kardamony
0909	Nasiona anyżku, badianu, kopru, kolendry, kminu lub kminku; jagody jałowca
ex 0910	Imbir, kurkuma, liście laurowe, curry i pozostałe przyprawy korzenne z wyłączeniem tymianku i szafranu
ex 1106	Mąka, mączka i proszek z suszonych warzyw strączkowych objętych pozycją 0713, z sago lub z korzeni lub bulw, objętych pozycją 0714, lub z produktów objętych działem 8:
1106 10 00	– Z suszonych warzyw strączkowych objętych pozycją 0713
ex 1106 30	– Z produktów objętych działem 8:
1106 30 90	– – Inne niż banany
ex 1108	Skrobie; inulina:
1108 20 00	– Inulina
1201 00 90	Nasiona soi, nawet łamane, inne niż do siewu
1202 10 90	Orzeszki ziemne, nieprażone ani niepoddane w inny sposób obróbce cieplnej, w łupinkach, inne niż do siewu
1202 20 00	Orzeszki ziemne, nieprażone ani niepoddane w inny sposób obróbce cieplnej, łuskane, nawet łamane
1203 00 00	Kopra

▼ **B**

Kod CN	Opis
1204 00 90	Nasiona lnu, nawet łamane, inne niż do siewu
1205 10 90 i ex 1205 90 00	Nasiona rzepaku lub rzepiku, nawet łamane, inne niż do siewu
1206 00 91	Nasiona słonecznika, nawet łamane, inne niż do siewu
1206 00 99	
1207 20 90	Nasiona bawełny, nawet łamane, inne niż do siewu
1207 40 90	Nasiona sezamu, nawet łamane, inne niż do siewu
1207 50 90	Nasiona gorczycy, nawet łamane, inne niż do siewu
1207 91 90	Nasiona maku, nawet łamane, inne niż do siewu
1207 99 91	Nasiona konopi, nawet łamane, inne niż do siewu
ex 1207 99 97	Pozostałe nasiona i owoce oleiste, nawet łamane, inne niż do siewu
1208	Mąka i mączka, z nasion lub owoców oleistych, innych niż gorczyca
1211	► M3 Rośliny i części roślin (włącznie z nasionami i owocami) w rodzaju stosowanych głównie w perfumerii, farmacji lub stosowanych do celów owadobójczych, grzybobójczych lub podobnych, świeże lub suszone, nawet krojone, kruszone lub proszkowane z wyłączeniem produktów oznaczonych kodem CN ex 1211 90 85 w części IX niniejszego załącznika ◀
ex 1212	Chleb świętojański, wodorosty morskie i pozostałe algi, burak cukrowy i trzcina cukrowa, świeże, schłodzone, zamrożone lub suszone, nawet mielone; pestki i jądra owoców oraz pozostałe produkty roślinne (włącznie z niepalonymi korzeniami cykorii odmiany <i>Cichorium intybus sativum</i>) w rodzaju stosowanych głównie do spożycia przez ludzi, gdzie indziej niewymienione ani niewłączone:
ex 1212 20 00	– Wodorosty morskie i pozostałe algi stosowane głównie w farmacji lub do spożycia przez ludzi – Pozostałe:
ex 1212 99	– – Inne niż trzcina cukrowa:
1212 99 41 i 1212 99 49	– – – Nasiona chleba świętojańskiego
ex 1212 99 70	– – – Pozostałe, z wyłączeniem korzenia cykorii
1213 00 00	Słoma i plewy zbóż, niepreparowane, nawet siekane, mielone, prasowane lub w formie granulek
ex 1214	Brukiew, buraki pastewne, korzenie pastewne, siano, lucerna (alfalfa), koniczyna, esparceta, kapusta pastewna, łubin, wyka i podobne produkty pastewne, nawet granulowane:

▼B

Kod CN	Opis
ex 1214 10 00	– Mączka i granulki z lucerny (alfalfa), z wyłączeniem:
ex 1214 90	– Pozostałe:
1214 90 10	– – Buraki pastewne, brukiew i pozostałe korzenie pastewne
ex 1214 90 90	– – Pozostałe, z wyłączeniem:
	– Lucerny, esparcety, koniczyny, łubinu, wyki i podobnych produktów pastewnych sztucznie suszonych, z wyjątkiem siana i kapusty pastewnej oraz produktów zawierających siano
	– – Lucerny, esparcety, koniczyny, łubinu, wyki, nosterzyka, groszku zwyczajnego i komonicy, inaczej suszonych i mielonych
ex 1502 00	Tłuszcze z bydła, owiec lub kóz, inne niż te objęte pozycją 1503:
ex 1502 00 10	– – Do zastosowań przemysłowych innych niż produkcja artykułów spożywanych przez ludzi, z wyłączeniem tłuszczu otrzymywanych z kości i odpadów (°)
1503 00	Stearyna smalcowa, olej smalcowy, oleostearyna, oleina i olej łojowy, nieemulgowane lub niez mieszane, lub nieprzygotowane inaczej
1504	Tłuszcze i oleje i ich frakcje, z ryb lub ssaków morskich, nawet rafinowane, ale niemodyfikowane chemicznie
1507	Olej sojowy i jego frakcje, nawet rafinowane, ale niemodyfikowane chemicznie
1508	Olej z orzeszków ziemnych i jego frakcje, nawet rafinowane, ale niemodyfikowane chemicznie
1511	Olej palmowy i jego frakcje, nawet rafinowane, ale niemodyfikowane chemicznie
1512	Olej z nasion słonecznika, z krokosza balwierskiego lub z nasion bawełny i ich frakcje, nawet rafinowane, ale niemodyfikowane chemicznie
1513	Olej kokosowy (z kopry), olej z ziaren palmowych lub olej babassu oraz ich frakcje, nawet rafinowane, ale niemodyfikowane chemicznie
1514	Olej rzepakowy, rzepikowy lub gorczycowy i ich frakcje, nawet rafinowane, ale niemodyfikowane chemicznie
ex 1515	Pozostałe ciekłe tłuszcze i oleje roślinne (z wyłączeniem oleju jojoba objętego podpozycją ex 1515 90 11) i ich frakcje, nawet rafinowane, ale niemodyfikowane chemicznie

▼ **B**

Kod CN	Opis
ex 1516	Tłuszcze i oleje, zwierzęce lub roślinne, i ich frakcje, częściowo lub całkowicie uwodornione, estryfikowane wewnętrznie, reestryfikowane lub elaidynizowane, nawet rafinowane, ale dalej nieprzetworzone (z wyłączeniem uwodornionego oleju rycynowego, tzw. „wosku opalowego” objętego podpozycją 1516 20 10)
ex 1517	Margaryna; jadalne mieszaniny lub produkty z tłuszczów lub olejów, zwierzęcych lub roślinnych, lub z frakcji różnych tłuszczów lub olejów, z niniejszego działu, inne niż jadalne tłuszcze lub oleje lub ich frakcje, objęte pozycją 1516, z wyłączeniem podpozycji 1517 10 10, 1517 90 10 oraz 1517 90 93
1518 00 31 1518 00 39	Oleje roślinne, ciekłe, zmieszane, do zastosowań technicznych lub przemysłowych, innych niż produkcja artykułów spożywanych przez ludzi (°)
1522 00 91	Osady i szlamy olejowe; sopstoki, powstałe przy obróbce substancji tłuszczowych oraz wosków zwierzęcych lub roślinnych, z wyłączeniem zawierających olej o właściwościach oliwy
1522 00 99	Inne pozostałości powstałe przy obróbce substancji tłuszczowych oraz wosków zwierzęcych lub roślinnych, z wyłączeniem zawierających olej o właściwościach oliwy
ex 1602	Pozostałe mięso, podroby lub krew, przetworzone lub zakonserwowane: – Ze świń:
ex 1602 41	– – Szyunki i ich kawałki:
1602 41 90	– – – Inne niż ze świń domowych
ex 1602 42	– – Łopatki i ich kawałki:
1602 42 90	– – – Inne niż ze świń domowych
ex 1602 49	– – Pozostałe, włącznie z mieszkami:
1602 49 90	– – – Inne niż ze świń domowych
ex 1602 90	– Pozostałe, włącznie z przetworami z krwi dowolnych zwierząt: – – Inne niż przetwory z krwi dowolnych zwierząt:
1602 90 31	– – – Z dziczyzny lub z królików
▼ M9	_____
▼ B	
► M9 1602 90 99 ◀	– – – – – Inne niż z owiec lub kóz

▼B

Kod CN	Opis
1603 00	Ekstrakty i soki, z mięsa, ryb lub skorupiaków, mięczaków lub pozostałych bezkręgowców wodnych
1801 00 00	Ziarno kakao, całe lub łamane, surowe lub palone
1802 00 00	Łuski kakao, łupiny, osłonki i pozostałe odpady z kakao
ex 2001	Warzywa, owoce, orzechy i pozostałe jadalne części roślin, przetworzone lub zakonserwowane octem lub kwasem octowym:
ex 2001 90	– Pozostałe:
2001 90 20	– – Owoce z rodzaju <i>Capsicum</i> inne niż słodka papryka lub pieprz angielski
ex 2005	Pozostałe warzywa przetworzone lub zakonserwowane inaczej niż octem lub kwasem octowym, niezamrożone, inne niż produkty objęte pozycją 2006:
ex 2005 99	– Pozostałe warzywa i mieszanki warzywne:
2005 99 10	– – Owoce z rodzaju <i>Capsicum</i> inne niż słodka papryka lub pieprz angielski
ex 2206	Pozostałe napoje fermentowane (na przykład cydr (cidr), perry i miód pitny); mieszanki napojów fermentowanych oraz mieszanki napojów fermentowanych i napojów bezalkoholowych, gdzie indziej niewymienione ani niewłączone:
2206 00 31 do 2206 00 89	– Inne niż napoje wzbudzone
ex 2301	Mąki, mączki i granulki, z mięsa i podrobów, ryb lub skorupiaków, mięczaków lub pozostałych bezkręgowców wodnych, nienadające się do spożycia przez ludzi; skwarki:
2301 10 00	– Mąki, mączki i granulki, z mięsa i podrobów; skwarki
ex 2302	Otręby, śruta i inne pozostałości odsiewu, przemiału lub innej obróbki zbóż i roślin strączkowych, nawet granulowane:
2302 50 00	– Z roślin strączkowych
2304 00 00	Makuchy i inne pozostałości stałe, nawet mielone lub w postaci granulek, pozostałe z ekstrakcji oleju sojowego
2305 00 00	Makuchy i inne pozostałości stałe, nawet mielone lub w postaci granulek, pozostałe z ekstrakcji oleju z orzeszków ziemnych
ex 2306	Makuchy i inne pozostałości stałe, nawet mielone lub w postaci granulek, pozostałe z ekstrakcji tłuszczów lub olejów roślinnych, inne niż te objęte pozycją 2304 lub 2305 z wyłączeniem kodów CN 2306 90 05 (makuchy i inne pozostałości stałe pozostałe z ekstrakcji zarodków kukurydzy) oraz 2306 90 11 i 2306 90 19 (makuchy i inne pozostałości stałe pozostałe z ekstrakcji oliwy)

▼B

Kod CN	Opis
ex 2307 00	Osad winny z drożdży; kamień winny:
2307 00 90	– Kamień winny
ex 2308 00	Materiały roślinne i odpady roślinne, pozostałości roślinne i produkty uboczne, nawet w postaci granulki, w rodzaju stosowanych do karmienia zwierząt, gdzie indziej nie wymienione ani nie włączone:
2308 00 90	– – – – Inne niż wytloki winogron, żołądździe i kasztany, wytłoczyny z jabłek lub owoców innych niż winogrona
ex 2309	Preparaty, w rodzaju stosowanych do karmienia zwierząt:
ex 2309 10	– Karma dla psów lub kotów, pakowana do sprzedaży detalicznej:
2309 10 90	– – – – Inne niż zawierające skrobię, glukozę, syrop glukozowy, maltodekstrynę lub syrop z maltodekstryny objęte podpozycjami 1702 30 51 do 1702 30 99, 1702 40 90, 1702 90 50 i 2106 90 55, lub produkty mleczne
ex 2309 90	– Pozostałe:
2309 90 10	– – Roztwory z ryb lub ssaków morskich
	– – Pozostałe, włącznie z przedmieszkami:
ex 2309 90 91 do 2309 90 99	– – – Inne niż zawierające skrobię, glukozę, syrop glukozowy, maltodekstrynę lub syrop z maltodekstryny objęte podpozycjami 1702 30 51 do 1702 30 99, 1702 40 90, 1702 90 50 i 2106 90 55, lub produkty mleczne, z wyłączeniem
	– Koncentratów białkowych otrzymywanych z soku z lucerny i z soku z trawy
	– Produktów w proszku otrzymywanych wyłącznie z pozostałości stałych i z soku powstających przy wytwarzaniu koncentratów określonych w tiret pierwszym

- (^a) Zaklasyfikowanie do tej podpozycji podlega warunkom ustanowionym w odpowiednich przepisach wspólnotowych (patrz: dyrektywa Rady 94/28/WE (Dz.U. L 178 z 12.7.1994, str. 66); decyzja Komisji 93/623/EWG (Dz.U. L 298 z 3.12.1993, str. 45)).
- (^b) Zaklasyfikowanie do tej podpozycji podlega warunkom ustanowionym w odpowiednich przepisach wspólnotowych (patrz: dyrektywa Rady 88/661/EWG (Dz.U. L 382 z 31.12.1988, str. 36); dyrektywa Rady 94/28/WE (Dz.U. L 178 z 12.7.1994, str. 66); decyzja Komisji 96/510/WE (Dz.U. L 210 z 20.8.1996 str. 53)).
- (^c) Zaklasyfikowanie do tej podpozycji podlega warunkom ustanowionym w odpowiednich przepisach wspólnotowych (patrz: art. 291–300 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93 (Dz.U. L 253 z 11.10.1993, str. 1) wraz ze zmianami).
- (^d) Zaklasyfikowanie do tej podpozycji podlega warunkom ustanowionym w ust. F sekcji II przepisów wstępnych nomenklatury.

ZAŁĄCZNIK II

WYKAZ PRODUKTÓW, O KTÓRYCH MOWA W ART. 1 UST. 3

Część I: Alkohol etylowy pochodzenia rolniczego

1. W odniesieniu do alkoholu etylowego niniejsze rozporządzenie obejmuje produkty wyszczególnione w poniższej tabeli:

Kod CN	Opis
ex 2207 10 00	Alkohol etylowy nieskażony o zawartości alkoholu 80 % obj. lub większej, otrzymany z produktów rolnych wymienionych w załączniku I do Traktatu
ex 2207 20 00	Alkohol etylowy i pozostałe wyroby alkoholowe, o dowolnej mocy, skażone, otrzymane z produktów rolnych wymienionych w załączniku I do Traktatu
ex 2208 90 91 i ex 2208 90 99	Alkohol etylowy nieskażony, o zawartości alkoholu mniejszej niż 80 % obj., otrzymany z produktów rolnych wymienionych w załączniku I do Traktatu

2. Część III rozdział II sekcja I w sprawie pozwoleń na przywóz oraz rozdział III sekcja I tej części ma zastosowanie również do produktów na bazie alkoholu etylowego pochodzenia rolniczego oznaczonych kodem 2208 CN, w pojemnikach o objętości większej niż dwa litry i posiadających wszelkie właściwości alkoholu etylowego opisanego w pkt 1.

Część II: Produkty pszczele

- W odniesieniu do produktów pszczelich niniejsze rozporządzenie obejmuje produkty wyszczególnione w poniższej tabeli:

Kod CN	Opis
0409	Miód naturalny
ex 0410 00 00	Mleczko pszczele i propolis, jadalne
ex 0511 99 85	Mleczko pszczele i propolis, niejadalne
ex 1212 99 70	Pylek
ex 1521 90	Wosk pszczeli

Część III: Jedwabniki

- W odniesieniu do jedwabników niniejsze rozporządzenie obejmuje jedwabniki objęte podpozycją CN ex 0106 90 00 oraz jaja jedwabników objęte podpozycją ex 0511 99 85.

ZAŁĄCZNIK III

DEFINICJE, O KTÓRYCH MOWA W ART. 2 UST. 1

Część I: Definicje dotyczące sektora ryżu

I. Pojęcia „ryż niełuskany”, „ryż łuskany”, „ryż częściowo bielony”, „ryż całkowicie bielony”, „ryż okrągłoziaisty”, „ryż średnioziaisty”, „ryż długoziaisty A lub B” i „ryż łamany” mają następujące definicje:

- 1) a) „ryż niełuskany” oznacza ryż, który zachował łuskę po omlóceniu;
- b) „ryż łuskany” oznacza ryż niełuskany, z którego usunięto tylko łuskę. Przykładami ryżu wchodzącego w zakres tej definicji jest ryż posiadający nazwę handlową: „ryż brązowy”, „ryż cargo”, „loonzain” i „riso sbramato”.
- c) „ryż częściowo bielony” oznacza ryż niełuskany, z którego usunięto łuskę, część zarodka i całość lub część zewnętrznych warstw owocni, ale pozostawiono warstwy wewnętrzne;
- d) „ryż całkowicie bielony” oznacza ryż niełuskany, z którego usunięto łuskę, całość zewnętrznych i wewnętrznych warstw owocni, całość zarodka w przypadku ryżu długoziaistego i średnioziaistego oraz co najmniej część zarodka w przypadku ryżu okrągłoziaistego, ale w którym wzdłużne białe prążkowanie może pozostać na nie więcej niż 10 % ziaren;
- 2) a) „ryż okrągłoziaisty” oznacza ryż, którego ziarna mają długość nieprzekraczającą 5,2 mm, a stosunek długości do szerokości jest mniejszy niż 2;
- b) „ryż średnioziaisty” oznacza ryż, którego ziarna mają długość przekraczającą 5,2 mm, ale nieprzekraczającą 6 mm, a stosunek długości do szerokości jest nie większy niż 3;
- c) „ryż długoziaisty” oznacza
 - (i) ryż długoziaisty A, ryż, którego ziarna mają długość przekraczającą 6,0 mm, a stosunek długości do szerokości jest większy niż 2, ale mniejszy niż 3;
 - (ii) ryż długoziaisty B, ryż, którego ziarna mają długość przekraczającą 6,0 mm, a stosunek długości do szerokości jest równy lub większy niż 3;
- d) „pomiarzy ziaren” oznaczają pomiary ziaren wykonywane na ryżu całkowicie bielonym następującymi metodami:
 - (i) pobranie reprezentatywnej próbki partii;
 - (ii) przesianie próbki, tak aby zatrzymać jedynie całe ziarna, włącznie z ziarnami niedojrzałymi;
 - (iii) przeprowadzenie dwóch pomiarów, dotyczących po 100 ziaren każdy, i wyliczenie średniej;
 - (iv) wyrażenie wyniku w milimetrach, zaokrąglonego do pierwszego miejsca po przecinku;
- 3) „ryż łamany” oznacza fragmenty ziaren, których długość nie przekracza trzech czwartych średniej długości całego ziarna.

II. W odniesieniu do ziaren i ziaren łamanych niebędących niepokorszzonej jakości stosuje się następujące definicje:

- A. „ziarno całe” oznacza ziarno, w którym tylko część końcówki została usunięta, bez względu na cechy na każdym etapie obróbki;
- B. „ziarno obcięte” oznacza ziarno, w którym cała końcówka została usunięta;

▼B

- C. „ziarno łamane lub kawałki” oznacza ziarno, w którym została usunięta część większa niż końcówka; ziarno łamane obejmuje:
- ziarno łamane duże (części ziarna o długości nie mniejszej niż połowa długości ziarna, lecz niestanowiące całego ziarna),
 - ziarno łamane średnie (kawałki ziarna o długości nie mniejszej, niż jedna czwarta długości ziarna, lecz mniejsze niż minimalny rozmiar „ziarna łamanego dużego”),
 - ziarno łamane drobne (kawałki ziarna mniejsze niż jedna czwarta ziarna, lecz zbyt duże, aby przechodziły przez sito o oczkach 1,4 mm),
 - kawałki (małe odłamki lub cząstki ziarna przechodzące przez sito o oczkach 1,4 mm); definicja obejmuje ziarno połamane (kawałki powstałe w wyniku podłużnego przełamania się ziarna);
- D. „ziarno zielone” oznacza ziarno, które nie jest w pełni dojrzałe;
- E. „ziarno z naturalnymi anomaliami rozwojowymi” oznacza ziarno naturalne anomalie rozwojowe oznaczają deformacje – spowodowane czynnikami dziedzicznymi lub innymi – cech morfologicznych typowych dla odmiany;
- F. „ziarno kredowe” oznacza ziarno, którego nie mniej niż trzy czwarte powierzchni ma wygląd matowo-kredowy;
- G. „ziarno z czerwonymi prążkami” oznacza ziarno wykazujące wzdłużne czerwone paski o różnej intensywności i odcieniu barwy, stanowiące pozostałość owocni;
- H. „ziarno plamiste” oznacza ziarno wykazujące wyraźne małe krążki ciemnego koloru o mniej lub bardziej regularnym kształcie; do ziarna plamistego zalicza się także ziarno wykazujące niewielkie czarne prążki tylko na powierzchni; prążki i plamki nie mogą mieć żółtej lub ciemnej otoczki;
- I. „ziarno zaplamione” oznacza ziarno, które na niewielkiej części powierzchni ma wyraźnie zmieniony kolor naturalny; plamy mogą mieć różny kolor (czarniawy, czerwony, brązowy); głębokie czarne prążki są również uznawane za plamy. Jeśli kolor plam jest wystarczająco wyraźny (czarny, różowy, czerwono-brązowy), aby je natychmiast zauważyć, i jeśli pokrywają one nie mniej niż połowę powierzchni ziarna, ziarno należy zakwalifikować do ziarna żółtego;
- J. „ziarno żółte” oznacza ziarno, które w całości lub części, z przyczyn innych niż suszenie, zmieniło kolor naturalny i które przybrało kolor cytrynowy lub pomarańczowo-żółty;
- K. „ziarno bursztynowe” oznacza ziarno, którego kolor, z powodów innych niż suszenie, uległ niewielkiej jednolitej zmianie na całej powierzchni; na skutek tej zmiany kolor ziarna stał się jasny bursztynowo-żółty.

Część II: Definicje dotyczące sektora cukru

1. „Cukry białe” oznaczają cukry bez dodatku środków aromatyzujących, barwiących lub też innych substancji, zawierające, w stanie suchym, wagowo 99,5 % lub więcej sacharozy określonej metodą polarymetryczną.
2. „Cukry surowe” oznaczają cukry bez dodatku środków aromatyzujących, barwiących lub innych substancji, o zawartości wagowej sacharozy mniejszej niż 99,5 % w stanie suchym, określonej metodą polarymetryczną.
3. „Izoglukoza” oznacza produkt otrzymany z glukozy lub jej polimerów o zawartości wagowej w stanie suchym co najmniej 10 % fruktozy.
4. „Syrop inulinowy” oznacza bezpośredni produkt otrzymany w wyniku hydrolizy inuliny lub oligofruktoz, zawierający w stanie suchym co najmniej 10 % fruktozy w postaci wolnej lub w postaci sacharozy, wyrażony w ekwiwalencie cukru/izoglukozy. W celu uniknięcia ograniczeń na rynku

▼B

produktów o słabych właściwościach słodzących, wytwarzanych przez przetwórców włókna inulinowego poza kwotą syropu inulinowego, ta definicja może zostać zmieniona przez Komisję.

5. „Cukier kwotowy”, „izoglukoza kwotowa” i „kwotowy syrop inulinowy” oznaczają każdą wielkość produkcji cukru, izoglukozy lub syropu inulinowego przypisaną do danego roku gospodarczego w ramach kwoty danego przedsiębiorstwa.
6. „Cukier przemysłowy” oznacza każdą wielkość produkcji cukru przypisaną do danego roku gospodarczego przekraczającą ilość cukru, o której mowa w pkt 5, przeznaczoną do produkcji przemysłowej jednego z produktów, o których mowa w art. 59 ust. 2.
7. „Izoglukoza przemysłowa” i „przemysłowy syrop inulinowy” oznaczają każdą wielkość produkcji izoglukozy lub syropu inulinowego przypisaną do danego roku gospodarczego, przeznaczoną do produkcji przemysłowej jednego z produktów, o których mowa w art. 62 ust. 2.
8. „Nadwyżka cukru”, „nadwyżka izoglukozy” i „nadwyżka syropu inulinowego” oznaczają każdą wielkość produkcji cukru, izoglukozy lub syropu inulinowego przypisaną do danego roku gospodarczego, przekraczającą stosowne ilości, o których mowa w pkt 5, 6 i 7.
9. „Buraki kwotowe” oznaczają wszystkie buraki cukrowe przetwarzane na cukier kwotowy.
10. „Umowa dostawy” oznacza umowę dostawy buraków do produkcji cukru zawartą pomiędzy sprzedawcą a przedsiębiorstwem.
11. „Porozumienie branżowe” oznacza jedno z poniższych:
 - a) porozumienie zawarte na szczeblu Wspólnoty, przed zawarciem jakiegokolwiek umowy dostawy, między grupą krajowych organizacji przedsiębiorstw z jednej strony a grupą krajowych organizacji zrzeszających sprzedawców z drugiej strony;
 - b) porozumienie zawarte, przed zawarciem jakiegokolwiek umowy dostawy, między przedsiębiorstwami lub organizacją przedsiębiorstw uznaną przez dane państwo członkowskie z jednej strony a stowarzyszeniem sprzedawców uznanym przez dane państwo członkowskie z drugiej strony;
 - c) w przypadku braku porozumień, o których mowa w lit. a) lub b), przepisy dotyczące spółek oraz przepisy dotyczące spółdzielni, w zakresie w jakim regulują dostawę buraków cukrowych przez wspólników spółek lub członków spółdzielni produkujących cukier;
 - d) w przypadku braku porozumień, o których mowa w lit. a) lub b), uzgodnienia istniejące przed zawarciem jakiegokolwiek umowy dostawy, pod warunkiem że sprzedawcy akceptujący te uzgodnienia dostarczają co najmniej 60 % łącznej ilości buraków kupowanych przez przedsiębiorstwo do celów produkcji cukru w jednym lub kilku zakładach.
12. „Cukier pochodzący z AKP/Indii” oznacza cukier oznaczony kodem CN 1701 pochodzący z państw wymienionych w załączniku XIX i przywożony do Wspólnoty na mocy:
 - protokołu 3 do załącznika V do umowy o partnerstwie AKP-WE, lub
 - porozumienia w sprawie cukru trzcinowego między Wspólnotą Europejską a Republiką Indii ⁽¹⁾.

▼A1

13. „rafineria przemysłowa” oznacza zakład produkcyjny:
 - którego jedyną działalnością jest rafinacja surowego cukru trzcinowego pochodzącego z importu
 - lub
 - który dokonał w roku gospodarczym 2004/2005 rafinacji surowego cukru trzcinowego pochodzącego z importu w ilości co najmniej 15 000 ton. Do celów niniejszego tiret, w przypadku Chorwacji mowa o roku gospodarczym 2007/2008.

⁽¹⁾ Dz.U. L 190 z 23.7.1975, str. 36.

▼ B**Część III: Definicje dotyczące sektora chmielu**

1. „Chmiel” oznacza wysuszone kwiatostany, znane także jako szyszki, (żeńskie) pnącego chmielu (*Humulus lupulus*); kwiatostany te są zielonkawo-żółte i o owalnym kształcie, mają ogonki, a ich długość wynosi zasadniczo 2–5 cm.
2. „Mączka chmielowa” oznacza produkt otrzymany przez mielenie szyszek chmielu, zawierający wszystkie jego naturalne elementy.
3. „Mączka chmielowa z podwyższoną zawartością lupuliny” oznacza produkt otrzymany przez mielenie szyszek chmielu po mechanicznym usunięciu części listków, ogonków, przylistków i osadek.
4. „Ekstrakt z szyszek chmielowych” oznacza skoncentrowane produkty otrzymane poprzez działanie rozpuszczalników na szyszki chmielu lub na mączkę chmielową.
5. „Mieszane produkty chmielowe” oznaczają mieszaninę dwóch lub więcej produktów, o których mowa w pkt 1–4.

▼ M10**Część IIIa: Definicje dotyczące sektora wina**

Dotyczące wina

1. „Karczowanie” oznacza całkowite usunięcie wszystkich krzewów winorośli z obszaru, na którym zostały one zasadzone.
2. »Sadzenie” oznacza definitywne zasadzenie sadzonek winorośli lub ich części, szczepionych lub nie, z zamiarem produkowania winogron lub założenia szkółki szczepów.
3. „Szczepienie” oznacza szczepienie winorośli, które już były poddane wcześniejszemu szczepieniu.

Dotyczące produktów

4. „Świeże winogrona” oznaczają owoce winorośli używane do produkcji wina, dojrzałe lub częściowo osuszone, które mogą być rozgniatane lub tłoczone przy użyciu zwykłych metod stosowanych w produkcji wina i które mogą spontanicznie wywoływać fermentację alkoholu.
5. „Świeży moszcz gronowy z fermentacją zatrzymaną przez dodanie alkoholu” oznacza produkt, który:
 - a) posiada rzeczywistą zawartość alkoholu nie mniejszą niż 12 % obj. i nie większą niż 15 % obj.;
 - b) pochodzi wyłącznie z odmian winorośli klasyfikowanych zgodnie z art. 120a ust. 2 i otrzymywany jest przez dodanie do niesfermentowanego moszczu gronowego o naturalnej zawartości alkoholu nie mniejszej niż 8,5 % obj.:
 - (i) alkoholu neutralnego pochodzenia winnego, włączywszy alkohol otrzymywany w drodze destylacji suszonych winogron, mający rzeczywistą zawartość alkoholu nie mniejszą niż 96 % obj.;
 - (ii) lub nierektyfikowanego produktu pozyskanego w drodze destylacji wina i mającego rzeczywistą zawartość alkoholu nie mniejszą niż 52 % obj. i nie większą niż 80 % obj.
6. „Sok winogronowy” oznacza niesfermentowany, lecz podlegający fermentacji produkt ciekły, który:
 - a) jest otrzymywany w drodze stosownej obróbki sprawiającej, że nadaje się on do spożycia;
 - b) jest otrzymywany ze świeżych winogron lub moszczu winogronowego lub w drodze regeneracji. W przypadku gdy otrzymywany jest w drodze regeneracji, regenerowany jest z zagęszczonego moszczu gronowego lub zagęszczonego soku winogronowego.

Dopuszczalna rzeczywista zawartość alkoholu w soku winogronowym jest nie większa niż 1 % obj.
7. „Zagęszczony sok winogronowy” oznacza niekarmelizowany sok winogronowy otrzymany w drodze częściowej dehydratacji soku winogronowego

▼ **M10**

przy użyciu dowolnej dozwolonej metody – innej niż nagrzewanie bezpośrednie – stosowanej w taki w sposób, aby liczba wskazana przez refraktometr użyty zgodnie z zalecaną metodą, która zostanie określona, w temperaturze 20 °C nie była niższa niż 50,9 %.

Dopuszczalna rzeczywista zawartość alkoholu w zagęszczonym soku winogronowym jest nie większa niż 1 % obj.

8. „Drożdżowy osad winiarski” oznacza pozostałość:
 - a) zbierającą się w naczyniach zawierających wino po fermentacji podczas jego składowania lub po poddaniu go dozwolonej obróbce;
 - b) powstałą w wyniku filtrowania lub odwirowywania produktu, o którym mowa w lit. a);
 - c) zbierającą się w naczyniach zawierających moszcz gronowy podczas jego składowania lub po poddaniu go dozwolonej obróbce; lub
 - d) powstałą w wyniku filtrowania lub odwirowywania produktu, o którym mowa w lit. c);
9. „Wytłoki z winogron” oznaczają pozostałości powstałe w wyniku tłoczenia świeżych winogron, sfermentowane lub nie.
10. „Piquette” oznacza produkt otrzymywany:
 - a) w wyniku fermentacji niepoddanych obróbce wytlóków z winogron macerowanych w wodzie; lub
 - b) w wyniku lugowania w wodzie sfermentowanych wytlóków z winogron.
11. „Wino wzmocnione do destylacji” oznacza produkt, który:
 - a) posiada rzeczywistą zawartość alkoholu nie mniejszą niż 18 % obj. i nie większą niż 24 % obj.;
 - b) jest otrzymywany wyłącznie przez dodanie do wina niezawierającego resztkowego cukru nierektyfikowanego produktu otrzymanego w wyniku destylacji wina, a maksymalna rzeczywista zawartość alkoholu wynosi 86 % obj.; lub
 - c) posiada kwasowość lotną 1,5 grama na litr, wyrażoną jako kwas octowy.
12. „Cuvée” oznacza:
 - a) moszcz winogronowy;
 - b) wino; lub
 - c) mieszankę moszczu gronowego i/albo win o różnych charakterystykach, przeznaczonych do przygotowania określonych rodzajów wina musującego.

Zawartość alkoholu

13. „Rzeczywista objętościowa zawartość alkoholu” oznacza liczbę jednostek objętości czystego alkoholu zawartych w temperaturze 20 °C w 100 jednostkach objętości danego produktu w tej temperaturze.
14. „Potencjalna objętościowa zawartość alkoholu” oznacza liczbę jednostek objętości czystego alkoholu w temperaturze 20 °C, który może być wyprodukowany w drodze całkowitej fermentacji cukrów zawartych w 100 jednostkach objętości danego produktu w tej temperaturze.
15. „Całkowita objętościowa zawartość alkoholu” oznacza sumę rzeczywistej i potencjalnej zawartości alkoholu.
16. „Naturalna objętościowa zawartość alkoholu” oznacza całkowitą objętościową zawartość alkoholu w produkcie przed jakimkolwiek wzbogaceniem.
17. „Rzeczywista zawartość alkoholu na masę” oznacza liczbę kilogramów czystego alkoholu zawartą w 100 kilogramach produktu.
18. „Potencjalna zawartość alkoholu na masę” oznacza liczbę kilogramów czystego alkoholu, który może być wyprodukowany w drodze całkowitej fermentacji cukrów zawartych w 100 kilogramach danego produktu.
19. „Całkowita zawartość alkoholu na masę” oznacza sumę rzeczywistej i potencjalnej zawartości alkoholu.

▼B**Część IV: Definicje dotyczące sektora wołowiny i cielęciny**

1. „Bydło” oznacza żywe zwierzęta z gatunku bydła domowego oznaczone kodem CN ex 0102 10, 0102 90 05 do 0102 90 79.
2. „Bydło dorosłe” oznacza bydło żywe o masie powyżej 300 kg.

Część V: Definicje dotyczące sektora mleka i przetworów mlecznych

1. Do celów stosowania kwot taryfowych na masło pochodzące z Nowej Zelandii termin „wyprodukowane bezpośrednio z mleka lub śmietanki” nie wylacza masła wyprodukowanego z mleka lub śmietanki, bez użycia materiałów przechowywanych, w jednorazowym, autonomicznym i nieprzerwanym procesie, który obejmuje przechodzenie śmietanki przez stan koncentracji tłuszczu lub frakcjonowanie tego tłuszczu.
2. Do celów stosowania art. 119 w odniesieniu do stosowania kazeiny i kazeinianów w produkcji sera:
 - a) „ser” oznacza produkty oznaczone kodem CN 0406 i wytwarzane na terytorium Wspólnoty;
 - b) „kazeina i kazeiniany” oznaczają produkty oznaczone kodami CN 3501 10 90 i 3501 90 90, stosowane jako takie lub w postaci mieszanki.

Część VI: Definicje dotyczące sektora jaj

1. „Jaja w skorupkach” oznaczają jaja drobiu w skorupkach, świeże, zakonserwowane lub gotowane, inne niż jaja wylęgowe, o których mowa w pkt 2.
2. „Jaja wylęgowe” oznaczają jaja drobiu wylęgowe.
3. „Produkty całe” oznaczają jaja ptasie pozbawione skorupki, zawierające dodatek cukru albo innego środka słodzącego lub go nie zawierające, nadające się do spożycia przez ludzi.
4. „Produkty oddzielone” oznaczają żółtka jaj ptasich, zawierające dodatek cukru albo innego środka słodzącego lub go nie zawierające, nadające się do spożycia przez ludzi.

Część VII: ►C1 Definicje dotyczące sektora mięsa drobiowego ◄**▼C1**

1. „Drób żywy” oznacza żywe kury, kaczki, gęsi, indyki i perliczki o masie ponad 185 gramów.

▼B

2. „Pisklęta” oznaczają żywe kury, kaczki, gęsi, indyki i perliczki o masie nieprzekraczającej 185 gramów.
3. ►C1 „Drób ubity” oznacza ubite ◄ kury, kaczki, gęsi, indyki i perliczki, całe, z podrobami lub bez.
4. „Produkty pochodne” oznaczają:
 - a) produkty określone w lit. a) części XX załącznika I;
 - b) produkty określone w lit. b) części XX załącznika I, z wyłączeniem drobiu bitego i podrobów jadalnych, zwane „drobiem porcjowanym”;
 - c) podroby jadalne określone w lit. b) części XX załącznika I;
 - d) produkty określone w lit. c) części XX załącznika I;
 - e) produkty określone w lit. d) i e) części XX załącznika I;
 - f) produkty określone w lit. f) części XX załącznika I, inne niż oznaczone kodami CN 1602 20 11 i 1602 20 19.

▼ **B****Część VIII: Definicje dotyczące sektora pszczelarskiego**

1. „Miód” oznacza naturalnie słodką substancję produkowaną przez pszczoły *Apis mellifera* ► **C3** z nektaru roślin lub wydzielin żywych części roślin lub wydaliny owadów wysysających żywe części roślin, ◀ zbieranych przez pszczoły, przerabianych przez łączenie specyficznych substancji z pszczół, składanych, odwodnionych, gromadzonych i pozostawionych w plastrach miodu do dojrzewania.

Główne rodzaje miodu to:

- a) w zależności od pochodzenia:
- (i) miód kwiatowy lub nektarowy: miód otrzymany z nektaru roślinnego;
 - **C3** (ii) miód spadziowy: miód otrzymany głównie z wydaliny owadów wysysających ◀ (*Hemiptera*) żywe części roślin lub z wydzielin żywych części roślin;
- b) w zależności od sposobu produkcji lub konfekcjonowania:
- **C3** (iii) miód sekcyjny: miód zgromadzony przez pszczoły ◀ w komórkach świeżo zbudowanych plastrów bez czerwiu lub węże zrobione wyłącznie z wosku pszczelego i sprzedawane w plastrach zasklepionych w lub częściach takich plastrów;
 - **C3** (iv) miód z plastrami: miód zawierający jedną lub więcej ◀ części plastra miodu;
 - **C3** (v) miód odsączony: miód uzyskany przez odsączenie ◀ odkrytych plastrów bez czerwiu;
 - **C3** (vi) miód odwirowany: miód otrzymany przez odwirowanie ◀ odkrytych plastrów bez czerwiu;
 - **C3** (vii) miód wytłoczony: miód uzyskany przez wyciskanie ◀ plastrów bez czerwiu, z zastosowaniem umiarkowanego podgrzewania nie przekraczającego 45 °C lub bez;
 - **C3** (viii) miód przefiltrowany: miód uzyskany przez usunięcie ◀ obcych substancji organicznych lub nieorganicznych w taki sposób, aby usunąć znaczną ilość pyłku.

„Miód piekarski” oznacza miód:

- a) odpowiedni do użytku przemysłowego lub jako składnik innych środków spożywczych następnie przetworzonych oraz
- b) który może:
- posiadać obcy smak lub zapach, lub
 - zaczynać fermentować lub być sfermentowany, lub
 - być przegrzany.
2. „Produkty pszczele” oznaczają miód, wosk pszczeli, mleczko pszczele, propolis lub pyłek.

▼B

ZAŁĄCZNIK IV

STANDARDOWA JAKOŚĆ RYŻU I CUKRU

A. *Standardowa jakość ryżu niełuskanego*

Ryż niełuskany standardowej jakości:

- a) to ryż o dobrej jakości handlowej zgodnej z obowiązującymi przepisami, bez zapachu;
- b) wilgotność takiego ryżu wynosi maksymalnie 13 %;
- c) ryż ten daje uzysk ryżu całkowicie bielonego wynoszący 63 % całych ziaren wagowo (z tolerancją 3 % dla ziaren obciętych), który to procent odnosi się do wagi ziaren całkowicie bielonego ryżu nie pogorszonej jakości:

ziarno kredowe ryżu niełuskanego oznaczone kodami CN 1006 10 27 i CN 1006 10 98	1,5 %
ziarno kredowe ryżu niełuskanego oznaczone innymi kodami niż CN 1006 10 27 i CN 1006 10 98:	2,0 %
ziarno z czerwonymi prążkami	1,0 %
ziarno plamiste	0,50 %
ziarno zaplamione	0,25 %
ziarno żółte	0,02 %
ziarno bursztynowe	0,05 %

B. *Standardowa jakość cukru:*I. *Standardowa jakość buraków cukrowych*

Burak standardowej jakości:

- a) to burak o solidnej i właściwej jakości handlowej;
- b) cechuje się zawartością cukru 16 % w punkcie przyjęcia.

II. *Standardowa jakość cukru białego*

1. Cukier biały standardowej jakości ma następujące właściwości:

- a) jest solidnej i właściwej jakości handlowej, suchy, w formie jednorodnych granulowanych kryształków, sypki;
- b) minimalna polaryzacja: 99,7°;
- c) maksymalna zawartość wilgoci: 0,06 %;
- d) maksymalna zawartość cukru inwertowanego: 0,04 %;
- e) liczba punktów określonych na podstawie pkt 2 nie przekracza ogółem 22, ani też:
 - 15 w odniesieniu do zawartości popiołu,
 - 9 w odniesieniu do typu barwnego określonego przy zastosowaniu metody Instytutu Technologii Rolniczych w Brunszwiku (zwanej dalej „metodą Brunszwik”),
 - 6 w odniesieniu do barwienia roztworu określonego przy zastosowaniu metody Międzynarodowej Komisji ds. Unifikacji Metod Analizy Cukru (zwanej dalej „metodą ICUMSA” – *International Commission for Uniform Methods of Sugar Analysis*).

2. Jeden punkt odpowiada:

- a) 0,0018 % zawartości popiołu określonej przy zastosowaniu metody ICUMSA przy 28° Brix;
- b) 0,5 jednostki typu barwnego określonego przy zastosowaniu metody Brunszwik;

▼C1**▼B****▼C1****▼B**

▼B

- c) 7,5 jednostki barwienia roztworu określonego przy zastosowaniu metody ICUMSA.
 - 3. Metodami oznaczania czynników, o których mowa w pkt 1, są metody stosowane do oznaczania takich czynników w ramach środków interwencyjnych.
- III. *Standardowa jakość cukru surowego*
- 1. Za cukier surowy jakości standardowej uważa się cukier, z którego uzysk cukru białego wynosi 92 %.
 - 2. Uzysk cukru surowego buraczanego oblicza się poprzez odjęcie od stopnia polaryzacji takiego cukru:
 - a) jego procentowej zawartości popiołu pomnożonej przez cztery;
 - b) jego procentowej zawartości cukru inwertowanego pomnożonej przez dwa;
 - c) liczby 1.
 - 3. Uzysk cukru surowego trzcinowego jest obliczany poprzez odjęcie liczby 100 od stopnia polaryzacji takiego cukru pomnożonego przez dwa.

ZALĄCZNIK V

WSPÓLNOTOWA SKALA KLASYFIKACJI TUSZ, O KTÓREJ MOWA
W ART. 42

A. *Wspólnotowa skala klasyfikacji tusz bydła dorosłego:*

I. *Definicje*

Stosuje się następujące definicje:

- 1) „tusza” oznacza ciało ubitego zwierzęcia po wykrwawieniu, wytrzewieniu i oskórowaniu;
- 2) „półtusza” oznacza produkt otrzymany poprzez podzielenie tuszy, o której mowa w pkt 1, symetrycznie przez środek każdego kręgu szyjnego, piersiowego, lędźwiowego i krzyżowego oraz przez środek mostka i spojenia miednicznego.

II. *Kategorie:*

Tusze dzieli się na następujące kategorie:

- A.: tusze niekastrowanych młodych samców w wieku poniżej 2 lat;
- B.: tusze innych niekastrowanych samców;
- C.: tusze kastrowanych samców;
- D.: tusze samic, które się cielily;
- E.: tusze innych samic.

III. *Klasyfikacja*

Tusze klasyfikuje się oceniając kolejno:

1. Uformowanie, zgodnie z następującymi definicjami:

Klasy uformowania tuszy, w szczególności jej istotne części (udziec, grzbiet, łopatka)

Klasa uformowania	Opis
S wybitne	Wszystkie profile ekstremalnie wypukłe; wyjątkowo rozwinięte mięśnie (typ tuszy o podwójnym umięśnieniu)
E doskonałe	Wszystkie profile wypukłe do superwypukłych; wyjątkowo rozwinięte mięśnie
U bardzo dobre	Profile zasadniczo wypukłe; bardzo dobrze rozwinięte mięśnie
R dobre	Kształty proste na całej długości; dobrze rozwinięte mięśnie
O dostateczne	Profile na ogół proste do zapadniętych; przeciętnie wykształcone mięśnie
P słabe	Wszystkie profile wklęsłe do bardzo wklęsłych; słabo rozwinięte mięśnie

2. Okrywą tłuszczową, zgodnie z następującymi definicjami:

Ilość tłuszczu na tuszy oraz w jamie piersiowej

▼ **B**

Klasa pokrycia tłuszczem	Opis
1 niska	Od braku pokrycia do nieznacznej okrywy tłuszczowej
2 mała	Niewielka okrywa tłuszczowa, prawie wszędzie widoczne mięśnie
3 średnia	Poza udźcem i łopatką prawie wszędzie mięśnie pokryte tłuszczem, niewielkie złogi tłuszczu w jamie klatki piersiowej
4 wysoka	Mięśnie pokryte tłuszczem, ale na udźcu i łopatce jeszcze częściowo widoczne, trochę wyraźnych złogów tłuszczu w jamie klatki piersiowej
5 bardzo wysoka	Cała tusza pokryta tłuszczem; duże złogi w jamie klatki piersiowej

Państwa członkowskie są uprawnione do dokonania dalszego podziału każdej z klas przedstawionych w pkt 1 i 2 na maksymalnie trzy podklasy.

IV. *Prezentacja*

Tusze i półtusze prezentowane są w następujący sposób:

- 1) bez głowy i racic, głowa jest oddzielona od tuszy w stawie szczytowo-potylicznym, a racice oddzielone w stawie nadgarstkowo-śródręcznym lub stępowo-śródstopowym;
- 2) bez narządów wewnętrznych jamy klatki piersiowej i jamy brzusznej, z nerkami, tłuszczem okołonerkowym i tłuszczem miednicznym lub bez;
- 3) bez narządów rozrodczych i przylegających mięśni, a w przypadku samic – bez wymienia i tłuszczu gruczołu mlecznego.

Do celów ustalenia cen rynkowych, możliwe jest określenie innego sposobu prezentacji zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 195 ust. 2 niniejszego rozporządzenia.

V. *Klasyfikacja i identyfikacja*

Rzeźnie zatwierdzone na mocy art. 4 rozporządzenia (WE) nr 853/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. ustanawiającego szczególne przepisy dotyczące higieny w odniesieniu do żywności pochodzenia zwierzęcego⁽¹⁾ przyjmują środki gwarantujące, że wszystkie tusze i półtusze bydła dorosłego ubitego w takich rzeźniach i opatrzone znakiem jakości zdrowotnej, o którym mowa w art. 5 ust. 2 w związku z rozdziałem III sekcja I załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 854/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. ustanawiającego szczególne przepisy dotyczące organizacji urzędowych kontroli w odniesieniu do produktów pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych do spożycia przez ludzi⁽²⁾ są klasyfikowane i identyfikowane zgodnie ze skalą wspólnotową.

Przed identyfikacją poprzez znakowanie państwa członkowskie mogą przyznać upoważnienie do usuwania tłuszczu zewnętrznego z tusz lub półtuszy, jeżeli jest to uzasadnione okrywą tłuszczową.

B. *Wspólnotowa skala klasyfikacji tusz wieprzowych:*I. *Definicja*

„Tusza” oznacza ciało ubitej świni po wykrwawieniu i wytrzewieniu, całe lub podzielone wzdłuż linii środkowej.

⁽¹⁾ Dz.U. L 139 z 30.4.2004, str. 55. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1791/2006 (Dz.U. L 363 z 20.12.2006, str. 1).

⁽²⁾ Dz.U. L 139 z 30.4.2004, str. 206. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1791/2006.

▼BII. *Klasyfikacja*

Tusze są dzielone na klasy w zależności od szacowanej zawartości chudego mięsa i odpowiednio klasyfikowane:

Klasy	Chude mięso jako % wagi tuszy
S	60 lub więcej (*)
E	55 lub więcej
U	50 lub więcej, ale mniej niż 55
R	45 lub więcej, ale mniej niż 50
O	40 lub więcej, ale mniej niż 45
P	mniej niż 40

(*) Dla świń ubijanych na swoim terytorium państwa członkowskie mogą wprowadzić osobną klasę „60 % lub więcej chudego mięsa” oznaczoną literą S.

III. *Prezentacja*

Tusze prezentowane są bez języka, szczeciny, racic, narządów płciowych, tłuszczu okołonerkowego, nerek oraz przepony.

W odniesieniu do świń ubitych na swoim terytorium, państwa członkowskie mogą zostać upoważnione do określenia innego sposobu prezentacji tusz wieprzowych, jeżeli spełniony zostanie jeden z poniższych warunków:

- 1) zwykła praktyka handlowa stosowana na ich terytorium różni się od standardowej prezentacji zdefiniowanej w akapicie pierwszym;
- 2) wymagają tego względy techniczne;
- 3) tusze są skórowane w jednolity sposób.

IV. *Zawartość chudego mięsa*

1. Zawartość chudego mięsa ocenia się za pomocą metod klasyfikowania zatwierdzonych przez Komisję. Można zatwierdzić jedynie statystycznie udowodnione metody szacowania, oparte na pomiarach fizycznych jednej lub kilku części anatomicznych tuszy wieprzowej. Zatwierdzenie metod klasyfikacji zależy od zgodności z maksymalną tolerancją błędów statystycznego przy dokonywaniu oceny.
2. Wartość handlowa tusz nie jest jednak ustalana wyłącznie na podstawie oszacowanej zawartości chudego mięsa.

V. *Identyfikacja tusz*

O ile Komisja nie postanowi inaczej, sklasyfikowane tusze są identyfikowane przez oznakowanie zgodnie ze skalą wspólnotową.

C. *Wspólnotowa skala klasyfikacji tusz baranich*I. *Definicja*

W odniesieniu do terminów „tusza” i „póltusza” stosuje się definicje zamieszczone w pkt A.I.

II. *Kategorie*

Tusze dzieli się na następujące kategorie:

- A tusze owiec poniżej dwunastu miesięcy;
- B tusze pozostałych owiec.

▼ BIII. *Klasyfikacja:*

1. Tusze klasyfikuje się stosując przepisy pkt A.III *mutatis mutandis*. Termin „udziec” w pkt A.III.1 i w rzędzie 3 i 4 tabeli zamieszczonej w pkt A.III.2 zastępuje się terminem „ćwierć”.
2. W drodze odstępstwa od pkt 1 w przypadku jagniąt o wadze tuszy poniżej 13 kg państwa członkowskie mogą zostać upoważnione przez Komisję działającą bez pomocy komitetu, o którym mowa w art. 195 ust. 2, do zastosowania następujących kryteriów klasyfikacji:
 - a) masa tuszy;
 - b) kolor mięsa;
 - c) okrywa tłuszczowa.

IV. *Prezentacja*

Tusze i półtusze prezentowane są bez głowy (oddzielona w stawie szczytowo-potylicznym), racic (oddzielone w stawie nadgarstkowo-śródręcznym lub stępowo-śródstopowym), ogona (odciętego pomiędzy szóstym a siódmym kręgiem ogonowym), wymion, organów płciowych, wątroby i wnętrzności. Nerki i tłuszcz okołonerkowy zaliczane są do tuszy.

Państwa członkowskie mogą jednak zezwolić na stosowanie innych rodzajów prezentacji, jeżeli opisana prezentacja nie jest stosowana. W takich przypadkach należy określić dostosowania konieczne do przejścia od takich prezentacji do prezentacji referencyjnej zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 195 ust. 2 niniejszego rozporządzenia.

V. *Identyfikacja tusz:*

Sklasyfikowane tusze i półtusze są identyfikowane przez oznakowanie zgodne z klasyfikacją wspólnotową.

▼ A1

ZAŁĄCZNIK VI

KWOTY KRAJOWE I REGIONALNE

począwszy od roku gospodarczego 2010/2011

(w tonach)

Państwa członkowskie lub regiony	Cukier	Izoglukoza	Syrop inulinowy
Belgia	676 235,0	114 580,2	0
Bułgaria	0	89 198,0	
Republika Czeska	372 459,3		
Dania	372 383,0		
Niemcy	2 898 255,7	56 638,2	
Irlandia	0		
Grecja	158 702,0	0	
Hiszpania	498 480,2	53 810,2	
Francja (metropolitarna)	3 004 811,15		0
Francuskie departamenty zamorskie	432 220,05		
Chorwacja	192 877,0		
Włochy	508 379,0	32 492,5	
Łotwa	0		
Litwa	90 252,0		
Węgry	105 420,0	220 265,8	
Niderlandy	804 888,0	0	0
Austria	351 027,4		
Polska	1 405 608,1	42 861,4	
Portugalia (kontynentalna)	0	12 500,0	
Region Autonomiczny Azorów	9 953,0		
Rumunia	104 688,8	0	
Słowenia	0		
Słowacja	112 319,5	68 094,5	
Finlandia	80 999,0	0	
Szwecja	293 186,0		
Zjednoczone Królestwo	1 056 474,0	0	
OGÓLEM	13 529 618,20	690 440,8	0

▼B*ZALĄCZNIK VII***UZUPEŁNIAJĄCE KWOTY IZOGLUKOZY, O KTÓRYCH MOWA
W ART. 58 UST. 2**

Państwa członkowskie	Kwota dodatkowa (w tonach)
Włochy	60 000
Litwa	8 000
Szwecja	35 000

▼ M3

ZAŁĄCZNIK VIIa

**OBLICZANIE WARTOŚCI PROCENTOWEJ USTALANEJ ZGODNIE
Z ART. 59 UST. 2 AKAPIT DRUGI**

1. Do celów obliczeń określonych w pkt 2 stosuje się następujące definicje:
 - a) „wartość procentowa na poziomie państwa członkowskiego” oznacza wartość ustaloną zgodnie z pkt 2 w celu określenia całkowitej ilości podlegającej redukcji na szczeblu danego państwa członkowskiego;
 - b) „wspólna wartość procentowa” oznacza wspólną wartość procentową ustaloną przez Komisję zgodnie z art. 59 ust. 2 akapit pierwszy;
 - c) „zmniejszenie” odnosi się do liczby uzyskanej w wyniku podzielenia całkowitej ilości, której się zrzeknięto w danym państwie członkowskim, przez kwoty krajowe ustalone zgodnie z załącznikiem III do rozporządzenia (WE) nr 318/2006 w wersji obowiązującej w dniu 1 lipca 2006 r. Wobec państw członkowskich niebędących członkami Wspólnoty w dniu 1 lipca 2006 r. zastosowanie ma wersja załącznika obowiązująca w dniu ich przystąpienia do Wspólnoty.
2. Wartość procentowa na szczeblu państwa członkowskiego jest równa wspólnej wartości procentowej pomnożonej przez $1 - [(1/0,6) \times \text{zmniejszenie}]$.

Jeżeli otrzymany wynik jest mniejszy niż zero, stosowana wartość procentowa wynosi zero.

▼ M3

ZAŁĄCZNIK VIIIb

**OBLICZANIE WARTOŚCI PROCENTOWEJ STOSOWANEJ
W ODNIESIENIU DO PRZEDSIĘBIORSTW ZGODNIE Z ART. 59
UST. 2 AKAPIT DRUGI**

1. Do celów obliczeń określonych w pkt 2 stosuje się następujące definicje:

- a) „stosowana wartość procentowa” oznacza wartość procentową ustaloną zgodnie z pkt 2, mającą zastosowanie do kwoty przydzielonej danemu przedsiębiorstwu;
- b) „wspólna wartość procentowa na szczeblu państwa członkowskiego” oznacza wartość procentową obliczaną dla danego państwa członkowskiego w następujący sposób:

$$Q_{ty} / \Sigma [(1 - R/K) \times Q]$$

gdzie:

Q_{ty} = ilość podlegająca redukcji na szczeblu państwa członkowskiego, o której mowa w załączniku VIIa pkt 1 lit. a),

R = ilość będąca przedmiotem zrzeczenia, o którym mowa w lit. c), w danym przedsiębiorstwie,

Q = kwota tego samego przedsiębiorstwa dostępna na koniec lutego 2010 r.,

K = liczba otrzymana w wyniku obliczeń w lit. d),

Σ odnosi się do wyniku działania $(1 - R/K) \times Q$ wykonanego dla każdego przedsiębiorstwa dysponującego kwotą na terytorium danego państwa członkowskiego; jeżeli otrzymany wynik jest mniejszy niż zero, wartość jest równa zero;

- c) „zrzeczenie” oznacza liczbę będącą ilorzem ilości kwot, których zrzekły się dane przedsiębiorstwa, oraz ilości kwot w wysokości przydzielonej zgodnie z art. 7 i art. 11 ust. 1–3 rozporządzenia (WE) nr 318/2006 oraz art. 60 ust. 1–3 niniejszego rozporządzenia;
- d) „K” oblicza się w każdym państwie członkowskim poprzez podzielenie ilości całkowitego zmniejszenia kwoty w tym państwie członkowskim (dobrowolne zrzeczenia plus ilość podlegająca zmniejszeniu na szczeblu państwa członkowskiego, o której mowa w załączniku VIIa pkt 1 lit. a)) przez wysokość jego kwoty początkowej ustalonej w załączniku III do rozporządzenia (WE) nr 318/2006 w wersji obowiązującej w dniu 1 lipca 2006 r. Wobec państw członkowskich niebędących członkami Wspólnoty w dniu 1 lipca 2006 r. zastosowanie ma wersja załącznika obowiązująca w dniu ich przystąpienia do Wspólnoty.

2. Stosowana wartość procentowa jest równa wspólnej wartości procentowej na szczeblu państwa członkowskiego pomnożonej przez $1 - [(1/K) \times \text{zrzeczenie}]$.

Jeżeli otrzymany wynik jest mniejszy niż zero, stosowana wartość procentowa wynosi zero.

▼ M3

ZAŁĄCZNIK VIIc

**OBLICZANIE WSPÓLCZYNNIKA USTALANEGO ZGODNIE
Z ART. 52 A UST. 1**

1. Do celów obliczeń określonych w pkt 2 stosuje się następujące definicje:
 - a) „współczynnik na szczeblu państwa członkowskiego” oznacza współczynnik ustalany zgodnie z pkt 2;
 - b) „zmniejszenie” odnosi się do liczby uzyskanej w wyniku podzielenia ogółu kwot cukru, których się zrzeknięto w danym państwie członkowskim, w tym kwot, których się zrzeknięto w roku gospodarczym objętym wycofaniem, przez krajowe kwoty cukru ustalone zgodnie z załącznikiem III do rozporządzenia (WE) nr 318/2006 w wersji stosowanej w dniu 1 lipca 2006 r. Wobec państw członkowskich niebędących członkami Wspólnoty w dniu 1 lipca 2006 r. zastosowanie ma wersja załącznika obowiązująca w dniu ich przystąpienia do Wspólnoty;
 - c) „współczynnik” oznacza współczynnik ustalony przez Komisję zgodnie z art. 52 ust. 2.

2. W latach gospodarczych 2008/2009 oraz 2009/2010 współczynnik stosowany na szczeblu państwa członkowskiego jest równy współczynnikowi zwiększonemu o $[(1/0,6) \times \text{zmniejszenie}] \times (1 - \text{współczynnik})$.

Jeżeli otrzymany wynik jest większy niż jeden, stosowany współczynnik ma wartość 1.

ZAŁĄCZNIK VIII

SZCZEGÓLWE ZASADY TRANSFERU KWOT CUKRU LUB
IZOGLUKOZY ZGODNIE Z ART. 60

I

Do celów niniejszego załącznika:

- a) „połączenie przedsiębiorstw” oznacza scalenie dwóch lub większej liczby przedsiębiorstw w jedno przedsiębiorstwo;
- b) „przeniesienie własności przedsiębiorstwa” oznacza przeniesienie lub przejęcie majątku przedsiębiorstwa posiadającego kwoty przez jedno przedsiębiorstwo lub większą liczbę przedsiębiorstw;
- c) „przeniesienie własności fabryki” oznacza przeniesienie własności jednostki produkcyjnej, włączając w to całą instalację niezbędną do produkcji danego produktu, na jedno przedsiębiorstwo lub większą liczbę przedsiębiorstw, powodujące częściowe lub całkowite przejęcie produkcji przedsiębiorstwa dokonującego przeniesienia własności;
- d) „dzierżawa fabryki” oznacza umowę dzierżawy jednostki produkcyjnej, włączając w to całą instalację niezbędną do produkcji cukru, mającą na celu jej funkcjonowanie, zawartą na okres co najmniej trzech kolejnych lat gospodarczych, której strony zobowiązują się nie rozwiązywać przed końcem trzeciego roku gospodarczego, z przedsiębiorstwem prowadzącym działalność w tym samym państwie członkowskim co dana fabryka, jeżeli przedsiębiorstwo, które dzierżawi fabrykę, po wejściu w życie umowy dzierżawy może być uważane w odniesieniu do całej swojej produkcji za przedsiębiorstwo produkujące wyłącznie cukier.

II

1. Bez uszczerbku dla pkt 2, w przypadku połączenia lub przeniesienia własności przedsiębiorstw produkujących cukier lub przeniesienia własności fabryk cukru, kwoty są korygowane w następujący sposób:
 - a) w przypadku połączenia przedsiębiorstw produkujących cukier państwa członkowskie przydzielają przedsiębiorstwu powstałemu w wyniku połączenia kwotę w wysokości równej sumie kwot przydzielonych danym przedsiębiorstwom produkującym cukier przed połączeniem;
 - b) w przypadku przeniesienia własności przedsiębiorstwa produkującego cukier państwo członkowskie przydziela nabywającemu przedsiębiorstwu kwotę produkcji cukru przedsiębiorstwa, którego własność przeniesiono, lub, jeżeli występuje więcej niż jedno nabywające przedsiębiorstwo, przydział jest dokonywany proporcjonalnie do przejętej przez każde z nich produkcji cukru;
 - c) w przypadku przeniesienia własności fabryki cukru, państwo członkowskie obniża kwotę przedsiębiorstwa przenoszącego własność fabryki oraz zwiększa kwotę przedsiębiorstwa lub przedsiębiorstw produkujących cukier, które nabyły daną fabrykę, o ilość obniżoną proporcjonalnie do przeniesionej produkcji.
2. W przypadku gdy kilku producentów buraków cukrowych lub trzciny cukrowej, których bezpośrednio dotyczy jedno z działań, o których mowa w pkt 1, wyraźnie wykazuje wolę dostarczania swoich buraków lub trzciny cukrowej przedsiębiorstwu produkującemu cukier, które nie jest stroną takich operacji, państwo członkowskie może dokonać przydziału na podstawie produkcji przejętej przez przedsiębiorstwo, któremu producenci zamierzają dostarczać swoje buraki lub trzcinę.
3. W przypadku zamknięcia, w okolicznościach innych niż te, o których mowa w pkt 1:
 - a) przedsiębiorstwa produkującego cukier;

▼B

b) jednej fabryki lub większej liczby fabryk produkujących cukier,

państwo członkowskie może przydzielić część kwot związanych z takim zamknięciem jednemu przedsiębiorstwu lub większej liczbie przedsiębiorstw produkujących cukier.

Również w przypadku, o którym mowa w lit. b) poprzedniego akapitu, gdy część zainteresowanych producentów wykaże wyraźną wolę dostarczania swoich buraków lub trzciny cukrowej danemu przedsiębiorstwu produkującemu cukier, państwo członkowskie może przydzielić część kwot odpowiadającą danym burakom lub trzcinie przedsiębiorstwu, któremu ci producenci zamierzają dostarczać te produkty.

4. W przypadku powołania się na odstępstwo, o którym mowa w art. 50 ust. 6, zainteresowane państwo członkowskie może żądać od producentów buraków i przedsiębiorstw cukrowniczych, których dotyczy to odstępstwo, aby zawarli oni w swoich porozumieniach branżowych specjalne klauzule umożliwiające temu państwu członkowskiemu stosowanie pkt 2 i 3 niniejszego punktu.
5. W przypadku dzierżawy fabryki należącej do przedsiębiorstwa produkującego cukier, państwo członkowskie może obniżyć kwotę przedsiębiorstwa oddającego fabrykę w dzierżawę oraz przydzielić część, o którą została zmniejszona kwota, przedsiębiorstwu, które dzierżawi fabrykę w celu produkowania w niej cukru.

W przypadku zakończenia dzierżawy w okresie trzech lat gospodarczych, o których mowa w pkt, I lit. d), korekta kwot na mocy akapitu pierwszego niniejszego punktu zostaje unieważniona przez państwo członkowskie z mocą wsteczną od dnia, w którym dzierżawa stała się skuteczna. Jeżeli jednak zakończenie dzierżawy następuje na skutek działania siły wyższej, państwo członkowskie nie musi unieważniać korekty.

6. W przypadku gdy przedsiębiorstwo produkujące cukier nie jest w stanie nadal gwarantować, że wypełni swoje zobowiązania wynikające z przepisów wspólnotowych wobec danych producentów buraków cukrowych lub trzciny cukrowej, lub gdy sytuacja taka została stwierdzona przez właściwe organy danego państwa członkowskiego, państwo to może przydzielić, na jeden rok gospodarczy lub więcej lat gospodarczych, część danych kwot jednemu przedsiębiorstwu lub większej liczbie przedsiębiorstw produkujących cukier proporcjonalnie do przejętej produkcji.
7. W przypadku gdy państwo członkowskie przyznaje przedsiębiorstwu produkującemu cukier gwarancje cenowe i gwarancję zbytu w odniesieniu do przetwarzania buraków cukrowych na alkohol etylowy, to państwo członkowskie może, w porozumieniu z tym przedsiębiorstwem i zainteresowanymi producentami buraków, dokonać rozdziału całości lub części kwot na produkcję cukru między jedno przedsiębiorstwo lub większą liczbę przedsiębiorstw w odniesieniu do jednego roku gospodarczego lub większej liczby lat gospodarczych.

III

W przypadku połączenia lub przeniesienia własności przedsiębiorstw produkujących izoglukozę lub przeniesienia własności fabryki produkującej izoglukozę państwo członkowskie może przydzielić dane kwoty na produkcję izoglukozy jednemu przedsiębiorstwu lub większej liczbie przedsiębiorstw, bez względu na to czy posiadają jakąkolwiek kwotę produkcyjną.

IV

Działania podjęte zgodnie z pkt II i III stają się skuteczne, wyłącznie gdy spełnione są następujące warunki:

- a) uwzględniono interesy każdej z zainteresowanych stron;
- b) zainteresowane państwo członkowskie uważa, że środki takie poprawią strukturę sektora buraczanego, trzcinowego oraz produkcji cukru;
- c) dotyczą one przedsiębiorstw mających siedzibę na terytorium, w odniesieniu do którego w załączniku VI określono kwotę.

V

W przypadku gdy połączenie lub przeniesienie własności następuje pomiędzy dniem 1 października a 30 kwietnia następnego roku, środki, o których mowa w pkt II i III, stają się skuteczne w bieżącym roku gospodarczym.

▼ B

W przypadku gdy połączenie lub przeniesienie własności przedsiębiorstw następuje pomiędzy dniem 1 maja a 30 września tego samego roku, środki, o których mowa w pkt II i III, stają się skuteczne w następnym roku gospodarczym.

▼ M3

VI

W przypadku zastosowania art. 59 ust. 2 państwa członkowskie przydzielają skorygowane kwoty najpóźniej do końca lutego w celu zastosowania ich w kolejnym roku gospodarczym..

▼ B

VII

W przypadku zastosowania pkt II i III, państwa członkowskie informują Komisję o skorygowanych kwotach nie później niż 15 dni po upływie terminów, o których mowa w pkt V.

▼B

ZAŁĄCZNIK IX

KWOTY KRAJOWE I KWOTY REZERWY RESTRUKTURYZACYJNEJ, O KTÓRYCH MOWA W ART. 66

▼M7

1. Kwoty krajowe: ilości (tony) w okresie dwunastomiesięcznym na państwo członkowskie

Państwo członkowskie	2008/09	2009/10	2010/11	2011/12	2012/13	2013/14	2014/15
Belgia	3 427 288,740	3 461 561,627	3 496 177,244	3 531 139,016	3 566 450,406	3 602 114,910	3 602 114,910
Bułgaria	998 580,000	1 008 565,800	1 018 651,458	1 028 837,973	1 039 126,352	1 049 517,616	1 049 517,616
Republika Czeska	2 792 689,620	2 820 616,516	2 848 822,681	2 877 310,908	2 906 084,017	2 935 144,857	2 935 144,857
Dania	4 612 619,520	4 658 745,715	4 705 333,172	4 752 386,504	4 799 910,369	4 847 909,473	4 847 909,473
Niemcy	28 847 420,391	29 135 894,595	29 427 253,541	29 721 526,076	30 018 741,337	30 318 928,750	30 318 928,750
Estonia	659 295,360	665 888,314	672 547,197	679 272,669	686 065,395	692 926,049	692 926,049
Irlandia	5 503 679,280	5 558 716,073	5 614 303,234	5 670 446,266	5 727 150,729	5 784 422,236	5 784 422,236
Grecja	836 923,260	845 292,493	853 745,418	862 282,872	870 905,700	879 614,757	879 614,757
Hiszpania	6 239 289,000	6 301 681,890	6 364 698,709	6 428 345,696	6 492 629,153	6 557 555,445	6 557 555,445
Francja	25 091 321,700	25 342 234,917	25 595 657,266	25 851 613,839	26 110 129,977	26 371 231,277	26 371 231,277
Chorwacja						765 000	765 000
Włochy	10 740 661,200	11 288 542,866	11 288 542,866	11 288 542,866	11 288 542,866	11 288 542,866	11 288 542,866
Cypr	148 104,000	149 585,040	151 080,890	152 591,699	154 117,616	155 658,792	155 658,792
Łotwa	743 220,960	750 653,170	758 159,701	765 741,298	773 398,711	781 132,698	781 132,698
Litwa	1 738 935,780	1 756 325,138	1 773 888,389	1 791 627,273	1 809 543,546	1 827 638,981	1 827 638,981
Luksemburg	278 545,680	281 331,137	284 144,448	286 985,893	289 855,752	292 754,310	292 754,310
Węgry	2 029 861,200	2 050 159,812	2 070 661,410	2 091 368,024	2 112 281,704	2 133 404,521	2 133 404,521
Malta	49 671,960	50 168,680	50 670,366	51 177,070	51 688,841	52 205,729	52 205,729
Niderlandy	11 465 630,280	11 580 286,583	11 696 089,449	11 813 050,343	11 931 180,847	12 050 492,655	12 050 492,655
Austria	2 847 478,469	2 875 953,254	2 904 712,786	2 933 759,914	2 963 097,513	2 992 728,488	2 992 728,488
Polska	9 567 745,860	9 663 423,319	9 760 057,552	9 857 658,127	9 956 234,709	10 055 797,056	10 055 797,056
Portugalia	1 987 521,000	2 007 396,210	2 027 470,172	2 047 744,874	2 068 222,323	2 088 904,546	2 088 904,546
Rumunia	3 118 140,000	3 149 321,400	3 180 814,614	3 212 622,760	3 244 748,988	3 277 196,478	3 277 196,478

▼A1

▼M7

▼ M7

Państwo członkowskie	2008/09	2009/10	2010/11	2011/12	2012/13	2013/14	2014/15
Słowenia	588 170,760	594 052,468	599 992,992	605 992,922	612 052,851	618 173,380	618 173,380
Słowacja	1 061 603,760	1 072 219,798	1 082 941,996	1 093 771,416	1 104 709,130	1 115 756,221	1 115 756,221
Finlandia	2 491 930,710	2 516 850,017	2 542 018,517	2 567 438,702	2 593 113,089	2 619 044,220	2 619 044,220
Szwecja	3 419 595,900	3 453 791,859	3 488 329,778	3 523 213,075	3 558 445,206	3 594 029,658	3 594 029,658
Zjednoczone Królestwo	15 125 168,940	15 276 420,629	15 429 184,836	15 583 476,684	15 739 311,451	15 896 704,566	15 896 704,566

▼ B2. *Wielkości specjalnej rezerwy restrukturyzacyjnej***▼ A1**

Państwo członkowskie	Tony
Bułgaria	39 180
Chorwacja	15 000
Rumunia	188 400

▼B*ZALĄCZNIK X***REFERENCYJNA ZAWARTOŚĆ TŁUSZCZU, O KTÓREJ MOWA
W ART. 70**

Państwo członkowskie	Referencyjna zawartość tłuszczu (g/kg)
Belgia	36,91
Bułgaria	39,10
Republika Czeska	42,10
Dania	43,68
Niemcy	40,11
Estonia	43,10
Grecja	36,10
Hiszpania	36,37
Francja	39,48
▼<u>A1</u>	
Chorwacja	40,70
▼<u>B</u>	
Irlandia	35,81
Włochy	36,88
Cypr	34,60
Łotwa	40,70
Litwa	39,90
Luksemburg	39,17
Węgry	38,50
Niderlandy	42,36
Austria	40,30
Polska	39,00
Portugalia	37,30
Rumunia	38,50
Słowenia	41,30
Słowacja	37,10
Finlandia	43,40
Szwecja	43,40
Zjednoczone Królestwo	39,70

▼ M7

ZAŁĄCZNIK Xa

Kwoty na produkcję skrobi ziemniaczanej na rok gospodarczy, o których mowa w art. 84a

Państwo członkowskie	(w tonach)
Republika Czeska	33 660
Dania	168 215
Niemcy	656 298
Estonia	250
Hiszpania	1 943
Francja	265 354
Łotwa	5 778
Litwa	1 211
Niderlandy	507 403
Austria	47 691
Polska	144 985
Słowacja	729
Finlandia	53 178
Szwecja	62 066
RAZEM	1 948 761

▼ **M10**

ZAŁĄCZNIK Xb

BUDŻET NA PROGRAMY WSPARCIA (O KTÓRYM MOWA W ART. 103N UST. 1)*(w tysiącach EUR)*

Rok budżetowy	2009	2010	2011	2012	2013	Począwszy od roku 2014
BG	15 608	21 234	22 022	27 077	26 742	26 762
CZ	2 979	4 076	4 217	5 217	5 151	5 155
DE	22 891	30 963	32 190	39 341	38 867	38 895
EL	14 286	19 167	19 840	24 237	23 945	23 963
ES	213 820	284 219	279 038	358 000	352 774	353 081
FR	171 909	226 814	224 055	284 299	280 311	280 545
IT (*)	238 223	298 263	294 135	341 174	336 736	336 997
CY	2 749	3 704	3 801	4 689	4 643	4 646
LT	30	37	45	45	45	45
LU	344	467	485	595	587	588
HU	16 816	23 014	23 809	29 455	29 081	29 103
MT	232	318	329	407	401	402
AT	8 038	10 888	11 313	13 846	13 678	13 688
PT	37 802	51 627	53 457	65 989	65 160	65 208
RO	42 100	42 100	42 100	42 100	42 100	42 100
SI	3 522	3 770	3 937	5 119	5 041	5 045
SK	2 938	4 022	4 160	5 147	5 082	5 085
UK	0	61	67	124	120	120

(*) Pułapy krajowe określone w załączniku VIII do rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 dla Włoch na lata 2008, 2009 i 2010 zmniejsza się o 20 mln EUR; kwoty te zostały uwzględnione w kwotach stanowiących budżet dla Włoch w odniesieniu do lat 2009, 2010 i 2011 zgodnie z powyższą tabelą.

▼ **A1***(w tysiącach EUR)*

Rok budżetowy	2013	2014	2015	2016	począwszy od 2017 r.
HR	0	11 885	11 885	11 885	10 832

▼ **M10**

ZAŁĄCZNIK Xc

ŚRODKI BUDŻETOWE NA ROZWÓJ OBSZARÓW WIEJSKICH (O KTÓRYCH MOWA W ART. 190A UST. 3)*(w tysiącach EUR)*

Rok budżetowy	2009	2010	Począwszy od 2011 r.
BG	—	—	—
CZ	—	—	—
DE	—	—	—
EL	—	—	—
ES	15 491	30 950	46 441
FR	11 849	23 663	35 512
IT	13 160	26 287	39 447
CY	—	—	—
LT	—	—	—
LU	—	—	—
HU	—	—	—
MT	—	—	—
AT	—	—	—
PT	—	—	—
RO	—	—	—
SI	—	1 050	1 050
SK	—	—	—
UK	160	160	160

▼ **M10**

ZAŁĄCZNIK Xd

BUDŻET PROGRAMU KARCZOWANIA WINOROŚLI

Budżet dla programu karczowania winorośli, o którym mowa w art. 85s ust. 3, wynosi:

- a) dla roku winiarskiego 2008/2009 (rok budżetowy 2009): 464 000 000 EUR;
- b) dla roku winiarskiego 2009/2010 (rok budżetowy 2010): 334 000 000 EUR;
- c) dla roku winiarskiego 2010/2011 (rok budżetowy 2011): 276 000 000 EUR.

▼ **M10**

ZAŁĄCZNIK Xc

OBSZARY, KTÓRE PAŃSTWO CZŁONKOWSKIE MOŻE ZADEKLAROWAĆ JAKO NIEKWALIFIKUJĄCE SIĘ DO PROGRAMU KARCZOWANIA WINOROŚLI (O KTÓRYCH MOWA W ART. 85U UST. 1, 2 I 5)*(w hektarach)*

Państwo członkowskie	Całkowita powierzchnia obsadzona winoroślą	Obszary, o których mowa w art. 85u ust. 5
BG	135 760	4 073
CZ	19 081	572
DE	102 432	3 073
EL	69 907	2 097
ES	1 099 765	32 993
FR	879 859	26 396
IT	730 439	21 913
CY	15 023	451
LU	1 299	39
HU	85 260	2 558
MT	910	27
AT	50 681	1 520
PT	238 831	7 165
RO	178 101	5 343
SI	16 704	501
SK	21 531	646

▼B*ZALĄCZNIK XI***▼M1**

A.I. Podział maksymalnej ilości gwarantowanej długiego włókna lnianego między państwa członkowskie, o której mowa w art. 94 ust. 1:

Belgia	13 800
Bułgaria	13
Republika Czeska	1 923
Niemcy	300
Estonia	30
Hiszpania	50
Francja	55 800
Łotwa	360
Litwa	2 263
Niderlandy	4 800
Austria	150
Polska	924
Portugalia	50
Rumunia	42
Słowacja	73
Finlandia	200
Szwecja	50
Zjednoczone Królestwo	50

A.II. ►**M7** ►**C8** Podział maksymalnej ilości gwarantowanej na każdy rok gospodarczy od 2009/2010 do 2011/2012 krótkiego włókna lnianego i włókna konopnego między państwa członkowskie, o której mowa w art. 94 ust. 1a ◀ ◀

Ilość, o której mowa w art. 94 ust. 1a, rozdziela się w formie:

a) krajowych ilości gwarantowanych dla następujących państw członkowskich:

Belgia	10 350
Bułgaria	48
Republika Czeska	2 866
Niemcy	12 800
Estonia	42
Hiszpania	20 000
Francja	61 350
Łotwa	1 313
Litwa	3 463
Węgry (*)	2 061
Niderlandy	5 550
Austria	2 500
Polska	462
Portugalia	1 750
Rumunia	921
Słowacja	189
Finlandia	2 250
Szwecja	2 250
Zjednoczone Królestwo	12 100

(*) Krajowa ilość gwarantowana ustanowiona dla Węgier dotyczy wyłącznie włókna konopnego.

▼ M7▼ C8

- b) 5 000 ton rozdzielonych pomiędzy poszczególne krajowe ilości gwarantowane Danii, Irlandii, Grecji, Włoch i Luksemburga na każdy rok gospodarczy od 2009/2010 do 2011/2012. Taki podział jest ustalany na podstawie wielkości obszarów, których dotyczyła jedna z umów lub zobowiązanie, o których mowa w art. 91 ust. 1.

▼ M1

- A.III. Strefy kwalifikujące się do objęcia pomocą, o której mowa w art. 94a

Strefa I

1. Obszar Niderlandów.
2. Następujące gminy belgijskie: Assenede, Beveren-Waas, Blankenberge, Bredene, Brugge, Damme, De Haan, De Panne, Diksmuide (z wyłączeniem Vladzlo i Woumen), Gistel, Jabbeke, Knokke-Heist, Koksijde, Lo-Reninge, Middelkerke, Nieuwpoort, Oostende, Oudenburg, Sint-Gillis-Waas (tylko Meerdonk), Sint-Laureins, Veurne i Zuienkerke.

Strefa II

1. Obszary Belgii niewłączone do strefy I.
2. Następujące obszary Francji:
 - departament Nord,
 - okręgi Béthune, Lens, Calais, Saint-Omer i kanton Marquise w departamencie Pas-de-Calais,
 - okręgi Saint-Quentin i Vervins w departamencie Aisne,
 - okręg Charleville-Mézières w departamencie Ardennes.

▼ B

- B. Podział maksymalnej gwarantowanej ilości między państwa członkowskie, o którym mowa w art. 89

Państwa członkowskie	w tonach
Unia Gospodarcza Belgii i Luksemburga (BLEU)	8 000
Republika Czeska	27 942
Dania	334 000
Niemcy	421 000
Grecja	37 500
Hiszpania	1 325 000
Francja	1 605 000
Irlandia	5 000
Włochy	685 000
Litwa	650
Węgry	49 593
Niderlandy	285 000
Austria	4 400
Polska	13 538
Portugalia	30 000
Słowacja	13 100
Finlandia	3 000
Szwecja	11 000
Zjednoczone Królestwo	102 000

▼ M3

ZAŁĄCZNIK XIa

WPROWADZANIE DO OBROTU WOŁOWINY POCHODZĄCEJ OD BYDŁA W WIEKU DO DWUNASTU MIESIĘCY ZGODNIE Z ART. 113B**I. Definicja**

Do celów niniejszego załącznika „mięso” oznacza wszystkie tusze, mięso z kośćmi i bez kości, podroby krojone lub niekrojone przeznaczone do spożycia, pochodzące od bydła w wieku do dwunastu miesięcy, świeże, mrożone lub głęboko mrożone, bez względu na to, czy są one opakowane lub paczkowane, czy nie.

II. Klasyfikacja w rzeźni wołowiny pochodzącej od bydła w wieku do dwunastu miesięcy

W czasie uboju bydło w wieku do dwunastu miesięcy jest przydzielane przez pracowników ubojni, pod kontrolą właściwego organu, o którym mowa w pkt VII ppkt 1 niniejszego załącznika, do jednej z dwu następujących kategorii:

- A) kategoria V: bydło w wieku do ośmiu miesięcy lub ośmiomiesięczne
Litera identyfikacyjna kategorii: V;
- B) kategoria Z: bydło w wieku powyżej ośmiu miesięcy i do dwunastu miesięcy lub dwunastomiesięczne
Litera identyfikacyjna kategorii: Z.

Klasyfikację przeprowadza się na podstawie informacji zawartych w towarzyszącym bydłu paszporcie lub, w przypadku braku paszportu, na podstawie informacji zawartych w skomputeryzowanej bazie danych wymienionej w art. 5 rozporządzenia (WE) nr 1760/2000 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 lipca 2000 r. ustanawiającego system identyfikacji i rejestracji bydła i dotyczącego etykietowania wołowiny i produktów z wołowiny (*).

(*) Dz.U. L 204 z 11.8.2000, s. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Rady (WE) 1791/2006 (Dz.U. L 363 z 20.12.2006, s. 1).

III. Opisy produktów rynkowych

- Opis produktów rynkowych to nazwa, pod którą sprzedawany jest produkt spożywczy, w rozumieniu art. 5 ust. 1 dyrektywy 2000/13/WE.
- Mięso od bydła w wieku do dwunastu miesięcy jest wprowadzane do obrotu w państwach członkowskich wraz z następującym(-ymi) opisem(-ami) produktu rynkowego ustalonym(-ymi) dla poszczególnych państw członkowskich:

A) w odniesieniu do bydła należącego do kategorii V:

Państwo wprowadzenia do obrotu	Opis produktu rynkowego, jaki należy zastosować
Belgia	veau, viande de veau/kalfsvlees/ Kalbfleisch
Bułgaria	месо от малки телета
Republika Czeska	telecí
Dania	lyst kalvekød
Niemcy	Kalbfleisch
Estonia	vasikaliha
Grecja	μοσχάρι γάλακτος
Hiszpania	ternera blanca, carne de ternera blanca

▼ M3

Państwo wprowadzenia do obrotu	Opis produktu rynkowego, jaki należy zastosować
Francja	veau, viande de veau

▼ M19

Chorwacja	teletina
-----------	----------

▼ M3

Irlandia	veal
Włochy	vitello, carne di vitello
Cypr	μοσχάρι γάλακτος
Łotwa	teļa gaļa
Litwa	veršiena
Luksemburg	veau, viande de veau/Kalbfleisch
Węgry	borjúhús
Malta	vitella
Niderlandy	kalfsvlees
Austria	Kalbfleisch
Polska	ciełęcina
Portugalia	vitela
Rumunia	carne de vițel
Słowenia	teletina
Słowacja	teľacie mäso
Finlandia	vaalea vasikanliha/ljust kalvkött
Szwecja	ljust kalvkött
Zjednoczone Królestwo	veal

B) w odniesieniu do bydła należącego do kategorii Z:

Państwo wprowadzenia do obrotu	Opis produktu rynkowego, jaki należy zastosować
Belgia	jeune bovin, viande de jeune bovin/jongrundvlees/Jungrindfleisch
Bułgaria	теленко месо
Republika Czeska	hovězí maso z mladého skotu
Dania	kalvekød
Niemcy	Jungrindfleisch
Estonia	noorloomaliha
Grecja	vealό μοσχάρι
Hiszpania	ternera, carne de ternera
Francja	jeune bovin, viande de jeune bovin

▼ M19

Chorwacja	mlada junetina
-----------	----------------

▼ M3

Irlandia	rosé veal
Włochy	vitellone, carne di vitellone
Cypr	vealό μοσχάρι
Łotwa	jaunlopa gaļa
Litwa	jautiena

▼ **M3**

Państwo wprowadzenia do obrotu	Opis produktu rynkowego, jaki należy zastosować
Luksemburg	jeune bovin, viande de jeune bovin/Jungrindfleisch
Węgry	növendék marha húsa
Malta	vitellun
Niderlandy	rosé kalfsvlees
Austria	Jungrindfleisch
Polska	młoda wołowina
Portugalia	vitelão
Rumunia	carne de tineret bovin
Słowenia	meso težjih telet
Słowacja	mäso z mladého dobytku
Finlandia	vasikanliha/kalvkött
Szwecja	kalvkött
Zjednoczone Królestwo	beef

- Opisy produktów rynkowych, o których mowa w pkt 2, mogą być uzupełnione informacją o nazwie lub oznaczeniu danych kawałków mięsa lub podrobów.
- Opisów produktów rynkowych ujętych w wykazie dla kategorii V zawartym w tabeli zamieszczonej w ppkt 2 lit. A) oraz wszelkich nowych nazw wywodzących się od tych opisów używa się wyłącznie wtedy, gdy spełnione są wszystkie wymogi zawarte w niniejszym załączniku.

W szczególności nie należy używać określeń „vetu”, „teleci”, „Kalb”, „μοσχάρι”, „ternera”, „kalv”, „veal”, „vittello”, „vitella”, „kalf”, „vitela” i „teletina” w opisie produktów rynkowych w odniesieniu do mięsa pochodzącego od bydła w wieku starszym niż dwanaście miesięcy ani też wymieniać ich na etykietach.

IV. **Obowiązkowe informacje na etykietach**

- Bez uszczerbku dla art. 3 ust. 1 dyrektywy 2000/13/WE i art. 13, 14 i 15 rozporządzenia (WE) nr 1760/2000 na każdym etapie produkcji i wprowadzania do obrotu etykiety mięsa od bydła w wieku do dwunastu miesięcy zawierają następujące informacje zamieszczane przez podmioty:

▼ **C5**

- wiek zwierzęcia przy uboju wskazany, w zależności od przypadku, jako „wiek przy uboju: do 8 miesięcy” w przypadku bydła do ośmiu miesięcy lub „wiek przy uboju: powyżej 8 miesięcy i do 12 miesięcy” w przypadku bydła powyżej ośmiu miesięcy, lecz nie starszego niż dwunastomiesięczne.

▼ **M3**

- opis produktu rynkowego zgodnie z pkt III niniejszego załącznika.

Jednak w drodze odstępstwa od lit. a) podmioty mogą, na każdym etapie produkcji i wprowadzania do obrotu, z wyjątkiem sprzedaży konsumentowi końcowemu, zastąpić wiek zwierzęcia przy uboju literą identyfikującą kategorię przewidzianą w pkt II niniejszego załącznika.

- W odniesieniu do mięsa od bydła w wieku do dwunastu miesięcy, sprzedawanego bez opakowania w miejscach sprzedaży detalicznej konsumentowi końcowemu, państwa członkowskie ustanawiają szczególne przepisy, według których podawane są informacje, o których mowa w ust. 1.

V. **Nieobowiązkowe informacje na etykietach**

Podmioty mogą uzupełniać informacje obowiązkowe, o których mowa w pkt IV, zatwierdzonymi nieobowiązkowymi informacjami zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 16 lub 17 rozporządzenia (WE) nr 1760/2000.

▼ M3**VI. Rejestracja**

Na każdym etapie produkcji i wprowadzania do obrotu mięsa od bydła w wieku do dwunastu miesięcy przedsiębiorcy, w celu zagwarantowania dokładności danych zawartych na etykiecie, o których mowa w pkt IV i V, rejestrują w szczególności następujące informacje:

- a) numer identyfikacyjny i datę narodzin zwierząt, wyłącznie na szczepku ubojni;
- b) numer referencyjny wskazujący związek, z jednej strony, między identyfikacją zwierząt, z których pochodzi mięso a, z drugiej strony, opisem produktu rynkowego, wiekiem przy uboju i literą identyfikacyjną kategorii znajdującą się na etykiecie mięsa;
- c) datę przybycia zwierząt i mięsa do zakładu i ich odesłania z zakładu, aby możliwe było stwierdzenie związku między nimi.

VII. Kontrole urzędowe

1. Przed dniem 1 lipca 2008 r. państwa członkowskie wyznaczają właściwy organ lub organy odpowiedzialne za kontrole dotyczące stosowania art. 113b i niniejszego załącznika oraz informują o tym Komisję.
2. Kontrole urzędowe przeprowadzane są przez właściwy organ lub właściwe organy zgodnie z przepisami ogólnymi określonymi w rozporządzeniu (WE) nr 882/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie kontroli urzędowych przeprowadzanych w celu sprawdzenia zgodności z prawem paszowym i żywnościowym oraz regułami dotyczącymi zdrowia zwierząt i dobrostanu zwierząt (*).
3. Komisja wspólnie z właściwymi organami sprawdza, czy państwa członkowskie przestrzegają przepisów art. 113b i przepisów niniejszego załącznika.
4. Eksperti Komisji przeprowadzają, jeśli jest to wymagane, wspólnie z odpowiednimi właściwymi organami i, w zależności od przypadku, z ekspertami państw członkowskich, kontrole na miejscu w celu upewnienia się, czy przepisy art. 113b i przepisy niniejszego załącznika są stosowane.
5. Państwo członkowskie, na którego terenie przeprowadzana jest kontrola, zapewnia Komisji wszelką pomoc niezbędną do przeprowadzenia kontroli.

(*) Dz.U. L 165 z 30.4.2004, s. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 180/2008 (Dz.U. L 56 z 29.2.2008, s. 4).

VIII. Mięso przywożone z państw trzecich

1. Mięso od bydła w wieku do dwunastu miesięcy, sprowadzone z państw trzecich, jest wprowadzane do obrotu na rynku Wspólnoty zgodnie z przepisami art. 113b i niniejszego załącznika.
2. Podmiot gospodarczy z państwa trzeciego, zamierzający wprowadzić do obrotu na rynku Wspólnoty mięso, o którym mowa w pkt 1, poddaje swoją działalność pod kontrolę właściwego organu wyznaczonego przez to państwo lub, w razie jego braku, pod kontrolę niezależnego organu zewnętrznego. Niezależny organ zewnętrzny musi przedstawić wszelkie gwarancje poszanowania warunków ustanowionych przez europejską normę EN 45011 lub ISO/IEC 65 („Wymagania ogólne dotyczące jednostek prowadzących systemy certyfikacji wyrobów”).
3. Wyznaczony właściwy organ lub, w razie potrzeby, niezależny organ zewnętrzny zapewnia przestrzeganie wymogów art. 113b i niniejszego załącznika.

▼ M3**IX. Kary**

Bez uszczerbku dla odrębnych przepisów, które mogą zostać przyjęte przez Komisję zgodnie z art. 194 niniejszego rozporządzenia, państwa członkowskie ustanawiają przepisy w sprawie kar obowiązujących w przypadkach naruszeń przepisów art. 113b i niniejszego załącznika oraz podejmują wszelkie niezbędne działania dla zapewnienia ich stosowania. Przewidziane sankcje są skuteczne, proporcjonalne i odstrasżające. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o tych przepisach najpóźniej do dnia 1 lipca 2009 r. i bezzwłocznie powiadamiają ją o kolejnych zmianach mających na nie wpływ.

▼ **M10***ZAŁĄCZNIK XIb***KATEGORIE PRODUKTÓW WINIARSKICH****1. Wino**

Wino jest produktem otrzymywanym wyłącznie w drodze całkowitej lub częściowej fermentacji alkoholowej świeżych winogron, rozgniatanych lub nie, lub moszczu gronowego.

Wino:

- a) posiada, bez względu na to, czy zastosowano procesy określone w załączniku XVa pkt B, rzeczywistą zawartość alkoholu nie mniejszą niż 8,5 % obj., przy założeniu, że wino to było wyprodukowane wyłącznie z winogron zebranych w strefach uprawy winorośli A i B, o których mowa w dodatku do niniejszego załącznika, oraz nie mniejszą niż 9 % obj., jeśli było wyprodukowane z winogron zebranych w innych strefach uprawy winorośli;
- b) posiada, na zasadzie odstępstwa od stosowanej w innych okolicznościach minimalnej rzeczywistej zawartości alkoholu, w przypadku gdy ma chronioną nazwę pochodzenia lub chronione oznaczenie geograficzne, bez względu na to, czy zastosowano procesy określone w załączniku XVa pkt B, rzeczywistą zawartość alkoholu nie mniejszą niż 4,5 % obj.;
- c) posiada całkowitą zawartość alkoholu nie większą niż 15 % obj. Jednakże w drodze odstępstwa:
 - górny limit całkowitej zawartości alkoholu może osiągnąć do 20 % obj. dla win, które zostały wyprodukowane bez wzbogacenia, z pewnych obszarów uprawy winorośli we Wspólnocie, które mają być określone przez Komisję zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 195 ust. 4,
 - górny limit całkowitej zawartości alkoholu może przekroczyć 15 % obj. dla win o chronionej nazwie pochodzenia, które zostały wyprodukowane bez wzbogacania;
- d) posiada, z zastrzeżeniem odstępstw, które mogą być przyjęte przez Komisję zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 195 ust. 4, całkowitą zawartość kwasowości wyrażonej jako kwas winowy nie mniejszą niż 3,5 grama na litr lub 46,6 miliekwiwaleńców na litr.

„Retsina” to wino produkowane wyłącznie na obszarze geograficznym Grecji przy użyciu moszczu winogronowego poddanego obróbce przy zastosowaniu żywicy z sosny Aleppo. Stosowanie żywicy sosny Aleppo jest dozwolone wyłącznie do wyrobu wina typu „Retsina” na warunkach określonych w mających zastosowanie przepisach greckich.

W drodze odstępstwa od lit. b) „Tokaji eszencia” i „Tokajská esencia” są uznawane za wino.

2. Młode wino w trakcie fermentacji

Młode wino w trakcie fermentacji to wino, w którym fermentacja alkoholowa nie została jeszcze zakończona i które nie jest jeszcze oddzielone od swojego osadu.

3. Wino likierowe

Wino likierowe to produkt:

- a) o rzeczywistej zawartości alkoholu nie mniejszej niż 15 % obj. i nie większej niż 22 % obj.;
- b) posiadający całkowitą zawartość alkoholu nie mniejszą niż 17,5 % obj., z wyjątkiem niektórych win likierowych o nazwie pochodzenia lub oznaczeniu geograficznym umieszczonych w wykazie, który zostanie przygotowany przez Komisję zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 195 ust. 4;
- c) otrzymywany z:
 - moszczu winogronowego w czasie fermentacji,
 - wina,
 - połączenia wyżej wymienionych produktów, lub

▼ M10

- moszczu winogronowego lub jego mieszaniny z winem, w przypadku win likierowych, które zostaną określone przez Komisję zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 195 ust. 4, o chronionej nazwie pochodzenia lub chronionym oznaczeniu geograficznym;
- d) posiadający początkową naturalną zawartość alkoholu nie mniejszą niż 12 % obj., z wyjątkiem pewnych win likierowych o nazwie pochodzenia lub chronionym oznaczeniu geograficznym umieszczonych w wykazie, który zostanie przygotowany przez Komisję zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 195 ust. 4;
- e) do którego dodano:
 - (i) indywidualnie lub w połączeniu:
 - alkohol neutralny pochodzenia winnego, w tym alkohol wyprodukowany w drodze destylacji suszonych winogron mający rzeczywistą zawartość alkoholu nie mniejszą niż 96 % obj.,
 - wino lub destylat suszonych winogron mający rzeczywistą zawartość alkoholu nie mniejszą niż 52 % obj. i nie większą niż 86 % obj.;
 - (ii) w połączeniu z jednym lub większą liczbą następujących produktów:
 - zagęszczony moszcz winogronowy,
 - połączenie jednego z produktów, o których mowa w lit. e) ppkt (i) z moszczem winogronowym, o którym mowa w lit. c) tiret pierwsze i czwarte.
- f) do którego, w drodze odstępstwa od lit. e), dodano, w przypadku pewnych win likierowych o chronionej nazwie pochodzenia lub chronionym oznaczeniu geograficznym umieszczonych w wykazie, który zostanie przygotowany przez Komisję zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 195 ust. 4:
 - (i) którykolwiek z produktów wymienionych w lit. e) ppkt (i), indywidualnie lub w połączeniu; lub
 - (ii) jeden lub więcej spośród następujących produktów:
 - alkohol winny lub alkohol z suszonych winogron o rzeczywistej zawartości alkoholu nie mniejszej niż 95 % obj. i nie większej niż 96 % obj.,
 - napój spirytusowy destylowany z wina lub z wycieków z winogron o rzeczywistej zawartości alkoholu nie mniejszej niż 52 % obj. i nie większej niż 86 % obj.,
 - napój spirytusowy destylowany z suszonych winogron o rzeczywistej zawartości alkoholu nie mniejszej niż 52 % obj. i mniejszej niż 94,5 % obj.; oraz
 - (iii) jeden lub więcej spośród następujących produktów, w stosownych przypadkach:
 - częściowo sfermentowany moszcz winogronowy otrzymany z suszonych winogron,
 - zagęszczony moszcz winogronowy otrzymany przez zastosowanie nagrzania bezpośredniego zgodnego, z wyjątkiem tej operacji, z definicją zagęszczonego moszczu gronowego,
 - zagęszczony moszcz winogronowy,
 - połączenie jednego lub większej liczby produktów wymienionych w lit. f) ppkt (ii) z moszczem winogronowym, o którym mowa w lit. c) tiret pierwsze i czwarte.

4. Wino musujące

Wino musujące to produkt:

- a) otrzymywany z pierwszej lub drugiej fermentacji alkoholowej:
 - ze świeżych winogron,
 - z moszczu winogronowego, lub
 - z wina;

▼ M10

- b) który przy otwarciu zbiornika wydziela ditlenek węgla powstały wyłącznie w wyniku fermentacji;
- c) który charakteryzuje się spowodowanym obecnością ditlenku węgla w roztworze nadciśnieniem, nie mniejszym niż 3 bary, gdy znajduje się w zamkniętych zbiornikach w temperaturze 20 °C; oraz
- d) w przypadku którego całkowita zawartość alkoholu cuvées przeznaczonych dla jego przygotowania jest nie mniejsza niż 8,5 % obj.

5. Gatunkowe wino musujące

Gatunkowe wino musujące to produkt:

- a) otrzymywany z pierwszej lub drugiej fermentacji alkoholowej:
 - ze świeżych winogron,
 - z moszczu winogronowego, lub
 - z wina;
- b) który przy otwarciu zbiornika wydziela ditlenek węgla powstały wyłącznie w wyniku fermentacji;
- c) który charakteryzuje się spowodowanym obecnością ditlenku węgla w roztworze nadciśnieniem, nie mniejszym niż 3,5 bara, gdy znajduje się w zamkniętych zbiornikach w temperaturze 20 °C; oraz
- d) w przypadku którego całkowita zawartość alkoholu cuvées przeznaczonych dla jego przygotowania jest nie mniejsza niż 9 % obj.

6. Gatunkowe aromatyzowane wino musujące

Gatunkowe aromatyzowane wino musujące to gatunkowe wino musujące:

- a) które jest otrzymywane wyłącznie przy wykorzystaniu – podczas tworzenia cuvée – moszczu winogronowego lub moszczu winogronowego w trakcie fermentacji pochodzącego od szczególnych odmian winorośli umieszczonych w wykazie, który zostanie sporządzony przez Komisję, zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 195 ust. 4. Gatunkowe aromatyzowane wina musujące produkowane w tradycyjny sposób przy wykorzystaniu win podczas tworzenia cuvée są określane zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 195 ust. 4;
- b) które charakteryzuje się spowodowanym obecnością ditlenku węgla w roztworze nadciśnieniem, nie mniejszym niż 3 bary, gdy znajduje się w zamkniętych zbiornikach w temperaturze 20 °C;
- c) którego rzeczywista zawartość alkoholu nie może być mniejsza niż 6 % obj.; oraz
- d) którego całkowita zawartość alkoholu nie może być mniejsza niż 10 % obj.

Komisja przyjmuje zgodnie z procedurą określoną w art. 195 ust. 4 szczegółowe zasady dotyczące innych dodatkowych cech szczególnych lub warunków produkcji i obrotu.

7. Wino musujące gazowane

Wino musujące gazowane to produkt, który:

- a) jest otrzymywany z wina nieposiadającego chronionej nazwy pochodzenia lub chronionego oznaczenia geograficznego;
- b) wydziela przy otwarciu zbiornika ditlenek węgla powstały wyłącznie lub częściowo w wyniku dodania do wina tego gazu; oraz
- c) charakteryzuje się nadciśnieniem spowodowanym obecnością ditlenku węgla w roztworze, nie mniejszym niż 3 bary, gdy znajduje się w zamkniętych zbiornikach w temperaturze 20 °C.

8. Wino półmusujące

Wino półmusujące to produkt:

▼ M18

- a) otrzymywany z wina, młodego wina w trakcie fermentacji, moszczu winogronowego lub częściowo sfermentowanego moszczu winogronowego, pod warunkiem że produkty te mają całkowitą zawartość alkoholu nie mniejszą niż 9 % obj.;

▼ M10

- b) o rzeczywistej zawartości alkoholu nie mniejszej niż 7 % obj.;
- c) charakteryzujący się nadciśnieniem spowodowanym obecnością ditlenku węgla w roztworze, nie mniejszym niż 1 bar i nie większym niż 2,5 bara, gdy jest przechowywany w temperaturze 20 °C w zamkniętych zbiornikach; oraz

▼ M10

d) umieszczany w zbiornikach sześćdziesięcilitrowych lub mniejszych.

9. Wino półmusujące gazowane

Wino półmusujące gazowane to produkt:

▼ M18

a) otrzymywany z wina, młodego wina w trakcie fermentacji, moszczu winogronowego lub częściowo sfermentowanego moszczu winogronowego;

▼ M10

b) o rzeczywistej zawartości alkoholu nie mniejszej niż 7 % obj. i całkowitej zawartości alkoholu nie mniejszej niż 9 % obj.;

c) charakteryzujący się nadciśnieniem, nie mniejszym niż 1 bar i nie większym niż 2,5 bara, gdy jest przechowywany w temperaturze 20 °C w zamkniętych zbiornikach; ciśnienie to jest wywołane obecnością w roztworze dodanego w całości lub częściowo ditlenku węgla; oraz

d) umieszczany w zbiornikach sześćdziesięcilitrowych lub mniejszych.

10. Moszcz winogronowy

Moszcz winogronowy to produkt w stanie ciekłym otrzymywany ze świeżych winogron w sposób naturalny lub przy zastosowaniu procesów fizycznych. Dopuszczalna rzeczywista zawartość alkoholu w moszczu winogronowym jest nie większa niż 1 % obj.

11. Częściowo sfermentowany moszcz winogronowy

Moszcz winogronowy w trakcie fermentacji to produkt otrzymywany w drodze fermentacji moszczu gronowego o rzeczywistej zawartości alkoholu większej niż 1 % obj., lecz mniejszej niż trzy piąte jego całkowitej objętościowej zawartości alkoholu.

12. Częściowo sfermentowany moszcz gronowy uzyskiwany z suszonych winogron

Moszcz winogronowy w trakcie fermentacji uzyskiwany z suszonych winogron to produkt otrzymywany w drodze częściowej fermentacji moszczu gronowego otrzymanego z suszonych winogron, w którym całkowita zawartość cukru przed fermentacją wynosiła co najmniej 272 gramy na litr oraz którego naturalna i rzeczywista zawartość alkoholu jest nie mniejsza niż 8 % obj. Jednakże niektóre wina, które zostaną określone przez Komisję zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 195 ust. 4, spełniające te wymogi, nie są traktowane jako moszcz gronowy w trakcie fermentacji uzyskiwany z winogron suszonych.

13. Zagęszczony moszcz winogronowy

Zagęszczony moszcz gronowy to moszcz niekarmelizowany otrzymywany w drodze częściowej dehydratacji moszczu gronowego przy użyciu którejkolwiek z dozwolonych metod innej niż bezpośrednie nagrzewanie, prowadzonej w taki sposób, że liczba wskazana przez refraktometr użyty zgodnie z metodą, która zostanie określona zgodnie z art. 120 g, w temperaturze 20 °C nie jest niższa niż 50,9 %.

Dopuszczalna całkowita zawartość alkoholu w zagęszczonym moszczu gronowym jest nie większa niż 1 % obj.

▼ M18**14. Rektyfikowany zagęszczony moszcz winogronowy**

„Rektyfikowany zagęszczony moszcz winogronowy” to

a) produkt w postaci niekarmelizowanej cieczy, który:

(i) otrzymywany jest w drodze częściowej dehydratacji moszczu winogronowego przy użyciu którejkolwiek z dozwolonych metod innej niż bezpośrednie nagrzewanie, prowadzonej w taki sposób, że liczba wskazana przez refraktometr użyty zgodnie z metodą, która zostanie określona zgodnie z art. 120g, w temperaturze 20 °C nie jest niższa niż 61,7 %;

(ii) został poddany dozwolonej obróbce celem odkwaszenia i wyeliminowania wszystkich składników innych niż cukier;

▼ M18

- (iii) posiada następujące właściwości:
- pH nieprzekraczające 5 przy 25 ° w skali Brix,
 - gęstość optyczna na poziomie 425 nm dla grubości 1 cm nieprzekraczająca 0,100 w moszczu gronowym stężonym przy 25 ° w skali Brix,
 - zawartość sacharozy – przy użyciu metody analizy, która zostanie określona – niewykrywalna,
 - indeks Folin-Ciocalteu nieprzekraczający 6,00 przy 25° w skali Brix,
 - dająca się miareczkować kwasowość nieprzekraczająca 15 miliekwiwalentów na kilogram zawartości łącznej cukrów,
 - zawartość dwutlenku siarki nieprzekraczająca 25 miligramów na kilogram zawartości łącznej cukrów,
 - całkowita zawartość kationów nieprzekraczająca 8 miliekwiwalentów na kilogram zawartości łącznej cukrów,
 - przewodność właściwa przy 25 ° w skali Brix i 20 °C nieprzekraczająca 120 mikrosimens/cm,
 - zawartość hydroksymetylofurfurylu nieprzekraczająca 25 miligramów na kilogram zawartości łącznej cukrów,
 - obecność mezoinozitolu;

b) produkt w postaci niekarmelizowanego ciała stałego, który:

- (i) otrzymywany jest w drodze krystalizacji płynnego rektyfikowanego zagęszczonego moszczu winogronowego bez użycia rozpuszczalnika;
- (ii) został poddany dozwolonej obróbce celem odkwaszenia i wyeliminowania wszystkich składników innych niż cukier;
- (iii) posiadający następujące właściwości po rozcieńczeniu w roztworze przy 25 ° w skali Brix:
- pH nieprzekraczające 7,5,
 - gęstość optyczna na poziomie 425 nm dla grubości 1 cm nieprzekraczająca 0,100,
 - zawartość sacharozy – przy użyciu metody analizy, która zostanie określona – niewykrywalna,
 - indeks Folin-Ciocalteu nieprzekraczający 6,00,
 - dająca się miareczkować kwasowość nieprzekraczająca 15 miliekwiwalentów na kilogram zawartości łącznej cukrów,
 - zawartość dwutlenku siarki nieprzekraczająca 10 miligramów na kilogram zawartości łącznej cukrów,
 - całkowita zawartość kationów nieprzekraczająca 8 miliekwiwalentów na kilogram zawartości łącznej cukrów,
 - przewodność właściwa w 20 °C nieprzekraczająca 120 mikrosimens/cm,
 - zawartość hydroksymetylofurfurylu nieprzekraczająca 25 miligramów zawartości łącznej cukrów,
 - obecność mezoinozitolu.

Dopuszczalna rzeczywista zawartość alkoholu w rektyfikowanym zagęszczonym moszczu winogronowym jest nie większa niż 1 % obj.

▼ M10**15. Wino z suszonych winogron**

Wino z suszonych winogron to produkt:

- a) produkowany bez wzbogacania, z winogron pozostawionych na słońcu lub w cieniu w celu częściowej dehydratacji;
- b) o całkowitej zawartości alkoholu wynoszącej co najmniej 16 % obj., a rzeczywistej zawartości alkoholu – co najmniej 9 % obj.; oraz
- c) o naturalnej zawartości alkoholu wynoszącej co najmniej 16 % obj. (czyli 272 gramów cukru na litr).

▼ **M10**

16. Wino z przejrzalnych winogron

Wino z przejrzalnych winogron to produkt:

- a) produkowany bez wzbogacania;
- b) o naturalnej zawartości alkoholu większej niż 15 % obj.; oraz
- c) o całkowitej zawartości alkoholu nie mniejszej niż 15 % obj. i rzeczywistej zawartości alkoholu nie mniejszej niż 12 % obj.

Państwa członkowskie mogą ustalić okres dojrzewania dla tego produktu.

17. Ocet winny

Ocet winny to ocet:

- a) otrzymywany wyłącznie w drodze kwaśnej fermentacji wina; oraz
- b) o całkowitej kwasności, wyrażonej jako kwas octowy, nie mniejszej niż 60 gramów na litr.

▼ M10*Dodatek do Załącznika XIb*

Strefy uprawy winorośli

Strefy uprawy winorośli są następujące:

1. Strefa uprawy winorośli A obejmuje:
 - a) w Niemczech: obszary uprawy winorośli inne niż obszary uprawy winorośli wymienione w ust. 2 lit. a);
 - b) w Luksemburgu: luksemburski region uprawy winorośli;
 - c) na terytorium Belgii, Danii, Irlandii, Niderlandów, Polski, Szwecji i Zjednoczonego Królestwa: obszary uprawy winorośli w tych krajach;
 - d) w Republice Czeskiej: region uprawy winorośli Čechy.
2. Strefa uprawy winorośli B obejmuje:
 - a) w Niemczech: obszary położone w regionie Baden, na których znajdują się uprawy winorośli;
 - b) we Francji: obszary, na których znajdują się uprawy winorośli, które nie zostały wymienione w niniejszym załączniku, oraz te znajdujące się na terytoriach następujących departamentów:
 - w Alzacji: Bas-Rhin, Haut-Rhin,
 - w Lotaryngii: Meurthe-et-Moselle, Meuse, Moselle, Vosges,
 - w Szampanii: Aisne, Aube, Marne, Haute-Marne, Seine-et-Marne,
 - w Jurze: Ain, Doubs, Jura, Haute-Saône,
 - w Sabaudii: Savoie, Haute-Savoie, Isère (Commune de Chapareil-lan),
 - w Val de Loire: Cher, Deux-Sèvres, Indre, Indre-et-Loire, Loir-et-Cher, Loire-Atlantique, Loiret, Maine-et-Loire, Sarthe, Vendée, Vienne i obszary uprawy winorośli w okręgu Cosne-sur-Loire w departamencie Nièvre;
 - c) w Austrii: austriacki obszar uprawy winorośli;
 - d) w Republice Czeskiej: region uprawy winorośli Morawa oraz obszary uprawy winorośli niewymienione w ust. 1 lit. d);
 - e) w Słowacji: obszary uprawy winorośli położone w następujących regionach: Malokarpatská vinohradnícka oblasť, Južnoslovenská vinohradnícka oblasť, Nitrianska vinohradnícka oblasť, Stredoslovenská vinohradnícka oblasť, Východoslovenská vinohradnícka oblasť oraz obszary uprawy winorośli niewymienione w ust. 3 lit. f);
 - f) w Słowenii: obszary uprawy winorośli położone w następujących regionach:
 - w regionie Podravje: Štajerska Slovenija, Prekmurje,
 - w regionie Posavje: Bizeljsko Sremič, Dolenjska i Bela krajina oraz obszary uprawy winorośli niewymienione w ust. 4 lit. d);
 - g) w Rumunii: obszar Podişul Transilvaniei;
 - h) w Chorwacji: obszary uprawy winorośli położone w następujących subregionach: Moslavina, Prigorje-Bilogora, Plešivica, Pokuplje oraz Zagorje-Medimurje.

▼ A1**▼ M10**

3. Strefa uprawy winorośli C I obejmuje:
 - a) we Francji: obszary uprawy winorośli:
 - w następujących departamentach: Allier, Alpes-de-Haute-Provence, Hautes-Alpes, Alpes-Maritimes, Ariège, Aveyron, Cantal, Charente, Charente-Maritime, Corrèze, Côte-d'Or, Dordogne, Haute-Garonne, Gers, Gironde, Isère (z wyjątkiem gminy Chapareil-lan), Landes, Loire, Haute-Loire, Lot, Lot-et-Garonne, Lozère, Nièvre (z wyjątkiem okręgu Cosne-sur-Loire), Puy-de-Dôme, Pyrénées-Atlantiques, Hautes-Pyrénées, Rhône, Saône-et-Loire, Tarn, Tarn-et-Garonne, Haute-Vienne, Yonne,
 - obszary położone w okręgach Valence i Die i w departamentach Drôme (z wyjątkiem kantonów Dieulefit, Loriol, Marsanne i Montelimar),

▼ M10

- w okręgu Tournon, w kantonach Antraigues, Burzet, Coucouron, Montpezat-sous-Bauzon, Privas, Saint-Etienne de Lugdarès, Saint-Pierre-ville, Valgorge i la Voult-sur-Rhône w departamencie Ardèche;
- b) we Włoszech: obszary uprawy winorośli w regionie Valle d'Aosta i prowincjach Sondrio, Bolzano, Trento i Belluno;
- c) w Hiszpanii: obszary uprawy winorośli w prowincjach A Coruña, Asturias, Cantabria, Guipúzcoa i Vizcaya;
- d) w Portugalii: obszary uprawy winorośli w tej części regionu Norte, która pokrywa się z określonym obszarem produkcji wina „Vinho Verde” oraz „Concelhos de Bombarral, Lourinhã, Mafra e Torres Vedras” (z wyjątkiem „Freguesias da Carvoeira e Dois Portos”) należące do „Região vitícola da Extremadura”;
- e) na Węgrzech: wszystkie obszary uprawy winorośli;
- f) w Słowacji: obszary uprawy winorośli w Tokajská Vinohradnícka oblasť;
- g) obszary uprawy winorośli niewymienione w ust. 2 lit. g) lub ust. 4 lit. f);

▼ A1

- h) w Chorwacji: obszary uprawy winorośli położone w następujących subregionach: Hrvatsko Podunavlje oraz Slavonija.

▼ M10

4. Strefa uprawy winorośli C II obejmuje:
 - a) we Francji: obszary uprawy winorośli:
 - w następujących departamentach: Aude, Bouches-du-Rhône, Gard, Hérault, Pyrénées-Orientales (z wyjątkiem kantonów Olette i Arles-sur-Tech), Vaucluse,
 - w części departamentu Var graniczącego na południu z północną granicą gmin Evenos, le Beausset, Sollies-Toucas, Cuers, Puget-Ville, Collobrières, La Garde-Freinet, Pland-de-la-Tour i Sainte-Maxime,
 - w okręgu Nyons i kantonach Loir-sur-Drôme w departamencie Drôme,
 - w częściach departamentu Ardèche niewymienionych w ust. 3 lit. a);
 - b) we Włoszech: obszary uprawy winorośli położone w następujących regionach: Abruzzo, Campania, Emilia-Romagna, Friuli-Venezia Giulia, Lazio, Liguria, Lombardia z wyłączeniem prowincji Sondrio, Marche, Molise, Piemont, Toscana, Umbria, Veneto z wyłączeniem prowincji Belluno, włączywszy wyspy należące do tych regionów, takie jak Elba oraz inne wyspy archipelagu należące do Toskanii, wyspy Ponzie, Capri i Ischia;
 - c) w Hiszpanii, obszary uprawy winorośli położone w następujących prowincjach:
 - Lugo, Orense, Pontevedra,
 - Ávila (z wyłączeniem okręgów administracyjnych, które odnoszą się do określonego wina „comarca” w Cebreros), Burgos, León, Palencia, Salamanca, Segovia, Soria, Valladolid, Zamora,
 - La Rioja,
 - Álava,
 - Navarra,
 - Huesca,
 - Barcelona, Girona, Lleida,
 - położone w tej części prowincji Zaragoza, która jest położona na północ od rzeki Ebro,
 - w okręgach administracyjnych prowincji Tarragona objętych nazwą pochodzenia Penedés,
 - w tej części prowincji Tarragona, która pokrywa się z okręgiem administracyjnym (comarca) Conca de Barberá, będącym okręgiem winiarskim;

▼ **M10**

- d) w Słowenii: obszary uprawy winorośli położone w następujących regionach: Brda lub Goriška Brda, Vipavska dolina lub Vipava, Kras i Slovenska Istra;
- e) w Bułgarii: obszary uprawy winorośli położone w następujących regionach: Dunawska Ravnina (Дунавска равнина), Czernomorski Rajon (Черноморски район), Rozova Dolina (Розова долина);
- f) w Rumunii: obszary uprawy winorośli położone w następujących regionach: Dealurile Buzăului, Dealu Mare, Severinului oraz Plaiurile Drâncei, Colinele Dobrogei, Terasele Dunării, region południowy, w tym regiony piaszczyste i inne sprzyjające regiony;

▼ **A1**

- g) w Chorwacji: obszary uprawy winorośli położone w następujących subregionach: Hrvatska Istra, Hrvatsko primorje, Dalmatinska zagora, Sjeverna Dalmacija oraz Srednja i Južna Dalmacija.

▼ **M10**

5. Strefa uprawy winorośli C III a) obejmuje:
 - a) w Grecji, obszary uprawy winorośli położone w następujących nomoi: Florina, Imathia, Kilkis, Grevena, Larisa, Ioannina, Levkas, Akhaia, Messinia, Arkadia, Korinthia, Iraklio, Khania, Rethimni, Samos, Lasithi i wyspa Thira (Santorini);
 - b) na Cyprze: obszary uprawy winorośli położone na wzniesieniach powyżej 600 m;
 - c) w Bułgarii: obszary uprawy winorośli niewymienione w ust. 4 lit. e).
6. Strefa uprawy winorośli C III b) obejmuje:
 - a) we Francji: obszary uprawy winorośli:
 - w departamentach Korsyki,
 - w części departamentu Var położonej pomiędzy morzem a granicą gmin (które są także włączone) Evenos, Le Beausset, Solliès-Toucas, Cuers, Puget-Ville, Collobrières, La Garde-Freinet, Plan-de-la-Tour i Sainte Maxime,
 - położone w kantonach Olette i Arles-sur-Tech w departamencie Pyrénées-Orientales;
 - b) we Włoszech: obszary uprawy winorośli położone w następujących regionach: Calabria, Basilicata, Puglia, Sardinia i Sicilia, włączywszy wyspy należące do tych regionów, takie jak Pantelleria i Lipari, Egadi oraz wyspy Pelagie;
 - c) w Grecji: obszary uprawy winorośli niewymienione w ust. 5 lit. a);
 - d) w Hiszpanii: obszary uprawy winorośli niewymienione w ust. 3 lit. c) lub 4 lit. c);
 - e) w Portugalii: obszary uprawy winorośli położone w regionach niewymienionych w ust. 3 lit. d);
 - f) na Cyprze: obszary uprawy winorośli położone na wzniesieniach powyżej 600 m;
 - g) na Malcie: obszary upraw winorośli.
7. Wytyczenie granic terytoriów podlegających jednostkom administracyjnym, o których mowa w niniejszym załączniku, wynika z krajowych przepisów, które weszły w życie dnia 15 grudnia 1981 r., dla Hiszpanii – z krajowych przepisów, które weszły w życie dnia 1 marca 1986 r., a dla Portugalii – z krajowych przepisów, które weszły w życie dnia 1 marca 1998 r.

ZAŁĄCZNIK XII

**DEFINICJE I NAZWY, KTÓRE DOTYCZĄ MLEKA I PRZETWORÓW
MLECZNYCH I O KTÓRYCH MOWA W ART. 114 UST. 1**I. *Definicje:*

Do celów niniejszego załącznika:

- a) „wprowadzanie do obrotu” oznacza posiadanie lub wystawienie w celu sprzedaży, oferowanie na sprzedaż, sprzedaż, dostawę lub każdy inny sposób wprowadzania na rynek;
- b) „nazwa” oznacza nazwę stosowaną na wszystkich etapach wprowadzania do obrotu.

II. *Użycie pojęcia „mleko”*

1. Pojęcie „mleko” oznacza wyłącznie zwykłą wydzielinę z wymion – bez żadnych dodatków ani nie poddaną ekstrakcji – otrzymywaną z co najmniej jednego doju.

Pojęcie „mleko” może jednak być stosowane:

- a) do mleka przetworzonego bez zmiany składu lub do mleka, którego zawartość tłuszczu została znormalizowana na mocy art. 114 ust. 2 w powiązaniu z załącznikiem XIII;
 - b) w połączeniu z wyrazem lub wyrazami oznaczającymi typ, klasę jakości, pochodzenie lub przeznaczenie takiego mleka lub opisującymi technologiczny proces jego przetworzenia lub zmianę składu, której zostało ono poddane, pod warunkiem że zmiana ta jest ograniczona do dodania lub usunięcia naturalnych składników mleka.
2. Do celów niniejszego załącznika pojęcie „przetwory mleczne” oznacza produkty uzyskiwane wyłącznie z mleka, przy założeniu że można dodać substancje konieczne do ich wytworzenia, o ile nie stosuje się ich do zastąpienia – w całości lub w części – jakichkolwiek naturalnych składników mleka.

Wyłącznie dla przetworów mlecznych zarezerwowane są:

a) następujące nazwy:

- (i) serwatka;
- (ii) śmietanka;
- (iii) masło;
- (iv) maślanka;
- (v) masło topione;
- (vi) kazeina;
- (vii) bezwodny tłuszcz mleczny;
- (viii) ser;
- (ix) jogurt;
- (x) kefir;
- (xi) kumys;
- (xii) viili/fil;
- (xiii) smetana;
- (xiv) fil;

▼B

b) nazwy w rozumieniu art. 5 dyrektywy 2000/13/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 marca 2000 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich w zakresie etykietowania, prezentacji i reklamy środków spożywczych ⁽¹⁾ faktycznie stosowane do przetworów mlecznych.

3. Termin „mleko” oraz nazwy stosowane do przetworów mlecznych mogą być stosowane również w połączeniu ze słowem lub słowami oznaczającymi przetwory złożone, których żadna część nie zastępuje ani nie ma w zamierzeniu zastępować żadnego składnika mleka i w których mleko lub produkt mleczny są częścią zasadniczą – zarówno w kategoriach ilości, jak i charakterystyki produktu.
4. Pochodzenie mleka i przetworów mlecznych określonych przez Komisję jest podane, jeżeli nie jest to mleko krowie.

III. *Stosowanie nazw w odniesieniu do produktów konkurencyjnych*

1. Nazwy, o których mowa w pkt II niniejszego załącznika, nie mogą być stosowane do produktów innych niż wymienione w tym punkcie.

Przepis ten nie ma jednak zastosowania do nazw produktów, których dokładny charakter jest oczywisty ze względu na tradycyjne stosowanie, lub kiedy nazwy te są wyraźnie stosowane w celu opisanego charakterystycznej cechy produktu.

2. W odniesieniu do produktów innych niż opisane w pkt II niniejszego załącznika obowiązuje zakaz używania jakiegokolwiek etykiety, jakiegokolwiek dokumentu handlowego, materiału reklamowego, jakiegokolwiek formy reklamy w rozumieniu art. 2 ust. 1 dyrektywy Rady 84/450/EWG z dnia 10 września 1984 r. w sprawie reklamy wprowadzającej w błąd i reklamy porównawczej ⁽²⁾ lub jakiegokolwiek formy prezentacji, które wskazywałyby, implikowały lub sugerowały, że produkt ten jest przetworem mleczarskim.

Jednak w odniesieniu do produktu, który zawiera mleko lub przetwory mleczne, nazwa „mleko” lub nazwy wymienione w pkt II.2 akapit drugi niniejszego załącznika mogą być stosowane tylko do opisanego jego podstawowych surowców i wymienienia jego składników, zgodnie z dyrektywą 2000/13/WE.

IV. *Wykazy produktów; powiadomienia*

1. Państwa członkowskie udostępniają Komisji orientacyjny wykaz produktów, które uznają za odpowiadające na ich terytoriach produktom, o których mowa w pkt III.1 akapit drugi niniejszego załącznika. W razie potrzeby państwa członkowskie uzupełniają później tę listę i informują o tym Komisję.
2. Każdego roku do dnia 1 października państwa członkowskie przedstawiają Komisji sprawozdanie dotyczące zmian na rynku przetworów mlecznych i produktów konkurencyjnych w ramach wykonywania przepisów niniejszego załącznika, tak aby Komisja mogła do dnia 1 marca następnego roku przedstawić sprawozdanie Radzie.

⁽¹⁾ Dz.U. L 109 z 6.5.2000, str. 29. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2003/89/WE (Dz.U. L 308 z 25.11.2003, str. 15).

⁽²⁾ Dz.U. L 250 z 19.9.1984, str. 17. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2005/29/WE (Dz.U. L 149 z 11.6.2005, str. 22).

ZAŁĄCZNIK XIII

WPROWADZANIE DO OBROTU MLEKA PRZEZNACZONEGO DO SPOŻYCIA PRZEZ LUDZI, O KTÓRYM MOWA W ART. 114 UST. 2

I. *Definicje*

Do celów niniejszego załącznika:

- a) „mleko” oznacza produkt pochodzący z doju co najmniej jednej krowy;
- b) „mleko spożywcze” oznacza produkty, o których mowa w pkt III niniejszego załącznika, przeznaczone do dostarczenia konsumentowi bez dalszego przetwarzania;
- c) „zawartość tłuszczu” oznacza stosunek masy cząstek tłuszczu mleka do masy stu cząstek mleka w danym mleku;
- d) „zawartość białka” oznacza stosunek masy cząstek białka do masy stu cząstek mleka w danym mleku (uzyskany przez pomnożenie przez 6,38 całkowitej zawartości azotu w mleku wyrażonej jako procent masy).

II. *Dostawa do końcowego konsumenta lub sprzedaż temu konsumentowi*

1. Jedynie mleko spełniające wymogi określone dla mleka spożywczego może być dostarczane lub sprzedawane bez przetwarzania końcowemu konsumentowi, zarówno bezpośrednio, jak i poprzez pośredników, takich jak restauracje, szpitale, stołówki lub inne podobne placówki zbiorowego żywienia.
2. Nazwy handlowe stosowane do tych produktów są nazwami podanymi w pkt III niniejszego załącznika. Nazwy te stosuje się jedynie do produktów, o których mowa w tym punkcie, bez uszczerbku dla ich stosowania w opisach dotyczących składu.
3. Państwa członkowskie przyjmują środki mające na celu informowanie konsumentów o charakterze i składzie omawianych produktów, w przypadku gdy brak takich informacji może powodować dezorientację.

III. *Mleko spożywcze*

1. Następujące produkty są uznawane za mleko spożywcze:

- a) surowe mleko: mleko, które nie zostało podgrzane w temperaturze powyżej 40 °C lub poddane obróbce mającej równoważny efekt;
- b) mleko pełne: mleko poddane obróbce cieplnej, które jeśli chodzi o zawartość tłuszczu spełnia jeden z następujących wymogów:
 - (i) znormalizowane mleko pełne: mleko o zawartości tłuszczu co najmniej 3,50 % (m/m). Państwa członkowskie mogą jednak przewidzieć dodatkową kategorię mleka pełnego – o zawartości tłuszczu 4,00 % (m/m) lub wyższej;
 - (ii) nieznormalizowane mleko pełne: mleko o zawartości tłuszczu niezmienionej od etapu doju ani przez dodanie lub usunięcie tłuszczu mlecznego ani przez zmieszanie z mlekiem, którego naturalna zawartość tłuszczu została zmieniona. Zawartość tłuszczu nie może być jednak niższa niż 3,50 % (m/m);
- c) mleko częściowo odtuszczone: mleko poddane obróbce cieplnej, którego zawartość tłuszczu została obniżona do nie mniej niż 1,50 % (m/m) i nie więcej niż 1,80 % (m/m);

▼ B

- d) mleko odtłuszczone: mleko poddane obróbce cieplnej, którego zawartość tłuszczu została obniżona do nie więcej niż 0,50 % (m/m).

▼ M3

Mleko poddane obróbce termicznej niespełniające wymogów dotyczących zawartości tłuszczu określonych w akapicie pierwszym lit. b), c) i d) jest uznawane za mleko spożywcze, pod warunkiem że zawartość tłuszczu jest podana na opakowaniu w wyraźny i czytelny sposób za pomocą zwrotu „zawartość tłuszczu ... %”, z dokładnością do jednego miejsca po przecinku. Mleko to nie jest określane jako mleko pełne, częściowo odtłuszczone lub odtłuszczone.

▼ B

2. Bez uszczerbku dla pkt 1 lit. b) ppkt (ii) dozwolone są jedynie następujące zmiany:
 - a) modyfikacja naturalnej zawartości tłuszczu przez usunięcie lub dodanie śmietanki lub dodanie mleka pełnego, mleka częściowo odtłuszczonego lub mleka odtłuszczonego – po to by spełnione zostały wymogi dotyczące zawartości tłuszczu określone dla mleka spożywczego;
 - b) wzbogacenie mleka białkami mleka, solami mineralnymi lub witaminami;
 - c) obniżenie zawartości laktozy przez konwersję na glukozę i galaktozę. Modyfikacje składu mleka wymienione w lit. b) i c) są dopuszczalne tylko wtedy, gdy wzmianka o nich znajduje się na opakowaniu produktu, jest nieusuwalna, łatwa do zauważenia i czytelna. Takie oznakowanie nie zwalnia jednak z obowiązku podania na etykiecie informacji o wartości odżywczej, który to obowiązek został określony w dyrektywie Rady 90/496/EWG z dnia 24 września 1990 r. w sprawie oznaczania wartości odżywczej środków spożywczych ⁽¹⁾. W przypadku gdy dodawane jest białko, zawartość białka we wzbogaconym mleku musi wynosić co najmniej 3,8 % (m/m). Państwa członkowskie mogą jednak wprowadzić ograniczenia lub zakazać modyfikacji składu mleka, o których mowa w lit. b) i c).
3. Mleko spożywcze
 - a) ma temperaturę zamrażania bliską średniej temperaturze zamrażania mleka surowego odnotowanej na obszarze pochodzenia odbieranego mleka;
 - b) ma masę nie mniejszą niż 1 028 g/l w przypadku mleka zawierającego 3,5 % (m/m) tłuszczu w temperaturze 20 °C lub równoważną masę na litr w przypadku mleka mającego inną zawartość tłuszczu;
 - c) zawiera co najmniej 2,9 % (m/m) białka w przypadku mleka zawierającego 3,5 % (m/m) tłuszczu lub równoważną zawartość w przypadku mleka o innej zawartości tłuszczu;

IV. Produkty przywożone

Produkty przywożone do Wspólnoty na sprzedaż jako mleko spożywcze spełniają wymogi niniejszego rozporządzenia.

V. Zastosowanie ma dyrektywa 2000/13/WE, zwłaszcza jeżeli chodzi o przepisy krajowe dotyczące etykietowania mleka spożywczego.**VI. Kontrole i kary oraz sprawozdania z nimi związane**

Bez uszczerbku dla wszelkich przepisów szczegółowych, które Komisja może przyjąć zgodnie z art. 194 niniejszego rozporządzenia, państwa członkowskie przyjmują wszystkie właściwe środki, by monitorować stosowanie niniejszego rozporządzenia, karać za jego naruszanie oraz zapobiegać i przeciwdziałać nadużyciom.

O środkach tych oraz o wszelkich zmianach należy poinformować Komisję w ciągu miesiąca po ich przyjęciu.

⁽¹⁾ Dz.U. L 276 z 6.10.1990, str. 40. Dyrektywa ostatnio zmieniona rozporządzeniem (WE) nr 1882/2003 (Dz.U. L 284 z 31.10.2003, str. 1).

▼B

ZAŁĄCZNIK XIV

▼C1**NORMY HANDLOWE DLA PRODUKTÓW SEKTORÓW JAJ I MIĘSA DROBIOWEGO, O KTÓRYCH MOWA W ART. 116****▼B****A. Normy handlowe dla jaj kur z gatunku *Gallus gallus*****I. Zakres stosowania**

1. Bez uszczerbku dla przepisów części C niniejszego załącznika dotyczącej przepisów regulujących produkcję i wprowadzanie do obrotu jaj wylęgowych i piskląt drobiu hodowlanego przepisy niniejszej części stosuje się w przypadku wprowadzania do obrotu we Wspólnocie jaj produkowanych we Wspólnocie, przywożonych z państw trzecich lub przeznaczonych do wywozu poza Wspólnotę.
2. Państwa członkowskie mogą zwalniać ze spełnienia wymogów przewidzianych w tej części niniejszego załącznika, z wyjątkiem pkt III.3, w przypadku jaj sprzedawanych bezpośrednio konsumentowi końcowemu przez producenta:
 - a) w miejscu produkcji; lub
 - b) na lokalnym rynku publicznym lub w handlu obwoźnym w regionie produkcji danego państwa członkowskiego.

W przypadku przyznania takiego zwolnienia, każdy producent ma możliwość zdecydowania o jego stosowaniu. W przypadku stosowania takiego zwolnienia nie można dokonywać żadnej klasyfikacji według jakości i wagi.

Państwa członkowskie mogą określić, zgodnie z prawem krajowym, definicje terminów: „lokalny rynek publiczny”, „handel obwoźny” oraz „region produkcji”.

II. Klasyfikacja według jakości i wagi

1. Jaja są klasyfikowane według jakości w następujący sposób:
 - klasa A lub „świeże”,
 - klasa B.
2. Jaja klasy A klasyfikuje się także według wagi. Klasyfikacja według wagi nie jest jednak wymagana w przypadku jaj dostarczanych przemysłowi spożywczemu i niespożywczemu.
3. Jaja klasy B są dostarczane wyłącznie przemysłowi spożywczemu i niespożywczemu.

III. Znakowanie jaj

1. Jaja klasy A są znakowane kodem producenta.
Jaja klasy B są znakowane kodem producenta lub innym oznaczeniem.
Państwa członkowskie mogą jednak odstąpić od tego wymogu w odniesieniu do jaj klasy B w przypadku gdy jaja te są wprowadzane do obrotu wyłącznie na ich terytorium.
2. Znakowanie jaj zgodnie z pkt 1 odbywa się w miejscu produkcji lub w pierwszym zakładzie pakowania, do którego dostarcza się jaja.
3. Jaja sprzedawane przez producenta konsumentowi końcowemu na lokalnym rynku publicznym w regionie produkcji danego państwa członkowskiego są znakowane zgodnie z pkt 1.

Państwa członkowskie mogą jednak odstąpić od tego wymogu w przypadku producentów posiadających nie więcej niż 50 kur niosek, pod warunkiem że nazwa i adres producenta są podane w punkcie sprzedaży.

▼BIV. *Przywóz jaj*

1. Komisja, bez pomocy komitetu, o którym mowa w art. 195 ust. 1, ocenia normy handlowe dla jaj obowiązujące w wywożących państwach trzecich na wniosek zainteresowanego państwa. Ocena ta obejmuje zasady znakowania i etykietowania, sposoby chowu i kontroli oraz stosowanie tych zasad. Jeżeli okaże się, że stosowane zasady dają wystarczające gwarancje w odniesieniu do równoważności z prawodawstwem wspólnotowym, jaja przywożone z zainteresowanych państw są znakowane numerem odróżniającym odpowiadającym kodowi producenta.
2. W razie potrzeby Komisja, bez pomocy komitetu, o którym mowa w art. 195 ust. 1, prowadzi negocjacje z państwami trzecimi w celu znalezienia właściwych sposobów udzielania gwarancji, o których mowa w pkt 1, oraz w celu zawarcia porozumień odnoszących się do takich gwarancji.
3. Jeżeli nie zostaną udzielone wystarczające gwarancje w odniesieniu do równoważności przepisów, jaja przywożone z danego państwa trzeciego zostają oznaczone kodem pozwalającym zidentyfikować kraj pochodzenia oraz oznaczenie, że sposób chowu jest „nieokreślony”.

B. Normy handlowe dla mięsa drobiowegoI. *Zakres stosowania***▼M11**

1. Bez uszczerbku dla części C niniejszego załącznika, dotyczącej przepisów regulujących produkcję i wprowadzanie do obrotu jaj wylęganych i piskląt drobiu hodowlanego, niniejsze przepisy stosuje się w przypadku wprowadzania do obrotu we Wspólnocie – w ramach działalności gospodarczej lub handlowej – niektórych rodzajów i prezentacji mięsa drobiowego, a także przetworów i produktów z mięsa drobiowego lub podrobów drobiu następujących gatunków, określonych w części XX załącznika I:

— *Gallus domesticus*,

— kaczki,

— gęsi,

— indyki,

— perlice.

Niniejsze przepisy stosuje się również do mięsa drobiowego w solance, objętego kodem CN 0210 99 39, o którym mowa w części XXI załącznika I.

▼B

2. Niniejszej części nie stosuje się do:
 - a) mięsa drobiowego przeznaczonego na wywóz ze Wspólnoty,
 - b) drobiu patroszonego z opóźnieniem, o którym mowa w rozporządzeniu (WE) nr 853/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. ustanawiającym szczególne przepisy dotyczące higieny w odniesieniu do żywności pochodzenia zwierzęcego ⁽¹⁾.
3. Państwa członkowskie mogą odstąpić od stosowania wymogów niniejszego rozporządzenia w przypadkach bezpośredniej dostawy małych ilości mięsa drobiowego, o której mowa w art. 1 ust. 3 lit. d) rozporządzenia (WE) nr 853/2004, przez producenta, którego roczna produkcja nie przekracza 10 000 ptaków.

⁽¹⁾ Dz.U. L 139 z 30.4.2004, str. 55. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1791/2006 (Dz.U. L 363 z 20.12.2006, str. 1).

▼ BII. *Definicje*

Bez uszczerbku dla definicji, które ustali Komisja, do celów stosowania niniejszej części:

- 1) „mięso drobiowe”: oznacza mięso drobiowe nadające się do spożycia przez ludzi, które nie zostało poddane żadnej obróbce, z wyjątkiem schłodzenia;

▼ M11

- 2) „świeże mięso drobiowe”: oznacza mięso drobiowe utrzymywaniem w temperaturze nie niższej niż -2 °C i nie wyższej niż $+4\text{ °C}$, które nie zostało na żadnym etapie usztywnione wskutek procesu wychładzania. Państwa członkowskie mogą jednak ustanawiać nieco inne wymogi w odniesieniu do temperatury na jak najkrótszy okres czasu niezbędny do rozbioru i obróbki świeżego mięsa drobiowego w sklepach prowadzących sprzedaż detaliczną lub na terenie przyległym do punktów sprzedaży, w przypadku gdy rozbiór i obróbka służy wyłącznie bezpośredniej obsłudze konsumenta na miejscu;
- 3) „mięso drobiowe mrożone”: oznacza mięso drobiowe, które musi być zamrożone możliwie jak najszybciej w związku z wymogami normalnych procedur ubojowych i które ma być przechowywane przez cały czas w temperaturze nie wyższej niż -12 °C ;

▼ B

- 4) „głęboko mrożone mięso drobiowe”: oznacza mięso drobiowe, które ma być utrzymywane przez cały czas w temperaturze nie wyższej niż -18 °C , z zachowaniem tolerancji przewidzianej w dyrektywie Rady 89/108/EWG z dnia 21 grudnia 1988 r. w sprawie zbliżania ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do głęboko mrożonych środków spożywczych przeznaczonych do spożycia przez ludzi ⁽¹⁾;

▼ M11

- 5) „przetwory z mięsa drobiowego”: oznaczają mięso drobiowe, w tym rozdrobnione mięso drobiowe, do którego dodano środki spożywcze, środki smakowe lub dodatki lub które zostało poddane procesom, które nie wystarczają, by zmienić wewnętrzną strukturę włókien mięsniowych mięsa;
- 6) „przetwory ze świeżego mięsa drobiowego”: oznaczają przetwory z mięsa drobiowego, do których produkcji wykorzystano świeże mięso drobiowe. Państwa członkowskie mogą jednak ustanawiać nieco inne wymogi w odniesieniu do temperatury przez jak najkrótszy niezbędny okres czasu i tylko w zakresie koniecznym do ułatwienia obróbki i rozbioru w fabryce podczas wytwarzania przetworów ze świeżego mięsa drobiowego;
- 7) „produkt z mięsa drobiowego”: oznacza wyrób mięsny określony w pkt 7.1. załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 853/2004, do którego produkcji wykorzystano mięso drobiowe.

▼ BIII. *Klasyfikacja według jakości i wagi*

1. Mięso drobiowe jest klasyfikowane według jakości jako klasa A lub B, w zależności od budowy i wyglądu tusz lub ich części.

▼ M11

▼ B

Klasyfikacja ta uwzględnia w szczególności umięśnienie, występowanie tkanki tłuszczowej oraz ilość uszkodzeń i urazów.

2. ► **M11** Mięso drobiowe oraz przetwory z mięsa drobiowego są wprowadzane do obrotu, gdy spełniają jeden z następujących warunków: ◀

— jest świeże,

⁽¹⁾ Dz.U. L 40 z 11.2.1989, str. 51. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2006/107/WE (Dz.U. 363 z 20.12.2006, str. 411).

▼B

- jest mrożone, lub
- jest głęboko mrożone.

▼M11**▼B****C. Normy dotyczące produkcji i wprowadzania do obrotu jaj wylęgowych i piskląt drobiu hodowlanego****I. Zakres stosowania**

1. Przepisy niniejszej części mają zastosowanie do wprowadzania do obrotu i transportu jaj wylęgowych i piskląt drobiu hodowlanego, jak również do inkubacji jaj wylęgowych w odniesieniu do handlu w obrębie Wspólnoty lub do celów handlowych.
2. Jednakże zakłady hodowli rodowodowej i inne zakłady hodowlane mające mniej niż 100 ptaków i wylęgarnie o zdolności produkcyjnej mniejszej niż 1000 jaj wylęgowych nie są związane przepisami niniejszej części.

II. Znakowanie i pakowanie jaj wylęgowych

1. Jaja wylęgowe, wykorzystywane do produkcji piskląt, są znakowane indywidualnie.
2. Jaja wylęgowe transportuje się w idealnie czystych opakowaniach, zawierających tylko jaja wylęgowe drobiu tego samego gatunku, kategorii i rodzaju, pochodzące z jednego przedsiębiorstwa.
3. Opakowanie jaj wylęgowych przywożonych z państw trzecich zawiera wyłącznie jaja wylęgowe drobiu tego samego gatunku, kategorii i rodzaju z tego samego kraju pochodzenia i od tego samego nadawcy.

III. Pakowanie piskląt

1. Pisklęta są pakowane według gatunku, rodzaju i kategorii drobiu.
2. W skrzynkach znajdują się jedynie pisklęta pochodzące z tej samej wylęgarni; na skrzynkach umieszczony jest co najmniej odróżniający numer wylęgarni.
3. Pisklęta pochodzące z państw trzecich mogą być przywożone jedynie pod warunkiem, że są pogrupowane zgodnie z pkt 1. W skrzynkach mogą znajdować się jedynie pisklęta z tego samego kraju pochodzenia i od tego samego nadawcy.

ZAŁĄCZNIK XV

NORMY, KTÓRE MAJĄ ZASTOSOWANIE DO TŁUSZCZÓW DO SMAROWANIA I O KTÓRYCH MOWA W ART. 115**I. Nazwy handlowe**

1. Produkty, o których mowa w art. 115, nie mogą być dostarczane ani przekazywane bez przetworzenia konsumentowi końcowemu ani bezpośrednio, ani przez restauracje, szpitale, stołówki lub podobne zakłady, jeżeli nie spełniają wymogów określonych w dodatku.
2. Nazwy handlowe tych produktów to nazwy umieszczone w dodatku, bez uszczerbku dla zastosowania pkt II. 2 lub pkt III. 2 i 3 niniejszego załącznika.

Nazwy handlowe zawarte w dodatku są zastrzeżone dla produktów w nim opisanych.

Niniejszy punkt nie ma jednak zastosowania do:

- a) nazw produktów, których dokładny charakter jest oczywisty ze względu na tradycyjne stosowanie, lub kiedy nazwy są używane w sposób oczywisty w celu opisania charakterystycznej jakości produktu;
- b) produktów skoncentrowanych (masło, margaryna, miksy) o zawartości co najmniej 90 % tłuszczu.

II. Etykietowanie i prezentacja

1. Przy etykietowaniu i prezentacji produktów, o których mowa w pkt I.1 niniejszego załącznika, należy zastosować reguły określone w dyrektywie 2000/13/WE, a ponadto wskazać następujące informacje:
 - a) nazwę handlową określoną w dodatku;
 - b) w przypadku produktów, o których mowa w dodatku – całkowity procent zawartości tłuszczu według masy w chwili produkcji;
 - c) w przypadku tłuszczów złożonych, o których mowa w dodatku w części C – zawartość tłuszczu roślinnego, mlecznego lub innego tłuszczu zwierzęcego w porządku malejącym, według masy, jako procent całkowitej masy w momencie produkcji;
 - d) w przypadku produktów, o których mowa w dodatku – procentowa zawartość soli musi być wskazana w szczególnie czytelny sposób w wykazie składników.
2. Niezależnie od pkt 1 lit. a) nazwy handlowe „minarine” lub „halvarine” mogą być stosowane do produktów, o których mowa w pkt 3 części B dodatku.
3. Nazwy handlowe, o których mowa w pkt 1 lit. a), mogą być stosowane wraz z co najmniej jednym terminem określającym gatunki roślin lub zwierząt, od których pochodzą te produkty, lub określającym przeznaczenie tych produktów oraz z innymi terminami dotyczącymi metod produkcji, o ile takie terminy nie stoją w sprzeczności z innymi przepisami wspólnotowymi, a zwłaszcza z rozporządzeniem Rady (WE) nr 509/2006 z dnia 20 marca 2006 r. w sprawie produktów rolnych i środków spożywczych będących gwarantowanymi tradycyjnymi specjalnościami⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Dz.U. L 93 z 31.3.2006, str. 1.

▼B

Można również stosować informacje o pochodzeniu geograficznym z zastrzeżeniem przepisów rozporządzenia Rady (WE) nr 510/2006 z dnia 20 marca 2006 r. w sprawie ochrony oznaczeń geograficznych i nazw pochodzenia produktów rolnych i środków spożywczych ⁽¹⁾.

4. Termin „roślinny” może być używany wraz z nazwami handlowymi zawartymi w części B dodatku, pod warunkiem że produkt zawiera jedynie tłuszcz pochodzenia roślinnego, z tolerancją 2 % zawartości tłuszczów zwierzęcych. Tolerancja ta obowiązuje również w przypadku odwołania do gatunku roślinnego.
5. Informacja, o której mowa w pkt 1, 2 i 3, powinna być zrozumiała i powinna zostać przedstawiona w widocznym miejscu, tak by była łatwo dostrzegalna, czytelna i nieusuwalna.
6. Dla pewnych form reklamy Komisja może wprowadzić specjalne środki dotyczące informacji, o których mowa w pkt 1 lit. a) i b).

III. Terminologia

1. Termin „tradycyjny” może być używany wraz z nazwą „masło” przewidzianą w pkt 1 części A dodatku, jeżeli produkt otrzymywany jest bezpośrednio z mleka lub śmietanki.

Do celów niniejszego punktu „śmietanka” oznacza produkt otrzymywany z mleka, mający formę emulsji typu olej w wodzie i zawierający co najmniej 10 % tłuszczu mlecznego.

2. Zabronione jest stosowanie do produktów, o których mowa w dodatku, takich terminów, które oznaczają, implikują lub sugerują zawartość tłuszczu inną niż ta, o której mowa w tym dodatku.
3. W drodze odstępstwa od przepisów pkt 2 i dodatkowo:
 - a) termin „o zmniejszonej zawartości tłuszczu” może być stosowany do produktów, o których mowa w dodatku, zawierających ponad 41 %, ale nie więcej niż 62 % tłuszczu;
 - b) terminy „niskotłuszczowy” lub „lekki” mogą być stosowane do produktów, o których mowa w dodatku, zawierających najwyżej 41 % tłuszczu.

Terminem „o zmniejszonej zawartości tłuszczu” oraz terminami „niskotłuszczowy” lub „lekki” można jednak zastąpić odpowiednio terminy: „o zawartości trzech czwartych tłuszczu” lub „półtłuste” używane w dodatku.

IV. Przepisy krajowe

1. Z zastrzeżeniem przepisów niniejszego załącznika państwa członkowskie mogą przyjąć lub zachować przepisy krajowe określające odmienne poziomy jakości. Takie przepisy powinny umożliwiać przeprowadzenie oceny poziomów jakości na podstawie kryteriów odnoszących się przede wszystkim do zastosowanych surowców, organoleptycznych cech tych produktów oraz ich stabilności fizycznej i mikrobiologicznej.

Państwa członkowskie, które korzystają z tej możliwości, dopilnowują, by produkty innych państw członkowskich spełniające kryteria określone w tych przepisach mogły na niedyskryminujących warunkach używać terminów oznaczających na mocy tych przepisów, że kryteria te są spełnione.

2. Nazwy handlowe, o których mowa w pkt II.1 lit a), mogą zostać uzupełnione odniesieniem do poziomu jakości właściwego dla danego produktu.

⁽¹⁾ Dz.U. L 93 z 31.3.2006, str. 12.

▼B

3. Państwa członkowskie podejmują niezbędne działania, aby zagwarantować, że przeprowadzane będą kontrole stosowania wszystkich kryteriów, o których mowa w pkt 1 akapit drugi i które służą określeniu poziomów jakości. Regularne i częste kontrole muszą być rozszerzone na produkt końcowy i muszą być przeprowadzane przez co najmniej jeden organ prawa publicznego, który zostaje wyznaczony przez państwo członkowskie, lub przez zatwierdzony organ nadzorowany przez to państwo. Państwa członkowskie przekazują Komisji wykaz wyznaczonych przez nie organów.

V. *Produkty przywożone*

Produkty przywożone do Wspólnoty muszą spełniać wymogi określone w niniejszym załączniku w przypadkach, o których mowa w pkt I.1 niniejszego załącznika.

VI. *Kary*

Bez uszczerbku dla wszelkich przepisów szczegółowych, które Komisja może przyjąć zgodnie z art. 194 niniejszego rozporządzenia, państwa członkowskie określają skuteczne kary, które będą nakładane w przypadku naruszenia przepisów art. 111 i niniejszego załącznika, a także w odpowiednim przypadku środków krajowych istotnych dla jego stosowania; informują one o nich Komisję.

Dodatek do załącznika XV

Grupa tłuszczów	Nazwy handlowe	Kategorie produktu
Definicje		Uzupełniający opis kategorii ze wskazaniem procentowej zawartości tłuszczu według masy
<p>A. Tłuszcze mleczne</p> <p>Produkty w formie stałej, miękkiej emulsji, zasadniczo typu woda w oleju, pozyskiwane wyłącznie z mleka lub niektórych produktów mlecznych; zasadniczym elementem ich wartości jest tłuszcz. Dodawane mogą być jednak także inne substancje niezbędne do ich produkcji, pod warunkiem że nie są one używane w celu zastąpienia – w całości ani w części – jakichkolwiek składników mleka.</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. Masło 2. Masło o zawartości trzech czwartych tłuszczu (*) 3. Masło półtłuste (**) 4. Tłuszcz mleczny do smarowania X % 	<p>Produkt zawierający nie mniej niż 80 % i nie więcej niż 90 % tłuszczu mlecznego, nie więcej niż 16 % wody i nie więcej niż 2 % suchej masy beztłuszczowej mleka.</p> <p>Produkt zawierający nie mniej niż 60 % i nie więcej niż 62 % tłuszczu mlecznego.</p> <p>Produkt zawierający nie mniej niż 39 % i nie więcej niż 41 % tłuszczu mlecznego.</p> <p>Produkt zawierający następujące ilości tłuszczu mlecznego:</p> <ul style="list-style-type: none"> — poniżej 39 %, — powyżej 41 %, ale poniżej 60 %, — powyżej 62 %, ale poniżej 80 %.
<p>B. Tłuszcze</p> <p>Produkty w formie stałej, miękkiej emulsji, zasadniczo typu woda w oleju, pozyskiwane ze stałych lub płynnych tłuszczów roślinnych lub zwierzęcych nadających się do spożycia przez ludzi, zawierające nie więcej niż 3 % tłuszczu mlecznego w całkowitej zawartości tłuszczu.</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. Margaryna 2. Margaryna o zawartości trzech czwartych tłuszczu (***) 3. Margaryna półtłusta (****) 4. Tłuszcze do smarowania X % 	<p>Produkt otrzymywany z tłuszczów roślinnych lub zwierzęcych i zawierający nie mniej niż 80 % i nie więcej niż 90 % tłuszczu.</p> <p>Produkt otrzymywany z tłuszczów roślinnych lub zwierzęcych i zawierający nie mniej niż 60 % i nie więcej niż 62 % tłuszczu.</p> <p>Produkt otrzymywany z tłuszczów roślinnych lub zwierzęcych i zawierający nie mniej niż 39 % i nie więcej niż 41 % tłuszczu.</p> <p>Produkt otrzymywany z tłuszczów roślinnych lub zwierzęcych i zawierający następujące ilości tłuszczu:</p> <ul style="list-style-type: none"> — poniżej 39 %, — powyżej 41 %, ale poniżej 60 %, — powyżej 62 %, ale poniżej 80 %.

▼B

Grupa tłuszczów	Nazwy handlowe	Kategorie produktu
Definicje		Uzupełniający opis kategorii ze wskazaniem procentowej zawartości tłuszczu według masy
<p>C. Tłuszcze złożone z produktów roślinnych lub zwierzęcych Produkty w formie stałej, miękkiej emulsji, zasadniczo typu woda w oleju, pozyskiwane ze stałych lub płynnych tłuszczów roślinnych lub zwierzęcych nadających się do spożycia przez ludzi, zawierające 10 % – 80 % tłuszczu mlecznego w całkowitej zawartości tłuszczu.</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. Miks tłuszczowy 2. Miks o zawartości trzech czwartych tłuszczu (****) 3. Miks tłuszczowy półtłusty (*****) 4. Miks tłuszczowy do smarowania X % 	<p>Produkt otrzymywany z mieszaniny tłuszczów roślinnych lub zwierzęcych i zawierający nie mniej niż 80 % i nie więcej niż 90 % tłuszczu.</p> <p>Produkt otrzymywany z mieszaniny tłuszczów roślinnych lub zwierzęcych i zawierający nie mniej niż 60 % i nie więcej niż 62 % tłuszczu.</p> <p>Produkt otrzymywany z mieszaniny tłuszczów roślinnych lub zwierzęcych i zawierający nie mniej niż 39 % i nie więcej niż 41 % tłuszczu.</p> <p>Produkt otrzymywany z mieszaniny tłuszczów roślinnych lub zwierzęcych i zawierający następujące ilości tłuszczu:</p> <ul style="list-style-type: none"> — poniżej 39 %, — powyżej 41 %, ale poniżej 60 %, — powyżej 62 %, ale poniżej 80 %.

(*) Odpowiadające „smør 60” w języku duńskim.

(**) Odpowiadające „smør 40” w języku duńskim.

(***) Odpowiadające „margarine 60” w języku duńskim.

(****) Odpowiadające „margarine 40” w języku duńskim.

(*****) Odpowiadające „blandingsprodukt 60” w języku duńskim.

(*****) Odpowiadające „blandingsprodukt 40” w języku duńskim.

Uwaga: Tłuszcz mleczny jako składnik produktów wymienionych w dodatku może zostać zmieniony tylko w wyniku procesów fizycznych.

▼ **M10***ZAŁĄCZNIK XVa***WZBOGACANIE, ZAKWASZANIE I ODKWASZANIE W PEWNYCH OBSZARACH UPRAWY WINOROŚLI****A. Ograniczenia wzbogacania**

1. W przypadku gdy warunki klimatyczne w pewnych obszarach uprawy winorośli, znajdujących się na terenie Wspólnoty, o których mowa w dodatku do załącznika XIb, stworzyły taką konieczność, zainteresowane państwa członkowskie mogą zezwolić na zwiększenie naturalnej objętościowej zawartości alkoholu świeżych winogron, moszczu gronowego, moszczu gronowego w trakcie fermentacji, młodego wina w trakcie fermentacji oraz wina uzyskanego z odmian winorośli klasyfikowanych zgodnie z art. 120a ust. 2.
2. Zwiększenie naturalnej zawartości objętościowej alkoholu jest osiągane przy użyciu praktyk enologicznych, o których mowa w pkt B, i nie przekracza następujących poziomów:
 - a) 3 % obj. w strefie uprawy winorośli A, o której mowa w dodatku do załącznika XIb;
 - b) 2 % obj. w strefie uprawy winorośli B, o której mowa w dodatku do załącznika XIb;
 - c) 1,5 % obj. w strefie uprawy winorośli C, o której mowa w dodatku do załącznika XIb.
3. W latach, w których warunki klimatyczne byłyby wyjątkowo niekorzystne, państwa członkowskie mogą zwrócić się o zwiększenie limitów określonych w ust. 2 o 0,5 %. W odpowiedzi na taki wniosek Komisja powinna jak najszybciej przedstawić projekt aktu prawodawczego Komitetowi Zarządzającemu przewidzianemu w art. 195 ust. 1. Komisja podejmie starania, aby podjąć decyzję w terminie czterech tygodni od złożenia wniosku.

B. Procesy wzbogacania

1. Zwiększenie naturalnej objętościowej zawartości alkoholu przewidziane w pkt A jest dokonywane wyłącznie:
 - a) poprzez dodanie sacharozy, zagęszczonego moszczu gronowego lub rektyfikowanego zagęszczonego moszczu gronowego – w przypadku świeżych winogron, moszczu gronowego w trakcie fermentacji oraz młodego wina w trakcie fermentacji;
 - b) poprzez dodanie sacharozy, zagęszczonego moszczu gronowego lub rektyfikowanego zagęszczonego moszczu gronowego lub poprzez częściowe zagęszczenie łącznie z osmozą odwrotną – w przypadku moszczu gronowego;
 - c) poprzez częściowe zagęszczenie w wyniku schłodzenia – w przypadku wina.
2. Procesy, o których mowa w ust. 1, wykluczają się wzajemnie, jeżeli wino lub moszcz winogronowy wzbogaca się zagęszczonym moszczem winogronowym lub rektyfikowanym zagęszczonym moszczem winogronowym i wypłacana jest pomoc na mocy art. 103y.
3. Dodanie sacharozy, przewidziane w ust. 1 lit. a) i b), może być wykonane wyłącznie poprzez cukrzenie suche i tylko na następujących obszarach:
 - a) strefa uprawy winorośli A, o której mowa w dodatku do załącznika XIb;
 - b) strefa uprawy winorośli B, o której mowa w dodatku do załącznika XIb;

▼ **M10**

c) strefa uprawy winorośli C, o której mowa w dodatku do załącznika XIb, z wyjątkiem winnic we Włoszech, Grecji, Hiszpanii, Portugalii, na Cyprze oraz winnic we francuskich departamentach objętych jurysdykcją sądów apelacyjnych w:

- Aix-en-Provence,
- Nîmes,
- Montpellier,
- Tuluzie,
- Agen,
- Pau,
- Bordeaux,
- Bastii.

Wdrodze wyjątku wzbogacanie poprzez cukrzenie suche może zostać dozwolone przez organy krajowe we francuskich departamentach wymienionych powyżej. Francja niezwłocznie powiadamia Komisję i pozostałe państwa członkowskie o wszelkich przypadkach udzielenia takiego zezwolenia.

4. Dodanie zagęszczonego moszczu winogronowego lub rektyfikowanego zagęszczonego moszczu winogronowego nie może zwiększać początkowej objętości świeżo tłoczonych winogron, moszczu winogronowego, moszczu winogronowego w trakcie fermentacji lub nowego wina w trakcie fermentacji o więcej niż 11 % w strefie uprawy winorośli A, 8 % w strefie uprawy winorośli B oraz 6,5 % w strefie uprawy winorośli C, o których mowa w dodatku do załącznika XIb.
5. Zagęszczenie moszczu gronowego lub wina poddanych procesom, o których mowa w ust. 1:
 - a) nie może skutkować zmniejszeniem początkowej objętości tych produktów o więcej niż 20 %;
 - b) niezależnie od pkt A 2 lit. c) nie może zwiększać naturalnej zawartości alkoholu tych produktów o więcej niż 2 % obj.
6. Procesy, o których mowa w ust. 1 i 5, nie zwiększają całkowitej zawartości alkoholu świeżych winogron, moszczu gronowego, moszczu gronowego w trakcie fermentacji, młodego wina w trakcie fermentacji lub wina:
 - a) w strefie uprawy winorośli A, o której mowa w dodatku do załącznika XIb – do ponad 11,5 % obj.;
 - b) w strefie uprawy winorośli B, o której mowa w dodatku do załącznika XIb – do ponad 12 % obj.;
 - c) w strefie uprawy winorośli C I, o której mowa w dodatku do załącznika XIb – do ponad 12,5 % obj.;
 - d) w strefie uprawy winorośli C II, o której mowa w dodatku do załącznika XIb – do ponad 13 % obj.; oraz
 - e) w strefie uprawy winorośli C III, o której mowa w dodatku do załącznika XIb – do ponad 13,5 % obj.
7. W drodze odstępstwa od ust. 6 państwa członkowskie mogą:
 - a) w przypadku czerwonego wina podnieść górną granicę całkowitej zawartości alkoholu produktów, o których mowa w ust. 6, do 12 % obj. w strefie uprawy winorośli A i 12,5 % obj. w strefie uprawy winorośli B, o których mowa w dodatku do załącznika XIb;
 - b) podnieść całkowitą objętościową zawartość alkoholu produktów, o których mowa w ust. 6, w przypadku produkcji win o nazwie pochodzenia do poziomu określonego przez państwa członkowskie.

▼ M10**C. Zakwaszanie i odkwaszanie**

1. Świeże winogrona, moszcz gronowy, moszcz gronowy w trakcie fermentacji, młode wino w trakcie fermentacji oraz wino mogą być poddawane:
 - a) odkwaszaniu w strefach uprawy winorośli A, B i C I, o których mowa w dodatku do załącznika XIb;
 - b) zakwaszaniu oraz odkwaszaniu w strefach uprawy winorośli C I, C II oraz C III a), o których mowa w dodatku do załącznika XIb, bez uszczerbku dla przepisów ust. 7; lub
 - c) zakwaszaniu w strefie uprawy winorośli C III b), o której mowa w dodatku do załącznika XIb.
2. Zakwaszanie produktów innych niż wino, o których mowa w ust. 1, może być przeprowadzone wyłącznie do poziomu 1,50 g na litr wyrażonego jako kwas winowy lub 20 miliekwiwaleńców na litr.
3. Zakwaszanie win może być przeprowadzone wyłącznie do poziomu 2,50 g na litr wyrażonego jako kwas winowy lub 33,3 miliekwiwaleńców na litr.
4. Odkwaszanie win może być przeprowadzone wyłącznie do poziomu 1 g na litr wyrażonego jako kwas winowy lub 13,3 miliekwiwaleńców na litr.
5. Moszcz gronowy przeznaczony do zagęszczenia może być częściowo odkwaszony.
6. Niezależnie od ust. 1 w latach, w których warunki klimatyczne byłyby wyjątkowe, państwa członkowskie mogą zezwolić na zakwaszanie produktów, o których mowa w ust. 1, w strefach uprawy winorośli A i B, o których mowa w dodatku do załącznika XIb, przy spełnieniu warunków, o których mowa w ust. 2 i 3.
7. Zakwaszanie i wzbogacanie, poza odstępstwami, które zostaną ustalone przez Komisję zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 195 ust. 4, oraz zakwaszanie i odkwaszanie tego samego produktu są procesami wzajemnie się wykluczającymi.

D. Procesy

1. Żaden z procesów, o których mowa w pkt B i C, z wyjątkiem zakwaszania oraz odkwaszania win, nie jest dozwolony, jeżeli nie jest przeprowadzany na warunkach określonych przez Komisję zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 195 ust. 4, w czasie gdy świeże winogrona, moszcz gronowy, moszcz gronowy w trakcie fermentacji lub młode wino w trakcie fermentacji są przekształcane w wino lub jakiegokolwiek inny napój przeznaczony do bezpośredniego spożycia przez ludzi, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. 1), inny niż wino musujące lub napowietrzane wino musujące w strefie uprawy winorośli, gdzie zbierane były świeże winogrona używane w omawianej produkcji.
2. Zagęszczanie win dokonywane jest w strefie uprawy winorośli, gdzie zbierane były świeże winogrona używane w omawianej produkcji.
3. Zakwaszanie oraz odkwaszanie win odbywa się tylko w przedsiębiorstwie produkującym wino i tylko w strefie uprawy winorośli, gdzie zbierane były świeże winogrona używane w omawianej produkcji.
4. Właściwe organy powiadamiane są o zastosowaniu każdego z procesów, o których mowa w ust. 1, 2 i 3. Ta sama zasada obowiązuje w odniesieniu do ilości skoncentrowanego moszczu gronowego lub rektyfikowanego skoncentrowanego moszczu gronowego lub sacharozy przechowywanych w tym samym czasie i miejscu, co świeże winogrona, moszcz gronowy, moszcz gronowy w trakcie fermentacji oraz

▼ M10

wino w zbiornikach, przez osoby fizyczne lub prawne lub grupy osób, a w szczególności producentów, jednostki zajmujące się butelkowaniem, przetwórców oraz handlowców, które określa Komisja zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 195 ust. 4. Powiadomienia o ilościach wymienionych powyżej produktów mogą jednak zostać zastąpione przez wpis do rejestru dóbr wchodzących i wychodzących ze stanu składowego.

5. Informacja o każdym z procesów, o których mowa w pkt B i C, zostaje zapisana w dokumencie towarzyszącym, jak przewidziano w art. 185c, na mocy którego produkty, które zostały poddane procesom, są wprowadzane do obiegu.
6. Wspomniane procesy nie są, oprócz sytuacji usprawiedliwionych wyjątkowymi warunkami klimatycznymi, prowadzone:
 - a) w strefie uprawy winorośli C, o której mowa w dodatku do załącznika XIb – po dniu 1 stycznia;
 - b) w strefach uprawy winorośli A i B, o których mowa w dodatku do załącznika XIb – po dniu 16 marca, oraz są przeprowadzane wyłącznie w przypadku produktów wytworzonych z winogron zebranych bezpośrednio przed tymi datami.
7. Niezależnie od przepisów ust. 6, zagęszczenie w drodze chłodzenia i zakwaszania oraz odkwaszania wina może być stosowane w trakcie całego roku.

▼ **M10***ZAŁĄCZNIK XVb***OGRANICZENIA****A. Zagadnienia ogólne**

1. Wszystkie dozwolone praktyki enologiczne wykluczają dodawanie wody, z wyjątkiem konieczności zastosowania jej ze względu na konkretne wymogi techniczne.
2. Wszystkie dozwolone praktyki enologiczne wykluczają dodawanie alkoholu, z wyjątkiem praktyk związanych z otrzymywaniem świeżego moszczu gronowego z fermentacją zatrzymaną przez dodanie alkoholu, wina likierowego, wina musującego, wina wzmocnionego do destylacji i wina półmusującego.
3. Wino wzmocnione do destylacji jest wykorzystywane wyłącznie do destylacji.

B. Świeże winogrona, moszcz gronowy i sok winogronowy

1. Świeży moszcz gronowy z fermentacją zatrzymaną przez dodanie alkoholu stosowany jest jedynie w fazie przygotowania produktów nieobjętych kodami CN 2204 10, 2204 21 i 2204 29. Pozostaje to bez uszczerbku dla surowszych przepisów, które państwa członkowskie mogą zastosować w odniesieniu do przygotowywania na swoim terytorium produktów nieobjętych kodami CN 2204 10, 2204 21 i 2204 29.
2. Sok winogronowy oraz zagęszczony sok winogronowy nie są przetwarzane na wino lub dodawane do wina. Nie są też poddawane fermentacji alkoholowej na terytorium Wspólnoty.
3. Przepisów ust. 1 i 2 nie stosuje się do produktów przeznaczonych do produkcji w Zjednoczonym Królestwie, Irlandii i Polsce, produktów objętych kodem CN 2206 00, w odniesieniu do których państwa członkowskie mogą zezwolić na wykorzystanie złożonej nazwy handlowej zawierającej słowo „wino”.
4. Moszcz gronowy w trakcie fermentacji uzyskiwany z winogron suszonych jest wprowadzany na rynek tylko w celu produkcji win likierowych wyłącznie w regionach uprawy winorośli, gdzie takie wykorzystanie tych produktów było tradycyjnie stosowane w dniu 1 stycznia 1985 r., oraz w celu produkcji wina z przejrzalnych winogron.
5. Z zastrzeżeniem innej decyzji Rady zgodnie z międzynarodowymi zobowiązaniami Wspólnoty, świeże winogrona, moszcz gronowy, moszcz gronowy w trakcie fermentacji, zagęszczony moszcz gronowy, rektyfikowany zagęszczony moszcz gronowy, moszcz gronowy z fermentacją zatrzymaną przez dodanie alkoholu, sok winogronowy, zagęszczony sok winogronowy i wino lub mieszaniny wymienionych produktów pochodzące z krajów trzecich nie mogą być przetwarzane na produkty, o których mowa w załączniku XIb, lub dodawane do takich produktów na terytorium Wspólnoty.

C. Kupażowanie win

Z zastrzeżeniem innej decyzji Rady zgodnie z międzynarodowymi zobowiązaniami Wspólnoty, kupażowanie wina pochodzącego z kraju trzeciego z winem pochodzącym ze Wspólnoty oraz kupażowanie win pochodzących z państw trzecich jest zakazane na obszarze Wspólnoty.

D. Produkty uboczne

1. Nadmierne tłoczenie winogron jest zabronione. Państwa członkowskie decydują, uwzględniając warunki lokalne i techniczne, o minimalnej ilości alkoholu w wyciekach i osadzie drożdżowym po wytłoczeniu winogron.

O ilości alkoholu zawartej w tych produktach ubocznych decydują państwa członkowskie; wynosi ona co najmniej 5 % w odniesieniu do objętości alkoholu w wyprodukowanym winie.

▼ M10

2. Z wyjątkiem alkoholu, napojów spirytusowych i piquette, ani wino, ani żaden inny napój przeznaczony do bezpośredniego spożycia przez ludzi nie są produkowane z osadu drożdżowego winiarskiego lub z wyłoków winogronowych. Polewanie winem osadu lub wyłoków winogronowych lub wyciśniętego miąższu aszu jest dozwolone zgodnie z warunkami, które określa Komisja zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 195 ust. 4, w przypadku gdy praktyka ta jest tradycyjnie stosowana w produkcji „Tokaji fordítás” i „Tokaji máslás” na Węgrzech oraz „Tokajský fordítás” i „Tokajský mášláš” na Słowacji.
3. Tłoczenie osadu drożdżowego winiarskiego oraz ponowna fermentacja wyłoków winogronowych w celach innych niż destylacja lub produkcja piquette są zabronione. Filtrowanie i odwirowywanie osadu drożdżowego winiarskiego nie jest traktowane jako tłoczenie, jeśli uzyskane produkty są solidnej jakości, autentyczne i posiadają dobrą jakość handlową.
4. Piquette, w przypadku gdy jego produkcja jest dozwolona w danym państwie członkowskim, jest używane tylko do destylacji lub spożycia w gospodarstwie domowym producenta wina.
5. Bez uszczerbku dla możliwości decydowania przez państwa członkowskie o wymogu usuwania produktów ubocznych za pomocą destylacji, każda osoba fizyczna lub osoba prawna lub grupy osób, w których posiadaniu znajdują się produkty uboczne, są zobowiązane do ich usunięcia na warunkach, które określa Komisja zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 195 ust. 4.

ZAŁĄCZNIK XVI

OPISY I DEFINICJE OLIWY Z OLIWEK I OLIWY Z WYTŁOCZYN Z OLIWEK, O KTÓRYCH MOWA W ART. 118**1. OLIWY Z OLIWEK Z PIERWSZEGO TŁOCZENIA**

Oleje uzyskane z owoców drzewa oliwnego wyłącznie przy pomocy mechanicznych lub innych fizycznych środków, w warunkach nieprzewodzących do zmian w oleju, które nie zostały poddane innej obróbce niż płukanie, dekantacja, odwirowanie lub filtrowanie, z wyłączeniem olejów uzyskanych przy użyciu rozpuszczalników lub środków wspomagających o działaniu chemicznym lub biochemicznym, lub w drodze procesu ponownej estryfikacji oraz jakichkolwiek mieszanek z olejami innego rodzaju.

Oliwa z oliwek z pierwszego tłoczenia jest klasyfikowana i opisywana wyłącznie w następujący sposób:

a) Oliwa z oliwek najwyższej jakości z pierwszego tłoczenia

Oliwa z oliwek z pierwszego tłoczenia o zawartości wolnych kwasów, wyrażonej jako zawartość kwasu oleinowego, nie większej niż 0,8 g na 100 g, oraz o innych cechach charakterystycznych zgodnych z cechami ustalonymi dla tej kategorii.

b) Oliwa z oliwek z pierwszego tłoczenia

Oliwa z oliwek z pierwszego tłoczenia o zawartości wolnych kwasów, wyrażonej jako zawartość kwasu oleinowego, nie większej niż 2 g na 100 g, oraz o innych cechach charakterystycznych zgodnych z cechami ustalonymi dla tej kategorii.

c) Oliwa z oliwek typu lampante

Oliwa z oliwek z pierwszego tłoczenia, o zawartości wolnych kwasów, wyrażonej jako zawartość kwasu oleinowego, większej niż 2 g na 100 g, lub o innych cechach charakterystycznych zgodnych z cechami ustalonymi dla tej kategorii.

2. RAFINOWANA OLIWA Z OLIWEK

Oliwa z oliwek uzyskana w drodze rafinacji oliwy z oliwek z pierwszego tłoczenia, o zawartości wolnych kwasów, wyrażonej jako zawartość kwasu oleinowego, nie większej niż 0,3 g na 100 g, oraz o innych cechach charakterystycznych zgodnych z cechami ustalonymi dla tej kategorii.

3. OLIWA Z OLIWEK – SKŁADAJĄCA SIĘ Z RAFINOWANEJ OLIWY Z OLIWEK ORAZ OLIWY Z OLIWEK Z PIERWSZEGO TŁOCZENIA

Oliwa z oliwek uzyskana w drodze mieszania rafinowanej oliwy z oliwek oraz oliwy z oliwek z pierwszego tłoczenia innej niż oliwa z oliwek typu lampante, o zawartości wolnych kwasów, wyrażonej jako zawartość kwasu oleinowego, nie większej niż 1 g na 100 g, oraz o innych cechach charakterystycznych zgodnych z cechami ustalonymi dla tej kategorii.

4. SUROWA OLIWA Z WYTŁOCZYN Z OLIWEK

Olej uzyskany z wytłoczn z oliwek w drodze obróbki przy pomocy rozpuszczalników lub środków fizycznych lub olej odpowiadający oliwie z oliwek typu lampante, z wyjątkiem pewnych szczególnych cech, z wyłączeniem oleju uzyskanego w drodze powtórnej estryfikacji oraz mieszanek z olejami innego rodzaju, oraz o innych cechach charakterystycznych zgodnych z cechami ustalonymi dla tej kategorii.

5. RAFINOWANA OLIWA Z WYTŁOCZYN Z OLIWEK

Olej uzyskany w drodze rafinacji surowej oliwy z wytłoczn z oliwek o zawartości wolnych kwasów, wyrażonej jako zawartość kwasu oleinowego, nie większej niż 0,3 g na 100 g, oraz o innych cechach charakterystycznych zgodnych z cechami ustalonymi dla tej kategorii.

▼B

6. OLIVA Z WYTŁOCZYN Z OLIVEK

Olej uzyskany w drodze mieszania rafinowanej oliwy z oliwek oraz oliwy z oliwek z pierwszego tłoczenia innej niż oliwa z oliwek typu lampante, o zawartości wolnych kwasów, wyrażonej jako zawartość kwasu oleinowego, nie większej niż 1 g na 100 g, oraz o innych cechach charakterystycznych zgodnych z cechami ustalonymi dla tej kategorii.

▼ **M3***ZAŁĄCZNIK XVIa***PEŁNY WYKAZ PRZEPISÓW, KTÓRE MOGĄ ZOSTAĆ ROZSZERZONE NA PRODUCENTÓW NIEBĘDĄCYCH CZŁONKAMI ZGODNIE Z ART. 125F I 125L**

1. **Przepisy dotyczące informacji o produkcji**
 - a) powiadamianie o zamierzonych uprawach według produktów i, w stosownych przypadkach, odmian;
 - b) powiadamianie o obsiewach i nasadzeniach;
 - c) powiadamianie o łącznej powierzchni uprawnej według produktów i, w miarę możliwości, według odmian;
 - d) powiadamianie o przewidywanych zbiorach w tonach i prawdopodobnych terminach zbiorów według produktów i, w miarę możliwości, odmian;
 - e) okresowe powiadamianie o wielkości plonów i dostępnych zapasach, według odmian;
 - f) informacja o możliwościach przechowywania.
2. **Przepisy dotyczące produkcji**
 - a) dobór nasion pod kątem zamierzonego wykorzystania (rynek produktów świeżych/przetwórstwo przemysłowe);
 - b) przecinanie sadów.
3. **Przepisy dotyczące wprowadzania do obrotu**
 - a) określone terminy rozpoczęcia zbiorów, stopniowe wprowadzanie do obrotu;
 - b) minimalne wymagania dotyczące jakości i wielkości;
 - c) przygotowanie, prezentacja, pakowanie i oznaczanie na pierwszym etapie wprowadzania do obrotu;
 - d) podanie pochodzenia produktu.
4. **Przepisy dotyczące ochrony środowiska**
 - a) stosowanie nawozów i obornika;
 - b) stosowanie środków ochrony roślin i innych metod ochrony plonów;
 - c) maksymalna zawartość pozostałości środków ochrony roślin i nawozów w owocach i warzywach;
 - d) przepisy dotyczące zagospodarowania produktów ubocznych i zużytych materiałów;
 - e) przepisy dotyczące produktów wycofanych z rynku.
5. **Przepisy dotyczące promocji i informacji w kontekście zapobiegania sytuacjom kryzysowym i zarządzania kryzysowego, o których mowa w art. 103c ust. 2 lit. c).**

ZAŁĄCZNIK XVII

**NALEŻNOŚCI CELNE PRZYWOZOWE NA RYŻ, O KTÓRYCH MOWA
W ART. 137 I 139**

1. *Należności celne przywozowe na ryż luskany*
 - a) 30 EUR za tonę w następujących przypadkach:
 - (i) jeżeli zostanie stwierdzone, że przywóz ryżu luskanego realizowany przez cały miniony rok gospodarczy nie osiągnął rocznej ilości referencyjnej, o której mowa w art. 137 ust. 3 akapit pierwszy, zmniejszonej o 15 %;
 - (ii) jeżeli zostanie stwierdzone, że przywóz ryżu luskanego realizowany przez pierwszych sześć miesięcy roku gospodarczego nie osiągnął częściowej ilości referencyjnej, o której mowa w art. 137 ust. 3 akapit drugi, zmniejszonej o 15 %;
 - b) 42,5 EUR za tonę w następujących przypadkach:
 - (i) jeżeli zostanie stwierdzone, że przywóz ryżu luskanego realizowany przez cały miniony rok gospodarczy przekracza roczną ilość referencyjną, o której mowa w art. 137 ust. 3 akapit pierwszy, zmniejszoną o 15 %, ale nie przekracza tej samej rocznej ilości referencyjnej zwiększonej o 15 %;
 - (ii) jeżeli zostanie stwierdzone, że przywóz ryżu luskanego realizowany przez pierwszych sześć miesięcy roku gospodarczego przekracza częściową ilość referencyjną, o której mowa w art. 137 ust. 3 akapit drugi, zmniejszoną o 15 %, ale nie przekracza tej samej częściowej ilości referencyjnej zwiększonej o 15 %;
 - c) 65 EUR za tonę w następujących przypadkach:
 - (i) jeżeli zostanie stwierdzone, że przywóz ryżu luskanego realizowany przez cały miniony rok gospodarczy przekracza roczną ilość referencyjną, o której mowa w art. 137 ust. 3 akapit pierwszy, zwiększoną o 15 %;
 - (ii) jeżeli zostanie stwierdzone, że przywóz ryżu luskanego realizowany przez pierwszych sześć miesięcy roku gospodarczego przekracza częściową ilość referencyjną, o której mowa w art. 137 ust. 3 akapit drugi, zwiększoną o 15 %.
2. *Należności celne przywozowe za ryż bielony*
 - a) 175 EUR za tonę w następujących przypadkach:
 - aa) jeżeli zostanie stwierdzone, że przywóz ryżu częściowo bielonego i całkowicie bielonego realizowany przez cały miniony rok gospodarczy przekracza 387 743 ton;
 - bb) jeżeli zostanie stwierdzone, że przywóz ryżu częściowo bielonego i całkowicie bielonego realizowany przez pierwsze sześć miesięcy roku gospodarczego przekracza 182 239 ton;
 - b) 145 EUR za tonę w następujących przypadkach:
 - (i) jeżeli zostanie stwierdzone, że przywóz ryżu częściowo bielonego i całkowicie bielonego realizowany przez cały miniony rok gospodarczy nie przekracza 387 743 ton;
 - (ii) stwierdzone, że przywóz ryżu częściowo bielonego i całkowicie bielonego realizowany przez pierwsze sześć miesięcy roku gospodarczego nie przekracza 182 239 ton.

▼B

ZALĄCZNIK XVIII

ODMIANY RYŻU BASMATI, O KTÓRYCH MOWA W ART. 138

Basmati 217

Basmati 370

Basmati 386

Kernel (Basmati)

Pusa Basmati

Ranbir Basmati

Super Basmati

Taraori Basmati (HBC-19)

Type-3 (Dehradun)

ZALĄCZNIK XIX

**PAŃSTWA, O KTÓRYCH MOWA W ART. 153 UST. 3 I ART. 154 UST. 1
LIT. B) ORAZ W ZAŁĄCZNIKU III CZĘŚĆ II PKT 12**

Barbados

Belize

Wybrzeże Kości Słoniowej

Republika Konga

Fidżi

Gujana

Indie

Jamajka

Kenia

Madagaskar

Malawi

Mauritius

Mozambik

Saint Kitts i Nevis – Anguilla

Surinam

Suazi

Tanzania

Trynidad i Tobago

Uganda

Zambia

Zimbabwe

ZAŁĄCZNIK XX

WYKAZ TOWARÓW Z SEKTORA ZBÓŻ, RYŻU, CUKRU, MLEKA I JAJ DO CELÓW ART. 26 LIT. a) PKT (ii) I PRYZYNAWANIA REFUNDACJI WYWOZOWYCH, O KTÓRYCH MOWA W CZĘŚCI III ROZDZIAŁ III SEKCJA II

Część I: Zboża

Kod CN	Opis
ex 0403	Maślanka, mleko ukwaszone i śmietanka ukwaszona, jogurt, kefir i inne fermentowane lub zakwaszone mleko i śmietanka, nawet zagęszczone lub zawierające dodatek cukru lub innego środka słodzącego, lub aromatycznego lub zawierające dodatek owoców, orzechów lub kakao:
0403 10	– Jogurt
0403 10 51 do 0403 10 99	– – – Aromatyzowany lub zawierający dodatek owoców, orzechów lub kakao
0403 90	– Pozostałe:
0403 90 71 do 0403 90 99	– – Aromatyzowany lub zawierający dodatek owoców, orzechów lub kakao
ex 0710	Warzywa (niegotowane lub gotowane na parze lub w wodzie), zamrożone:
0710 40 00	– Kukurydza cukrowa
ex 0711	Warzywa zakonserwowane tymczasowo (na przykład w gazowym ditlenku siarki, w solance, w wodzie siarkowej lub w innych roztworach konserwujących), ale nienadające się w tym stanie do bezpośredniego spożycia:
0711 90 30	– – – Kukurydza cukrowa
ex 1704	Wyroby cukiernicze (włącznie z białą czekoladą) niezawierające kakao, z wyjątkiem wyciągu (ekstraktu) z lukrecji objętego podpozycją 1704 90 10
1806	Czekolada i pozostałe przetwory spożywcze zawierające kakao
ex 1901	Ekstrakt słodowy; przetwory spożywcze z mąki, kasz, mączki, skrobi lub z ekstraktu słodowego, niezawierające kakao lub zawierające mniej niż 40 % masy kakao, obliczone w stosunku do całkowicie odłuszczonej bazy, gdzie indziej niewymienione ani niewłączone; przetwory spożywcze z towarów objętych pozycjami od 0401 do 0404, niezawierające kakao lub zawierające mniej niż 5 % masy kakao, obliczone w stosunku do całkowicie odłuszczonej bazy, gdzie indziej niewymienione ani niewłączone:
1901 10 00	– Przetwory dla niemowląt, pakowane do sprzedaży detalicznej
1901 20 00	– Mieszaniny i ciasta, do wytworzenia wyrobów piekarniczych objętych pozycją 1905
1901 90	– Pozostałe:
1901 90 11 do 1901 90 19	– – Ekstrakt słodowy;

▼B

Kod CN	Opis
	– – Pozostałe:
1901 90 99	– – – Pozostałe
ex 1902	Makarony, nawet poddane obróbce cieplnej lub nadziewane (mięsem lub innymi substancjami), lub przygotowane inaczej, takie jak spaghetti, rurki, nitki, lasagne, gnocchi, ravioli, cannelloni; kuskus, nawet przygotowany:
	– Makarony niepoddane obróbce cieplnej, nienadziewane ani nieprzygotowane inaczej:
1902 11 00	– – Zawierające jaja
1902 19	– – Pozostałe
ex 1902 20	– Makarony nadziewane, nawet poddane obróbce cieplnej lub inaczej przygotowane:
	– – Pozostałe:
1902 20 91	– – – Gotowane
1902 20 99	– – – Pozostałe
1902 30	– Pozostałe makarony
1902 40	– Kuskus
1903 00 00	Tapioka i jej namiastki, przygotowane ze skrobi, w postaci płatków, ziaren, perełek, odsiewu lub w podobnych postaciach
1904	Przetwory spożywcze otrzymane przez spęcznianie lub prażenie zbóż, lub produktów zbożowych (na przykład płatki kukurydziane); zboża (inne niż kukurydza) w postaci ziarna lub w postaci płatków, lub inaczej przetworzonego ziarna (z wyjątkiem mąki, kasz i mączki), wstępnie obgotowane lub inaczej przygotowane, gdzie indziej niewymienione ani niewłączone:
1905	Chleb, bułki, pieczywo cukiernicze, ciasta i ciastka, herbatniki i pozostałe wyroby piekarnicze, nawet zawierające kakao; opłatki sakralne, puste kapsułki stosowane do celów farmaceutycznych, wafle wytłaczane, papier ryżowy i podobne wyroby
ex 2001	Warzywa, owoce, orzechy i pozostałe jadalne części roślin, przetworzone lub zakonserwowane octem lub kwasem octowym:
	– Pozostałe:
2001 90 30	– – Kukurydza cukrowa (<i>Zea mays var. saccharata</i>)
2001 90 40	– – Ignamy, słodkie ziemniaki i podobne jadalne części roślin, zawierające 5 % masy skrobi lub więcej
ex 2004	Pozostałe warzywa przetworzone lub zakonserwowane inaczej niż octem lub kwasem octowym, zamrożone, inne niż produkty objęte pozycją 2006:
2004 10	– Ziemniaki:
	– – Pozostałe:
2004 10 91	– – – W postaci mąki, mączki lub płatków

▼B

Kod CN	Opis
2004 90	– Pozostałe warzywa i mieszanki warzywne:
2004 90 10	– – Kukurydza cukrowa (<i>Zea mays var. saccharata</i>)
ex 2005	Pozostałe warzywa przetworzone lub zakonserwowane inaczej niż octem lub kwasem octowym, niezamrożone, inne niż produkty objęte pozycją 2006:
2005 20	– Ziemniaki:
2005 20 10	– – W postaci mąki, mączki lub płatków
2005 80 00	– Kukurydza cukrowa (<i>Zea mays var. saccharata</i>)
ex 2008	Owoce, orzechy i pozostałe jadalne części roślin, inaczej przetworzone lub zakonserwowane, nawet zawierające dodatek cukru lub innej substancji słodzącej, lub alkoholu, gdzie indziej niewymienione ani niewłączone:
	– Pozostałe, włączając mieszanki, inne niż objęte podpozycją 2008 19:
2008 99	– – Pozostałe:
	– – – Niezawierające dodatku alkoholu:
	– – – – Niezawierające dodatku cukru:
2008 99 85	– – – – – Kukurydza inna niż kukurydza cukrowa (<i>Zea mays var. saccharata</i>).
2008 99 91	– – – – – Ignamy, słodkie ziemniaki i podobne jadalne części roślin, zawierające 5 % masy skrobi lub więcej
ex 2101	Ekstrakty, esencje i koncentraty kawy, herbaty lub maté (herbaty paragwajskiej) oraz przetwory na bazie tych produktów lub na bazie kawy, herbaty lub maté (herbaty paragwajskiej); cykoria palona i pozostałe palone namiastki kawy oraz ich ekstrakty, esencje i koncentraty:
2101 12	– – Przetwory na bazie tych ekstraktów, esencji lub koncentratów lub na bazie kawy:
2101 12 98	– – – Pozostałe
2101 20	– Ekstrakty, esencje i koncentraty herbaty lub maté (herbaty paragwajskiej) i przetwory na bazie tych ekstraktów, esencji lub koncentratów, lub na bazie herbaty, lub maté (herbaty paragwajskiej):
2101 20 98	– – – Pozostałe
2101 30	Cykoria palona i pozostałe palone namiastki kawy oraz ich ekstrakty, esencje i koncentraty:
	– – Cykoria palona i pozostałe palone namiastki kawy:
2101 30 19	– – – Pozostałe
	– – Ekstrakty, esencje i koncentraty z cykorii palonej i pozostałych palonych namiastek kawy:
2101 30 99	– – – Pozostałe

▼B

Kod CN	Opis
ex 2102	Drożdże (aktywne lub nieaktywne); pozostałe mikroorganizmy jednokomórkowe, martwe (z wyłączeniem szczepionek objętych pozycją 3002); gotowe proszki do pieczenia:
2102 10	– Drożdże aktywne
2102 10 31 i 2102 10 39	– – Drożdże piekarnicze
2105 00	Lody śmietankowe i pozostałe lody jadalne, nawet zawierające kakao
ex 2106	Przetwory spożywcze, gdzie indziej niewymienione ani niewłączone:
2106 90	– Pozostałe: – – Pozostałe:
2106 90 92	– – – Niezawierające tłuszczu mleka, sacharozy, izoglukozy, glukozy lub skrobi, lub zawierające mniej niż 1,5 % masy tłuszczu mleka, 5 % masy sacharozy lub izoglukozy, 5 % masy glukozy lub skrobi
2106 90 98	– – – – Pozostałe
2202	Wody, włącznie z wodami mineralnymi i wodami gazowanymi, zawierające dodatek cukru lub innego środka słodzącego, lub wody aromatyzowane i pozostałe napoje bezalkoholowe, z wyłączeniem soków owocowych i warzywnych, objętych pozycją 2009
2205	Wermut i pozostałe wina ze świeżych winogron aromatyzowane roślinami lub substancjami aromatycznymi
ex 2208	Alkohol etylowy nieskażony o zawartości alkoholu mniejszej niż 80 % obj.; okowity, likiery i pozostałe napoje spirytusowe:
2208 30	– Whisky:
2208 30 32 do 2208 30 88	– – Inne niż <i>Burbon whiskey</i>
2208 50	– Gin i gin Geneva
2208 60	– Wódka
2208 70	– Likier i kordiały
2208 90	– Pozostałe: – – Pozostałe napoje spirytusowe, w pojemnikach o objętości: – – – 2 litry lub mniejszej:
2208 90 41	– – – – Ouzo – – – – Pozostałe: – – – – – Napoje spirytusowe (z wyłączeniem likierów): – – – – – Pozostałe:
2208 90 52	– – – – – Korn
2208 90 54	– – – – – Tequila
2208 90 56	– – – – – Pozostałe

▼ **B**

Kod CN	Opis
2208 90 69	<ul style="list-style-type: none"> — — — — Pozostałe napoje spirytusowe — — — Większej niż 2 litry: — — — — Napoje spirytusowe (z wyłączeniem likierów):
2208 90 75	— — — — Tequila
2208 90 77	— — — — Pozostałe
2208 90 78	— — — — Pozostałe napoje spirytusowe
2905 43 00	— — Mannit
2905 44	— — D-sorbit (sorbitol)
ex 3302	Mieszanki substancji zapachowych i mieszaniny (włącznie z roztworami alkoholowymi) oparte na jednej lub na wielu takich substancjach, w rodzaju stosowanych jako surowce w przemyśle; pozostałe preparaty oparte na substancjach zapachowych, w rodzaju stosowanych do produkcji napojów:
3302 10	<ul style="list-style-type: none"> — W rodzaju stosowanych w przemyśle spożywczym lub do produkcji napojów: — — W rodzaju stosowanych do produkcji napojów: — — — Preparaty zawierające wszystkie czynniki zapachowe charakterystyczne dla napojów: — — — — Pozostałe:
3302 10 29	— — — — Pozostałe
3505	Dekstryny i pozostałe skrobie modyfikowane (na przykład skrobie wstępnie żelatynizowane lub estryfikowane); kleje oparte na skrobiach, na dekstrynach lub pozostałych skrobiach modyfikowanych
ex 3809	Środki wykańczalnicze, nośniki barwników przyspieszające barwienie, utwalacze barwników i pozostałe preparaty (na przykład klejonki i zaprawy), w rodzaju stosowanych w przemysłach włókienniczym, papierniczym, skórzanym i podobnych, gdzie indziej niewymienione ani niewłączone:
3809 10	— Na bazie substancji skrobiowych
3824 60	— Sorbit, inny niż ten objęty podpozycją 2905 44

Część II: Ryż

Kod CN	Opis
ex 0403	Maślanka, mleko ukwaszone i śmietanka ukwaszona, jogurt, kefir i inne fermentowane lub zakwaszone mleko i śmietanka, nawet zagęszczone lub zawierające dodatek cukru lub innego środka słodzącego, lub aromatycznego lub zawierające dodatek owoców, orzechów lub kakao:
0403 10	— Jogurt
0403 10 51 do 0403 10 99	— — Aromatyzowany lub zawierający dodatek owoców, orzechów lub kakao

▼B

Kod CN	Opis
0403 90	– Pozostałe:
0403 90 71 do 0403 90 99	– – Aromatyzowane lub zawierające dodatek owoców, orzechów lub kakao
ex 1704	Wyroby cukiernicze (włącznie z białą czekoladą), niezawierające kakao:
1704 90 51 do 1704 90 99	– – Pozostałe
ex 1806	Czekolada i pozostałe przetwory spożywcze zawierające kakao z wyjątkiem towarów objętych podpozycjami 1806 10, 1806 20 70, 1806 90 60, 1806 90 70 i 1806 90 90
ex 1901	Ekstrakt słodowy; przetwory spożywcze z mąki, kasz, mączki, skrobi lub z ekstraktu słodowego, niezawierające kakao lub zawierające mniej niż 40 % masy kakao, obliczone w stosunku do całkowicie odtuszczonej bazy, gdzie indziej niewymienione ani niewłączone; przetwory spożywcze z towarów objętych pozycjami od 0401 do 0404, niezawierające kakao lub zawierające mniej niż 5 % masy kakao, obliczone w stosunku do całkowicie odtuszczonej bazy, gdzie indziej niewymienione ani niewłączone:
1901 10 00	– Przetwory dla niemowląt, pakowane do sprzedaży detalicznej
1901 20 00	– Mieszanki i ciasta, do wytworzenia wyrobów piekarniczych objętych pozycją 1905
1901 90	– Pozostałe:
1901 90 11 do 1901 90 19	– – Ekstrakt słodowy;
	– – Pozostałe:
1901 90 99	– – – Pozostałe
ex 1902	Makarony, nawet poddane obróbce cieplnej lub nadziewane (mięsem lub innymi substancjami) lub przygotowane inaczej, takie jak spaghetti, rurki, nitki, lasagne, gnocchi, ravioli, cannelloni; kuskus, nawet przygotowany:
1902 20	– Makarony nadziewane, nawet poddane obróbce cieplnej lub inaczej przygotowane:
	– – Pozostałe
1902 20 91	– – – Gotowane
1902 20 99	– – – Pozostałe
1902 30	– Pozostałe makarony
1902 40	– Kuskus:
1902 40 90	– – Pozostały
1904	Przetwory spożywcze otrzymane przez spęcznianie lub prażenie zbóż, lub produktów zbożowych (na przykład płatki kukurydziane); zboża (inne niż kukurydza) w postaci ziarna lub w postaci płatków, lub inaczej przetworzonego ziarna (z wyjątkiem mąki, kasz i mączki), wstępnie obgotowane lub inaczej przygotowane, gdzie indziej niewymienione ani niewłączone

▼ **B**

Kod CN	Opis
ex 1905	Chleb, bułki, pieczywo cukiernicze, ciasta i ciastka, herbatniki i pozostałe wyroby piekarnicze, nawet zawierające kakao; opłatki sakralne, puste kapsułki stosowane do celów farmaceutycznych, wafle wytłaczane, papier ryżowy i podobne wyroby:
1905 90 20	– – Opłatki sakralne, puste kapsułki stosowane do celów farmaceutycznych, wafle wytłaczane, papier ryżowy i podobne wyroby
ex 2004	Pozostałe warzywa przetworzone lub zakonserwowane inaczej niż octem lub kwasem octowym, zamrożone, inne niż produkty objęte pozycją 2006:
2004 10	– Ziemniaki:
	– – Pozostałe:
2004 10 91	– – – W postaci mąki, mączki lub płatków
ex 2005	Pozostałe warzywa przetworzone lub zakonserwowane inaczej niż octem lub kwasem octowym, niezamrożone, inne niż produkty objęte pozycją 2006:
2005 20	– Ziemniaki:
2005 20 10	– – W postaci mąki, mączki lub płatków
ex 2101	Ekstrakty, esencje i koncentraty kawy, herbaty lub maté (herbaty paragwajskiej) oraz przetwory na bazie tych produktów lub na bazie kawy, herbaty lub maté (herbaty paragwajskiej); cykorii palona i pozostałe palone namiastki kawy oraz ich ekstrakty, esencje i koncentraty:
2101 12	– – Przetwory na bazie tych ekstraktów, esencji lub koncentratów, lub na bazie kawy:
2101 12 98	– – – Pozostałe
2101 20	– Ekstrakty, esencje i koncentraty herbaty lub maté (herbaty paragwajskiej) i przetwory na bazie tych ekstraktów, esencji lub koncentratów, lub na bazie herbaty, lub maté (herbaty paragwajskiej):
2101 20 98	– – – Pozostałe
2105 00	Lody śmietankowe i pozostałe lody jadalne, nawet zawierające kakao
ex 2106	Przetwory spożywcze, gdzie indziej niewymienione ani niewłączone:
2106 90	– Pozostałe:
	– – Pozostałe:
2106 90 92	– – – Niezawierające tłuszczu mleka, sacharozy, izoglukozy, glukozy lub skrobi, lub zawierające mniej niż 1,5 % masy tłuszczu mleka, 5 % masy sacharozy lub izoglukozy, 5 % masy glukozy lub skrobi
2106 90 98	– – – Pozostałe

▼ **B**

Kod CN	Opis
ex 3505	Dekstryny i pozostałe skrobie modyfikowane (na przykład skrobie wstępnie żelatynizowane lub estryfikowane); kleje oparte na skrobiach, na dekstrynach lub pozostałych skrobiach modyfikowanych, z wyjątkiem skrobi objętych pozycją 3505 10 50
ex 3809	Środki wykańczalnicze, nośniki barwników przyspieszające barwienie, utrwalacze barwników i pozostałe preparaty (na przykład klejonki i zaprawy), w rodzaju stosowanych w przemysłach włókienniczym, papierniczym, skórzanym i podobnych, gdzie indziej niewymienione ani niewłączone:
3809 10	– Na bazie substancji skrobiowych

Część III: Cukier

Kod CN	Opis
ex 0403	Maślanka, mleko ukwaszone i śmietanka ukwaszona, jogurt, kefir i inne fermentowane lub zakwaszone mleko i śmietanka, nawet zagęszczone lub zawierające dodatek cukru lub innego środka słodzącego, lub aromatycznego lub zawierające dodatek owoców, orzechów lub kakao:
0403 10	– Jogurt:
0403 10 51 do 0403 10 99	– – Aromatyzowany lub zawierający dodatek owoców, orzechów lub kakao
0403 90	– Pozostałe:
0403 90 71 do 0403 90 99	– – Aromatyzowany lub zawierający dodatek owoców, orzechów lub kakao
ex 0710	Warzywa (niegotowane lub gotowane na parze lub w wodzie), zamrożone:
0710 40 00	– Kukurydza cukrowa
ex 0711	Warzywa zakonserwowane tymczasowo (na przykład w gazowym ditlenku siarki, w solance, w wodzie siarkowej lub w innych roztworach konserwujących), ale nienadające się w tym stanie do bezpośredniego spożycia:
0711 90	– Pozostałe warzywa; mieszanki warzyw:
	– – Warzywa:
0711 90 30	– – – Kukurydza cukrowa
1702 50 00	– Fruktaza chemicznie czysta
ex 1704	Wyroby cukiernicze (włącznie z białą czekoladą) niezawierające kakao, z wyjątkiem wyciągu (ekstraktu) z lukrecji objętego podpozycją 1704 90 10
1806	Czekolada i pozostałe przetwory spożywcze zawierające kakao

▼B

Kod CN	Opis
ex 1901	Ekstrakt słodowy; przetwory spożywcze z mąki, kasz, mączki, skrobi lub z ekstraktu słodowego, niezawierające kakao lub zawierające mniej niż 40 % masy kakao, obliczone w stosunku do całkowicie odtłuszczonej bazy, gdzie indziej niewymienione ani niewłączone; przetwory spożywcze z towarów objętych pozycjami od 0401 do 0404, niezawierające kakao lub zawierające mniej niż 5 % masy kakao, obliczone w stosunku do całkowicie odtłuszczonej bazy, gdzie indziej niewymienione ani niewłączone:
1901 10 00	– Przetwory dla niemowląt, pakowane do sprzedaży detalicznej
1901 20 00	– Mieszaniny i ciasta, do wytworzenia wyrobów piekarniczych objętych pozycją 1905
1901 90	– Pozostałe:
	– – Pozostałe:
1901 90 99	– – – Pozostałe
ex 1902	Makarony, nawet poddane obróbce cieplnej lub nadziewane (mięsem lub innymi substancjami), lub przygotowane inaczej, takie jak spaghetti, rurki, nitki, lasagne, gnocchi, ravioli, cannelloni; kuskus, nawet przygotowany:
1902 20	– Makarony nadziewane, nawet poddane obróbce cieplnej lub inaczej przygotowane:
	– – Pozostałe:
1902 20 91	– – – Gotowane
1902 20 99	– – – Pozostałe
1902 30	– Pozostałe makarony
1902 40	– Kuskus:
1902 40 90	– – Pozostały
1904	Przetwory spożywcze otrzymane przez spęcznianie lub prażenie zbóż, lub produktów zbożowych (na przykład płatki kukurydziane); zboża (inne niż kukurydza) w postaci ziaren lub w postaci płatków lub inaczej przetworzonego ziarna (z wyjątkiem mąki, kasz i mączki), wstępnie obgotowane lub inaczej przygotowane, gdzie indziej niewymienione ani niewłączone
ex 1905	Chleb, bułki, pieczywo cukiernicze, ciasta i ciastka, herbatniki i pozostałe wyroby piekarnicze, nawet zawierające kakao; opłatki sakralne, puste kapsułki stosowane do celów farmaceutycznych, wafle wytłaczane, papier ryżowy i podobne wyroby:
1905 10 00	– Chleb chrupki
1905 20	– Piernik z dodatkiem imbiru i podobne
1905 31	– – Słodkie herbatniki;
1905 32	– – Gofry i wafle
1905 40	– Sucharki, tosty z chleba i podobne wyroby tostowe

▼B

Kod CN	Opis
1905 90	– Pozostałe:
	– – Pozostałe:
1905 90 45	– – – Herbatniki
1905 90 55	– – – Wyroby ekstrudowane lub ekspandowane, pikantne lub solone
	– – – Pozostałe:
1905 90 60	– – – – Z dodatkiem środka słodzącego
1905 90 90	– – – – Pozostałe
ex 2001	Warzywa, owoce, orzechy i pozostałe jadalne części roślin, przetworzone lub zakonserwowane octem lub kwasem octowym:
2001 90	– Pozostałe:
2001 90 30	– – Kukurydza cukrowa (<i>Zea mays var. saccharata</i>)
2001 90 40	– – Ignamy, słodkie ziemniaki i podobne jadalne części roślin, zawierające 5 % masy skrobi lub więcej
ex 2004	Pozostałe warzywa przetworzone lub zakonserwowane inaczej niż octem lub kwasem octowym, zamrożone, inne niż produkty objęte pozycją 2006:
2004 10	– Ziemniaki
	– – Pozostałe
2004 10 91	– – – W postaci mąki, mączki lub płatków
2004 90	– Pozostałe warzywa i mieszanki warzywne:
2004 90 10	– – Kukurydza cukrowa (<i>Zea mays var. saccharata</i>)
ex 2005	Pozostałe warzywa przetworzone lub zakonserwowane inaczej niż octem lub kwasem octowym, niezamrożone, inne niż produkty objęte pozycją 2006:
2005 20	– Ziemniaki:
2005 20 10	– – W postaci mąki, mączki lub płatków
2005 80 00	– Kukurydza cukrowa (<i>Zea mays var. saccharata</i>)
ex 2101	Ekstrakty, esencje i koncentraty kawy, herbaty lub maté (herbaty paragwajskiej) oraz przetwory na bazie tych produktów lub na bazie kawy, herbaty lub maté (herbaty paragwajskiej); cykorii palona i pozostałe palone namiastki kawy oraz ich ekstrakty, esencje i koncentraty:
	– Ekstrakty, esencje i koncentraty kawy oraz przetwory na bazie tych ekstraktów, esencji lub koncentratów, lub na bazie kawy:
2101 12	– – Przetwory na bazie tych ekstraktów, esencji lub koncentratów, lub na bazie kawy:
2101 12 98	– – – Pozostałe:

▼ **B**

Kod CN	Opis
2101 20	– Ekstrakty, esencje i koncentraty herbaty lub maté (herbaty paragwajskiej) i przetwory na bazie tych ekstraktów, esencji lub koncentratów, lub na bazie herbaty, lub maté (herbaty paragwajskiej):
	– – Przetwory
2101 20 98	– – – Pozostałe
2101 30	– Cykoria palona i pozostałe palone namiastki kawy oraz ich ekstrakty, esencje i koncentraty:
	– – Cykoria palona i pozostałe palone namiastki kawy:
2101 30 19	– – – Pozostałe
	– – Ekstrakty, esencje i koncentraty z cykorii palonej i pozostałych palonych namiastek kawy:
2101 30 99	– – – Pozostałe
2105 00	Lody śmietankowe i pozostałe lody jadalne, nawet zawierające kakao
ex 2106	Przetwory spożywcze, gdzie indziej niewymienione ani niewłączone:
ex 2106 90	– Pozostałe:
	– – Pozostałe:
2106 90 92	– – – Niezawierające tłuszczu mleka, sacharozy, izoglukozy, glukozy lub skrobi, lub zawierające mniej niż 1,5 % masy tłuszczu mleka, 5 % masy sacharozy lub izoglukozy, 5 % masy glukozy lub skrobi
2106 90 98	– – – Pozostałe
2202	Wody, włącznie z wodami mineralnymi i wodami gazowanymi, zawierające dodatek cukru lub innego środka słodzącego, lub wody aromatyzowane i pozostałe napoje bezalkoholowe, z wyłączeniem soków owocowych i warzywnych, objętych pozycją 2009
2205	Wermut i pozostałe wina ze świeżych winogron aromatyzowane roślinami lub substancjami aromatycznymi
ex 2208	Alkohol etylowy nieskażony o zawartości alkoholu mniejszej niż 80 % obj.; okowity, likiery i pozostałe napoje spirytusowe:
2208 20	– Napoje spirytusowe otrzymane przez destylację wina z winogron lub wytlóków z winogron
ex 2208 50	– Gin Geneva
2208 70	– Likier i kordiały
ex 2208 90	– Pozostałe
2208 90 41 do 2208 90 78	– – Pozostałe napoje spirytusowe
2905 43 00	– – Mannit
2905 44	– D-sorbit (sorbitol)

▼ **B**

Kod CN	Opis
ex 3302	Mieszaniny substancji zapachowych i mieszaniny (włącznie z roztworami alkoholowymi) oparte na jednej lub na wielu takich substancjach, w rodzaju stosowanych jako surowce w przemyśle; pozostałe preparaty oparte na substancjach zapachowych, w rodzaju stosowanych do produkcji napojów:
3302 10	– W rodzaju stosowanych w przemyśle spożywczym lub do produkcji napojów – – W rodzaju stosowanych do produkcji napojów: – – – Preparaty zawierające wszystkie czynniki zapachowe charakterystyczne dla napojów: – – – – Pozostałe (o rzeczywistej zawartości alkoholu nieprzekraczającej 0,5 % obj.)
3302 10 29	– – – – Pozostałe
ex Dział 38	Produkty chemiczne różne:
3824 60	– Sorbit, inny niż ten objęty podpozycją 2905 44

Część IV: Mleko

Kod CN	Opis
ex 0405	Masło i inne tłuszcze oraz oleje otrzymane z mleka; tłuszcze mleczne do smarowania:
0405 20	– Tłuszcze mleczne do smarowania:
0405 20 10	– – O zawartości tłuszczu 39 % według masy i większej, ale mniejszej niż 60 % według masy
0405 20 30	– – O zawartości tłuszczu 60 % według masy i większej, ale nieprzekraczającej 75 % według masy
ex 1517	Margaryna; jadalne mieszaniny lub produkty z tłuszczów lub olejów, zwierzęcych lub roślinnych, lub z frakcji różnych tłuszczów lub olejów, z niniejszego działu, inne niż jadalne tłuszcze lub oleje lub ich frakcje, objęte pozycją 1516:
1517 10	– Margaryna, z wyłączeniem margaryny płynnej:
1517 10 10	– – Zawierające więcej niż 10 % masy, ale nie więcej niż 15 % masy tłuszczów mleka
1517 90	– Pozostała:
1517 90 10	– – Zawierające więcej niż 10 % masy, ale nie więcej niż 15 % masy tłuszczów mleka
ex 1704	Wyroby cukiernicze (włącznie z białą czekoladą), niezawierające kakao:
ex 1704 90	– Pozostałe, z wyjątkiem wyciągu (ekstraktu) z lukrecji, zawierającego więcej niż 10 % masy sacharozy, ale niezawierającego innych dodanych substancji

▼B

Kod CN	Opis
ex 1806	Czekolada i pozostałe przetwory spożywcze zawierające kakao, z wyłączeniem proszku kakaowego słodzonego wyłącznie dodatkiem sacharozy z podpozycji ex 1806 10
ex 1901	Ekstrakt słodowy; przetwory spożywcze z mąki, kasz, mączki, skrobi lub z ekstraktu słodowego, niezawierające kakao lub zawierające mniej niż 40 % masy kakao, obliczone w stosunku do całkowicie odtłuszczonej bazy, gdzie indziej niewymienione ani niewłączone; przetwory spożywcze z towarów objętych pozycjami od 0401 do 0404, niezawierające kakao lub zawierające mniej niż 5 % masy kakao, obliczone w stosunku do całkowicie odtłuszczonej bazy, gdzie indziej niewymienione ani niewłączone:
1901 10 00	– Przetwory dla niemowląt, pakowane do sprzedaży detalicznej
1901 20 00	– Mieszaniny i ciasta, do wytworzenia wyrobów piekarniczych objętych pozycją 1905
1901 90	– Pozostałe: – – Pozostałe:
1901 90 99	– – – Pozostałe
ex 1902	Makarony, nawet poddane obróbce cieplnej lub nadziewane (mięsem lub innymi substancjami) lub przygotowane inaczej, takie jak spaghetti, rurki, nitki, lasagne, gnocchi, ravioli, cannelloni; kuskus, nawet przygotowany: – Makarony niepoddane obróbce cieplnej, nienadziewane ani nieprzygotowane inaczej:
1902 19	– – Pozostałe
1902 20	– – Makarony nadziewane, nawet poddane obróbce cieplnej lub inaczej przygotowane: – – Pozostałe:
1902 20 91	– – – Gotowane
1902 20 99	– – – Pozostałe
1902 30	– Pozostałe makarony
1902 40	– Kuskus:
1902 40 90	– – Pozostały
1904	Przetwory spożywcze otrzymane przez spęcznianie lub prażenie zbóż, lub produktów zbożowych (na przykład płatki kukurydziane); zboża (inne niż kukurydza) w postaci ziarna lub w postaci płatków, lub inaczej przetworzonego ziarna (z wyjątkiem mąki, kasz i mączki), wstępnie obgotowane lub inaczej przygotowane, gdzie indziej niewymienione ani niewłączone
ex 1905	Chleb, bułki, pieczywo cukiernicze, ciasta i ciastka, herbatniki i pozostałe wyroby piekarnicze, nawet zawierające kakao; opłatki sakralne, puste kapsułki stosowane do celów farmaceutycznych, wafle wytłaczane, papier ryżowy i podobne wyroby:
1905 10 00	Chleb chrupki

▼ B

Kod CN	Opis
1905 20	– Piernik z dodatkiem imbiru i podobne – Słodkie herbatniki; gofry i wafle:
1905 31	– – Słodkie herbatniki;
1905 32	– – Gofry i wafle
1905 40	– Sucharki, tosty z chleba i podobne wyroby tostowe
1905 90	– Pozostałe: – – Pozostałe:
1905 90 45	– – – Herbatniki
1905 90 55	– – – Wyroby ekstrudowane lub ekspandowane, pikantne lub solone – – – Pozostałe:
1905 90 60	– – – – z dodatkiem środka słodzącego
1905 90 90	– – – – Pozostałe
ex 2004	Pozostałe warzywa przetworzone lub zakonserwowa- wane inaczej niż octem lub kwasem octowym, zamro- żone, inne niż produkty objęte pozycją 2006:
2004 10	– Ziemniaki: – – Pozostałe:
2004 10 91	– – – W postaci mąki, mączki lub płatków
ex 2005	Pozostałe warzywa przetworzone lub zakonserwowa- wane inaczej niż octem lub kwasem octowym, niezamro- żone, inne niż produkty objęte pozycją 2006:
2005 20	– Ziemniaki:
2005 20 10	– W postaci mąki, mączki lub płatków
2105 00	Lody śmietankowe i pozostałe lody jadalne, nawet zawierające kakao
ex 2106	Przetwory spożywcze, gdzie indziej niewymienione ani niewłączone:
2106 90	– Pozostałe: – – Pozostałe:
2106 90 92	– – – Niezawierające tłuszczu mleka, sacharozy, izoglukozy, glukozy lub skrobi, lub zawierające mniej niż 1,5 % masy tłuszczu mleka, 5 % masy sacharozy lub izoglukozy, 5 % masy glukozy lub skrobi
2106 90 98	– – – Pozostałe
ex 2202	Wody, włącznie z wodami mineralnymi i wodami gazowanymi, zawierające dodatek cukru lub innego środka słodzącego, lub wody aromatyzowane i pozos- tałe napoje bezalkoholowe, z wyłączeniem soków owocowych i warzywnych, objętych pozycją 2009:
2202 90	– Pozostałe: – – Pozostałe, zawierające tłuszcz uzyskany z produktów objętych pozycjami od 0401 do 0404:

▼ **B**

Kod CN	Opis
2202 90 91	— — — Mniej niż 0,2 % masy
2202 90 95	— — — 0,2 % masy lub więcej, ale mniej niż 2 % masy
2202 90 99	— — — 2 % masy lub więcej
ex 2208	Alkohol etylowy nieskażony o zawartości alkoholu mniejszej niż 80 % obj.; okowity, likiery i pozostałe napoje spirytusowe:
2208 70	— Likieri i kordiały
2208 90	— Pozostałe:
	— — Pozostałe napoje spirytusowe, w pojemnikach o objętości:
	— — — 2 litry lub mniejszej:
	— — — — Pozostałe:
2208 90 69	— — — — Pozostałe napoje spirytusowe
	— — — Większej niż 2 litry:
2208 90 78	— — — — Pozostałe napoje spirytusowe
ex 3302	Mieszaniny substancji zapachowych i mieszaniny (włącznie z roztworami alkoholowymi) oparte na jednej lub na wielu takich substancjach, w rodzaju stosowanych jako surowce w przemyśle; pozostałe preparaty oparte na substancjach zapachowych, w rodzaju stosowanych do produkcji napojów:
3302 10	— W rodzaju stosowanych w przemyśle spożywczym lub do produkcji napojów:
	— — W rodzaju stosowanych do produkcji napojów:
	— — — Preparaty zawierające wszystkie czynniki zapachowe charakterystyczne dla napojów:
	— — — — Pozostałe:
3302 10 29	— — — — — Pozostałe
3501	Kazeina, kazeiniany i pozostałe pochodne kazeiny; kleje kazeinowe
ex 3502	Albuminy (włączając koncentraty dwu lub więcej białek serwatki, zawierające w przeliczeniu na suchą substancję więcej niż 80 % masy białka serwatki), albuminiany i pozostałe pochodne albumin:
3502 20	— Albumina mleka, włącznie z koncentratami złożonymi z dwóch lub więcej białek serwatki:
	— — Pozostała:
3502 20 91	— — — Suszona (na przykład w arkuszach, łuskach, płatkach, proszku)
3502 20 99	— — — Pozostała

Część V: Jaja

Kod CN	Opis
ex 0403 10 51 do ex 0403 10 99 i ex 0403 90 71 do ex 0403 90 99	Maślanka, mleko ukwaszone i śmietanka ukwaszona, jogurt, kefir i inne fermentowane lub zakwaszone mleko i śmietanka, aromatyzowane lub zawierające dodatek owoców, orzechów lub kakao, nawet zagęszczone lub zawierające dodatek cukru lub innego środka słodzącego, lub aromatycznego lub zawierające dodatek owoców, orzechów lub kakao:
1806	Czekolada i pozostałe przetwory spożywcze zawierające kakao
ex 1901	Przetwory spożywcze z towarów objętych pozycjami od 0401 do 0404, zawierające mniej niż 5 % masy kakao obliczone w stosunku do całkowitej odtłuszczonej bazy, gdzie indziej niewymienione ani niewłączone
1902 11 00	– Makarony niepoddane obróbce cieplnej, nienadziejane ani nieprzygotowane inaczej, zawierające jaja
ex 1904	Przetwory spożywcze otrzymane przez spęcznianie lub prażenie zbóż, lub produktów zbożowych (na przykład płatki kukurydziane); zboża (inne niż kukurydza), w postaci ziarna lub w postaci płatków, lub inaczej przetworzonego ziarna (z wyjątkiem mąki, kasz i mączki) wstępnie obgotowane lub inaczej przygotowane, gdzie indziej niewymienione ani niewłączone
ex 1905	Chleb, bułki, pieczywo cukiernicze, ciasta i ciastka, herbatniki i pozostałe wyroby piekarnicze, nawet zawierające kakao; opłatki sakralne, puste kapsułki stosowane do celów farmaceutycznych, wafle wytłaczane, papier ryżowy i podobne wyroby:
1905 20	– Piernik z dodatkiem imbiru i podobne
1905 31	– – Słodkie herbatniki
1905 32	– – Gofry i wafle
1905 40	– Sucharki, tosty z chleba i podobne wyroby tostowe
ex 1905 90	– Pozostałe, z wyłączeniem produktów objętych podpozycjami od 1905 90 10 do 1905 90 30
ex 2105 00	Lody śmietankowe i pozostałe lody jadalne, zawierające kakao
2208	Alkohol etylowy nieskażony o zawartości alkoholu mniejszej niż 80 % obj.; okowity, likiery i pozostałe napoje spirytusowe:
ex 2208 70	– Likiery
3502	Albuminy (włączając koncentraty dwu lub więcej białek serwatki, zawierające w przeliczeniu na suchą substancję więcej niż 80 % masy białka serwatki), albuminiany i pozostałe pochodne albumin:
3502 11 90	– – – Pozostała suszona albumina jaja
3502 19 90	– – – Pozostała albumina jaja

▼B

ZALĄCZNIK XXI

**WYKAZ NIEKTÓRYCH TOWARÓW ZAWIERAJĄCYCH CUKIER DO
CELÓW PRYZNAWANIA REFUNDACJI WYWOZOWYCH,
O KTÓRYCH MOWA W CZĘŚCI III ROZDZIAŁ III SEKCJA II**

Produkty wymienione w załączniku I część X pkt b).

ZAŁĄCZNIK XXII

TABELA KORELACJI, O KTÓREJ MOWA W ART. 202

1. Rozporządzenie (EWG) nr 234/68

Rozporządzenie (EWG) nr 234/68	Niniejsze rozporządzenie
Artykuł 1	Artykuł 1 ust. 1 lit. m)
Artykuł 2	Artykuł 54
Artykuły 3–5	Artykuł 113
Artykuł 6	—
Artykuł 7	Artykuł 173
Artykuł 8	Część III rozdział II sekcja I
Artykuł 9	Artykuł 135
Artykuł 10 ust. 1	Artykuł 129
Artykuł 10 ust. 2	Artykuł 128
Artykuł 10a	Artykuł 159
Artykuł 11	Artykuł 180
Artykuł 12	—
Artykuł 13	Artykuł 195
Artykuł 14	Artykuł 195
Artykuł 15	—
Artykuł 16	—
Artykuł 17	—
Artykuł 18	—

2. Rozporządzenie (EWG) nr 827/68

Rozporządzenie (EWG) nr 827/68	Niniejsze rozporządzenie
Artykuł 1	Artykuł 1 ust. 1 lit. u)
Artykuł 2 ust. 1	Artykuł 135
Artykuł 2 ust. 2	Artykuł 129
Artykuł 2 ust. 3	Artykuł 128
Artykuł 3	Artykuł 159
Artykuł 4	—
Artykuł 5 akapit pierwszy	Artykuł 180
Artykuł 5 akapit drugi	Artykuł 182 ust. 1
Artykuł 6	Artykuł 195
Artykuł 7	—
Artykuł 8	—
Artykuł 9	—

▼B3. **Rozporządzenie (EWG) nr 2729/75**

Rozporządzenie (EWG) nr 2729/75	Niniejsze rozporządzenie
Artykuł 1	Artykuł 149
Artykuł 2 ust. 1	Artykuł 150
Artykuł 2 ust. 2	Artykuł 151
Artykuł 3	Artykuł 152

4. **Rozporządzenie (EWG) nr 2759/75**

Rozporządzenie (EWG) nr 2759/75	Niniejsze rozporządzenie
Artykuł 1	Artykuł 1 ust. 1 lit. q)
Artykuł 2	Artykuł 54
Artykuł 3 akapit pierwszy tiret pierwsze	Artykuł 31 ust. 1 lit. e)
Artykuł 3 ust. pierwszy tiret drugie	Artykuł 10 ust. 2
Artykuł 3 ust. drugi	—
Artykuł 3 ust. trzeci	Artykuł 10 ust. 2
Artykuł 4 ust. 1	Artykuł 8 ust. 1 lit. f)
Artykuł 4 ust. 2	Artykuł 17 i art. 37
Artykuł 4 ust. 3	
Artykuł 4 ust. 5	Artykuł 42
Artykuł 4 ust. 6 tiret pierwsze	Artykuł 17 i art. 37 ust. 1
Artykuł 4 ust. 6 tiret drugie	Artykuł 43 lit. d)
Artykuł 4 ust. 6 tiret trzecie	Artykuł 43
Artykuł 5 ust. 1–3	Artykuł 24
Artykuł 5 ust. 4 lit. a)	Artykuł 43 lit. a)
Artykuł 5 ust. 4 lit. b)	Artykuł 24 ust. 1 i art. 31 ust. 2.
Artykuł 5 ust. 4 lit. c)	Artykuł 43
Artykuł 6	Artykuł 25
Artykuł 7 ust. 1	—
Artykuł 7 ust. 2	Artykuł 40
Artykuł 8 ust. 1 akapit pierwszy	Artykuł 130 i art. 161 ust. 1
Artykuł 8 ust. 1 akapit drugi	Artykuł 131 i art. 161 ust. 2
Artykuł 8 ust. 1 akapit trzeci	Artykuły 132, 133 i art. 161 ust. 2
Artykuł 8 ust. 2	Artykuł 134 i art. 161 ust. 3
Artykuł 9	Artykuł 135
Artykuł 10 ust. 1–3	Artykuł 141
Artykuł 10 ust. 4	Artykuł 143
Artykuł 11 ust. 1–3	Artykuł 144
Artykuł 11 ust. 4	Artykuł 148
Artykuł 12	Artykuł 186 lit. b)
Artykuł 13 ust. 1	Artykuł 162 ust. 1

▼M3**▼B**

▼B

Rozporządzenie (EWG) nr 2759/75	Niniejsze rozporządzenie
Artykuł 13 ust. 2	Artykuł 163
Artykuł 13 ust. 3 i 4	Artykuł 164
Artykuł 13 ust. 5	Artykuł 170
Artykuł 13 ust. 6–10	Artykuł 167
Artykuł 13 ust. 11	Artykuł 169
Artykuł 13 ust. 12	Artykuł 170
Artykuł 14	Artykuły 160 i 174
Artykuł 15 ust. 1	Artykuł 129
Artykuł 15 ust. 2	Artykuł 128
Artykuł 16	Artykuł 159
Artykuł 19	—
Artykuł 20 ust. 1	Artykuł 44
Artykuł 20 ust. 2–4	Artykuł 46
Artykuł 21	Artykuł 180
Artykuł 22	Artykuł 192
Artykuł 24	Artykuł 195
Artykuł 25	—
Artykuł 26	—
Artykuł 27	—

5. **Rozporządzenie (EWG) nr 2771/75**

Rozporządzenie (EWG) nr 2771/75	Niniejsze rozporządzenie
Artykuł 1 ust. 1	Artykuł 1 ust. 1 lit. s)
Artykuł 1 ust. 2	Artykuł 2 ust. 1
Artykuł 2 ust. 1	Artykuł 54
Artykuł 2 ust. 2	Artykuł 116
Artykuł 3 ust. 1 akapit pierwszy	Artykuły 130 i 161
Artykuł 3 ust. 1 akapit drugi	Artykuł 131 i art. 161 ust. 2
Artykuł 3 ust. 1 akapit trzeci	Artykuły 132, 133 i art. 161 ust. 2
Artykuł 3 ust. 2	Artykuł 134 i art. 161 ust. 3
Artykuł 4	Artykuł 135
Artykuł 5 ust. 1–3	Artykuł 141
Artykuł 5 ust. 4	Artykuł 143
Artykuł 6 ust. 1–3	Artykuł 144
Artykuł 6 ust. 4	Artykuły 145 i 148
Artykuł 7	Artykuł 186 lit. b)
Artykuł 8 ust. 1	Artykuł 162 ust. 1
Artykuł 8 ust. 2	Artykuł 163
Artykuł 8 ust. 3 i 4	Artykuł 164
Artykuł 8 ust. 5	Artykuł 170
Artykuł 8 ust. 6–11	Artykuł 167
Artykuł 8 ust. 12	Artykuł 169
Artykuł 8 ust. 13	Artykuł 170

▼B

Rozporządzenie (EWG) nr 2771/75	Niniejsze rozporządzenie
Artykuł 9	Artykuł 160
Artykuł 10 ust. 1	Artykuł 129
Artykuł 10 ust. 2	Artykuł 128
Artykuł 11	Artykuł 159
Artykuł 13	—
Artykuł 14 ust. 1 lit. a)	Artykuł 44
Artykuł 14 ust. 1 lit. b)	Artykuł 45
Artykuł 14 ust. 2 i 3	Artykuł 46
Artykuł 15	Artykuł 192
Artykuły 16 i 17	Artykuł 195
Artykuł 18	—
Artykuł 19	Artykuł 180
Artykuł 20	—
Artykuł 21	—

6. **Rozporządzenie (EWG) nr 2777/75**

Rozporządzenie (EWG) nr 2777/75	Niniejsze rozporządzenie
Artykuł 1 ust. 1	Artykuł 1 ust. 1 lit. t)
Artykuł 1 ust. 2	Artykuł 2 ust. 1
Artykuł 2 ust. 1	Artykuł 54
Artykuł 2 ust. 2	Artykuł 116
Artykuł 3 ust. 1 akapit pierwszy	Artykuły 130 i 161
Artykuł 3 ust. 1 akapit drugi	Artykuł 131 i art. 161 ust. 2
Artykuł 3 ust. 1 akapit trzeci	Artykuły 132, 133 i art. 161 ust. 2
Artykuł 3 ust. 2	Artykuł 134 i art. 161 ust. 3
Artykuł 4	Artykuł 135
Artykuł 5 ust. 1–3	Artykuł 141
Artykuł 5 ust. 4	Artykuł 143
Artykuł 6 ust. 1–3	Artykuł 144
Artykuł 6 ust. 4	Artykuły 145 i 148
Artykuł 7	Artykuł 186 lit. b)
Artykuł 8 ust. 1	Artykuł 162 ust. 1
Artykuł 8 ust. 2	Artykuł 163
Artykuł 8 ust. 3 i 4	Artykuł 164
Artykuł 8 ust. 5	Artykuł 170
Artykuł 8 ust. 6–10	Artykuł 167
Artykuł 8 ust. 11	Artykuł 169
Artykuł 8 ust. 12	Artykuł 170
Artykuł 9	Artykuły 160 i 174
Artykuł 10 ust. 1	Artykuł 129
Artykuł 10 ust. 2	Artykuł 128
Artykuł 11	Artykuł 159

▼B

Rozporządzenie (EWG) nr 2777/75	Niniejsze rozporządzenie
Artykuł 13	—
Artykuł 14 ust. 1 lit. a)	Artykuł 44
Artykuł 14 ust. 1 lit. b)	Artykuł 45
Artykuł 14 ust. 2 i 3	Artykuł 46
Artykuł 15	Artykuł 192
Artykuły 16 i 17	Artykuł 195
Artykuł 18	—
Artykuł 19	Artykuł 180
Artykuł 20	—
Artykuł 21	—

7. **Rozporządzenie (EWG) nr 2782/75**

Rozporządzenie (EWG) nr 2782/75	Niniejsze rozporządzenie
Artykuł 1	Artykuł 121 lit. f) ppkt (i)
Artykuł 2	Punkt C.I załącznika XIV
Artykuł 3	Artykuł 121 lit. f) ppkt (ii)
Artykuł 4	Artykuł 192
Artykuł 5	Punkt C.II załącznika XIV oraz art. 121 lit. f) ppkt (iii)
Artykuł 6	Punkt C.II pkt 3) załącznika XIV oraz art. 121 lit. f) ppkt (iii)
Artykuł 7	Artykuł 121 lit. f) ppkt (iv)
Artykuł 8	Artykuł 121 lit. f) ppkt (v)
Artykuł 9	Artykuł 121 lit. f) ppkt (vi)
Artykuł 10	Artykuł 192
Artykuł 11	Punkt C.III pkt 1) i 2) załącznika XIV
Artykuł 12	Punkt C.III pkt 3) załącznika XIV oraz art. 121 lit. f) ppkt (iii)
Artykuł 13	Artykuł 121 lit. f) ppkt (vii)
Artykuł 14	Artykuł 121 lit. f)
Artykuł 15	Artykuł 121 lit. f)
Artykuł 16	Artykuł 192 i 194
Artykuł 17	Artykuł 121 lit. f)

8. **Rozporządzenie (EWG) nr 707/76**

Rozporządzenie (EWG) nr 707/76	Niniejsze rozporządzenie
Artykuł 1	Artykuł 122
Artykuły 2 i 3	Artykuł 127

▼B**9. Rozporządzenie (EWG) nr 1055/77**

Rozporządzenie (EWG) nr 1055/77	Niniejsze rozporządzenie
Artykuł 1	Artykuł 39 ust. 1–4
Artykuł 2	Artykuł 39 ust. 5
Artykuł 3	Artykuł 39 ust. 6 i 7
Artykuł 4	Artykuł 43
Artykuł 5	Artykuł 39 ust. 1 akapit drugi

10. Rozporządzenie (EWG) nr 2931/79

Rozporządzenie (EWG) nr 2931/79	Niniejsze rozporządzenie
Artykuł 1	Artykuł 172

11. Rozporządzenie (EWG) nr 3220/84

Rozporządzenie (WE) nr 3220/84	Niniejsze rozporządzenie
Artykuł 1 ust. 1	Artykuł 42 ust. 1 akapit pierwszy lit. b)
Artykuł 1 ust. 2 akapit pierwszy	—
Artykuł 1 ust. 2 akapit drugi	Artykuł 43 lit. m) ppkt (iv)
Artykuł 2 ust. 1 akapit pierwszy	Punkt B. I oraz III załącznika V
Artykuł 2 ust. 1 akapit drugi	Punkt B. III załącznika V
Artykuł 2 ust. 2 i 3 akapit pierwszy	Artykuł 43 lit. m)
Artykuł 2 ust. 3 akapit drugi	Artykuł 43
Artykuł 2 ust. 3 akapit trzeci	Punkt B. IV pkt 1) załącznika V
Artykuł 3 ust. 1 akapit pierwszy	Artykuł 43 oraz punkt B. II załącznika V
Artykuł 3 ust. 1 akapit drugi	Artykuł 43
Artykuł 3 ust. 1 akapit trzeci	Punkt B. IV pkt 2) załącznika V
Artykuł 3 ust. 2 i 3	Punkt B. II załącznika V
Artykuł 3 ust. 4	Artykuł 43 lit. m) ppkt (iv)
Artykuł 4 i 5	Artykuł 43 lit. m)

12. Rozporządzenie (EWG) nr 1898/87

Rozporządzenie (EWG) nr 1898/87	Niniejsze rozporządzenie
Artykuł 1	Artykuł 114 ust. 1 w powiązaniu z pkt I załącznika XII
Artykuł 2	Artykuł 114 ust. 1 w powiązaniu z pkt II załącznika XII
Artykuł 3	Artykuł 114 ust. 1 w powiązaniu z pkt III załącznika XII
Artykuł 4 ust. 1 i 3	Artykuł 114 ust. 1 w powiązaniu z pkt IV załącznika XII
Artykuł 4 ust. 2	Artykuł 121

▼B13. **Rozporządzenie (EWG) nr 3730/87**

Rozporządzenie (EWG) nr 3730/87	Niniejsze rozporządzenie
Artykuł 1	Artykuł 27 ust. 1 i. 2
Artykuł 2	Artykuł 27 ust. 3
Artykuł 3	Artykuł 27 ust. 4
Artykuł 4	Artykuł 27 ust. 5
Artykuł 5	—
Artykuł 6	Artykuł 43

14. **Rozporządzenie (EWG) nr 1186/90**

Rozporządzenie (WE) nr 1186/90	Niniejsze rozporządzenie
Artykuł 1 ust. 1 akapit pierwszy	Punkt A. V ustęp pierwszy załącznika V
Artykuł 1 ust. 1 akapit drugi	—
Artykuł 1 ust. 2	Artykuł 43 lit. m)
Artykuł 2 lit. a)	Artykuł 43 lit. m)
Artykuł 2 lit. b)	Artykuł 43 lit. m) ppkt (iii)
Artykuł 3	Artykuł 194

15. **Rozporządzenie (EWG) nr 1906/90**

Rozporządzenie (EWG) nr 1906/90	Niniejsze rozporządzenie
Artykuł 1 ust. 1	Punkt B.I pkt 1) załącznika XIV
Artykuł 1 ust. 2	Artykuł 121 lit. e) ppkt (ii)
Artykuł 1 ust. 3	Punkt B.I pkt 2) załącznika XIV
Artykuł 1 ust. 3a	Punkt B.I pkt 3) załącznika XIV
Artykuł 2 ust. 1	Punkt B.II pkt 1) załącznika XIV
Artykuł 2 ust. 2– 4	Artykuł 121 lit. e) ppkt (i)
Artykuł 2 ust. 5–7	Punkt B.II pkt 2)–4) załącznika XIV
Artykuł 2 ust. 8	Artykuł 121 lit. e) ppkt (i)
Artykuł 3 ust. 1 oraz 2	Punkt B.III pkt 1) oraz 2) załącznika XIV
Artykuł 3 ust. 3	Punkt B.III pkt 3) załącznika XIV oraz art. 121 lit. e)
Artykuł 4	Artykuł 121 lit. e) ppkt (iv)
Artykuł 5 ust. 1–5	Artykuł 121 lit. e) ppkt (iv)
Artykuł 5 ust. 6	Artykuł 121 lit. e) ppkt (v) oraz art. 194
Artykuł 6	Artykuł 121 lit. e) ppkt (vi)
Artykuł 7	Artykuł 121 lit. e) ppkt (vii) oraz art. 194
Artykuł 8	Artykuł 192 oraz 194
Artykuł 9	Artykuł 121 lit. e)
Artykuł 10	Artykuł 194
Artykuł 11	Artykuł 192

▼B16. **Rozporządzenie (EWG) nr 2204/90**

Rozporządzenie (EWG) nr 2204/90	Niniejsze rozporządzenie
Artykuł 1 ust. 1	Artykuł 119
Artykuł 1 ust. 2	Artykuł 121 lit. i)
Artykuł 2	Artykuł 119 w powiązaniu z pkt 2 części V załącznika III
Artykuł 3 ust. 1	Artykuł 121 lit. i) i art. 194
Artykuł 3 ust. 2	Artykuły 192 i 194
Artykuł 4	—
Artykuł 5	Artykuł 121

17. **Rozporządzenie (EWG) nr 2075/92**

Rozporządzenie (EWG) nr 2075/92	Niniejsze rozporządzenie
Artykuł 1	Artykuł 1 ust. 1 lit. n)
Artykuł 13	Artykuł 104 ust. 1 i 2
Artykuł 14a	Artykuł 104 ust. 3
Artykuł 15	Artykuł 135
Artykuł 16 ust. 1	Artykuł 129
Artykuł 16 ust. 2	Artykuł 128
Artykuł 16a	Artykuł 159
Artykuł 17	Artykuł 194
Artykuł 18	Artykuł 180
Artykuł 20	—
Artykuł 21	Artykuł 192
Artykuły 22 i 23	Artykuł 195
Artykuł 24	—

18. **Rozporządzenie (EWG) nr 2077/92**

Rozporządzenie (EWG) nr 2077/92	Niniejsze rozporządzenie
Artykuły 1, 2 i art. 4 ust. 1	Artykuł 123
Artykuł 3, art. 4 ust. 2 i 3, art. 5 i 6	Artykuł 127
Artykuł 7	Artykuł 177
Artykuł 8	Artykuł 178
Artykuł 9	Artykuł 127
Artykuł 10	Artykuł 126
Artykuły 11 i 12	Artykuł 127

▼ B19. **Rozporządzenie (EWG) nr 2137/92**

Rozporządzenie (EWG) nr 2137/92	Niniejsze rozporządzenie
Artykuł 1	Artykuł 42 ust. 1 akapit drugi
Artykuł 2 ust. pierwszy lit. a)	Point C. I i IV załącznika V
Artykuł 2 ust. pierwszy lit. b)	Punkt C. I załącznika V
Artykuł 2 ust. drugi	Punkt C. IV ust. drugi załącznika V
Artykuł 3 ust. 1	Punkt C. II załącznika V
Artykuł 3 ust. 2 akapit pierwszy i drugi	Punkt C. III ust. 1 załącznika V
Artykuł 3 ust. 2 akapit trzeci	Punkt C. III ust. 2 załącznika V i art. 43 lit. m)
Artykuł 3 ust. 3	Artykuł 43 lit. m)
Artykuł 4 ust. 1	Artykuł 43 lit. m)
Artykuł 4 ust. 2	Punkt C. V załącznika V
Artykuł 4 ust. 3	Artykuł 43 lit. m)
Artykuł 5	Artykuł 42 ust. 2
Artykuł 6	Artykuł 43 lit. m)
Artykuł 7 ust. 1	—
Artykuł 7 ust. 2	Artykuł 43 lit. m)
Artykuł 7 ust. 3	—
Artykuł 9	—

20. **Rozporządzenie (EWG) nr 404/93**

Rozporządzenie (EWG) nr 404/93	Niniejsze rozporządzenie
Artykuł 1 ust. 1 i 2	Artykuł 1 ust. 1 lit. k)
Artykuł 1 ust. 3	Artykuł 3 ust. 1 lit. a)
Artykuł 2	Artykuł 113 ust. 1 i 2
Artykuł 3	Artykuł 113 ust. 3
Artykuł 4	Artykuły 121 i 194
Artykuł 15 ust. 1	Artykuł 135
Artykuł 15 ust. 2–4	Artykuł 141
Artykuł 15 ust. 5	Artykuł 143
Artykuł 21	Artykuł 128
Artykuł 22	Artykuł 129
Artykuł 23	Artykuł 159
Artykuł 24	Artykuł 180
Artykuł 27	Artykuł 195
Artykuł 28	—
Artykuł 29	Artykuł 192

▼ M720a. **Rozporządzenie (EWG) nr 1868/94**

Rozporządzenie (EWG) nr 1868/94	Niniejsze rozporządzenie
Artykuł 1	Artykuł 55 ust. 1 lit. c)
Artykuł 2 ust. 1 i 2, akapit pierwszy	Artykuł 84a ust. 1 i 2
Artykuł 4	Artykuł 84a ust. 3
Artykuł 4a	Artykuł 95a ust. 2
Artykuł 5	Artykuł 95a ust. 1
Artykuł 6	Artykuł 84a ust. 4 i 5
Artykuł 7	Artykuł 84a ust. 6
Artykuł 8	Artykuł 85 lit. d) oraz art. 95a ust. 3

▼ B21. **Rozporządzenie (WE) nr 2991/94**

Rozporządzenie (WE) nr 2991/94	Niniejsze rozporządzenie
Artykuł 1	Artykuł 115
Artykuł 2	Artykuł 115 w powiązaniu z pkt I załącznika XV
Artykuł 3	Artykuł 115 w powiązaniu z pkt II załącznika XV
Artykuł 4	Artykuł 115 w powiązaniu z pkt III.1 załącznika XV
Artykuł 5	Artykuł 115 w powiązaniu z pkt III.2 załącznika XV
Artykuł 6	Artykuł 115 w powiązaniu z pkt IV załącznika XV
Artykuł 7	Artykuł 111 w powiązaniu z pkt V załącznika XII
Artykuł 8	Artykuł 121
Artykuł 9	—
Artykuł 10	Artykuł 115 w powiązaniu z pkt VI załącznika XV

22. **Rozporządzenie (WE) nr 2200/96**

Rozporządzenie (WE) nr 2200/96	Niniejsze rozporządzenie
Artykuł 1 ust. 1 i 2	Artykuł 1 ust. 1 lit. i)
Artykuł 1 ust. 3	Artykuł 3 ust. 2
Artykuł 46	Artykuł 195
Artykuł 47	—

23. **Rozporządzenie (WE) nr 2201/96**

Rozporządzenie (WE) nr 2201/96	Niniejsze rozporządzenie
Artykuł 1 ust. 1 i 2	Artykuł 1 ust. 1 lit. j)
Artykuł 1 ust. 3	Artykuł 3 ust. 2
Artykuł 29	Artykuł 195
Artykuł 30	—

▼B24. **Rozporządzenie (WE) nr 2597/97**

Rozporządzenie (WE) nr 2597/97	Niniejsze rozporządzenie
Artykuł 1 ust. 1	Artykuł 114 ust. 2
Artykuł 1 ust. 2	Artykuł 114 ust. 2 w powiązaniu z pkt I załącznika XIII
Artykuł 2	Artykuł 114 ust. 2 w powiązaniu z pkt II załącznika XIII
Artykuł 3	Artykuł 114 ust. 2 w powiązaniu z pkt III.1 i 2 załącznika XIII
Artykuł 4	Artykuł 114 ust. 2 w powiązaniu z pkt III.3 załącznika XIII
Artykuł 5	Artykuł 114 ust. 2 w powiązaniu z pkt IV załącznika XIII
Artykuł 6	Artykuł 114 ust. 2 w powiązaniu z pkt V załącznika XIII
Artykuł 7 ust. 1	Artykuł 114 ust. 2 w powiązaniu z pkt VI załącznika XIII
Artykuł 7 ust. 2	Artykuł 121

25. **Rozporządzenie (WE) nr 1254/1999**

Rozporządzenie (WE) nr 1254/1999	Niniejsze rozporządzenie
Artykuł 1 ust. 1	Artykuł 1 ust. 1 lit. o)
Artykuł 1 ust. 2	Artykuł 2 ust. 1
Artykuł 2	Artykuł 54
Artykuł 26 ust. 1	Artykuł 34
Artykuł 26 ust. 2	Artykuł 8 ust. 1 lit. d)
Artykuł 26 ust. 3	Artykuł 31 ust. 1 lit. c)
Artykuł 26 ust. 4	Artykuły 8 ust. 3 i art. 31 ust. 1 akapit drugi
Artykuł 26 ust. 5	Artykuł 31 ust. 2 i art. 43
Artykuł 27 ust. 1	Artykuł 7, art. 10 lit. d), art. 14 i art. 43 lit. a)
Artykuł 27 ust. 2	Artykuł 21 ust. 2
Artykuł 27 ust. 3	Artykuł 21 ust. 1, art. 40 i art. 43 lit. e)
Artykuł 27 ust. 4 akapit pierwszy	Artykuł 43
Artykuł 27 ust. 4 akapit drugi	Artykuł 14
Artykuł 28	Artykuł 25 i art. 43 lit. e)

▼B

Rozporządzenie (WE) nr 1254/1999	Niniejsze rozporządzenie
Artykuł 29 ust. 1 akapit pierwszy	Artykuł 130
Artykuł 29 ust. 1 akapit drugi	Artykuły 130 i 161
Artykuł 29 ust. 1 akapit trzeci	Artykuł 131 i art. 161 ust. 2
Artykuł 29 ust. 1 akapit czwarty	Artykuły 132, 133 i art. 161 ust. 2
Artykuł 29 ust. 2	Artykuł 135 i art. 155 ust. 3
Artykuł 30	Artykuł 135
Artykuł 31	Artykuł 141
Artykuł 32 ust. 1 akapit pierwszy i ust. 2 i 3	Artykuł 144
Artykuł 32 ust. 1 akapit drugi	Artykuł 146 ust. 1
Artykuł 32 ust. 4	Artykuł 148
Artykuł 33 ust. 1	Artykuł 162 ust. 1
Artykuł 33 ust. 2	Artykuł 163
Artykuł 33 ust. 3 i 4	Artykuł 164
Artykuł 33 ust. 5	Artykuł 170
Artykuł 33 ust. 6–9 akapit pierwszy	Artykuł 167
Artykuł 33 ust. 9 akapit drugi	Artykuł 168
Artykuł 33 ust. 10	Artykuł 167 ust. 7
Artykuł 33 ust. 11	Artykuł 169
Artykuł 33 ust. 12	Artykuł 170
Artykuł 34	Artykuły 160 i 174
Artykuł 35 ust. 1	Artykuł 129
Artykuł 35 ust. 2	Artykuł 128
Artykuł 36	Artykuł 159
Artykuł 37	Artykuł 42 i 43
Artykuł 38	Artykuł 186 lit. a)
Artykuł 39 ust. 1	Artykuł 44
Artykuł 39 ust. 2–4	Artykuł 46
Artykuł 40	Artykuł 180
Artykuł 41	Artykuł 192
Artykuły 42 i 43	Artykuł 195
Artykuł 44	—
Artykuł 45	Artykuł 190
Artykuły 46–49	—
Artykuł 50 tiret pierwsze	—
Artykuł 50 tiret drugie	Artykuł 191

▼ **B**26. **Rozporządzenie (WE) nr 1255/1999**

Rozporządzenie (WE) nr 1255/1999	Niniejsze rozporządzenie
Artykuł 1	Artykuł 1 ust. 1 lit. p)
Artykuł 2	Artykuł 3 ust. 1 lit. c) pkt (v)
Artykuł 4 ust. 1	Artykuł 8 ust. 1 lit. e)
Artykuł 4 ust. 2	Artykuł 8 ust. 3
Artykuł 5	—
Artykuł 6 ust. 1 akapit pierwszy	Artykuł 15 ust. 1 i art. 22
Artykuł 6 ust. 1 akapit drugi i trzeci	Artykuł 15 ust. 2
Artykuł 6 ust. 2 akapit pierwszy lit. a) tiret pierwsze	Artykuł 10 ust. 1 lit. e)
Artykuł 6 ust. 2 akapit pierwszy lit. a) tiret drugie i trzecie oraz lit. b)	Artykuł 10 w powiązaniu z art. 43 lit. a)
Artykuł 6 ust. 2 akapit drugi	Artykuł 10 w powiązaniu z art. 43 lit. a)
Artykuł 6 ust. 3 akapit pierwszy	Artykuł 28 lit. a)
Artykuł 6 ust. 3 akapit drugi	Artykuł 29
Artykuł 6 ust. 3 akapit trzeci	Artykuł 43 lit. d) ppkt (i)
Artykuł 6 ust. 3 akapit czwarty	Artykuł 43 lit. d) ppkt (iii)
Artykuł 6 ust. 4 akapit pierwszy i akapit drugi zdanie pierwsze	Artykuł 25 i art. 43 lit. f)
Artykuł 6 ust. 4 akapit drugi zdanie drugie	Artykuł 43 lit. d) ppkt (iii)
Artykuł 6 ust. 5	—
Artykuł 6 ust. 6	Artykuł 6 ust. 2 lit. b) i c)
Artykuł 7 ust. 1 akapit pierwszy	Artykuł 10 ust. 1 lit. f), art. 16 akapit pierwszy i art. 43 lit. a)
Artykuł 7 ust. 1 akapit drugi	Artykuł 23 i art. 43 lit. a)
Artykuł 7 ust. 1 akapit trzeci	Artykuł 43 lit. l)
Artykuł 7 ust. 2	Artykuł 16 akapit drugi
Artykuł 7 ust. 4	Artykuł 25 i art. 43 lit. e)
Artykuł 8 ust. 1	Artykuł 28 lit. b)
Artykuł 8 ust. 2 i 3	Artykuł 30 i art. 43 lit. d) ppkt (i) i (iii)
Artykuł 9 ust. 1	Artykuł 31 ust. 1 lit. d) i art. 36 ust. 1
Artykuł 9 ust. 2	Artykuł 31 ust. 2

▼ **M3**

▼ **M3**

Rozporządzenie (WE) nr 1255/1999	Niniejsze rozporządzenie
----------------------------------	--------------------------

Artykuł 9 ust. 3	Artykuł 43 lit. d) ppkt (iii)
------------------	-------------------------------

Artykuł 9 ust. 4	Artykuł 36 ust. 2
------------------	-------------------

▼ **B**

Artykuł 10 lit. a)	Artykuł 15 ust. 3 i art. 43
--------------------	-----------------------------

Artykuł 10 lit b)	Artykuł 29 akapit drugi, art. 30 akapit pierwszy i art. 31 ust. 2
-------------------	---

Artykuł 10 lit. c)	Artykuł 43
--------------------	------------

Artykuł 11	Artykuł 99
------------	------------

Artykuł 12	Artykuł 100
------------	-------------

Artykuł 13	Artykuł 101
------------	-------------

Artykuł 14	Artykuł 102
------------	-------------

Artykuł 15	Artykuły 99–102
------------	-----------------

Artykuł 26 ust. 1	Artykuły 130 i 161
-------------------	--------------------

Artykuł 26 ust. 2 akapit pierwszy	Artykuł 131 i art. 161 ust. 2
-----------------------------------	-------------------------------

Artykuł 26 ust. 2 akapit drugi	Artykuły 132, 133 i art. 161 ust. 2
--------------------------------	-------------------------------------

Artykuł 26 ust. 3	Artykuł 134 i art. 161 ust. 3
-------------------	-------------------------------

Artykuł 27	Artykuł 135
------------	-------------

Artykuł 28	Artykuł 141
------------	-------------

Artykuł 29 ust. 1–3	Artykuł 144
---------------------	-------------

Artykuł 29 ust. 4	Artykuły 145 i 148
-------------------	--------------------

Artykuł 30	Artykuł 171
------------	-------------

Artykuł 31 ust. 1	Artykuł 162 ust. 1 i 2
-------------------	------------------------

Artykuł 31 ust. 2	Artykuł 163
-------------------	-------------

Artykuł 31 ust. 3 i 4	Artykuł 164
-----------------------	-------------

Artykuł 31 ust. 5	Artykuł 170
-------------------	-------------

Artykuł 31 ust. 6–12	Artykuł 167
----------------------	-------------

Artykuł 31 ust. 13	Artykuł 169
--------------------	-------------

Artykuł 31 ust. 14	Artykuł 170
--------------------	-------------

Artykuł 32	Artykuł 160
------------	-------------

Artykuł 33 ust. 1	Artykuł 129
-------------------	-------------

Artykuł 33 ust. 2	Artykuł 128
-------------------	-------------

Artykuł 34	Artykuł 187
------------	-------------

Artykuł 35	Artykuł 159
------------	-------------

Artykuł 36 ust. 1	Artykuł 44
-------------------	------------

Artykuł 36 ust. 2–4	Artykuł 46
---------------------	------------

Artykuł 37	Artykuł 180
------------	-------------

Artykuł 38	Artykuł 181
------------	-------------

Artykuł 39	Artykuł 183
------------	-------------

Artykuł 40	Artykuł 192
------------	-------------

Artykuły 41 i 42	Artykuł 195
------------------	-------------

Artykuł 43	—
------------	---

Artykuł 44	—
------------	---

Artykuł 45	Artykuł 190
------------	-------------

▼ **B**

Rozporządzenie (WE) nr 1255/1999	Niniejsze rozporządzenie
Artykuł 46	—
Artykuł 47 tiret pierwsze	—
Artykuł 47 tiret drugie	Artykuł 191

27. **Rozporządzenie (WE) nr 2250/1999**

Rozporządzenie (WE) nr 2250/1999	Niniejsze rozporządzenie
Artykuł 1	Artykuł 2 ust. 2 w powiązaniu z pkt 1 części V załącznika III

28. **Rozporządzenie (WE) nr 1493/1999**

Rozporządzenie (WE) nr 1493/1999	Niniejsze rozporządzenie
Artykuł 1 ust. 1 i 2	Artykuł 1 ust. 1 lit. l)
Artykuł 1 ust. 4	Artykuł 3 ust. 1 lit. d)
Artykuły 74 i 75	Artykuł 195
Artykuł 76	—

29. **Rozporządzenie (WE) nr 1673/2000**

Rozporządzenie (WE) nr 1673/2000	Niniejsze rozporządzenie
Artykuł 1 ust. 1	Artykuł 1 ust. 1 lit. h)
Artykuł 1 ust. 2 lit. a)	Artykuł 2 ust. 2 lit. a)
Artykuł 1 ust. 2 lit. b)	Artykuł 91 ust. 2
Artykuł 1 ust. 3	—
Artykuł 2 ust. 1	Artykuł 91 ust. 1
Artykuł 2 ust. 2	Artykuł 193
Artykuł 2 ust. 3 i 4	Artykuł 92
Artykuł 2 ust. 5	Artykuł 93
Artykuł 3 ust. 1 i 3	Artykuł 94
Artykuł 3 ust. 2, 4 i 5	—
Artykuł 4	—
Artykuł 5	Artykuł 130 i 157
Artykuł 6	Artykuł 128
Artykuł 7	Artykuł 159
Artykuł 8	Artykuł 180
Artykuł 9 akapit pierwszy	Artykuł 95
Artykuł 9 akapit drugi	Artykuł 194
Artykuł 10	Artykuł 195
Artykuł 11	Artykuł 190
Artykuł 12	—
Artykuł 13	—
Artykuł 14 tiret pierwsze	—
Artykuł 14 tiret drugie	Artykuł 191
Artykuł 15	—

▼B30. **Rozporządzenie (WE) nr 2529/2001**

Rozporządzenie (WE) nr 2529/2001	Niniejsze rozporządzenie
Artykuł 1	Artykuł 1 ust. 1 lit. r)
Artykuł 2	Artykuł 54
Artykuł 12	Artykuł 31 ust. 1 lit. f) i art. 38
Artykuł 13 ust. 1 akapit pierwszy	Artykuły 130 i 161
Artykuł 13 ust. 1 akapit drugi	Artykuł 132 i art. 161 ust. 2
Artykuł 13 ust. 1 akapit trzeci	Artykuł 131 i art. 161 ust. 2
Artykuł 13 ust. 1 akapit czwarty	Artykuł 133 i art. 161 ust. 2
Artykuł 13 ust. 2	Artykuł 134i art. 161 ust. 3
Artykuł 14	Artykuł 135
Artykuł 15	Artykuł 141
Artykuł 16 ust. 1 od 3	Artykuł 144
Artykuł 16 ust. 4 lit. a) i b)	Artykuł 145
Artykuł 16 ust. 4 lit. c) do e)	Artykuł 148
Artykuł 17	Artykuły 160 i 174
Artykuł 18 ust. 1	Artykuł 129
Artykuł 18 ust. 2	Artykuł 128
Artykuł 19	Artykuł 159
Artykuł 20	Artykuł 42 i 43
Artykuł 21	Artykuł 186 lit. a)
Artykuł 22 ust. 1	Artykuł 44
Artykuł 22 ust. 2–4	Artykuł 46
Artykuł 23	Artykuł 180
Artykuł 24	Artykuł 192
Artykuł 25	Artykuł 195
Artykuł 26	Artykuł 191
Artykuł 27	Artykuł 190
Artykuł 28	—
Artykuł 29	—
Artykuł 30	—

31. **Rozporządzenie (WE) nr 670/2003**

Rozporządzenie (WE) nr 670/2003	Niniejsze rozporządzenie
Artykuł 1	Artykuł 1 ust. 3 lit. a)
Artykuł 2	Artykuł 120
Artykuł 3	Artykuł 189
Artykuł 4 ust. 1	Artykuły 130 i 161
Artykuł 4 ust. 2	Artykuły 131, 132 i art. 161 ust. 2
Artykuł 4 ust. 3	Artykuł 133 i art. 161 ust. 2

Rozporządzenie (WE) nr 670/2003	Niniejsze rozporządzenie
Artykuł 4 ust. 4	Artykuł 134 i art. 161 ust. 3
Artykuł 5	Artykuł 135
Artykuł 6 ust. 1–3	Artykuł 144
Artykuł 6 ust. 4	Artykuły 145 i 148
Artykuł 7	Artykuł 160
Artykuł 8 ust. 1	Artykuł 129
Artykuł 8 ust. 2	Artykuł 128
Artykuł 9	Artykuł 159
Artykuł 10 ust. 1	Artykuł 180
Artykuł 10 ust. 2 i 3	Artykuł 182 ust. 4
Artykuł 11	Artykuł 192
Artykuł 12	Artykuł 195
Artykuł 13	—
Artykuł 14	—
Artykuł 15 lit. a)	—
Artykuł 15 lit. b)	Artykuł 191

32. Rozporządzenie (WE) nr 1784/2003

Rozporządzenie (WE) nr 1784/2003	Niniejsze rozporządzenie
Artykuł 1	Artykuł 1 ust. 1 lit. a)
Artykuł 2	Artykuł 3 ust. 1 lit. c) pkt (i)
Artykuł 3	—
Artykuł 4 ust. 1	Artykuł 8 ust. 1 lit. a)
Artykuł 4 ust. 2	Artykuł 8 ust. 2
Artykuł 4 ust. 3	Artykuł 8 ust. 1 lit. a)
Artykuł 4 ust. 4	Artykuł 8 ust. 3
Artykuł 5 ust. 1	Artykuł 6 ust. 2 lit. a), art. 10 lit. a) i art. 43 lit. a)
Artykuł 5 ust. 2	Artykuł 11
Artykuł 5 ust. 3	Artykuł 18
Artykuł 6 lit. a)	Artykuły 41 i art. 43 lit. j)
Artykuł 6 lit. b)	Artykuł 43 lit. a)
Artykuł 6 lit. c)	Artykuł 43 lit. c)
Artykuł 6 lit. d)	Artykuł 43 lit. d)
Artykuł 6 lit. e)	Artykuł 43 lit. f)
Artykuł 7	Artykuł 47
Artykuł 8 ust. 1 i 2	Artykuł 96
Artykuł 8 ust. 3	Artykuł 98
Artykuł 9 ust. 1 akapit pierwszy	Artykuły 130 i 161
Artykuł 9 ust. 1 akapit drugi	Artykuł 131 i art. 161 ust. 2
Artykuł 9 ust. 1 akapit trzeci	Artykuły 132, 133 i art. 161 ust. 2
Artykuł 9 ust. 2	Artykuł 134 i art. 161 ust. 3
Artykuł 10 ust. 1	Artykuł 135

▼B

Rozporządzenie (WE) nr 1784/2003	Niniejsze rozporządzenie
Artykuł 10 ust. 2 i 3	Artykuł 136
Artykuł 10 ust. 4	Artykuł 143
Artykuł 11	Artykuł 141
Artykuł 12 ust. 1 do 3	Artykuł 144
Artykuł 12 ust. 4 akapit pierwszy	Artykuły 145 i 148
Artykuł 12 ust. 4 akapit drugi	Artykuł 146 ust. 2
Artykuł 13 ust. 1	Artykuł 162 ust. 1 i 2
Artykuł 13 ust. 2	Artykuł 163
Artykuł 13 ust. 3	Artykuł 164
Artykuł 14	Artykuł 167
Artykuł 15 ust. 1 i 3	Artykuł 166
Artykuł 15 ust. 2	Artykuł 164 ust. 4
Artykuł 15 ust. 4	Artykuł 166 i art. 170
Artykuł 16	Artykuł 162 ust. 3
Artykuł 17	Artykuł 169
Artykuł 18	Artykuł 170
Artykuł 19	Artykuły 160 i 174
Artykuł 20 ust. 1	Artykuł 129
Artykuł 20 ust. 2	Artykuł 128
Artykuł 21	Artykuł 187
Artykuł 22	Artykuł 159
Artykuł 23	Artykuł 180
Artykuł 24	Artykuł 192
Artykuł 25	Artykuł 195
Artykuł 26	—
Artykuł 27	Artykuł 191
Artykuł 28	Artykuł 190
Artykuł 29	—
Artykuł 30	—

33. **Rozporządzenie (WE) nr 1785/2003**

Rozporządzenie (WE) nr 1785/2003	Niniejsze rozporządzenie
Artykuł 1	Artykuł 1 ust. 1 lit. b)
Artykuł 2 ust. 1	Artykuł 2 ust. 1
Artykuł 2 ust. 2	Artykuł 5
Artykuł 3	Artykuł 3 ust. 1 lit. d)
Artykuł 4	—
Artykuł 6 ust. 1	Artykuł 8 ust. 1 lit. b)
Artykuł 6 ust. 2 zdanie pierwsze	Artykuł 8 ust. 2

▼B

Rozporządzenie (WE) nr 1785/2003	Niniejsze rozporządzenie
Artykuł 6 ust. 2 zdanie drugie i trzecie	Artykuły 41 i art. 43 lit. j)
Artykuł 6 ust. 3	Artykuł 43 lit. a) i k)
Artykuł 7 ust. 1	Artykuł 10 lit. b) i art. 12
Artykuł 7 ust. 2	Artykuł 19 i art. 43 lit. b)
Artykuł 7 ust. 3	Artykuł 25 i art. 43 lit. e)
Artykuł 7 ust. 4 i 5	Artykuł 43
Artykuł 8	Artykuł 48
Artykuł 9	Artykuł 192
Artykuł 10 ust. 1 akapit pierwszy	Artykuły 130 i 161
Artykuł 10 ust. 1 akapit drugi	Artykuł 131 i art. 161 ust. 2
Artykuł 10 ust. 1 akapit trzeci	Artykuły 132, 133 i art. 161 ust. 2
Artykuł 10 ust. 1a	Artykuł 130
Artykuł 10 ust. 2	Artykuł 134 i art. 161 ust. 3
Artykuł 11 ust. 1	Artykuł 135
Artykuł 11 ust. 4	Artykuł 143
Artykuł 11a	Artykuł 137
Artykuł 11b	Artykuł 138
Artykuł 11c	Artykuł 139
Artykuł 11d	Artykuł 140
Artykuł 12	Artykuł 141
Artykuł 13 ust. 1–3	Artykuł 144
Artykuł 13 ust. 4	Artykuł 148
Artykuł 14 ust. 1	Artykuł 162 ust. 1 i 2
Artykuł 14 ust. 2	Artykuł 163
Artykuł 14 ust. 3 i 4	Artykuł 164
Artykuł 15	Artykuł 167
Artykuł 16	Artykuł 164 ust. 4
Artykuł 17 ust. 1 akapit pierwszy lit. a)	Artykuł 167 ust. 7
Artykuł 17 ust. 1 lit. akapit pierwszy lit. b) i c)	Artykuł 167 ust. 6
Artykuł 17 ust. 1 akapit drugi	Artykuł 170
Artykuł 17 ust. 2	Artykuł 167 ust. 7
Artykuł 18	Artykuł 169
Artykuł 19	Artykuł 170
Artykuł 20	Artykuły 160 i 174
Artykuł 21 ust. 1	Artykuł 129
Artykuł 21 ust. 2	Artykuł 128
Artykuł 22	Artykuł 187
Artykuł 23	Artykuł 159
Artykuł 24	Artykuł 180
Artykuł 25	Artykuł 192

▼B

Rozporządzenie (WE) nr 1785/2003	Niniejsze rozporządzenie
Artykuł 26	Artykuł 195
Artykuł 27	—
Artykuł 28	Artykuł 191
Artykuł 29	Artykuł 190
Artykuł 30	—
Artykuł 31	—
Artykuł 32	—

34. **Rozporządzenie (WE) nr 1786/2003**

Rozporządzenie (WE) nr 1786/2003	Niniejsze rozporządzenie
Artykuł 1	Artykuł 1 ust. 1 lit. d)
Artykuł 2	Artykuł 3 ust. 1 lit. b) pkt (i)
Artykuł 3	—
Artykuł 4 ust. 1	Artykuł 86 ust. 1
Artykuł 4 ust. 2	Artykuł 88 ust. 1
Artykuł 5	Artykuł 89
Artykuł 6	Artykuł 88 ust. 2
Artykuł 7	Artykuł 87
Artykuł 8	Artykuł 192
Artykuł 9 akapit pierwszy	Artykuł 86 ust. 2
Artykuł 9 akapit drugi	Artykuł 90 lit. i)
Artykuł 10 lit. a) i b)	Artykuł 90 lit. b)
Artykuł 10 lit. c)	Artykuł 86 ust. 1 lit. a) i art. 90 lit. e)
Artykuł 11	Artykuł 90 lit. a)
Artykuł 12	Artykuł 90 lit. g)
Artykuł 13	Artykuł 194
Artykuł 14	Artykuł 135
Artykuł 15 ust. 1	Artykuł 129
Artykuł 15 ust. 2	Artykuł 128
Artykuł 16	Artykuł 159
Artykuł 17	Artykuł 180
Artykuł 18	Artykuł 195
Artykuł 19	—
Artykuł 20 lit. a)	Artykuł 90
Artykuł 20 lit. b)	Artykuł 194
Artykuł 20 lit. c)	Artykuł 90 lit. c)
Artykuł 20 lit. d)	Artykuł 90 lit. f)
Artykuł 20 lit. e)	Artykuł 90 lit. d)
Artykuł 20 lit. f)	Artykuł 194
Artykuł 20 lit. g)	Artykuł 90 lit. g)
Artykuł 20 lit. h)	Artykuł 90 lit. h)
Artykuł 21	—
Artykuł 22	Artykuł 192

▼B

Rozporządzenie (WE) nr 1786/2003	Niniejsze rozporządzenie
Artykuł 23	Artykuł 184 ust. 1
Artykuł 24	Artykuł 190
Artykuł 25	—

35. **Rozporządzenie (WE) nr 1788/2003**

Rozporządzenie (WE) nr 1788/2003	Niniejsze rozporządzenie
Artykuł 1	Artykuł 66 i art. 78 ust. 1 akapit pierwszy
Artykuł 2	Artykuł 78 ust. 1 akapit drugi
Artykuł 3	Artykuł 78 ust. 2–4
Artykuł 4	Artykuł 79
Artykuł 5	Artykuł 65
Artykuł 6	Artykuł 67
Artykuł 7	Artykuł 68
Artykuł 8	Artykuł 69
Artykuł 9	Artykuł 70
Artykuł 10	Artykuł 80
Artykuł 11	Artykuł 81
Artykuł 12	Artykuł 83
Artykuł 13	Artykuł 84
Artykuł 14	Artykuł 71
Artykuł 15	Artykuł 72
Artykuł 16	Artykuł 73
Artykuł 17	Artykuł 74
Artykuł 18	Artykuł 75
Artykuł 19	Artykuł 76
Artykuł 20	Artykuł 77
Artykuł 21	Artykuł 82
Artykuł 22	—
Artykuł 23	Artykuł 195
Artykuł 24	Artykuł 85
Artykuł 25	—
Artykuł 26	—

36. **Rozporządzenie (WE) nr 797/2004**

Rozporządzenie (WE) nr 797/2004	Niniejsze rozporządzenie
Artykuł 1 ust. 1	Artykuł 105 ust. 1
Artykuł 1 ust. 2	Artykuł 1 ust. 3 lit. b)
Artykuł 1 ust. 3 akapit pierwszy zdanie pierwsze	Artykuł 180
Artykuł 1 ust. 3 akapit pierwszy zdanie drugie i akapit drugi	Artykuł 105 ust. 2

▼ B

Rozporządzenie (WE) nr 797/2004	Niniejsze rozporządzenie
Artykuł 2	Artykuł 106
Artykuł 3	Artykuł 107
Artykuł 4 ust. 1	Artykuł 190
Artykuł 4 ust. 2 i 3	Artykuł 108
Artykuł 5	Artykuł 109
Artykuł 6	Artykuł 195
Artykuł 7	► <u>C2</u> Artykuł 184 ust. 2 ◀
Artykuł 8	—

37. **Rozporządzenie (WE) nr 865/2004**

Rozporządzenie (WE) nr 865/2004	Niniejsze rozporządzenie
Artykuł 1	Artykuł 1 ust. 1 lit. g)
Artykuł 2	Artykuł 3 ust. 1 lit. c)
Artykuł 3	—
Artykuł 4	Artykuł 118
Artykuł 5 ust. 1	Artykuł 113
Artykuł 5 ust. 2	Artykuł 194
Artykuł 5 ust. 3	Artykuł 126 lit. h)
Artykuł 6	Artykuły 31 i 33
Artykuł 7 ust. 1	Artykuł 125
Artykuł 7 ust. 2	Artykuł 123
Artykuł 8	Artykuł 103
Artykuł 9 lit. a)	Artykuł 127
Artykuł 9 lit. b) i c)	Artykuł 103 ust. 2 akapit trzeci
Artykuł 9 lit. d)	Artykuł 194
Artykuł 9 lit. e)	Artykuł 127
Artykuł 10 ust. 1 akapit pierwszy	Artykuł 130
Artykuł 10 ust. 1 akapit drugi	Artykuł 131
Artykuł 10 ust. 2	Artykuły 132 i 133
Artykuł 10 ust. 3	Artykuł 161
Artykuł 10 ust. 4	Artykuł 134 i art. 161 ust. 3
Artykuł 11 ust. 1	Artykuł 135
Artykuł 11 ust. 2	Artykuł 186 lit. b)
Artykuł 12 ust. 1	Artykuł 129
Artykuł 12 ust. 2	Artykuł 128
Artykuł 13	Artykuł 160
Artykuł 14	Artykuł 159
Artykuł 15	Artykuł 180
Artykuł 16	—
Artykuł 17	Artykuł 192
Artykuł 18	Artykuł 195
Artykuł 19	Artykuł 191

▼B

Rozporządzenie (WE) nr 865/2004	Niniejsze rozporządzenie
Artykuł 20	Artykuł 190
Artykuł 24	—
Artykuł 25	—

38. **Rozporządzenie (WE) nr 1947/2005**

Rozporządzenie (WE) nr 1947/2005	Niniejsze rozporządzenie
Artykuł 1	Artykuł 1 ust. 1 lit. e)
Artykuł 2	Artykuł 3 ust. 1 lit. c)
Artykuł 3	—
Artykuł 4 ust. 1	Artykuł 130
Artykuł 4 ust. 2	Artykuł 131
Artykuł 4 ust. 3	Artykuły 132 i 133
Artykuł 5	Artykuł 135
Artykuł 6 ust. 1	Artykuł 129
Artykuł 6 ust. 2	Artykuł 128
Artykuł 7	Artykuł 159
Artykuł 8 ust. 1	Artykuł 180
Artykuł 8 ust. 2	Artykuł 182 ust. 2
Artykuł 9	Artykuł 192
Artykuł 10	Artykuł 195
Artykuł 11	Artykuł 134
Artykuł 12	—

39. **Rozporządzenie (WE) nr 1952/2005**

Rozporządzenie (WE) nr 1952/2005	Niniejsze rozporządzenie
Artykuł 1	Artykuł 1 ust. 1 lit. f)
Artykuł 2	Artykuł 2 ust. 1
Artykuł 3	—
Artykuł 4	Artykuł 117 ust. 1–3
Artykuł 5	Artykuł 117 ust. 4 i 5
Artykuł 6	Artykuł 122
Artykuł 7	Artykuł 127
Artykuł 8	Artykuł 135
Artykuł 9	Artykuł 158
Artykuł 10 ust. 1	Artykuł 129
Artykuł 10 ust. 2	Artykuł 128
Artykuł 11	Artykuł 159
Artykuł 12	Artykuł 180
Artykuł 13	—
Artykuł 14	Artykuł 185 ust. 1–3
Artykuł 15	Artykuł 192
Artykuł 16	Artykuł 195
Artykuł 17 tiret pierwsze	Artykuł 121 lit. g)

▼B

Rozporządzenie (WE) nr 1952/2005	Niniejsze rozporządzenie
Artykuł 17 tiret drugie	Artykuł 127
Artykuł 17 tiret trzecie	Artykuł 127
Artykuł 17 tiret czwarte	Artykuł 185 ust. 4
Artykuł 17 tiret piąte	Artykuł 192
Artykuł 18	—
Artykuł 19	—

40. **Rozporządzenie (WE) nr 318/2006**

Rozporządzenie (WE) nr 318/2006	Niniejsze rozporządzenie
Artykuł 1 ust. 1	Artykuł 1 ust. 1 lit. c)
Artykuł 1 ust. 2	Artykuł 3 ust. 1 lit. e)
Artykuł 2	Artykuł 2 ust. 1
Artykuł 3	Artykuł 8 ust. 1 lit. c)
Artykuł 4	Artykuł 9
Artykuł 5	Artykuł 49
Artykuł 6	Artykuł 50
Artykuł 7	Artykuł 56
Artykuł 8	—
Artykuł 9	Artykuł 58
Artykuł 10	Artykuł 59
Artykuł 11	Artykuł 60
Artykuł 12	Artykuł 61
Artykuł 13 ust. 1 i 2	Artykuł 62
Artykuł 13 ust. 3	Artykuł 97
Artykuł 14	Artykuł 63
Artykuł 15	Artykuł 64
Artykuł 16	Artykuł 51
Artykuł 17	Artykuł 57
Artykuł 18 ust. 1	Artykuł 31 ust. 1 lit. a) i art. 32 ust. 1
Artykuł 18 ust. 2 akapit pierwszy tiret pierwsze	Artykuł 10 lit. c) i art. 13 lit. l)
Artykuł 18 ust. 2 akapit pierwszy tiret drugie	Artykuł 43 lit. d) pkt (i)
Artykuł 18 ust. 2 akapit drugi	Artykuł 20
Artykuł 18 ust. 3	Artykuł 26

▼B**▼M3****▼B**

Rozporządzenie (WE) nr 318/2006	Niniejsze rozporządzenie
Artykuł 19	Artykuł 52
Artykuł 19a	Artykuł 52a
Artykuł 20	Artykuł 13 ust. 2, art. 32 ust. 2, art. 52 ust. 5 i art. 63 ust. 5
Artykuł 21	Artykuł 129
Artykuł 22	Artykuł 128
Artykuł 23 ust. 1	Artykuły 130 i 161
Artykuł 23 ust. 2	Artykuł 131 i art. 161 ust. 2
Artykuł 23 ust. 3	Artykuły 132, 133 i art. 161 ust. 2
Artykuł 23 ust. 4	Artykuł 134 i art. 161 ust. 3
Artykuł 24	Artykuł 160
Artykuł 25	Artykuł 159
Artykuł 26 ust. 1	Artykuł 135
Artykuł 26 ust. 2	Artykuł 186 lit. a) i art. 187
Artykuł 26 ust. 3	Artykuł 142
Artykuł 27	Artykuł 141
Artykuł 28	Artykuł 144
Artykuł 29	Artykuł 157
Artykuł 30	Artykuł 154
Artykuł 31	Artykuł 155
Artykuł 32 ust. 1 i 2	Artykuł 162 ust. 1 i 2
Artykuł 32 ust. 3	Artykuł 170
Artykuł 33 ust. 1	Artykuł 163
Artykuł 33 ust. 2	Artykuł 164
Artykuł 33 ust. 3 i 4	Artykuł 167
Artykuł 34	Artykuł 169
Artykuł 35	Artykuły 187 i 188
Artykuł 36 ust. 1	Artykuł 180
Artykuł 36 ust. 2–4	Artykuł 182 ust. 3
Artykuł 37	Artykuł 186 lit. a) i art. 188
Artykuł 38	Artykuł 192
Artykuł 39	Artykuł 195
Artykuł 40 ust. 1 lit. a)	Artykuł 43 lit. b) i art. 49 ust. 3 akapit drugi
Artykuł 40 ust. 1 lit. b) i c)	Artykuł 85
Artykuł 40 ust. 1 lit. d)	Artykuły 53, 85 i 192
Artykuł 40 ust. 1 lit. e)	Artykuł 143, art. 144 ust. 1, art. 145 i 148
Artykuł 40 ust. 1 lit. f)	Artykuł 192 ust. 2
Artykuł 40 ust. 1 lit. g)	Artykuły 170 i 187
Artykuł 40 ust. 2 lit. a)	Artykuł 53 lit. a)
Artykuł 40 ust. 2 lit. b)	Artykuł 43 ust. 3 i art. 50 ust. 1
Artykuł 40 ust. 2 lit. c)	Artykuł 85 lit. d)

▼B

Rozporządzenie (WE) nr 318/2006	Niniejsze rozporządzenie
Artykuł 40 ust. 2 lit. d)	Artykuł 43, art. 53 lit b) i c) i art. 85 lit. b)
Artykuł 40 ust. 2 lit. e)	Artykuły 130 i 161
Artykuł 40 ust. 2 lit. f)	Artykuł 5 akapit drugi i art. 156
Artykuł 40 ust. 2 lit. g)	Artykuł 186 lit. a) i art. 188
Artykuł 41	—
Artykuł 42	Artykuł 191
Artykuł 43	Artykuł 190
Artykuł 44	—
Artykuł 45	—

41. Rozporządzenie (WE) nr 1028/2006

Rozporządzenie (WE) nr 1028/2006	Niniejsze rozporządzenie
Artykuł 1	Punkt A.I załącznika XIV
Artykuł 2	Artykuł 121 lit. d) pkt (i)
Artykuł 3	Punkt A.II załącznika XIV
Artykuł 4	Punkt A.III załącznika XIV
Artykuł 5	Artykuł 121 lit. d) pkt (v)
Artykuł 6	Punkt A.IV załącznika XIV
Artykuł 7	Artykuł 194
Artykuł 8	Artykuł 194
Artykuł 9	Artykuł 192
Artykuł 10	Artykuł 195
Artykuł 11 ust. 1	Artykuł 121 lit. d) pkt (ii)
Artykuł 11 ust. 2	Artykuł 121 lit. d) pkt (iii)
Artykuł 11 ust. 3	Artykuł 121 lit. d) pkt (iv)
Artykuł 11 ust. 4	Artykuł 121 lit. d) pkt (v)
Artykuł 11 ust. 5	Artykuł 194
Artykuł 11 ust. 6	Artykuł 121 lit. d) pkt (vi)
Artykuł 11 ust. 7	Artykuł 192
Artykuł 11 ust. 8	Artykuł 121 lit. d) pkt (vii)
Artykuł 11 ust. 9	Artykuły 121 i 194

42. Rozporządzenie (WE) nr 1183/2006

Rozporządzenie (WE) nr 1183/2006	Niniejsze rozporządzenie
Artykuł 1	Artykuł 42 ust. 1 akapit pierwszy lit. a)
Artykuł 2 lit. a) wprowadzenie	Punkt A. I ust. 1 załącznika V
Artykuł 2 lit. a) tiret pierwsze, drugie i trzecie	Punkt A. IV ust. 1 załącznika V
Artykuł 2 lit. b)	Punkt A. I ust. 2 załącznika V
Artykuł 3	Punkt A. IV ust. 2 załącznika V i art. 43 lit. m) pkt (ii)
Artykuł 4 ust. 1 akapit pierwszy	Punkt A. II załącznika V

▼B

Rozporządzenie (WE) nr 1183/2006	Niniejsze rozporządzenie
Artykuł 4 ust. 1 akapit drugi	Artykuł 43 lit. m)
Artykuł 4 ust. 2 i 3	Punkt A. III załącznika V
Artykuł 4 ust. 4	Punkt A. III ust. 2 akapit drugi załącznika V
Artykuł 5 ust. 1	Artykuł 43
Artykuł 5 ust. 2	Punkt A. V ust. 1 załącznika V
Artykuł 5 ust. 3	Punkt A. V ust. 2 załącznika V
Artykuł 6	Artykuł 42 ust. 2
Artykuł 7	Artykuł 43

43. Rozporządzenie (WE) nr 1184/2006

Rozporządzenie (WE) nr 1184/2006	Niniejsze rozporządzenie
Artykuł 1	Artykuł 175
Artykuł 2	Artykuł 176
Artykuł 3	—

44. Rozporządzenie (WE) nr 1544/2006

Rozporządzenie (WE) nr 1544/2006	Niniejsze rozporządzenie
Artykuł 1	Artykuł 111
Artykuł 2	Artykuły 112, 192 i 194
Artykuł 3	Artykuł 3 ust. 1 lit. b) pkt (ii)
Artykuł 4	Artykuł 195
Artykuł 5	Artykuł 190
Artykuł 6	—

▼M3**45. Rozporządzenie (WE) nr 700/2007**

Rozporządzenie (WE) nr 700/2007	Niniejsze rozporządzenie
Artykuł 1 ust. 1 i 2	Artykuł 113b ust. 1 akapit pierwszy
Artykuł 1 ust. 3	Artykuł 113b ust. 2
Artykuł 2	Załącznik XIa pkt I
Artykuł 3	Załącznik XIa pkt II
Artykuł 4	Załącznik XIa pkt III
Artykuł 5	Załącznik XIa pkt IV
Artykuł 6	Załącznik XIa pkt V
Artykuł 7	Załącznik XIa pkt VI
Artykuł 8	Załącznik XIa pkt VII
Artykuł 9	Załącznik XIa pkt VIII
Artykuł 10	Załącznik XIa pkt IX
Artykuł 11 ust. 1	Artykuł 121 akapit pierwszy lit. j)
Artykuł 11 ust. 2	Artykuł 121 akapit drugi
Artykuł 12	Artykuł 195
Artykuł 13	Artykuł 113b ust. 1 akapit drugi

▼ **M3**46. **Rozporządzenie (WE) nr 1182/2007**

Rozporządzenie (WE) nr 1182/2007	Niniejsze rozporządzenie
Artykuł 1 akapit pierwszy	Artykuł 1 ust. 1 lit. i) i (j)
Artykuł 1 akapit drugi	Artykuł 1 ust. 4
Artykuł 2 ust. 1	Artykuł 113a ust. 1
Artykuł 2 ust. 2	Artykuł 113 ust. 1 lit. b) i c)
Artykuł 2 ust. 3	Artykuł 113 ust. 2 lit. a) ppkt (ii)
Artykuł 2 ust. 4 lit. a)	Artykuł 121 lit. a)
Artykuł 2 ust. 4 lit. b)	Artykuł 113 ust. 2 lit. a)
Artykuł 2 ust. 4 lit. c)	Artykuł 113 ust. 2 lit. b)
Artykuł 2 ust. 5	Artykuł 113a ust. 2
Artykuł 2 ust. 6	Artykuł 113a ust. 3
Artykuł 2 ust. 7	Artykuł 203a ust. 7
Artykuł 3 ust. 1 lit. a)	Artykuł 122 lit. a) i b)
Artykuł 3 ust. 1 lit. b)	Artykuł 125b ust. 1 lit. a)
Artykuł 3 ust. 1 lit. c) ppkt (i)	Artykuł 122 lit. c) ppkt (ii)
Artykuł 3 ust. 1 lit. c) ppkt (ii)	Artykuł 122 lit. c) ppkt (i)
Artykuł 3 ust. 1 lit. c) ppkt (iii)	Artykuł 122 lit. c) ppkt (iii)
Artykuł 3 ust. 1 lit. d)	Artykuł 125a ust. 1 wyrazy wprowadzające
Artykuł 3 ust. 1 lit. e)	Artykuł 122
Artykuł 3 ust. 2–5	Artykuł 125a
Artykuł 4	Artykuł 125b
Artykuł 5	Artykuł 125c
Artykuł 6	Artykuł 125d
Artykuł 7 ust. 1 i 2	Artykuł 125e
Artykuł 7 ust. 3–5	Artykuł 103a
Artykuł 8	Artykuł 103b
Artykuł 9	Artykuł 103c
Artykuł 10	Artykuł 103d
Artykuł 11	Artykuł 103e
Artykuł 12	Artykuł 103f
Artykuł 13	Artykuł 103g
Artykuł 14	Artykuł 125f
Artykuł 15	Artykuł 125g
Artykuł 16	Artykuł 125h
Artykuł 17	Artykuł 125i
Artykuł 18	Artykuł 125j
Artykuł 19	Artykuł 184 ust. 4
Artykuł 20	Artykuł 123 ust. 3

▼ M3

Rozporządzenie (WE) nr 1182/2007	Niniejsze rozporządzenie
Artykuł 21	Artykuł 125k
Artykuł 22	Artykuł 176a
Artykuł 23	Artykuł 125l
Artykuł 24	Artykuł 125m
Artykuł 25	Artykuł 125n
Artykuł 26	Artykuł 128
Artykuł 27	Artykuł 129
Artykuł 28	Artykuł 130 ust. 1 lit. fa) i fb)
Artykuł 29	Artykuł 131
Artykuł 30	Artykuł 132
Artykuł 31	Artykuł 133
Artykuł 32	Artykuł 134
Artykuł 33	Artykuł 135
Artykuł 34	Artykuł 140a
Artykuł 35 ust. 1–3	Artykuł 141
Artykuł 35 ust. 4	Artykuł 143
Artykuł 36	Artykuł 144
Artykuł 37 akapit pierwszy	Artykuł 145
Artykuł 37 akapit drugi lit. a), b) i c)	Artykuł 148
Artykuł 38	Artykuł 159
Artykuł 39	Artykuł 160
Artykuł 40	Artykuł 161 ust. 1 lit. da) i db)
Artykuł 41	Artykuł 174
Artykuł 42 lit. a) ppkt (i)	Artykuł 121 lit. a)
Artykuł 42 lit. a) ppkt (ii)	Artykuł 113a ust. 3
Artykuł 42 lit. a) ppkt (iii)	Artykuł 121 lit. a) ppkt (i)
Artykuł 42 lit. a) ppkt (iv)	Artykuł 121 lit. a) ppkt (ii)
Artykuł 42 lit. a) ppkt (v)	Artykuł 121 lit. a) ppkt (iii)
Artykuł 42 lit. b) ppkt (i)	Artykuł 127 lit. e)
Artykuł 42 lit. b) ppkt (ii)	Artykuł 103h lit. a)
Artykuł 42 lit. b) ppkt (iii)	Artykuł 103h lit. b)
Artykuł 42 lit. b) ppkt (iv)	Artykuł 103h lit. c)
Artykuł 42 lit. b) ppkt (v)	Artykuł 103h lit. d)
Artykuł 42 lit. b) ppkt (vi)	Artykuł 103h lit. e)
Artykuł 42 lit. c)	Artykuły 127 i 179
Artykuł 42 lit. d)–g)	Artykuł 194
Artykuł 42 lit. h)	Artykuł 134, art. 143 lit. b) i art. 148
Artykuł 42 lit. i)	Artykuł 192
Artykuł 42 lit. j)	Artykuł 203a ust. 8
Artykuł 43 akapit pierwszy	Artykuł 1 ust. 4 i art. 180

▼ **M3**

Rozporządzenie (WE) nr 1182/2007	Niniejsze rozporządzenie
Artykuł 43 akapit drugi lit. a)	Artykuł 182 ust. 5
Artykuł 43 akapit drugi lit. b)	—
Artykuł 43 akapit drugi lit. c)	Artykuł 182 ust. 6
Artykuł 44	Artykuł 192
Artykuł 45	Artykuł 190
Artykuły 46–54	—
Artykuł 55	Artykuł 203a ust. 1–6

▼ **M10**47. **Rozporządzenie (WE) nr 479/2008**

Rozporządzenie (WE) nr 479/2008	Niniejsze rozporządzenie
art. 1	art. 1 ust. 1 lit. l)
art. 2	art. 2 i część IIIa załącznika III
art. 3	art. 103i
art. 4	art. 103j
art. 5	art. 103k
art. 6	art. 103l
art. 7	art. 103m
art. 8	art. 103n
art. 9	art. 103o
art. 10	art. 103p
art. 11	art. 103q
art. 12	art. 103r
art. 13	art. 103s
art. 14	art. 103t
art. 15	art. 103u
art. 16	art. 103v
art. 17	art. 103w
art. 18	art. 103x
art. 19	art. 103y
art. 20	art. 103z
art. 21 ust. 1	art. 188a ust. 5
art. 21 ust. 2 akapit pierwszy	art. 188a ust. 6
art. 21 ust. 2 akapit drugi	art. 184 pkt 5
art. 22 akapit pierwszy i akapit drugi lit. a)–d)	art. 103za
art. 22 akapit drugi lit. e)	art. 188a ust. 7
art. 23	art. 190a
art. 24	art. 120a ust. 2–6
art. 25 ust. 1	art. 120a ust. 1
art. 25 ust. 2–4	art. 113d

▼ M10

Rozporządzenie (WE) nr 479/2008	Niniejsze rozporządzenie
art. 26	art. 120b
art. 27	art. 120c
art. 28	art. 120d
art. 29	art. 120e
art. 30	art. 120f
art. 31	art. 120g
art. 32	art. 121 akapit trzeci i czwarty
art. 33	art. 118a
art. 34	art. 118b
art. 35	art. 118c
art. 36	art. 118d
art. 37	art. 118e
art. 38	art. 118f
art. 39	art. 118g
art. 40	art. 118h
art. 41	art. 118i
art. 42	art. 118j
art. 43	art. 118k
art. 44	art. 118l
art. 45	art. 118m
art. 46	art. 118n
art. 47	art. 118o
art. 48	art. 118p
art. 49	art. 118q
art. 50	art. 118r
art. 51	art. 118s
art. 52	art. 121 akapit pierwszy lit. k)
art. 53	art. 118t
art. 54	art. 118u
art. 55	art. 118v
art. 56	art. 121 akapit pierwszy lit. l)
art. 57	art. 118w
art. 58	art. 118x
art. 59	art. 118y
art. 60	art. 118z
art. 61	art. 118za
art. 62	art. 118zb
art. 63	art. 121 akapit pierwszy lit. m)
art. 64 ust. 1 lit. a)	art. 122 akapit drugi
art. 64 ust. 1 lit. b) oraz lit c) ppkt (i)–(iv)	art. 122 akapit trzeci
art. 64 ust. 1 lit. c) ppkt (v)–(viii)	art. 122 akapit czwarty

▼ C9

▼ M10

Rozporządzenie (WE) nr 479/2008	Niniejsze rozporządzenie
art. 64 ust. 1 lit. e)	art. 125o ust. 1 lit. a)
art. 64 ust. 2	art. 125o ust. 2
art. 65 ust. 1 lit. a)–c)	art. 123 ust. 3
art. 65 ust. 1 lit. d)	art. 125o ust. 1 lit. b)
art. 65 ust. 2	art. 125o ust. 2 akapit drugi

▼ C9

art. 66 ust. 1	art. 125o ust. 3 lit. b)
----------------	--------------------------

▼ M10

art. 66 ust. 2	art. 125o ust. 3
art. 67	art. 113c ust. 1 i art. 2
art. 68	art. 125o ust. 3
art. 69	art. 113c ust. 3 i art. 125o ust. 3
art. 70 ust. 1	art. 135
art. 70 ust. 2	art. 128
art. 71	art. 129
art. 72	art. 130 i 161
art. 73	art. 131 i art. 161 ust. 2
art. 74	art. 132 i art. 161 ust. 2
art. 75	art. 133 i art. 161 ust. 2
art. 76	art. 133a
art. 77	art. 134 i 170
art. 78	art. 159
art. 79	art. 141 ust. 1 akapit pierwszy
art. 80	art. 160 i 174
art. 81	art. 143
art. 82	art. 158a
art. 83	art. 144
art. 84 lit. a)	art. 158a ust. 4
art. 84 lit. b) i c)	art. 148 lit. a) i b)
art. 85 ust. 1–3 i art. 5	art. 85a
art. 85 ust. 4	art. 188a ust. 1
art. 86 ust. 1–4 i art. 6	art. 85b
art. 86 ust. 5	art. 188a ust. 2
art. 87	art. 85c
art. 88	art. 85d
art. 89	art. 85e
art. 90	art. 85g
art. 91	art. 85h
art. 92	art. 85i
art. 93	art. 85j
art. 94	art. 85k
art. 95	art. 85l

▼ **M10**

Rozporządzenie (WE) nr 479/2008	Niniejsze rozporządzenie
art. 96	art. 85m
art. 97	art. 85n
art. 98	art. 85p
art. 99	art. 85o
art. 100	art. 85q
art. 101	art. 85r
art. 102 ust. 1–4 i art. 5 akapit pierwszy	art. 85s
art. 102 ust. 5 akapit drugi i ust. 6	art. 188a ust. 3
art. 103	art. 85t
art. 104 ust. 1–7 i art. 9	art. 85u
art. 104 ust. 8	art. 188a ust. 4
art. 105	art. 85v
art. 106	art. 85w
art. 107	art. 185x
art. 108	art. 185a ust. 1 i 2
art. 109	art. 185a ust. 3
art. 110	art. 185a ust. 4 akapit drugi
art. 111	art. 185b
art. 112	art. 185c
art. 113 ust. 1	art. 195 ust. 2
art. 113 ust. 2	art. 195 ust. 3 i 4
art. 114	art. 190
art. 115	art. 192
art. 116	art. 194 akapit czwarty i piąty
art. 117 lit. a)	art. 194 akapit trzeci
art. 117 lit. b)–e)	art. 194 akapit pierwszy
art. 118	art. 185d
art. 119	art. 182a ust. 1–5
art. 120	art. 184 pkt 6
art. 121 lit. a), b) i c)	art. 185a ust. 4 akapit pierwszy oraz art. 194 ust. 3
art. 121 lit. d) i e)	art. 185b ust. 4
art. 121 lit. f)	art. 185c ust. 3
art. 121 lit. g)	art. 182a ust. 6
art. 122–125	—
art. 126 lit. a)	art. 203b
art. 126 lit. b)	art. 191
art. 127 ust. 1	art. 180 akapit pierwszy
art. 127 ust. 2	art. 180 akapit drugi
art. 129 ust. 3	art. 85f